

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A LADY OF DARKNESS NOVEL

LADY
OF
EMBERS

MELISSA K. ROEHRICH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

A Lady of Darkness Novel

There was no
preparing for
her storm.

Lady of Embers

Melissa K. Roehrich

EMBERS'İN LADYASI

KARANLIĞIN HANIMI

DÖRDÜNCÜ KİTAP

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

MELI SSA K. ROEHRI CH

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Ayrıca yazan Melissa K.
Roehrich A Couple Things

Savaşın Başladığı Gün Bölüm I

1. [Cyrus](#)
2. [Scarlett](#)
3. [Cyrus](#)
4. [Scarlett](#)
5. [Sorin](#)
6. [Callan](#)
7. [Talwyn](#)
8. [Scarlett](#)
9. [Cyrus](#)
10. [Callan](#)
11. [Scarlett](#)
12. [Sorin](#)
13. [Talwyn](#)
14. [Scarlett](#)
15. [Scarlett](#)
16. [Cyrus](#)
17. [Callan](#)
18. [Sorin](#)
19. [Talwyn](#)
20. [Scarlett](#)
21. [Scarlett](#)

Bölüm II

22. [Scarlett](#)
23. [Cyrus](#)
24. [Callan](#)
25. [Talwyn](#)
26. [Scarlett](#)
27. [Sorin](#)
28. [Cyrus](#)
29. [Scarlett](#)
30. [Callan](#)

31. [Talwyn](#)
32. [Scarlett](#)
33. [Cyrus](#)
34. [Scarlett](#)
35. [Sorin](#)
36. [Scarlett](#)
37. [Callan](#)
38. [Talwyn](#)
39. [Scarlett](#)
40. [Callan](#)
41. [Cyrus](#)
42. [Scarlett](#)
43. [Sorin](#)
44. [Talwyn](#)
45. [Cyrus](#)
46. [Callan](#)
47. [Cyrus](#)
48. [Scarlett](#)

[Gece ve Karanlık Buluştuğunda](#)

[Bonus Bölüm](#)

[Yazarın Notu Teşekkür](#)

[Bölümü](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

AYRICA MELISSA K. ROEHRIcH

OceanofPDF.com

LADY OF DARKNESS SERIES

Karanlığın Hanımı

Gölgelerin Hanımı

Küllerin Hanımı

Korların Hanımı

Kitap 5- 2023 Baharında Geliyor!

OceanofPDF.com

Korların Kadını - 1. Baskı

Telif Hakkı © 2022 Melissa K. Roehrich Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitabı herhangi bir formatta dağıtmamalısınız.

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen satıcıya geri dönün ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

ISBN: 979-8-9852991-2-0 (ciltless)

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

BİRKAÇ İNCE

OceanofPDF.com

TRİ GGER UYAR NGSI

Akıl sağlığınız önemlidir. Bu kitap şiddet ve Cİ'ye göndermeler içermektedir. Olası tetikleyicilerin tam listesi için lütfen <https://www.melissakroehrich.com> adresindeki web sitemi Kitap Ekstraları altında ziyaret edin.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

PLAYLI ST

Müzik güçlüdür. Yazarken kulaklıklarımnda müzik çalarım ve birçok kişi bir çalma listesi istedi. Kitapların hikayeye eşlik eden çalma listeleriyle birlikte gelmesine bayılıyorum. Her şeyi daha fazla hissediyorsunuz. Sizi daha çok içine çekiyor. Her şeyi hayata geçiriyor. Eğer siz de bunu doğru buluyorsanız, buyurun! Keyfini çıkarın!

Spotify Bağlantısı:

<https://open.spotify.com/playlist/3TjT2jHU1knWNyA5Z6cc73?si=ebef1af26013402a>

Spotify'ınız yoksa veya fiziksel kitabı okuyorsanız, Çalma Listesinin tamamını web sitemde de bulabilirsiniz: <https://www.melissakroehrich.com> Kitap Ekstraları altında!

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Oğullarım için, Wyatt, Isaac ve Logan-
Kendi kaderinizi kendiniz çizin ve asla hak ettiğinizden daha
azına razı olmayın.

OceanofPDF.com

ãLady:of Darkness Rgfereixe Öuide

İnsanlar, tanrılar ve kimler hakkında bilgi edinmek istiyorsanız, bu hızlı ve kolay okuma kılavuzuna göz atabilirsiniz. tüm bilgiler

İhtiyacınız olan her şey parmaklarınızın ucunda.

THE TWO BIG ONES

Scartect Adit Scnr-let Ah-deet-yab
heroine, Ocath's Møiden,
Wesøern Kurts'un Kraliçesi Tae

Sørin Aôitjrn: Ah-deet-yah t3e
Yeni kitabın Boyfrkrid,
Îhe Fire'Cnurt'un Prensi,
Batı Mahkemeleri'nin kralı,
"Ryd"-Renal olarak bilinir.

Callan Solgard: Cal-in Soul-guard
zonele'de ngof

Caesû9 RëddśnÂ: Car-.ecus Rod- ng A-----
i" Fçllomhip'in Bir Üyesi, Queøri
Seden'e Gidiyor

Niiri Halley Noor-ee Hal-o-way
Ölümlerin Gölgesi, Gece Çocuğu Conøessa

Juliette: Jewel-ee-et
Ölümün Beden Bulmuş Hali, Cadı, Kahin

Mlkale Lalrwood: Mi-kajy-1 Lär-"uo-d Dirty
haøtard, Wydonelle'in Sahte Kralı,

Veda Lairwood: Vā-duh Lār-wood
Milçaleå sisyr, fonnis-ing bimh

Jkva TyzideU: Tā-vah Tim-del
EorÖmdélJ'in Kızı

İzr ke TjmdèU: Dr-ache Tin-del
Son of Lord Tyndell

T;şzd TÑalø-"Tyodel\; Lozd Bay-luzn Tizz-dèl
Winøonelle ordularına *liderlik* eder
Maman'Lord

Atariç: W-1år-ick Azscssin.Lord,
k\azaa Prens

Gløøei SI-ov-m
One'öLPrinee Cøllans persona) muhafızları

Finn: Kale
Prens Cáilafi'nin kişisel muhafızlarından biri

PLACES

Bøylnrins Bøy-lore-in
Rydeon: Ride-ee on Sólembm
Soul-em-høuh byte Firreøt:
7.y-ton For-est
Jnnørojä Foreati Jori-uh-raj uh Føre-est
AvOri1@ø: Av ori-lø,y-u h
Åefjmdæe: Å-lin-dee
TyÉeee **Nehri:** Tie-key-x Riv-er

Windonelle: Wiii-dun-e1
"FozealJ: loree-all Threlørlon:
Th roh-lair ee-on
Dresden Førestt Drew-dgn For-eş Sbirø
Ormanı: Sheer-uh For-est Msara: Mør-uh
Edria See Fd-ree-uh Set
'Si'rfra: See-ö-Lriib

OceanofPDF.com

Y Darkraas'lı LxOJi R':ferwx Kılavuz

FAE CHARACTERS

Talwyn Semirln: Tul virs Si-meor-ee nd
Fac Quccn of thc Eastern C'i'arts

Eline 8emfr[o: Ell nay S.-meirr-.ee-nd
Eski Quccn ¥¥'cstcrn yapar

Hcnoa Scmirta: Heti-iih Si mecr cc uh fiorcr
er Qiieun of Eastern Cnur ts

Cyru8: Sigh-w'-
ñccoo't-in- Command at-tic Fizz Ewuzt

Raynor: IU-n'r
Düzeltme Konseyinin Üçüncü Komutanı

Eliza: Ee-lie-za
Finn Mahkemesi Başkanı

Beatrix: Bee-a-trix
Fire Court Healer

Bx iar Drago Bz-c:yo-ur 0 r a'o
Su Prensi Court

Sawyer Drayce: Soy-ur Dr-ace
ecof2d -if2Of2l1¥IRFId Warer Mahkemesi

Nevc: N tih vñ
Sütun İçi Üçüncü Su Court

N nkoa: N uh kit ah
Komutan 'rl'Water Gourt arrrii es

EARTH COURT

Azrael Euan: fsz-ree-ehl You-on
Prince crf th.e Earth Court

WT\7Df'.OtIR

Asbtizze: set.-tie
Princess of the Wind Court

OTHER CHARACTERS OF NOTE

Deimas: Day-i-mas
Muriel La'nin Eski Kralı Yüce

Eso "eruy: Hz-mer-ii
Eski Ölümlüler Kraliçesi

Hazel Hecate: Hay-zl Hch-ka-tay
Cadı, Cassius'un karısı

: Arka -zt h -jyn
Eski f'li E Çocuk Coatessa

Stellan Renatus: Stel-on Ren-ah-tus
Shifter Alpha

Artaztza &oztatus! Are-ee-on-uh Ren-ah-cus
3h;fte pa

Azhxz:.. w-Im- a
RosMyns5c nd,hHgâtChJd

Tarek: Tār-ik
Talwyn's twin flame, Fae

OceanofPDF.com

7tLzd}' of Darkrus.s figfererxe 'Ñuide

Anala: Ah-nall-ah

Amaré: Ah-mār-ā

Saylah: Say-luh
Goddess of Shadows/Night

Sbiri Shi-rse-no h
luther, bonriM'den
Scarbztt'a

Ceene: .Selleaat
CoBls9oitheAAoon/Sky

hlatiq: Mal-eek.
Thlwyn hasima'ya \¥o1L

Sefxds:x Se6ifiree-uuh
loddez4ofl lnd

&nded: Nsv---seem-uh
Silver Hawk, bonded to Ashtine

Silas: Sigh-lus
God of Earth/Land/Forests

Rinji: Rin-piee
Kızıl Stap, Aziael'e bağlı

Anahita: Ah-nuh-hee-tuh
Goddess of Sea/Water/Ice

Abrax: Uh-brax
Water horse, bonded to Briar

Reselda: Ruh-zel-duh
Tanrı'nın Şifası, Hen1th

Celene: Suh-leen
White Fox

Falein: Fae-leen
Goddess of Wisdom/Cleverness

Paja: Paw-juh
Golden Owl, previously bonded to Eliné

Arius: Ar-ee-us

Ölüm/Karanlık/Eridiips Tanrısı

Ejder: EdgeMer
Dragon

Serafina: Sair-uh-fee-nuh
Goddess of Dreams/Stars

Kilo: Kee-low
White Python

'l "owiural: "1hm -nnr-u l1
.i ism) isf t hi- W ili i/ £ J ni rri iu)/Ai1¥i-n Lu ri-

Sargozt: San-gaste
Gort of War.*iA eczio n.'Corzrage

Altartai .431-tar-eB-utt Siyah
cugJc

Başlangıçları Tanrısı

Ranvir: Ran-ver
Dragon

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAVAŞIN BAŞLADIĞI GÜN

Her gölge ejderha gökyüzünde dönmeye devam ediyordu. Kardeşlik'in üzerine cehennemi salmasının üzerinden saatler geçmişti ve beyaz alevleri hâlâ yanıyordu parlak bir şekilde. Ne kadar süre yanmaya devam edeceklerini merak ediyordu. Kardeşliğin kendisi külden başka bir şey değildi. Bir süredir öyleydi. İçindeki her şey ve herkes alevler içinde kalmıştı. Zaten hepsi ölmüştü. Koridorlarında ilerlerken bundan emin olmuştu. Yine de beyaz alevleri, sanki kendi öfkesinin bir uzantısıymış gibi öfkelenmeye devam etti. Menzili dışına çıktığında sönecekler miydi? Yoksa yanmaya ve için için yanmaya devam mı edeceklerdi? İkincisini umuyordu. Hiç sönmemelerini umuyordu. Alaric'e ondan on, yirmi, otuz adım önde olduğunu sürekli hatırlatmalarını umuyordu.

Onun için geldiğini sürekli hatırlatacaktı.

O ve tüm Maraan Lordları ve serafları. Ve Tarek.

Ve Talwyn.

Talwyn'i düşününce dudağı kıvrıldı ve anıları canlandı.

Sorin ona ulaşmak için savaşılmaya çalışıyor. Bir enerji şimşegi göğsüne çarptı. Yere düşmeden önce sendeledi.

Dizlerini. Altın rengi gözleri onunkileri buluyor, yavaşça kararıyordu.

Ben yine de karanlıkta kalmayı seçerdim.

"Scarlett," dedi Cassius temkinli bir sesle, bir eli onun sırtında duruyordu. "Nefes al, Seastar."

Anıları geri iterek kendini görevine odaklanmaya zorladı. Kendisini ve Cassius'u -ruh eşini, Koruyucusunu ve Kraliçe'nin Elini- buradan çıkarmak.

Alaric çoktan şatoya uçmuştu, siyah tüylü kanatları parlak mavi gökyüzünde bir leke gibi duruyordu. Şimdi sadece beklemesi gerekiyordu. Reselda'nın anahtarını onun için bırakmıştı. Onu hevesle kapacağını ve diğer anahtarlarla birlikte değiştirmek için acele edeceğini biliyordu. Bu yüzden Talwyn'in önce onları nasıl değiştireceğini çözdüğünden emin olmuştu. Bu planın hemen yürürlüğe gireceğinden emin olmasaydı onu bırakmazdı. Kardeşliğini yerle bir ederek ona ağır bir darbe indirmişti. Öfkeden gözü dönmüş, karşılık vermeye hevesli olacaktı.

O kadar hevesliydi ki Hazel'in uyarısına kulak asmadı, çünkü Hazel çoktan derisinin altına girmişti ve onu oradan çıkarma umudu yoktu. Hazel, Yüce Cadı, zamanı geldiğinde ona sözlerini hatırlatacaktı. Belki de çoktan hatırlatmıştı. Scarlett'in onun Avonleyan anahtarlarını ne zaman değiştireceğini kesin olarak bilmesine imkân yoktu. Sadece eski efendisini, bunun gün içinde olacağını bilecek kadar iyi tanıyordu.

Uzakta Edria Denizi'ni görebiliyordu. Güneş batmaya başlamıştı. Yarattığı katliamın üzerinde dönmeye devam ederek zaten gücünün çok fazlasını kullanmıştı. Sınırlarını zorluyordu. Yoldaşlık'ı yere serecek beyaz alevler ve şu anda bindikleri gölge ejderhasını korumak arasında, Avonleyan yeteneklerinden sadece onları buradan çıkarmaya yetecek kadarına sahip olacaktı.

Kardeşlik'in hâlâ yanmakta olan kalıntılarına son bir kez baktı. Cassius, Nuri ve Juliette ile önemli olan her şekilde büyüdüğü yer. O yer

Savaşmayı, manipüle etmeyi ve öldürmeyi öğrendiği yer. Eşit tutkuyla sevdiği ve nefret ettiği yer. Sonra gölge ejderhasını denize doğru yönlendirdi. Denize ulaştıklarında onları batıya, Avonleya'ya giden gemilerde bulunan diğerlerine götürecekti. Bir hafta önce Talwyn, Alaric ve serafların Fae Sarayları'na girmesine izin verdiğinde yola çıkmışlardı. Prens Azrael onları taht odasındaki olaylardan bir gün sonra bunun olacağı konusunda uyarmıştı. Elbette, o sırada bilinci yerinde olmadığı için bunların hiçbirini hatırlamıyordu. Ancak Prenses Ashtine istilanın gerçekleşeceği günden bir gün önce gelmiş ve onlara herkesi dışarı çıkarmaları için bolca zaman tanımıştı. O zamana kadar gemiler haftalardır hazır bekliyordu. Hem Ateş hem de Su Mahkemeleri'nden az sayıda gemi bir an önce yola çıkmaya hazırdı. Ateş ve Su İç Mahkemeleri ile birlikte çocukları da gemilere yüklediler. Hepsi yola çıkmış, sadece Scarlett ve Cassius geride kalmıştı. Cadı topraklarında saklanıyor, planlarını uygulamaya koymak için mükemmel zamanı bekliyordular.

O taht odasında yaşananlardan bu yana değiştirilmiş bir plandı bu. Kara Salonlar'ın altındaki hapishanede Büyücü ile konuştuktan sonra şüphelerini ve karmakarışık fikirlerini nasıl dile getireceğini nihayet bulduğunda Sorin'le birlikte orijinal planı yapmışlardı. Tüm bunları çözmesi, bilmeceleri çözmesi ve kendi düşünceleriyle birleştirmesi haftalarını almıştı. Sonra bu planı diğerlerine sunmuşlar ve onlardan yardım istemişlerdi. Diğerleri kusurları veya daha iyi alternatifleri işaret ettikçe değişiklikler yapmışlar ve çeşitli yönleri ayarlamışlardı.

Mükemmel olana kadar.

Zamanlama mükemmel olana kadar.

Sonra Maraanlar, Tava Tyndell ve Windonelle'in Veliaht Prensi Callan Solgard'ın peşine düşmeye çalışarak her şeyi onun istediğinden daha önce harekete geçirmişlerdi.

O taht odasında her şey nasıl gelişmişti? Bunların hiçbiri planlandığı gibi gitmemişti. Callan'ın ölümleri değil

ebeveynleri ve kişisel korumaları Sloan ve Finn. Talwyn'in lanet bir kurt olarak ortaya çıkıp Tarek'e yardım etmesi değil. Nuri'nin Alaric'e sadakat yemini edip Kontes olması ve onun yerine geçmek için Rosalyn'i öldürmesi değil. Alaric'i kandırmak için yedi anahtar yerine sadece altı anahtara sahip olmamak. Kralının, kocasının ve ikiz ateşinin önünde dizlerinin üzerine çöküşünü izlememek, bağlarını koparan boğuk sözlerini duymamak...

Cassius'un arkasından kayarak onu yine düşüncelerinden uzaklaştırdığını hissetti ve göğsüne yaslandı.

"Benden yardım alman gerekecek mi?" diye sordu.

Başını salladı ve ailesinin geri kalanının Edria Denizi'nin tam olarak neresinde olduğunu anlamaya çalışırken gözleri kapandı. "Ben iyi olacağım Cass," diye mırıldandı.

Ancak gözlerini kapatması, görüntülerin hafızasında yeniden canlanmasına neden oldu. Yeni kâbuslar eskilerinin yerini almıştı. Eski bir ofis ve Juliette'in 'Seni seviyorum' dediğini duymak yerine, onun kendisine doğru savaşıyor geldiğini gördü. Artık vedalaşmayacağına yemin ediyordu. Dizlerinin üzerine düşmeden önce sendeliyordu.

Ben yine de karanlıkta kalmayı seçerdim.

Gölgeleri azalmaya başladığında rıhtımın üzerinden geçiyorlardı.

Cassius, "Gitmemiz gerek," diye uyardı. "Şimdi, Scarlett."

"Biliyorum. Biliyorum," diye homurdandı, tekrar ruhunu yokladı. Anıları bir kez daha kovdu, odaklanmaya çalıştı

-

Aniden yere düştüler, Cassius'un kolu onu belinden yakaladı ve küfrederken onu sıkıca kendine doğru çekti. Gölgelerinin ona ulaştığını hissetti, büyüü içinde bulunmak üzere olduğu tehlikeyi algıladıkça rezervlerini çekmeye başladı.

Sonra hissetti. Evini hissetti. Nereye gitmeleri gerektiğini görebiliyordu.

Onları gezmek için harekete geçti ama bir şeyler yanlıştı. Hiçbir yere gitmediler.

Bu doğru değildi. Gökyüzünden bir on metre daha alçaldılar, altlarındaki gölgeler titreşerek var olup yok olmaya başladı.

"Scarlett..."

"Sorun ne bilmiyorum Cass," dedi ve onları buradan çıkarmaya çalışmak için büyüsünü daha fazla çekti ama yine de bir şey olmadı. "Seyahat edemiyorum. Sen yapabiliyor musun?"

"Nereye gideceğimi bilmeden olmaz. Bunu biliyorsun," diye sertçe karşılık verdi.

"O zaman bizi Baylorin'e geri götür. Ya da Cadı Krallıklarına. Kendimizi Edria Denizi'nde yüzerken bulmadan önce yeniden toplanabileceğimiz bir yere," diye karşılık verdi.

Yolculuğa her zaman eşlik eden göbeğindeki çekilmeyi hissetti, ama hissettiği tek şey buydu. Hâlâ hiçbir yere gitmemişlerdi.

Cassius, "Geçtiğimiz haftalarda benden çok fazla şey aldın," dedi. "Sıkışıp kaldık."

"Sıkışmadık. Bunu çözeceğiz," diye tersledi birkaç metre daha aşağı düşerlerken.

Kesinlikle sıkışmışlardı.

Sözde suyun altında nefes alabiliyordu. Su Sarayı Prensi Briar ona böyle söylemişti ama Cassius? Windonelle başkentinin artık ufukta bir leke gibi görüldüğü yere baktı.

Boku yemişlerdi.

Yeteneklerinin zorlanması karşı dişlerini sıktı. Onları en fazla birkaç dakika daha havada tutabilirdi. Hâlâ Fae yeteneklerine sahipti; ateş, su ve buz. Belki onları suyun üstünde tutmak için buzdan bir tekne yapabilirdi ama bu güç rezervleri de tükendiğinde ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

En iyi seçeneğinin bu olacağını düşünerek büyüsünü toparlıyor ve bir kükreme havayı deldiğinde rezervlerinin derinliklerine dalmaya hazırlanıyordu.

Tanıdığı bir kükreme.

"Cassius," diye nefes aldı.

"Ne? Bu da ne?" diye sordu. Onun yer değiştirdiğini, arkasına baktığını hissetti. Adam hâlâ onu önünde tutuyordu.

Kükreme tekrar geldi ve rahatlayarak iç çekti. "Ben Ranvir, Cass."

"Ranvir mi? Ranvir'deki gibi mi?"

"Babanın bağlı olduğu ruh hayvanı gibi. Evet," diye cevap verdi, devasa siyah ejderha görünmeye başlamıştı. Pulları batan güneşin altında neredeyse yanardöner bir şekilde parlıyor, yaklaştıkça siyah derimsi kanatları güçlü bir şekilde çırpılıyordu.

Cassius hayretle, "Bu gerçek bir ejderha," dedi.

"Evet, ama I düşünmek a gölge ejderhao çok daha etkileyici, değil mi?" Scarlett, gölgeleri yeniden titreşip aşağıdaki dalgalara doğru yaklaşırken sordu. "Gerçek bir ejderha birdenbire ortadan kaybolmaz.

"Cassius altımdan çekil," diye işaret etti.

Ranvir alçalarak altlarından süzölürken Scarlett gözlerini devirdi. Gölgelerinin gitmesine izin verdi ve onlar da Ranvir'in sırtına yumuşak bir şekilde düştüler.

Ranvir gökyüzünde daha yükseğe tırmanırken bacaklarını uzatıp rahatlamaya çalışarak, "Demek bu da ona yaramış," diye söylendi. "Ama bu küçük ayrıntı dışında, bir gölge ejderhanın daha etkileyici olduğunu kabul etmelisin."

Ranvir bir of çekti, burnundan dumanlar tütüyordu. Omzunun üzerinden onlara bakıyor gibiydi.

Scarlett sırt üstü yatarak, "Ve anlaşılan çok hassas bir ejderha," diye takıldı. "Benim gölge ejderhamın böyle bir sorunu yok."

Altındaki ejderhadan alçak bir hırıltı yükseldi ve o da sırtarak ejderhanın pullu derisini okşadı.

Cassius ayakları onunkilerin tersi yönde uzanacak şekilde döndü ve yavaşça yere uzandı. Başı onunkinin yanındaydı ve dönüp ona baktı. "Nasılsın Seastar?" diye sordu Ranvir onları batıya uçururken.

Ellerini karnına götürdü ve parmaklarını birbirine geçirdi. Çok yorulmuştu. Avonleyan büyüünün boş kuyularını hissedebiliyordu ve gölgelerinin parmak uçlarında olmaması ruhunda bir sızıya neden oluyordu. Kaynağına ihtiyacı vardı.

Ruhundaki ağrı zonkladı ve sanki fiziksel bir darbe almış gibi irkildi. Sol elini yukarı kaldırdı ve üzerine yerleştirdiği büyüü geri çekti.

Büyücünün büyü kitabında bulduğu bir büyü.

Marks'ı, Fae büyülerini görebilen varlıklardan bile saklayan bir büyü.

Sol elinin arkasında, başparmağından ve ilk üç parmağından aşağıya doğru siyah bir iz dolanıyordu. Sadece küçük parmağında iz kalmamıştı. Omurgasını tırmaladığını hissettiği küçük panik, izi teninde apaçık görünce azaldı. Üç hafta önce olduğu gibi en ufak bir solukluk bile yoktu.

Yine de bu Mark'ı görebiliyor olması önemli değildi. Onu tekrar görmeye ihtiyacı vardı. Sesini duymaya ihtiyacı vardı. Ona dokunması gerekiyordu. Onun gerçek, güvende ve hâlâ Perde'nin bu tarafında olduğundan emin olmalıydı. Bu sürekli hatırlatmalar olmadan, kendini o gün hissettiği histeriye geri dönmeye yakın buldu. Hâlâ en uygunsuz zamanlarda onu yakalamayı başaran histeriye.

Uzun bir hafta olmuştu.

"Şu anda sadece bir sonraki şeye odaklanabiliyorum Cass," dedi sessizce, üstlerinde kararan gökyüzünü izlerken. "Önümde duran şeyden başka bir şey düşünemiyorum. Eğer düşünürsem, ben..."

"İyi olacaksın, Seastar," dedi Cassius, o devam etmeyince.

"Onlar öldüğünde iyi olacağım."

"Peki o zamana kadar?"

Hemen bir şey söylemedi, yorgunluğun onu uykunun derinliklerine çekmesine izin verdi.

"O zamana kadar, onlar için geleceğimi bilerek yaşayabilirler. Omuzlarının üzerinden bakabilirler ve delirdiklerini düşünecek kadar paranoyak olabilirler. Tüm umutlar tükendiğinde benim yaptığım gibi delirebilirler. Gölgelemin içine bakabilir ve sefil varlıklarını sona erdirmek için orada gizlenip gizlenmediğimi merak edebilirler. Bu işi bir an önce bitirmemi dileyebilirler. O zamana kadar benim karanlığımdan korkarak yaşayabilirler."

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

KÜLLER BİRLEŐTİĐİNDEİ GÖLGELER

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

OceanofPDF.com

CYRUS

Yıldızların Söndüğü Gün- Üç Hafta Önce

"W Ne oluyor lan?" Cassius'la Eliza'nın onları beklediği odada havadan belirdiklerinde Cyrus sordu.

Cyrus'un bakışları, kollarında şiddetle çarpınan, çığlık atan Scarlett'i tutan Cassius'tan, önlerinde yerde ölüm gibi hareketsiz duran Ateş Prensi'nin yanında diz çökmüş olan Rayner'a kaydı. Kül Süvarisi Cyrus'un altın gözleriyle karşılaştı. Acı, keder ve hüznün ona bakıyordu.

Ve o anda ne olacağını biliyordu. "Onu sahile götürün. Hemen," diye emretti Cyrus.

Cassius, Scarlett'i tutmaya çalışarak, "Tekrar bu kadar çabuk seyahat edemem," diye nefes nefese kaldı. "Ben-" Dirseği kurtulup karnına çarpınca homurdandı. "Gücümü yeterince kullanmadım ve o da benden güç alıyor. Hiçbir şeyim kalmadı," diye sözlerini bitirdi, onu tekrar kontrol altına almaya çalışmak için onunla boğuşuyordu.

Ama onu kontrol etmek mümkün olmayacaktı. Olacakları durdurmak mümkün değildi.

Bunu ondan daha iyi kimse bilemezdi.

Cyrus Briar'a döndü. "Bir geçit, Drayce. Şimdi," dedi ve önündeki karanlık, gölgeler ve küllerden oluşan karmaşaya yardım etmek için ilerledi. Cassius solgundu ve Cyrus onun kana ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdi; ama bu bile Scarlett'i patlayabileceği ve etrafındaki herkesi öldüremeyeceği bir yere götürene kadar beklemek zorundaydı.

"Ölümlüler mi?" diye sordu Su Prensi, arkasında bir su geçidi açılırken.

Cyrus kucığında bir çocuk tutan Windonelle Veliaht Prensi'ne baktı. Diğer kolu Tava Tyndell'e sarılmıştı ve kardeşi Drake de onun yanında duruyordu.

"Eğer onu buradan çıkarmazsak, ölümlülerden geriye endişelenecek bir şey kalmayacak." Scarlett'in kulak tırmalayan çığlıklarını duyabilmek için bağırarak zorunda kaldı. "Onu getir Rayner," diye ekledi, hâlâ prenslerinin ve krallarının yanında diz çökmüş olan Kül Süvarisi'ne bakarak. En iyi arkadaşına. Eliza onun yanında diz çökmüştü, sessiz gözyaşları generalin yüzünde iz bırakıyordu.

Cyrus, Cassius'un Scarlett'i geçitten geçirmesine yardım etti. "Bırak onu ben alayım, Cass. Senden güç alıyor. Zayıflıyorsun," dedi kuma bastıklarında, botları batıyordu.

Cassius başıyla onayladı ve Cyrus'un kollarını Scarlett'e dolayarak onu göğsüne çekmesine izin verdi.

"Scarlett." Scarlett'in duyabileceği kadar yüksek sesle konuşmuyordu ama boğazındaki kalınlıktan dolayı konuşamıyordu. Onun neler yaşadığını biliyordu. Zaten onu duyamayacağını da biliyordu. Histeri, acı ve şu anda hissettiği mutlak ıstırapla duyamazdı.

Bu yakın zamanda durmayacaktı.

Thia'nın kendisinden alınmasından sonraki ilk günleri ve haftaları pek hatırlamıyordu. Ne yaptığını, ne söylediğini söyleyemiyordu. Diğerleri ona öfkeli olduğunu, alevlerle her şeyi yok ettiğini söylemişti. Sessiz ve hareketsiz olduğu, onları duymuyor gibi görüldüğü, acı ve öfkeyle böğürdüğü ve gördüğü her şeyi yaktığı söylenmişti.

Görünüşe göre hepsiyle birden fazla kez, çoğu zaman hiçbir uyarıda bulunmadan birlikte olmuş.

Cyrus acı, ıstırap ve amansız keder dışında hiçbir şey hatırlamıyordu.

"Sorin!"

Tüm çığlığı buydu. Tekrar ve tekrar ve tekrar. Ciğerlerine hava çekmeyi başardıkça her çığlık arasında nefes nefese kalıyordu.

Cyrus Scarlett'i zorla kuma yatırırken, bacaklarını Scarlett'in bacaklarına dolayarak onun tekme atmasını önledi. Onun çırpınan bedenini sıkıca kucakladı. Thia öldüğünde onu zapt etmek için hem Sorin hem de Rayner gerekmişti. Güç rezervleri birazcık bile dolu olsaydı bunun mümkün olmayacağını biliyordu. Onu bu kadar kolay alt edebilmesi için gücünün tamamen tükenmiş olması gerekiyordu.

Yüzü adamın göğsüne bastırılmıştı, gözyaşları adamın tuniğini ıslatıp tenine işliyordu. Bir elini başının arkasına bastırdı, parmaklarını saçlarına geçirerek onu orada tuttu. Başka bir geçit açılıp Briar Hazel'la birlikte geçerken Eliza'ya baktı. Cyrus Su Prensi'nin gittiğini fark etmemişti.

Yüce Cadı önce oğluna baktı, sonra bakışları kraliçeye, oradan da krala kaydı ve Sorin'in yanına düşerken gözleri şoktan fal taşı gibi açıldı. Beyaz ışık parladı ama bir dakika sonra menekşe rengi gözleri onunkilerle buluştuğunda Cyrus ne söyleyeceğini biliyordu.

Yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Rayner'a bir şeyler söylüyordu ve Kül Binicisi anlayışla başını sallıyordu, ama Cyrus Scarlett'in dinmek bilmeyen çığlıklarından hiçbir şey duyamıyordu.

Cyrus ağzını Scarlett'in kulağına yaklaştırarak, "Scarlett," diye mırıldandı. "Sevgilim." Kalın kalın yutkundu. "Scarlett, yalnız değilsin. Beni dinle. Lütfen. Yalnız değilsin. Yalnız değilsin."

Çıgıllıkları hıçkırıklara dönüştü ve sonra nefes alamadı. Nefes nefese kalmıştı.

"Nefes al, Scarlett," dedi Cyrus, kendi gözyaşları da yüzünden aşağı dökülürken. "Yalnız değilsin. Hâlâ uğruna savaşmaya değer yıldızlar var."

Cyrus'un cevabı bir çıgık daha oldu ve Cyrus buna hazırlıklı olmadığı için birdenbire ondan uzaklaştı. Kız yanlarındaki kuma doğru kustu ve Cyrus kız kusup kusup kusarken onun saçlarını topladı. Cassius oradaydı, fırlama nöbetleri arasında ağzını sildi ve sonra kumda sürünerek Sorin'in cesedine doğru ilerledi.

Ve Cyrus onun gitmesine izin verdi. Çünkü Thia'ya veda edememişti ve bunu yapmak için her şeyini verebilirdi. Bunu ondan alamazdı. Belki de bu kayıpla ona gelecek olan çılgınlık, eğer bu şansı elde ederse, onun yaşadıkları kadar yoğun olmayacaktı.

Bunun hüsnükuruntu olduğunu biliyordu.

Rayner'a döndü. "Şatonun hazır olduğundan emin olmalıyız. Ben onunla orada kalacağım." Gardiyan'a bir göz attı. "Cassius ve ben onunla orada kalacağız. Hazel'ı al. Ona yaptırdığı korumaların aynısını bana da yaptır."

Rayner başını sallayarak Hazel'la konuşmak üzere hareket etti ve Cyrus'un gözleri tekrar kraliçeye döndü. Sorin'in hareketsiz bedeninin üzerine eğilmiş, yumruklarını tuniğine geçirmiş ve alnını, kumaşa açılan deliğin altından kömürleşmiş etin görüldüğü göğsüne bastırmıştı.

Scarlett, "Söz vermiştin," diye hıçkırıyordu. "Vedalaşma olmayacağına söz vermiştin. Her zaman sen ve ben olacağımıza söz vermiştin. Söz vermiştin."

Sonra bu kelimeleri tekrar tekrar haykırıyordu. "Söz vermiştin! Vedalaşmak yok! Her zaman sen ve ben olacağız!"

Eliza, Cyrus, Cassius, Rayner onun etrafında durdular. Su Prensi. Yüce Cadı.

Durdular ve Batı Saraylarının Kraliçesinin tamamen kırılmasını izlediler.

Cassius sessizce, "Bundan sağ çıkamayacak," dedi. Cyrus, Scarlett'in yeniden yükselen çığlıkları arasında onu zar zor duydu.

"Söz vermiştin!"

"Yapabilir," diye ısrar etti Cyrus. "Ben yaptım. O benim olmayı umabileceğimden çok daha güçlü."

"Vedalaşmak yok!"

"Yapamayacağından değil," dedi Cassius. "Sorun şu ki olmayacak."

"Her zaman sen ve ben olacağız!"

"O yapmazdı..." Eliza parmaklarını yanaklarında gezdirerek gözyaşlarını sildi. "O bunu yapmayacak."

"Öyle olacak," dedi Cassius. "Onu durdurmayı deneyebiliriz, ama onu After'e kadar takip etmenin bir yolunu bulacaktır."

"Söz vermiştin!"

"İsteyecek. Tanrılar, ölmek isteyeceğini biliyorum," dedi Cyrus, ruhunun derinliklerinden tanıdık bir ıstırap yükseliyordu. Her gün yaşadığı acı. Kimliğinin bir parçası haline gelen kalp ağrısı. "İşte bu yüzden onunla kalacağız."

"Vedalaşmak yok!"

Cassius başını salladı, bir eli kahverengi saçlarını karıştırıyordu. "Onu takip etmenin bir yolunu bulacaktır," diye tekrarlardı ayaklarının üzerinde sallanarak.

Cyrus onun kolunu kavradı. "Dinlenmen gerek." "Onu şu anda bırakamam."

"Her zaman sen ve ben olacağız!"

"Sadece otur," dedi Cyrus. "Birazdan sana kan vereceğim. Bekleyebilir misin? Şu anda senden çok şey istediğimi biliyorum ama-"

"Evet," diye sözünü kesti Cassius. "Bekleyebilirim." Briar onun kuma inmesine yardım ederken, "Ona git," dedi.

"Söz vermiştin!"

Başını arkaya doğru eğmiş, tepelerindeki gökyüzüne öfkesini haykırıyordu. Denizin dalgaları kıyıya şiddetle çarpıyor, buz gibi serpintiler yüzünü buğulandırıyor, giysilerini ıslatıyordu. Cyrus, Scarlett'in o kadar zayıf olup olmadığını bilmiyordu.

çalkantılı dalgalar yaratıp yaratmadığını ya da Briar'ın gücüne karşı çalışıp çalışmadığını merak ediyordu.

Tekrar yanına diz çöktü ve onu bir kez daha kendine çekti. "Söz vermişti, Cyrus," diye hıçkırdı. "Beni karanlıkta asla yalnız bırakmayacağına söz verdi."

"Biliyorum sevgilim," diye mırıldandı saçlarına, ona sıkıca sarılarak. "Yalnız değilsin."

"Söz verdi."

Bu onun yeni ilahisi oldu. Tekrar ve tekrar. Ve tek yapabildiği, "Biliyorum. "Biliyorum."

Neler olduğunu sormak istiyordu. Rayner, Briar ve Luan'la birlikte ortaya çıktıktan sonra neler olduğunu en ince ayrıntısına kadar öğrenmek istiyordu. Luan, Cassius'a Seyahat konusunda mümkün olan en hızlı dersi vermişti ve Anala'ya şükürler olsun ki yarı Avonleyalıydı yoksa bu asla işe yaramazdı. Ama bu nasıl olmuştu? Scarlett'in Semiria yüzüğü neredeydi? Toprak Prensi şimdi neredeydi? Talwyn ve Ashtine? Sorin nasıl düşmüştü? Ölümlülerin burada ne işi vardı?

Gerçekten ne olmuştu?

Orada ne kadar oturduklarını bilmiyordu. Belki birkaç dakika? Kimse hareket etmiyordu. Kimse konuşmuyordu. Sadece Scarlett'in çaresizlik çığlıkları geceyi dolduruyordu. Sonunda Scarlett onun kollarında hareketsiz ve sessiz kaldı ve sonunda yorgunluktan bayılıp bayılmadığını ya da çok daha kötü bir şey mi olmak üzere olduğunu bilmiyordu.

Rayner onun yanına doğru ilerledi ve yanına çömeldi. Sesi alçaktı, zar zor duyuluyordu. "Yüce Cadı onun Perde'yi tam olarak geçemediğini söylüyor. Kalbi atıyor ama..." Gözleri Sorin'in hareketsiz bedenine kaydı, çenesi sıkıştı. "Cassius gibi geri gelmeyecek."

"Ne oldu?" Cyrus omzunun üzerinden Cassius'un oturduğu yere bakarak sordu, yorgun bakışları Scarlett'e sabitlenmişti. Komutana gerçekten biraz kan getirmesi gerekiyordu.

Rayner bakışlı at ve hareketsiz kraliçe beşikte
"Çok şey oldu" demeden önce Cyrus'un
kollarında.

"Ona... ne oldu?" diye açıkladı, arkadaşının adını
söyleyemediğini fark etti.

"Talwyn."

Cyrus, Rayner'ın bu ismi söylediğini zar zor duymuştu ama
Scarlett kollarının arasında kaskatı kesilince gerildi ve ona
daha sıkı sarıldı.

"Scarlett..." diye ihtiyatla söze girdi.

Gözleri yavaşça açıldı, soluk mavi irisleri anında önündeki
ikiz alevine yöneldi.

Bir şekilde gölgeler etrafına dolanmaya başladı ve Cyrus
bunu anlamadı çünkü elinde hiçbir şey kalmamıştı.
Büyülerinin hiçbirine erişemiyor olmalıydı.

Ta ki Cassius'a bakana ve onun, kendi bilinmeyen
armağanlarının tortularını varlığından çekip çıkarırken
yüzünü buruşturduğunu görene kadar.

"Scarlett. Dur," dedi Cyrus alçak sesle. "Cass'i
incitirsin. Sen- Dur, Scarlett."

"Onu öldüreceğim." Ve onun sesi. Kutsal tanrılar. Sesi
soğuk, ürkütücü ve garip bir şekilde monotondur. Gerçek bir
Wraith'in nasıl konuştuğunu hayal etmişti. Cassius'la Ölüm
Hayaletleri'nin sanıldığı kadar kötü olmadıkları konusunda
şakalaşmıştı.

Şimdi onun konuştuğunu görünce ve duyunca her şeyi geri
aldı.

O karanlığın vücut bulmuş haliydi.

"Onu öldüreceğim. Çabuk olmayacak. Uzun, acı verici ve
yavaş olacak. Hepsini öldüreceğim ama onun ölümü, onunla
işim bittiğinde Azap Çukurları'nı bir erteleme gibi
hissettirecek."

"Tamam," diye nefes aldı Cyrus, kız bir kez daha
sessizleştğinde. "Bunu yapmana yardım edeceğim, sevgilim,
ama şu anda Cassius'tan resim çekmeyi bırakmanı istiyorum.
Durmanı istiyorum. Sana ihtiyacım var."

Gölgelerdeki hareket hepsinin gerilmesine neden olmadan
önce bir hırıltı geceyi deldi.

Scarlett dışında hepsi.

Kocasına bakmaya devam etti.

Gümüş gözler karanlıkta parladı ve bir an sonra, içinde durdukları gece kadar siyah bir panter ortaya çıktı. Kedi, hâlâ Cassius'u çekmekte olan Scarlett'e doğru süzülürken kimse kıpırdamaya cesaret edemedi. Komutan dişlerinin arasından nefes alıyordu, Hazel onun yanında diz çökmüş, ellerinin altında parlayan beyaz ışıkla onun hissettiği gerginliği hafifletmeye çalışıyordu.

Tanrıça Saylah'ın ruhani hayvanı Shirina, kraliçenin önünde durdu. Panterin burnu neredeyse onunkine değiyordu.

Scarlett kediye, "Seninle işim bitti," dedi. "Hepinizle işim bitti. Tanrılar siktirip gidebilirler. Gecenin Efendisi cehenneme gidebilir. Ve eğer Kader bir daha yoluma çıkmaya kalkarsa, bütün dünyaları ve yıldızları yakıp yok ederim."

Shirina uzun bir süre sadece başını eğdi. Ve sonra saldırdı.

Dev pençeler kraliçenin omuzlarına inerek onu sırt üstü yere düşürdü. Scarlett'i bir öfke çılgılığı terk etti, gölgeler dışarı fırladı ve Cassius onu çekip çıkarırken acı içinde homurdandı. Ama Shirina'nın üzerine atılmasıyla öfkesi hemen kesildi. Ağzı açıldı ve panterden Scarlett'in ayırık dudaklarına ve boğazına doğru gölgeli bir sis aktı.

Ve sonra kraliçenin gözleri kapandığında sessizlikten başka bir şey olmadı ve yanındaki ikiz alevi kadar hareketsiz hale geldi.

Ateş ve gölgeler, yan yana.

Cyrus onlara bakarken, Rayner ve Eliza onun yanına doğru ilerlerken, tek yapabildiği tüm bunların sonunda arkalarında bırakacakları külleri ve karanlığı merak etmektir.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

OceanofPDF.com

ScARLETT

S nerede olduğunu biliyordu. Gece tanrıçası Saylah'ın özünü soluduğunda Shirina'nın onu nereye gönderdiğini bilmek için gözlerini açmasına gerek yoktu.

gölgeler, ruhunun içine. Altındaki çok yumuşak çimenleri hissedebiliyordu. Etrafını saran gecenin karanlığını koklayabiliyordu. Bir kartal çığlığı duymayı bekliyordu.

Hiç gelmedi.

"Scarlett."

Onun sesini duyduğunda da gözlerini açmadı. Gecenin Efendisi.

Pantere söylediği gibi o da cehenneme gidebilirdi.

Bir daha düşündüm de, hayır. İşte oradaydı. Burada misafir istemiyordu.

Cehennem. Ebedi lanet. Azap Çukuru. Adının ne olduğu önemli değildi. Olduğu yer orası olmalıydı. Çünkü onsuz bir dünya? Bu onun kendi kişisel acılar arafıydı.

Bu yüzden rüyalarındaki ve aynalı kapıdaki güzel adam tekrar adını söylediğinde gözlerini açmadı. Öylece uzandı. Uyuşmuş ve uyanamadığı kâbusun içinde kaybolmuştu. Asla uyanamayacağı bir kâbus.

En azından burada çığlık atmaya bırakmıştı.

Belki de çukurda ılık atamıyordun. Belki bu da işkencenin bir parçasıydı. Sadece zihninde ılık atabilirdin. ıkış yok. Hiç bitmeyen ıstırabı ve ruhu parçalayan acıyı dile getirmenin bir yolu yoktu. Sadece bir hiç olana kadar sizi daha da delirtmesine izin verebilirdiniz.

Zaten artık hiçbir şey değildi. "Scarlett."

Sesi daha keskindi. Daha sert. Acildi.

"Scarlett, lütfen. Umut kaybolmadı."

Umut.

Cehennemde hiç umut yoktu.

Yanında hava kıpırdadı ve yüzünde eller vardı.

"Scarlett, lütfen," diye yalvardı. "Arius henüz ruhunu teslim almadı, ama o lanet olası gözlerini amazsan çok geç olacak."

"Sanki Perde'yi geçmemiş gibi konuşuyorsun," diye mırıldandı, sesi ılık atmaktan kısılmıştı.

"yle, ama sadece birazcık. Henüz tam olarak After'a geçmedi. Hala zamanı var."

Scarlett yavaşça gözlerini açtığında gümüş rengi gözlerinin endişe ve panikle kendisine baktığını gördü.

"Acıdığını biliyorum Starfire ama ayağa kalkmalısın. Onu geri ağırmalısın. Eğer onu aramayı bırakırsan seni bulamaz."

Botundan bir hançer çıkardı ve kızın eline uzanmadan önce avucuna sapladı. Adam bir kez daha avucundaki kanı karıştırırken, kendi derisindeki yarığı hissetmedi. n kolunda, kendisinininkiyle eşleşen bir İşaretin üzerinde bir İşaret çizmeye başladı. Avonleyan büyüsünü uyandırması için ona verdiği işaret.

izdiği işaret, içinde birbirine kenetlenmiş iki daire olan bir daireydi. Scarlett onu izliyor, ne yaptığını görmüyor ya da umursamıyordu. Adam onun koluna uzandığında, gözleri tekrar kapandı.

Bir insanın ruhu paramparça olduşunda ne kadar sürede delirir? Gerçekten sadece birkaç saat sürer mi? Bir saat bile olmuş muydu? Nedense daha uzun süreceğini düşünmüştü. Düşündüğünde gerçekten de aptalcaydı. Ruhu olmayan bir insan gerçekten akli başında sayılabilir miydi?

"Benimle kal Starfire," dedi parmağı kolunda gezinirken.

"Bu ismi nereden biliyorsun?"

Hareketi bir saniyeliğine durakladıktan sonra etini çizmeye devam etti. "Bunun cevabını sana adımı söyleyebildiğim zaman vereceğim."

"Gerçekten umurumda değil," diye iç geçirdi adam parmağını geri çekerken. "Artık bir önemi yok zaten."

"Scarlett Aditya, gözlerini aç."

Soyadının sesi tüm vücudunun sarsılmasına neden oldu. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve Gecenin Efendisi'ne doğru atıldı. Ne yapmak için, tam olarak emin değildi. Ona vurmak mı? Ona bağırarak mı? Ruhunun dağılmış kalıntılarına çarpan ve onu yavaşça boğan duygu selini serbest bırakacak herhangi bir şey.

Onun bileklerini yakaladı, yüzünü tam onunkinin önüne getirdi, kaşları neredeyse birbirine değecekti. "Beni dinle, Scarlett. Odaklan ve dinle." Bir an durdu, bakışlarını onun üzerinde tuttu. Kız başka tarafa bakmayınca devam etti. "Geri gelebilir. Henüz tam olarak karşıya geçmedi, ama onu evine çağırmalısın."

"Anlamıyorum," diye fısıldadı.

"Bilmediğini biliyorum ve her şeyi açıklayamam. Zaman yok. Şu anda saniyelerimizi harcıyoruz. Uyandığında, Altaria orada olacak. Bacağına bağlı bir şişe var. İç onu. Bu İşareti aktive edecek," dedi ve parmaklarını derisindeki yeni İşaret boyunca gezdirmek için bir bileğini serbest bıraktı. "Bunu yaptıktan sonra Kaynak İşaretini kullan."

"Kaynak İşareti mi?" diye tereddüt ederek başını salladı.

"Ondan bir şey çekemem. Bu-"

Ama o da başını sallıyordu. "Kaynak İşareti iki yönlü çalışır, Scarlett. Onun sana verebildiği gibi, sen de ona verebilirsin. Onu eve çağır."

"Peki sonra?"

Bir elini saçlarında gezdirerek başının arkasını kavradı. "O zaman unutma Starfire, umut hayalperestler içindir." derken kaşlarını onunkilere yaklaştırdı.

Scarlett'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Cassius ve Cyrus ona doğru eğilmişlerdi, altın rengi ve çikolata kahverengisi gözlerini endişe ve dehşet dolduruyordu. Cassius'un yaralı ve asla iyileşmeyecek olan gözünün üzerinde hâlâ göz bandı vardı. Kendini yukarı itmek için hamle yaptı ama Cassius'un elleri omuzlarındaydı.

"Sakin ol, Seastar. Sakin ol," diye mırıldandı. "Sadece bir dakika-"

Ama adamın ellerini vücudundan itiyor, etrafını görmeye çalışıyor, gecenin içinde yıldızların görünmediği gökyüzüne bakıyordu. Karanlık hareketin bir anlık görüntüsünü görebilseydi. Sadece gerçek olduğunu bilmek için. Bunun bir rüya olmadığını bilmek için...

"Scarlett," diyordu Cyrus, onu tekrar aşağı çekmeye çalışarak. "İyi olmadığını biliyorum. Bunların hiçbirinin iyi olmadığını biliyorum, ama-"

Kadın yumruğunu göğsüne indirdiğinde bir küfür savurdu ve iki erkek de ne olduğunu anlayamadan onlardan uzaklaştı.

"Şu anda nasıl böyle bir güce sahip olabiliyor?" Cassius mırıldandı.

"Şu anda ne yaptığının farkında olduğunu sanmıyorum," diye yanıtladı Cyrus. "Thia öldükten sonraki saatler ve günler hakkında neredeyse hiçbir şey hatırlamıyorum."

Scarlett bu söz karşısında irkildi.

Öldü.

Hayır.

Hayır, hayır, hayır.

Bu bir seçenek değildi. Eğer o Öbür Dünya'ya gidiyorsa, o da onunla gidecekti. Eğer Gecenin Efendisi her ne yapıyorsa başarısız olursa, ikiz alevini Peçe'nin ötesine kadar takip edecekti. Onu burada yalnız bırakmayacaktı. Onu karanlıkta bırakmayacaktı. Bir söz vermişti ve lanet olsun ki sözünü tutacaktı. Her zaman sen ve ben olacaktık. Böyle demişti. Her zaman.

Ayağa kalkmış, gökyüzünü tarıyor, bir şeyler duymaya çalışıyordu. Diğerleri onun arkasında mırıldanıyordu. Ne söylediklerini bilmiyordu. Umurunda da değildi. Tek odak noktası gökyüzüydü. Ve bir kartalın çığlığı kulaklarına ulaştığında, dudaklarından bir hıçkırık kaçtı.

Altaria ona doğru süzülüyor ve sanki bir avın peşinden gidiyormuş gibi hızla dalıyordu. Onun için kolunu kaldırdı ve bir saniye sonra pençeleri kolunun etrafında kıvrılıyordu. Ateş Fae'lerinden biri çevredeki kumda birkaç küçük ateş yakmıştı; alevlerin titrek ışığında, tıpkı Gecenin Efendisi'nin söylediği gibi kartalın bacağına bağlı bir şişe görebiliyordu.

"Scarlett...?" Cyrus başladı.

Ama hiçbir şey söylemedi. Başka hiçbir şeye odaklanamıyordu.

Sadece bu. Bu tek şey. Bu tek olası yıldız.

İkiz alevi Mark'ın teninde solmaya başladığını gördüğünde parmakları titremeye başladı. Panik tüm benliğini sardı çünkü eğer Mark soluyorsa, çoktan gitmişti. Çok geç kalmıştı. O gitmişti ve o hâlâ buradaydı. Bir sen ve bir ben. Ayrı. Ayrı. İçinde onun olmadığı bir dünya.

Şişeyi kartalın bacağından çözmeye çalışıyordu, ama parmakları doğru çalışmıyordu; ve bacakları pes edecekti; ve kusacaktı çünkü bir sen ve bir ben.

Bir sen.
Ve bir de
ben.

Sonra eller onunkileri nazikçe kenara itti. Koyu renk parmaklar düğümü çözüyordu ve yumruğunu küçük cam kabın etrafına kapattığında her zamanki pırıltısından yoksun buz mavisi gözler onunkilerle buluştu.

"Onu geri getir Günişığı," dedi Briar. Onun ne yapmaya çalıştığını nasıl bildiği umurunda değildi.

"Onu geri getiremez," diye araya girdi Hazel. Yüce Cadı'nın genellikle sert olan sesi bile daha yumuşak, daha nazikti. Aynı derecede açık sözlü ama acıma doluydu. "Kalbi durdu. Dakikalar önce. O uyurken."

Henüz tam olarak After'a geçmedi. Hâlâ zamanı var.

Şişenin mantarını çekti ve kan olduğunu hemen anladığı şeyi içti.

Karanlık ve soğuk, gece ve ölüm, vahşet ve bilinmezlik tadında bir kan.

Hâlâ zaman var.

Odaklandığı tek şey bu dört kelimeydi. Başka bir şey olursa, bir kez daha hiçliğin içine kayacaktı. Kendisini tırmalayan, damarlarında dolaşan ve derinlere işleyen histeriye teslim olacaktı.

Yeni İşaret hafifçe parladı ve Cassius bir adım öne çıkarak kızın ön kolunu eline aldı.

"Bunu nasıl aldın?" diye mırıldandı, başparmağı işaretin üzerinde gezinirken.

O zaman hissetti. Beslenmişti. Güç rezervleri şiddetli, yoğun ve sıcak bir şeyle dolup taşıyordu. Cyrus'a baktı, ön kolundaki bir kesik şüphesini doğruluyordu.

Daha önce hiç başka bir büyü kullanıcısının gücünü hissedememişti. Ama hepsini hissedebiliyordu. Cyrus ve Eliza'nın alevlerini. Rayner'ın garip külleri ve dumanı. Briar'ın kendisinininkiyle eşleşen su ve buzunu. Yüce Cadı'nın iyileştirici armağanları.

Cassius'un bakışlarıyla karşılaştı, ondan ne tür bir güç hissettiğini anlayamıyordu ama bu bulmacayı çözmeye çalışacak kadar bile odaklanmamıştı. Yine de Cass'in gözlerinde gördüğü şey, onun bir adım geri atmasına neden oldu. Görünüşe göre Cyrus da bunu görmüştü, çünkü ileri atılıyor, avucundan alevler fışkırıyor ve ona doğru uzanıyordu.

Ama o çoktan hareket etmeye başlamıştı. Gecenin Efendisi'nin ona verdiği bu işaretin ne işe yaradığından tam olarak emin değildi ama elinde biriken şey gecenin ta kendisiydi. Kendi gölgeleri değil, Cyrus'un alevlerinin ışığını emen saf karanlık.

"Scarlett!" Cassius hayretle gözlerini kocaman açarak bağırdı. Bakışları tekrar ona kaydı ve o anda gölgeleri belirdi.

Ondan Koruyucusuna sıçradılar, ona yapıştılar ve yeni doldurulmuş büyü kuyularına derinlemesine battılar. Adam homurdanarak dizlerinin üzerine çöktü, ellerini kuma vurarak kendini tutmaya çalışırken, kadın derin bir şekilde çekerek her bir

sihrinin bir onsu.

"Scarlett! Dur!" Cyrus bağılıyor, sanki onu bir şekilde koruyabilecekmiş gibi Cassius'un yanına çöküyordu.

Eller ona uzanıyordu. Eliza. Rayner. Gölgeleri onları engelledi.

Su ve buz onu zapt etmeye çalıştı. Karanlık hepsini emdi.

Kendi güç kuyuları Cassius'un hediyeleriyle dolup taşıyordu ve Sorin'in yanına gitti. Dizlerinin üzerine çökerek çizmesindeki hançere uzandı ama orada değildi. Tüm silahları gitmişti. Etrafında Eliza'nın kuma yığılmış silahlarını engellemek için hareket ettiğini gördü.

Fae generalinin gri gözleriyle karşılaştığında dudaklarında hınzır bir alay belirdi ve Eliza ondan geri çekilir gibi oldu. Onun gazabına hazırlanmaya çalışmışlardı. Onu kuşatmaya çalışan öfke ve keder kasırgasına.

Onun fırtınası için hazırlık yoktu.

Eğer bunu durdurabilirse, onu Peçe'nin bu tarafında tutabilirse, kimse onu durduramazdı. Ateş Generali değil. Ne ailesi. Tanrılar değil. Ve kesinlikle lanet Kaderler de.

Sorin'in kalçasında kınına soktuğu bıçağa uzandı. Kolunu döndürerek Kaynak İşaretini buldu. Avucunu kesmeden önce bıçağı İşaretin üzerinde gezdirdi. Ve sonra, ona bu İşareti verdiği gece olduğu gibi, büyüsunü onun içine akıttı. Son kor parçasına kadar. Her damla suyu ve buzu. Her gölge. Her beyaz alev. Gecenin Efendisi'nden gelen tüm karanlık ve soğuk şeyleri. Bir Avonleyli olarak tüm iyileştirici yeteneklerini. Hepsini Sorin'e verdi. Parçalanmış ruhundan geriye kalan her parçayı.

"Bana söz vermiştin Sorin Aditya," diye soluk soluğa mırıldandı. "Artık vedalar olmayacaktı. Her zaman bir sen ve ben olacaktık. Söz vermiştin. Sensiz bir dünyada yaşayamam. Bunu yapmayacağım. Geri gel." Sesi son kelimelerde kırıldı, gücünün tükenmesinden ve kalbinin zorlanmasından dolayı gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü. "Bana geri dön. Söz vermiştin."

Biri onu uzaklaştırmaya çalıştı ama o hâlâ Cassius'tan çekip aldığı gölgeleriyle onları geri püskürttü.

"Scarlett. Yeter." Kulağındaki Cyrus'un sesiydi, ıstırap ve panik dolu, ama kararlı ve sert. "Scarlett, dur. O geri gelemez. Ve ben bu acıyı biliyorum. Biliyorum -tanrım, şu anda ne hissettiğini biliyorum- ama bunu değiştirmeye çalışarak Cassius'u öldürüyorsun. Onu öldürüyorsun, Scarlett. Beni duyuyor musun? Lütfen duy beni." Ona yalvarıyor, yakarıyordu.

"Söz verdi, Cyrus," diye homurdandı, güç hâlâ kendisinden ikiz alevine akıyordu.

"Biliyorum, Scarlett. Onun yaptığını biliyorum." "Artık vedalaşmak yok."

"Eğer durmazsanız bir tane daha olacak."

Elleri kızın yüzündeydi, bakışlarını kendi yüzüne çevirmeye çalışıyordu ama kızın gözleri Sorin'in göğsüne sabitlenmişti. Bu işe yaramalıydı. Çok geç olmadığını söylemişti. Hâlâ zaman vardı. Umutlu ol demişti. Demişti ki...

"Bu mümkün değil," diye soluk soluğa bir ses geldi Yüce Cadı'dan. Ve o zaman gördü. En küçük hareketini gördü Sorin'in göğsü.

Cyrus'un elleri yanaklarından kayarken Hazel Sorin'in diğer tarafına düşüyor, ellerinden beyaz ışık saçılıyordu.

"Kalbi atıyor, değil mi?" Scarlett nefes nefese ona güç vermeye devam etti. Emin olana kadar durmaya cesaret edemiyordu.

"Öyle. Olmaması gerekiyor ama oluyor," diye yanıtladı.

"Yarayı şimdi iyileştirebilir misin? Onu... iyileştirebilirsin," diye zorlukla nefes alıp verirken bakışları Yüce Cadı'ya kaydı. "Bana bunu söyle Hazel. Bana onun yaşayacağını söyle."

Menekşe gözleri onunkilerle buluştu. "Kalp atışları her geçen saniye daha da güçleniyor. Rüyalarında Arius'la nasıl bir anlaşma yaptın ya da nasıl bir bedel ödedin bilmiyorum ama o yaşayacak, genç kraliçe. İkiz aleviniz yaşayacak."

Ve duyması gereken tek şey buydu.

Onsuz yaşamak istemediği tek yıldızın yanına çöktü, onun yanına sokuldu ve kutsanmış karanlığına geri döndü.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

OceanofPDF.com

CYRUS

"W Az önce ne oldu?" Cyrus önünde baygın yatan kral ve kraliçesine bakarken sordu.

Tekra
r.

Hâlâ Scarlett'in yanına sürünerek geldiği yerde diz çökmüş, Cassius'tan güç almayı bırakmasını sağlamaya çalışıyordu. Ondan çok çabuk, çok derinden güç alıyordu. Scarlett'in sonunda bu noktaya geleceğini biliyordu -mantığı anlayamayacak kadar histerik olduğu bu noktaya- ama kahretsin. Bunu tahmin etmemiştir. Sorin'i kurtarmak için Cassius'u riske atacağını tahmin etmemiştir. Onu kurtarmak olasılıklar dahilinde olmamalıydı ama yine de-

"Onu geri getirdi," dedi Yüce Cadı sertçe, gücü Sorin'in etrafını sarmaya devam ederken alevlendi.

"Nasıl?"

Prensinden ve arkadaşından gözlerini ayıramıyordu. Sığ da olsa göğsü gerçekten de inip kalkıyordu. Göğsündeki kömürleşmiş deri, Scarlett'in yaptığı her neyse, onun gücüyle birleşerek yavaş yavaş iyileşmeye başlıyordu.

Ve Sorin onu sınırdan geçirdiğinde tüm dünyalarını alt üst eden kız onun yanında kıvrılmış, elleri tuniğinin içinde, yüzü gömülü duruyordu.

onun yanında. Nefes alış verişı düzensiz ve sıkıntılıydı, sanki bir antrenman maçından yeni çıkmış gibiydi. Uyurken bile yüz hatlarına kazınmış keder ve endişeyi görebiliyordu.

"Bilmiyorum," dedi Yüce Cadı. "Ama bedelinin büyük olduğunu tahmin edebiliyorum."

"Maliyet mi? Ne bedeli?" Eliza onun yanında belirerek sordu. "Bir Kan İşareti'nin bedeli gibi mi?"

Yüce Cadı başını salladı. "Bu Kan Büyüsü değildi."

"O zaman neydi?" diye sordu general.

Yüce Cadı dudakları incelmış bir halde tekrar başını salladı. "Bilmiyorum ama birçok kez Kan Büyüsü'nün kullanıldığını gördüm. Bu öyle bir şey değildi. Cassius'a kan verin. O zayıf ve şu anda onunla ilgilenemem."

Cyrus iki büküm oldu ve Cassius'u kumda sırtüstü yatmış, göğsü kabarmış halde buldu. Hemen onun yanına koştu ve Scarlett'in yanından onunkine kadar olan kısa mesafeyi sürünerek kumu tekmeledi. Bütün gece boyunca ikisi arasında gidip gelmişti. Scarlett'i teselli etmeye çalışıyordu. Cassius'a kan veriyordu. Scarlett'in keder içinde kıvranmasını önlemeye çalışıyordu. Önündeki erkekten kan almayı bırakmasını sağlamaya çalışıyordu. Şimdi de ona daha fazla kan vermek için geri döndü.

"Cassius?" Gözü kapalıydı, yama hâlâ diğerini örtüyordu. Cyrus, büyüsünün kendisinden bu kadar çabuk çekilmesinden dolayı bilinçsiz bir duruma mı düştüğünden yoksa sadece dinleniyor mu olduğundan emin değildi. Cassius bir şey söylemeyince ona doğru uzandı ve omzunu hafifçe salladı. "Cass?" Cevabı bir inilti oldu ama en azından bu da bir şeydi. "İçmen gerek."

"O nasıl?"

Cyrus inanamayarak bir kahkaha attı ve kolunu daha da geriye sarmaya başladı. "Oturamayacak kadar zayıf düşmüşsün ve bunu sana yapan kızıdan mı istiyorsun?"

"Ben onun Koruyucusuyum," diye cevap verdi kuru bir sesle.

"Uyuyor," dedi Cyrus yanından bir hançer çıkararak.

"Belki de bunu yapmadan önce hareket etmeliyiz?" Rayner, daha bir saat önce aynı amaçla kullandıkları fincanı eline alarak öneride bulundu.

Cyrus başını kaldırıp Kül Binicisi'ne baktı. "Thia öldüğünde ateşe verdiğim onca şeyi hatırlamıyor musun?"

Rayner'ın gizemli gözleri daha hızlı dönüyor gibiydi. "Çok iyi hatırlıyorum Cyrus. Şatodan her türlü silahı kaldırdığımı ve yine de lanet perdelerle kendini bitirmenin bir yolunu bulacağından korktuğumu da hatırlıyorum. Büyünü bastırmak için boğazından aşağı tonik içmeye zorladığımı hatırlıyorum, böylece tüm lanet olası yeri yakmayacaktın. Sen hayal bile edemeyeceğim şekilde kırılırken kendimi tamamen çaresiz hissettiğimi hatırlıyorum ve şimdi bunu yeniden yaşıyoruz."

"Ve sizce onu kapalı bir yere taşımak iyi bir fikir mi? Kontrolünü kaybettiğinde başkalarının yaralanabileceği ve zarar görebileceği bir yere mi? Çünkü kaybedecek, Rayner. Az önce yaptığı şey işe yaramazsa kendini tamamen kaybedeceğini biliyorsun," diye karşılık verdi Cyrus, kolunda yeniden açtığı yaradan kan damlıyor ve bardağa dökülüyordu.

Rayner, "Kralımız ve kraliçemiz rahatsızken ortalıkta dolaşmanın aptalca olduğunu düşünüyorum," diye cevap verdi.

Haklıydı. Kaderin bir mucizesi olarak Sorin hayatta kaldıysa, neler olup bittiğini ve bu konuda ne yapacaklarını anlayana kadar bu tür haberleri kendilerine saklamak en iyisi olacaktı.

Eğer hayatta kalamazsa, uyandığında kraliçeyi çoktan zapt etmiş olmak en iyisi olacaktı.

"Evet, pekâlâ," diye kabul etti Cyrus. Cassius'a döndü. "Şimdi bundan biraz iç. Yürüyebilmene yetecek kadar. Şatoya vardığımızda sana daha fazlasını getirebilirim."

"Şato mu?" Eliza başlarında dikilerek sordu. "Hepimizin oraya gitmesini mi istiyorsun? Sorin bundan nefret edecek."

"Sorin şu anda bu konuda tam olarak söz sahibi değil. Hâlâ nefes alıyor ve ben de hâlâ onun İkincisiyim, yani kararı ben vereceğim," diye yanıtladı Cyrus. "Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum. Burada ya da Solembra'da birilerinin ortaya çıkıp dinleyici talep edip etmeyeceğini bilmiyorum. Onları gizlersek, kendimize bir plan yapmak ve acele kararlar vermekten kaçınmak için daha fazla zaman vermiş oluruz."

"Katılıyorum," dedi Rayner. "Ben Sorin'i getireceğim. Briar Scarlett'i taşıyabilir. Sen Cassius'a yardım et."

Cyrus başını salladı, Eliza da Scarlett'in silah kullanmaya kalkışması ihtimaline karşı ondan aldıkları silahları toplamak için harekete geçti.

Ki vardı.

Ve sonra becerikli biri oldu.

şu anda bunu başarabilecek kadar net nasıl düşünebiliyordu ki? Thia öldüğünde yaşadığı keder ve acı onu tutarlı bir düşünce oluşturmamayacak kadar tüketmişti. Yine de Scarlett ikiz ateşini kurtarmak için bütün bir planı yürürlüğe koyabilmişti. Daha güçlü olsaydı Thia'yı kurtarmak için yapabileceği başka bir şey var mıydı?

"Ayakta duracak kadar içtin mi?" diye sordu komutana, oturmasına yardım etmek için uzanırken, düşüncelerini şimdilik bir kenara itti.

Cassius ellerini iterek, "Ben iyiyim," diye mırıldandı. Ayağa kalkmaya çalıştı ama hemen dizlerinin üzerine düştü.

"Açıkça."

Cassius ona alaycı bir bakış gönderdi.

Cyrus akan suyun sesiyle omzunun üzerinden bakıp Briar'ın açtığı geçidi gördü. Scarlett göğsüne yaslanmıştı. Rayner Sorin'i çoktan içeri taşımıştı, Yüce Cadı da arkasından geliyordu. Eliza onu ve Cassius'u bekliyordu.

Komutana geri döndü. "Gidelim o zaman. Gösteriyi geciktiriyorsun."

"Sen tam bir pisliksin," diye mırıldandı Cassius, kendini basit bir eylem için hazırlıyormuş gibi nefesini içine çekerek

ayakta.

"Sen de en az gardiyanın kadar inatçısın," diye karşılık verdi Cyrus, Cassius'un kolunu kavradı ve ayağa kalkan erkeği kendisiyle birlikte yukarı çekti. Cassius bu kez ona karşı koymadı, Cyrus bir kolunu beline doladığında ona yaslandı.

Su portalından geçtiler ve Cyrus dağ havası ciğerlerine çarptığında derin bir nefes aldı. Son aylarda maruz kaldığı deniz havasından çok daha iyiydi. Sorin geceleri Solembra'ya dönmesi için portallar yaratıyordu, böylece Kara Salonlar'da kalmak zorunda kalmıyordu ama dağlarda, denizden uzaktayken göğsü o kadar dar gelmiyordu.

O gece dışında Cassius'la ot içmişti.

O gece denize aldırmamıştı. Bunun pelin otunun kendisinden mi yoksa balkonda birlikte olduğu arkadaşlarından mı kaynaklandığına tam olarak karar verememişti.

Eliza önlerinden alevler göndererek karı eritti ve şatoya giden yolu açtı. Hem Sorin hem de Scarlett'in yanlarında olması, şatonun etrafındaki koruyucuları ve büyüleri tatmin ederek içeri girmelerine izin vermeliydi. En azından öyle olmasını umuyordu. Sorin onların buraya girmesine asla izin vermezdi. Burası onun kendi küçük acıma partisi eviydi. Thia'nın öldüğü zaman dışında, Ateş Prensi'nin buranın kapısını sadece bir kişi için açtığını görmüştü.

Rayner, Cassius'la birlikte oraya vardığında kapı çoktan açılmıştı. Komutanın nefes alış veriş i hiç rahatlamamıştı. Erkeğe bakan biri yürümeye devam etmekte bile zorlandığını görebilirdi.

Cyrus onu bir kanepeye götürüp oturmasına yardım etti ama komutan, Briar ve Rayner'ın odanın arkasındaki ikinci kattaki süite çıkan merdivene yöneldiklerini görünce hemen ayağa kalktı.

"Tanrı aşkına, otursana," diye iç geçirdi Cyrus, avucunu komutanın göğsüne bastırarak. Onu tekrar kanepeye itmek için fazla çaba sarf etmesine gerek kalmadı.

Cassius, "Onunla birlikte olmam gerek," diye ısrar etti.

"Hiçbir yere gitmiyor," dedi Cyrus, avucunun içinde alevler dönerken. "Eğer uyanırsa, söz veriyorum haberimiz olacak. Gürültücü ve iğrenç biri. Biraz güç kazanmanı önerebilir miyim, böylece seni taşımak zorunda kalmadan lanet merdivenleri gerçekten tırmanabilirsin? Bunu bir kere yapmıştım. Bir daha yapmak istediğim bir şey değil. Çok ağırısn." Cassius kaşlarını çatarak Cyrus'un kendisine uzattığı bardağı aldı ama kalkmaya çalışmaktan vazgeçti. Cyrus bir kez daha kolunda bir hançer sürüklerken, "En azından mantığını gardiyanından daha iyi dinliyorsun," diye mırıldandı.

Cassius, "Siktir git," diye homurdandı, başı koltuk minderlerine yaslandı ve gözleri kapandı.

Cyrus, "Eğer öyle yapsaydım, şu anda merdivenleri tek başına çıkamayacağını anladığın şu anda kıçın o merdivenlerden aşağı yuvarlanıyor olurdu," diye cevap verdi. Cassius sadece elini kaldırdı ve onu tersledi. Cyrus sırttı, kanı düzenli bir şekilde bardağa damlıyordu. Neredeyse dolduğunda, "İç bakalım," dedi.

Cassius başını kaldırdı ve bardağı dudaklarına götürdü. Cyrus döndü ve merdivenlere yöneldi, kolu iyileşmeye başlamıştı bile. "Onu kontrol edip rapor vereceğim," dedi omzunun üzerinden.

Cassius seslendiğinde ayağı ilk basamağa basmıştı. "Cyrus."

Durakladı, arkasına baktı. "Öyle mi?"

"Teşekkür ederim," dedi Cassius. "Ona yardım ettiğin için. Bana yardım ettiğin için. Her şey için."

Cyrus başıyla onayladı. "Dinlen Cass. Nasıl olduğunu sana haber veririm," dedi ve dönüp merdivenlerden yukarı çıktı.

"Luan bizimle konuşmak istiyor," diye duyurdu Eliza üst kattaki şato süitinin kapısından içeri girerken. Elinde bir parça parşömen tutuyordu. "Acil olduğunu söylüyor."

"Şimdi öyle mi?" Cyrus ocağın yanındaki koltukta oturduğu yerden sordu. Cassius kanepeye yayılmış, sonunda uyumuştı. Dün gece merdivenleri tırmanacak gücü bulur bulmaz, bunu yapmakta ısrar etmişti. Bütün gece ve gündüz Scarlett'e göz kulak olmuştu; ama neredeyse ayakta uyuyakalacakken, Yüce Cadı onu zorla uzaklaştırmış ve yatağa düşüp Sorin'in üzerine yığılırsa, son birkaç saat içinde yaptığı bütün çalışmaları geri alacağını söylemişti. Cassius nefesinin altından mırıldanmıştı ama kıcı kanepeye çarptığında neredeyse anında uykuya dalmıştı.

Yüce Cadı da gece boyunca çalışmış, Sorin'i iyileştirmek için gücünü kullanmaya devam etmişti. O da en az oğlu kadar bitkin görünüyordu. Cassius uykuya daldıktan kısa bir süre sonra Briar'dan Cadı Krallıklarına açılan bir portal istemiş ve bu gece onu almasını rica etmişti.

Kral ve kraliçe vardıklarında yerleştirildikleri yerden kıpırdamamışlardı. Baş Cadı'ya göre Sorin'in kalp atışları güçlü ve sabitti. Cyrus, Sorin'in göğsünün inip kalktığını, nefes alış verişlerinin akıcı ve derin olduğunu kendi gözleriyle görebiliyordu. Scarlett onun yanındaydı. Briar onu yatağa yatırır yatırmaz hemen ona dönmüştü. Elini kocasının göğsüne dayamıştı ve sanki doğal olarak onunla aynı ritme girmiş gibi nefes alış verişleri kocasınıninkiyle neredeyse eşzamanlıydı. İkisi de yakın zamanda uyanacaklarına dair herhangi bir işaret göstermemişti.

"Bizimle ve Briar'la," dedi Eliza onun yorumuna karşılık olarak.

Rayner, Cyrus'un karşısında oturduğu sandalyeden, "Briar yakında döner," dedi. "O zaman ne yapacağımızı tartışabiliriz."

"Değişiklik var mı?" Eliza, Cassius'un ayaklarının yanındaki kanepenin koluna tünelerek sordu.

"Hiçbir şey," dedi Cyrus, başını sandalyeye yaslayarak. Sessizlik çok ağırlaştığında, "Sence bunun maliyeti nedir?" diye sordu.

"Her neyse, Yüce Cadı kulağa dik bir işmiş gibi geliyor," diye cevap verdi Eliza suratsızca.

Cyrus, "Shirina onu uyuttuğunda bu Gecenin Efendisi'ni ya da kendine her ne diyorsa onu gördüğünü varsayabilirim," dedi. "Altaria'yı araması gerektiğini bu şekilde öğrenmiş olmalı, değil mi?"

Rayner sakın bir sesle, "En iyi tahminim bu," dedi.

"Ama tam olarak ne yaptı?" Eliza bakışlarını uyuyan kraliyet mensuplarına çevirerek sordu.

"Şu anda sormamız gereken sorunun bu olduğunu sanmıyorum," dedi Cyrus, düşünceli bir şekilde kraliçeyi inceleyerek.

"O halde ne sormamız gerekiyor?" Eliza dudak büktü.

Cyrus basitçe, "Ne yaptığını değil, ne olduğunu sormalıyız," dedi.

"O bir Avonleyan. Bunu biliyoruz," diye karşı çıktı Eliza.

"Ama bu ne anlama geliyor?" Cyrus bakışlarını kraliçeden generale çevirerek sordu. "O krallığın tarihi bu kıtadan neredeyse tamamen silindi. Geriye kalan tek kitaplar gizli odalarda ya da Rüzgâr Kalesi'nin altında, Ashtine'in bile erişemediği kapıların ardında saklı. Krallık, halkı ya da gerçekte sahip oldukları güç hakkında çok az şey biliyoruz. Ve bu..." Bu düşünceyi nasıl bitireceğinden emin olamayarak sözünü yarıda kesti.

Rayner onun yerine, "Bu rahatsız edici," diye sözlerini tamamladı. "Kraliçe de dahil olmak üzere hepimiz için."

Ön kapının açılıp kapanma sesi alt kattan yankılanırken Cyrus, "Kesinlikle," diye cevap verdi.

Eliza ve Cyrus hemen gerildiklerinde Rayner, "Briar," dedi.

Cyrus, "Belki bir dahaki sefere onları duymadan önce bizi uyarırsınız," diye söylendi.

Rayner omuz silkti. "Yüce Cadı onunla birlikte. O... mutsuz."

Eliza usulca homurdandı. "Yeni olan başka ne var?"

Hazel kapıdan içeri adımını atar atmaz, "Bir sorun var," dedi ve gözleri hemen oğluna kaydı. "Bunca zamandır uyudu mu?"

"Evet," diye yanıtladı Cyrus.

"Güzel," diye kestirip attı, yatağın yanına gitti, beyaz ışık hemen parladı ve Sorin'in etrafını sardı.

"Peki ya bu konu?" Eliza sordu. Cadıların çoğu erkeği kafası kesilerek halledilebilecek bir baş belası olarak gördükleri için Baş Cadı'yla onun ilgilenmesine alışmışlardı.

Yüce Cadı ellerini geri çekerek arkasına yaslandı. Menekşe rengi gözlerini ellerine dikti ve dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Krallığımda çömelmiş bir Gece Çocuğu var."

Bu haber üzerine Cyrus'un kaşları havalandı. "Hâlâ hayatta mı?" "Şimdilik," diye yanıtladı Yüce Cadı. "Daha ne kadar öyle kalacağını söyleyemem."

"O mu?" Eliza sordu.

"Kraliçeyi tanıdığını iddia ediyor. Onu bana Ölümün Gölgesi'nin gönderdiğini ve Ölümün Bakiresi'ne ulaşana kadar ona sığınak sağlayacağımı iddia ediyor," diye devam etti Yüce Cadı, sesi yumuşak ve zorlukla bastırılmış bir öfkeyle damlıyordu.

Cyrus ayağa kalktı. "Auberon Isra'nın hayatta olduğunu ve sizin bölgenize kaçtığını mı söylüyorsun?"

Auberon Isra Kontes Rosalyn'in ikinci komutanıydı. Hepsi Nuri'nin Kontes'i öldürüp yerine geçtiğinde onu da öldürdüğünü düşünmüştü. Eğer iddia ettiği şey doğruysa, Ölümün Gölgesi kimsenin onu aramaya cesaret edemeyeceği bir bölgeye kaçmasına izin vermek yerine onun canını bağışlamıştı.

Peki bu onun sadakati için ne anlama geliyordu? Ona kan yemini ettiği söylenmişti ama Auberon'u bağışlamanın bir yolunu bulduysa, yararlanabileceği başka boşluklar da var mıydı?

"Evet," diye tükürdü Baş Cadı. "Onu dışarı çıkarmak için gün doğumuna kadar vaktiniz var, yoksa Arantxa'ya onu öldürmesi için emir verdim."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Cyrus. Diğer Fae'ye döndü. "Onu buraya mı getirelim? Hâlâ hayatta olduğunu başkalarının öğrenmesi riskini göze alamayız. Şu anda değil, bu kadar çok bilinmeyen varken."

"Katılıyorum," dedi Briar. Odanın öbür ucundaki pencerelerden birine geçmiş, güneşin dağ zirvelerinin ardında batışını izliyordu. Taht odasından beri pek konuşmamıştı ama Rayner, Cyrus'a Ashtine'le aralarında geçenleri anlatmıştı.

Su Prensi bir süre daha sessiz kaldıktan sonra yüzünü onlara döndü. "Ölümlüleri kontrol ettim. Onları Kara Salonlar'da daha fazla yalnız bırakmamalıyız."

"Hepsini buraya getiremeyiz. Bize yetecek kadar yer yok," diye karşı çıktı Eliza.

"Onları şimdilik Su Evi'ne taşıyabilirim," dedi Briar. "Sawyer ve Neve, Sorin ve Scarlett uyanana kadar onlara göz kulak olabilirler. Sadece önce sana danışmak istedim."

"Luan seninle temasa geçti mi?" Eliza sordu.

"Geldi," diye cevap verdi Briar. "Bu gece buraya geliyor."

"O ne?" Eliza tereddüt etti ve Cyrus da ona hak vermek zorunda kaldı.

Onu. Sorin zaten hepsinin burada olmasına kızacaktı ama Azrael Luan?

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye araya girdi Cyrus. "Sorin'in yaşadığının bilinmesini istemiyoruz. Ta ki-

"Bunu biliyorum," diye araya girdi Briar. "Ama ihtiyacımız olan bilgiye sahip. Ayrıca şu anda bu bilgiye ulaşmamızın tek yolu da o. Burada, mümkün olduğunca gözlerden uzak bir yerde rapor vermesini tercih ederim."

"Ve sen ona güvenebileceğimize inanıyor musun?" Eliza sordu, ses tonu bu konudaki düşüncelerini yansıtıyordu.

"Yapabiliriz," dedi Briar. "Ashtine ondan hep övgüyle bahsederdi."

"Ashtine artık Talwyn'in yanında yer alıyor," diye belirtti Cyrus, Su Prensi'nin ters ters bakmasına neden oldu ama bunu inkâr edemezdi. "Azrael'in de aynı şeyi yapmadığını kim söylüyor?"

Briar, Cyrus'un prene karşı haddini aşmak üzere olduğunu bilmesine neden olan ürkütücü bir sakinlikle, "Aşmadı," diye cevap verdi. "Hafızam beni yanıltmıyorsa, ben de oradaydım. Siz değildiniz. Dahası, Prens Luan'la onlarca yıldır uğraşıyorum. Talwyn kadar zor biri olabilir ama gerektiğinde onun kulağındaki mantığın sesi de oydu. Eğer ona güvenmiyorsanız, bir hükümdar olarak onunla olan tecrübelerime güvenebilirsiniz."

Cyrus, "Gücendirmek istememiştim, Briar," dedi. "Ben sadece..." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi, gözleri bir kez daha kral ve kraliçesinin yolunu buldu. "Burada ne yapacağımı bilmiyorum. Ne isteyeceklerini bilmiyorum."

Ve bu onu boktan bir İkinci yapmıyor muydu? Bunu daha önce Talwyn Sorin'i üç yıllıkna ölümlü topraklara gönderdiğinde de yapmış olabilirdi ama o farklıydı. Sorin ölüm döşeginde değildi. Anala'nın ruh hayvanı Amare aracılığıyla sık sık iletişim kurmuştu. Güçlerini tahmin bile edemedikleri Maraan Lordlarına ve seraflara karşı savaşa girmek üzere değillerdi.

Onlarca yıldır bu rolde olabilirdi ama hâlâ kendini Prens'in İç Saray'ının bir üyesinden çok Aelyndee sokaklarındaki o çocuk gibi hissettiği zamanlar oluyordu. Hâlâ uyandığı ve oradan buraya nasıl geldiğini merak ettiği günler oluyordu. Kadere teşekkür edecekti ama onlar da verdikleri kadarını almışlardı. Neden bulmuşlardı

Sokaklardan bir saraya taşınmayı hak edip etmediğini asla anlayamayacaktı ama bunun ona öylece verilmediğini gösterecek yaraları olduğu kesindi. İyileşmesine asla izin vermeyen yaralar.

"Sen Sorin'in Ateş Mahkemesi'ndeki İkincisisin, ama onun İkincisi onun yanında uyuyor," dedi Briar.

Cyrus'un kaşları havaya kalktı. "Onun Üçüncüsü olarak rütbe mi alıyorsun?"

"Gerekirse yaparım," diye yanıtladı Briar. "Savaşın eşiğindeyiz. Hatlar çizildi. Belirsizliğe yer yok."

"Savaşlar böyle kaybedilir," diye karşı çıktı Kiros. "Tüm açılardan bakmayan generaller ve prensler tarafından verilen acele kararlar."

Briar'ın buz mavisi gözleri öfkeyle parlarken şatodaki sıcaklık hissedilir derecede düştü.

"Yeter," diye araya girdi Rayner. "Kendi aramızda didişmek de savaşları kaybettirir." İki Fae de yanıt olarak bir şey söylemeyince, Rayner devam etti. "Briar haklı. Şu anda başka bir yerde buluşma riskini göze alamayız. Toprak Prensi'nin buraya gelmesine gerek yok. Aşağıda kalabilir. Sorin'in yaşadığını bilmesine gerek yok. Scarlett'in kederden öldüğünü düşünecektir, ki bu tamamen bir saçmalık değil. Anlaştık mı?"

Cyrus içini çekerek elini tekrar yüzünde gezdirdi. "Anlaştık," diye mırıldandı.

Onlarla neden tartıştığından tam olarak emin değildi. Kendi görüşleri de geçerliydi, ama bir keresinde Scarlett'e söylediği gibi, birlikte çok iyi çalışıyorlardı, çünkü hepsi kendi güçlü yanlarını ortaya koyuyor ve bir birim olarak çalışıyorlardı. Briar da en az Sorin kadar uzun süredir Divan'ı yönetiyordu ve onun kadar deneyimliydi.

Muhtemelen bunun Dünya Prensi ile ilgili olduğu gerçeğiyle ilgisi vardı. Talwyn'den sonra ikinci. Kendi prensini öldürmüş olan. Yaşadığı gerçeğini boş verin. Fae Kraliçesi, tüm niyet ve amaçlar için onu öldürmüştü ve

Şimdi de sadık yardımcısı onlarla görüşmek mi istiyor? Temkinli olmakta haklıydı. Buna bir dereceye kadar direnmekte haklıydı.

Cyrus'un düşüncelerini dile getiren Eliza, "Bizi ikna etmeye çalıştığı şey için bir tür kanıt sunması gerekecek," diye söze karıştı. "O Talwyn'e sadık, bize değil."

Briar, "O Divanına sadıktır," diye itiraz etti.

"Saçmalık," dedi Cyrus. "Eğer bir seçim yapmak zorunda kalsaydı, her seferinde onu seçerdi. Tıpkı senin Ashtine'i seçeceğin gibi."

"Ashtine ile olan ilişkim hakkında hiçbir şey bilmiyorsun Cyrus. Onu bu işin dışında tut."

"Yapamayız," diye ısrar etti Cyrus. "Onunla olan ilişkiniz kararlarınızı açıkça etkileyecek. Tıpkı Scarlett'in Sorin'in seçimlerini etkilediği gibi. Bu kötü bir şey değil ama kesinlikle görmezden gelemeyeceğimiz bir şey. Aynı şey Luan için de geçerli. Onun Talwyn ile olan geçmiş ilişkisini görmezden gelemeyiz. Bu aptallık olur."

"Ona güvenmemiz gerektiğini hiç söylemedim. Onu dinlememiz gerektiğini söyledim," diye karşı çıktı Briar, sesi de gücü kadar buz gibiydi.

"Ve yapacağız da," diye araya girdi Rayner. "Onu dinleyeceğiz ve sonra da bir sonraki adımımızı tartışacağız."

"O gelmeden önce bana Cadı Krallıklarına geri dönebileceğim bir portal sağlamanızı rica ediyorum. Bu noktada bana onlarca yıl yetecek kadar erkek etkileşimi yaşadım," dedi Yüce Cadı yatağın kenarından.

"Elbette leydim," dedi Briar, sesi anında saygı dolu bir tona dönüştü. "Hazır olduğunuzda, koşuşların ötesine geçebiliriz ve ben de bir portal oluşturabilirim."

Hazel başını salladı ve hâlâ kanepede uyuyan Cassius'a baktı. "Sabah döneceğim," dedi ve kapıya doğru ilerledi. "Ama o zamana kadar Gece Çocuğu'nu götürmeyi unutma."

Bir saat sonra, ön kapı açılıp Rayner Prens Luan'a şatoya kadar eşlik ettiğinde hepsi ana katta duruyordu. Cyrus duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuştu. Eliza da onun karşısında aynı şeyi yapıyordu, sadece bir hançerle oynuyordu.

"Kraliçeniz nerede?" Luan kapı arkasından tamamen kapanmadan önce sordu.

Briar, "Tahmin edebileceğiniz gibi biraz rahatsız," diye cevap verdi. Toprak Prensi'yle olan geçmişleri göz önüne alındığında, mümkün olduğunca çok konuşmayı ona bırakma konusunda anlaşmışlardı.

"Peki ya Cadı çocuk? Kraliçenin Eli mi?" diye sordu.

"Onu teselli ediyorum," diye homurdandı Cyrus.

Tamamen yalan değildi. Yukarıda Scarlett ve Sorin'e göz kulak oluyordu. Uyandığında Luan hâlâ buradaysa Tanrılar onlara yardım etsin.

"Paylaşacak bilginiz var mı?" Briar sordu.

Luan yüzünü ona döndü. "İstiyorum. Ama bunu yapmadan önce, Prens Ashtine'in her şey olup bittikten sonra güvenli bir şekilde Hisarı'nda olduğundan emin olduğumu bilmeni istiyorum."

Briar'ın yüz hatlarında öfke parladı. Ama aynı hızla kayboldu. Luan'ın Ashtine'le olan ilişkisini bilmesine şaşırdıysa da bunu belli etmedi. "Bunun için teşekkür ederim."

Luan başını salladı. "Fae Mahkemeleri'ne girmeyi planlıyorlar," dedi, hiçbir konunun etrafında dans eden biri değildi.

Briar, "Ve bir şekilde koğuşları geçmeyi başarırlarsa onları karşılamaya hazırız," diye cevap verdi.

"Talwyn onların koğuşlara girmesine izin vermeyi planlıyor."

Cyrus, "Batı Mahkemeleri için bunu yapmaya yetkisi yok," diye homurdandı.

"Öyle," dedi Briar. "Koğuşlar her iki Fae Kraliçesi tarafından yürürlüğe kondu. Bu nedenle, her iki kraliçe de başkalarının geçmesine izin verme yetkisine sahiptir, tıpkı hüküm süren kraliyetin kendi Mahkemelerine erişim izni verebileceği gibi. Esmeray dışında kraliçeler hiçbir zaman birbirleriyle anlaşmazlığa düşmediler, bu yüzden bu hiçbir zaman bir sorun olmadı."

Luan Cyrus'a döndü. "O kanatlı adamlarla savaştığımızda sen Gece Çocukları bölgesindeydin," dedi. "Güçlerinizin ne kadar hazırlıklı olduğunu düşündüğünüz umurumda değil; gerçek şu ki hiçbirimiz onlara karşı hazırlıklı değiliz. Ne olduklarını ya da neler yapabileceklerini bilmiyoruz."

Kimse seraf olduklarını bildiklerini söylemeye gönüllü olmadı. Bunun dışında söylediği her şey doğrudu. Büyülerinin nasıl çalıştığı ya da ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Uçmaktan daha fazlasını yapabiliyorlar mıydı? Sadece Maraan Lordları mı ek yeteneklere sahipti? Yoksa tüm seraflarda da mı vardı?

"Ne zaman?" Rayner sordu. "Bu ne zaman olacak?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Luan.

"Peki sana neden inanalım?" Eliza sordu.

Prensin yüz hatlarında öfke belirdi. "Sarayımlı onlara teslim etmek istediğimi mi sanıyorsunuz? Onlar benim halkım. Onları korumak benim görevim."

General, "Ama siz Talwyn'e sadıksınız," diye karşı çıktı.

Luan'ın çenesinde bir kas tüylendi. "Kendi halkına karşı cephe alana kadar öyleydim."

Cyrus bunun üzerine duvarı itti. "Peki ya kendini onun canını almanı gerektirecek bir pozisyonda bulursan, bunu yapabilir misin?"

"Thia'yı öldürebilecek miydin?" Luan hırladı. "Anala beni yakmakla tehdit etseydi yapamazdım.

Güneşin ateşiyle," dedi Cyrus. "Ama Thia ve ben hiçbir zaman karşıt taraflarda yer almadık ve işte tam da bu yüzden soruyorum. Eğer onun hayatı ya da halkının hayatı söz konusu olursa, kimi seçeceksin?"

"Halkımı korumak için ne gerekiyorsa yapacağım, ama kraliçemi öldürecek olan ben değilim," dedi Luan, Scarlett'in tam olarak nerede olduğunu biliyormuş gibi tavana bakarak. "Ama onun adına kraliçenizden merhamet dileyeceğim."

Cyrus basitçe, "Bunu kabul etmeyecektir," dedi.

Luan bu sözler karşısında irkilir gibi oldu ama cevaben söylediği tek şey "Biliyorum" oldu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

OceanofPDF.com

ScARLETT

T seslerin mırıltısı uykunun sisi arasından süzülüyordu. Bu sefer rüya görmemişti. Gecenin Efendisi yoktu. Kabus yoktu. Anı yok. Sadece kutsanmıştı, Derin uyku.

Ama şimdi gerçeklik üzerine çöküyordu. Olan biten her şey içine doluyordu ve bir anda nefes almakta zorlandı.

Gözlerini kırpıştırarak açtı, nerede olduğunu bulmaya çalışırken düşünceleri bir dakikalığına bulanıklaştı. Tavanın açığındaki kırıntıları. Altındaki rahat yatak. Başını çevirdiğinde odanın karşısında bir küvet, pencerenin dışında karla kaplı dağlar gördü.

Home.

Evindeydi.

Evindeki şatoda, ama tekrar Yangın Mahkemesi'nde idi.

Ama bu sadece ikiz ateşi yaşıyorsa eviydi.

Cassius aniden dolu onu hat . vizyon, a elini uzatıp yüzündeki saçları geriye doğru taradı.

"Scarlett," diye nefes aldı, ses tonunda ve yüzünde rahatlama açıkça görülüyordu.

"Sorin," diye

mırıldandı. "O

yaşıyor."

"Uyanık mı?"

Cassius başını salladı ve oturmaya çalışan kadına yardım etti. "Henüz değil ama Yüce Cadı onun her geçen gün daha da güçlendiğini söyledi."

Oturur pozisyona geçtiğinde oda dönmeye başladı. Kendini çok boş hissediyordu. Güç rezervleri hiç kalmamıştı. Sorin'i Perde'nin bu tarafına geri çağırmak, ona kendisine geri dönme gücü vermek için her bir parçasını ona akıtmıştı. Ama kendini boş hissetmesinin nedeni bu değildi.

Onu hissedemiyordu. Onun duygularını hissedemiyordu. Aralarındaki bağda fısıldanan kelimeler yoktu. Baş sessizdi ve bir zamanlar buna değer verebilirdi, ama şimdi değil. Şimdi onun kendisiyle dalga geçtiğini, alay ettiğini duymak istiyordu. Ona 'Aşkım' demesini istiyordu ve oturup saatlerce onun için piyano çalmak istiyordu. Ona kızmak istiyordu, böylece ona isimler takabilecek ve o da onun "lanet olası dili" hakkında homurdanabilecekti.

Onun uyanmasını istiyordu.

Sonunda dönüp yatakta yanında yatan kocasına baktığında gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Göğsü yavaş ve düzenli nefeslerle inip kalkıyordu. Cildi her zamanki bronz parlaklığını koruyordu ve koyu renkli kirli sakalları çenesini kaplıyordu. Uzandı, eli titriyordu, parmaklarını onun üzerinde gezdirdi. Adam hareket etmedi. Dokunuşuna hiç tepki vermedi.

Bakışları adamın yüzünden göğsüne doğru indi. Birisi tünüğünü çıkarmıştı ama Talwyn'in gücünün ona çarptığı yerde hâlâ beyaz yara izleri vardı. Parmakları tam kalbinin üzerindeki yara izlerine kaydı. Titreyen parmakları orada gezindi ama onlara dokunmaya cesaret edemedi.

Cassius yumuşak bir sesle, "Hazel her gün yara izleri üzerinde çalışıyor," dedi.

Başını salladı ve boğazını yakan gözyaşlarını yuttu.

"Dört gündür uyuyorsun."

Dört gün mü? Bu baş dönmesini açıklıyor. Ve boş midesindeki ağrıyı. Ve dolu mesanesini.

Yataktan kalkmak için hareket etmeden önce gözleri birkaç dakika daha Sorin'in üzerinde kaldı. Bakışları ocağın yanında duran ailesinin geri kalanına takıldığında, birden uyandığında duyduğu o mufflak sesleri hatırladı.

Cyrus, Eliza ve Rayner yüzlerinde rahatlama ve temkin karışımı bir ifadeyle onu izliyorlardı. Hepsi birden ileri atılmadan önce bir anlık gergin bir sessizlik oldu.

Eliza önce ona ulaşmak için Cyrus'u yana itti ve onu sıkıca kavradı. Karşı koymaya çalıştığı gözyaşları serbest kaldı ve boğazından bir hıçkırık kaçtı. "O gitmişti, Eliza," diye fısıldadı. "O gitmişti ve ben hâlâ buradaydım."

"Biliyorum, Scarlett," diye fısıldadı. Scarlett generalin gözyaşlarının kendi gözyaşlarına karıştığını hissetti.

Ve tanrılar, sıkı tutuşu ona Nuri'yi hatırlattı. Kabullenmesi gereken bir ihanet daha. Ama şimdi değil. Şu anda bunların hiçbirini düşünemezdi.

"Paylaşma zamanı, Eliza'cığım," dedi Cyrus, ama ses tonunda her zamanki neşeden eser yoktu.

Eliza geri çekildi ve Scarlett döndü. O ve Cyrus uzun bir süre birbirlerine baktılar. Buz mavisi gözler altın rengi gözlere kilitlendi.

Scarlett sonunda, "Özür dilerim," dedi, sesi duygulanmıştı. "Özür dilerim. Ben- ben o sırada düşünmüyordum-"

"Şşşt," diye susturdu Cyrus, onu kendine çekerek. "Özür dilemek yok, sevgilim," diye fısıldadı.

"O gitmişti. Ne yaptığımı bilmiyordum. Çok fazla şey vardı... hiçbir şey."

Adamın göğsüne doğru ağlıyordu, gözyaşları bir kez daha adamın tuniğini ıslatıyordu.

"Biliyorum, Scarlett. Ne hissettiğini çok iyi biliyorum."

Peki bu nasıl adil olabilirdi? O ikiz alevini kurtarabilirken, Cyrus'un alevsiz yaşamak zorunda kalması nasıl adil olabilirdi?

her lanet günde? Bundan çok daha fazlasını hak ediyordu. Bu acıyı hak etmiyordu. Bu tür bir kayıptan kurtulmayı, her gün bununla yaşamayı hak etmiyordu. Sorin olmadan ancak birkaç saat dayanabilmişti. Bu erkek bunu on yıldan fazla bir süredir yapıyordu.

"Sen tanıdığım en güçlü insansın Cyrus," diye fısıldadı gözyaşlarının arasından.

"Değilim, sevgilim," diye cevap verdi. "Ben sadece yapılması gerekeni yapıyorum."

"Öylesin," diye tekrar fısıldadı. "Teşekkür ederim, Cyrus." Onu daha sıkı sıktı. "Kaderin sana verdiklerinden çok daha fazlasını hak ediyorsun."

"Bana verdikleri şeyler için minnettarım, Scarlett. Bir süreliğine de olsa," diye cevap verdi. Sonra geri çekilerek onun yüzüne baktı. "Bence buradaki en büyük ifşaat, Kaderlere inandığını itiraf etmiş olman."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı ve kaşlarını çatarak adamı kendisinden biraz uzaklaştırdı. "Ben yapmadım."

"Kesinlikle yaptın."

Rayner'a doğru uzanırken gözlerini devirdi.

"Tekrar hoş geldiniz, Majesteleri."

"Bana öyle demeyi kes," diye karşılık verdi, onu sıkıca kavrayarak. "Ve teşekkür ederim. O gece onu bizimle birlikte geri getirdiğin için."

Rayner başka bir şey söylemedi. Sadece onu bırakmadan önce bir saniye daha sıkıca tuttu.

Bu iyi bir şeydi çünkü banyo odasını kullanmaya gerçekten ihtiyacı vardı.

İhtiyaçlarını giderip çıktığında Rayner elinde bir tepsi yemekle odaya geri dönüyordu. Cassius yatağın yanındaki bir sandalyeye oturmuştu; Cassius'un dört gün boyunca uyurken oturduğunu tahmin edebiliyordu.

Boşa geçen dört gün.

Yatağa tırmandı, Cassius hemen ona bir bardak su uzattı ve o da yanına bağdaş kurdu.

Sorin. Bardağı boşalttıktan sonra sordu: "Callan? Tava?"

"Briar'la birlikte Su Evi'ndeler. Drake ve Eva da öyle. Briar bu gece geç saatlerde burada olacak," diye yanıtladı Cyrus yatağın ucuna oturarak. Rayner yaklaşıp yatağın ayakucunda durdu, kollarını kavuşturdu, Eliza ise diğer tarafta volta atmaya başladı.

Scarlett Cassius'a baktı. "Ya sen? Benden sonra iyi misin... Bilirsin."

Cass ona, "Ben iyiyim Seastar," diye güvence verdi. "Cyrus bana kan veriyor."

"Ama tam olarak ne yaptın?" Eliza araya girdi.

Scarlett'in elinde bir armut vardı ve onu evirip çeviriyordu. "Tam olarak bilmiyorum."

"Bu ne anlama geliyor?" diye itti.

Scarlett içini çekerek armudu bir kenara bıraktı ve ailesine baktı. "Shirina yaptığı şeyi yaptığımda çaresizdim, ruhumdaki bu hiçliğin içinde kaybolmuştum."

Cassius, "Yeni bir işaretle uyandın," dedi.

Scarlett'in bakışları ön koluna, birbirine kenetlenmiş dairelere kaydı. "Ne işe yaradığını ya da ne yaptığını bilmiyorum," dedi tırnağıyla izi takip ederek. "Sadece bana uyandığımda Altaria'nın elinde bir şişeyle burada olacağını söyledi. Onu içmem ve sonra da büyümü Sorin'e vermem gerekiyordu. Nasıl çalıştığı umurumda değildi. Sadece işe yaradığını biliyordum."

"Yüce Cadı bunun bir bedeli olacağını söyledi," dedi Rayner, sesi her zamanki gibi alçak ve ciddiye.

Onun dönen bakışlarıyla karşılaştı. "Binlerce kez ödeyebileceğim bir bedel."

"Ne olduğunu bilmeden bunu söyleyemezsin," dedi Eliza.

"Elbette yapabilirim ve yaparım da. Onu Perde'nin bu tarafında tutmak için yapmayacağım şey yok." Oda sessizleşince konuyu değiştirdi. "Bir sonraki hareket tarzımız ne olacak? Callan ve Eva güvende. Peki ya Ashtine?"

Fae'ler kendi aralarında konuşurken Cassius onun eline bir parça kurutulmuş et sıkıştırarak bir şeyler yemesini sağlamaya çalıştı.

"Ashtine Talwyn'le birlikte geride kaldı," dedi Rayner. "Briar onunla tartışmaya çalıştı."

"Talwyn'in tarafını mı tutmuş?" Scarlett şaşkınlığını gizleyemeyerek sordu. Listesine eklenecek bir ihanet daha.

"Onunla kraliçe olarak değil, bir arkadaş olarak."

Scarlett, "Arada hiçbir fark yok," diye karşı çıktı.

Rayner, "Ashtine öyle olduğuna inanıyor," dedi.

Scarlett buna pek itiraz edemezdi. Rüzgar Prensesi tuhaftı ve bir şekilde yaşının ötesinde bilgeydi, bunun nedeni kısmen rüzgarların ona sırlar söylemesi, kısmen de çocukluğunu geçirdiği Hisar'ın altındaki devasa kütüphaneydi. Geri dönmeyi çok istediği bir ayna geçidi barındıran bir kütüphane. Gecenin Efendisi'ne soracak o kadar çok sorusu vardı ki.

"Ashtine'e geri döneceğiz. Azrael? Sanırım o da Talwyn'le birlikte?" Etten bir ısırik aldığı anda odaya gergin bir sessizlik çöktü. "Biri söylesin artık," diye iç geçirdi.

"Luan saklanıyor... Burada," diye cevap verdi Cyrus sonunda. "Burada mı? Ateş Mahkemesi'nde mi?"

"Burada yani... O aşağıda." "Ne?"

diye sordu. "Dahası da var."

"Saylah'a yemin ederim Cyrus, eğer bana o lanet Talwyn'in de burada olduğunu söylersen-"

"Talwyn burada değil," diye hemen sözünü kesti Cyrus.

"Ama Luan her şey olduktan sonraki gece ortaya çıktı. Bize Talwyn'in ona Alaric ve serafların Sarayları istila edeceğini söylediğini anlattı."

"Hepsi birden koğuşları geçemez," diye karşı çıktı.

"Talwyn geçmelerine izin verirse geçebilirler."

"Peki mahkemelerden ne istiyorlar?" Scarlett dişlerinin arasından hırıltılı bir ses çıkardı, kurumuş eti unutmuştu.

el.

"Onların yanında yer almak istemeyen kraliyet ailesini devirmek için." "Briar burada," diye araya girdi Rayner.

"Yalnız değil."

Aşağı kattan sesler yükseldi ve Scarlett Callan'ın sesini hemen tanıdı. Ama aynı zamanda.

"Aşağıda Auberon Isra'nın sesini mi duyuyorum?" diye sordu başını eğerek. Yine de bu mümkün değildi. Nuri Rosalyn'i öldürdüğünde onu da öldürmüştü.

"Evet. O kısma henüz gelmemiştik," dedi Cyrus, eliyle ensesini ovuşturarak. "Görünüşe göre Nuri, Rosalyn'i öldürdükten sonra ona Cadı Krallıklarına kaçmasını söylemiş. Hazel onu oradan çıkarmazsak öldüreceğini söyledi, o yüzden o da burada."

Scarlett ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Çünkü cevap olarak söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Bunların hiçbirine odaklanmak istemiyordu. Uyanması ve bununla başa çıkmasına yardım etmesi için ikiz alevine ve kralına, ortağına ihtiyacı vardı. Bunu tek başına yapamazdı.

"Yalnız değilsin, Scarlett," dedi Cyrus yumuşak bir sesle, biraz önce olduğundan daha yakındı. "Uyanacak ve o zaman bile hepimiz burada seninleyiz."

Briar odaya girdiğinde başını salladı. "Uyanmışsın," dedi, sesinde şaşkınlık çınliyordu.

"Callan neden burada?" diye sordu cevap olarak.

"O ve Leydi Tava'nın hepimizin duyması gerektiğini düşündüğüm çok ilginç bilgileri var."

İşte Scarlett, ikiz alevi yanında uyurken, kendini iki Fae prensi, bir ölümlü kral, iki soylu ölümlü, bir Gece Çocuğu, dört başka Fae ve yarı Cadı, yarı Avonleyli ile birlikte bir odada buldu.

"Scarlett'i yardıma çağırmadan önce," diyordu Callan, "Veda bize onların armağanlarından söz etti."

Scarlett, "Veda'nın gücü daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu," dedi. "Kolumu sanki eliyle tutuyormuş gibi durdurdu, ama odanın diğer ucundaydı. Yine de onu alt ettim ama bu hiç de kolay olmadı."

"Evet," diye kabul etti Tava. "Beni de aynı sihirle kendine çekti."

"Ama diğer Maraalıların bu yeteneği kullandıklarını hiç görmedim. Lord Tyndell gerçekliği değiştirebiliyor ve Mikale rüyasında Gecenin Lordu gibi yürüyor," diye düşündü Scarlett, kafasındaki bulmacanın bütün parçalarını birleştirmeye çalışarak.

"Çünkü onların sihirlerini çalışıyorlar," dedi Tava. "Pardon?"

Cyrus tereddüt etti. Tava'ya yaslanmıştı kollarını Cassius'un sandalyesinin arkasına dayadı. "Veda bize bunun tabiri caizse onların geçiş töreni olduğunu söyledi." Callan dedi ki. "Kendi dünyalarındaki bir büyü kullanıcısını öldürüyorlar ve onun gücünü kendilerine alıyorlar."

"Yani diyorsunuz ki, bu seraflar kelimenin tam anlamıyla her tür büyüye sahip olabilir? Görene kadar bunu bilmemizin hiçbir yolu yok mu?" Eliza sordu.

"Veda'nın söylediğine göre, evet," diye yanıtladı Tava.

"Ve bu tek seferlik bir şey mi? Yoksa bir başkasını öldürüp güçlerini takas edebilirler mi? Ya da birden fazla hediye toplayabilirler mi?" Scarlett sordu.

"Söylemedi," diye yanıtladı Callan.

Scarlett yatağın başlığına yaslandı. Tam da işlerin daha da kötüye gidemeyeceğini düşündüğü sırada. Buna nasıl hazırlanabilirlerdi ki? Hangi büyüye karşı savunma yapacakları hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Diğerleri kendi aralarında tartışırken Scarlett kimseye belli etmeden, "Avonleya'ya gitmemiz gerek," dedi.

Tüm oda sessizliğe gömüldü.

"Avonleya'ya mı gitmek istiyorsun?" Eliza sonunda tekrarladı.

Scarlett, "Artık fazla bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi. "Onlarla tek başımıza savaşamayız. Onlarla daha önce de savaştılar. Bizim bilmediğimiz bir şey biliyor olmalılar."

"Hayalindeki arkadaşına soramaz mısın?" Cyrus sordu.

"Her şeyden önce, siktir git. O benim hayalimdeki arkadaşım değil," dedi Scarlett, Gecenin Lordu'na böyle hitap ettiği için onu tersleyerek. "İkincisi, bence şu anda hazırladığımız planı bitirelim."

ve sonra evet, batıya yelken açacağız. Tıpkı bir şeyler ters giderse yapmaya hazırlandığımız gibi. Sorin'in neredeyse ölmesi ve Talwyn'in onların yanında yer alması bir şeylerin ters gitmesi demek. Plan hep buydu. Artık bunu hayata geçirmenin zamanı geldi."

"Ama yeni bilgiler öğrendik," diye söze başladı Eliza.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez," dedi Scarlett. "Sadece bunu yapma ihtiyacını pekiştirir."

"Açıklığa kavuşturmak için," diye araya girdi Azrael. Sorin'in yanından ayrılmayı reddettiği zaman hep birlikte merdivenlerden bu odaya çıktıklarından beri Scarlett'e bir kez bile doğrudan bakmamıştı. Sorin'i yatakta, canlı ve nefes alırken gördüğünde hafif bir şaşkınlık pırıltısı olmuştu ama Toprak Prensi'nden başka bir şey gelmemişti. "Hepimizin gemilere binip kilitli bir krallığa doğru yelken açmamızı mı istiyorsun? Senden anahtarları aldıklarında mı? Koşuşları nasıl geçeceğiz?"

"Açıklığa kavuşturmak için," dedi soğuk bir sesle, onun sözlerini yankılayarak. "Anahtarları benden almadılar. O gece onları yanımda bulundurmam kasıtlıydı."

"Saçmalık," diye tükürdü Toprak Prensi. "Neden ona anahtarları isteyerek verdin?"

Onu incelerken dudakları geriye doğru kıvrıldı. Bronz tenli, siyah saçlı, uzun boylu ve kaslı. Sonunda bakışlarıyla buluştu, toprak rengi kahverengi gözleri onunkilere kilitlendi. "Çünkü onları değiştirdim ve tam olarak ne tür bir silah yarattığını öğrenmek üzere."

Cyrus, Cassius'a bir bardak kan uzatarak, "Al," dedi.

"Teşekkürler," diye cevapladı Cass, başını sallayarak bardağı aldı.
yatağın yanına oturdu.

Scarlett yataktan sadece banyo odasını kullanmak için ayrılıyordu. Onun dışında bütün toplantılar ve tartışmalar burada, ikiz alevini izleyebildiği bu odada yapılırdı.

Hazel her gün gelirdi. Kimseyle fazla konuşmazdı. Cassius'a bakıyordu ama Cassius şu anda annesiyle olan ilişkisini düşünemeyecek kadar başka şeylerle meşguldü. Scarlett onun hâlâ bunu çözmek isteyip istemediğinden bile emin değildi. Bu onun anlaşmasıydı. Bir şeyleri konuşmaya ihtiyacı olduğunda Scarlett buradaydı. Ve eğer Avonleya'ya giderlerse, babasıyla da karşılaşma olasılığı çok yüksekti. Herkesin kaldırabileceği bir yükü bu.

Bir de Cyrus'un Cass'e kanını vermesinin nedeni vardı. Büyüsünü yenilemesinin hiçbir yolu yoktu çünkü Kaynağı neredeyse ölmüştü ve henüz uyanmamıştı. Fae yetenekleri yemek ve dinlenmeyle doğal olarak yenileniyordu ama Avonleyan yeteneklerinin Kaynağına ihtiyacı vardı. O İşaret yerine konduğunda, başka bir Fae'den alınan kan işe yaramayacaktı. Bu Kaynak bağının bir parçasıydı, böyle bir şeye girmek için her iki tarafın da güvenmesi gerekiyordu.

Bu da onun diğer tek seçeneğini Cassius, Gardiyanı yapıyordu.

Rezervleri yeterince azaldığında, Koruyucu bağı görevini yerine getirecek ve oluşturduğu tehlikeyi tespit ederek Cassius'tan beslenmesine izin verecekti. Cassius Cyrus'tan besleniyordu, o da Cassius'tan. Sorun Cassius'un Fae olmamasıydı. Gücünü bu şekilde beslemek, Fae büyüğü gibi onu ayakta tutacak şekilde tasarlanmamıştı. Dahası, Cassius Cyrus'tan onun bitmek bilmeyen güç kuyusuna ayak uyduracak kadar güç alamıyordu. Eğer Sorin gerçekten ölmüş ve Öbür Dünya'ya tamamen geçmiş olsaydı, başka bir Kaynak alabilecekti; ama tıpkı ikiz alevi Mark gibi, Kaynak Markası da solmaya başlamıştı. Onu geri çağırdığında yeniden canlanmıştı. Kaynaklar hakkında bulabildikleri tüm bilgilere göre, ki bu çok fazla değildi, bir Kaynak bir kez İşaretlendiğinde geri dönüşü yoktu. İkinci bir

Şans. Ölümün kendisi onları ayırmadığı sürece, bir Avonleyan'ın büyüsunü gerçekten sürdürebileceği tek kaynak onlardı.

Cyrus ve Cassius'un üzerindeki baskıyı hafifletmek için bu beslenme ve çizim döngüsünü günde sadece iki kez yapmaya başlamışlardı ama bu hepsi için yorucuydu. Beyaz alevlerini ve gölgelerini muhafaza ediyordu ama bu karanlığa sürekli erişiminin olmaması onu geriyordu. Eh, zaten olduğundan daha fazla çünkü son günler Mahkemelerine yaklaşan tehdide nasıl hazırlanacaklarını bulmaya çalışmaktan başka bir şey yapmamıştı. Azrael ne zaman geleceğini bilmiyordu, sadece Talwyn'in geleceğini söylemişti. Briar Ashtine'le temasa geçmeye çalışmıştı ama bunun bile planlanması ve dikkatle yürütülmesi gerekiyordu. Bildiği kadarıyla, henüz herhangi bir yanıt gelmemişti.

"Kara Sendika'ya sadece senin ve Cassius'un girmesi fikri hoşuma gitmiyor," dedi Cyrus, Cassius'un yanındaki duvara yaslanıp kollarını kavuşturarak.

Scarlett bir nefes verdi. "İstemediğinizi biliyorum. Hiçbiriniz bilmiyorsunuz, ama en mantıklısı bu," diye karşı çıktı. "Cass ve ben Black Syndicate'in bütün ayrıntılarını biliyoruz. Kime dikkat etmemiz gerektiğini biliyoruz ve Nuri'yi nasıl izleyeceğimizi de biliyoruz. Herhangi birinize kolayca sinsice yaklaşabilir."

"Kolayca diyemem," diye homurdandı Cyrus.

Hafifçe sırttı. "Kolayca diyebilirim. Bunu Sorin'e birden fazla kez yaptı. Ve Baylorin'de beni almaya geldiğinizde tünellerde hepinize gizlice yaklaşmadı mı?"

Cyrus kaşlarını çattı. "Bu farklıydı."

"Nasıl?" Scarlett sordu.

"Öyleydi işte."

"Fikrimi değiştirmek için bundan daha iyi bir argümana ihtiyacım olacak, sevgilim."

"Ben bir tane bulurum."

"Harika. Siz bunun üzerinde çalışırken, geri kalanımız da gerçekten önemli olan şeyleri bulmaya çalışacağız."

"Eski efendinin bölgesine gitmen kesinlikle önemli," diye araya girdi Briar. "Artık bundan hoşlanmıyorum

Ancak argümanlarınızı anlıyorum ve bu noktada muhtemelen en iyi hareket tarzının bu olduğuna katılıyorum."

"Teşekkür ederim," dedi Scarlett, bu konuyu tekrar tekrar konuşuyor olmalarından bıkmıştı. "Çevredeki filoların dikkatini çekmeden bu gemileri denize nasıl çıkaracağımıza odaklanalım."

Yine tartışmaya daldılar ve Scarlett dikkatini toplamakta zorlandı. Her zaman öyle yapardı. Akli çevresinde olup biten her şeye dikkat etmeye çalışırken, ruhu sadece yanı başında uyuyan ikiz aleviyle ilgileniyordu. Bir hafta olmuştu. Onu Perde'nin bu tarafına geri getirmek için her şeyini verdiğinden beri tam yedi gün geçmişti. Hazel ona her gün onun yaşayacağına ve uyanacağına dair güvence veriyordu ama geçen her gün bunu ikinci kez düşünmesine neden oluyordu. Ya hiç işe yaramadıysa? Ya sadece kaçınılmaz olanı uzattıysa? Ya Gecenin Efendisi onu sadece kendi çıkarları için kullanan yalancı bir pislikse ve akli başında kalması için ona ihtiyacı varsa, bu yüzden onu kurtarabileceği gibi çılgınca bir fikirle kandırıdıysa?

Tanrım, bunun saçma olduğunu biliyordu. Henüz kaybetmediyse bile, aklını kaybetmenin eşiğinde olduğunu biliyordu ama artık geceleri onu ayakta tutan düşünceler bunlardı. Bunlar uyumasına izin vermeyen kâbuslardı. Bunlar, her geçen saat ruhunda umutsuzluğun daha da yükselmesine neden olan şeylerdi.

Belki de umudun hayalperestler için olduğuna inandığı için aptalın tekiydi.

Belki de başlangıçta şüphelendiği gibi burası cehennemdi. Belki de bu onun kendi kişisel Azap Çukuru'ydu, Sorin'in ona ulaşmaya çalışırken düşmesini izlediğinde hissettiği hiçliğin içinde yavaşça kaybolma umudunun en ucunda dengede duruyordu. Belki de...

Scarlett parmaklarıyla şakaklarını ovuşturuyor, düşüncelerini kontrol altına almaya çalışıyordu ki, Rayner onunla göz göze geldi. Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı.

Çenesini yatağa doğru çevirdi ve altın rengi gözlerin kendisine sabitlendiğini görmek için döndü.

Hayat dolu altın gözler.

Adamın ayrılmış dudaklarından hafif bir inilti geldi ve Scarlett öne doğru atılarak ağzını onun kine dayadı. Onu sertçe öptü, karanfil ve balın tadı dilinde dans ediyordu. Adamın parmaklarını kalçalarında hissetti, zayıfça sıkıyordu ve omzuna bir yumruk atmadan önce geri çekildi.

"Vedalaşmayacağına söz vermiştin, seni pislik." diye tersleyince bir homurtu çıkardı.

Sonra onun kucağına tırmanıp kalçalarına sarıldı, onu tekrar öperken elleriyle güzel yüzünü çerçeveledi. Sonunda tekrar geri çekildiğinde, sadece ona bakabilecek kadar uzaktaydı. Parmakları alnında, şakaklarında, çenesindeki uzun kirli sakalda gezindi. Gözleri kapandı ve derin bir nefes aldı; külleri, karanfilleri ve sedir ağacını içine çekti. Gözlerini tekrar açtığında, doğrudan ruhunun derinliklerini görebilen gözlere bakarken gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı.

"Sen ölmüştün," diye fısıldadı.

"Ölmedim aşkım," diye karşılık verdi.

"Ama öyleydin. Ölmüştün. Gitmiştin. Seni benden aldılar. Sen-"

Adamın iri eli kadının yanağındaydı, bir damla gözyaşı daha süzülürken başparmağı elmacık kemiğinin üzerinde geziniyordu.

Sessizlik üzerlerine çöktü ve Scarlett diğer herkesin onlara bu anı vermek için odadan çıktığını fark etti.

"Bir daha asla, Sorin Aditya," diye fısıldadı. "Beni bir daha asla terk etme. Sensiz bir dünyada sadece birkaç dakika yaşadım ve bir daha asla yaşayamayacağım."

"Aşkım," diye homurdandı, başını kaldırmaya çalıştı ama hemen yastıklara geri düştü.

Şimdi ondan bunu talep ettiği için kendini kötü hissediyordu. Muhtemelen daha yeni uyandığında ona sarılmamalı, onu öpmemeli, ona pislik dememeliydi, ama bu

onlardı. Bu onu gerçek yaptı. Bu ona delirmediğine, onun hayatta olduğuna, onunla birlikte olduğuna ve iyi olduğuna dair güvence veriyordu. O iyiydi.

Bir kez daha ne eğildi ve kaşlarını onunkilere yaklaştırdı. "Hep sendin Sorin," dedi, gözyaşları onun yüzüne damlarken. "En başından beri. Nefret ettiğim Ateş Prensi. ldremediğim hedef. Dayanamadığım general. İblislerimden kurtarıcı. Boğulmaktan kurtaran. Karanlığın içindeki en parlak yıldız. Sadece sen. Sadece sen. Sen nereye gidersen ben de peşinden gelirim, bu Perde'yi geçmek anlamına gelse bile. Beni bir daha asla bırakma, Sorin. Bir daha asla."

"Bir daha asla," diye fısıldadı, sesi kullanılmamaktan kısılmıştı.

Ve onu tekrar öpüyordu. Bu pck yavaş, derin ve tutmak için ölecekleri sözlerle doluydu.

Onun üzerinden kayarak yanına sokuldu, başı göğsünde ydi. Kalbinin düzenli atışını duyabiliyordu ve gözlerini kapatarak bunun gerçek olduğunu kendine tekrar hatırlattı. O yaşıyordu. Nefes alıyordu. Hayatta kalmıştı.

Adamın kolu kadının beline dolanmış, eli de kalçasında duruyordu. Diğer elinin parmaklarının saçlarının arasından geçtiğini hissetti. "Seni seviyorum, Scarlett."

"Karanlığın içinden sonuna kadar, Sorin."

Birkaç dakika sonra tekrar uyuyordu ama ruhundaki hiçlik azalmıştı. Onun konuşmasını duymak. Dudaklarında onu tatmak. Kolunun ona sarıldığını hissetmek. Hepsi onu toprakladı.

Ve şimdilik tek ihtiyaı olan buydu.

BÖLÜM 5

OceanofPDF.com

SORIN

Günümüz

S Orin geminin güvertesinde volta atıyordu. Gideli çok uzun zaman olmuştu. Saatler önce dönmüş olmalıydılar. Hayır, saatler önce değil. İki lanet gün önce. Onu hissedebiliyordu.

Zayıf düşmüştü ve her birkaç saatte bir sadece birkaç kelime söyleyebilmişti. Yaşadığını biliyordu ama hangi cehennemdeydi?

Gece boyunca bu güvertede kalmış, Cassius'la onun ortaya çıkmasını beklemişti. Plan buydu. O ve Cassius Kara Sendika'ya gireceklerdi. Scarlett işini yapacak, sonra da ona gideceklerdi. Bundan hoşlanmamıştı. Bu konuda saatlerce tartışmışlardı ama sonunda o kaybetmişti. Scarlett onun gemide olması gerektiğini, böylece nereye seyahat edeceğini bilebileceğini söylemişti. Onları bulabilmesinin tek yolu buydu, aralarındaki bağ sayesinde.

Neredeyse ölmek üzereyken hâlâ iyileşmekte olduğu gerçeği de vardı.

Sorin, Talwyn'in gücünün kendisine çarptığı göğsünü ovuşturdu. Yara izinin kabarık kenarları parmaklarına sertçe çarpıyordu. Yüce Cadı bunun daha iyi olup olmayacağını bilmiyordu.

Ona ulaşamamıştı. Tarek onu lanet sarmaşıklarıyla bağlamaya çalışıyordu ve Scarlett

Tükenmiş. Lanet olasıca tükenmişti. Callan'ın kız kardeşini kurtarmak için çok uğraşmıştı. Callan'ı kurtarmak için. Hepsini kurtarmak için.

Ama ona kendisini After'da bulmasını söylediğini duymak?

Bu acı, onu neredeyse ondan ayıracak olan enerji dalgasından çok daha kötüydü.

Öldüğünü anladığında yüzünü görmek mi?

Bu onu çok üzmüştü ve bilincini kaybetmeden önce hatırladığı son şeydi.

O bir haftalık uyku boyunca hatırladığı tek şey gölgeler, beyaz alevler ve korların onu eve, ona geri çağırmasıydı. Öldüğünü sanmıştı. Perde'yi geçtiğini ve her zaman söz verdiği gibi yıldızların arasındaki boşluklarda, küllerin arasında onu aradığını düşünmüştü.

Ona nasıl kurtulduklarını anlatmışlardı. Cassius'un onları oradan çıkarıp Kara Salonlar'a geri götürmeyi nasıl başardığını. Kalbi atıyordu ama zar zor atıyordu. Shirina ortaya çıkıp bir şekilde onu uyutana kadar Scarlett histeri krizleri geçirmişti.

Ve uyandığında, görünüşe göre Altaria onu bekliyordu. Kartalın Scarlett'in rüyalarında sürekli görünen bir adama bağlı olduğu düşünülürse, Sorin bu ayrıntıyı duyunca pek heyecanlanmamıştı. Kimse onun ne yaptığını bilmiyordu. Herkes onun aklını kaçırdığını düşünüyordu. İkiz alevini neredeyse kaybettiğinden beri bu çok da zor değildi. İkiz alevini kaybetmişti. Yüce Cadı'ya göre kalbi durmuş ve Perde'yi geçmişti.

Ama bu mümkün değildi. Bir kez geçtikten sonra geri dönmenin bir yolu yoktu.

Tam bir kaosa uyanmıştı. Mahkemeler arası meseleler, Maraan tehditleri ve Avonleya'ya gitme planları güneşin doğuşundan batışına kadar zamanlarına hükmediyordu. Scarlett, hâlâ iyileşmekte olduğunu söyleyerek Kaynak bağıını şu anda kullanmayı reddetti. Bu gemiye binmek üzere olduğu sırada

güç rezervlerini düzgün bir şekilde doldurmasına izin vermesi için onu ikna etmişti. Hâlâ tereddütlüydü ama Alaric'le yüzleşeceği gerçeğine dayanarak kabul etmişti. Tüm bunların ötesinde, hayatında ilk kez kendini Azrael Luan ile aynı tarafta çalışırken bulmuştu.

Uyandıktan bir hafta sonra Prenses Ashtine ortaya çıkıp, kendi hayatlarını bağışlarken Mahkemelerindeki masum insanları güvende tutacak bir plan ortaya koyduğunda, Maraahlıların istilasını için yaptıkları tüm planlama ve stratejiler anlamsız kalmıştı. Kendi halkı da dahil olmak üzere herkese onları terk edip gitmişler gibi görünecekleri gerçeğinden hoşlanmamıştı. Kaçıyor gibi görünmelerinden hoşlanmıyordu. Aslında planın hiçbirisi hoşuna gitmemişti ama yardım almak için batıya giden küçük birliğin başındaki gemiye bu şekilde binmişti.

Arkasındaki iki gemide yetimler emniyete alınmış ve Alaric'in ulaşamayacağı bir yerde tutulmuşlardı. Anahtarlarla yaptıkları maskaralıklar onlara olan ihtiyacı ortadan kaldırmış olsa da, Scarlett onların güvenliğini riske atmak istememişti. Özellikle de Nuri, Alaric'e bağlı olduğu için artık onları koruyamayacak bir yerdeyken. Gerçi anahtarlarla ilgili plan taht odasındaki olaylardan önce de yürürlükteydi.

Kuşluk güneşinin altında, güvertede geminin duvarına yaslanarak yere çöktü. Orada hiçbir işe yaramadan oturmuş, karısının gelmesini bekliyordu.

Ona gözlerini dikmek için.

Onu ayakta duramayacak hale gelene kadar öpmek için.

"O iyi," dedi Cyrus. Sorin başını kaldırıp baktı. Cyrus'un bedeni güneşi engelleyerek üzerine bir gölge düşürmüştü. "Öyle olmasaydı bilirdin."

"Biliyorum."

Cyrus onun yanına çöktü. "Her şey yoluna girecek."

"Biliyorum," diye tekrarladı Sorin.

"Sesiniz kendinizden pek emin gelmiyor."

"Huysuzun teki," dedi Eliza sinirli bir sesle. "Ayrıldıklarında hep sinirli oluyor. Solembra'da Callan'la akşam yemeklerine gittiği zamanları hatırlıyor musun?"

Cyrus bir kahkaha attı. "Tanrım, o geceler çok huysuz bir piçtin."

"Bu onun kendi hatasıydı," dedi Eliza. "Hepimiz ona ikiz alevler olduklarını söylemesini söyledik. Hem de defalarca."

Cyrus sırtarak, "Kötü seçimlerinin sorumluluğunu almasını sağlamak," dedi. "Bunu sevdim."

Sorin nefesinin altında küfürler homurdandı, başını arkasındaki geminin duvarına yasladı ve gözlerini kapattı.

"En azından sen konuşuyorsun. Briar...konuşmuyor," dedi Cyrus.

Su Prensi'nden bahsedilince Sorin başını kaldırıp Briar'ın durduğu ve suyu izlediği ön güverteye baktı. Sadece gerektiğinde konuşurdu ama arada bir Ashtine'in geride kalmayı seçmesi üzerine duygularını kontrol etmeye çalışırken gemilerinin etrafındaki sular aniden dalgalanır ve sertleşirdi.

Ona orada ihtiyaçları vardı. O içeriden biriydi. Briar'ın Divanı'na göz kulak oluyordu, Ermir onun Rüzgâr Divanı'nı devralmıştı. Luan, Talwyn ve Maraan'lara katılmayı reddetmiş, Divanı Tarek'ten başkasına teslim edilmemişti. Peki ya kendi Ateş Divanı?

Talwyn Semiria denetledi.

Rayner birkaç dakika sonra dumanın içinden çıktı. Diğer gemileri dolaşüyor, hiçbir şeyin ters gitmediğinden emin oluyordu. Korumaları vardı ama onlar korumaları aşabiliyorsa diğerleri de aşabilirdi. Karısının Kan Büyüsü'ne olan yakınlığına rağmen yine de ondan çekiniyordu ve Alaric'in ihtiyaçlarını karşılamak için onu kullanmaktan çekinmediğini biliyordu.

Briar'ın sarayı hemen arkalarında bir gemide oturuyordu. Sorin onun her gün Saray'ın müdahalesinden kaçmak için gemilerine geldiğini hissediyordu. Dağdaki şatosuna kaçtığında da aynı şeyi yapmıştı. Bu yüzden arkadaşını çoğunlukla yalnız bırakıyordu.

Luan da gemilerindeydi ama içine kapanık biriydi. Onlardan herhangi biriyle sadece gerektiğinde konuşan bir başka sessiz prens.

Bir de Tyndell'ler, Callan ve kız kardeşi vardı. Onlar da Kontes'in eski yardımcısı Auberon ve Ateş Sarayı Cadısı ve Şifacısı Beatrix ile birlikte Saray'la birlikte bu gemide kaldılar.

Hepsi büyük, lanet olası bir aile olmuşlardı. Bir kükreme başlarını gökyüzüne doğru kaldırmalarını sağladı. İkinci bir kükreme onları ayağa kaldırdı.

"Nerede o?" Sorin gökyüzünü tarayarak sordu. Bu kükremeyi sadece bir kez daha duymuş olabilirdi ama asla unutamayacağı bir kükremeydi.

"Orada," dedi Eliza, doğudaki masmavi gökyüzüne karşı karanlık bir lekenin şekillenmeye başladığı uzakları işaret ederek.

Kükreme diğerlerini ana güverteye getirmişti ve Sorin ile Divanı da onlara katılmak için yola koyuldu. Callan Eva'nın elini kendi elinde tutuyordu. Drake Tava'yı koruyucu bir şekilde kolunun altına almıştı. Briar ve Luan da Sorin'e katılmaya gelmişti; herkesin gözü gökyüzünde, ejderhanın giderek yaklaşmasını izliyordu.

Luan birkaç dakika sonra, "Sırtındalar," diye mırıldandı.

"Ne?" Sorin, ejderhanın ilerleyişini takip eden Toprak Prensi'ni sadece yarım yamalak dinleyerek sordu.

"Scarlett ve Cassius," dedi Luan. "Ranvir'in yolcuları var."

"İmkansız."

Ancak Ranvir dev kanatlarını tekrar çırpıtığında, tepesinde oturan gümüş saçlı başı ve arkasındaki erkeği karıştırmak mümkün değildi.

Ranvir nihayet gemiye ulaştığında hepsi birkaç adım geri çekildi, ana güvertede önlerine indiğinde her şey şiddetle sallanıyordu.

Scarlett Ranvir'in sırtından kaydı, Cassius kendisi de aşağı kaymadan önce ona yardım etti. Ejderha, Prenses Eva'nın korku içinde çılgık atmasına ve ellerini kulaklarına götürmesine neden olan bir kükreme daha çıkardıktan sonra tekrar gökyüzüne fırladı. Bir an sonra ortadan kaybolduğunda altın rengi bir ışık parlaması oldu.

Sorin, Scarlett'in bakışlarını yavaşça diğerlerinin üzerinde gezdirmesini izledi, hepsinin ağzı açık ona bakıyordu. "Aşkım, ruh hayvanlarına, özellikle de lanet olası ejderhaya binmek yok dememiş miydik?" derken kendini parmaklarını alnında gezdirirken buldu.

"Gölge ejderham vardı ama güç rezervlerim neredeyse tükendiği ve Cassius'un ki de öyle olduğu için, Ranvir'in ortaya çıkmasına oldukça minnettar oldum," diye cevap verdi Scarlett, uzanıp yüzüne çarpan saçlarını geriye doğru tarayarak.

Sorin ona doğru ilerlemeye başlamıştı bile, hançeri ön kolundaki işaretin üzerinde ince bir çizgi oluşturunuyordu. Kadının eline uzandı, avucunda bir kesik açtı ve kanları birbirine karışacak şekilde İşaret'in üzerine yerleştirdi. Kolu kadının beline dolandı ve büyüsünün kadını sardığını, içine aktığını, onu doldurduğunu hissettiğinde kadının başı göğsüne düştü.

"Senden henüz bu şekilde yararlanmamalıyım," dedi nefes nefese. "Yeterince iyileşmedin."

"Bunun için yeterince iyileştim, Scarlett," diye mırıldanarak saçlarına bir öpücük kondurdu. "Bırak sihrin beslensin."

Rayner çoktan bir fincan getirmişti, Cyrus'un kolundan damlayan kan fincana akıyordu. Cassius ayakta zor duruyormuş gibi görünüyordu. Scarlett ve komutan tamamen bitkin görünüyorlardı.

"Ne oldu?" Sorin birkaç dakika sonra sordu. "Neden bize seyahat etmedin?"

"Kardeşliği yaktım."

Sorin ona karşı hareketsiz kaldı. "Yine mi geldin?"

Ona baktı, yüzünü yavaşça kötü niyetli bir gülümseme dolduruyordu. "Beyaz alevlerimi Kardeşlik'in her çatlağına ve yarığına döktüm. Alaric'e anahtarı verdikten sonra da her şeyi yakıp kül ettim."

Cyrus onun arkasından bir kahkaha attı. "Aferin sevgilim."

"Evet, ama..." dedi, gülümsemesi kaybolmuştu. "Orada bir Beni koğuşlarından saklamak için kullandığımız Mührün beklenmedik bir maliyeti oldu."

"Hangisiydi?" Sorin homurdandı.

"Cassius beni hissedemiyordu, bunu tahmin etmiştik ama ben de onunla Seyahat edemiyordum, bu yüzden gölge ejderhama binmekten başka çaremiz yoktu. Gücüm tükendiğinde ve Cass'in tüm gücünü tükettiğimde..." Sözlerini bitirirken omuz silkti. "Anlaşılan babası yardıma ihtiyacımız olacağını biliyordu çünkü Ranvir tam da gölgelerim tükenmeye başladığında ortaya çıktı."

Cassius, "Sen ve Cyrus ona 'babacığım' demekten vazgeçmelisiniz," diye homurdandı.

Sorin, Cyrus'un kanından yapılmış bardaktan bir yudum alan Cassius'a bir bakış attı. "Onun anlattıklarına ekleyeceğiniz bir şey var mı Komutan?"

"Hemen hemen her şeyi özetledi," diye cevap verdi Cassius. Cyrus'un bir kolu beline dolanmış, içki içerken onu ayakta tutuyordu.

"Son iki gündür bir tür ejderhanın üzerinde mi uçuyordun?" Eliza kaşlarını kaldırarak sordu.

"O kadar uzun zaman oldu mu?" Scarlett, Sorin'den güç almaya devam ederken alnı tekrar Sorin'in göğsüne düşerek sordu. "Bir süre bilincimi kaybettim, bu yüzden gerçekten söyleyemem. Bu yüzden bağ konusunda o kadar duyarlı değildim."

"Neden son zamanlarda tüm bu heyecanı kaçıyorum?" Eliza kaşlarını çatarak homurdandı.

Scarlett kara bir kahkaha attı. "Merak etme dostum. Döndüğümüzde katledeceğin bir sürü seraf olacak."

Eliza kollarını göğsünde kavuşturarak nefesinin altında bir şeyler daha mırıldandı.

"Dinlenmen gerek," dedi Sorin, çenesini kaldırıp gözlerinin içine bakarak. Hâlâ buz mavisidydiler. Gümüşten eser yoktu. Tamamen tükenmişti. Bunun eski haline dönmesi birkaç gün alacaktı.

"Önce şu şeyi yapabiliriz," diye ısrar etti ve onu itip kendi başına ayakta durmaya çalıştı.

Bacakları büküldüğünde onu yakalamayı başardı. Adam onu kucağına alırken kadının eli adamın kanayan kolundan kaydı. "Bekleyebilir."

"Beklemek istemiyorum," diye sızlanarak ona sokuldu.

"Başka bir seçeneğin yok, Aşkım," diye cevap verdi adam. Prens kulübesi.

"Çok telaşlı," diye mırıldandı, gözleri çoktan kapanmıştı.

Scarlett, prensin kamarasının yanındaki küçük banyo odasından, "Bunu neden Briar'ın gemisinde değil de senin geminde yaptığımızı bir daha söyle," diye seslendi.

"Bunu neden Briar'ın gemisinde yapalım ki?" Sorin banyo odasının kapısına doğru ilerleyerek onu giydiği elbiseyi düzeltirken buldu.

"Çünkü onun gemisi seninkinden daha güzel."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı nefesinin altında.

Doğruldu, bir şey söylemek için ona doğru döndü, ama gözleri ona takılınca hafifçe açıldı, dudakları hafifçe aralandı.

Sorin ona sırtarak karşılık verdi. Bağın altındaki her şehvetli düşünceyi hissedebiliyordu.

Siyah pantolon ve siyah bir ceket giymişti. Kırmızı, turuncu ve sarı iplikler kollardan yukarı doğru uzanıyor ve alev görüntüsü yaratıyordu. Ceket ona tam oturacak şekilde dikilmişti. Siyah saçları gelişigüzel geriye taranmış, birkaç tutam alnına düşmüş, başının üzerinde titreyen alevlerden bir taç duruyordu. Neredeyse öldüğünden beri neredeyse hiç yalnız kalmamışlardı. Adam iyileşiyordu. O ise entrikalar çeviriyordu.

Ve görünüşe göre bir şeyleri yakıp kül ediyorlar.

Kız sonunda gözlerini tekrar onlara çevirdiğinde altın rengi gözleri parladı ve ağzı kapandı.

"Bir şey mi söyleyeceksiniz,
Prenses?" "Hayır," diye
fısıldadı kısık sesle.

Yüz hatlarında endişe belirdi, kaşları hafifçe çatıldı. "İyi misin?" diye sordu küçük banyo odasına adım atarken.

"Evet. Evet," diye hızlıca cevap verdi, boğazını temizledi ve hafifçe omuz silkti. "Görünüyorsun..."

"Çarpıcı mı? Yakışıklı mı?"

"Daha genç diyecektim," diye cevap verdi umursamazca. "O kadar da eski değil."

"Tanrılar adına. Şu lanet olası dil," diye mırıldandı.

Bu kez ona sırtıttı ve ellerini giydiği elbisenin kenarlarında gezdirerek kırıksıklıkları düzeltti. Gözleri onun hareketlerini takip etti, kalçalarını, gövdesini, göğsünü izledi ve yüzüne geri döndü. "Bu elbiseyi paketlediğine inanamıyorum."

"Sen bu elbisenin içindeyken bunu yapmamız çok uygun görünüyor, Aşkım," diyerek göz kırptı ve kızın eline uzandı. "Ama aynı zamanda..."

Onu ana odaya geri götürdü. Çok büyük bir oda değildi. Bir duvara dayalı, diğer tüm mobilyalar gibi yere sabitlenmiş tam boy bir yatak vardı. Başka bir duvara dayalı küçük bir masa ve yanında bir gardırop vardı. Karşı duvara da küçük bir kanepe sabitlenmişti.

Scarlett'in hâlâ tam olarak denize ayak basmadığını söyleyebilirdi, ama üç gün uyuduktan sonra

bunu yapmak için bir dakika daha bekleyebilirdi. Kuşkusuz, onu aksi yönde ikna etmek için çok fazla uğraşmamıştı.

Sorin onun elini bıraktı ve gardıroba doğru ilerledi. Bir tarafı çekerek açtı ve en üst rafa uzandı. Onunla yüzleşmek için geri döndüğünde, tacını ellerinde tutuyordu.

Scarlett burnunu kırıştırarak, "Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum," dedi. "Elbiseye uymuyor."

"Taç her şeye yakışır," diye karşı çıktı Sorin, ona doğru ilerledi ve tacı dikkatle başına yerleştirdi. "Ayrıca hiçbir şey giymediğinizde de üzerinizde çarpıcı duruyor."

Kadın gözlerini devirdi ama adam onun yanaklarına giren hafif rengi yakaladı. "Cad," diye mırıldandı.

Kıkırdadı ve eğilerek kızın yanağına hafif bir öpücük kondurdu. "Hazır mısın?" diye sordu, doğruldu ve sağ elini ona doğru uzattı.

"Evet," diye nefes aldı, sol eli onun elinin içine kayd.

Sol elinde, başparmağından ve üç parmağından aşağıya doğru dönen ikiz alev işareti vardı. Sadece bir tanesi işaretlenmemişti.

Ve şimdi bunun icabına bakmak üzereydiler.

Ateş Avlusu'nda uyandığı zaman olan biten her şey kendisine anlatıldıktan çok sonra, Scarlett yanına sokulmuş yatıyordu. Gözleri kapalıydı, hâlâ son derece bitkin bir haldeydi, parmağıyla göğsündeki izleri yavaşça takip ediyordu.

"Sorin?" diye sordu, rahat sessizliği bozarak. "Evet, aşkım?" diye mırıldanırken neredeyse uyuyordu. "Biz... Biz iyiyiz, değil mi? Sen bana güveniyorsun, ben de sana güveniyorum."

Tamamen. Değil mi?"

Bu onu kesinlikle sarsarak uyandırmıştı.

Gözlerini açtı ve yüzünü kendi yüzüne yaklaştırmak için uzandı. "Sana güveniyorum, Scarlett. Ben seninim ve sen de benimsin. Her zaman."

Sanki rahatlamış gibi uzun bir nefes verdi. "Tamam," diye fısıldadı. "O zaman... daha iyi olduğunda, Beatrix'i görmeye gidebilir miyiz?"

"Neden?" diye sordu, zihni bir Cadı'ya neden ihtiyaç duyabileceklerine dair tüm olasılıkları gözden geçiriyordu.

Sol elini kaldırdı, yüzük parmağındaki yeni iz evlilik yüzüğünün üzerinde duruyordu. "Anoint ile aramızda bir bağ var Prens."

Yavaşça onun eline uzandı ve parmaklarını işaretin üzerinde gezdirdi. Başardılar. İkiz Alev Denemelerini tamamlamışlardı.

Gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Ne zaman?" diye mırıldandı.

Gözlerinde yaşlar parılıyordu. "Sana tüm sihrimi verdikten sonra uyandığımda, o oradaydı."

Onun fedakarlık denemesi.

Daha sonra onun yüzünü kendine çekmiş ve ikisi de nefessiz kalana kadar onu öpmüştü.

Yine de daha ileri gitmesine izin vermemişti. Ve tamam, iyi. Neredeyse ölüyordu, bu yüzden onun dikkatli olmasını anlayabilirdi.

Ama sonra onun yeterince iyileştiğine ikna olana kadar reddetmeye devam etti.

Sonra tüm planlama ve strateji gerçekleşmişti. Gitmeye hazırlanıyorlardı ve Beatrix'i aramak ve bu şeyi Meshetmek için zaman bulamamışlardı.

Black Syndicate'e gitmek üzere yola çıktığı gün, Scarlett onu usulca öpmüş ve ayakları bu gemiye basar basmaz Anointed bağını kuracaklarını mırıldanmıştı.

Sonra onu bekletme sırası ona gelmişti.

Eliza, Sendika'ya girmeden önce işaretlerini başkalarından saklamak için onu işaretlemişti ama Scarlett, Alaric'in onları göremeyeceğinden emin olmak için Büyücü'nün büyü kitabında bulduğu ek büyüler eklemişti. Ateş Prensi'nin hâlâ yaşadığının bilinmesini istemiyorlardı.

Sorin onu kapıdan geçirip çeyrek güverteye çıkardı, sonra da yan yana ana güverteye çıkan merdivenlerden inerek Beatrix'in onları beklediği ön güverteye doğru ilerlediler. Ay parlaktı ve yıldızlar görebildikleri kadar uzanıyordu. Çok uzun zaman olmuştu.

Bunu gece gökyüzünün altında yapmak Scarlett'in fikriydi. İtiraz etmemiştii. Bunu karanlıkta, yıldızların altında ve onun üzerinde yaklaşık bir yıl önce Pier'deki partide giydiği o elbiseyle yapmak doğru görünüyordu.

"Görünüşe göre Kader yine bir yolunu bulmuş, Prens," dedi Beatrix, gözleri yumuşak ve bir Cadı'dan nadiren görülen bir hayranlıkla doluydu.

"Kesinlikle öyle görünüyor," diye cevap verdi, yumuşak bir şekilde gülümseyerek ve eğilip yanağına bir öpücük kondurarak.

"Ve siz, genç kraliçe," dedi Scarlett'e dönerek. "Her şeyin kaybolduğunu düşünenlere umut getirdiniz."

Scarlett kaşlarını hafifçe çatarak, "Bana söylenen bu," dedi.

Beatrix, "Ben yelken açtığımız krallıktan değil, yanınızda duran krallıktan bahsediyorum," diye cevap verdi. İkisi de buna cevap veremedi, "Sol eller dışarı, avuç içleri yukarı," dedi. Giydiği pelerinin içinden siyah bir hançer çıkardı ve Scarlett'in nefesi kesilerek eli yanına düştü.

"Bu bir gece taşı hançeri," dedi öne doğru bir adım atarak.

Beatrix ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Bu tam da bu amaç için kullanılan bir tören hançeri."

"Bir gece taşı bıçağıyla."

Beatrix, Scarlett başka bir soru soramadan onu susturarak, "Bazıları buna tanrıların bıçağı diyor, ama şu anda ne burada ne de orada," dedi. Beatrix bir kez daha elini kaldırmasını işaret etti ve Scarlett itaat ederek hançere dikkatle baktı.

Her ikisinin de avuçlarına bir kesik atıldı ve Cadı, Sorin'in anlayamadığı bir dilde konuştu. Scarlett onun yanında hafifçe sertleşir gibi oldu, ama yine sözünü kesmedi. Konuşmasını bitirdiğinde Beatrix Scarlett'in elini tuttu, kesiğı onunkinin yanına yerleştirdi ve kanları birbirine karıştığı anda Sorin bir nefes çekti. Scarlett'in de aynı şeyi yaptığını duydu.

Çünkü bu güçtü. Saf ve su katılmamış. Göğsü ısındı, ruhu Scarlett'e doğru çekiliyor, onu Scarlett'e yaklaştırıyordu. Scarlett'in eli onunkini sıkıyordu ve Scarlett hafifçe tökezlerken kolu Scarlett'in beline dolandı. Adamın ateşi ve kadının gölgeleri onları çevreliyordu. Adamın alevlerinin üzerinde kar ve buz dans ediyor, dokundukları yerde küle dönüşerek kızın gölgeleriyle kaynaşıyorlardı.

Güçlerinin verdiği haz, aralarındaki bağdan ona akan her şeyle birleşince, Scarlett'i daha sıkı kavradı, özleri birleşti ve etraflarında saf ışıktan bir aura parıldamaya başladı. Herhangi bir yıldızdan daha parlaktı, ama odaklanabildiği tek şey onunkilere sabitlenmiş gümüş gözleriydi.

Parıltı yavaşça söndü, alevlenen güçleri azaldı. Beatrix ellerini sıkıp onları geminin ön tarafında yalnız bırakmadan önce her ikisinin de yanaklarına öpücükler kondurduğunda hâlâ nefes alıyorlardı. Scarlett ön güvertenin ön tarafına geçerek önlerindeki siyah suya baktı. Tamamlanmış olan Mark'a hayranlıkla bakarken elini önünde havaya kaldırdı.

Kollarını kızın beline dolayarak onu göğsüne doğru çekti. Kulağının altındaki noktaya küçük bir öpücük kondurdu ve kadın zevkle mırıldanarak elini onunkini örtmek için bıraktı.

"Bana ne düşündüğünü söyle," diye mırıldandı kulağına.

"Kaosun ortasında nefes alabildiğim bu anlar için minnettar olduğumu düşünüyorum," diye cevap verdi. "Bu gece Avonleya ya da Alaric hakkında düşünmek istemediğimi düşünüyorum. Arkamızda bıraktığımız Mahkemeleri düşünmek ya da güvendiğimiz kişilerin ihanetinin yürek acısını hissetmek istemiyorum. Geride bıraktığımız dostlarımız Ashtine ve Hazel, Juliette ve Arianna için endişelenmek istemiyorum. Bir geceliğine her şeyi unutmak istiyorum. Ve böyle şeyler düşündüğüm için korkunç bir kraliçe olduğumu düşünüyorum."

"Aşkım, yardım bulmak için gittin. Tüm bunları durdurabilecek tek şeyi bulmak için gittin. Geride bıraktığın insanları ve mahkemeleri kurtarmak için gittin. Ve neden böyle hissettiğini anlıyorum - çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum - şirketindeki yıldızlar da en az uğruna savaştığın yıldızlar kadar dikkatini çekmeye değer."

İç geçirdi, başı adamın omzuna yaslandı. "Eski bir prensten ne kadar bilgece sözler."

"Belki de o dilini daha iyi kullanmalıyız," diye mırıldandı kulağına ve vücudundaki titremeyi hissetti. Bir an sonra kokusundaki değişimi fark etti.

"Belki de beni deneyimlerinizden daha fazlasıyla tanıştırmalısınız, Prens," diye karşılık verdi kollarında dönerek. Dudaklarını Prens'in dudaklarına değdirmek için parmak uçlarına kalkarken ellerini Prens'in göğsüne bastırdı. Adamın parmakları hemen kadının saçlarına kayarak ağzını kendi dudaklarına yapıştırdı.

Dudakları kızın yumuşak ağzında gezinirken dili kızının tadına baktı. Diğer eli ise elbisenin arkasından aşağıya, kışının kabarıklığına doğru iniyordu. Elleri göğsünden yukarı kayarak boynuna dolandı. Sanki aralarında boşluk kalmasına dayanamıyormuş gibi bedenini onunkine doğru çekti.

Parmakları kadının kaburgalarından aşağı inerek kalçalarına, oradan da uyluklarına kayd ve elbisenin derin yırtmaçlarını buldu. Kumaşı yavaşça bacaklarına doğru sarmaya başladı. Adamın ne yaptığını anlaması biraz zaman aldı ama anladığında sertleşerek öpüşmeyi kesti.

"Burada mı?" diye sordu nefes nefese.

"Sana bazı deneyimlerimi göstermemi istediğini söylemiştin, Aşkım," diye alay ederek elbisesinin eteğini yavaşça yukarı çekmeye devam etti.

"Ama herkes buraya gelip bizi görebilir," diye karşı çıktı.

Sorin dudaklarını onun kulağına yaklaştırdı. "Bu eğlencenin yarısı, Aşkım."

Adam onun kendisine doğru gevşediğini hissetmeden önce bir süre daha hareketsiz kaldı. Dudaklarını boynuna indirip boğazına öpücükler kondururken eteğini yavaşça yukarı sıyırmaya devam etti. Elleri ceketine gitmiş, ceketini omuzlarından sıyırıp güverteye düşmesine izin vermeden önce hızla düğmelerini çözmüştü.

"Üzerinde bu kadar çok kıyafet olmasını haksızlık olarak görüyorum," dedi, parmağı tuniğinin eteğinin altından kaymaya ve karnını okşamaya başlamıştı bile. Karnı onun dokunuşuyla anında gerildi, tuniğini yukarı çekerken parmakları kaslar boyunca gezindi.

"Onları çok çabuk çıkarıyorsun gibi görünüyor," dedi kabaca, tuniği başından geçirip bir kenara atmasına izin vererek. "Ve seni temin ederim ki bu elbiseyi çıkarmak benim giysilerimden çok daha zahmetli olacak."

"Elbiseyi sen seçtin," diye karşılık verdi, parmakları artık çıplak olan teninde geziniyor, dudakları göğsünü okşuyordu.

"Yaptım," diye kabul etti, boynu ile omzu arasındaki hassas noktayı ısırdı. Onun kendisine biraz daha sokulduğunu hissetti ve dudakları etine doğru kıvrıldı.

"Elbiseyi çıkarmana gerek yok," dedi sonra, elleri pantolonunun düğmelerine gitti. Ama onları çözmek yerine elini kumaşın üzerinde gezdirdi. "Kahretsin," diye nefes aldı, kalçaları istemsiz bir şekilde onun eline çarptı ve bu sefer onun gülümsemesini teninde hissetti. "Peki bu neden?" diye homurdandı kadın okşamaya devam ederken.

Pantolonunun içinden.

Kulağına fısıldamak için ayak parmaklarının üzerine çıktı. "Çünkü pantolonsuz ikilemlerden ne kadar hoşlandığını hatırlıyorum."

Adam bir sonraki nefesinde onu güvertenin kenarına yasladığında küçük bir şaşkınlık çığlığı attı. Onu kalçalarından tutarak kaldırdı ve dar çıkıntının üzerine oturttu.

"Sorin!" diye soludu, tırnakları adamın omuzlarına batıyordu.

"Seni her zaman yakalayacağım Aşkım," dedi, bir eli kalçasındayken diğeri saçlarına uzandı. "Öte yandan bu," diye ekledi, başının tepesindeki tacı kopararak. "Garantisi yok."

Güldü, sesi adamın ruhuna hayat üflüyordu. Tacı onun elinden aldı ve atılmış tuniğinin üzerine fırlattı. Gözleri onunkilerle bir kez daha buluştuğunda, yüz hatları yumuşamıştı. Elini yanağına götürdü, başparmağı teninde gezindi.

"Üzerimizdeki gökyüzünde milyonlarca yıldız var ve sen hâlâ en parlak yıldızsın," diye mırıldandı, parmakları nihayet pantolonunun düğmelerini çözmeye başlamıştı.

"Gökyüzünde milyonlarca yıldız var ve bakmak istediğim tek yıldız sensin. Önemli olan tek yıldız," diye cevap verdi.

Adam elbisesini toplarken onu serbest bıraktı ve hafifçe kaldırarak kalçalarının etrafında toplanmasını sağladı. Bacaklarını açarak adamın kalçalarının arasına girmesine izin verdi ve adam daha şimdiden onun kaygan sıcaklığını üzerinde hissedebiliyordu.

Sonra onun gölgelerinin, sanki tırnaklarını teninde hafifçe gezdiriyormuş gibi teninde gezindiğini hissetti. Bu his onu inletti, parmakları kadının kalçalarında esnedi. Közleri onun gölgelerini selamlamak için yükseldi ve alevleri kolları boyunca sıçradı, gövdesi boyunca yuvarlandı.

Ama gerçek parmakları etine dokunduğunda, kaburgaları boyunca sürüklerken buz gibi soğuk, dişlerinin arasından tısladı.

Alaycı bir şekilde güldü, ama adam kalçalarını öne doğru sarsınca hemen bir nefese dönüştü. Zaten mükemmel bir şekilde hizalanmıştı ve kolaylıkla içine kaydı.

"Saylah'a yemin ederim ki, beni denize atarsan, Sorin..." Nefesini içine çekti, adam daha derine iterken başı geriye ve gökyüzüne doğru eğildi.

"İyi olacaksın. Suyun altında nefes alabilirsin," diye cevap verdi, onu etrafında hissetmenin tadını çıkararak.

"Mesele bu değil," diye soludu, adam tekrar içine girdiğinde parmakları adamın omuzlarına gömüldü.

"Sakin ol, Aşkım," diye mırıldandı, ağzı tekrar onun boğazını buldu. "Düşünme. Bir gece için. Hatırladın mı?"

Başı boynunun kıvrımına düşmeden önce onun hafifçe titrediğini hissetti. Omzuna batan tırnakları biraz gevşedi. Tüm vücudu gevşedi ve onun kontrolü ele almasına izin verdi. Kalçalarını hafifçe yukarı kaldırarak daha da derine kaymasına izin verdiğini hissetti ve o mükemmel noktaya ulaştığında boynuna doğru inledi.

Bir elini aralarına soktu, kolu kadının sırtına dolandı. Parmakları aşağı kayarak kadının merkezine doğru sıkı daireler çizdi ve anında kadının etrafında kenetlenmeye başladığını hissetti. Birkaç dakika sonra kadın haykırmaya başlamıştı, sesi ona doğru geliyordu. Birkaç itiş daha ve göğsüne karşı gevşemeden önce etrafında spazm yapmaya devam ederken kendi serbest bırakılmasını buldu.

Saçlarına, şakaklarına, çenesine bir öpücük kondurdu. O sadece inledi.

Kadının sol elini kaldırdı ve tamamlanmış olan Mark'a bir öpücük daha kondurdu.

"Beni denize düşürmediğin için teşekkür ederim," diye mırıldandı sonunda onun göğsüne.

Parmaklarını kızın saçlarında gezdiriyordu ve bir kahkaha attı. "Tüm deneyimlerim beni buna hazırladı, Prenses."

Kadın, adamın pazusunu çimdikleyerek kıkırdadı ve adam yine güldü. "Hâlâ bir kraliçe, biliyorsun," diye homurdandı.

"Kraliçe, prensesle aynı tınıya sahip değil," diyerek onu kaldırdı, elbisesi tekrar ayaklarının dibine düştü. "Hadi, Aşkım. Seni içeri geri götürelim."

Kadın eğilip tacı alırken, adam da kendini gizledi. Pantolonunun düğmelerini açık bıraktı, onun elini tutmadan önce tuniğini ve ceketini aldı.

Bir dizi basamaktan inerlerken, "Sorin?" diye sordu.

"Evet, aşkım?" Omzunun üzerinden geriye baktı. Gümüş rengi saçları denizden gelen esintiyle dalgalanıyordu ve gözleri neredeyse üzerlerindeki yıldızlar kadar parlaktı.

"Bu iş bittiğinde nerede yaşamak istiyorsunuz? Kara Salonlarda mı ikamet etmemiz bekleniyor?"

"Belki de," dedi, kızın burnu bu kelimeye sinirlenerek kıışınca sırtıtmamak için kendini zor tuttu.

"Ama sen dağları seviyorsun ve hâlâ Ateş Prensisin. Solembra'da olmayı tercih etmez miydin?"

"Sen neredeysen ben de orada olmak istiyorum, Aşkım."

"Evet, evet," dedi elini umursamazca sallayarak. "Ama bizden ne bekleniyor?"

"Bu inanılmaz derecede rastgele bir konu."

"Pek sayılmaz," dedi omuz silkerek, adam onu kulübelerine giden merdivenlerden aşağı indirirken. "Geleceği düşünmeme hiç izin vermedim. Geleceği düşünmek istemiyordum. Göreceğimi hiç düşünmediğim özgürlük yanılsaması dışında arzuladığım hiçbir şeyi barındırmıyordu. Ama sen..." Sorin kapılarının önünde durdu ve yüzünü tamamen ona döndü. Aralarındaki bağda hissedebildiği tek şey derin bir memnuniyetti. "Bir gelecek planlamak istememe neden oluyorsun Sorin," diye bitirdi sözlerini usulca.

Ve sonra onu duvara yasladı, ağzı bir kez daha onun ağzındaydı, eli yanağını okşuyordu. Birbirlerine verdikleri tüm sözler ve yeminlerle dolu yavaş bir öpücüktü bu. Geri çekildiğinde, dudaklarını Scarlett'in burnunun ucunda gezdirdikten sonra, "O zaman birlikte bir gelecek planlayacağız, Scarlett. Her zaman birlikte."

BÖLÜM 6

OceanofPDF.com

CALLAN

Callan Solgard güverteden aşağı inen basamaklardan birine oturmuş, Sorin ve Eliza'nın Drake ve Cassius'la giriştikleri mücadeleyi izliyordu. Rayner ve Cyrus izleme, Fae olmayanlara ayarlamalar konusunda koçluk yapma. İki haftadan fazla bir süredir bu gemideydiler. Scarlett ve Cassius bir ejderhanın sırtında ortaya çıkmalı beş gün olmuştu. Yaratmayı sevdiği gölge ejderha değil, gerçek bir ejderha.

Tava, küçük kız kardeşi Eva'yı bazı çocuklarla vakit geçirmesi için başka bir gemiye götürmüştü. Eva daha güneş doğmadan kamarasının kapısına vurmaya başlamıştı. Tava da onunla birlikte olmuş, onları uyandırdığı için bol bol özür dilemişti. Eva için iyi olmuştu. Yaşadığı, tanık olduğu onca şeyden sonra. Alaric'in anne babasının boğazını kesmesini izledikten sonra bir hafta boyunca neredeyse hiç konuşmamıştı. Briar onları Su Evi'ne götürmeden önce Fae'lerle birlikte Kara Salonlar'a kaçmışlardı ve Callan o hafta boyunca kız kardeşinin yanından hiç ayrılmamıştı. Tava onlara yiyecek, su, neye ihtiyaçları varsa getirmişti.

Leydi'nin herhangi bir konuda ne düşündüğünü ya da ne hissettiğini bilmiyordu. Son birkaç aydır oynadıkları oyundan ziyade gerçek bir kur yapmayı keşfetmeyi kabul etmişlerdi ve sonra bu işin içine çekilmişlerdi

Kabus. Her an uyanacağını düşünüp duruyordu. Çok gerçeküstüydü. Gördüğü şeyler. Katlandığı şeyler. Bir yıl önce en büyük sorunu, hiçbir açıklama yapmadan onu terk eden bir Wraith'ti. Fae'ler krallıkları için belli belirsiz bir tehditti ama kontrol altında tutulan bir tehditti. Onlar için hiçbir zaman gerçekten endişelenmemişti. Onlar onun için, doğru yelken açtıkları kayıp Avonleyan Krallığı kadar efsanevi olmuşlardı.

Hayatındaki hiçbir şeyle, tahtıyla, halkıyla, kız kardeşiyle, Tava'yla ilgili olarak buradan nereye gideceğini bilmiyordu. Bir ilişkiyi düşünmek için kesinlikle doğru bir ruh halinde değildi ve son zamanlarda düşüncelerinin ön saflarında yer almıyordu. Artık geleceğinin ne getireceğini bilmiyordu. O bir kral mıydı? Bir kral halkını tehdit eden şeyden kaçarmıydı? Krallığından? Düşündüğü gelecek, neredeyse tüm hayatı boyunca olduğu kadar net ve açık değildi.

Karanlıktan gelen bir ses, "Günaydın Majesteleri," diye cıvıladı. Bir dakika sonra Scarlett onun yanına, basamaklara oturmuş, dumanı tüten bir fincan çayı uzatıyordu.

"Sen bu tür unvanlardan nefret edersin," diyerek fincanı ondan aldı.

"Soğuktan nefret ediyorum," diye homurdandı. "Ama bir unvan yeri geldiğinde kullanılmalıdır."

"Ve bu durum bunu gerektiriyor çünkü?"

Scarlett uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Sen bir kralsın Callan. Bu unvanı ve onunla birlikte gelen saygıyı hak ediyorsun. Bunu sana her zaman veremediğim için özür dilerim."

Bir an için sessizliğe gömülme sırası ondaydı. Çaydan bir yudum aldı ve çay yudum yudum yanarken sert bir öksürük çıkardı. Sıcak olduğu için değil, sadece çay olmadığı için. "Bunun içinde ne var?" diye sordu kısık sesle, bardağın içine bakarak.

Sinsi bir sırıtış dudaklarını eğdi. "Çay... ve biraz likör," dedi ve kendi fincanından büyük bir yudum aldı.

Callan bir kahkaha attı ve aynı şeyi yaparak bir içki daha aldı. Aşağıdaki güverteye doğru başını salladı. "Bu sabah antrenman yapmayacak mısın?"

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Bana 'bugün ağırdan almam' talimatı verildi."

"Sorin tarafından mı?"

"Evet," diye gözlerini devirdi. "Parlak gümüş gözlerine rağmen hâlâ aşırı korumacı bir baş belası olmakta ısrar ediyor."

Kıçındaki acı sanki onu duymuş gibi onlara baktı ve parmaklarını ona doğru oynattı.

"Sonunda birinin içeri girmesine izin vermen iyi oldu," dedi Callan. "Arada bir birinin seninle ilgilenmesine izin vermen iyi bir şey."

"Öyle," diye kabul etti. Scarlett sessizleşti, çay fincanıyla oynadı, sonra boğazını temizledi. "Her neyse, ben de bugün bu berbat hava yüzünden oldukça huysuzum ve huysuz olduğumda daha da hiddetlendiğim için kimse benimle tartışmak istemedi."

Callan bir kahkaha attı ve bu garip hissettirdi. Değer verdiği pek çok kişinin ölümünü izlediğinden bu yana geçen haftalarda hiç gülümsemediğinden emindi.

"Yani onun yerine içiyorsun?"

"Eğer gri gökyüzünün altında, nemli ve soğuk bir gemide sıkışıp kalmaya katlanmak zorunda bırakılıyorsam, içeceğim Majesteleri," dedi ve çay fincanını onunkiyile tokuşturduktan sonra kendi çayının sonuncusunu geri fırlattı.

"Yeterince makul," dedi, o da aynısını yaparak.

Dirseklerinin üzerinde geriye yaslandı, yüzünü bulutlu gökyüzüne çevirdi ve gözleri kapandı. "Ne hakkında konuşmak istiyorsun, Callan? Sakın 'hiçbir şey' deme. İkimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyoruz." Gölgeleleri ondan aktı, boş çay fincanlarının etrafını sardı ve onları... nereye gidiyorlarsa oraya götürdü. Sonra pelerininin cebine uzandı ve küçük bir şişe likör çıkardı. Kapağını açıp şişeden bir yudum aldıktan sonra ona uzattı ve beklemeye başladı.

Bir kadeh içti, alkolün aşağı inerken her şeyi ısıttığını hissetti. "Tava Eva'yla gerçekten iyi anlaşıyor," dedi sonunda.

"Mmm," diye mırıldandı. "Bir ebeveyni kaybetmek zordur.

Annenin ve babanın gözlerinin önünde öldürüldüğünü görmek... Bu bir iz bırakacaktır. Asla geçmeyecek ama o sana sahip.

Bu yardımcı olacaktır."

Callan başını salladı ve küçük içki şişesinden bir yudum daha aldıktan sonra şişeyi ona geri uzattı. O bilirdi. Anne dediği kadının parça parça edildiğini görmüştü. "Ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum... tüm bunlarla nasıl başa çıkacağımı. Tüm bunlarla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum."

Scarlett'in gözleri ufka kaymış, dalgaları izliyordu. "Eliné'yi kaybettiğim zaman..." İç çekti. "Benim halkım, tıpkı benim gibi can almak için eğitilen iki genç kız, bu eğitimi veren en iyi arkadaşım ve hayatta kalmayı, sevgiyi ve aileyi onunla ilişkilendirmemi sağlayan bir ustaydı. O sana sahip, Callan. Sen varsın. Saf ışık ve iyi olan her şey. Mücadele edecek mi? Kesinlikle mücadele edecek. Ama sen yanında olduğun sürece iyi olacak. Benim teşvik edildiğim gibi şiddete ve öfkeye yönelmeyecek. Sen bundan emin olacaksın."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü seninle tanıştığымda, yıllar sonra ilk kez dünyam o kadar da karanlık değildi."

"Benim ışığım sana yetmedi," dedi, acıyla değil, daha çok bir gözlem olarak.

"Hayır, Callan. Benim karanlığım senin için yeterli değildi," diye cevap verdi ve içkiyi ona geri uzattı. "Sen benim gölgeler dünyamdan çok daha fazlasını hak ediyorsun ve bence ışığı çok daha güzel buluyorsun." "Peki ya sen?" demeden önce aralarında bir süre rahat bir sessizlik oldu. Sen de aileni kaybettin. Ayrıca gözlerinizin önünde götürüldüklerini de gördünüz. Ve Finn ve Sloan..." Kalın kalın yutkundu. "Üzgünüm Callan. Bunu görmenin küçük bir kıza ne yaptığını bildiğim gibi, arkadaşlarının düştüğünü görmenin de bir insana ne yaptığını biliyorum."

"Evet," dedi sessizce.

Söyleyecek başka ne vardı ki? Gerçekten hiçbir şey. Gözlerini kapattığında Finn ve Sloan'ın düştüklerini, bir yumruk darbesiyle hayatları sönerken yere yığıldıklarını gördü. Rüyalarında Eva'nın dehşet dolu çığlıklarını duyuyordu. Çok sessiz olduğunda, çok hareketsiz kaldığında göğsünün Alaric'in gücüyle daraldığını hissetti.

"Hissettiğin her şey, Callan? Ve hissetmediğin her şey? Her şey yolunda. Bu... Bu hisler geçerli. Bunu bilmeni istiyorum. Sen hayatta kaldığın sürece bu durumdan kurtulmanın doğru ya da yanlış bir yolu yok," dedi yumuşak bir sesle.

Yaptığı da bu değil miydi? Bu noktada sadece hayatta kalmak mı? Bu yeterli gibi görünmüyordu. Daha fazlasını yapmalıymış gibi görünüyordu. Sözde bir kraldı. Artık küçük kız kardeşinden sorumluydu. O kadar çok sorumluluğu vardı ki. Kendini yönetme pozisyonunda bulmadan önce daha fazla zamanı olacağını düşünmüştü.

Yine de o taht odasından beri her gün, sabahları yataktan kalkmak tek yapabildiği şeydi. Bir ayağını diğerinin önüne koymak. Bırakın gelecek günleri, gelecek saatlere, gelecek dakikalara bile zor odaklanıyordu.

Scarlett dizini onunkine çarptı. "Kederini, öfkeni ve üzüntünü bastırma, Callan. Büyüyüp iltihaplanmasına ve seni karanlığa çekmesine izin verme. İnsanların seni orada bulması daha zor olur. Ve ne kadar uzun süre kalırsanız, uğruna savaşmaya değer yıldızlar olduğunu o kadar unutursunuz. Yapma..." Döndü ve uzun bir süre etraflarındaki uçsuz bucaksız dalgalara baktı. "İnsanları dışarıda bırakmayın. İnsanların içeri girmesine izin vermediğinizde iyileşmeniz daha uzun sürer."

"Gerçekten iyileşiyor musun?" diye sordu bacaklarını önünde uzatarak.

"Hayır," dedi sessizce. "Ama günler katlanılabilir hale geliyor. Yavaş yavaş daha parlak hale geliyorlar. Sonra bir sürü kötü günün arasında iyi bir gün geçiriyorsun ve belki de buna değer diye düşünüyorsun. İyi günler için savaşmaya. Daha az acımıyor. Sadece daha farklı acıyor ve boğulmanızı engelleyecek birileri olduğunda acı o kadar da sarsıcı olmuyor." Onun

Başını çevirdi, gümüş gözleri ona dikildi. "Güzel günler için savaş Callan. Şu anda az sayıda ve çok uzakta olsalar bile, iyi günler için savaş. Ve eğer iyi günler şu anda çok imkansız görünüyorsa, katlandığın cehennemin ortasında ortaya çıkmayı başaran iyi anlar için savaş. Işığın parıltıları. Onlar için savaşın."

"Yapamam..." Boğazı düğümlendi, gözlerini denize dikti. Sonunda, "Geceleri uyuyamıyorum, Scarlett," demeyi başardı. "Uyuyamıyorum... Uyumayı başardığım zaman da soğuk terler dökerek uyanıyorum, çünkü tek gördüğüm..."

Scarlett sustu, onun düşüncelerini toparlamasına, onlara bir ses vermeye çalışmasına izin verdi. Ama birkaç dakika devam etmeyince, "Keşke sana yol gösterecek bir haritam olsaydı, Callan. Keşke bunu biraz olsun kolaylaştıracak büyük bir sırrım olsaydı. Ama bunun içinden geçmek zorundasın. Senin için tekrar tekrar gelecek olan fırtınalarla, seni bu kâbusun içinde kilitli tutmakla tehdit eden anılarla yüzleşmelisin. Diğer tarafta farklı olacaksınız. Kendinizi tam olarak tanıyamayabilirsiniz bile. Ama diğer tarafa geçmeyi başaracaksın Callan. Ve başaramayacağını düşündüğün günlerde, sen ışığını bulmaya hazır olana kadar karanlığında oturmak için buradayım."

Callan boğazındaki yanmaya karşı kalın kalın yutkundu. Geçen yılın aralarında nasıl geçtiğinden nefret edebilirdi ama Tava ne demişti? Onun ve Scarlett'in birbirlerinin hayatında olmaları gerektiğine inandığını mı? Scarlett Kader'e inanmıyor olabilirdi, ama o karşılaşmalarının tesadüf olmadığına inanmaya başlamıştı, sırf Scarlett burada, tam şu anda onunla birlikte olabilsin ve ona bunu gerçekten atlabileceğine dair umut verebilsin diye.

Sonra eğilerek kollarını Callan'a doladı ve Callan da kendini onu sıkıca kavrarken buldu. "Işığını çalmalarına izin verme, Callan," diye fısıldadı Scarlett. "Bu dünyanın ona ihtiyacı var."

"Şu anda önümde bu kadar çok sorumluluk olmasaydı, bu noktada ışık parıltılarının bile buna değip değmeyeceğini sorgulardım," diye sonunda başardı, sesi ancak fısıltı halindeydi. Kraliçeye bakmak için döndü. "Bu benim hakkımda ne söylüyor? Bir insan olarak? Böyle bir şey söylemek? Bunu düşünmek bile mi?"

"İnsan olduğunu söylüyor Callan," diye yanıtladı. "Bu senin normal bir insan olduğunu gösteriyor. Taşıdığın unvanlara rağmen, günün sonunda sen de herkes gibisin. Tamamen normal duygulara sahip normal bir insansın."

"Peki bu bir kral olarak benim hakkımda ne söylüyor?" diye devam etti, onun yorumunu görmezden gelerek. "Bana Majeste diyorsunuz, ama ben böyle bir unvanı hak ettim mi? Nasıl olduğunu anlayamıyorum, Scarlett. Sahip olduğum hiçbir şeyi kazanmak için hiçbir şey yapmadım. Sadece önemli olan her şeyi kaybettim."

"Her şey değil Callan," dedi, sesi eskisi kadar yumuşaktı. "Ama boğulurken, seni altında tutan dalgaların ötesini görmek zordur."

"Bana katılmadığınızı söylemediniz. Böyle bir unvanı hak etmediğim konusunda."

Hafifçe omuz silkti. "İnsanların beni daha iyi hissettirmek ya da hissettiklerimi küçümsemek için bir şeyler söylemesinden nefret ederdim. Bunu hak edip etmediğinizi söylemek bana düşer mi? Buna karar vermek size kalmış. Siz ve halkınız, ben değil. Ancak henüz hak etmediğinizi düşünüyorsanız, halkınızın bunu hak ettiğinize inanmadığını düşünüyorsanız, şimdi bunu kazanmak için çalışmaya başlamanızı engelleyen hiçbir şey yok. O taç başına konduğunda ona layık olmak için daha fazlasına ihtiyaç olduğunu düşünüyorsan -çünkü olacak Callan. Krallığını sana geri vereceğim - o zaman şimdi ve o zaman arasında ona layık olmak için zamanın var."

Alay etti. "Çok basitmiş gibi konuşuyorsun."

"Öyle olmayacak," dedi şişeden bir yudum daha alarak. "Aslında, yorucu ve zor olacak ve sık sık buna gerçekten değip değmeyeceğini merak edeceksin."

"Bunun için teşekkürler," diye mırıldanarak kadının kendisine uzattığı şişeyi aldı.

Tekrar omuz silkti ve sonra sanki acı çekiyormuş gibi iç çekti. "Bunu söyleyeceğime inanamıyorum ama eğer Kaderler varsa, ki bu çok güçlü bir ihtimal, o zaman senin böyle bir zaman için yaratıldığına inanmak zorundayım Callan. Benim kaderimde olduğu gibi senin kaderinde de taht var, ama eğer bu yolu istemiyorsan, o zaman bu yola girmek zorunda değilsin."

"Peki sonra ne olacak? Halkıma?"

"Onlar artık sizin halkınız olmayacak. Bu artık sizi ilgilendirmez," dedi basitçe.

"Onları öylece bırakıp gidemem."

"O zaman sanırım cevabınızı aldınız. Ayağa kalkın... Majesteleri."

İçki şişesini ondan geri aldı ve ayağa kalktı. Sonra da merdivenlerden inerek tartışanlara doğru yürüdü. "Pekâlâ, pislikler," diye seslendi yaklaşırken. "Kim benimle antrenman yapıyor?"

Cyrus ona baktı. "Sana daha önce de söyledik: kimse yemek yememiş huysuz bir kraliçeyle tartışmak istemez. Kahvaltı ettin mi?"

Elindeki şişeye baktı. "Ben mi içtim?"

Sorin, "Bu sabah içiyor muydun?" diye sorunca Cyrus homurdandı.

Şişeyi arkasına doğru kaydırды. "Tabii ki hayır. Çay. Çay içtim."

"Scarlett."

"Sorin," diye alay etti. "Benimle konuş."

"Eğer içki içiyorsan değil. Bir gün izin aldığını sanıyordum?"

"Kazanan bu gece pozisyonu seçecek," diye alay etti. Bir an için yüz hatlarını şaşkınlık kapladı. Sonra Callan, hâlâ merdivenlerde oturduğu yerden bile ona attığı hararetli bakışı görebiliyordu.

"Bu sabah ne kadar kirli bir diliniz var Prenses," diye mırıldandı Sorin, sesi alçalmış ve yırtıcı bir hal almıştı.

"Hâlâ bir kraliçe, biliyorsun," dedi havalı bir şekilde.

"Gayet iyi farkındayım," diye yanıtladı ona doğru ilerleyerek.

"Sanırım benimle dövüşmeyeceksen, Briar'ın gemisine gideceğim. Zaten daha büyük." Sonra Sorin onu omzunun üzerinden kaldırırken kahkahalar atmaya başladı. "Sorin! İndir beni!"

Callan prensin kamarasına doğru ilerlerken prensin ona ne söylediğini duyamıyordu ama onları izlerken kendini gülümserken buldu. Karşılaştığı onca şeyden sonra gülecek bir şey bulabiliyorsa, o da aynısını yapabilirdi. Her seferinde bir ana odaklanabilirdi. Işık parıltıları için savaşılabildi.

Ayağa kalktı, merdivenlerden hafifçe koşarak indi ve Fae savaşçılarına doğru ilerledi.

Fae'ler. Kendisi için temsil ettikleri ve kendisinden aldıklarını düşündüğü şeyler yüzünden öfke duyduğu bir insan ırkı.

Ne kadar da aptalmış. Kendi küçük kraliyet ve mülkiyet dünyasına kapılmıştı. Karşılığında verecek hiçbir şeyi olmayanlara verebileceklerinden ziyade başkalarının ona verebileceklerine değer verecek şekilde yetiştirilmişti. Son zamanlarda sık sık, bir gün bir krallığı yönetmesi beklenirken bir Veliaht Prensi barındırmanın ne kadar aptalca olduğunu düşünmüştü.

Şimdi ne kadar aptalca davrandığını düşünüyordu. bu kadar korunaklı olmak.

Ateş İkincisi Cassius'la konuşmak için döndüğünde, "Cyrus," diye seslendi.

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Callan?"

"Beni eğitecek misiniz? Sen, Eliza ve Rayner," diye açıkladı.

"Seni eğitmemizi mi istiyorsun?" Eliza başını eğip bakır örgüsü omzunun üzerinden kayarak sordu.

"Bir kılıcı nasıl kullanacağını biliyorsun," dedi Cyrus, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Seni dövüşürken gördüm."

"Evet, ama yapabileceğim kadar iyi değil. Tekrar savaşa girdiğimizde, savaşabilmek istiyorum," dedi Callan çenesini kaldırarak. "Ailemi, değer verdiğim insanları savunabilmek istiyorum."

"Sen hâlâ sadece bir ölümlüsün," dedi Eliza, şimdi ona düşünceli düşünceli bakıyordu.

"Sorin'in Yüksek Güçleri de öyleydi," diye karşı çıktı.

"Ama onlar askerdi. Neredeyse tüm hayatları boyunca kralın ordusu için eğitim almışlardı," diye araya girdi Cyrus.

"Babam gibi olmak istemiyorum," dedi Callan, ses tonu değişerek. "Bir kral sürekli olarak konsey odalarında kapalı kapılar ardında, hakkında hiçbir şey bilmediği insanları etkileyen yasalar ve kararlar almamalı. Eğer krallığımın, halkımın arasında hayatımdan endişe etmeden dolaşamayacaksam, o zaman kral olmamalıyım. Halkım için savaşmaya istekli değilsem, kendi kılıcımı alıp onların yanında savaşmaya istekli değilsem, o zaman onların kralı olmamalıyım. Halkım için mümkün olan her şeyi yapmaya istekli değilsem, hatta şu anda beni ölü görmek isteyenler bile olsa, o zaman onların kralı olmamalıyım."

O sustuğunda diğerleri de ona bakıyordu. Fae'lerle tanıştığından beri ilk kez bir tür saygı ona bakıyordu. Ateş Divanı'nda kendisine nasıl davrandıklarına dair - dürüst olmak gerekirse, gülünç derecede kendine acıyan - acı çekmişti. Ama hiçbir zaman onların saygısını kazanacak şekilde de davranmamıştı. Daha önce hiç saygı kazanmak zorunda kalmamıştı. Unvanı nedeniyle ona her zaman basitçe verilen başka bir şeydi bu.

"Yeterince çok isterse, o düzeyde bir beceriye sahip olabilir. Ben yaptım," dedi Eliza sonunda. "Bunu ve daha fazlasını yaptım. Tüm öğretmenlerimi geride bıraktım."

"Yani yapacak mısın? Beni eğitecek misin?" Callan etrafındaki Fae'lere bakarak sordu.

"Gemide pek bir şey yapamayız," diye düşündü Eliza. "Ama Avonleya'ya ulaşana kadar elimizden geleni yapabiliriz."

"Peki sonra?"

Ona hınzırca bir sırıtış fırlattı. "Ve sonra gerçek eğlence başlıyor."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

OceanofPDF.com

TALWYN

T o siyah kurt Fiera Dağları'nın kayalık zemininde ilerlerken hafifçe tökezledi. Güneş hızla batıyordu ve ağır kürkü bile

Onu dağlardaki hava koşullarından tamamen koruyordu. Bahar kıtanın diğer bölgelerinde kendini göstermeye başlamış olabilirdi ama dağların yükseklerinde kar hâlâ her şeyi örtüyordu. Rüzgârlar hâlâ sanki Shira Kayalıkları'ndaymış gibi uğulduyordu. Sonunda ilerideki mağarayı görmeden önce birkaç yaprak dökmeyen ağacın yanından geçti. Geçen hafta aradığı mağaranın aynısıydı bu.

Mağaranın içinde elementlerden kurtulacak kadar derine indiğinde sert, soğuk toprağa karnının üzerine düştü. Midesinin gurultusu mağara duvarlarında yankılanıyor gibiydi. Yemek yemeyi unutmuştu. Yine unutmuştu. Ki bu iyiydi. Zaten bugünlerde yemeklerin tadı dilinde kül gibi kalıyordu.

Sıkı bir topun içine kıvrıldı ve burnunu kürkünün içine soktu. Artık uyuyabileceği tek yer burasıydı. Fiera Dağları'nın soğuk mağaralarına sıkışıp kalmıştı. Beyaz Salon'daki odasında uyuyamıyordu çünkü Tarek oradaydı ve onun orada olmasıyla ilgili her şey ona tuhaf geliyordu. Ona hâlâ ikiz alevim diyordu. Kafasının içinde onun öyle olmadığını söyleyen o sesi hâlâ inatla duymazdan geliyordu.

Azrael Luan'ın sesine benzeyen o ses.

Kalbinin küllerini k p rdatan o ses, sanki neredeyse yeniden atmaya ba layacakm   gibi.

Keşke.

Ama Sorin'in ölümünü seyrederken Scarlett'in par aland  n  g rm   t . Onun anında histeri krizine girdi  n  g rm   t . Her zaman Tarık'ı kaybetti  nde verdi   tepkinin Cyrus'unki kadar güçlü olmad  n , çünkü Denemelerini tamamlamadıklarını d   nm   t . Ama Scarlett ve Sorin de tamamlamam  lardı. Birka n  tamamlam   olabilirlerdi ama aralarındaki ba  Kutsanmam  tı. Talwyn'in Tarık'ın öldüğünü d    nd   nde daha fazla şey hissetmesi gerekti  n  artık kimse inkâr edemezdi. Yani ya onda bir sorun vardı ya da... Bu gerçek bir ikiz alev ba ı değildi ve ruhunun bir parçasını asla geri alamayacağı bir şekilde sunm   tı.

Zaten bu noktada pek de ruhu kalmam  tı. Azrael'in   l Alcazar'ına gitmi  , orada uyumaya  alı m  tı ama onun gibi kokuyordu. Toprak, orman ve köknar. O da bunun küçük bir seviyede rahatlatıcı olabilece  n  d    nd  m.

Yanılıyordu.

Kendini onun yatağında uyumaya bile ikna edemiyordu. Kurt formunda onun odasının zeminine kıvrılm  tı, ama bu bile gece geç saatlerde yapılan konuşmaların ve en etkili dikkat da ıtıcıların anılarını ortaya çıkardı.

Tarek'in hiçbir şekilde kar ıla tırmaya yakla amayaca ı dikkat dağıtıcı şeyler.

Sorin'in Fiera Sarayı'n  denememi  tı. Alaric ve Maraan Lordlarının Saray'a girmesine izin verdikten sonra sarayın d   nda durdu  nda kusm  tı. Avonleya ile yaklaşan savaşta ittifaklarını güvence altına almanın bedeliydi bu. Çünkü kesinlikle bir savaş olacaktı. Scarlett, Alaric'i tüm yarıklarını kapatması ve  ekil De i tirenlerle Cadıları kendi bölgelerinde tutan koruyucuları kaldırması için kandırarak bunu sa lam  tı.

Ama Talwyn Tana Nehri'nin kıyısında durm    evine bakarken tek g rebildi   Sorin'di

Çocukken ona Alacakaranlık Ateşleri'ni göstermişti. Sorin ona en üst kattaki özel eğitim çukurlarında, ateş camından bir tavanın altında nasıl kılıç tutulacağını öğretmişti. Eliné başka işlerle ilgilenirken Sorin'in tüm öğleden sonra karda oynamasına izin verdikten sonra ona sıcak kakao getirmesi. Eliné hayır dediğinde Sorin'in ona gizlice fazladan bir kase dondurulmuş krema getirmesi.

Ve sonra hayal edebildiği tek şey avucundan çıkan enerji şimşeyiydi. Onu göğsünden vurdu. Dizlerinin üzerine düşmesi. Scarlett'in ıstırap çığlıkları.

Hayır. Orada asla uyuyamayacaktı. İşte buradaydı. Soğuk bir mağarada.

Bir yaprak hışırtısı duydu ve bir toprak mesajı yere sürüklenirken başını kaldırdı. Okuyabilmek için burnuyla dürttü.

Neredesin, Ayçiçeği?

Ayçiçeği. Bir zamanlar çok sevdiği bir isim. Çok fazla anlamı olduğunu düşündüğü bir isim.

Şimdi bunu duyduğunda kulakları tırmalıyordu.

Kurt ofladı, burnunu tekrar kürkünün içine gömdü ve notu görmezden geldi.

Dışarıda uğuldayan rüzgâra aldırmadan.

Ruhundaki asla iyileşmeyecek olan boşluğu görmezden geliyordu.

Bir zamanlar kalbi olan şeyin küllerini görmezden gelerek.

Üç hafta. O taht odasından bu yana üç hafta geçmişti.

Hayatının son günlerini geri saymaya başlayalı üç hafta olmuştu.

Çünkü Scarlett'in onun için geleceğini biliyordu. Avonleya ile savaştan bir şekilde sağ çıkmayı başarsa bile, ikiz alevini ondan aldığı için Scarlett Aditya'nın gazabından kurtulamayacaktı.

Son birkaç haftadır sık sık tüm bunlar sona erdiğinde, Perde'yi geçip Öteki Dünya'ya gittiğinde nereye gideceğini merak etmişti. Ölüm tanrısı Arius, günahları için onu yargılayacak mıydı? Yoksa onu buna bile layık görmeyecek miydi? Onu Öbür Dünya'da kendi başına, kendi başarısızlıklarına terk edilmiş bir şekilde dolaşmaya mı bırakacaktı? Onu doğruca Azap Çukurları'na mı gönderecekti? Ya da belki de bu onun cezası olacaktı. Ruhunu lekeleyen seçimlerinin ağırlığıyla yüzyıllar boyunca Öbür Dünya'nın bu tarafında yürümek. Tamamen yalnız ve halkını Avonleya tarafından tekrar kullanılmaktan korumak için yapmış olsa bile bunu kendine yaptığını bilerek. Sonunda buna değecek miydi? Değeyeğine inanmak zorundaydı. Tüm bunların boşuna olmadığına, her şeyi bir hiç uğruna feda etmediğine inanmak zorundaydı.

Ve sonunda yine huzursuz bir uykuya dalarken, Scarlett'in bir an önce gelmesini ummaktan kendini alamıyordu. Çünkü sefil ve perişan hayatının bu noktasında kurtarılmayı ya da herhangi bir merhameti kesinlikle hak etmediği halde, yine de bu işin bir an önce bitmesini istiyordu.

Belki ölümden uykuyu daha huzurlu bulurdu. Ya da bulamazdı.

Talwyn Baylorin'deki kale kapılarının önünde havadan adım attı. Tarek, Alaric'in onun gelmesini istediğine dair bir mesaj göndermişti. Derhal.

"Hemen" kısmı buraya gelmeden önce bir saat beklemesine neden oldu. Gardiyanlara bakmadan yanlarından geçip ön kapıdan içeri girdi. Giriş koridorunun yarısını geçmişti ki

Genelde buluştukları konsey odasına çıkan merdivenleri çıkarken, ipek ve bal rengi bir ses onu neredeyse yerinden sıçratacaktı.

"Onu beklettin," diye mırıldandı Ölümün Gölgesi. "Ne kadar da meydan okuyucusun."

Talwyn ilgisiz bir bakışla Gece Çocuğu'na baktı. Her zamanki siyah pantolonunu, siyah tuniğini ve siyah pelerinini giymişti. Başlığı açıktı ama siyah eldivenleriyle birlikte çok sayıda silahı yerindeydi.

"O benim kralım ya da efendim değil. Uygun olduğumda çağrılarına cevap vereceğim," diye yanıtladı Talwyn.

"Efendin değil ama yine de onun çağrılarına kulak veriyorsun."

Talwyn'in dudakları büzüldü. Son birkaç aydır Ölümün Gölgesi ile çok fazla etkileşime girdiğini söyleyemezdi ama girdiği zamanlarda ve gözlemlediklerinden bunun onun normal bir davranışı olduğunu biliyordu. Kibir. Alaycılık. Biraz delilik.

"Yaklaşan bir savaşta müttefikiz. Strateji belirlemek ve plan yapmak için gerektiğinde onunla buluşacağım," diye homurdandı Talwyn.

Nuri ince bir omuz silkti. "Ya da sana hepimize olduğundan daha uzun bir tasma uzatıyor."

Merdivenleri çıkarken Talwyn'in kızgınlığının bir yansıması olarak etraflarında bir esinti dolaştı ve Nuri bir kahkaha attı. "Bir hikâye dinlemek ister misin?" diye sordu bıçağıyla oynarken.

"Neden bir hikâye dinlemek isteyeyim ki?" Talwyn, kadının gerçekten de kendisini üçüncü kata kadar takip edip etmeyeceğini merak ederek karşılık verdi. "Yapacak bir işin yok mu senin? Efendin için öldüreceğin insanlar?"

"Gerçek öldürme işini nadiren yaparım," diye yanıtladı Nuri.

"Sen bir Ölüm Hayaletisin. Bu özelliğinle tanınıyorsun," dedi Talwyn kuru bir sesle.

"Ben Ölümün Gölgesi'yim," dedi Nuri. "Hedefleri gölgeledim. Nerede olduklarını öğrendim. Onlara haber verdim

ölüm onlar için geliyordu." Bıçağını tekrar çevirdi. "Korku ve iyilik bendim."

"İyilik mi?"

"Hedeflerimize geleceğimizi haber vermenin her zaman bir nezaket olduğunu düşünmüşümdür. Bu onlara işlerini düzene koymaları için zaman kazandırır. Bazıları bu fırsattan yararlandı, bazıları ise yararlanamadı."

Buna nasıl yanıt vereceğini bilemeyen Talwyn, "O zaman diğerleri neydi?" diye sordu.

"Ben korku ve iyiliktim. Scarlett acı ve adaletti. Juliette ise onun gazabının merhametiydi. Ne yazık ki Juliette sana böyle bir şey bahsetmek için burada olmayacak."

"Ve yine de Scarlett batıya, tüm bu karmaşayı yüzyıllar önce başlatan krallığa kaçarken ben burada duruyorum," diye tükürdü Talwyn.

"Scarlett'in Eliné'yi öldüren suikastçının peşine düştüğünü biliyor muydun?" Nuri onun sözlü tiradına aldırmadan sordu.

Talwyn sertleşti. "Bu benim için neden önemli olsun ki?"

Yüzünü en az Nuri kadar çılgın bir sırıtış kapladı. "Çünkü o suikastçı, gerçek annesi bile olmayan bir kadını öldürdü," dedi Nuri, bıçağı yine elinde döndürerek. "Kralını, kocasını ve ikiz ateşini ondan alan kişiye ne yapacağını hayal edebiliyor musun? Dracon'a yaptıklarının hikâyesini duymak isteyebileceğini düşündüm. Bilirsin, özellikle de sahip olduğu o süslü sihir numaralarıyla, kesinlikle bin kat daha kötü olacak şeylere hazırlanmak için."

Talwyn yeni Kontes'e baktı, yüz hatları dikkatle nötrdü ve omurgasından aşağı süzülen tedirginlikten eser yoktu.

"Benim için geleceğini biliyorum. Benim de kendime göre sihirli numaralarım var," diye karşılık verdi ve bir elini kaldırıp sarmaşıkların oluşmasına izin vererek Ölümün Gölgesi'ne uzandı.

"Sen ve prensin bu güzel bitkileri çok seviyorsunuz," diye **düşündü** Nuri, sarmaşıklar büyümeye başladığında açıkça umursamaz bir tavırla

Bacaklarında yılan.

"Tarek bir prens değil."

Bir sarmaşık bıçağını tutan elinin bileğini sarmaya başladığında Nuri'nin dişleri dışarı fırladı. Talwyn'in izleyebileceğinden daha hızlı bir şekilde Nuri bıçağı diğer eline attı ve bacaklarındaki sarmaşıkları keserken aynı anda bileğindekileri de dişleriyle ısırđı.

"Fae prensi olmak isteyen den bahsetmiyordum."

"Azrael mi?"

"Evet. Yeşil şeyler yetiştirmeyi seven ve beni onlarla bağlamaya çalışan uzun boylu, karamsar olan," diye espri yaptı Nuri, ayaklarının dibindeki sarmaşık yığının dan çıkıp basamakları tırmanmaya devam ederek. "Her neyse, Dracon'ın izini bulduktan sonra onu daha güvenli bir yere götürdük. Böylece çığlıkları istenmeyen dikkatleri üzerine çekmeyecekti," diye devam etti. "Ve onunla kesinlikle zaman geçirdi. Saatler. Günlerce. şifacı olarak eğitilmemiştik ama nasıl işkence yapılacağını ve birinin tüm bunları hissetmek için hayatta ve uyanık kalmasını nasıl sağlayacağımızı kesinlikle biliyorduk. Eğitimimizin bu kadar kapsamlı olması çok hoş değil mi?"

Talwyn dişlerinin arasından, "Evet... Çok hoş," diye mırıldandı.

"Kullanmayı en sevdiği silahı tahmin etmek ister misin? Tahmin edebileceğin bir silah olduğunu sanmıyorum," dedi Nuri düşünceli bir şekilde, sanki Talwyn gerçekten de bu anlamsız tahmin oyununu oynamak istermiş gibi.

"Bunları bana neden anlatıyorsun?" Talwyn kızgınlıkla sordu.

Nuri ona, kalın kafalı biriyle konuştuğunu düşündüğünü belli eden bir bakış fırlattı. "Dinlemiyor muydun? Ben korkunun ve iyiliğin ta kendisiyim."

Gece çocuğu'na konuşmayı kesebileceğini söylemek için dnd ama o gitmişti. Merdiven boşluğunun ortasında nasıl kaybolmuştu, Talwyn'in hiçbir fikri yoktu. nc katın sahanlığına çıkmak için geri döndüğünde Tarek'in orada durmuş onu beklediğini gördü.

"Talwyn," dedi soluk yeşil gözleriyle onu tepeden tırnağa tarayarak. "Sen gelmeyince endişelenmeye başlamıştık."

"Çağrılan bir köpek gibi koşarak mı geldin?" Talwyn başını eğerek araya girdi.

Tarık durakladı. "Mesajıma geri dönmediğiniz zaman diyecektim."

"Yapacak başka işlerim var. Dört mahkemeyi birden yönetiyorum. Suikastçı Lord'un hazırlıksız bir toplantı yapmak istediğine dair bir mesaj aldığımda yaptığım işi öylece bırakamam," dedi ve onun yanından geçerek konsey odasına doğru ilerlemeye devam etti.

Tarık ellerini ceplerine sokarak onun yanına geldi. "Dün gece Beyaz Salon'da uyumadın... Yine."

Hiçbir şey söylemedi, neden bu gülünç uzunluktaki koridorun sonundaki konsey odasında buluşmak zorunda olduklarını merak ediyordu.

"Seni bekledim, Ayçiçeği."

Kendisini ele geçirmek isteyen irkilemeyle savaştı, dişlerini sıkmaktan çenesi ağrıyordu.

"Her gece nereye kayboluyorsun?"

"İlgilenmem gereken şeyler var."

"Nerede?" diye itti.

Öfkeli bir nefes verdi. "Daha önce de belirttiğim gibi, şu anda yürütmem gereken dört mahkeme var."

"Ama sen de dinlenmelisin Talwyn," dedi yumuşak bir sesle.

"İstiyorum," dedi, konsey odasının kapısına doğru son adımları atma dürtüsüyle savaşıyor.

Yine de fazla uzağa gidemezdi. Bir el onunkini kavradı ve durması için çekti. Diğer eli yukarı kaldı, parmaklarının uçları çenesinde geziniyordu. "Konuş benimle Talwyn. Eğer beni içeri almazsan sana yardım edemem. Eskiden bana her şeyi anlatırdın."

"O zaman on yıl boyunca ölü olduğuna inanmama izin verdin," diye karşılık verdi.

"Peki bu günahın kefareti daha ne kadar ödemem gerekecek?" diye sordu, ona doğru bir adım atarak. Kadın geri adım attı, Tarık bu hareketi fark etti. "Bunların hepsi senin içindi. Hepsi intikamını almak içindi ve şimdi tam da bunu başarmanın eşiğindeyiz. Artık kendimi sana nasıl kanıtlayacağımı bilmiyorum."

Konuşurken ona doğru daha fazla adım atmıştı ve o da bir o kadar geri çekilmişti. Şimdi sırtını duvara dayamıştı ve başını geriye doğru eğerek adamın yüzüne baktı. Gözleri onunkileri aradı, sanki aradığı cevapları orada bulabileceğini düşünüyordu.

Yine de orada hiçbir cevap bulamayacaktı. Sadece artık onun ruhu olan soğuk boşluğu bulacaktı. Onu sadece bakarak okuyabilen tek bir kişi vardı ve o da Ateş ve Su Mahkemeleri'yle birlikte batıya kaçan bir gemideydi. Onu kendi evinden sürmüştü. Hepsini evlerinden sürmüştü.

"Talwyn?" Tarek, parmakları omzunun üzerinden kayan örgüsünün ucuyla oynarken, "Talwyn," dedi.

Konsej odasının kapısı hızla açılarak ikisinin de başlarını sese doğru çevirmesine neden oldu.

Widonelle'in şimdiki kralı Mikale Lairwood, "Onu bulmanın zamanı gelmişti," diye alay etti. "Bir saat önce çağrıldı."

"Görünüşe göre tasmanız düşündüğümüz kadar uzun değilmiş, hmm?" Nuri yanlarından geçip giderken espri yaptı.

Hangi cehennemden gelmişti?

Talwyn duvardan uzaklaşmak için hamle yaptı ama Tarık kıpırdamamıştı, onu hâlâ duvara yaslıyordu. "Bu akşam benimle yemek ye, Talwyn." Talwyn itiraz etmek için ağzını açtı ama Tarek bir parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu.

O lanet parmağı ısırma isteğini bastırdı. "Meşgul olduğunuzu biliyorum. Daha çok işin olduğunu biliyorum. Daha önce hiç sahip olmadığınız sorumluluklar, tüm mahkemeler size bağlı. Ama benimle yemeğe çık. Sadece ikimiz. Konuşacağız ve her şeyi çözeceğiz."

Seni görmüyor, Talwyn.

Tarık onun yüzünü aramaya devam ederken Azrail'in sözleri zihninde yankılandı, doğrudan ona bakıyor ama onu tam olarak göremiyordu.

"Beni bir daha asla susturma," dedi, ses tonundan zehir damlıyordu. Rüzgârları yukarı çıktı, ona doğru itti ve onu geri çekilmeye zorladı.

"Talwyn, yapma bunu," diye iç geçirdi, ses tonuna sinirlilik karışmıştı.

"Bizi bekliyorlar," diye alay ederek onun yanından geçip konsey odasına girdi.

Nuri'nin elinden fırlayan bıçağın doğrudan kralın kafasına yöneldiğini görmek için tam zamanında gelmişti. Mikale bir lanetle eğildi ve Alaric -Suikastçı Lordu ve Maraan Prensi-masanın başından kıkırdadı. "Nuri, Mikale'ye bıçak fırlatmayı bırak."

Nuri kemerinden bir bıçak daha çıkardı ve ucunu eldiven uçlu parmaklarından birine dayayarak döndürmeye başladı.

Alaric başını kaldırdı, siyah gözleri Talwyn'e takıldı. "Bize katılabildiğinize sevindim Majesteleri," dedi. Ses tonunda alay yoktu ama Talwyn onun kendisini beklettiği için sinirlenmiş olması gerektiğini biliyordu.

Masada bir koltuğa kaydı, Tarık da onun yanına bir sandalye çekti. Balam Tyndell Alaric'in sağında oturuyordu, Mikale de onun karşısında, hâlâ Gece Çocuğu'na bakıyordu. Mikale'nin yanında Alaric'in baş serafı Mordecai oturuyordu. İri bir erkekti, herhangi bir Fae'den daha uzun ve daha genişti, ama yine de Fae ve Maraan'ların sahip olduğu kemerli kulaklara sahipti. Koyu bronzlaşmış bir teni vardı ve omzunun üzerinde yükselen kahverengi tüylü kanatları da neredeyse aynı renkteydi. Siyah saçları başının üstünde toplanmıştı, fırtına rengindeki gözleri onu dikkatle izliyordu.

Alaric sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Yardımaınıza ihtiyacımız var," dedi. Elini masanın üzerine koydu.

"Mahkemelerime girmene izin vermenin ötesinde mi?"

Talwyn sordu

Soğukkanlılıkla.

Alaric'in kaşları çatıldı. "Biz müttefikiz, değil mi? Birbirimize yardım etmiyor muyuz?"

Talwyn sertçe başını salladı.

"Güzel," diye devam etti Alaric. "Siofra'ya gidip Alfa ve Beta ile konuşmanı istiyoruz. Onları davamıza katılmaya ikna et. Onlarla onlarca yıllık bir geçmişiniz var. Bu çabada benden ya da Balam'dan daha başarılı olacağına inanıyorum."

Talwyn ona yavaşça göz kırptı. "Şekil Değiştiren kardeşlere gidip onları bizim tarafımıza geçmeye ikna etmeye çalışmamı mı istiyorsun?"

"Denemek değil," dedi. "Başarılı olmanıza ihtiyacım var Majesteleri." "Bunun m ü m k ü n olduğunu sana düşündüren nedir?" Talwyn sordu. "Büyük Savaş sırasında Cadılar gibi Avonleya'nın yanında yer aldılar. Sanırım siz de Avonleya'nın

Sırada Yüksek Cadı mı var?"

"Yüce Cadı çoktan tarafını seçti," dedi Alaric. "Bizim tarafımızda yer alacak tüm Cadılar zaten onlarca yıldır bana hizmet ediyor. Ama size vereceğim tek görev bu değil."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu da beni senden istediğim ikinci şeye getiriyor," dedi.

"Bana yetki verileceğinin farkında değildim."

Alaric'in dudaklarında Talwyn'in sabrını zorladığını anlatan ince, sivri bir gülümseme belirdi. "Bana Kara Salonlar'ın altındaki hapisanede biri olduğu söylendi."

"O koridorların altındaki hücrelerde pek çok insan var," diye karşılık verdi Talwyn. "Daha açıklayıcı olmanız gerekecek."

"Burada farklı bir isimle anılıyor ama sadece onun olduğunu varsayabilirim. On yıllar boyunca edindiğim bilgilere ve Tarek'in paylaştıklarına göre, bu diyardaki Cadıların ve Şekil Değiştirenlerin yeteneklerini kazanma şekli o."

Talwyn'in kaşları şaşkınlıkla kalktı ve sandalyesine geri oturdu. "Büyücüden mi bahsediyorsun?"

"Büyücü kadın," diye alay etti Alaric, yüz hatlarında kızgınlığa benzer bir ifade belirmişti. "Annesinden sık sık bu şekilde bahsedildiği düşünülürse, burada bu unvanı alması şaşırtıcı değil sanırım."

Talwyn dikkatini Alaric'e vermeden önce yanında soğukkanlı bir şekilde duran Tarek'e baktı. "Ondan ne istiyorsun?"

"Onu serbest bırakmanı istiyorum."

"Sen ne?" diye karşı çıktı. "Kesinlikle hayır."

"Bu bir rica değildi Majesteleri." Sesi alçak ve ölümcül çıkmıştı ama Nuri'nin söylediklerine rağmen o ne efendisi ne de amiriydi.

"Onun ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Alaric, "Eğer gerçekten olduğuna inandığım kişiye ne kadar tehlikeli olduğunu çok iyi biliyorum," diye cevap verdi.

"O halde onun serbest bırakılmasını istemekle son derece aptallık ediyorsunuz."

Tüm oda sustu ve Tarık'ın eli masanın altından kızın kalçasına indi. Tarık onu uyarmak için elini sıktı ama hiçbir âlemde Büyücü'nün dünyalarına salınmasından sorumlu tutulmasına imkân yoktu. Bu gaddarlığı günahlar listesine eklemesine imkân yoktu.

Alaric uzun süren gergin bir sessizlikten sonra, "Söyleyin bana Majesteleri," dedi. "Zinta ve kız kardeşi Taika'yı tanıyor musunuz?"

Talwyn bunun konuyla ne ilgisi olduğunu merak ederek, "Hayır," diye cevap verdi.

"Zinta gerçek bir büyücü. İkiz kardeşi Taika, tanrılar arasında Büyücü olarak bilinir."

"O zaman Kara Salonlar'ın altındaki hapis hanede yaşayan Büyücü, gerçek Büyücü değilse nedir?"

"Tanrıçanın kızı, Zinta." "Zinta adında bir tanrıça yok."

Alaric eğlenerek kaşlarını kaldırdı. "Hayır mı? Burada hizmet ettiğiniz tanrılar ve tanrıçalar var olanların hepsi değil Majesteleri. Birçok dünyada birçok âlem vardır. O diyarlarda yaşayan soylar ve varlıklar var.

Bu topraklara hiç ayak basmamış dünyalar ve bu topraklardan gelip geçmiş olanlar."

"Maraanlar gibi kan bağları mı?" Talwyn soğuk bir gülümsemeyle sordu.

"Dikkatli ol çocuğum," dedi Alaric, ses tonu bir kez daha kutuplaşarak. "Scarlett'e defalarca söylediğim gibi, Avonleya'da korunan şey yüzünden buradayız. Eğer öyle olmasaydı, buraya asla gönderilmezdik."

"Bunu açıkla."

"Bu konuda başarılı olursan ben de olacağım," diye karşılık verdi. Talwyn öne doğru eğildi, bir elini masanın üzerine koydu.

"Bu bir müzakere değil. Bu bir al-ver ilişkisi değil. Eğer gerçek bir müttefiksek, sahip olduğun her türlü bilgi ve birikimi benimle paylaşacaksın."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Alaric, parmakları bir kez daha davul çalarken. "Gerçek müttefikler birbirlerine güvenebilmeli, değil mi?"

"Evet," diye homurdandı.

Alaric sesini öfkeden titreterek, "Yine de bizim tarafımızda yer almayı reddeden Saray Asilzadelerinin neden şu anda batıya giden gemilerde olduklarını merak ediyorum," dedi.

"Neden hâlâ nefes alıyorlar Majesteleri?"

"Sürgün yeterliydi."

"Bu meselede öyle değildi. Şimdi tam da intikam almak istediğiniz insanlara yardım gönderiyorsunuz. Sadece bu da değil, onlara bu dünyadaki en güçlü yardımlardan bazılarını gönderiyorsunuz. Bu noktada size neden bir açıklama borçlu olduğumu söyleyin, Majesteleri."

Talwyn koltuğuna geri oturdu. "Eğer başka bir konuda yardımımı istiyorsan," diye tükürdü, "bildiklerini paylaşacaksın. Karanlıkta kalmayacağım ya da bana, Mahkemelerime ya da tarihsel ilişkilerime erişiminiz olmayacak."

Alaric ona sivri bir gülümseme verdi. "Sanırım bu noktada benden çok senin bana ihtiyacın olduğunu anlayacaksın canım."

Talwyn, "Bu kıtanın yarısını ben yönetiyorum," diye karşı çıktı.

Gülümsemesi alaycı bir hal aldı. "Ve eğer bunun böyle kalmasını istiyorsanız, bu görevlerde başarısız olmayacaksınız."

Rüzgâr, elini hâlâ masanın üzerine koyduğu parmaklarında dönüyordu. "Beni ve krallığımı tehdit mi ediyorsun?"

Alaric ayağa kalkarak, "Elbette hayır, Majesteleri," dedi. "Ben sadece bu konudaki tutumunuzu yeniden değerlendirmenizi öneriyorum." Sonra Mordecai'ye döndü. "Gelin. Hazırlıkları tamamlamamız gerekiyor."

Seraph ayağa kalktı ve çıkışa doğru ilerledi. "Ne hazırlığı?" Talwyn sordu.

Alaric elini sallayarak, "Sizi ilgilendiren bir şey yok Majesteleri," diye cevap verdi. "Sadece batıya kaçmasına izin verdikleriniz."

Talwyn o kadar hızlı ayağa kalktı ki sandalyesi arkasından devrildi. "Onlara saldırıyor musun?"

Alaric konsey odasından çıkmadan önce sert bir sesle, "Senin yarattığın bir sorunu çözüyorum ve silahımı geri alıyorum," dedi, Mordecai da onu takip etti.

Bunun bir noktada gerçekleşeceğini biliyordu. Eninde sonunda saldırıya uğrayacaklarını, savaş alanının karşı tarafında onlarla yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu. Sadece hazırlanmak için daha fazla zaman olacağını düşünmüştü.

Birden Ölümün Gölgesi'nin, hedefine cehennemle yüzleşmeye hazırlanmak için zaman tanıyarak sözde lütufta bulunduğunu anladı.

Tarık'a doğru döndü. "Neden bana söylemedin?"

Tarık oturduğu yerden ona baktı. "Ne zaman bunu yapma şansım oldu Talwyn? Sen kendi yatağından başka bir yerde uyurken mi? Ya da aniden hükmettiğin bu mahkemeleri yönetmekle meşgulken mi?"

Dilini yanağına bastırdı, buna karşı çıkamadı. Tarık yavaşça ayağa kalktı. "Hadi yemeğe gidelim Talwyn. Meseleleri tartışabiliriz."

"Tamam."

"Tasmanla ne ilginç bir ilişkin var," dedi Nuri, ayağa kalkıp kapüşonunu yukarı çekerken. "Eğer kız kardeşimi biraz tanıyorsam, onun için de planları vardır."

"Scarlett buraya döndüğünde," diye araya girdi Mikale, "ilgilenmesi gereken kendi meseleleri olacak. Kraliçe ya da Tarık için yaptığı planlar geçersiz hale gelecek."

Nuri'nin bakışları yavaşça Mikale'ye kaydı. "Onun kiminle uğraştığını görmek için daha heyecanlı olduğuma karar veremiyorum. Bu ikisiyle mi?" dedi başını Talwyn ve Tarık'a doğru sallayarak. "Ya da sen."

Mikale sırttı. "Bir sürü fırsatı oldu benimle anlaştı. Her seferinde başarısız oldu."

"Çünkü seni başkaları kurtardı," dedi Nuri rahatça. "Etrafta seni kurtaracak ya da hatalarını temizleyecek kimse olmadığında ne yapacaksın?" Mikale cevap olarak bir şey söylemeyince Nuri'nin dudakları kıvrıldı. "Doğru cevap, Majesteleri, öleceğinizdir. Tıpkı bu odadaki diğer herkes gibi. Kimsenin canını bağışlamayacak."

"Sen bile mi?" Mikale alay etti.

Nuri'nin sırtışı bir parça azaldı ve Talwyn'in Wraith'ten daha önce hiç duymadığı bir sesle, "Özellikle de ben," dedi.

BÖLÜM 8

OceanofPDF.com

ScARLETT

S kıpırdanıyordu. Ayağı tekrar masanın altına vurmaya başladığında bunu anlamıştı.

Geminin arka tarafında, kamaraların hemen üstünde Sorin'le paylaştığı yer bir çeşit yemek odasıydı. İki yanında banklar olan iki uzun masa vardı. Bu sabah tartışmışlardı ama Cassius'la Baylorin'den döndüklerinden beri ilk kez bir araya geliyorlardı. Bunu akşam yemeğinde yapmaya karar vermişlerdi. Muhtemelen gecenin ilerleyen saatlerine kadar sürecektir bir konuşmaydı bu. Bundan sonra ne olacağını tartışacaklardı. Alaric'e anahtarları vermek pek çok adımdan sadece ilkiydi ve bir sonraki adımlarının ne olacağından tam olarak emin değildi. Herkes rehberlik ve talimat için ona bakacaktı ve o bunu bilmiyordu.

Bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Avonleya'ya ulaşmanın ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Krallık hakkında bulabildiği kitaplarda hiç harita yoktu. Doğru yelken açtıkları kıtanın ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Onları kontrol altında tutan kordonları aşp aşamayacakları hakkında hiçbir fikri yoktu. Hiçbir şey hakkında hiçbir fikri yoktu. Ve bilmemeli miydi? Ona bakıyor, cevapları ondan bekliyorlardı. O onların kraliçesi, lideriydi ve onlara hiçbir şey sunamazdı.

Sorin'in eli kalçasına kaydı, baskı dizini zıplatmaya kadar varan ayak vurma hareketini durdurmasına neden oldu. Eliza ve Rayner, Briar ve Sawyer'la birlikte buradaydı. Diğerlerini bekliyorlardı. Nakoa ve Neve çocukların çoğunun bulunduğu gemide nöbet tutuyorlardı.

Sorin hiçbir şey söylemedi. Sadece eğildi ve onun yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Sinir bozucu olmayı bırak, diye başını gönderdi.

Kaşlarını kaldırdı. Seni yanağından öperek mi?

Evet. Bu çok tatlı. Biz tatlı yapmayız.

Dudakları yukarı kalktı ve Tanrım, bu toplantıyı atlayıp onu bu sabah omzunda taşıdığı odalarına geri dönmek istedi. Orada sadece o ve kendisi varken her şey daha basitti. Bir anlığına da olsa bunların hiçbiri ona ağır gelmiyormuş gibi davranabilirdi. Sayamayacağı kadar çok sırrı olan bir krallığa doğru yelken açmıyordu. Evindeki milyonlarca Fae, Şekil Değiştiren, Cadı ve ölümlünün orada bir cevap bulması için ona bel bağlamadığını. Herkesin diğer taraftan canlı çıkıp çıkmayacağını bilmediğini. Zaten çok fazla kayıp vermişlerdi. Finn. Sloan. Callan'ın ailesi. Alaric ve diğerleri tarafından gerekli bir kurban olarak görülen masum çocuklar.

"Bu konuyu konuştuğumuzu biliyorum ama onlara verecek bir cevabımız yok, Sorin," dedi kısık bir sesle. "Net bir hareket tarzımız yok. Bu Mahkemelerin yöneticileri olarak buna sahip olmamız gerekmez mi?"

"Hayır, Scarlett," diye cevap verdi. "Her zaman cevaplara sahip olamayız, olmamalıyız da. İşte bu yüzden İç Mahkemelerimiz ve müttefiklerimiz var. Bu yüzden hepimiz birlikte çalışıyoruz ve bu yüzden bu toplantıları yapıyoruz."

Derin bir iç çekti. "Biliyorum," diye mırıldandı. Bunların hepsini biliyordu ama hâlâ bu duruma alışmaya çalışıyordu. Hala kendisiyle birlikte çalışan bu kadar çok insan olmasına, kendi başına bu kadar çok şey yapmak zorunda kalmamaya alışmaya çalışıyordu.

Sorin'le tanışmasının üzerinden bir yıl bile geçmemiştir ve hayatı efendisini bekleyen bir suikastçıdan kayıp bir prensese, oradan da bir kraliçeye dönüşmüştü. Bir o kadar zaman içinde ölümlüden Fae'ye ve Avonleyan'a dönüşmüştü. Bu çok fazlaydı. İşlemek için çok fazla. Ve her şey bunaltıcı hale geldiğinde, hissedebildiği tek şey tüm bunların ağırlığının onu suyun altına geri itmesi olduğunda, sadece bir sonraki adıma odaklandı. Başka bir şeye değil. Ama bundan o kadar yorulmuştu ki. Sanki son bir aydır yaptığı tek şey buymuş gibi görünüyordu. Daha doğrusu, dürüst olmak gerekirse, Eliné'nin ölümünden beri yaptığı tek şey buydu.

Ayak sesleri duyuldu ve bir an sonra Cyrus kapıdan içeri girdi, Cassius da yanındaydı. Başları birbirine yakın, bir şeyler hakkında sohbet ediyorlardı. Cassius, Cyrus'un söylediklerine başıyla onay verdi, ama Scarlett'e baktı ve hemen kaşları çatıldı. Ona doğru ilerledi ve sol tarafına oturdu. Cyrus onun karşısına, Eliza'nın yanına oturdu.

"Sorun nedir?" Cassius eğilip alçak sesle konuşarak sordu.

"Hiçbir şey."

Kaşları daha da çatıldı, çikolata rengi gözleri dikkatle onu inceliyordu. Onu zorlamak istediğini biliyordu ama yaklaşan diğer ayak sesleri ağzını kapalı tutmasına neden oldu.

Prens Azrael kapıdan içeri girdi, Auberon da onunla birlikte. Her ikisi de duygudan yoksun, soğukkanlı ifadeler takınmıştı. Azrael'in sert gözleri hepsinin üzerinde geziniyor, onunla göz teması kurmaktan kaçınıyordu. Cyrus onlara geldiğinde söylediği şeyi ona da söylemişti, Talwyn için merhamet dileyeceğini. Henüz bunu istememiştir. Korkaklık mı yoksa zekâ mı, karar veremiyordu.

Gece Çocuğu'na gelince, onun hakkında ne düşüneceğinden hâlâ emin değildi. Gece Çocukları'na güvenmiyordu. Güvenebileceğini düşündüğü kişi bile ona ihanet etmişti ve bunu anlamasına, Nuri'nin neden böyle bir seçim yaptığını bilmesine rağmen, bu ihanetin acısı hâlâ derindi. Yardım edemiyordu ama

Ne zaman vampiri görse aklına Nuri geliyordu. Bu onun suçu değildi ama yine de aklındaydı. O kendini kanıtlayana kadar, ona söylenenler ve açıklananlar konusunda çok dikkatli davranıyordu. Bu da toplantılara katıldığında zor oluyordu.

 cini çekti, ayağı tekrar masanın altına vurmaya başladı.

Cassius bir kez daha eğilerek, "Sen hiçbir zaman kıpır kıpır biri olmadın, Scarlett," dedi. Haklıydı. Eğer  yle olsaydı, Alaric onu çoktan d verdi. Hiçbir durumda, özellikle de Suikastçı Lord söz konusu olduğunda, asla gergin g r nmemeyi çabuk öğrenmişti.

"Sadece yorgunum," diye cevap verdi.

Cyrus masanın kar ısından, "Bütün gün içmek ve bütün öğleden sonra sevi mek insana bunu yapar," diye takıldı.

"Sen bilirsin. En azından içki kısmını." Scarlett sinirli bir tavırla karşılık verdi. Söz konusu içki ve sevi meye rağmen hâlâ huysuzdu. Şu anda herhangi biriyle kapı mak, uzuvlarındaki şiddetli enerjinin bir kısmını boşaltmak için bir şans yakalamaktan zevk duyacaktı.

Cyrus kaşlarını çatarak onu tersledi ve ona bir öpücük vermeden önce alaycı bir gülümseme gönderdi.

Cyrus karşılık veremedi Lynnea elinde büyük bir k seyle kapıdan içeri girdi. Günde      g n beslenmelerini sağlaması için, gerekli olmadığı yönündeki itirazlarına rağmen ona para ödüyorlardı. Genç Cadı mutfakta olmayı seviyordu, Cadıların düzenli olarak iksir ve tonik hazırladıkları düşünülürse bu o kadar da  a ırtıcı değildi. Cadı olduğunu bilmeden önce de bu onun kanında vardı. Callan onun arkasından içeri girdi, elinde tabaklar ve  atal bıçak takımları, tabakların üzerinde dengede duran bir ekmek sepeti vardı. Drake ve Tava daha fazla tabakla onu takip etti.

"Bu gece başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Lynnea elindeki k seyi masaya koyarak sordu.    pirinç doluydu. Drake'in tepsisinde balık, Tava'nninkinde ise kavrulmuş kök sebzeler vardı. Scarlett seçici davrandığından değil-

Çünkü yemek pişirmek zorunda olmadığı için çok memnundu - ama karaya ulaştıklarında öngörülebilir gelecekte balık yememekte de bir sakınca görmüyordu.

"Hayır, Lynnea. Bu her zamanki gibi fazlasıyla yeterli. Teşekkür ederim," diye cevap verdi Scarlett. Masadan onay mırıltıları yükseldi ve Lynnea yemek alanından ayrılmadan önce çenesini eğdi.

Lynnea'nın gidişini izleyen Auberon, "Onun tam kanlı bir Cadı olduğuna inanmakta hâlâ güçlük çekiyorum," dedi.

"Bu gemide bizimle birlikte bir Gece Çocuğu olduğuna hâlâ inanamıyorum ama işte buradayız," dedi Eliza, Callan'ın masaya uzattığı tabaklara uzanarak.

Onlar yemeklerini hazırlayıp yerken boş boş konuşuyorlardı. Scarlett pek dikkat etmedi. Bugünlerde sık sık olduğu gibi, düşünceleri önünde duran kararlar üzerindeydi.

Cyrus, "Sence bu gemide daha ne kadar kalacağız sevgilim?" dediğinde, Sorin'in tereyağlayıp tabağına koyduğu bir parça ekmeğe dalgın dalgın uzanıyordu.

Ekmeği tabağa geri indirdi ve parmaklarındaki kırıntıları temizledi. "Bilmiyorum. Hiç harita görmedik. Sadece yeri hakkında ipuçları okudum. Nerede olduğunu bilseydim, bizi oraya götürürdüm."

Cyrus nefesinin altından duyamadığı bir şeyler homurdandı ve Scarlett onun yüz hatlarının gerildiğini hissetti. Onun denizin ortasında olmaktan nefret ettiğini biliyordu. Genel olarak denizden nefret ediyordu. Ona Merrik'i çok fazla hatırlatıyordu. Sorin, Kara Salonlar'dayken geceleri Solembra'ya geri dönmesi için ona portallar sağlamıştı, ama şimdi gidebileceği hiçbir yer yoktu. Alaric ve seraflarını alt etmeye hazır olana kadar kıtaya geri dönme riskini göze alamazlardı ve bunun ne zaman olacağını kim bilebilirdi ki?

"Geri dönmek için planımız nedir o zaman?" Sawyer, Briar'ın yanında oturduğu yerden sordu.

"Sanırım bu Avonleya'ya vardığımızda ne bulacağımıza bağlı."

"Sence çoktan yapmış mıdır? Koğuşları indirmiş midir?" Eliza sordu.

"Evet," diye cevap verdi Scarlett. "Kardeşlik'i yakıp kül ettikten sonra çok intikamcı olurdu. Ondan sonra Talwyn'in anahtarları değiştirmesini sağlamak en büyük önceliği olurdu. Bana onun zaten nasıl yapılacağını bildiğini söyledi. Sadece son anahtarı bekliyorlarmış. Hazel bana haber vereceğini söyledi ama herhangi bir mesaj gönderemediği için nasıl yapacağını bilmiyorum."

Ashtine'in bir rüzgâr mesajı göndermesini ummuşlardı ama buna güvenemezlerdi. Hele de Talwyn'i seçmişken. Parmağını masaya hafifçe vururken gözleri sertleşen Briar'a hızlıca baktı.

"Peki neden bunun başarılı olduğunu düşünüyorsun?" Auberon mavi gözleriyle onu yakından izleyerek sordu.

"Çünkü Alaric'i tanıyorum. Kardeşliğini yakmama çok sinirlenir ve derhal cezalandırılmasını isterdi," diye cevap verdi Scarlett. "Kendini kaybedene kadar inanılmaz derecede sabırlıdır."

Ve bu kez uzanıp onun omzunu sıkan Cassius'tu. Cassius da uzanıp onun kolunu kavradı ve sıkarak karşılık verdi; ikisi de bu sözün ne kadar doğru olduğuna dair anılarını bastırıyordu. Alaric'in onlara karşı sabrını yitirdiği ve sonunda patladığı zamanları. Etrafındaki her şeyi, çevresindeki insanları ve içinde bulunduğu koşulları kontrol etmekle övünürdü. Ama Scarlett şimdi bu kontrol ihtiyacının, Alaric'in kendini bile kontrol edememesinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyordu.

Boğazını temizledi. "Sanırım bir sonraki adımımız Avonleya'ya girmek olacak."

"Umarım mı?" Azrail tekrarladi.

"Evet, umarım," diye yanıtladı. "Ne kadar süreceğini bilmiyorum. Oraya gittiğimizde ne bulacağımızı bilmiyorum. Bizi içeri alıp almayacaklarını, içeri girmek zorunda kalıp kalmayacağımızı bilmiyorum."

Eğer bize yardım etmeye istekli olurlarsa. Tüm bunların boşuna olmadığını ummaktan başka bir şey gelmiyor elimden."

"Doğru anladığımdan emin olmak için," dedi Auberon yumuşak bir sesle, "tüm planımız aslında... umut mu?"

"Senin de çok iyi bildiğin gibi, bazı planlarımız var, Auberon," diye araya girdi Sorin. "Bu planların nasıl işleyeceği büyük ölçüde Avonleya'ya ulaştığımızda ne bulacağımıza bağlı olacak."

"Peki ya kıtaya döndüğümüzde?" diye devam etti Gece Çocuğu. "Geri döner ve kazanırsak, bölgeleri bölmeye devam edecek misiniz?"

Scarlett Sorin'e bakarak, "Buna karar vermenin bize düşeceğini sanmıyorum. Kendi başımıza değil."

Auberon tabağını kenara iterek koltuğunda öne doğru eğildi. Neredeyse hiçbir şey yememişti, Rayner ve Eliza her gün sırayla ona kan tedarik ediyorlardı. Onlara zarar veremeyeceği düşünülürse Gece Çocuğu tehdidini biraz daha düşük tutuyordu ve ikisi de onu yakından izliyordu. Nuri Kontes'ini öldürdüğünde kaçmış olabilirdi ama hiçbiri vampire güvenmiyordu.

"Tüm kıtayı kolayca ele geçirip yönetebileceğinizin farkındasınız, değil mi?" Auberon sordu.

Scarlett çenesini kaldırdı, ekmeği tabağında unutulmuştu. "Kıtayı yönetmek gibi bir arzum yok. Şu anda başkanlık ettiğim iki mahkemeyi yönetmek için ikna edilmem gerekti. Daha fazlasını istemiyorum." Sonraki sözleriyle birlikte gözleri Prens Luan'a kaydı. "Ancak, yerine geçecek kişi üzerinde anlaşmaya varılana ve Doğu Mahkemeleri için bir taç giyme töreni düzenlenene kadar Fae Mahkemelerinin tamamına hükmedeceğim."

Azrael'in çenesinde bir kas kıpırdadı ve kendi bakışlarıyla buluşmadan önce diğer prenslerle göz göze geldi. "Oradayken onu gördün mü? Suikastçı Lord'dan başka birini gördün mü?" Sesi, Toprak Prensi'nden her zaman duyduğu gibi alçak ve karanlıktı.

"Başkalarını da gördüm." "Ve?"

"Ve hiçbirisi hâlâ nefes almıyor. Emin olun, onu görmüş olsaydım, hâlâ orada olurum ve Perde'den Öteki'ne geçmesine izin vermeden önce, kemiklerindeki son acı zerresine kadar sıkıldığımdan emin olurum," dedi Scarlett, aldatıcı bir sakinlikle. "Eğer onu görmüş olsaydım, Prens Luan, Talwyn artık bir sorun olmazdı."

Hissettiği duygu her neyse hızla bastırmadan önce gözlerinde bir şey kıpırdadı. İşte tam da bu yüzden Toprak Prensi'ne şu anda Auberon'a güvendiğinden daha fazla güvenmiyordu. Diğerleriyle birlikte kaçıyor olabilirdi. Bu savaşta onların tarafını seçmiş olabilirdi. Ama yine de elinden gelse Talwyn'in canını bağışlardı. Yine de kraliçesini onun gazabından kurtarmak için elinden geleni yapardı.

"Scarlett gergin bir sessizlik anından sonra, "Talwyn de Tarek gibi hâlâ bir sorun," diye devam etti. Bildiğimiz kadarıyla o istediğini elde etti ve şimdi Dünya Mahkemesi'ne başkanlık ediyor."

"Yedek olarak," diye araya girdi Briar. "Bu ne anlama geliyor?"

Briar, "Bir önceki Kraliyet mensubu ölmediği sürece, resmi bir tahttan çekilme olmadan yeni bir Kraliyet mensubu atanamaz," diye açıkladı. "Şu anda Mahkemeleri denetleyenlerin hepsi, iktidardaki Kraliyet tahttan çekilene, ölene ya da meydan okunana kadar vekaleten görev yapıyorlar."

"O zaman bu toprakların gerçek hükümdarları sizseniz neden hâlâ orada değiliz?" Callan talep etti.

"Sizin bu gemide bulunmanızla aynı nedenden ötürü," diye yanıtladı Eliza. "Ölümleri çok yakın olurdu."

Rayner, "Saldırı konusunda uyarılmamış olsaydık, Azrael ve Briar, Mahkemeleri ile birlikte muhtemelen ölmüş olacaktı," diye ekledi. "Buradaki sorun Sorin'in öldüğüne inanmaları. Teknik olarak Talwyn Ateş Mahkemesi'ne yeni bir hükümdar atayabilir."

Sorin'in öldüğünden söz edilince Scarlett'in avuçları hemen terlemeye başladı ve kalp atışları hızlandı. Asla başarısız olmadı. Onun yanında oturması önemli değildi.

tam o anda. Onun gittiğinden bahsetmesi bile düşüncelerini kontrol altında tutmak için çabalamasına ve bu görüntüleri sıkı sıkıya kilitlemesine neden oldu.

Nefes al, aşkım.

Dudaklarında sıkı bir gülümsemeyle ona baktı. Empatiyle yumuşamış altın gözler ona bakıyordu. Kalın kalın yutkunduktan sonra şöyle dedi: "Bunun bir önemi yok. Eğer başka birini atarsa, Sorin biz döner dönmez meydan okuyabilir. Ateş elementi konusunda ondan daha güçlü kimse yok."

"Ama bu arada, kimi atarsa atasın her şeyi berbat edebilir," dedi Cyrus, öne doğru eğilirken kollarını masaya dayadı.

"O zaman neden henüz yapmadı?" Callan sordu. "Belki İkinci'sinin bir bildiği vardır?" Eliza dedi ki tüm gözler Azrail'e çevrildi.

Omuzları gerildi, bronz teni kıvrılmış kasların üzerinde sıkılaştı. "Bunu neden geciktirdiğini bilmiyorum. Sadece şu anda kendisinden daha acil taleplerde bulunulduğunu varsayabilirim."

"Bütün ırkına ihanet etmek gibi mi?" Scarlett acı acı sordu.

Azrael, "Bunun onların yararına olacağına inanıyor," dedi.

"Bunun onun yararına olduğuna inanıyor, Prens Luan. Bunu hepimiz kadar siz de biliyorsunuz," diye karşılık verdi Scarlett.

Çenesindeki o kas yine kasıldı. "O kendi seçimini yaptı, ben de kendi seçimimi yaptım. Gündeminize elimden geldiğince yardımcı olacağım ama cevabını bilmediğim sorulara cevap veremem."

"Onu herkesten daha iyi tanıyorsun. İçgörü sunabilirsin," diye karşı çıktı Cyrus.

"Tahminde bulunabilirim ve bulundum da. Muhtemelen elinde daha acil meseleler var. Konuları öncelik sırasına koyma konusunda çok başarılı," dedi Azrael.

"Biz de aynısını yapsak iyi olur," diye araya girdi Sorin. "Talwyn'in Ateş Sarayı'na yeni bir yönetici atayıp atamaması bizim en acil meselemiz değil."

"Katılıyorum," dedi Briar. "Bu seraph ordularına karşı hazırlanmanın en iyi yolunu bulmalıyız."

Sawyer, "Ne tür bir büyüyle karşı karşıya kalacağımızı bilmediğimiz için bu zor," diye ekledi.

Rayner, "Uçabildikleri gerçeği de bizi ciddi bir dezavantaja sokuyor" dedi.

Scarlett, "Griffinler Cadıların elinde," dedi. "Ve eğer Şekil Değiştirenler hâlâ bizim tarafımızdaysa, bazıları uçabilir, değil mi?"

"Belki de," diye kabul etti Azrael. "Ancak Rüzgâr Sarayı'nın yanımızda olmaması dezavantajımızı derinleştiriyor ve onları güçlendiriyor."

Rüzgâr Sarayı'ndan bahsedilince Briar sessizliğe gömüldü. Prenses Ashtine'den, onları Saraylara yönelik yaklaşan hamle konusunda uyarmak için ortaya çıktığından beri haber alamamışlardı.

Sawyer sessizliği bozarak, "Ayrıca dönmeden önce Cadılar ve Şekil Değiştirenlerle iletişim kurmanın bir yolunu bulmamız gerekecek," dedi. "Eğer bunu yapamazsak bize hiçbir faydaları dokunmaz."

"Peki döndüğümüzde Cadılar ve Şekil Değiştirenler bize yardım edebilecek durumda olacaklar mı? Biz ayrıldığımızdan beri ellerinden geleni yapıyor olacaklar. Eğer geri dönmemiz aylar sürerse, bize yardım edemeyecek kadar bitkin düşebilirler," diye ekledi Cyrus.

"Bence bu tartışma bile şu anda masaya yatırılmalı. Kraliyet ailesi, seraflar, savaş planları, bunların hiçbiri elimizdeki en önemli mesele değil," dedi Sorin. "Oraya vardığımızda Avonleya ile nasıl başa çıkacağımızı çözmemiz gerekiyor. Her durum için plan yapmamız gerekiyor. Eğer hoş karşılanmazsak. Eğer nazikçe karşılanırsak."

"Anahtarlar olmadan içeri nasıl gireceğiz?" Cyrus sordu. "Bu kilidi hiç bulamadık, değil mi?"

Auberon, "Avonleyan olduğu için içeri girebileceğimizi sanıyordum," dedi. "Bana geçip geçemeyeceğimizi bilmediğimiz koşuılar yüzünden belki de bulamayacağımız bir kıtaya doğru yelken açtığımızı mı söylüyorsun?"

Sawyer, "Elimizde Yüce Cadı'nın oğlu var, o da yarı Avonleyli," diye akıl yürüttü. "Belki de koşuıları yıkabilir."

"Yine de bunlar herhangi bir koşuı değil. Avonleyan büyüü bizim kıtamızdakinden farklıdır. Scarlett'in yetenekleri bunun kanıtı. Daha güçlü ve aşılmaz olacaklar," diye savundu Rayner.

"Gecenin Efendisi'yle irtibatta olanın o olduğunu sanıyordum," diye araya girdi Azrael. "Onun orada olduğunu ve bizi içeri alacağını varsayarak oraya yelken açmıyor muyuz?"

"Evet," diye yanıtladı Sorin. "Ama kendi isteğimizle içeri alınsak bile, yine de çeşitli şekillerde karşılanabileceğimize hazırlıklı olmalıyız. Scarlett Avonleyli olabilir ama bildiğimiz tek şey bu."

"Tek bildiğimiz, ailesinin yöneticilerle arasının kötü olabileceği," dedi Cyrus omuz silkerek. "Belki de bu yüzden onu çıkarıp bizim kıtamıza gönderdiler."

Scarlett kesin bir tavırla, "Bir Suikastçı Lordu tarafından yetiştirilmek," dedi. Cyrus yine omuz silkti. "Burada körlemesine yürüyoruz, Sevgilim. Ne bekleyeceğimiz konusunda hiçbir fikrimiz yok. Bu yüzden bildiğim şeylere odaklanıyorum, yani evdeki düşmanlarımıza."

Scarlett, "Bu şu anda inanılmaz derecede yardımcı oluyor," diye söylendi. "Böyle düşünmene sevindim," diye sırtarak karşılık verdi,

"Çünkü ölümlü topraklardaki büyüü düşürmenin bir yolunu bulmamız gerektiğini düşünüyorum, böylece orada büyümüze erişebiliriz. Cadıların ve Şekil Değıştirenlerin etrafındaki onları tecrit eden koruyucuları kaldırdığını biliyorum ama sence bunu biz de yapabilir miyiz?"

"Elbette. Bunu halledilmesi gereken acil meseleler listeme ekleyeceğim," diye karşılık verdi.

Sorin yan gözle ona baktı, kolu beline dolandı ve onu hafifçe biraz daha yanına çekti. Göğsündeki bir şey gevşedi. Onun kendisine dokunması bile stresini azaltıyor gibiydi. Bu yeni bir şeydi. Onun üzerinde her zaman bir etkisi olmuştu ama bu kadar ani bir tepki vermemiştir.

Hayır, bu ikiz alev bağları meshedilene kadar başlamamıştı. Her şey daha yoğun. Onun duygularını daha net hissedebiliyordu. Onun yerini daha doğru hissedebiliyordu. Peki ya fiziksel dokunuşu? Seks önceden de iyiydi ama şimdi? Tanrım. Öğleden sonrayı kapalı kapılar ardında geçirmelerinin bir nedeni vardı. Ama dizine konan basit bir el bile onu rahatlatabiliyor ya da kalçalarını sıkmasına neden olabiliyordu, bağ o anda tam olarak neyi ortaya çıkarması gerektiğini biliyor gibiydi.

"Peki ya yeni Kontes?" Auberon masaya doğru alaycı bir tavırla baktı. "Onun için ne planlıyorsun?"

Scarlett kaskatı kesildi, Sorin'in dokunuşundan duyduğu rahatlık anında buharlaştı. Gözleri vampire kaydı ve onun mavi bakışlarına yerleşti. "Nuri'yle benim uygun gördüğüm şekilde ilgilenilecek."

"O sizin yetki alanınızda mı?" diye karşı çıktı.

Scarlett, "Hayır," diye cevap verdi. "Teknik olarak, senin onun altında."

Auberon'un yanakları öfkeyle kızardı. "Kontesimi öldürdü," dedi, sesi ürkütücü bir şekilde yumuşayarak.

"Anladığım kadarıyla Gece Çocuğu topraklarında liderlik değişimi bu şekilde gerçekleşiyor, değil mi? Birinin Fae Kraliyetlerinden birine unvanı için meydan okumasından bir farkı var mı?"

"Onun yaptıklarına göz yumduğunu mu söylüyorsun?" Auberon yavaşça ayağa kalkarak talepte bulundu.

Scarlett, "Onunla kendiniz mücadele etmeyi düşünmüyorsanız, nasıl başa çıkılacağına sizi ilgilendirmediyini söylüyorum," diye cevap verdi. "Ama sizi temin ederim ki, bu savaş kazanamayacaksınız."

"Rosalyn'e yüzyıllar boyunca hizmet ettim. Beni hafife almazsanız iyi edersiniz Majesteleri," dedi Auberon yumuşak bir sesle.

Scarlett'in dudaklarında bir gülümseme belirdi ve başı yana eğildi. "Ona yüzyıllarca hizmet ettin, ama Nuri onu senin kan emici küçük dişlerinin altından çekip aldı. Belki de onu hafife almaması gereken sensin."

Auberon sanki kadın ona vurmuş gibi geri çekildi. "Bana onu iktidarda bırakmayı planladığını mı söylüyorsun? Gece Çocukları bölgesini yönetmesine izin vermeyi mi planlıyorsun?"

Scarlett rahatça elini kaldırdı, parmak uçlarının üzerinde gölgeler oluştu. Gölgelerin parmaklarının etrafında kıvrılmasına ve avucundan aşağıya doğru süzülmesine izin verdi. "Kendimi tekrar etmeyeceğim, Auberon Isra. Nuri'yle nasıl başa çıkılacağına ben karar vereceğim ve bu kararı verdiğimde sana bildireceğim. Bana bunu bir daha sorma."

"Bu mesele bu şekilde ele alınmamalı," diye savundu.

Öfkesi arttıkça önünde sürüklenen gölgeler de büyüyordu. "O zaman beni aydınlat, Auberon. Onunla nasıl başa çıkmamı istersin?"

"İhanetinin hesabını vermeli!"

"Kime ihanet? Çünkü Rosalyn'e sadık değildi. Ona sadakat yemini etmemiştir. Nuri tarafından ihanete uğradım. Rosalyn değil. Bu nedenle, onunla benim uğraşmam gerektiği düşünülebilir. Katılmıyor musun?"

Auberon çenesini daha da sıktı ama yanıt vermedi.

Sorin dikkatle, "Bence bu konuya gerekirse daha sonra dönebiliriz," dedi. "Scarlett durumu nasıl ele almak istediğini düşünmek için daha fazla zamana sahip olduktan sonra."

Sorin eklemeyi önce havada koyu bir sessizlik vardı: "Bence bu gecelik bu kadar yeter. Yarın öğleden sonra tekrar buluşabiliriz." Parmakları elinin dayandığı kalçası boyunca esnedi.

Diğerleri sıralardan kalkarak onaylayan sözler mırıldandılar ama onun gözleri hâlâ koltuğunda oturan Azrail'e kaydı.

Kraliçesine duyduğu nefretin ve öfkenin her zerresini görmesine izin verdi. Adam gözlerini kapatıp kabullenmiş bir şekilde başını sallayana kadar onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Ondan merhamet dilemek işe yaramadı. Cyrus haklıydı. Kabul edilmeyecekti.

"Gel, Aşkı," dedi Sorin nazikçe, banktan inerken onun eline uzanarak. "Yıldızların altında biraz hava alalım."

"Biraz hava almak istemiyorum," diye içini çekti ve adamın uzattığı eli görmezden gelerek ayağa kalktı. "Yorgunum. Sadece yatağa gitmek istiyorum."

"O zaman biz de öyle yapacağız."

"Çocukları kontrol etmeliyim. Baylorin'den döndüğümde beri gemilerine gitmedim."

"Yarın," diye karşılık verdi, yemek alanından çıkıp aşağıdaki kulübelerine giden merdivenlerden aşağı inerlerken onun yanında adımlarını hızlandırarak. "Eğitim yerine bunu yapabiliriz."

Başka bir şey söylemedi, o da söylemedi. Ta ki odalarına girip kapıyı kapatana kadar. Hemen botlarını çıkarıp banyo odasına doğru ilerledi. Tanrım, şu anda yıkanmak için neler vermezdi. Banyo kulağa harika geliyordu. Bir bezle yıkanmaktan bıkmıştı ve saçları berbattı. Tam tuniğini çıkarmaya uzanmıştı ki Sorin'in kollarını kavuşturmuş, kapıya yaslandığını fark etti.

"Ne?" diye sordu. Scarlett onun duygularını aralarındaki bağdan hissetmeye çalışarak sordu, ama adam bunu bir şekilde engelliyor gibi görünüyordu ve bu da Scarlett'i hemen sinirlendirdi.

"Onu öldüremeyiz, Scarlett," dedi Sorin, onu ihtiyatla izleyerek.

"Kimi öldüremezsiniz?"

"Talwyn'i öldüremeyiz."

"Yapamayız..." Bu ifade karşısında kafası tamamen karışmış bir halde sözlerini yarıda kesti. "Elbette onu öldüreceğim, Sorin. Neredeyse seni öldürüyordu!" Scarlett bağırdı, elindeki

Anıların dalgalanması yükselmeye çalıştı. O yaşadığı halde, her gün her dakika savaştığı anılar. Her gece onun yanında uyumasına rağmen. Onu görebilmesine, ona dokunabilmesine ve onu hissedebilmesine rağmen, o kâbuslar uyanırken de uyurken de onu bulmaya devam ediyordu.

"Ama başaramadı Aşkım. Ben buradayım," dedi Sorin nazikçe, ona doğru bir adım atarak. Kız ondan bir adım geri çekilince durdu. "Scarlett."

"Beni Scarlett'leme," diye tersledi, derisinden gölgeler yükseliyor ve kollarının etrafında dönüyordu. "O başardı, Sorin. Sen ölmüştün. Perde'yi aşmıştın. İkiz alevim Mark soluyordu. Benden koparıldın!"

Neredeyse histerik bir halde çılglık atıyordu. Ve hissedebildiği tek şey, o ölürken hissettiği panik, keder ve hiçlikti. O öldüğünde.

Tüm bunların aralarındaki bağdan aşağı akmasına izin verdi ve Sorin'in gözleri büyüdü. Bir kez daha ona doğru gelmeye çalışırken adımlarının ortasında tökezledi.

"Seni benden aldığı için onun canını alamayacağımı söyleme bana Sorin. Eğer Shirina, Gecenin Efendisi'nin benimle konuşması için beni bir rüya durumuna sokmasaydı, sen After'da olacaktın, bu dünya külden başka bir şey olmayacaktı ve ben de tam şu anda seni bulmak için Peçe'yi geçiyor olacaktım." Nefes alış verişi sertti, göğsü çok hızlı inip kalkıyordu. Gölgeleri kalınlaşıyor, etrafını koza gibi sarıyordu.

"Scarlett." Sorin kalın kalın yutkundu. "Aşkım, ben de senin hissettiklerini hissediyorum. Anlıyorum. Ama ben hâlâ buradayım. Kaderin başka planları vardı. I-"

"Kaderler," diye tükürdü. "Benimle Kaderler hakkında konuşma, Sorin."

"O bir kraliçe, Scarlett. Tıpkı senin gibi. Onu herhangi bir tepki göstermeden öldüremeyiz," diye karşı çıktı ve küçük odasında adım atmaya başlayan Scarlett'i gözleriyle takip etti.

"Bir kraliçe mi?" Scarlett alay etti ve duraklayarak ona döndü. "Bütün bunlar olup bittikten sonra onun herhangi bir şeyin kraliçesi olacağını düşünüyorsan yanılıyorsun. Öleceği gerçeği bir yana, kendi mahkemelerini ve benimkileri gereksiz yere tehlikeye attı. Hiçbir şeye hükmetmeyi hak etmiyor."

Sorin, "Scarlett, onu öldüremeyiz," diye ısrar etti.

"Söyle bana Sorin, Mikale'yi öldürmek istemiyor musun?" "Elbette istiyorum," diye hırladı.

"Neden? Tek yaptığı beni becermekti ve bunun benim rızamla olduğu bile iddia edilebilir. Masum bir hayatı kurtarmak için bunu seçtim, buna izin verdim. O beni öldürmedi. Beni kız kardeşimi öldürmeye zorladı, evet, ama o da hala yaşıyor, tıpkı senin gibi. Belki onun da yaşamasına izin verilmeli? Ne de olsa o artık bir kral," diye soğukkanlılıkla karşılık verdi Scarlett. Sorin'in altın rengi gözlerinde korlar uçtu. "Ya da Alaric? Evet, beni dövdü, manipüle etti, annem olarak bildiğim kişinin öldürülmesini emretti, ama ben hâlâ yaşıyorum. Senden alınmadım." Omuz silkti. "Sanırım onun da yaşamasına izin vermeliyiz? O bir Maraan Prensi, bir kral kadar asil. Peki ya Lord Tyndell? O da soylu. Evine girmeme izin verdi. Bana hiç vurmadı. Bana yaşayacak bir yer verdi. Bana yiyecek, giyecek, barınak sağladı. Sanırım, bu akşamki argümanlarınıza dayanarak, onun da yaşamasına izin verilmeli."

"Scarlett," diye tekrar homurdandı Sorin, öfke dolu bir sesle

Onun tarafından bağ.

"Hayır, Sorin," diye devam etti, kollarını saran alevleri görmezden gelerek. "Haklısın. Bir düşününce..." Düşünceli bir tavırla çenesine vurdu. "Avonleya'yı bulmak için yaptığımız tüm bu yolculuk çok saçma. Eğer Maraahlıları öldürmeyeceksek, kıtaya savaş getirmek için hiçbir neden yok. Çünkü inanılmaz derecede sağlam mantığınıza dayanarak söylüyorum, hepsi kraliyet ailesinden. Hiçbiri beni öldürmeyi başaramadı, sadece kendi hain amaçları için kullanmak üzere kafeslediler-"

Kendini duvara yaslanmış halde bulduğunda nefesi kesildi. Sorin o kadar hızlı hareket etmişti ki onu görmemişti bile. Bir eli bileklerini başının üstünde tutarken, diğeri çenesini kavradı. "Maraalıların hepsi ölüyor, Scarlett. Bu konuda hiç kuşkun olmasın," diye tısladı, gözlerindeki korlar küçük alevlere dönüşüyordu.

"Talwyn de öyle, Sorin. Bu konuda hiç kuşkun olmasın," diye cevap verdi, sesi ölümcül derecede yumuşaktı. "Benim olanı almaya çalıştı. Ben seninim ve sen de benimsin. Eğer başarılı olsaydı, şu anda nefes alıyor olamayacağımı anlıyor musun?"

Alevler yükselirken Sorin'in yüz hatları hafifçe yumuşadı. "Scarlett, senin bir ailen var, Cassius-"

Ama çoktan başını sallamaya başlamıştı, Sorin'in eli çenesiyle birlikte hareket ediyordu. "Seni bulmak için Peçe'yi geçebilirdim, Sorin. Beni durduramazlardı."

"Biliyorum, denerdin ama seni durdururlardı..." Kadın başını tekrar yavaşça sallayınca, adam sözlerini yarıda kesti.

Gölgeleri onu yerinde tutan ellerinin etrafına dolandı. Parmaklarını vücudundan çektiler. Adamın direnmeye çalıştığını hissetti ama büyüğü şu anda daha güçlüydü. Rezervleri dolduğunda her zaman daha güçlü olacaktı.

"Beni durdurmayı başaramazlardı, Sorin," dedi sessizce, onu sadece gölgeleriyle zapt ederken gözleri irileşmişti. Bir adım öne çıktı ve onun yanağını kavradı. "Sensiz ve bensiz bir dünyada yaşayamam. Doğum günümde sana buna dayanamayacağımı söylemiştim. Bunu yapmayacağım. Reddediyorum. Sen benden alındın." Sesi son kelimelerde kesildi ve hıçkırıklarını yuttu ama gözyaşları hâlâ akıyordu. Sorin onun elini nazikçe yüzünden çekip kendi elini avuçladı ve başparmaklarıyla gözyaşlarını sildi. "Onun yüzünden seni benden aldılar, Sorin. Bunun intikamını almaktan beni mahrum etme. Benden bunu isteme. Bu senin için adil değil."

Sorin onu göğsüne çekti ve o da yüzünü Sorin'in tuniğine gömdü, haftalardır içinde tuttuğu gözyaşları kabardı. Gecenin Efendisi'nin onu Ölümünden Sonra'dan geri getirmek için verdiği Mührü kullandığından beri bunların hiçbirini hissetmesine izin vermemişti. Bir sonraki görevlerine odaklanabilmek için kendini bunu bastırmaya, hissiz kalmaya zorlamıştı. Her zaman yapılması gereken bir sonraki şey, çözülmesi gereken bir sonraki sorun, katılması gereken bir sonraki toplantı vardı. Ve şimdi boğuluyordu. Şimdi boğuluyormuş gibi hissediyordu çünkü tüm bunları hissetmek için kendisine zaman tanınmamıştı.

Sorin onun saçlarını okşadı ve bunu ne zaman ya da nasıl yaptığını bilmiyordu ama kendini yere düşmüş, bacakları Sorin'in beline dolanmış bir halde buldu. Yeni kutsanmış bağ onun etrafını sarmış, alevleri onun gölgelerinin etrafını sarmış, onları hiçbir şeyin onlara dokunamayacağı kendi küçük dünyalarında sıkıca kilitlemişti. Orada sadece o ve kız vardı.

Talwyn yüzünden neredeyse kaçırdığı şey.

Birkaç dakika sonra, yüzünü Sorin'e doğru eğip onun altın gözlerine bakacak kadar geri çekildi. "Benden bunu istemen hiç adil değil Sorin," diye fısıldadı.

"Biliyorum, Aşkım," dedi, aynı yumuşak sesle, sözcükleri dudaklarında tüyler ürperterek. "Sadece... Bunu daha fazla tartışabilir miyiz? Nasıl olacak? Ve ne zaman?"

Onun sözleri karşısında gerildiğini hissetti ama bağ hızla daha da sıkılaştı, yatıştırdı ve sakinleştirdi. Cevap vermedi. Bugün bu konuda daha fazla tartışacak gücü yoktu. Yardım edemiyordu ama... incinmiş mi hissediyordu? Hissettiği şey bu muydu? Neden şu anda Talwyn'i kendisine tercih ediyormuş gibi hissediyordu? Bu çok saçmaydı, değil mi? Bu düşünce, böyle hissedebileceği fikri bile gülünçtü.

"Elimi yüzümü yıkayacağım," diye mırıldandı, Sorin'i iterek ayağa kalktı ve duygularının bağdan aşağı akmasını engellemek için mücadele etti. Şimdi

Sel kapıları açılmıştı, onları tekrar dizginlemek için mücadele etti.

"Şarap ister misin?"

Başını salladı ve küçük banyo odasına doğru ilerlerken ona zayıf bir gülümseme sundu. Karaya ulaştıklarında yapacağı ilk şey yıkanmaktı. Onları kimin ya da neyin karşılayacağı umurunda değildi. Banyo yapmak listesinin en başındaydı.

Daha sonra dışarı çıktı ve Sorin'i masada oturmuş, bazı kâğıtları karıştırırken buldu. Üstsüzdü ve yalınayaktı. Kadın banyodan çıktığında başını kaldırdı ve hızla onu aşağı yukarı süzdü. İç çamaşırlarının üzerine onun gömleklerinden birini çekmişti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu yatağa doğru ilerleyerek.

"Getirdiğin haritalara bakıyorum."

"Fazla bir şey sunmuyorlar."

"Öyle görünmüyor ama belki de bir şeyi gözden kaçırmışızdır."

Yumuşak bir kahkaha attı. "Yani ayrı kaldığımız süre boyunca kendini meşgul etmek için o şeylere bakmadın mı?"

"Elbette yaptım ama yine de bir şeyleri gözden kaçırmış olabiliriz."

"Hepimiz o haritaları saatlerce inceledik, Sorin," diye cevap verdi. "Hiçbirimiz bir şey kaçırmadık. Bilinmeyene doğru yelken açıyoruz."

Örtülerin arasına girdi, Sorin'in üşümekten ne kadar nefret ettiğini bildiği için getirmeyi düşündüğü kürklerin altına sokuldu. Masadan kalktı, yatağa doğru ilerledi ve battaniyelerin üzerine yan yatarak uzandı. Yüzü ona dönük olacak şekilde yan yattı ve bir elini yanağının altına soktu. Adam uzanıp saçlarını kulağının arkasına attı.

"Seni seviyorum, Scarlett. Her zaman seni seçeceğim. Bunu biliyorsun, değil mi?" dedi parmaklarını Scarlett'in çenesinde gezdirerek.

"Biliyorum," diye cevap verdi sessizce.

"Bir keresinde sana tüm dünyayı yakıp kül etmek istersen, bunu yapmana yardım edeceğimi söylemiştim," diye devam etti. "Eğer bu intikamı almak istiyorsan, sana engel olmayacağım."

"Ama yine de bunu daha fazla tartışmak istiyorsun," diye ekledi, onun yanından geçip omzunun üzerinden bakarak.

"Zamanımız var, Aşkim. Şu an ile intikam fırsatının geleceği zaman arasında çok şey olabilir."

Başını salladı.

"Scarlett." Gözlerini tekrar onunkilere çevirdi. "Ben seninim, sen de benimsin."

"Karanlığın içinden sonuna kadar," diye fısıldadı.

"Karanlığa kadar," diye yineledi, eğildi ve kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Uyu, aşkim. Ben yıkanmaya gidiyorum."

Tekrar başını salladı ve onun banyo odasına doğru ilerleyişini izledi. Kapıyı kapattığında kalbi küt küt atmaya başladı ve kendini derin nefes alıp vermeye zorladı. Kendine onun hâlâ burada, sadece diğer odada olduğunu tekrar tekrar hatırlattı. Talwyn onu ondan almayı başaramamıştı ama sanki başarmış gibi bedelini ödetmekte de başarısız olmayacaktı.

BÖLÜM 9

OceanofPDF.com

CYRUS

C Yrus başını arkaya eğdi, gözleri kapandı ve çok derin nefes almaktan kaçınmaya çalıştı.

Lanet olası deniz.

Tuzlu su kokusundan, gece bile ağlayan martı seslerinden kaçacak yer yok.

Anılardan kaçmanın yolu yok.

Merrick ve Thia. Thia ve Merrick. Bu günlerde durmak bilmiyordu. Meşgul olmak için ne yaparsa yapsın. Uğraşmaları gereken acil sorunlar ya da bitmek bilmeyen toplantılar ve strateji oturumları ne olursa olsun, biter bitmez anılar kabarıyor ve onu tekrar dibe çekiyordu.

Haftalardır bu lanet olası gemideydiler. Avonleya'ya varmaları daha ne kadar sürebilirdi ki? Lanet olsun, bu noktada Avonleya olmasına bile gerek yoktu. Sadece bir yere, herhangi bir yere, lanet olası denizden uzağa.

Alevleri parmak uçlarına çağırarak sert bir iç çekti ve gözlerini açtı. Ön güvertede direğe yaslanmış otururken yıldızlarla dolu gece göğü ona bakıyordu. Gece nöbetini üstlenmişti. Yine. Bu günlerde geceleri hiç uyuyamıyordu. Çok sessizdi ve sessizlik kâbuslarının gizlenmeyi sevdiği yerd.

Hepsi mücadele ediyordu. Hepsi zar zor bir arada duruyordu. Briar. Azrael. Ölümlüler. Kral ve kraliçesi. Bu noktada iyi bir şirkette olduğunu düşünüyordu. Ne

Ŗu söz müydü? "Sefalet arkadaŖlıđı sever" mi? Ama bu doğru değildi. ArkadaŖlık genellikle mutsuzluğu azaltırdı. Sefalet daha çok sizi aklınızı baŖınızda tutabilecek kiŖilerden uzaklaŖtıran bir ruh gibiydi. Sefalet arkadaŖlıđı sevmezdi. Sefalet yalnızlığı severdi. Orada büyüyüp serpilebilir ve her dŖnceyi istila edebilirdi.

zerine bir gölge dŖt, oynadığı alevler hareketle titredi. Yaraları iyileŖirken kestirdiği için yeniden uzayan kahverengi saçlarla çevrili yüzündeki sırtıŖı aydınlatıyordu. Bu gece gözünde bir yama yoktu, diğer çikolata kahvesi gözü onu geminin güvertesine götürüyordu.

"Bu gece alkol yok mu?" Cassius kaŖlarını kaldırarak sordu. "Nbetteyken içki iersem Eliza kııma tekme yi basar,"

Cyrus sırtıtarak söyledi. Nbetteyken asla içki imezdi zaten ama sinirli bir Eliza kimsenin uđraŖmak istemeyeceği bir Ŗeydi. Asla.

"Bunu izlemek her zaman eğlencelidir," diye cevap verdi omuz silkerek.

Cyrus, Eliza'nın o günün erken saatlerinde antrenman yaparken onu nasıl patakladığını dŖnerek, "Sen bir pisliksin," diye homurdandı. Bütün bu uykusuzluk olayı onu birden fazla yönden rahatsız ediyordu.

Cassius kıkırdadı ve onun yanına oturmak için eğildi. Günün sonunda ona hâlâ sorun çıkaran bacağını uzattı ve ağrıyan yere masaj yaptı.

"Hâlâ kompres mi kullanıyorsun?" Cyrus bacağına dikkatle bakarak sordu.

"İdareli olarak," diye yanıtladı Cassius. "Bu gemide ne kadar kalacağımızı tam olarak bilmediğimiz için, onları sadece gerçekten kötü olduğunda kullanmaya alıŖıyorum."

Mantıklı.

Cyrus alevleri parmak eklemleri boyunca tekrar yuvarlayarak yüzünü gökyüzüne çevirdi.

"Scarlett nasıl?"

"O... her zamanki şeyini yapıyor," dedi Cassius. "Son haftalarda olan biten her şeyle uğraşmamak için kendini meşgul tutmaya çalışıyor."

Cyrus onaylar gibi bir ses çıkardı. "Şimdiye kadar öğrenmiş olması gerekirdi."

"Evet, öyle," diye karşı çıktı Cassius. "Eskiden bir şeyleri bastırır ve bıçaklardı. Şimdi düşüncelerini hançerler olmadan nasıl dile getireceğini bulana kadar meşgul oluyor." "Çoğunlukla." diye eklemekten önce durakladı.

Cyrus bir kahkaha attı. "Sorin nasıl?" Cassius sordu.

"Her şey için endişeleniyor. Karısı için. Mahkemesi. Hepimiz için. O her zaman başkalarının iyiliğinden sorumlu olmuştur. Bazen kendisine de nasıl bakacağını unutup unutmadığını merak ediyorum," diye yanıtladı Cyrus.

Aralarındaki sessizlik uzayınca göz ucuyla Cassius'a baktı. Komutan onun ateşle oynamasını izliyordu. Cyrus ona doğru sıçrayan bir alev gönderdi ve Cassius bir lanetle geri çekildi. Cyrus güldü ve aleve genişlemesini emrederek Cassius'un bileğine doladı.

"Bir de bana hıyar diyorsun," diye mırıldandı Cassius, alevlerin teninde dans edişini izlerken.

Cyrus omuz silkerek, "Benim gerçekten de bir pislik olduğum iyice anlaşıldı," dedi. "Scarlett'in sihrini nasıl kullandığını gördün. Bu da farklı değil."

"Üzerime alevler atılmasını beklemiyordum," diye kestirip attı.

"Kendi büyüünüzün tekrar ortaya çıktığına dair bir işaret yok mu?"

Cassius başını salladı, elini kaldırdı ve Cyrus alevlerin avucuna doğru ilerlemesini, orada toplanmasını ve parlak bir şekilde parlamasını sağladı. "Belki Avonleya'ya vardığımızda," diye düşündü Cassius. "Belki o topraklarda olmak onu yeniden harekete geçirir."

Cyrus, "Belki," diye düşündü ama hiç sanmıyordu. Cassius'un büyüünün ortaya çıktığı tek zaman Scarlett'in

tehlikede idi. Elbette birkaç kez seyahat etmişti ama o taht odasında yaşananlar hakkında kendisine anlatılanlara bakılırsa Cassius kendi alevlerini üretmişti. O kargaşada kimse pek dikkat etmemişti ve bugünlerde ilgilenmeleri gereken daha acil meseleler olduğu için bu konu pek konuşulmamıştı. Ama Cyrus gece nöbetleri sırasında bu konu üzerinde düşünmüş, ne tür bir büyüün kara alevler üretebileceğini merak etmişti. Scarlett'in bazen gölgeleriyle ateşi birleştirdiğinde yarattığı alevler gibi değil. Bunlar saf siyah alevlerdi. Bunun daha çok, Sorin iyileşirken Scarlett'in gücünü sürekli olarak beslemesiyle ilgili olduğunu tahmin ediyordu. Scarlett, Sorin'in dehşetine rağmen, çok gerekli olmadıkça Sorin'den güç almayı hâlâ reddediyordu. Cyrus, ikisinin bu yüzden kaç kez karşı karşıya geldiklerinin sayısını unutmuştu. Her gün Eliza ve Rayner'la o gün kimin kazanacağına dair bahse giriyordu.

Ama Scarlett Cassius'tan yardım almaya ihtiyaç duymayı bıraktığından beri, Cyrus bu gücün tekrar ortaya çıkabileceğini umuyordu. Gerçi belki de komutanın bir gemide kontrol edemeyeceği kara alevler üretememesi en iyisiydi. Belki de Kader onlara bu konuda gerçekten yardım ediyordu.

"Sargon hakkında ne biliyorsun?" Cassius sordu.

"Diğer bazı tanrılar hakkında bildiğim kadarını değil," diye itiraf etti Cyrus. "Ama Ranvir Kara Salonlar'da ortaya çıktıktan ve Yüce Cadı senin onun soyundan geldiğini doğruladıktan sonra onu daha fazla araştırdım."

"Ve?" Cassius bastırdı.

Cyrus omuz silkti. "O savaş, cesaret ve yiğitlik tanrısıdır. Ranvir onun ruhani hayvanıdır ve ejderhanın Arius'a bağlı Edjer adında bir kardeşi vardır."

"Bunların hepsi herkesin bildiği şeyler," diye içini çekti Cassius.

"Öyle," diye kabul etti Cyrus. "O kadar iyi bilinmeyen şey ise Sargon'un Arius'un ikincisi olduğudur."

"Ölüm tanrısı neden bir ikinci komutana ihtiyaç duysun ki?"

"Bunun gerçek bir unvan olup olmadığını bilmiyorum," dedi Cyrus. "Anlayabildiğim kadarıyla birlikte yakın çalışıyorlardı. Bu konuda fazla bir şey bulamadım ama ruh hayvanlarının neden ejderha kardeşler olduğunu açıklıyordu."

"İlginç," diye mırıldandı Cassius, bakışları denize doğru kayarken.

Cyrus, "Umarım Avonleya'da bu konuda kitapları vardır," diye ekledi.

"Ranvir'in beni ve Scarlett'i kurtarmak için ortaya çıkması, Avonleya'ya vardığımızda babamla buluşacağım gerçeğini pekiştirdi."

Cyrus bu ifadenin rastlantısallığı karşısında yavaşça başını çevirip ona baktı. Cassius dümdüz önüne bakıyor, eliyle hâlâ kalçasına masaj yapıyordu. Kara Salonlar'da pelin otu içtikleri o geceden beri bu konu hakkında hiç konuşmamışlardı.

"Evet," diye kabul etti Cyrus. "Seni hayatta tutmak için çaba sarf ettiğine göre seninle buluşmayı planlıyor gibi görünüyor."

"Ben..." Cassius tekrar denemeden önce sözünü kesti. "Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Onunla tanışmak hakkında."

"Onun hakkında da Baş Cadı hakkında hissettiğin gibi mi hissediyorsun?"

"Hayır," dedi. "Beni bilerek terk etti. Ona göre benim varlığımdan bile haberi yoktu."

"Neden bu konuda yalan söylesin ki?"

"Bir nedeni olamazdı, bu yüzden ona inanma eğilimindeyim."

Cyrus, "Yüce Cadı pek çok şeydir ama yalancı bunlardan biri değildir," dedi. "Acı verecek kadar açık sözlüdür."

"Farkındayım," dedi Cassius acımasızca, hâlâ elindeki alevleri sanki bütün sorularının cevabını biliyorlarmış gibi inceliyordu.

"Hiç ailenle tanışmak istedin mi?" "Tabii ki onları tanımak istedim."

Cyrus, "Onları bilmek ve onlarla gerçekten tanışmak çok farklı iki şey," diye yanıtladı.

"Sanırım..." Cassius içini çekti. "Sanırım zihnimde onların nasıl olduklarını umduğum bir versiyonları vardı. Bunun çocukça olduğunu biliyorum. Tanrı aşkına, ben bir yetimdim. Beni istememeleri çok daha muhtemeldi. Ama çocukken aksini iddia etmeyi severdim. Ve bu idealist imaja tutundum, anlıyor musun? Diğer çocuklardan çok daha hızlı büyümek zorunda bırakıldım ama tek başıma kaldığım gecelerde, beni önemseyen bir ebeveyne sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal ederdim. Rol yapmak güzeldi. Kısa bir süreliğine de olsa."

"Bunu bana açıklamak zorunda değilsin Cass," dedi Cyrus. "Bu konudaki duygu ve düşüncelerini bana ya da bir başkasına gerekçelendirmene gerek yok."

Cassius başını salladı, başını arkalarındaki direğe yasladı. Cyrus avucundaki alevleri çekerek ateşi üzerlerinde gezdirdi ve geceye yumuşak bir ışık saçtı.

"Sadece Yüce Cadı... olduğu kişi. Ve belki de aklımda bu versiyonları olmasaydı ona bir şans vermeye daha meyilli olurum."

"Babanın da annen gibi bir hayal kırıklığı olmasından mı endişeleniyorsun?"

Cassius esprisiz bir kahkaha attı. "Belki o da aynı korkuya sahiptir, ha? Bir hayal kırıklığı olacağımdan. Bu konuda onun beni hayal kırıklığına uğratmasından daha çok endişelenmem gerekirdi."

Ah. Demek gerçek mesele nihayet gün ışığına çıkıyordu.

"Seni hayal kırıklığı olarak gören herkes Lanet olası aptal," diye karşılık verdi Cyrus. "Sen ölümcül eğitim almış bir suikastçısın-"

"Tam olarak her babanın çocuğunun büyüyünce olmasını umduğu şey," dedi Cassius acımasızca.

"Eğer bir şey olursa, görgü eksikliğiniz onu hayal kırıklığına uğratacaktır. Bölmek kabalık olur. Bu bir Black Syndicate mi?

şey? Scarlett'te de aynı sorun var."

"Lanet olası pislik," diye mırıldandı Cassius nefesinin altında. "Her neyse," dedi Cyrus. "Görünüşe bakılırsa İstenmeyen suikastçı şey, çok genç yaşta kralın ordularının komutanıydın. On yaşındayken Muhafız rolünü üstlendin ve krallığın en güçlü kraliçelerinden birinin El'isin." Cassius başka bir şey söylemeye başladı ama Cyrus ona bir bakış fırlattı ve Cass bir bakışla ağzını kapattı. "Eğer bu başarıların yeterli değilse, sadakatinin de sınırı yok. Duygularının kararlarını gölgelemesine ya da seni alt etmesine nadiren izin veriyorsun. Hem öfkeli ve mantıksız bir şımarık suikastçıyı nasıl sakinleştireceğini hem de bir kraliçeye nasıl sağlam tavsiyeler vereceğini biliyorsun. Hayatınızı onun ve masum çocukların hayatı için seve seve feda ettiniz. Bunlar bir suikastçının özellikleri değil, asil bir El, Gardiyan ve dostun özellikleridir. Eğer birisi bu yüzden sizi hayal kırıklığına uğrattırsa, o zaman siktirip gidebilir. Biriyle aynı kanı paylaşıyor olmanız, onu babanız ya da anneniz olarak kabul etmeniz gerektiği anlamına gelmez. Ben olsam bilirdim."

Cyrus birden gökyüzünün aydınlanmaya başladığını fark etti. Neredeyse şafak söküyordu, gece neredeyse bitmek üzereydi ve başka bir farkındalık onu sardı.

"Tüm bunların ötesinde," dedi, "insanları okumakta ve ne zaman dikkatlerini dağıtmaya ihtiyaç duyduklarını dikkat çekmeden bilmekte inanılmaz derecede ustasınız."

Cassius hiçbir şey olmamış gibi omuz silkti. "Babam hakkında konuşmaya ihtiyacım vardı. Senin de dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın vardı. İyi bir değiş tokuş gibi göründü."

Ama bu hiçbir şey değildi. Gölgesi üzerine düştüğünden beri Cyrus bir kez bile denizi düşünmemişti. Merrick ya da Thia'nın anıları onu rahatsız etmemişti. Kendini Solembra'yı dilerken bulmamıştı.

Ve ikinci kez, yanında oturan erkek yüzünden oldu.

"Her vuruştan önce geriliyorsun," diye azarladı Eliza Callan'ı.

"Muhtemelen bir Fae savaşçısı

Lanet olası kılıcını bana doğrult," diye karşılık verdi Callan.

"Başka nasıl antrenman yapacaksın ki?" Eliza karşılık verdi. "Gevşek kalmalısın. Bu şekilde daha hızlı tepki verirsin. Bunlar temel şeyler prensim. Eğitiminde de şımartıldın mı?"

Callan alttan alta generale küfrederken Cyrus oturduğu yerden bir kahkaha attı. Onu Rayner'la dövüştürüyordu ki bu muhtemelen doğru bir hamleydi. Rayner ölümlü prenepe pek iyi davranmayacaktı ama kesinlikle ondan daha iyi davranacaktı. Ya da Eliza'dan. Ya da Sorin'den.

Rayner kesinlikle en iyi seçimdi.

"Eğitim sırasında seni onun bir eşek olduğu konusunda uyarmadılar mı?" Scarlett yanındaki uzun bıçağı kınına sokup bir bardak su içmek için hareket ederek sordu.

Son bir saattir antrenman yapıyorlardı, güneş yine kasvetli bir sabahda tepelerindeki bulutların arasından çıkmak için elinden geleni yapıyordu. Sırayla antrenman yapıyorlardı. Hepsinin aynı anda dövüşmesi için yeterli yer yoktu. Scarlett, kardeşine doğru ilerlemekte olan Sawyer'la karşılaşmasını henüz bitirmişti. Briar şimdi Sorin ve Luan'la bir kenarda sessizce konuşuyordu. Bu öğleden sonra toplantılara girecekler, strateji belirleyip plan yapacaklardı. Ya da planlamaya çalışacaklardı. İşin aslı, Avonleya'ya vardıklarında ne ile karşılaşacaklarını kimse bilmiyordu.

Tyndell kardeşlerle konuşmakta olan Cassius'a baktı. Kiros'un gece nöbetleri sırasında düşünüp durduğu bir başka şey de buydu. Tanrı'nın neden Tyndell kardeşlere sahip çıktığını bir türlü anlayamıyordu.

onları çocukları olarak kabul etti. Bir nedeni olmalıydı. Bu Maraana piçlerinin yaptığı hiçbir şey sebepsiz değildi. Bütün hareketleri bir satranç maçı gibi dikkatle düzenlenmiş, her hamle hesaplanmış ve bir amaca yönelikti. Scarlett'le strateji üzerine saatlerce ileri geri konuşmuş, Maraanlıları ve nasıl düşündüklerini anlamaya çalışmıştı. Scarlett onu eğitmek için kullanılan yöntemleri ya da Alaric'in amaçlarını ayrıntılarıyla anlattığında birden fazla kez ara vermek zorunda kalmıştı. Sorin'in ölümlü topraklardan getirdiği bu kırık kızın nasıl biri olduğunu şimdi anlıyordu. Alaric'in onun ruhuna nasıl kök saldiğını bir dereceye kadar anlıyordu. Eğer Cyrus dürüst olmak gerekirse, bu dâhiceydi. Tamamen delice ama onun üzerinde mümkün olduğunca fazla kontrol sahibi olduğundan emin olmak için psikotik derecede zekice.

Ama bu dehanın temelinde çaresizlik yatıyordu ve Cyrus onu tam olarak neyin harekete geçirdiğini anlayabilirse, bundan sonuna kadar yararlanabilirlerdi. Scarlett yine de bilmiyordu. Tek bildikleri, Alaric'in Achaz'ın gazabıyla karşılaşmadan önce zamanının tükenmekte olduğuydu. Efendinin bir efendisi vardı ve efendisi gittikçe sinirleniyordu. Avonleya'da saklanan her neyse onu istiyorlardı ve eğer amaçları buysa, o zaman oraya ilk kendilerinin ulaştığından emin olacaktı.

Yine de son üç gecedir zihnini bu kadar meşgul etmesine gerek kalmamıştı. Cassius gece nöbetlerinde ona katılmaya başlamıştı. Aralarında konuşulmayan bir şey haline gelmişti ve Cyrus ondan önce nöbet tutan kişiyle yer değiştirdikten kısa bir süre sonra ön güvertede beliriyordu. Ve bu fazladan varlık onun ayaklarının yere basmasını ve anılarını uzakta tutmasını sağlıyordu. Bu akşam daha sonra, fazla büyü kullanmayan bir Fae için gerekli olan birkaç saat boyunca uyuyacaktı.

"İdman mı yapıyorsun, sevgilim?" Scarlett onun yanına oturarak sordu.

Omuz silkti.

Bir yudum su daha içtikten sonra, "Sana bir şey sormam gerekiyor," dedi.

"O da ne?"

"Bu zor bir soru olacak."

Sonra dönüp ona baktı, yüzündeki ifadeyi okuyamıyordu. "Beni meraklandırıdın, sevgilim."

"Ve bu konuşmanın seninle benim aramda kalmasını istiyorum," diye ekledi, gözleri Sorin'e kayarak.

"Scarlett," diye başladı, sesi uyarı doluydu. "İkiz alevinden, prensimden ve kralımdan bir şey saklamanın bir parçası olmayacağım."

"Anlıyorum," diye cevap verdi. "Önce beni bir dinler misin? Sonra eğer hâlâ aynı şeyi düşünüyorsan, ona kendim söylerim. O zaten biliyor sayılır."

"Sayılır mı?" diye sordu kuşkuyla.

Sert bir iç geçirdi. "Eğer Thia yaşasaydı-"

Cyrus keskin bir nefes çekince durakladı. Bu konuşmanın gideceğini düşündüğü yer hiç de burası değildi.

"Eğer yaşasaydı, onun canını almaya çalışanlardan yine de intikam almaya çalışır mıydınız?"

"Külleri bile bir hiç olana kadar her birini yakmaktan vazgeçmezdim," dedi Cyrus, sesi alçak ve ölümcüldü. "Neredeyse bunu başarmak bir yana, sadece onu tehdit etmek bile hayatlarına son vermem için yeterli bir sebep olurdu."

"Ya Thia senden onları bağışlamayı isteseydi?"

"Ne?" Bu fikir bile onu ürkütmüştü. Thia'yı ondan alan Gece Çocukları'na bahsettiği ölümler ne hızlı ne de acısız olmuştu. Saatlerce süren yavaş yakma, işkence ve hançerin hassas bir şekilde yerleştirilmesi ve o piçlerin her bir zerresini hissettiğinden emin olmaktı.

"Thia senden onun adına intikam almamayı isteseydi, yine de bunu yapar mıydın?"

"Neden o-" Bunu neden sormak zorunda olduğunu anlayınca konuşmayı kesti. "Sorin senden Talwyn'i öldürmemeni istedi."

Scarlett'in dudakları büzülmüş, yüz hatları gerilmişti ve onaylamak için bir kez başını salladı.

Cyrus uzun bir nefes verdi. "Bu... senden istemek için zor bir şey."

"Öyle. Ve bunu anlayabilecek tek kişi de sensin."

"Biri size zarar verse, Sorin sorgusuz sualsiz onu içten dışa yakardı, bırakın sizi öldürmeyi neredeyse başarmış olmalarını."

"Benim de argümanım buydu. Onun bir kraliçe olduğu gerçeğini göz önünde bulundurmamız gerektiğini söylüyor. Ona bu işin sonunda kraliçe olmayacağına dair güvence verdim." Kadının sesi de kendisinininki kadar karanlık ve ölümcüldü.

Cyrus, "Senden bunu istemesi haksızlık, Scarlett," dedi. "Ama aynı zamanda onun yetişmesine de yardım etti. Artık onunla anlaşıyor olabilir, ama yine de bir şekilde ona değer veriyor."

Scarlett yumuşak bir sesle, "Onu öldürmeden edemem, Cyrus," dedi. "Onu neredeyse benden alıyordu. Eğer onu geri getiremeseydim, ne yapardım bilmiyorum. Ne olurdu bilmiyorum. Hâlâ nefes alıyor olur muydum bilmiyorum."

"Biliyorum, Scarlett. Anlıyorum."

"Biliyordum," dedi. "Bu yüzden sana sormak istedim. Neden bu konuyu konuşabileceğim tek kişi sensin? Cass beni bu işin peşini bırakmaya, öfkeme yenik düşmemeye ikna etmeye çalışacak. Eliza onun peşinden gitmem için beni cesaretlendirecek. Ve Sorin..."

"Onun peşinden gitmemenizi istedi."

"Buna olan ihtiyacımı anladığını ama bunu tartışmaya devam etmek istediğini söyledi. Ama Cyrus, hiçbir şey yapmama fikri..." Gözlerini sık sık onu çağıran denize dikerek konuşmasını sürdürdü.

Cyrus nasıl cevap vereceğinden emin değildi ve daha bir yanıt oluşturmamadan Scarlett dizisiyle onun bacağına çarptı. Çenesini salladı ve Cyrus onun bakışlarını takip ederek Sorin'in kendilerine doğru geldiğini gördü.

"Siz ikiniz neden hırsız gibi görünüyorsunuz?" Sorin önlerinde durduğunda sordu.

Scarlett ayağa kalkarken ona küçük bir gülümseme verdi. "İdman mı yapıyoruz?"

Gözleri Cyrus'a kaymadan önce bir süre onu inceledi. "Siz ikiniz ne tartışıyordunuz?"

Scarlett ağzını açtı, ama cevap veremedi. Cyrus, "Thia," dedi.

"Thia mı?" Sorin gözleri hafifçe açılarak tekrarladı. "Evet," dedi Cyrus ayağa kalkarak. Sorin'i alkışladı omzunda. Scarlett'in bakışlarını yakaladı. "Daha sonra konuşuruz."

Başını salladı, gülümsemesi sıkılaştı. Bu konuşmanın ne kadarını Sorin'le paylaşmak istediğine onun karar vermesine izin verecekti. Düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Onun durumunda kendisinin ne yapacağını hayal bile edemiyordu. Çünkü o haklıydı. Hiçbir şey yapmamak pek bir seçenek değildi. Bu, ikiz alev bağının tüm içgüdülerine aykırıydı. Eşini korumak Sorin'in olduğu gibi onun da kanında vardı. Ve tanrılar, Sorin'in ondan bunu istemesi bile mi?

"Bir şey bıçaklayacakmış gibi görünüyorsun."

Cyrus bulundu kendisi ayakta sonraki için Cassius, bilmeden ona doğru ilerliyordu.

"Ya da bir şeyleri yakıp kül edebiliriz ama bir teknede olduğumuzu düşünürsek..." Cyrus omuz silkti.

"Geri kalanımız bunu takdir ediyor," diye cevap verdi Cassius. Sağlam gözleri onu taradı. "Silahın var mı?"

Cyrus sırtıttı ve bir an sonra alevler parladı. Kılıcını ateşten çekip kabzasını avucunun içinde döndürdü.

"İyi numara," dedi Cassius.

Cyrus, "Eğer senin sihrinin biraz şarkı söylemesini sağlayabilirsek, sen de aynısını yapabilirsin," diye karşılık verdi.

komutanla birlikte geçici antrenman ringlerinden birine doğru ilerlediler.

"Bunu nasıl yapacağımıza dair bir fikrin varsa bana söyle," diye şaka yaptı Cassius, hazır ol duruşuna geçerek.

"Ah, bir sürü fikrim var," diye karşılık verdi Cyrus. "Hiçbiri senin kabul edilebilir bulacağın türden değil."

Yamasının üzerindeki kaş kemerli. "Anlat."

Cyrus saldırdı, Cassius kolaylıkla engelledi ve birbirlerinden ayrıldılar. "Şimdiye kadar ortaya çıktığı tek zaman Scarlett'in tehlikede olduğu zamandı."

Komutan, "Büyümün ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için onu tehlikeye atmamızı mı öneriyorsun?" dediğinde Cassius'un sola döndüğünü fark etti.

"Muhtemelen bunu kabul edilebilir bulmayacağını söyledim." Tekrar birbirlerinden ayrıldıklarında Cassius bir kahkaha attı.

"Ama bunu bu gece konuşabiliriz," dedi Cyrus, bir zayıflık bulmaya çalışmak için komutanın hareketlerini inceleyerek. Gerçekten de hiç zayıf noktası yoktu. O da diğerleri kadar kusursuz bir şekilde eğitilmişti ve Scarlett'i eğittiğini düşünürsek, Cyrus sihrini kullanmadığı sürece maçları genellikle berabere bitiyordu.

On beş dakika sonra, bu maç da farklı değildi. Sonunda berabere kaldıklarını açıkladıklarında ikisi de zor nefes alıyordu ve Eliza sonunda Callan'ı işkencesinden kurtarmıştı. Cyrus'un bakışları hâlâ Briar'ın yanında olan ve şimdi Eliza ve Rayner'la konuşan Sawyer'a düştüğünde sularını yudumluyorlardı.

Cassius'a, "Seyahat becerilerini gerçekten geliştirmelisin," dedi.

Cassius su tulumunu yavaşça indirdi. "Ve nereye gideceğim?" "Seyahat edebilirsiniz. Her yere gidebilirsiniz ama

Ustalaşana kadar onunla pratik yap. Ne zaman ihtiyacın olacağını asla bilemezsin," diye yanıtladı Cyrus su tulumunun kapağını yerine koyarken. "Ve başkalarıyla birlikte Seyahat etme pratiği yapmalısın." Uzanıp bir eliyle komutanın ön kolunu kavradı. "Briar'ın gemisine yolculuk etmeyi dene."

"Şimdi mi?"

"Scarlett günlerdir senden bir şey almadı. Rezervlerin tamamen dolmuş olmalı. Belki de bu güce dokunmak diğer yeteneklerini öne çıkarır."

"Bu işlerin böyle yürüdüğünü sanmıyorum," diye başladı Cassius. "Sadece dene," diye ısrar etti Cyrus.

Birkaç dakika sürdü ve Cyrus konsantrasyonun ve odaklanmanın Cassius'un üzerine yerleştiğini görebiliyordu. Kaşları birbirine çarptı, bir tanesi göz bandının altına hafifçe eğildi ve sonra Cyrus göbeğindeki çekimi hissetti. Bir saniye sonra, Briar'ın kişisel gemisinin güvertesinde duruyorlardı.

"Mükemmel," dedi Cyrus, Cassius'un kolunu bırakıp etrafına bakınarak. "Bu taraftan."

"Ne? Nereye gidiyoruz?" Cassius sordu, Cyrus onu geminin arka tarafına doğru götürürken onun yanına düştü.

"Göreceksin."

"Scarlett her ne kadar Sorin'le bu konuda dalga geçse de, itiraf etmeliyim ki Briar'ın gemisi onunkinden daha görkemli," dedi Cassius, onlar hareket ettikçe gemiye bakarak.

Cyrus homurdandı. "Sorin'in bunu bildiğinden emin ol." Bir kapıyı iterek açtı ve arkasında kısa bir koridorun iki yanında iki kapı daha buldu. "Sıra sende, Cadı Çocuk. Şu koğuşları hissediyor musun?"

"Ne?"

"Koğuşlar," diye tısladı Cyrus sabırsızlıkla. "Onları hissediyor musun?"

"Elbette onları hissedebiliyorum. Onları yerleştiren insanlar da hissedebilir. Onlar insanları dışarıda tutmak içindir."

"Evet, evet," dedi Cyrus, küçümseyen bir el sallayarak. "İşte burada sen devreye giriyorsun. Fae'leri dışarıda tutmak için yapılmışlar ama sen Fae değilsin. Benim şu odaya ihtiyacım var," diye ekledi sağdaki kapıyı işaret ederek.

"Neden?"

"Fazla zamanımız yok. Beni içeri sokabilir misin, sokamaz mısın?" "Cyrus..."

"Kötü bir şey değil, seni dindar pislik. Söz veriyorum açıklayacağım. Ama cidden, beni içeri sokabilecek misin, sokamayacak mısın?" Cyrus sabırsızlığını bastırarak konuştu. Ya da deniyordu. Sawyer hâlâ diğer gemideydi ama çocuklara göz kulak olma görevine hazırlanmak için buraya dönmesi an meselesiydi. Nakoa ve Neve şu anda oradaydı ve nöbetleri yakında sona erecekti.

Cassius içini çekerek bir adım öne çıktı. Ellerini sanki fiziksel engelleri yoklarmış gibi kaldırdı.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından Cyrus tısladı: "Yapabilecek misin, yapamayacak mısın?"

"Konsantrasyonumu bozmayı bırakacak kadar uzun süre çeneni kapatabilir misin?" Cassius ısrarak karşılık verdi. "Onları neredeyse çözdüm."

Cyrus kendi kendine sırttı. Bunu başarmasının üzerinden yıllar geçmişti. Sawyer'ın bunu anlaması da bir o kadar uzun sürecekti. Sonunda Cyrus kordonların düştüğünü hissetti ve bir dakika sonra Cassius kapıyı iterek açtı.

İçeride küçük bir kulübe vardı ve her zamanki eşyalar yere sabitlenmişti: yatak, çalışma masası, gardırop. Çeşitli kâğıtlar, giysiler ve diğer nesneler etrafa saçılmıştı. Cyrus etrafta dolaşarak pantolonunu ve parşömenini kaldırdı.

"Burası kimin odası?" Cassius hâlâ kapı aralığında durarak sordu.

"Sawyer's."

"Peki neden Sawyer'ın odasına girdik?" "Ayna aramama yardım et."

"Bir ayna mı?" Cassius tekrarladı. "Bir ayna için mi koğuşları devre dışı bırakıp bir odaya girmemi istedin?"

"Merak etmeyin. Onda daha çok var." Cyrus masaya doğru ilerledi, çekmeceleri açtı ve içindekileri karıştırdı.

"Oh iyi," dedi Cassius. "Onun canını alıyoruz diye endişeleniyordum. son bir tane."Cyrus döndü ve sırttı at ve

Komutanın iğnelemesi. Cassius içini çekti. "Bu ayna tam olarak neye benziyor?"

"Küçük. Avucunuza sığar. Yuvarlak. Deniz kadar mavi bir camın içine yerleştirilmiş."

"Peki bu aynayı neden istiyorsun?"

"Bu onun için çok özel," diye yanıtladı Cyrus. "Onu geride bırakmazdı."

"Harika, ama bu benim sorumu yanıtlamadı."

"Sawyer'la ilk tanıştığımda tam bir hıyardı. O zamanlar zaten Briar'ın ikinci adamıydı. Ben de onu izledim. En çok neye değer verdiğini anladım ve bu lanet aynayı çok seviyor," dedi Cyrus.

"Bana bu aynayı çalmak için onlarca yıldır beklediğini mi söylüyorsun? Uzun zaman önce olan bir şey için ondan intikam almak için mi?" Cassius inanamayarak sordu, gardırobu karıştırmaktan dönüp omzunun üzerinden ona baktı.

"Hayır," diye karşı çıktı Cyrus. "Onu geri çalmak istiyorum. Birkaç yılını aldı ama sonunda bir gece Su Evi'nde bir şeyleri kutlarken ondan çalmayı başardım. Diğerleri sarhoş olmuştu ama ben bunun mükemmel bir fırsat olduğunu bildiğim için sadece rol yapıyordum."

"Peki bu aynayı bu kadar özel yapan nedir?"

Cyrus, "Onun süper özel Su Bakışı gücüyle dolu," diye cevap verdi.

"O bir Water Gazer mı? Briar gibi mi?"

Cyrus başıyla onayladı. Rüzgârda Yürüme ve Kül Sürme gibi nadir bir yetenektir ama Briar'da vardı ve görünüşe göre aileden geliyordu. Herhangi bir su kütlesini iki yönlü bir aynaya dönüştürmelerini sağlıyordu. Ama bu özel ayna bir şekilde Sawyer'ın yeteneğiyle aşılanmıştı, tıpkı Su Fae'lerinin silahları aşılayabildiği gibi.

"Onu aldığımı ne zaman anladığımı bilmiyorum ama benden geri alması neredeyse otuz yılını aldı."

Artık bir tür oyuna dönüştü," dedi Cyrus, şilteyi kaldırıp yatak takımını yoklayarak.

"Ne zamandır geri aldı?" "Altı yıldır."

"Peki ya ondan önce?"

"Dokuz yıldır bendeydi," diye yanıtladı Cyrus. "Kaç kere gidip geldiğinin sayısını unuttum."

Cassius gardıroba dönerek, "Bu çok saçma," diye mırıldandı.

"Buna alışın Komutan. Artık sen de bir suç ortağısın. Sawyer senin de hakkından gelecek."

"Teknik olarak artık komutan değilim," dedi Cassius, eğilip gardırobun altını karıştırırken.

"Hayır," diye kabul etti Cyrus. "Sen Kraliçe'nin Eli'sin. Size Lord El demeye başlayayım mı?"

"Alaycı bir piç olmayı hiç bırakmayacak mısın?"

"Elimden bir şey gelmezse, Lord Elim," diye cevap verdi Cyrus. Cassius yüksek sesle iç çekti. "Al bakalım, göt herif."

Cyrus, Cassius'un kendisine doğru fırlattığı nesneyi yakalamak için tam zamanında doğruldu. Eli pürüzsüz deniz camının etrafına dolandı ve Cyrus küçük aynayı önünde tutarak geniş bir sırtış oluşturdu. "İyi iş, Lord Hand"

"Kapa çeneni," diye mırıldandı Cassius. "Yakalanmadan önce buradan gidelim."

Cyrus aynayı cebine koydu. "Elbette, Lord Hand. Siz ne dersiniz."

Cassius, "Bana öyle demeyi kes, yoksa seni burada bırakırım," diye karşılık verdi ve kapıdan geçip gün ışığına çıktı.

"Artık komutan olmamak seni rahatsız ediyor mu?" Cyrus sordu, Cassius uzanıp onun kolunu kavradı.

"Hayır, bana Lord Hand demeniz beni rahatsız ediyor," diye kuru bir şekilde karşılık verdi.

Cyrus Seyahat'in çekiciliğini hissederken kıs kıs güldü. Cassius onları kendi gemilerinin önüne götürmüştü.

"Komutan meselesi gerçekten umurunda değil mi?" Cyrus tekrar sordu.

"Neden yapayım ki?"

Ellerini ceplerine soktu ve aynayla oynamaya başladı. "Bu senin unvanındı. Kimliğinin bir parçasıydı. Oldukça yüksek rtbeliydiniz."

"Dediğiniz gibi, artık kıtadaki en güçlü kralielerden birinin eliyim. Bunun biraz daha yüksek bir rütbe olduğunu söyleyebilirim," diye cevap verdi Cassius yarım bir gülümsemeyle.

"Sanırım yle."

"şirket de biraz daha iyi. Gerçekten sadece Drake ve Tava'yı nemsiyordum ve onlar da burada bizimle birlikte. Yani sanırım bu bir kazan-kazan."

"Black Syndicate'te kimse yok muydu?"

"Wraithler dışında mı? Hayır. Nuri ve Juliette'in kendi özel muhafızları vardı ama Juliette'in öldüğü gece yakalanmalarına izin verdikleri için ceza olarak öldürüldüler," dedi Cassius. "Onlar hiçbir zaman Scarlett ve benim kadar yakın olmadılar. Herhalde Nuri ve Juliette'in Kardeşlik'te benden başka sevişmedikleri tek kişi onlardı."

Cyrus bir kahkaha attı. Bir süre memnun bir sessizlikten sonra, "Biraz daha Seyahat pratiği yapmak ister misin?" diye sordu.

"alacak başka şeylerin mi var?" Cassius dönüp kaşlarını kaldırarak sordu.

"Hayır. Ben daha çok sihrini kullanmaya başlarsan geri kalanının da ortaya çıkacağını umuyordum. Tabii ilk fikrimi denemek istemiyorsan..."

Cassius başını salladı. "Scarlett'in başı yeterince belaya girdi, onu bilerek tehlikeye atmamıza gerek yok. Ona bir iki gün verin, bunu kendisi halleder."

BÖLÜM 10

OceanofPDF.com

CALLAN

C Allan, o sabah ellinci kez olsa gerek, geminin güvertesine savrulurken homurdandı.

Ve sadece bir saattir bu işin içindelerdi.

İki hafta önce Eliza'dan kendisini eğitmesini istediğinden beri bunun ne kadar rutin hale geldiğini sayamıyordu. Cassius'un ağrılarını dindirmek için verdiği merhemlere rağmen her gece yatağa nasıl ağırlı ve bitkin girdiğini. Yine de birkaç saat bile uyuyabildiği için şanslıydı ve her zaman anne babasının kanının yerde biriktiği kâbuslarla uyanırdı. Finn ve Sloan'ın onu, kız kardeşini ve kraliyet ailesini korumaya çalışırken düşükleri.

"Daha iyi," dedi Eliza, uzanıp onu ayağa kaldırarak.

"Daha iyi mi?" Callan tekrarladı. "Bunun öncekinden ne farkı vardı? Yine de kendimi yerde buldum."

"Evet, ama ikincisi seni yere sermeden önce ilk saldırıyı engelledin. Bu bir ilerleme," dedi Eliza, ayaklarını biraz daha açarak.

Ondan kendisini eğitmesini istemenin zor olacağını biliyordu ama Tanrılar aşkına. Fae eğitimi tamamen farklı bir işkenceydi. Babasının yüksek kuvvetlerinin bu kadar elit olmasına şaşmamalıydı. Eğer Sorin orada geçirdiği üç yıl boyunca bu kadar zorlu ve acımasız olsaydı...

Ama onları eğitmek babasının emri değildi. Pek sayılmaz. Krallık ordularının Yüksek Komutanı Lord Tyndell'in önerisiydi. Lord aylarca fısıldamış ve onu bu yönde nazikçe drtmşt, ta ki bir gün babası Fae'lerin bitmek bilmeyen tehdidine karşı korunmak için daha güçlü bir kuvvet oluşturma fikrini "ortaya atana" kadar. Hepsi bunun için. Hepsi sonunda Mikale Lairwood'u tahta çıkarmak içindi.

Artık tüm ölümlü krallıkları, bir Maraan Prensi ve Deimas'ın oğlu olan ve tüm ölümlülerin kendilerini köleleştirmeye alışan Fae'lerden "kurtardığına" inandığı Alaric'e bağlı Maraan Lordları yönetiyordu. Tarih nasıl bu kadar yanlış yazmıştı?

enesine inen bir yumrukla geriye doğru tökezledi ve karşısında öfkeli bir ateş generali buldu. Yumruk şaşırtıcı değildi. Ondan gelmesiydi. Onunla dövüşmeyi reddetmiş, onu Rayner ya da Cyrus'la karşı karşıya getirmişti.

"Eğer zamanımı boşa harcayacaksanız, Majesteleri, o mükemmel suratınıza bir yumruk indirin. Odaklan," diye tersledi ve geri çekilip Rayner'a işaret etti. Callan, Cassius'la dvştğ yerden Cyrus'un kıs kıs güldüğünü duydu ama ona bakmaya ve başka bir darbe riskini göze almaya cesaret edemedi. Cassius ona yapmayı öğrettiği bir merhem verecek ve bu eğitim seansını bitirdiklerinde çürüklerini bir gün içinde iyileştirecekti. O zamana kadar ağrıyan bir eneyle dvşecekti çünkü general o vuruşta geri adım atmamıştı.

"Rakibinize odaklanın," diye bağırdı Eliza. "Başka bir şeye değil.

Gözlerini, ayaklarını izleyin. Hareketlerini inceleyin."

Rayner saldırdı. Callan onun kılıcını engellemeyi başardı ama ayakları yine altından çekildi ve yine sırt üstü yere düştü.

Rayner bu kez onu ayağa kaldırıırken Eliza, "Tekrar," diye emretti.

"Çok hızlı hareket ediyor," diye homurdandı Callan. "Bir ölümlüyle yaptığım gibi her şeyi takip edemiyorum."

"Onun hareketlerini önceden tahmin edebilmelisin Callan. Hepimiz senden daha hızlı ve güçlüyüz. Her zaman da öyle olacağız, üstelik büyümüz olmadan. Başka avantajlar ve zayıflıklar bulmalı ve bunlardan yararlanmalısın."

"Büyüye karşı nasıl savaşabilirim ki?" Callan hayal kırıklığı içinde sordu. Bunun kolay olmasını hiç beklemiyordu, en ufak bir şekilde bile, ama bu kadar berbat olmayı da beklemiyordu. Her sabah kışına bu kadar kolay tekmeyi yemeyi de beklemiyordu. Scarlett büyüsüne erişmeden önce bunu nasıl yapabilmisti?

Sanki onun düşüncelerini duymuş gibi, Wraith'in kendisi onun önünde cisimlendi. Kılıcı adamın elinden aldı ve kolaylıkla yakalayan kocasına fırlattı. Sonra da iki uzun bıçağı onun eline tutuşturdu. "Çok zorluyorsun Callan."

"Çok mu çabalıyorum?" diye yankılandı inanamayarak. "Denememem mi gerekiyor?"

"O kadar odaklanmışsın ki, bunun kendiliğinden olmasına izin vermiyorsun," diye karşılık vererek onun etrafında dönmeye başladı. Sırtına daha fazla uzun bıçak kılıfı geçirmişti çünkü dişi, vücudunda asgari sayıda silah olmadan hiçbir yere gitmezdi.

"Bir Fae savaşçısıyla dövüşmenin neresi doğal?" diye alay etti, ayaklarını güvertenin tahtaları üzerinde kaydırarak hareket ederken onu izledi.

"Hayatta kalmak için savaşıyorum," diye yanıtladı basitçe.

Ve sonra ona doğru atladı. Hiçbir uyarısı yoktu. Ona gerçekten saldıracağına dair hiçbir ipucu vermemişti. Ona moral konuşması yaptığını sanmıştı.

İçgüdüsel olarak bıçaklardan birini bloke etti ve kadın dönüp diğer bıçağını kaldırdığında onu da bloke etti. Geri sıçradı, tekrar hareket etmeye başlarken dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Sen bir prens olarak eğitildin Callan.

Siz gelenek için eğitildiniz, gerçek savaş için değil. Bir savaş alanına adım atmanız asla beklenmiyordu."

Tekrar saldırdı ve bu sefer bıçaklarından biri adamın göğsünde derin bir yara açtı.

"Düşünmeyi bırak," diye emretti, ona bir erteleme şansı tanımadan tekrar üzerine yürüdü.

Kız ona doğru savrulurken eğildi ve kız dönüp bacaklarına hamle yaparken gülümsedi. Kızın ayağı dizinin yan tarafına değdiğinde kendini tekrar sırt üstü yatarken buldu ama kız diğerleri gibi durmadı. Ona doğru sıçradı ve adam zamanında yuvarlanmayı zar zor başardı.

"Ayağa kalk, Callan!" Drake kenarda bir yerden bağırdı.

Ve ayağa fırlayıp kendisine doğru savrulan bir kılıcı engelliyordu. Kadın tekrar tekrar üzerine geliyordu ve adamın hazırlanmak için zamanı yoktu. Onun hareketlerini inceleyecek zamanı yoktu. Düşünmesi gerekmiyordu, sadece tepki vermesi gerekiyordu. Başka bir kılıç gövdesine saplandı ve hüsrana içinde hırladı.

Scarlett, "Kullan onu, Callan," dedi. "Öfkeni serbest bırak."

Dişlerini sıkarak kadının bir sonraki saldırısını engelledi ve onu geri itti.

Sırtışı genişledi, gözleri heyecanla dans ediyordu ve adam onun can almak için eğitilmiş olabileceğini ama işin bu kısmından zevk aldığını fark etti. Eğitimden. İdman yapmak. Yere düşmek ve tekrar ayağa kalkmak için kendini zorlamak.

Bu sefer ona doğru hamle yaptı. Yeterince kolay bir şekilde engelledi ve dans ederek yoldan çekildi.

"Evet, Callan!" diye cesaretlendirdi.

Tekrar üzerine geldi, etrafından dolandı ve beline bir tekme indirerek onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Drake ve Cassius onun iki yanındaydı ama onunla konuşan Eliza'ydı.

"Savaş Callan," diye emretti general. "Savaş onunla. Şimdi." "Onunla dövüşmem," diye nefes nefese kaldı.

"Yapabilirsin," diye ısrar etti Eliza, Scarlett tekrar ona doğru gelirken geri çekildi.

Hiç duracak mıydı? Eliza ona teknik ve form alıştırıcıları yaptırıyordu. Onu zorluyordu ama bu şekilde değil.

Scarlett onun etrafında bir kez daha dönerek, "Benimle dövüşemez," diye alay etti. "Hiçbir zaman edemedi. Ben onun için her zaman çok fazlaydım."

Alay etti, onu görüş alanında tutmak için dönüyordu.

Kadın ona göz kırptı.

Godsdamn, sanki bu onun için önemsiz bir şeymiş gibi, bir antrenman maçının ortasında göz kırptı.

"Eğer benimle savaşırsan, Callan, halkın için nasıl savaşacaksın?"

"Dur," diye homurdanarak onun hamlesini engelledi.

"Hayır," diye sakince cevap verdi. "Söyle bana Callan. Aileni senden alanlardan halkını nasıl koruyacaksın?"

"Dur," diye tekrar hırladı, bu sefer ona doğru hamle yaptı. Kadın kolayca savuşturdu.

"Onları senden aldılar, Callan. Hem de senin gözünün önünde," diye devam etti. "Eva'nın gözleri önünde. Kız kardeşin annesinin ve babasının gözlerinin önünde öldürüldüğünü görmek zorunda kaldı."

"Yeter," diye tükürdü, iki bıçağını da Eliza'nın bir gün ona bir saat boyunca alıştırma yaptırdığı bir hareketle ona doğru savurdu. Her lanet olası gün pratik yapmaya devam etmesine rağmen bu işi asla öğrenememişti.

Ama bugün başardı. Sanki vücudu ne yapacağını tam olarak biliyormuş gibi mükemmel bir şekilde uyguladı ve Scarlett'in bıçaklarından biri güvertede sekerek gitti.

Hiç etkilenmedi bile. Adamın bir sonraki saldırısından sıyrıldı, bıçaklar tıniğini zar zor sıyırdı.

"Finn ve Sloan'ı aldılar, Callan," diye devam etti, bir şekilde onun arkasından fırladı ve sırtına onu bir kez daha geminin güvertesine gönderen temiz bir tekme indirdi.

Kadın üzerine atlamak için hareket ettiğinde yuvarlandı, ayakları tekme atarak onu geriye doğru fırlattı. Biliyordu ki

büyüsüyle kendini yakalayabilirdi ve hatta Cyrus'un Sorin'i omzuna koyduğu bir el ile geri tuttuğunun hayal meyal farkındaydı.

O kendi ayağına kalkarken Scarlett de ayağa kalkıyordu. Çizmesinden bir hançer çıkardı. "Senin için gelecekler, Callan. Senin için gelecekler. Halkın için."

Ona saldırdı, tekrar tekrar vurdu ve nefes almasına asla izin vermedi. Nefes almasına ya da kendini toplamasına asla izin vermedi. Sadece üzerine gelmeye devam etti. Ama adam kendini tutmaya başlamıştı. Elbette, sihrini kullanmıyordu ve belki de sahip olduğu her şeyle üzerine gelmiyordu, ama kesinlikle ona kolay davranmıyordu. Hiç kullanmak zorunda kalmadığı yılların eğitimi yavaş yavaş uyanmaya başladı ve kadın onu ne kadar zorlarsa o kadar içgüdüsel tepki vermeye, kas hafızasının devreye girmesine izin vermeye başladı.

Şimdi onu tekrar yere yatırmış, beline sarılmış ve bir şekilde onu üzerinden atmasını engellemişti. Daha yakına eğildi, gözlerinde manik bir parıltı vardı. "Tava için geldiklerinde ne yapacaksın?" diye fısıldadı. "Boğazına bıçağı dayayan Veda yerine Mikale olduğunda ne yapacaksın? Bana yaptığını ona da yaptığında ne yapacaksın?"

Bu fikir karşısında bir öfke çığlığı attı ve ne yaptığını anlamadan Scarlett'i üzerinden fırlattı. Scarlett onun yanında sırt üstü yuvarlandı. Onun bir küfürle yere düştüğünü duydu. Ama daha avantajını kullanamadan, Scarlett onun böğrüne bir yumruk indirdi ve o da kendi lanetini savurdu.

"Güzel, Callan," diye soludu onun yanından. "İyi." Ellerini yanına indirdi, hâlâ elinde tuttuğu uzun bıçak bir takırtıyla parmaklarının arasından kaydı.

"Sonunda bitti mi?" diye nefes nefese kaldı.

"Evet," diye kabul etti. "Sonunda içinde sakladığın öfkeyi ortaya çıkardın."

"Ve bu iyi bir şey mi?" diye sordu nefesleri arasında. Etrafında onlara doğru hareket eden figürler gördü ama bu noktada umursamayacak kadar zor nefes alıyordu.

"O öfkeye ihtiyacın olacak Callan. Savaşırken, hayatta kalman buna bağlıyken, sahip olduğun her şeyi kullanırsın. Aydınlığı ve karanlığı. Hepsini kullan. Sana söylediklerinin aksine, sen bunun için yaratılmışsın. Bir kalede oturmak için değil, kalenin dışındaki insanları savunmak için yaratılmışsın. Sadece kalede onunla birlikte oturanlar için değil, tüm halkı için savaşan bir kral."

Drake onu ayağa kaldırmak için uzandığında yüzünde bir el vardı.

Sorin de aynısını Scarlett için yapıyordu, ama Scarlett sanki az önce uzun bir süre dövüşmemiş gibi ona sırtıyordu. Ağzını açtı, belli ki iğneleyici bir şey söyleyecekti ki yüzünün rengi soldu. Sorin bir anda onu ayağa kaldırıp yanına çekti ve bir sonraki nefeste kılıcını çekti.

Callan diğer Fae'lere baktı. Eliza kaskatı kesilmiş, alevlerin arasından bir kılıç çekiyordu. Rayner bir an sonra tam önlerinde belirdi ve Cyrus, Cassius ve Drake'in önüne geçti. Auberon ve Azrael de aniden oradaydı. Callan'ın nereden geldikleri ya da neden geldikleri konusunda hiçbir fikri yoktu ve bir an sonra Briar ve Sawyer da ortaya çıktı.

"Scarlett, hayatım," diye bir erkek sesi geldi. "Seni tekrar görmek ne güzel."

"Hepiniz onu görebiliyorsunuz, değil mi?" Scarlett mırıldandı. Callan, Lord'un bir insanın gerçekliğini değiştirmesine izin veren garip bir gücü olduğunu biliyordu ama Scarlett'in böyle bir şeyi sorgulaması ona hâlâ tuhaf geliyordu.

"Onu görebiliyoruz," diye yanıtladı Sorin. "Koğuşlardan gelen uyarıyı hepimiz hissettik."

Lord Tyndell güvertede karşılarında duruyordu. Neredeyse siyah olan gözleri Callan ve Drake'in üzerinde gezindi.

Cassius'un üzerine yerleşti. "Komutan Redding," diye başını sallayarak selamladı.

Scarlett, Sorin'i kenara itip öne çıkarak, "Onunla konuşma," diye tükürdü.

Lord'un başı öne eğildi, ağızının bir köşesi hafifçe yukarı kalktı. "Gardiyan'ın seni koruması gerekmiyor mu? Tam tersi değıl mi?"

"Kapa eneni," diye hırladı Scarlett, gölgeler vücudundan yukarı doğıru kayıyor ve ona bir zırh gibi yapışuyordu. Callan onu Veda'yla ilgilenmesi ve Tava'yı kurtarması için çağırdığında tam olarak böyle görünüyordu. Komutan Scarlett'in yanına giderken Cyrus da Cassius'la birlikte hareket etti.

"Baba?"

Hepsi dönüp Drake'e baktı, yüz hatları bir şok maskesine dönüşmüş olan Drake tekrar adama baktı. Eliza ondan önce pozisyon almıştı.

"Merhaba Drake," diye yanıtladı Lord Tyndell. Callan ses tonunda bir sevgi olduğuna yemin edebilirdi ama bu hiç mantıklı değıldi.

Gölgeler aniden etrafını sarmış, her ikisi de gölgelerin içine girene kadar onu Drake'e yaklaştırmıştı. Önündeki Fae tarafından ilave duman ve küller eklenmeden önce, sanki ikincil bir kalkan oluşturunuyormuş gibi vücudunun etrafında kaydıklarını hissetti.

"Kapa eneni ve onların kafalarından uzak dur," diye hırladı Scarlett, Lord'a doğıru bir adım daha atarak.

Lord Tyndall elini kaldırdı. "Şu anda sadece konuşmak için buradayım, Scarlett. Beni bir elçi olarak düşün."

Scarlett'in yüzünü dolduran kötölük, Callan'ın gözünün önüne dolunayın altında karanlık bir gecede, onun bir kadının üzerinde durup vücudunu hınla keşişini izlediğı anı getirdi.

"Dikkatli ol Balam," diye mırıldandı. "Kendi mesajlarımı gönderme konusunda oldukça ustalaştım."

Lord'un yüz hatları gerginleşti. "Farkındayım, Scarlett."

Tekrar ilerledi, Callan'ın sık sık gördüğü o lanet gölge panterler önünde sinsice dolaşana kadar etrafındaki gölgeler kıvranıyordu. Sorin ve Cyrus tembelce ellerini oynattılar ve Callan'ın sadece saf alevlerden oluşan sarmaşıklar olarak tanımlayabileceği şeyler ellerinde belirdi. Aynı alevler Eliza'nın kılıcının etrafında da parlıyordu. Sawyer'ın elinde buzdan uzun hançerler vardı ve Briar'ın yanında havada dönen su girdapları vardı. Azrael ve Auberon, önlerindeki Lord'u incelerken kollarını kavuşturmuş, metanetle duruyordu.

"Sonuncusunu aldı mı?" diye sordu kraliçe, başını yana eğerek. Bir beyaz alev patlaması oldu ve geri çekildiğinde elinde bir kılıç tutuyordu. "Çünkü onun elçisine kendi mesajım olarak karşılık vermeye fazlasıyla hazırım."

"Buraya hiçbirinizle kavga etmeye gelmedim," diye cevap verdi Rab son derece sakin bir sesle. "Bir takas teklif etmek ve çocuklarımı görmek için geldim."

"Teklifinizi reddedilmiş olarak kabul edin. Çocuklarına gelince, buradaki herkes onların senin çocukların olmadığını biliyor."

Lord'un yüz hatları soğudu, sakin görünümünü sarsıldı. "Benim kanımdan olmayabilirler ama onları ben yetiştirdim. Onlarla babalarının ilgilenebileceğinden çok daha fazla ilgilendim."

Kimse buna bir şey diyemeden Azrail sıkıca, "Gökyüzü," dedi.

Cyrus ve Cassius Lord'a sabitlenmişlerdi ama diğer herkes batıya, bir figürün onlara doğru uçtuğu yere bakıyordu. Yaklaştıkça Callan bunun Veda'nın sırtından çıktığını gördüğü gibi kanatları olan bir erkek olduğunu fark etti. Bu bir Seraph olmalıydı.

Sonra Drake öfke dolu bir çığlık attığı sırada o da öne atıldı.

"Tava!" Drake böğürdü.

Çünkü Seraph'ın yanındaki kız kardeşiydi. Kaslı kollarından biri gövdesine dolanmıştı, diğer eli ise ağzına kenetlenmişti ve çığlıklarını bastırıyordu.

Seraph ana güvertede Lord Tyndell'in yanına indiğinde tüm gemi sarsıldı ve kanatlı erkeğe hırlayan Lord'du.

"Onunla ne halt ediyorsun?" diye sordu. "Almak için gönderildiğin kişi o değil."

"Emirlerimin ne olduğunu biliyorum," diye yanıtladı Seraph huysuzca. "Bu çocuğu yolumdan itti. Su Fae'lerinden biri ben onu yakalayamadan kızı korumayı başardı, ben de onun yerine bunu yakaladım. Onu alabilmek için Fae'lerden birini öldürmem gerekti ama hiç yoktan iyidir diye düşündüm."

Kimse kıpırdamaya cesaret edemedi.

"O benim kızım," diye tekrar hırladı Lord Tyndell. "Elini onun ağzından çek."

Seraph emredileni yaptı ve Tava hemen hepsine baktı. "Neve Eva'yı aldı, ama Nakoa..." Gözyaşları yüzünden aşağıya akarken, sözlerini yarıda kesti. "Çok üzgünüm, Briar."

Callan ölü gibi hareketsiz duran Su Fae'sine baktı.

"Azrael, Briar ve Sawyer'ı çocuklarla birlikte gemiye götür. Nakoa'yı kontrol et. Şimdi gidin," diye emretti Scarlett, Lord Tyndell'e dönerek. "Bizimle savaşmak için nasıl burada olmadığını tekrar anlat."

"Bunun olmaması gerekiyordu. Bu talihsiz bir olay, ancak ortaklarınız ayrılmadan önce..."

Herkes bir kez daha sustu.

"Gemilerinizin her birinde seraphlarımız olduğunu bilmelisiniz. Kimseye zarar vermek için orada değiller ama Haniel'in yaptığı gibi kendilerini tehdit altında hissederlerse zarar verirler," diye devam etti Lord Tyndell.

"Haniel, değil mi?" Briar sordu, sesi buz gibi ve acımasızdı. Seraph kaskatı kesildi ve başını tek bir hareketle salladı.

"Eğer generalim ölürse, seni karada boğacağım ve aynı zamanda vücudundaki her damla kanı yavaşça donduracağım."

Seraph'ın dudakları cüretkâr ve zalim bir gülümsemeye kıvrıldı. "Denediğinizi görmek isterim, Su Prensi."

Briar'ın dudakları aralandı ve Callan prensin ona saldırmak üzere olduğundan emindi ama seraph hâlâ Tava'yı tutuyordu.

"Bırak onu," dedi Drake Eliza'nın arkasından. "Eğer bizi iddia ettiğin gibi önemsiyorsan, onu serbest bırakmasını talep et, baba."

Lord Tyndell'in bakışları yavaşça Tava'ya dönmeden önce Drake'e kaydı. "Haniel, onu bana ver."

"Ben öyle demedim," diye hırladı Drake. "Onu serbest bırakın dedim."

Lord Tyndell sakince, "Ona zarar vermeyeceğim," diye karşılık verdi. "Ama Scarlett'le bir konuşma yapmam gerekiyor. Görünüşe göre birkaç tane. Tava yanımdayken daha makul davranacağından eminim."

"O zaman konuş," diye tükürdü kraliçe.

Lord Tyndell'in gözleri omzunun üzerinden geçmeden önce onun üzerinde gezindi. "İkiz alevinizin yaşadığını öğrenmek ne kadar da ilgisini çekecek. Planlarımızı bu büyüleyici keşfe göre ayarlamamız gerekecek."

Callan, Scarlett'in "Siktir," diye mırıldandığını duydu. Scarlett bir an sessiz kaldı ve Callan sadece Sorin'le aralarındaki bağı kullanarak bir tür sessiz konuşma yaptıklarını tahmin edebildi.

"Annene çok benziyorsun," diyordu Lord Tyndell, karanlık gözleri tekrar Tava'ya dönmüştü ve Callan'ın Lord'un gözlerinde gördüğü şeyde hata yoktu. Bu... kederdi. Hüzün ve keder.

"Mesajı nedir?" Scarlett sertçe sordu, Sorin bir kez daha onun yanına geldi.

Kral ve Kraliçe.

Gölgeler ve içinde büyüdükleri alevler.

Lord Tyndell gözlerini Tava'dan ayırıp yeniden Scarlett'e çevirerek, "Sanırım üslubum yanlış," diye kabul etti. Scarlett cevap vermeyince devam etti. "Mesajdan önce teklif benim, ancak kimin bir şekilde hala yanınızda olduğunu göz önünde bulundurarak, teklifi ikinize de uzatacağım. Siz de gelin

Solgard varisleriyle birlikte beni de kendi isteğimle Baylorin'e geri götürün, biz de bölüğünüzün geri kalanının herhangi bir müdahale olmaksızın batıya doğru yollarına devam etmelerine izin verelim."

"Peki ya teklifi reddettiğim zaman?" Scarlett kılıcının kabzasını çevirerek sordu.

"O zaman mesajını iletcek."

Scarlett sustu. "Şahsen mi?"

Lord Tyndell başını salladı. "Sizin için kendisi gelecek ve bu gemileri Edria'nın dibine gönderecek."

Scarlett, "Onun bir kalbi ezmek için sahip olduğu küçük güç böyle bir şeyi başaramaz," diye karşılık verdi.

"Hayır," diye onayladı Lord Tyndell. "Ama yanında getireceği seraflar bunu yapabilir."

"Kilometrelerce uzaktan geldiklerini göreceğiz," diye araya girdi Sorin. "Bir tanesine bile saldıracak kadar yaklaşmadan onları gökyüzünden indireceğiz."

Lord Tyndell, "Ama zaten her gemide bir serafımız var," diye karşı çıktı.

"Bir ya da iki kişi yeterince kolay, ama hepimizi alt etmek için gereken sayı?" Scarlett karşı çıktı. "Bu o kadar kolay başarılabacak bir şey değil."

"Elemental büyüden daha fazlasına sahibiz, canım."

Arkasında gölgeler yükseldi, önündeki panterler birkaç kurda bölünürken, kör edici beyaz alevler geniş bir daire çizerek etraflarında koşturdu. "Ben de öyle," dedi soğuk bir sesle.

"Ama yanınızdaki tüm masumları kurtarmak için yeterli olacak mı?" Lord Tyndell sordu. "Cevap vermeden önce, kararınızı tartışmanız için size bir saat süre vereceğim. Size değil, sizinle birlikte döneceğini umduğum çocuklarıma nezaketten."

Eli Tava'nın kolundan düştü ve Tava anında güvertede Callan'a değil, Drake'e doğru koşmaya başladı. Etraflarındaki kalkanlar onu tanımış, geçmesine izin vermiş gibiydi ve Drake onu kollarıyla sarıyordu.

"İyi misin?" diye mırıldandı, onu göğsüne bastırarak. Callan onun gözle görülür biçimde titrediğini görebiliyordu.

"Eva'yı almaya çalışıyorlardı," diye cevap verdi, sesi de vücudu kadar titriyordu. "Onu almalarına izin veremezdim."

"Biliyorum, Tava," diye mırıldandı Drake tekrar, başını çenesinin altına sokarak.

"Neden bizi rahat bırakmıyor?" diye fısıldadı. "Eğer onun değilsek, bizden ne istiyor?"

"Keşke bilseydim," diye yanıtladı kardeşi. Eva.

Onun, kız kardeşinin ve Scarlett'in yanındaydılar. Ve şimdi Sorin'in yaşadığını biliyorlardı. Ellerindeki bir kozu da kaybetmişlerdi.

Yine de odaklanabildiği tek şey Tava'nın onun yerine kardeşine gitmiş olmasıydı.

Sorin geminin arka tarafındaki yemek salonunda uzun masanın başında durduğu yerden, "Önceliklerimiz bizi ve çocukları barındıran dört ana gemi," diyordu. "Diğerlerini kaybedersek, idare ederiz."

Cyrus, "Diğer iki gemide tüm erzağımız var, Sorin," diye karşı çıktı. "Onların canı cehenneme diyemeyiz."

"Bunu anlıyorum, ancak seçim yapmak zorunda kalırsak, insanları seçeriz."

"Elbette," dedi Cyrus, "ama bu diğer gemileri yanımızda bırakacağımız anlamına gelmiyor. Zaten gerekli olan en az şeyi aldık. Eğer o ikmal gemilerini kaybedersek, bu geçişin geri kalanı herkes için yorucu olacaktır."

Scarlett kocasının yanında sessizce oturmuş, başını yumruğuna dayamış, olan biteni dinliyor ve izliyordu

etrafını sarmıştı. Lord Tyndell serafı da yanına alarak havaya karıştığından beri neredeyse hiç konuşmamıştı. Azrael hemen Briar ve Sawyer'ı Eva'nın bulunduğu gemiye götürmüş, Toprak Prensi de döndüklerinde Eva'yı da yanında getireceğine söz vermişti.

Callan masanın aşağısındaki bankta oturmuş, kız kardeşiyle göz göze gelmeyi beklerken bacağını durmadan zıplatıyordu.

"Bunları ikinci önceliğimiz yapıyoruz," diyordu Sorin. "Ama insanlarımız ve o çocuklar... Hepimiz bu işten canlı çıkacağız."

"Büyülerine karşı nasıl hazırlanacağız?" Auberon sordu. Callan'ın karşısında, Rayner'in yanında oturuyordu. "Bu serafılar herhangi bir yeteneğe sahip olabilirler, hatta bu dünyadan bir güce bile. Buna nasıl karşı koyacağız?"

Scarlett aniden konuşarak, "Her türlü olasılığa karşı hazırlık yapıyorsun," dedi. Çenesini dayadığı eli sandalyesinin koluna düştü. "Eğer beklenmeyi beklemek üzere eğitilmediysen, o zaman bu dövüşe katılmayacaksın."

"Ne?" Eliza tereddüt etti. "Mümkün olan her silaha ihtiyacımız olacak, Scarlett."

Scarlett başını sallıyordu. "Bu şekilde savaşmaya hazır olmayanlar yükümlülük altına girecekler ve bunu sen de biliyorsun, Eliza. Dikkatimiz ve odak noktamız bölünecek. Zaten birçok dezavantajımız var. Daha fazlasını kaldıramayız."

Rayner, "Haklı bir noktaya değindi," diye ekledi.

Scarlett, "Bu şekilde savaşmak için eğitilmemiş olanlar, onları korumaları için çocukların yanına yerleştirilecek," diye devam etti. "Biz aşağı-"

Scarlett'in gözleri onunkilerle birleşince Callan onun bakışlarını tutarak, "Dur bakalım," diye araya girdi. "Bana bazılarımızın dövüşmesine izin vermeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Evet," dedi, ses tonunda tartışmaya yer yoktu.

Ama bu konuda tartışacaktı. Ailesini ve en iyi arkadaşlarını bu Lordlar yüzünden kaybetmişti.

onun bu savaşın dışında kalmasını mı bekliyordu?

Bu bir seçenek değil.

"Hayır," diye hırladı. "Dövuőeeęim, Scarlett."

"Callan, bunu seninle tartışacak zamanım yok. Bu tür bir savaş için hazırlıklı değilsin. Bir gün hazır olacaksın ama o gün bugün değil."

"Sen ne kadar kralieyse ben de o kadar kralım," diye çıkıştı Callan. "Bu kararları benim adıma sen veremezsin."

Scarlett ayağa kalktı ve ona doğru eğilirken ellerini masaya dayadı. "Söyleyin bana Majesteleri, bugün orada öldüğünüzde -çünkü öleceksiniz. Savaőılarım bugün önceliğin sizin güvenliğiniz olmadığını anlayacaklardır- Peki bugün orada öldüğünüzde ve krallığınızı Eva'ya bıraktığınızda, o reőit olana kadar yerinize kimin hüküm sürmesini istersiniz?"

"Sen bir kaltaksın," diye alay etti Callan.

Sorin'den bir hırıltı yükseldi, ama Scarlett onu durdurmak için elini kaldırdı.

"İhtiyacım olduğunda öyleyim," diye kabul etti. "Ve şu anda beni duymana ihtiyacım var Callan. Seni orada tutamam. Bunun için hazır değilsin ama kimi korumaya hazır olduğunu biliyor musun? O ocukları. Güvertenin altında saklanacaklar. Sana orada ihtiyacım var, Drake ve Tava ile birlikte, ne pahasına olursa olsun o çocukları korumaya hazır ol. Çünkü bizi geçebilirlerse, onların son umudu siz olacaksınız."

Bütün oda sessizliğe gömüldü ve Callan kalın kalın yutkundu. Scarlett, "Seçim gerçekten de sizin," diye devam etti. "Ben sizin kralieniz değilim, ama en çok değer verdiklerinizi korumak istediğinizi varsayıyorum." Gözleri masanın karşısında oturan Tava'ya kaydı, Drake'in kolu koruyucu bir şekilde Tava'ya sarılmıştı. "Bu topraklardaki tek tebaanız onlar. Gemiler. Onlar vardır ve sadece olanlar kim vardır sizin sorumluluk."

"Katılmıyorum," diye karşı ıktı Callan. "O ocuklar Kara Sendika'dan. Benim krallığımın bir parçası. Onlar sizin olduğu kadar benim de sorumluluğum altındadır." Scarlett'in başı düştü.

Sonra hafifçe dönerek, aralarındaki bağı açıkça dile getiren Sorin'e baktı. "Yapma bunu," diye tersledi Callan. "Tam karşında otururken benim hakkımda konuşma."

"Zaman kaybediyoruz," diye araya girdi Eliza. "Strateji geliştirmemiz gerekiyor. Callan hayatını riske atıp bizimle savaşmak istiyorsa, onu durdurmak bizim sorumluluğumuz değil."

Scarlett'in dudakları gergin bir çizgi halinde birbirine yapıştı, gözleri tekrar Tava'ya kaydı ve sonra, "Peki," diye mırıldandı.

Sorin'in eli sırtına geldi ama vücudunda hiçbir gerginlik kalmamıştı. Kaskatı kesilmişti ve Callan bunun gidişatından hoşlanmadığını söyleyebilirdi. Anlamıştı. Gerçekten anlıyordu. Onu kendi sorumluluğu olarak görüyordu. Onu kendisinden biri olarak kabul etmişti. Onun için ölecek, tıpkı Tava için yaptığı gibi onun için öldürecekti. Ondan bunu istemek, olduğu her şeye ters düşüyordu.

Ama ondan aynı şeyi yapmasını nasıl isteyebilirdi? O çocuklar kendisinin olduğu kadar onun da tebaasıyken ondan nasıl saklanması isteyebilirdi?

Azrail aniden ortaya çıktı, yanında Briar ve Sawyer vardı, Eva Sawyer'a sarılmıştı.

"Callan!" diye bağırdı kız kardeşi, Sawyer onu yere bırakırken. Kız koşarak ona doğru geldi ve Callan hemen dönerek onu kucağına çekti. Kızın gözleri kocaman açılmıştı ve yüzünü onun göğsüne gömdü. Daha ne kadar travmaya katlanmak zorunda kalacaktı? Bakışlarını kaldırdığında Scarlett'in Eva'ya sabitlenmiş olduğunu gördü ve Callan onun da aynı şeyi düşündüğünü biliyordu.

"Nakoa?" Sorin soruyordu. Azrael sinsî adımlarla masaya gelip oturmuştu ama Briar ve Sawyer hâlâ göründükleri yere çakılıp kalmışlardı.

Briar, "Neve, Eva ve Tava'yı korurken düştüğünü bildirdi. Bundan daha fazlasını öğrenecek zamanımız olmadı. Hazırlanmamız gerekiyor." "Ama Haniel benim." diye eklemeyen önce bir an durakladı.

Callan kalın kalın yutkundu. Su Komutanı kız kardeşini ve Tava'yı savunurken ölmüştü.

"Çocuklarla birlikte orada kaldı. Diğer iki Fae de ona katıldı," diye devam etti Briar. "Ama orada daha fazlasına ihtiyacımız olacak."

"Bütün çocuklar sayıldı mı?" Scarlett sordu. "Korkmuşlardı ve saklanıyorlardı," diye ekledi Sawyer. "Bu kesin olarak söylemek mümkün değil."

Tava, Scarlett'e bakarak, "Ben oraya gideceğim," dedi. "Günlerimi onlarla birlikte geçiriyorum. Onları mümkün olduğunca sakın tutmaya yardım edeceğim. Her şey sırasında onları meşgul tutacağım."

Drake hemen, "Ben de onunla gideceğim," dedi.

Scarlett başını salladı. Gözleri Callan'ın üzerinden atlayarak etrafındakileri taradı. "Hepinizi kimin nerede konuşlanması gerektiğini söyleyecek kadar iyi tanımıyorum. Planları siz yapın," dedi ve bankta geriye doğru çökerken Sorin'e döndü. Başı arkaya eğildi, gözleri kapandı.

Sorin, Briar ve diğerleri savaş konuşmalarına ve stratejilerine daldılar. Eva kucağında sessizdi, ona yapışmıştı ve Callan Scarlett'in haklı olduğunu biliyordu. Tüm bunlar olurken onu bırakamazdı. Onunla birlikte olmalı, değer verdiği kişileri savunmalıydı. Eva. Tava. Kendi topraklarından olan o çocukları. Gururunu bastırdı ve onlara Drake ve Tava ile birlikte gemiye gideceğini söylemeye hazırlandı.

Sorin görev dağılımını yapıyordu. "Rayner'ı ikinizle birlikte göndereceğiz. Neve'e ve zaten orada olanlara yardım edecek ama onlar güvertenin üstünde olacaklar. Callan sizinle birlikte orada görev almayı seçmediği sürece güvertenin altında sizinle ve Drake'le birlikte görev yapacak kimseyi ayıramayız."

Tava, "Callan başka bir yerde olmayı seçerse Drake için sorun olmaz," diye cevap verdi. "Uzun zamandır sadece Drake ve ben vardık. Bu da farklı olmayacak."

Callan'ın bakışları ona kaydı. Elleri kucağında duruyordu ama gözleri Sorin'in üzerindeydi, çenesi yukarıdaydı. Yine de onu tanıyordu. Onun çalışmasını, kelimeleri hançer yerine silah olarak kullanmasını izlemişti. Bu konuda çok başarılıydı.

çift anlamlı konuşuyordu ve bu da farklı değildi. Ona bir çıkış yolu sunuyordu. Ona, aslında hiç başlamamış olan flörtünü bitirmesi için bu yolu öneriyordu.

Ve bir parçası onu almak istedi.

Babaları onu serbest bıraktığında onun yerine Drake'e gitmişti ve Callan onu suçlamıyordu. Son haftalarda onu neredeyse hiç görmemişti ve gördüğünde de sadece Eva hakkında konuşuyorlardı. Bir şeye ihtiyacı olup olmadığını soruyor, o da iyi olduğunu söyleyerek onu gönderiyordu. Kendi kederi ve travması içinde o kadar kaybolmuştu ki, tüm bunları atlatmaya çalışıyordu ve Eva ona zaman ve alan tanıyor, üzerindeki bu ek beklentiyi kaldırmayı teklif ediyordu.

Onu bekleyecek miydi? Ondan bunu istemek yanlıştı. Ya Scarlett haklıysa? Ya bütün bunların sonunda o kadar farklı biri olarak ortaya çıkarsa ve Tava'yla birlikte olamayacaklarsa? Kendisi bu karanlığın içinde yol alırken onu da sürüklemek istemiyordu. Bu ona haksızlık olurdu. İki için de adil değildi.

Scarlett onu düşüncelerinden uzaklaştırarak, "Evet, Majesteleri," dedi. "Nerede görev yapmak istiyorsunuz?"

Kalın bir şekilde yutkundu ve göz ucuyla Tava'ya baktı. Yüz hatlarında hiçbir duygu belirtisi yoktu. Ağırbaşlı bir hanımefendinin portresiydi, oynamak için yetiştirildiği rol. Hayatındaki erkeklere boyun eğmek. Kralına boyun eğmek. Görülmek, duyulmamak.

Scarlett, Callan cevap vermeyince, "Seçimini yap, Callan," dedi. "İnsanları yerlerine yerleştirmemiz gerekiyor."

Kucağındaki Eva'ya baktı, açık kahverengi saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü. Bunu Tava yapmış olmalı.

"Onunla birlikte," diye cevap verdi sonunda. "Onunla kalacağım ve onu koruyacağım."

BÖLÜM 11

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett gemilerinin ana güvertesinde, Sorin ve Cassius da yanlarında duruyordu. Rayner, Sawyer, Eliza ve Neve çocukları ve Baylorin kraliyet ailesini koruyorlardı.

Briar ve Auberon, Briar'ın sarayından birkaç savaşçıyla birlikte Briar'ın ana gemisindeydi. Küçük kuvvetlerinin geri kalanını stratejik olarak ikmal gemilerine yerleştirmişlerdi. Lord Tyndell'in bahsettiği serafların gemilerin tam olarak neresinde olduğundan emin olmadıkları için manevralarında kurnaz davranmak zorunda kalmışlardı. Belki de onları gerçekten her gemiye yerleştirmemişlerdi. Belki de Lord blöf yapıyordu. Bu tamamen mümkündü ama sözlerini tehdit olarak algılamaları gerekiyordu.

Cyrus onlarla birlikte gemide kalmış, Cassius'un yanında durmuştu ve Azrael de buradaydı. Bunun başlıca nedeni Scarlett'in Toprak Prensi'nin ne pahasına olursa olsun kraliçesinin yanına dönmeye çalışmayacağına güvenmemesiydi. Geçen hafta boyunca prensle nasıl başa çıkacağını düşünmüştü. Onu kendileriyle birlikte Avonleya'ya getirecekse, Talwyn'e bilgi aktarmaya çalışmayacağından emin olmalıydı. Onun kendi taraflarında olduğundan emin olmalıydı. Tekrar tekrar Kan Bağı'na dönüp duruyordu ama ondan bunu talep etmeye bir türlü cesaret edemiyordu.

Bu da onu en başa döndürdü ve hiçbir seçeneği kalmadı.

Ama şimdi bunu düşünecek zaman değildi. Callan'ın tam bir baş belası olmasına rağmen Callan ve Eva'yı güvertenin altına indirmişti. O kısa toplantıda doğruyu söylemişti. O bir yük olacaktı. Yüzünü gösterdiğinde sadece Alaric'i öldürmeye odaklanmak yerine, Callan yukarıda kalırsa dikkati bölünecekti. Savaşçılarını onu öncelikli hale getirmemeleri için talimat vereceğini söyleyerek tehdit etmişti ama bu bir yalandı. Kimse ona bunu söylememiş olsa da herkes bunu biliyordu ama yine de amacına ulaşmıştı. Ölümlüler işe yaramaz değildi ama büyü kullananlarla savaşmaya hazır değillerdi.

Şimdi durdular ve beklediler. Ne için? Bilmiyordu. Bir seraf lejyonunun üzerlerine inip kazanabileceğini düşünmeleri mümkün değildi. Alaric bunun için fazla zekiydi.

Ama onları nasıl bulmuşlardı?

Aklından defalarca geçen tek soru buydu. Edria Denizi'nin tamamında bulundukları yeri tam olarak nasıl tespit edebilmişlerdi? Haftalardır yelken açıyorlardı. Kelimenin tam anlamıyla kıtanın batısında herhangi bir yerde olabilirlerdi. Peki bunu nasıl başarmışlardı?

Sorin onun kulağına sessizce, "Rezervlerini doldurmalısın," dedi.

"Benim senin büyüne ihtiyacım olduğu kadar senin de benimkine ihtiyacın var," diye karşı çıktı. "Savaştan hemen önce senden büyü çekmeyeceğim."

"Sizinkiler bu sabahki antrenmanda tükendi. Bende biraz var."

"Hayır."

"Scarlett."

Ona bakmak için başını kaldırdı. "Gümüş gözler, Sorin," dedi onları işaret ederek. "Rezervlerim iyi durumda."

"İyi olmak Alaric'le yüzleşmek için yeterince iyi değil," diye karşılık verdi.

Scarlett gözlerini devirdi. "Şu anda yanımda durmana izin verdiğim için bile şanslısın. Callan ve Drake ile aşağıda kalmanı sağlamalıydım. Eğer Lord Tyndell

seni çoktan görmüş olmalıydın." Adamdan bir hırıltı yükseldi ve kadın alaycı bir şekilde göğsünü okşadı. "Hayvanlığa geri döndüğünü gördüğüme sevindim."

"Beni yanından uzak tutabileceğini sanıyorsan, hayal görüyorsun," diye hırladı Sorin.

"Senden güç çekeceğimi ve savaştan önce seni zayıflatacağımı sanıyorsan, hayal görüyorsun," diye karşılık verdi. "O taht odasındaki deneyimi tekrar yaşamak zorunda kalma olasılığını artıracak bir şey yapma fikrini aklımdan bile geçirmeyeceğim, bu yüzden benden bunu bir daha isteme."

Sorin'in altın gözleri yumuşadı. Scarlett, başın üzerinden yumuşak bir okşayış geldi. Bunun üzerinde çalışmamız gerekecek, aşkım.

Ve yapacağız, ama bugün değil.

Öne doğru eğildi ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Cyrus yüksek sesle boğazını temizledi. "İkiniz de hayatlarımız için savaşmak üzere olduğumuzun farkındasınız, değil mi?"

Scarlett içini çekerek geri çekildi. "Evet, sevgilim." "Sadece emin olmak istedim."

Lord Tyndell havadan adımını atmadan bir an önce hava güvertede parıldarken ona orta parmağını çevirdi, az önceki seraph onun yanındaydı. Arkasındaki güverteyi taradı, yüz hatları sertleşmeden önce bir an için düştü.

"Çocuklarım eve gelmemeye karar vermişler, görüyorum," dedi huysuzca.

Scarlett, "Öyle," diye cevap verdi.

"Takas teklifimiz de mi reddediliyor? Callan ve Eva da olmadığına göre?" "Ne kadar da gözlemcisin."

Rab, "Akşam yemeği sohbetinizi çok özledim," derken dudaklarını hafifçe eğdi.

"Alaric mesajıyla birlikte nerede?"

"Önce ben geldim. Onun varlığının gerekli olup olmadığını görmek için."

"Kabul etmiş olsaydım bile, kıcını buraya sürükleyip beni kendisi alabilirdi," diye cevap verdi. Gölge zırhı, Hazel'in ona verdiği Cadı Kıyafeti'nin üzerinde vücuduna sımsıkı sarılmıştı. Ayaklarının dibinde daha fazla gölge dönüyor, en az onun kadar huzursuz görünüyordu. Beklemekten, savaşma beklentisinden nefret ediyordu. Eğer gerçekleşmesi gerekiyorsa bunu yapmaya hazırdı.

"Her zaman çok kana susamışsın, evcil hayvanım."

Bu zalim ses kadının omurgasında bir ürperti yarattı ve Sorin tekrar hırlayarak aynı anda kılıçlarını sırtından çekti.

"Burada ne halt ediyorsun?" Mikale, Lord Tyndell'in yanında belirttiğinde Scarlett sordu. Onunla birlikte kocaman bir seraph da belirdi. Gemideki herkesten daha uzundu, gri kanatları arkasında uzanıyordu. Siyah saçları başının üstünde düğümlenmişti ve yeşil gözleri ona dik dik bakıyordu.

"Bu o mu?" diye sordu Seraph, bakışları onunkileri hiç terk etmeden.

"Öyle," diye yanıtladı Mikale.

"Benim kim olduğumu bilmen biraz kabaca görünüyor, ama ben senin kim olduğunu bilmiyorum," diye söylendi Scarlett, gölgeleri kıvranarak arkasında şekillenmeye başlamıştı. Seraph'ı incelerken kollarını kavuşturdu ve başını yana eğdi.

Mikale ellerini ceplerine sokarak, "Yakında onu daha iyi tanıyacaksın, evcil hayvanım," dedi.

Kara bir sırtışla bir elini kaldırdı, avucunda beyaz alevler canlandı. "Ateşi akrabaları kadar seviyor mu?"

"Daha çok," diye karşılık verdi Seraph, kendi ateş büyüğü olması gereken şeyle etraflarına ateş sarılırken kanatları parlak bir şekilde parlıyordu.

"Siktir," diye nefes aldığını duydu Azrael'in. "Bu çok uygunsuz," diye mırıldandı Cyrus.

Cassius, "Ben o kelimeyi kullanmazdım," diye mırıldandı.

Scarlett yumruğunu sıkarak alevleri söndürdü ve hayal kırıklığını bastırdı. "Bıçaklarımın kanatlarını yine de vücudundan ayıracağından eminim."

"Bunu öğrenmek için asla bir tanesine yeterince yaklaşamayacaksın," diye cevap verdi Seraph metanetle.

"Neden öylece durup konuşuyoruz? Mesaj nedir?" Sorin sıkıca sordu.

"Önce geri alınması gerekiyordu," diye yanıtladı Lord Tyndell. "'Geri alınmalı' derken ne demek istiyorsunuz?" Scarlett sordu.

Ama bir an sonra, gökyüzünde beliren ve mide bulandırıcı gümbürtülerle geminin güvertesine düşen cisimlerle sorusu cevaplandı. Sorin ona doğru uzanıyordu ama Sorin onun ellerini itti.

"Ne oluyor lan?" Cyrus öne doğru adım atarak mırıldandı.

Cassius ve Sorin onun etrafını sararken Azrael, tam olarak neye baktıklarını anlamaya çalışmak için Cyrus'la birlikte ilerledi.

"Çekilin, sizi zorba herifler," diye homurdanarak Cass ve Sorin'in yanından geçmeye çalıştı ama onlar kas yığınınından oluşan katı duvarlardı. Sihri kullanmadan onları geçmesi mümkün değildi ve bunu saklaması gerekiyordu.

Cassius bir an sonra dönüp ona baktı ve elleriyle omuzlarını kavradı. "Seastar..." Onun bakışlarıyla karşılaştığında tamamen çaresiz görünüyordu. "Sana mesajın ne olduğunu söylediğimizde, kendini kontrol altında tutmalısın. Anlıyor musun?"

"Neden kendimi kontrol edemeyeyim ki?"

"Çünkü onlar kafa ve vücut parçaları, Scarlett," diye cevap verdi Sorin acımasızca.

"Ne?" Adamın söyledikleri karşısında yüzü buruştu, onu doğru duymadığından emindi. "Neyin?"

"İnsanların, Scarlett. Fae'lerden. Mahkemelerimizden."

Tüm vücudu buz kesti. Sonra ısındı. Sonra tekrar soğudu. Gölgele kalınlaştı, etrafında dönmeye başladı, aralarında alevler ve buzlar dönüyordu.

"Çekil."

Sesi de büyüğü kadar karanlıktı ve Sorin ile Cassius kenara çekildiler. Mikale ona sırtıyordu. Lord Tyndell kederli görünüyordu, sanki işlerin bu noktaya gelmesine üzölmüş gibiydi. Seraph sıkılmış görünüyordu, kollarını kavuşturmuş, temkinli bir şekilde onu izliyordu.

Geminin güvertesine dağıılmış vücut parçalarına baktı. Sadece bakarak uzuvların Fae olup olmadığını anlayamazdınız. Kollar. Bacaklar. Ayaklar. Eller.

Ama kafalar? Hepsinde Fae'lerin kemerli kulakları vardı.

Sorin onların mahkemelerinden olduklarını nereden biliyordu, bilmiyordu. Belki de sadece tahmin etmişti. Ama umurunda değildi. Alaric ona bir mesaj göndermek için masum insanları öldürmüştü.

Ve sonra Alaric havadan onun önüne çıktı.

"Sen öldün," dedi, ses tonu karanlığın vücut bulmuş haliydi.

"Sen benim insanlarımı öldürdün; ben de seninkileri. Bir savaş istedin, Wraith'im. Ben de sana bir tane verdim," diye karşılık verdi, sesi ölümcül derecede sakindi.

Scarlett ona doğru hamle yaptı ve ejderha da sırtından siyah kanatlarını kopararak gökyüzüne doğru sıçradı. Scarlett'in gölgeleri arkasında bir ejderha oluşturmaya başlamıştı bile ama yeterince hızlı değildi. Ateş fırlattı ve Gece Çocuğı bölgesinde yaptığı gibi onu dondurdu. Donmuş alev bloklarından sıçrayarak daha da yükseğe çıktı ve gölge ejderhası kendi öfkesini kükreyene kadar onun peşinden koştu. Bakmasına bile gerek kalmadan nerede olduğunu biliyordu ve ağzından ateş püskürerek yanından geçip giderken sırtına atladı.

Alaric havada dönerek onunla karşı karşıya geldi ve gölge ejderhası tekrar ateş püskürttüğünde, Scarlett'in göremediğı bir şeyin kalkanına çarptı.

"Onlar masum insanlardı!" diye bağırdı ona. "On iki yaşından beri insanları öldürüyorsun." diye karşılık verdi, siyah kanatları onu havada tutmak için tembelce çırpıyordu. "Yoksa bu senin için o kadar doğal hale geldi ki ilk avını unuttun mu?"

"Onlar masum insanlar değildi," diye karşılık verdi, ellerinde buzdan bıçaklar oluşuyordu.

"Nereden biliyorsun?" Alaric sordu. "Sana duyman gerekenler söylendi."

"Ne?" Scarlett geri çekildi ve neredeyse ejderhanın üzerinde dengesini kaybedecekti. "Yalan söylüyorsun."

"Sanırım hiçbir zaman gerçekten bilemeyeceksin, değil mi?" diye alay etti.

Gölgeleri kalkanının üzerinde yılan gibi kıvrılıyor, bir yol bulmaya çalışıyordu, ta ki kalkanı boyunca hiç hareket etmediklerini fark edene kadar.

Kalkan onları emiyordu.

Onları kendine doğru çekerek gemilerin ve aşağıdaki denizin yüzlerce metre yukarısındaki ejderhayı güçlendirdi. Alaric'in gücünün ne olduğunu anladığında dudakları yavaşça yukarıya doğru eğildi.

Yumruğuyla sadece kalpleri ezmekle kalmıyordu. Bir insandan yaşam gücünü çekebiliyordu. Görünüşe göre ondan değil.

-ya da çoktan yapmış olurdu- ama büyüsünü ondan çekebilir, tıpkı üzerine yerleştirdiği boşaltıcı Mühür'ün yaptığı gibi yavaşça boşaltabilirdi. Geriye hiçbir şey kalmayana kadar ona fırlattığı her gücü emecekti.

"Sen benim silahımsın," dedi Alaric soğuk bir sesle. "Seni ben yarattım. Öyle ya da böyle seni geri alacağım."

Omzunun üzerinden bir şeye başını salladı ve arkasına baktığında gemiden gelen serafın havada süzüldüğünü gördü. Alaric'e o kadar odaklanmıştı ki, öfkeden gözleri o kadar kör olmuştu ki, onun kendilerini gökyüzüne kadar takip ettiğini duymamıştı. Buz hançerlerinden birini ona fırlattı ama ateş büyüsü hançeri temas etmeden eritti. Geri dönerek Alaric'i de takip etmeye çalıştı ama o gitmişti. Seyahat etmiş olmalıydı. Bir şey varsaymak güvenli değildi ama onun kalıp kendi pis işlerini yapmasını da beklemiyordu. Bu serafın ne için olduğu belliydi.

Seraph ile yüzleşmek için gölge ejderhasını savurdu, buz hançerini attı ve bir bıçak çekti

kemerinden çıkardı ve bıçağın etrafına beyaz alevler sardı. Ona fırlatmak için geri kaldırdı.

"Bana seni öldürmememi söylediler," dedi uğursuzca, "ama seni etkisiz hale getirmek için gerekirse sana zarar veririm."

"Seni benim için gerçekten hiç hazırlamadı, değil mi?" Scarlett mırıldandı ve bıçağı göğsüne nişan alarak uçurdu.

Adam kendi alevleriyle kalkan oluşturdu ama kadın bunu bekliyordu. Beyaz alevlerini bıçağın hemen arkasından ona doğru fırlattı. Beyaz alevler turuncu ateşle karşılaştı ve bu iki gücün çarpışmasının sonucu onu geriye doğru fırlattı.

Gölge ejderhası tepki vermekte gecikmedi, altına girip onu yakaladı ama aşağıdan gelen çığlıkları ve adının haykırıldığını duydu. Burada kimse ona ulaşamazdı. Başka hiç kimse onun gibi gökyüzüne çıkamazdı. Rüzgâr büyüğü olmadan olmazdı.

Arkasını döndüğünde Alaric'in tekrar havada asılı kaldığını gördü ve lanet okudu. Bu şekilde kazanamazdı. Alaric'in yeni ortaya çıkan gücüyle değil.

"Eve gel, Scarlett." Sesi kırılmış ve sinirliydi. "Eve dön ve arkadaşların yaşasın."

"Söyleyeceğin her şeye inanmayı bıraktım," diye karşılık verdi.

Alaric'in yüz hatları karardı, elmacık kemiklerinin keskin hatları gerginleşti. "Öyle olsun."

Sonra kayboldu, ama Scarlett'in gözlerini kırpması için gereken süre kadar. Adam tekrar solunda belirdi.

Bir düzine serafla birlikte.

Ve yine aynı şekilde sağında. Ve sonra

Briar'ın gemisinin üstünde daha fazlası.

Ve çocukların olduğu geminin üstünde.

Bu kadar çok insanla seyahat etmek onu tüketiyor olmalıydı. Buna daha ne kadar devam edebilirdi? Ve Maraşlılar bu konuda yeteneklerini nasıl yeniliyorlardı?

O zaman kafasına dank etti. Fae'ler. Fae'leri Avonleyan'ların yaptığı gibi kullanmak zorundaydılar. Kendisine, Nuri'ye ve Juliette'e Fae hedeflerini öldürmemeleri, onları sorgulanmak üzere Yoldaşığa geri getirmeleri emredildiği zamanlar olmuştu. Scarlett her zaman onları başka birinin sorguladığını, işkence ettiğini ve sonra da öldürdüğünü düşünmüştü.

Ama bazılarının Kardeşlik'in altındaki hücrelerde tutulduğunu görmüştü. Alaric'in onları hayatta tutmak için iyi bir nedeni olduğuna inandığı için bu konuda hiçbir şey düşünmemişti. Hedeflerinin neden ölmesi gerektiğine dair ona her zaman bir açıklama yapmıştı. Açıklama yapmadığı tek zaman, Tyndell Malikânesi'ndeki misafirliğinin sona ermesi için Sorin'i öldürmesini istediği zamandı.

Ve bunların hepsi yalandı. Tıpkı bu erkeğin onu beslediği diğer her şey gibi.

Tekrar önünde belirdi, karanlık gözlerinde öfke ve zafer parlıyordu. Bir elini uzatarak gölgelerini ona doğru çekti ve gölge ejderhasının hafifçe düştüğünü hissetti. Bunu nasıl yapıyordu?

Yüzünde zalim bir sırıtma belirdi. "Beni tamamen çözdüğünü sanıyorsun, değil mi Ölümün Bakiresi? Hâlâ elimde kozlar var. Senin benim derimin altında olduğun kadar ben de senin derinin altındayım. Kazanamazsın. Beni yenemezsin ama değer verdiklerini kurtarabilirsin."

"Gücümü boşaltabilir misin?" diye sordu, ne yapacağını düşünürken zaman kazanmaya çalışıyordu.

"Yapabilirim," diye yanıtladı. "Onu kendime çekebilir ve kendiminkini güçlendirebilirim. Kendime çektiğim büyü ne kadar güçlüyse, ben de o kadar güçlü olurum."

Ondan beslendiğini fark etti. Onu birden fazla nedenden ötürü Kardeşlik'te kilitli tutuyordu.

Kendi hınzır sırıtışıyla, "Kartlarını yakınında tut, Alaric. Hepsi için geliyorum."

Sonra büyüünün her zerresini içine çekti ve aşağıdaki denize düştü.

Serbest düşüşe geçtiğinde Alaric'in öfke ve panik dolu bağırışını duydu, midesi boğazına düğümlendi. Kafasını kaldırdığında beş serafın, tüylü kanatlarını arkaya atmış, üzerine atladığını gördü. Ondan çok daha iriydiler ve hızla ona yaklaşıyorlardı.

Sırtı aşağıdaki dalgalara dönük olacak şekilde döndü ve onlara doğru beyaz alevler gönderdi. İki tanesi alevlere kalkan oldu ama diğerleri tüylerinin alev almasını önlemek için yönlerini değiştirdi. Geriye döndüğünde aşağıdaki denizi beklediğinden çok daha yakın buldu ve hızla su büyüsüne sarıldı. Yine de henüz yeterince kusursuz değildi. Yetenekleriyle, büyüsünü kullanarak savaşma alıştırmaları yapıyordu ama su büyüsü her zaman en zayıf gücü olmuştu. Onunla daha az güçlü olduğundan değil, ama Avonleyan yeteneklerine çok fazla yaslanmıştı. Bunlar ona daha doğal geliyordu ve kendisine aktarılan Fae yetenekleri konusunda o kadar yetkin değildi.

Cassius'un adını haykırdığını duydu ve Sorin'in paniğini bağıın aşağısında hissetti. Tüm odağını büyüsüne vermek için onu engellemek zorunda kaldı. Tekrar dönerek, denizden biraz su çekmeye çalışmak için ellerini uzattı ama hâlâ denizin elli metre üzerindeydi. Gölge ejderhası bu hızla onu yakalamak için asla zamanında oluşamayacaktı. Serafların tekrar yaklaştığını duyabiliyordu.

Ve sonra su onu çevreledi. Havada bir su küresi onu orada asılı tutuyordu. Suyun dış katmanı donarak bir kalkan oluşturdu ve Briar'ın gözlerinin kendisine sabitlendiğini görmek için aşağı baktı. Ağzını ve burnunu işaret etti ve ona bir hava cebi yapmasını söylediğini anladı. Çünkü her zaman söylediği gibi suyun altında nefes alabiliyordu ve bir an sonra, hızla atan kalbini sakinleştirmek için derin nefesler alıyordu. Hâlâ havada asılı duruyordu, seraphlar onun suda güvenliğini sağlıyordu ama sonra ateş seraphları buzla kaplı baloncığa turuncu ve sarı alevler fırlatmaya başladı. Tekrar Briar'a baktı, yüz hatları gerilmişti ve onu tutmaya çalışıyordu.

ve kendi su büyüsunü onunkiyle birlikte çalışması için göndererek buzun dış katmanını güçlendirdi.

Ta ki siyah alevler yanından geçene kadar.

Cassius'u bulmak için o su kabarcığının içinde döndü. Havadaydı. Sırtından Ranvir'inki gibi koyu derimsi kanatlar çıkıyordu.

Onlar ejderha kanatlarıydı.

Öne doğru hamle yaptı, elleri baloncuğun buzlu duvarına geldi. Bakışları adamın sağlam gözüyle birleşti. Ama çikolata kahverengisi değildi. Koyu kehribar kırmızısıydı, gözbebeği dikey bir yarıktı ve rezervleri dolduğunda gözlerinin yaptığı gibi parlıyordu.

Etrafından daha fazla siyah alev fışkırdı ve onları en yakındaki serafın üzerine fırlattı. Ve sonra seraf yok oldu, rüzgârda denize doğru sürüklenen gri küllerden başka bir şey değildi.

"Geri çekilin!"

Scarlett başını kaldırdığında hepsinin üzerinde başka bir serafın dolaştığını gördü. Kahverengi kanatları vardı ve siyah saçları başının üstünde düğümlenmişti. Gri gözleri nefretle Cassius'a dikilmişti. Cassius bir eliyle ona doğru uzanmış, kalkanını indirmesini işaret ediyordu. Diğer eli hâlâ havadaydı, parmak uçlarındaki siyah alevler serafları uyarıyordu.

Büyüsünü geri çekerken ve Briar'ınkinin de yavaşça sıyrıldığını hissederken hiçbirisi ona doğru bir hamle yapmadı. Su Prensi tabanda bir buz tabakası tutarak ona ayakta durabileceği bir yer sağladı ve Cassius'a doğru ilerledi. Parmakları Cassius'un uzattığı eline dokunduğu anda, Cassius onu kendine doğru çekti ve bir kolunu sıkıca beline doladı. Briar'ın büyüsunün kaybolduğunu hissetti ve sonra havada asılı kaldı, kolları Gardiyan'ın boynuna sıkıca sarılmıştı.

Etraflarında tam bir kaos vardı. Aşağıda savaş sesleri çınılıyordu ama dikkatleri önlerindeki beş serafın üzerindeydi. Cassius'un kanatları

onları havada tutmak. Yeteneklerini daha ne kadar elinde tutabileceğini bilmiyordu. Onları ilk kez tam anlamıyla kullanıyordu ve şu anda onları nasıl kontrol ettiğini bilmiyordu. Yeteneklerine ilk kez tam olarak eriştiğinde, bu bir felaket olmuştu.

"Arius'un muhafızlarından biri nasıl burada olabilir?" diye sordu baş seraph. Ona ulaşmaya çalışan diğer dördü, kanatlarında bir dizi renkle onun arkasında sıralanmıştı.

"O tam kanlı değil."

Alaric'in öfkeli hırıltısı gürültüyü yarıp geçti ve Seraph'ın yanında belirdi. Onu ve Cassius'u içine alırken dudağı geriye doğru kıvrıldı.

Cassius'a, "Alevlerini söndür," dedi. "Şimdi."

Tartışmadı. Bunu yapması birkaç dakika sürdü ama parmak uçlarındaki siyah alevler kayboldu.

"O zaman babası kim?" diye tekrar sordu Seraph.

"Bilmiyorum ama bir yolunu bulacağız. Çok fazla seçenek yok. Sargon çok titizdir," diye yanıtladı Alaric. Gözleriyle tekrar buluşmadan önce bakışları bir süre daha Cassius'un üzerinde kaldı. "Görünüşe göre bugün ikimizin de kartları ortaya çıktı, Wraith'im."

"Benim sana ait olduğum tek şey senin ölümün," diye hırladı. Cassius'un kolunun beline dolandığını hissetti. Yorulmaya başlamış olmalıydı. Hiç kimse ilk kez bu kadar çok büyüye eriştiğinde bunu sürdüremezdi. Güç kuyularından doğru dürüst nasıl yararlanacağını bilmiyordu. Kahretsin, o da çoğu gün bunu zar zor başarabiliyordu ve aylardır yetenekleriyle antrenman yapıyordu.

Alaric onun yaptığı açıklamayı neredeyse takdir ediyor gibiydi, yüz hatlarında bir gurur ifadesi belirdi. "Tam da seni eğittiğim gibisin, Scarlett Monrhoe. Acımasız. Kinci. Bir silah. Seninle evde görüşeceğiz." Yanındaki Seraph'a döndü. "Onun bana getirilmesini istiyorum. Diğerleri denizin dibini boylayabilir."

Seraph başını salladı, bir savaşçı emirleri yerine getirdi ve sonra Alaric gitti. Scarlett onun geri gelmeyeceğini biliyordu. Bu sefer dönmeyecekti.

O gittiği anda gölgelerini serbest bıraktı ve hızla ejderhasının içinde toplanmalarını diledi. Yukarıdaki seraphlar tekrar saldırmaya başlamıştı ama hiçbiri onlara doğru gelmedi.

"Sihri bırak Cass," dedi. "Gölgelerim bizi yakalayacak."

"Memnuniyetle," diye mırıldandı ve bir saniye sonra tekrar düşmeye başladı, ancak birkaç dakika sonra gölgelerin üzerine indi. Briar'ın gemisinin tam üzerindeydiler ve o da geminin güvertesine doğru dalışa geçti.

Gölgelerden sıçrayarak Su Prensi'nin yanına ayaklarının üzerine indi. Cassius yanlarına indi, hemen dizlerinin üzerine çöktü ve nefesini tutmaya çalıştı.

"Kana ihtiyacın var," diyerek onun yanına çömeldi ve bir elini sırtına götürdü. Geminin karşısındaki bir Fae'ye işaret etti, o da oraya doğru ilerlemeye başladı. Yine de yavaş ilerliyordu. Saldırıları karşı savunmak için her birkaç adımda bir durmak zorunda kalıyordu.

Cassius, "Cyrus'u bekleyebilirim," dedi.

Ona geri döndü. Kanatları gitmişti ama gözü hâlâ parlıyordu, gözbebeği hâlâ dikti.

"Hâlâ büyünü kullanıyorsun Cass," diye ısrar etti. "Durman gerek ve şimdi kana ihtiyacın var."

"Cyrus'u bekleyeceğim," diye tekrarladı.

"Cassius! O başka bir gemide. Bir savaşın ortasındayız-"

Cassius ona, "O zaman onu buraya getir," diye çıkıştı ve kadın geri çekildi.

Cass hiç böyle değildi. Hiçbir zaman. Akli başında ve mantıklı biriydi. Sadece onun söz konusu olduğu zamanlarda böyle davranırdı.

"Daha önce hiç başka bir Fae'den beslenmemiştim," diye homurdandı Cassius. "Sadece... Cyrus'u getir."

Scarlett onu bir saniye daha inceledi, daha fazla tartışmak üzereydi, ama o sırada Briar yanlarındaydı.

"Bölmekten nefret ediyorum," dedi Su Prensi sıkıca, ellerinde iki uzun buz mızrağı belirdi. "Ama gelenler var ve rezervlerim şu anda tam olarak dolu değil. Yardım etmesi için diğer gemiden Sawyer'ı getirdim."

Scarlett başını kaldırdığında birkaç serafın gemilerine indiğini gördü.

Cyrus'u Briar'ın gemisine götürebilir misin? Bağlantıyı o gönderdi. Cassius'un kana ihtiyacı var.

Suyun üzerinden Sorin ve Cyrus'un bulunduğu gemiye baktı, bir grup seraf da onların üzerine iniyordu.

Geliyoruz.

Geri alabildiğı tek şey buydu ve buraya gelmenin bir yolunu bulmalarının biraz zaman alabileceğini biliyordu.

Cassius kılıcını yanından çekerek ayağı kalktı. Kızın gözleriyle karşılaştı ve çenesini sallayarak ona pozisyon almasını söyledi. Birlikte yüzlerce kez dövüşmüş, saatlerce antrenman yapmışlardı. Sanki Wraithler onun yanındaymış gibi savaşıyorlardı.

Ona bir daha soru sormadı ve sırt sırta gelecek şekilde döndü.

"Sawyer ve ben onları aşağı indireceğiz," diyordu Briar geminin bir tarafına doğru ilerlemeye başlarken. Sawyer karşı taraftaydı ve bir şey bekliyormuş gibi görünüyordu. "Siz ikiniz onlarla oradan ilgilenebilirsiniz."

"Nasıl getireceksiniz-"

Ama Su Fae'leri kollarını geminin kenarlarına doğru uzatınca sözleri kesildi. Deniz suyu doğruca havaya fırladı ve Scarlett onların çalışmasını izlerken, su büyüyle daha fazla pratik yapması gerektiğini fark etti.

Briar kanatlı adamlara sudan ipler göndererek boyunlarına, bileklerine ve ayak bileklerine doladı ve onları güverteye çekti

gemilerden. Bazı seraflar saldırının geleceğini biliyor gibiydi ve son anda kurtuldular, ama seraflardan üçü o kadar şanslı değildi. Güverteye çarptıklarında Scarlett hiç vakit kaybetmeden büyüsünü kullanarak kanatları ateşe verdi ve boğazlarından aşağı gölgeler gönderdi, Cassius ise kafaları kopardı ve serafların işlerini alevlerle bitirebileceği kadar uzun süre etkisiz kalmalarını sağladı.

Sawyer su ipleri kullanmak yerine su büyüsünü bir gelgit dalgası gibi serafın üzerine gönderdi ve kanatlarının tüylerini su ile doldurdu. Seraph gökyüzünden yere çakıldı. Eğer güverteye çarpmazlarsa, Scarlett onları suya çarpmadan önce dondurdu. Orada sallanmaya başladılar ve Scarlett yüzen seraph küplerinin görüntüsüne neredeyse gülecekti. Bu onları daha sonra işlerini bitirene kadar tutacaktı.

Cassius kılıcını göğsüne saplayıp kafasını kopardığında beyaz alevler Cassius'un elinden bir başka tüylü kanada sıçradı. Cass solgundu ve zor nefes alıyordu. O da öyleydi ama onun gibi değildi.

Sorin! Cyrus nerede?

Deniyoruz, Aşkım. Sesi bağın aşağısında bile nefes nefese geliyordu ve Scarlett onun gemisine tekrar bir göz attı. Kendilerini yeterince iyi tutuyorlardı ve Briar'ın gemilerinin üstündeki seraphların sayısı üçe inmişti.

Bir elini Cassius'a kenetledi ve onu havada çekerek Sorin'in yanına gitti. Botları güverteye çarptı ve hemen ikiz alevine doğru dalışa geçen bir serafın üzerine beyaz alevler göndermeye başladı. Sorin döndü ve altın rengi gözleri Sorin'in üzerine indiğinde rahatladı. Onu bütün ve zarar görmemiş görünce göğsü biraz gevşedi.

"Cyrus!" diye bağırdı, çılgınca etrafına bakınarak onu arıyordu. Cassius gemiye indiklerinde hemen dizlerinin üzerine çökmüştü. Onları kaostan biraz olsun korumak için gölgelerden bir kalkan oluşturdu.

Bir dakika sonra, Ateş İkincisi yanlarındaydı. Tek kelime etmedi, sadece Cassius'un yanına çöktü. "Tanrılar aşkına

Cass," diye mırıldandığını duydu, ön koluna bir hançer saplarken. "Bir fincanla uğraşmayacağız. İç." Kolunu Cassius'un dudaklarına götürdü ve Cass onunla tartışmadı.

Sadece ağzını koluna yapıştırdı ve derin derin içti. Cyrus diğer elini Cassius'un başını okşayacakmış gibi kaldırdı ama onun yerine omzuna attı. "Sen de rezervlerini doldurmalısın,"

dedi Sorin, onu çekerek. DİKKAT uzakta itibaren ve erkekler önce Onu. Cyrus'un yayını kapmış ve uçan bir ok gönderiyordu.

gelen bir Seraph'a.

"Kesinlikle yapmamalı," diye tersledi Cyrus, Ateş Prensi'ne ters ters bakarak.

"Sen karışma Cyrus," diye karşılık verdi Sorin.

"Ne bilmem gerekiyor?" Scarlett kalkanını aşmaya çalışan bir serafın icabına bakmaları için bir gölge kurt sürüsü göndererek sordu. Rezervleri tükenmişti ve gökyüzünde hâlâ en az bir düzine seraph vardı, gemilerdekileri saymıyorum bile. Diğer gemilerde kaç tane vardı? Çocuklar?

Rayner sanki bu soruya cevap verircesine, sağ taraflarındaki gemide yanmaya bırakılmış bir serafın külleri arasında belirdi.

Ve kızgın görünüyordu.

Cyrus ve Sorin Kül Binicisi'ni gördüklerinde olağanüstü bir şekilde hareketsiz kaldılar.

Rayner, "Sana ihtiyacımız var," diye homurdandı ve Scarlett'in midesi ayak parmaklarına kadar indi. "Oraya vardığımızda çocukların hepsi yoktu. Tula da dahil olmak üzere birkaçı kayıptı."

Hayır. O küçük kız da tıpkı Eva gibi hayatında yeterince travma yaşamıştı. Çok fazla şey atlatmıştı. Eğer o...

Avucundaki keskin bir acı nefes almasına neden oldu ve Sorin elini onun kolundaki işaretin üzerine koyarak kanlarını karıştırdı. Onu hissettiğinde derin bir iç çekti.

büyü kuyuları doldu ve Sorin'e yaslandı. Sorin'in ateş büyüsünden gelen ısı onu sardı ama gözleri Rayner'da kaldı.

"Siz gelip özgürlükleri karşılığında kendinizi takas edene kadar tutuluyorlar," dedi. Gri gözleri perdeli ve fırtınalıydı, yüz hatları keskin ve ürkütücüydü.

Çoktan Callan ve Tava'nın içinde bulunduğu gemiye doğru yola çıkmıştı, Sorin de yedeğindeydi ve rezervlerinin mümkün olduğunca çoğunu dolduruyordu. Göründükleri gemi de diğerleri gibi kaotikti. Drake ve Callan güvertenin üstünde, aşağıya inmek için kapıyı koruyorlardı. Neve onları koruyordu ve bir şekilde Auberon da buradaydı.

Eliza şu anda iki serafla karşı karşıyaydı; alevleri ve kılıçları birbiriyle kusursuz bir uyum içinde hareket ediyordu. Alevlerini seraflardan birinin boynuna doladı ve aynı anda diğerinden gelen bir saldırıyı engelledi. Alevleri olan kişi uzanıp ateşini söndürdü ve Scarlett onun bir tür rüzgâr büyüüne sahip olduğunu ve alevlerden havayı emebildiğini varsaymak zorunda kaldı. Adam ona arkadan saldırmak için hamle yaptı, ama Scarlett daha ağzını açıp bir uyarıda bulunamadan, Eliza alevlerin arasından ikinci bir kılıç çekip adamın karnına sapladı, alevler hâlâ kılıcın etrafını sarıyordu.

Peki o zaman.

Yarın Eliza'ya bu hareketi öğretecekti.

Elini Sorin'in kolundan çekmeye çalıştı ama Sorin elini bileğinden tutarak orada kalmasını sağladı.

"Sorin, biraz büyü saklaman gerekiyor. Şu anda seni tüketemem," dedi inanmayarak. İşte tam da bu yüzden en başta onun Kaynak olmasına karşı çıkmıştı. Başka biriyle Kaynak bağı kurmayı hayal bile edemiyordu ama savaşın sıcaklığında onu zayıflatmak oldukça aptalcaydı. Özellikle de yakın zamanda ölmüşken.

Tanrılar! Yakın zamanda ölmüştü.

Bu düşünceyle elini onun kolundan çekti. Onun da en az onun kadar büyüye ihtiyacı vardı. Ona bir

Gözleriyle karşılaştığında sert bir bakış attı ve onun paniğini ve suçluluk duygusunu hissettiğini biliyordu. Engellemeye çalışarak çabaladı ama etrafında çok fazla şey oluyordu. Bağı engellemek için ihtiyaç duyduğu şekilde odaklanamıyordu. Adam çoktan çenesini kavramış, onu bakışlarını tutmaya zorluyordu.

"Dur. Şimdi. İhtiyacın olanı benden aldığın için kendini suçlu hissetme," diye alçak bir ses tonuyla emretti.

Ve bir şekilde, savaşın ortasında bile, onların olduğu her şeyi hissedebiliyordu. Onun ruhunu sakinleştirdi. Dokunuşu daha rahat nefes almasını sağlıyordu. Sözleri iliklerine kadar işlemişti.

"Neredeler?" diye sordu omzunun üzerinden bakarak.

Başını çevirdi, Sorin'in parmakları o sırada çenesinde geziniyordu. Rayner arkalarındaydı ve çenesini geminin arka tarafına doğru salladı. Üçü o tarafa doğru ilerlemeye başladı ve Rayner bildiklerini onlara anlattı.

"Bu gemiyi iyi tuttuk. Briar biraz önce Sawyer'ı çağırdı. Bunun size yardım etmek için olduğunu sanıyorum," dedi Scarlett'e bakarak.

Başını salladı. "Alaric bu iş bittiğinde konuşmamız gereken bazı ilginç şeyler söyledi."

"Başka ne var?" Sorin bir dizi basamaktan yukarı koşarlarken sordu. "Drake ve Callan bir şey fark ettiklerinde yukarı geldiler. çocuklar kayıptı. Aşağıya geri dönemediler. Tava hâlâ diğerleriyle birlikte aşağıda."

"Kaç tane var?" Scarlett sordu.

"Toplayabildiğim kadarıyla üç tane."

"Anlamıyorum. Onları görmedin mi?" "Hayır."

"O zaman nasıl-"

Ancak Sorin'in sesi zihninde yankılandığında konuşmayı kesti.

Bu bilgi için bir Seraph'a işkence etti. Muhtemelen bilmek istediği şeyi bulana kadar birkaç tanesine. Rayner şu anda kontrolde değil.

Scarlett anlayışla başını salladı. Rayner'ın nadiren kontrolünü kaybettiği, ama kaybettiği zaman da ardında katliam bıraktığı söylenmişti ona. Şimdi bundaki gerçeği görebiliyordu.

"Sonuncusu bana bu geminin arkasına gelmemi söyledi. Onları orada bulacaktık," diyordu Rayner.

Başını salladı ve son merdivenleri dikkatle tırmanmak için yavaşladılar. Zirveye ulaştıklarında hareketsiz kaldılar. Orada en az bir düzine seraf vardı, kanatları arkalarında parlıyordu. En uçtaki ikisinin birer çocuğu vardı ve en ortadaki de Tula'yı tutuyordu. Diğer iki çocuk ağlıyordu, gözyaşları yüzlerinden aşağı akıyordu. İkisi de Tula'dan birkaç yaş büyüktü ama Tula'nın yüzü kararlılıkla kaplanmıştı. Tüm vücudu titremesine rağmen yüzünde hiç gözyaşı izi yoktu. Kollarında ve bacaklarında savaştığını gösteren çizikler ve morluklar vardı. Bu küçük kız kendisini esir alanlara karşı savaşmıştı.

Bebek mavisi gözleri Rayner'a takılmadan önce onların üzerinde gezindi. Scarlett ancak o zaman kızın alt dudağının hafifçe titrediğini gördü.

Uçlardaki iki çocuk aniden onlara doğru itildi, Scarlett ve Sorin birer tanesini kucaklarına aldılar. Bir seraph öne çıktı, beyaz kanatları kir ve kanla kaplanmıştı.

"Bu ikisini iyi niyetle serbest bıraktık," dedi. "Sonuncusu, biz sizi geri getirene ve Rabbimizden onu serbest bırakma sözü alana kadar bizimle kalacak."

Scarlett kucağındaki çocuğu arkasına iterek, "Bu bir seçenek değil," diye karşılık verdi. Sorin'in onlara usulca mırıldandığını duydu ama ne söylediğine dikkat edemedi.

"O zaman ölür ve seni zorla geri alırız," dedi Seraph omuz silkerek.

Bu sözler üzerine Tula'nın dudaklarından küçük bir inilti çıktı. "Cesur kız." Scarlett'in bakışları Rayner'a kaydı, ama o dikkatle Tula'ya bakıyordu. "Sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

Scarlett hafifçe başını sallayan küçük kıza baktı. Minik bedeni şimdi şiddetle titriyordu ve yüzünden iki damla yaş süzüldü. Ama gözleri Rayner'a sabitlenmişti. Dehşete kapılmış olabilirdi ama orada parlayan saf güvendi.

"Güzel. Sana gösterdiğim şeyi yapmanı ve gözlerini kapatmanı istiyorum. Ben söyleyene kadar gözlerini kapalı tut. Hazır mısın, cesur kız?"

"Rayner-" diye başladı Scarlett, her ne yapmak üzereyse onu durdurmak için uzandı. Tula'nın yaralanması riskini göze alamazlardı. Yapamazlardı-

Ama bir an sonra Rayner'ın cehennemi serbest bırakışını izlerken gözleri fal taşı gibi açıldı.

Tula, Sorin'le birlikte taktığı tılsımı takas ettiklerinde yaptıkları kolyeye uzanmıştı. Tılsım Avonleyan anahtarlarından biriydi ama çocuk onu vermek istememişti. Bu yüzden Sorin bir takas önermişti. Yeteneklerini birleştirerek güzel bir kolye yaratmışlardı, ama görünüşe göre Rayner bu kolyeye kendi sihrini de katmıştı, çünkü şimdi kolyeden en ufak bir duman tütüyordu.

Ash Rider'ın ihtiyacı olan tek şey de buydu.

Rayner göz açıp kapayıncaya kadar Scarlett'in yanından uzaklaştı. Tula'nın solundaki serafın önünde yeniden belirdi, bıçağı boğazını kesiyordu. Kan fişkırdı. Ama bir damlası bile geminin güvertesine düşmeden, Rayner tekrar ortadan kayboldu ve Tula'nın sağındaki serafın arkasında belirdi.

Bu sefer bıçak kullanmadı.

Seraph'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Ağzını açtı ama ağzından çıkan tek şey bir damla kan oldu. Seraph güverteye düştü ve Rayner bir elinde Seraph'ın kalbi, diğer elinde başka bir organla orada durdu. Seraph'ın karaciğeri olabilir miydi? Scarlett'in hiçbir fikri yoktu. Organları serbest bıraktı ve organlar küle dönüşerek yavaşça aşağıya, serafın hareketsiz bedeninin üzerine düştüler.

Rayner yine duman ve küllerin arasında ilerlemeye başlamıştı bile. O kadar hızlı hareket ediyordu ki, Scarlett onu takip edemiyordu. İki seraf daha yere düşerken, gözlerini her kırışında onun başka bir yerde olduğuna yemin edebilirdi. Bir sonraki nefesinde, Tula'yı tutan serafın başı, iki bıçağın boynunu kesmesiyle boynundan düşüyordu. Seraph'ın bedeni gevşedi ve elleri çocuğu serbest bıraktı. Rayner başsız bedeni yana fırlatıp Tula'yı kollarının arasına almadan önce bıçakları sırtında kınına soktu.

Küçük kız minik kollarıyla Rayner'ın boynuna sıkıca sarıldı ve yüzünü onun omzuna gömdü. Gözleri hâlâ sımsıkı kapalıydı ve Rayner onun kulağına b i r şeyler mırıldanıyordu. Yüzüne kan sıçramış ve elleri kırmızıya boyanmıştı.

Çünkü organlarını sökmüştü. İyi tanrılar.

Rayner bir adamın sırtına uzanmış ve hayati organlarını vücudundan sökmüştü.

Garip gözleri Scarlett'in üzerine dikilirken, o güne kadar hiç görmediği kadar hızlı dönüyordu. "Bu piçlerin üzerine cehennemini yağdırın, Majesteleri."

Adamın sözleri onu şaşkınlığından kurtardı, çünkü az önce gördükleri karşısında gerçekten hayrete düşmüştü. Az önce tam olarak ne olduğunu öğrenmesi gerekecekti ama önce kendi cehennemini serbest bırakması gerekiyordu.

Büyüsünün son zerresini de yüzeye çıkararak, güverte boyunca sürünen gölge yılanları gönderdi. Kalan seraflar uçmaya çalıştı ama kadın çoktan ayaklarını buzla kaplamış, onları güverteye yapıştırmıştı. Kanatları gerildi, kurtulmaya çalıştılar ama yılanlar bacaklarından yukarı, gövdelerinin etrafına dolanıyordu. Ağızlarına ulaşana kadar daha da yükseğe süründüler. Sorin'in gücü onunkilerin etrafına dolanarak kanatlarının yanmasını sağladı ve ağızlarını açtıklarında

Çıglık atınca gölge yılanları içeri girdi. Boğazlarından aşağı süzülürken, onları beyaz alevlere dönüştürdü.

Çıglıkları uzun sürmedi.

Bir kol beline dolandı ve Sorin'e doğru eğildi. Rayner bir süre sonra Tula ve diğer iki çocukla birlikte ortadan kaybolmuş, onları katliamdan uzaklaştırmıştı.

Cassius ve Cyrus yanlarında belirdi, Cassius çenesini yukarı kaldırmak için uzandı. "İyi misin?"

Başını salladı. "Buraya zamanında geldik."

Cassius başını salladı, gözleri onun üzerinde gezindi.

Gözbebeği hâlâ dikti ama artık parlamıyordu. Kehribar kırmızısı rengi donuk ve bulanıktı, neredeyse her zamanki kahverengi rengine dönmüştü. "Buraya gelmeden önce diğer gemileri kontrol ettik," diyordu Cyrus Sorin'e. "Luan gemimizdeki son serafla ilgileniyordu. Briar ve Sawyer gemilerini emniyete aldılar. Eliza ve Neve'in burada üç tane kalmıştı. Auberon onlara yardım ediyordu. Başka hiçbir yerde onlardan iz bulamadık. Cassius, büyüsü yeterince iyileştiğinde gemilerin etrafına daha güçlü korumalar yerleştirdi. Tamamen yenilediğinde, kitaplara bakacağız ve onları daha da güçlendirecektir."

"Kaç kişi kaybettik?" Scarlett nefesini tutmaya çalışarak sordu. Öne doğru eğilmiş, elleri dizlerinin üzerindeydi. Sorin elini onun omurgasında aşağı yukarı gezdiriyordu.

Cyrus boğazını hafifçe temizlemeden önce gergin bir sessizlik oldu. "Nakoa dışında, kesin olarak bilmiyoruz. Ama bazılarını kaybettik. Normalde Nakoa bunu rapor ederdi."

Scarlett derin bir nefes alarak gözlerini kapadı. Su Komutanı onun en büyük hayranı değildi. Aslında, ona açıkça, Kurlarına liderlik etmesi gerektiğini düşünmediğini, böyle bir pozisyona layık olduğunu kanıtlamadığını söylemişti. Ama Sarayına ve Briar'a sadıktı. Mükemmel bir savaşçı ve liderdi. Fae'lere yakın olmayabilirdi, ama İç Divanı olmuştu.

"Gidip Briar'la konuşalım. Buradan sonra ne yapmamız gerektiğine karar verelim," dedi doğrulurken. Sorin'in eli sırtının alt kısmına düştü.

"Bizi gezdirebilir misin?" Sorin Cassius'a sordu. "O çok bitkin."

Cassius başını sallayarak onun eline uzandı ama Cyrus Sorin'e karanlık bir bakış atıyordu. Kısa bir süre bunu merak etti ama şu anda halledilmesi gereken çok daha acil meseleler vardı. Çünkü Muhafızına bir kez daha baktığında, Alaric ve Balam'ın onları nasıl takip etmiş olabileceğini fark etti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

OceanofPDF.com

SORIN

T gemisindeki küçük yemek salonuna doğru yürüdü. Ter ve kan kokusu havayı doldururken, bedenler masalardan birinin etrafındaki banklara yığılmıştı.

Cassius ve Cyrus birbirlerine yakın oturuyorlardı, Cyrus Cassius için bir fincana daha fazla kan dolduruyordu.

Briar ve Sawyer bitkin görünüyordu. Aslında tüm Fae'ler öyleydi. Seraflarla savaşırken kullanmak zorunda kaldıkları büyü miktarı o l a ğ a n ü s t ü y d ü . Onlardan oluşan bir orduya karşı asla dayanamazlardı ve herkesin yüzündeki acımasız ifade hepsinin aynı şeyi düşündüğünü gösteriyordu. Luan gemiden gemiye gidip kayıpları değerlendirme görevini üstlenmişti, Eliza da ona nezaret ediyordu çünkü hiçbir Toprak Prensi'ne tam olarak güvenmiyordu. Auberon ve Neve gemilerin temizlenmesine yardım ediyorlardı. Öncelik çocukların bulunduğu gemideydi. Geminin temizlenmesini ve mümkün olan en kısa sürede yukarı dönmelerine uygun hale getirilmesini istiyorlardı. Ölümlüler bu mümkün olana kadar onlarla ilgileniyorlardı. Rayner'ı Tula ve diğer iki çocukla birlikte ayrıldığından beri görmemişlerdi ama büyüünün en büyük parçalarını kullanmıştı. Bu şekilde kullanması rezervlerini hızla tüketmiş olmalı. Kesinlikle bir yerde dinleniyordu, hareket edemiyordu. arasında Duman ve KÜLLERdoğru Şimdi. Kullanmak ve b u kadar çok kullanmasını nasıl açıklayabiliriz? Yeniden doldurmak haftalar alırdı. Bunu neden yaptığını anlıyordu ama

Küllerin arasında hareket edemediği haftalar şu an için ideal değildi.

Ama şüphesiz hepsi ne kadar bitkin düşmüş olsalar da, Scarlett yere yığılacakmış gibi görünüyordu. Solgundu, dudakları neredeyse kansızdı. Dövüş sırasında aldığı çeşitli yara ve kesiklerin iyileşmesi çok uzun sürmüştü ve donuk, buz mavisi gözleriyle masaya bakıyordu.

Vücudunun çeşitli yerlerine bağlanmış hançerleri çekip önündeki masanın üzerine kabaca fırlatıyordu. Son derece bitkin görünse de kaşları çatık ve dudakları hafifçe büzülmüştü. Bu bakışı biliyordu. Hem sevdiği hem de nefret ettiği bir bakıştı bu. Bir şeyleri çözmeye çalışıyordu. Asıl soru, çözmesine yardım etmeleri için onları içeri almasının ne kadar süreceğiydi.

Oturmak için bir bacağını bankın üzerinden salladığında hafifçe tökezledi ve bu onun kırılma noktasıydı. Sorin, Kaynak İşareti'ne erişmek ve hediyelerinin en azından bir kısmını yeniden doldurmak için kendi hançerine uzanıyordu, ancak bıçak teniyle temas etmeden önce, İkincisi lanet olası ağzını açtı.

"Sorin bugün bir ateş portalı yaratamadı," diye duyurdu Cyrus odadakilere. "Bu yüzden Cassius'un kana ihtiyacı olduğunda sana ulaşamadık."

Sorin odadaki tüm gözlerin üzerine çevrildiğini hissetti ama Cyrus'a kızgınlıkla bakıyordu.

"Ona sihrinden daha fazla vermeden önce bilmesi gerekiyordu," dedi, bu konuyu şimdi açtığı için hiç de üzgün görünmüyordu.

Scarlett, bir ayağını sıranın iki yanına koyarak hareketsiz kaldı. Ellerini masaya dayamış, başını öne eğmişti. Saçlarının büyük bir kısmı örgüsünden kurtulmuş ve yüzünün etrafında asılı kalarak yüz hatlarını gizliyordu. Yine de ne hissettiğini anlamak için yüzünü görmesine gerek yoktu. Her şeyi hissedebiliyordu.

"Her ne kadar endişe verici olsa da, ele alınması gereken en acil konu bu değil" dedi. Hatta onun

Sesi zayıf geliyordu. Ona yardım edebilecekken burada öylece oturmasına izin vermesini gerçekten bekleyemezdi.

Buna şu anda ihtiyacın var, diyerek bağı indirdi ve onun yanına gitti. Uzandı ve kızın saçlarının bir kısmını arkaya doğru iterek kemerli kulağının arkasına sıkıştırdı.

Yanlış bir şey olduğunda senden çekmeme izin veriyorsun, diye karşılık verdi. Sana çok kızgınım. Şu anda seninle doğru düzgün dövüşemeyecek kadar yorgunum.

Diğer bacağını da bankın üzerinden geçirip üzerine çöktü ve dikkati Cyrus ve Cassius'a kaydı. "İyi misin Cass?" demeden önce uzun bir süre onları inceler gibiydi.

Cassius'un eli içmekte olduğu fincanı sıkıca kavradı ama ona cevap veren Cyrus oldu.

"Şu anda ondan bir şeyler koparmak istediğinizi söylüyor olamazsınız?" diyerek kraliçeye ters ters baktı.

Scarlett, "Her şeyden önce, ondan ne zaman yararlanacağıma ben karar vermiyorum," diye karşılık verdi. "Koruyucu Bağ bunu kendi başına yapıyor."

Cyrus inanamıyormuş gibi bir ses çıkardı. "Yani haftalar önce kumsalda gölgelerinle onun tüm gücünü emdiğini görmedim mi? Çünkü o kesinlikle onu kontrol ediyormuşsun gibi görünüyordu, Sevgilim."

"O farklıydı," diye karşı çıktı, suçluluk duygusu yüzünde titreşiyordu. "O zaman şimdikinden daha fazla kontrol sahibi değildim."

"Bu konuda aynı fikirde değilim. Gölgeğiniz ona yapıştı ve kimsenin müdahale etmesini engelledi," dedi Cyrus, parmağıyla onu suçlayarak.

Scarlett daha fazla tartışacakmış gibi ağzını açtı ama sonra kapattı. Tekrar iki erkeği inceler gibi yaptıktan sonra, "Eğer Koruyucu Bağ ondan güç alacak olsaydı, bunu çoktan yapardı. Bunu yapmanın ne zaman ideal olmayacağını biliyor gibi görünüyor."

Bir dirseğini masaya dayamış, çenesini eliyle destekliyor, diğer elinin parmakları ise davul çalıyordu

ahşap yüzey boyunca. Uzun bir sessizlikten sonra Sorin, "Alaric sana ne dedi?" diye sordu.

Onun sorusunu geçiştirmek için elini salladı. "Bunu tartışmadan önce Cassius'un gömleğini ve pantolonunu çıkarmasını istiyorum. Bunu yapabilecek kadar iyileştiğini hissettiğinde..."

Bütün oda hareketsiz kaldı. Sorin, Briar ve Sawyer'a bakmadan önce Cyrus ve Cassius'a baktı. Hepsi de aynı şaşkınlık ve endişeyi taşıyordu.

"Neden?" Sonunda soruyu dile getiren Cassius oldu.

Parmaklarını tekrar masaya vurdu. "Edria Denizi'ndeki tam yerimizi nasıl bulduklarını hiç merak etmediniz mi?"

"Ve onlara benim söylediğimi mi düşünüyorsunuz?" Cassius bu suçlama karşısında hem incinmiş hem de öfkeli görünerek sordu.

"Evet. Bilmeden de olsa," diye yanıtladı.

Cyrus başparmağıyla işaret parmağı arasında kaşlarını ovuşturuyordu. "Açıkla."

"Sanırım Cassius'un üzerinde bir tür İşaret var," dedi. "Alaric'in bana taktığı boşaltma işareti gibi, ama bu bir yer belirleme işareti."

"Üzerimdeki bir işaret sayesinde bizi takip ettiklerini mi düşünüyorsunuz?" Cassius çoktan tuniğini çıkarmak için uzanırken sordu.

Scarlett ayağa kalkmak için kendini zorlayarak, "İstiyorum," dedi. Sorin onun harcadığı çabayı hissedebiliyordu ve şu anda kendisinden bir şey almayı reddetmesi karşısında dişlerini sıktı. Verecek fazla bir şeyi yoktu, ama bu gerginliği biraz olsun hafifletmek için elindekileri seve seve ona verebilirdi.

Cassius da ayağa kalktı ve bankın üzerine çıktı. Scarlett yaklaşırken tuniğini Cyrus'a fırlattı. Cass'ı yavaşça çevirdi, gözleri göğsünün ve sırtının her santimini inceliyordu. Elini kaldırdı, bir parmağı Cass'ın omuzlarının arasında gezindi. "Nasıl bir duyguydu?"

"Doğrusu hatırlamıyorum, Scarlett," diye cevap verdi, hepsinin hissettiği yorgunluktan sesi kısılmıştı.

"Derinin altındalar mı?" diye sordu, elinin tamamı şimdi onun omurgasını tarıyordu.

"Nasıl çalıştığını bilmiyorum, Seastar," diye atıldı Cassius. "Bence bu Mark'ın izini sürmek daha önemli, sence de öyle değil mi?"

"Evet," diye iç geçirdi. "Ama gücünü çözmemiz gerekiyor."

"Yapacağız," diye karşılık verdi, pantolonunun düğmesini açarak. Pantolonunu çıkarıp Cyrus'a fırlattı.

Scarlett hemen, "İşte," dedi, parmağı adamın kalçasının üst tarafında geziniyordu.

"Ben bir şey görmüyorum," dedi Sorin öne çıkarak. "Ben de," diye s ö z e karıştı Cyrus. "Ben hiç bir şey görmedim.

Aslında üzerinde izler var."

"Onu bundan başka zamanlarda da böyle küçük giysiler içinde gördün mü?" Scarlett görünmez Mark'ı incelemek için çömelerek kayıtsızca sordu.

"Hayır," diye bağırdı Cyrus. "Bir kez demek istedim. Kara Salonlar'dayken. Ben onun odasındaiken bacağına kompres yapmıştı." Cümleinin son kısmını mırıldanırken gözleri pencerenin dışındaki denize kaydı.

Scarlett'in dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Onu görmem mümkün değil, sevgilim. Tıpkı onun Koruyucu İşaretini göremeyeceğin gibi."

Sorin, "Ama ben de göremiyorum," diye itiraz etti.

"Sen onun Kaynağı değilsin," dedi ayağa kalkarken. Tekrar sallandı ve Cassius, Sorin aynı şeyi yapmak için kolunu uzatmadan onu sabitledi. "Yine de onun Koşuşu olmasaydım bile, muhtemelen bunu görebilirdim. Ben tam kanlı bir Avonleyan'ım. Bu bir Avonleyan İşareti, bir Fae değil."

"Ama ondan kurtulabilirsin?" Cassius ona bakarak sordu. "Tıpkı şu boşaltıcı işaretle yaptığım gibi mi?"

"Sanırım öyle," dedi tereddütle. "Ama şu anda değil. O kitabı diyarlar arasındaki bir cepte saklıyorum ve şu anda onu çağırmak için yeterli sihrim kalmadı."

"Yani Maraan'ların tam olarak nerede olduğumuzu bilmelerine mahkûm muyuz?" Sawyer sordu.

Scarlett, "Şimdilik," diye cevap verdi. "Bizim bundan haberimiz olmadığını düşünmelerine izin verebiliriz. Aklımda... bazı fikirler var."

Sorin ona elini uzatarak, "Hepimizin dinlenmeye ihtiyacı var," dedi. "İş göremeyecek kadar yorgun olmanın kimseye faydası yok."

"Bunu yapmadan önce bir şey daha var," dedi Cassius'un yanından onun yanına geçerek. "Rayner hiç ateşe erişti mi?"

Kaşlarının arasında bir kırıklık oluştu ve hafifçe kaşlarını çattı. "Hayır. Onun hediyelerinin duman ve kül olduğunu biliyorsun."

"Bu onun çıplak elleriyle organlarını sökmesine mi izin veriyor?" "Sana bunun nadir bir yetenek olduğunu söylemiştim, Scarlett."

"Fae'ler arasında seyahat etmek gibi nadir mi?"

"Evet, nadir gibi..." Durakladı ve kadının ne ima ettiğini anladı. "Rayner Avonleyan değil."

"Hmm," diye mırıldandı, gözleri yine o uzaklara bakıyordu. "Sanırım yanılıyorsun."

Eğildi ve kızın burnuna hafifçe vurdu. "Ben nadiren yanılırım, Prenses."

Hepsi dinlenmek için kendi odalarına gitm e d e n önce tek cevabı "Göreceğiz," oldu.

Sorin kamaralarının kapısından içeri girdiğinde elinde bir tepsi yemek vardı. Neredeyse bütün bir gün uyuduktan sonra birkaç saat önce uyanmıştı. Scarlett hâlâ uyuyordu ama bu beklenen bir şeydi. Onun kuyuları onunkilerden daha derindi. Ne kadar uyuyacağından emin değildi ama uyandığı zaman onu yiyecek bir şeyler bekliyor olmasını istiyordu.

Kadını yatak başlığına yaslanmış otururken bulmanın onu şaşırttığını söylemek hafif kalırdı. Dizleri bükülmüş, ön kolları dizlerinin üzerinde duruyordu. Ellerine bakıyordu ve gümüş rengi saçları geriye doğru toplanıp ensesinde bağlanmıştı. Adam içeri girdiğinde gözlerini onunkilere dikti ve adam hemen tepsiyi masanın üzerine bırakarak yatağa doğru ilerledi.

"Henüz uyanmış olmanı beklemiyordum," dedi ve uzanıp yanağını okşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Büyünde bir sorun olduğunu bana nasıl söylemezsin?"

Parmak uçları hâlâ kızın çenesinde, hareketsiz duruyordu. "Sana söyledim, Scarlett. Sadece o anda en önemli konu bu değildi."

"Sorin, bir sorun olduğunda senden bir şeyler almama izin veriyorsun. Bu hiç iyi değil."

"Kaynağın olarak bu benim görevim, Scarlett," dedi elini geri çekerek.

"Kocam ve ikiz alevim olarak senin görevin de beni karanlıkta yalnız bırakmamak," diye karşılık verdi. "Eğer böyle bir şey yaparsan olacak olan da tam olarak bu!"

Bağın aşağısındaki endişesini hissedebiliyordu. Göğsünde nefes almasını zorlaştıran yoğun bir pençe vardı. Çok fazla panik ve korku. Çok fazla manik histeri.

"Hayatlarımız için savaşıırken, Scarlett, benim önceliğim sensin. Başka hiç kimse ve hiçbir şey değil. Yeteneklerine erişebilmeni sağlamak için sana sihrimin son zerresini vermem gerekiyorsa, yapacağım şey budur."

"Eğer kurban sen olursan olmaz! O zaman yapacağın şey bu değil!" diye bağırdı.

Gözleri kocaman açılmıştı ve dehşet içinde ona bakıyordu. Elini uzatıp onu göğsüne çekti. Kadın titriyordu, tüm vücudu o kadar titriyordu ki adam bunu iliklerinde hissedebiliyordu. Hiçbir şey söylemedi, sadece onu kendine doğru tuttu ve kadın sanki bırakırsa kaybolacakmış gibi tuniğinin önünü kavradı.

Bunu atlatmasına nasıl yardım edeceğini bilmiyordu. Karanlığıyla yüzleşmesine ve gölgeler arasında yürümesine yardım etmişti. Yıldızları bulmasına ve hiçbiri bulunamadığında yenilerini yaratmasına yardım etmişti. Ama savaşın eşiğindeyken bunun bir daha asla olmayacağına nasıl söz verebilirdi? Veremezdi. Hiçbiri veremezdi. Ama aynı zamanda onun bir savaşın ortasında korkudan felç olmasına da izin veremezdi.

"Birine bu kadar bağımlı olmamam gerekiyordu," diye mırıldandı birkaç dakikalık sessizlikten sonra onun boynuna.

"Kız kardeşlerine güveniyordun. Sen Cassius'a güveniyorsun," dedi nazıkçe, saçındaki bağı çekerek. Parmakları saç tellerine dolanarak başının arkasını kavradı.

"Kız kardeşlerime bağlıydım, evet, ama aynı zamanda diğerleri bir görevde düşerse ne yapacağımız konusunda da kapsamlı bir eğitim almıştık," diye cevap verdi, yüzü hâlâ onun tenine gömülüken. "Ve Cassius..." Uzun bir iç geçirdi. "Birkaç ay önce öleceğini düşündüğümde onu kaybetmeye dayanabileceğimi sanmıyordum. Ama yapardım, Sorin." Geri çekildi, elleri onun yüzünü çerçevelemek için yukarı kalktı. "O cehennemden sağ çıkabilirdim çünkü sen yanımda olurdun. Hayatta kalamayacağım tek şey sensiz bir dünya." Tekrar durdu, onun omzunun üzerinden pencereden dışarı baktı. Onun düşünmesine, düşüncelerini toplamasına izin verdi, uzun saç tellerini parmaklarıyla taramaya devam etti. "Bunun için senden biraz nefret ediyorum," diye fısıldadı sonunda.

Parmakları bir an duraksadıktan sonra kızın saçlarına dolandı ve yüzüne bakabilmek için başını hafifçe geriye çekti. "Benden ne için nefret ediyorsun, Aşkım?"

"Seni içeri almamı sağladığın için. Sana güvenmeme izin verdiğin için," dedi yumuşak bir sesle, parmakları henüz ilgilenme fırsatı bulamadığı birkaç günlük kirli sakalının üzerinde kayıyordu. "Zayıflığım olmadan daha güçlüydüm."

"Kendini daha güçlü hissediyor olabilirsin, ama zor yaşıyordun, Scarlett. Tek başına daha güçlü değildin," diye yanıtladı. "Yavaş yavaş ölüyordun, ta ki

hiçbir şey kalmadı. Seninle tanıştığım da bir insan kabuğuydun. Bu hayatta ve bir sonraki hayatta katatonik bir şekilde yürümektense uğruna savaşıacak zayıflıklarım ve yıldızlarım olmasını tercih ederim."

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum, Sorin. Seni kaybetmenin nasıl bir his olduğunu hissettim. Uyurken de uyanırken de aklımdan çıkmıyor. Şu anda burada otururken bile, tenin parmaklarımın altında, göğsünün yükselip alçaldığını hissediyorum, kalbinin atışını duyuyorum... Seni kaybetmenin çılgınlığını hala yüzeyin hemen altında hissedebiliyorum, serbest kalmak ve beni bir kez daha altına çekmek için bir şans bekliyor."

Adam alnını onunkine yaklaştırdı ve Scarlett onun kucağında kayarak kalçalarına yaslandı. "Sana daha önce boğulmana izin vermeyeceğimi söylemiştim, Scarlett. Perde'nin bu tarafında olduğum sürece bu sözümü tutacağım."

"Sorun Perde'nin bu tarafında olduğun zaman değil, Sorin. Sorun diğer tarafta olduğun zaman. Sana ulaşamadığım tarafta."

Sonra dudaklarını onunkilere yaklaştırdı, onu usulca öptü ve aralarındaki ikiz alev bağının ruhunu kelimelerin asla yapamayacağı bir şekilde yatıştırmasına izin verdi. Aşırı korumacı bir erkek olduğu için onunla bütün gün dalga geçebilirdi ama bu bağı kurduklarından beri, ne pahasına olursa olsun onu korumak nefes almak kadar zorunluydu. Daha önce onun için canını bile verebilirdi ama şimdi onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmak nefes almak kadar doğaldı. Bu yüzden kendi iyiliğini hiç düşünmeden ona sihrini verebiliyordu. Üzerindeki endişeyi nasıl hafifleteceğini bilmemesine rağmen onu rahatlatmaya iten şey de buydu.

Bu konuşmayı bitirene kadar onun içinde kaybolmak istemediği için ağzından geri çekildi. "Dürüst ol, Scarlett. Güç rezervlerin ne durumda?"

Dudağını ısırdı, mavi gözleri ona kaşlarını çatarken biraz sertleşti. "Şu anda senden bir şey almıyorum, Sorin. Bu konu hakkında daha fazla konuşana kadar olmaz."

"Bunu anlıyorum ama yine de bilmem gerekiyor. Böylece neyle karşı karşıya olduğumuzu bileceğim."

"Güç rezervleriniz ne durumda?" diye karşılık verdi.

Elini uzattı, avucundaki ateş alev alev parlıyordu. Kız uzandı, parmaklarını alevlerin arasından geçirdi ve dudaklarından yumuşak bir iç çekiş çıktı.

Öyle bir ses çıkardı ki, onu kucağına aldı.

"Peki ya bir portal?" diye sorarken fark etmemiş gibi görünüyordu.

Bir tane yaratabilir misin?"

"Denemedim," diye cevap verdi, dönerek kızın kucağından yavaşça kaymasını sağladı.

"Rezervleriniz normal mi? Her zamanki gibi?" "Hayır," diye itiraf ederek onu sırt üstü yatırdı.

Hafifçe kaşlarını çattı. "Bu konuda ne yapacağız?"

"Şu anda mı? Hiçbir şey," diye cevap verdi, kalçalarını onun kalçalarının arasına yerleştirerek.

"Bu önemli, Sorin," diye uyardı ve birden onun ne yaptığını fark edince gözlerini devirdi.

"Bu da öyle," diye karşılık verdi, elleri kadının kalçalarında gezinirken. Onun gömleklerinden birini giymişti ve bir kez daha pantolon giymemişti. Neden her zaman pantolon giymediğinde başka bir şeye konsantre olabileceğini düşündüğünden emin değildi.

Parmakları gömleğin altına kayd. Başparmaklarını gömleğin eteklerine geçirdi ve elleri kadının kaburgaları boyunca ilerlerken gömleği yukarı çekti. Kadının elleri adamın saçlarına kayd. "Ciddiyim," diye mırıldandı.

"Konu seni soymak olduğunda her zaman ciddiyimdir, Aşkım."

"Sorin," diye iç geçirdi. "Lütfen. Bunun hakkında konuşmamız gerek. Ve Rayner. Ve Cassius'un gücü. Ve Alaric'in bana söylediklerini. Ve gerçekten ama gerçekten banyo odasını kullanmam gerekiyor."

İçinden kıkırdadı. "Ne liste ama Prenses."

Kendini yukarı iterek adamın ensesini kavradı ve dudaklarını kendi dudaklarına çekti. Hiç vakit kaybetmeden diliyle buluştu, dizleri adamın kalçalarını sıkıyordu. Adamın alt dudağını ısırarak geri çekildi ve boğazının arkasından bir hırıltı yükseldi. Kadın yataktan kalkıp banyo odasında kaybolurken utangaç bir şekilde gülümsedi. Sorin sırt üstü yuvarlandı, ellerini başının arkasına koyarak sakinleşmeye çalıştı. Kadının listesi aklından geçerken Rayner'a takıldı.

Ya haklıysa? Ya Avonleyan ise? Tam kanlı olamazdı, değil mi? Belki de Luan gibi biraz Avonleyan kanı taşıyordu? Eğer varsa, bu o olmalıydı.

Ama o Ateş Sarayı'nda doğmamıştı. Hatta onların kıtasında bile doğmamıştı. Su Sarayı'nın güneyindeki küçük bir adada, başka hiçbir bölgenin veya Kraliyetin hükmetmediği bir adada doğmuştu. Kendi başına kanun olan bir adada.

Rayner'ın en son gittiğinde ıssız ve külden başka bir şey bırakmadığı bir ada.

Çoğundan daha yaşlıydı, Luan'a yaşça ondan ya da Cyrus'tan daha yakındı. Geçmişi en hafif tabirle karanlıktı ve kesinlikle anlatılacak bir hikâyesi yoktu ama Rayner haklı olabilirdi, bunu fark etti. Rayner pekâlâ Avonleyli olabilirdi, o adada yaşananlar düşünüldüğünde. Hiçbiri bunu bilemezdi. Rayner asla bilemezdi. Ama lanet olsun, bu kesinlikle çok şeyi açıklıyordu.

Avonleya'ya vardıklarında tam olarak ne keşfedeceklerdi?

Scarlett kaşlarını çatarak çıktı ve yemek tepsisinden huysuzca bir parça kurutulmuş et aldı, çiğnerken masaya yaslandı.

Kadın hiçbir şey söylemeyince Sorin, "Bu hoş ruh hali değişikliğini neye borçluyum?" diye sordu.

Ona kuru bir bakış gönderdi ve etten bir ısırık daha aldı. "Banyo yapmak istiyorum."

Sorin denedi -gerçekten denedi- ama dudaklarında alaycı bir gülümseme oluştu.

"Bana gülme Sorin Aditya," diye tersledi parmağıyla onu işaret ederek. "Kendimi temiz hissetmeyi seviyorum ve saçlarımın parlak olmasını seviyorum. Ve temiz kıyafetleri severim. Eğer bu beni kibirli yapıyorsa, umurumda değil." Etin son parçasını da ağzına tıktı ve somurtarak kollarını kavuşturdu.

"Su büyüsüne sahip olduğunun farkındasın, değil mi?" diye sordu sonunda, kızın küçük krizine gülmemek için kendini kontrol etmeye çalışarak.

"Evet, farkındayım," dedi. "O zaman kullan."

"Ne? Öylece banyo yapamam."

"Ateşi ve gölgeleri yoktan var ediyorsunuz. Neden su olmasın?" diye karşı çıktı.

"I..." Bunu fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı. "Haftalardır bu gemideyim ve sen bunu şimdi mi öneriyorsun?"

"Özür dilerim. Su büyüsüne sahip olanın kendi yeteneklerini kullanacağını düşünmüştüm," dedi kahkaha atarak.

Ona ters ters bakarken tepsiden bir parça ekmek kaptı. Ekmeği ona fırlatacağından emindi ama onun yerine, "Cassius'un güçleri hakkında ne düşünüyorsun?" dedi.

Sorin ani konu değişikliği karşısında gözlerini kırptırdı. "Bunlar daha önce hiç karşılaşmadığım hediyeler ama Avonleyan hediyeleri oldukları için bunu beklemek gerekir."

"Bir ejderha gibi kanatları vardı. Sanki yarı yolda bir ejderhaya dönüşmüş gibiydi." Bir lokma daha ekmek çiğnedi. "Stellan ve Arianna Güç Değiştiren oldukları için ejderhaya dönüşebilirler mi?"

Sorin düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım bunu yapabilirler," dedi. "Gerçi ben hiç görmedim."

Başını salladı, bunu düşünüyor gibiydi. "Bir seraph Arius'un muhafızlarından birinin burada ne işi olduğunu sordu ve sonra

Alaric sadece yarısı olduğunu söyledi. Sargon çok titizdi."

Sorin onun söylediklerini anlamaya çalışarak başını salladı. "Bilmiyorum Scarlett. Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum ama muhtemelen tüm bunları Cassius'la konuşmalıyız."

"Biliyorum. Sadece sesli düşünüyordum," diye mırıldanarak bir parça daha kurutulmuş et aldı. "Şu anda kafamda o kadar çok şey var ki. Çok gürültülü."

Bu noktaya gelmeleri için ne kadar beklemişti? Kızın tüm düşünceleriyle birlikte kendi isteğiyle ona gelmesini? Düşüncelerinin onu tüketmesine izin vermek yerine onunla hemen konuşmak için? Artık onun son çaresi değildi ve bunu fark ettiğinde göğsü genişledi. Kabul etmek gerekir ki, bir süredir onun son çaresi değildi ama hiçbir zaman kendi isteğiyle ona gelip tüm düşüncelerini anlatmasına izin vermemişti. Bu her zaman dış çekmek gibi bir şeydi ve onu bu noktaya getirmek günler almıştı.

Birkaç üzüm toplarken ona şaşkın bir bakış attı. "Bir şeyler hissediyorsun... garip."

Ona yumuşak bir gülümseme verdi ve yatağın kenarına oturmak için hareket etti. Bu anı kaçırmak istemediğinden, "Alaric başka ne dedi?" diye sordu.

"Gücümü benden çekip alabilir."

"Ne?" diye sordu, ayağa fırlayarak. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani bu onun gücü, Sorin. Sen gücünü kullanırken o senin gücünü emiyor. Gücümü benden çekiyordu, tıpkı bir kalbi ezerek yaşamı çekebildiği gibi," dedi ve uzanıp sürahidenden bir bardak su doldurdu. "Kendi sihrini böyle besliyor. Tüm bu yıllar boyunca o..."

İçkisini yudumlarken sözlerini yarıda kesti.

"Sahip olduğunu bile bilmediğin yeteneklerinden besleniyordu," diye bitirdi Sorin onun yerine.

Ona bakmadan başını salladı. "Neden durduğuna dair aklıma gelen tek şey, Avonleyan yeteneklerimi tamamen uyandırmak için Mührü aldığımda, Kardeşlik'te kalmıyordum, bu yüzden bana erişimi yoktu."

"Hayır, ama Lord Tyndell yaptı," dedi Sorin. "Onun evinde yaşıyordun. Bütün Maraahılar rezervlerini bu şekilde mi dolduruyor?"

"Bilmiyorum." Dudaklarını birbirine bastırdı, gözlerini su bardağına dikti. "Ayrıca bana öldürmemi emrettiği insanların hepsinin böyle bir şeyi hak etmediğini ima etti. Bazılarının masum olduğunu."

Önüne geçti, elindeki su bardağını aldı ve bir kenara koydu. Kızın çenesini yukarı kaldırdı ve bu kez gözlerindeki ince gümüş havuzlarını görünce kalbi sıkıca sıkıştı. "Seni manipüle ettiler ve hayatın boyunca sana yalan söylediler. Muhtemelen şimdi de sana tam olarak bunu yapmak için aynı şeyi yapıyor. Kendini, neyi savunduğunu sorgulamayı sağlamak için. Artık seni bu şekilde tüketemeyecek, hatırladın mı?" Parmaklarını kızın boynunda gezdirmeden önce saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sen benimsin, Aşkı. Seni sadece ben tüketebilirim."

"Yaşlılığına rağmen ne kadar da akıllısın," diye mırıldandı ve uzanıp adamın alnındaki bir tutam saç geriye doğru taradı.

Sorin yumuşak bir kahkaha attı, eğildi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Önce neyle uğraşmak istiyorsun? Gidip Cassius'u bulmak mı?"

"Hayır. Sanırım Cyrus ve Cass'in önce biraz zamana ihtiyacı var," diye cevap verdi, bir parça daha ekmek alarak.

Kaşları çatıldı. "Cyrus ve Cassius'un neden biraz zamana ihtiyacı olsun ki?"

"Çünkü onlar da işin içinde."

Kaşları çatıldı ve şok içinde kamburlaştı. "Neden böyle bir şey düşündün ki?"

"Birincisi, Cassius'u on beş yıldır tanıyorum. O benim en iyi arkadaşım ve onu nasıl okuyacağımı biliyorum. Cyrus'a gelince, o da senin gibi davranıyor," diye cevap verdi bir lokma ekmeğin etrafında.

"Benim gibi mi?"

"Evet. Aşırı korumacı. Giderek daha da düşünceli." Sanki anlattığı şeyin bir örneğiymiş gibi elini ona doğru salladı.

"Kara kara düşünmüyorum."

Gözlerini devirdi. "İlk tanıştığımızda, özellikle konu ben olduğumda çok huysuzdun. Cassius'tan bilgi talep ediyor. Her gün hayatıma müdahale etmeye çalışıyordun-"

"Seni eğitmemi sen istedin," diye itiraz etti inanmaz bir şekilde. "Ve sen uzun bir süre boyunca düşünceli bir pisliktin." "Çünkü sen kibirli bir veledin tekiydin," diye karşılık verdi. "Her neyse," diye iç geçirdi ve gözlerini tekrar devirdi. "Çünkü sen

Mesele şu ki, onlar da işin içinde. Cyrus'un Cass'ten tekrar para çekeceğini düşündükten sonra sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacı var."

"Bütün bir gün boyunca uyuduğumuzu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, bunu biliyorum. Bu da henüz konuşma fırsatı bulamadıkları anlamına geliyor."

"Neden bu işe karıştıklarını düşündüğünüzü hâlâ anlamış değilim. Onlar

- Bekle." Durakladı, gözleri fark edince hafifçe büyüdü. "Cassius'un erkekleri tercih ettiğini mi söylüyorsun?"

"Umarım öyledir, yoksa bu çok tek taraflı ve garip bir ilişki olur."

"Alaycılığın her zamanki gibi çok hoş," diye mırıldandı Sorin.

Scarlett ona alaycı bir gülümseme fırlattı. "Evet, Sorin. Cassius her zaman erkekleri tercih etmiştir."

"Bunu bana neden Baylorin'de söylemedin? İkinizin birlikte olduğunu düşündüğümde?"

"Olmadığımızı söylemiştim. İkimiz de söyledik. Bu yeterli olmalıydı. Onun ilişkileri seni ilgilendirmezdi, ilgilendirse bile benim paylaşmam söz konusu değildi," diye cevap verdi. "Her neyse, daha çok yeni. Henüz devam ettiğinin farkında olduklarını sanmıyorum."

"Senin için bu kadar açıksa, onların bunu görmediğini mi düşünüyorsun?" Sorin şüpheyle sordu.

"Aylarca bizi görmezden gelmeye çalıştım," diye cevap verdi omuz silkerek. "Eninde sonunda anlayacaklar."

"Hafızam beni yanıltmıyorsa, bir Kahin'in bunu sizin için hecelemesi gerekiyordu Prenses," dedi sırtarak, masadan kalkarken.

"Çünkü biri bana onun ikiz ateşi olduğumu söylemedi."

"Yeterince adil," diye kıkırdadı, onu takip ederek Kabin. Onu nereye götürdüğünü bilmiyordu ama bunun bir önemi yoktu. Onu her yerde takip ederdi.

Ana güverteye ulaştıklarında ona döndü. "Briar'ın gemisine bir ateş geçidi aç."

"Ne?"

"Bir geçit aç, Sorin. Sen bir geçit yapana kadar senden bir şey almayacağım."

O iç çekti, ve ruh hali itibaren onların şaka yerini kızgınlık alınca hızla dağıldı. "Şu anda yapamam."

"Neden?"

"Nedenini bilseydim, bunu düzeltirdim, Scarlett. Ama bunu çözeceğiz. Bu arada, rezervlerinizi doldurmayı bırakmanız gerektiğini düşünmüyorum. Tekrar ne zaman ortaya çıkacaklarını bilmiyoruz ve hazırlıklı olman gerekiyor," dedi onu ikna etmeye çalışarak.

"O zaman sen iyileşirken yaptığımız gibi Cass'ten çekeceğim."

"Bu aynı şey değil ve bunu sen de biliyorsun."

Dudaklarını büzmüş, ona bakıyordu ve adam onun seçeneklerini tartıştığını biliyordu. Ama adam haklıydı ve o da bunu biliyordu.

"Tamam," dedi sonunda sert bir nefes vererek. "Ama gücünle ilgili neler olduğu konusunda bana karşı dürüst olacağına yemin etmelisin."

"Tamam mı? Öylece mi?" Sesindeki şoku engelleyemedi. Hiçbir şeye bu kadar kolay teslim olmazdı.

"Şu uzlaşma meselesi üzerinde çalışıyorum," diye mırıldanarak onun yorumunu geçiştirdi.

Dudaklarında oluşan küçük gülümsemeyi engellemek için mücadele etti. "Sihrime ne olduğu konusunda açık olacağıma yemin ederim, Scarlett." Yavaşça çenesini tutarak bakışlarını tekrar kendisine çevirdi. "Bunu çözeceğiz."

Kadın başını salladı ama adam onun gözlerindeki şüpheyi görebiliyordu. Yine de bu nadir kabullenme olayını boşa harcamak istemiyordu. Yanından bir hançer çıkardı ve Kaynak İşareti boyunca çekti. O da tek kelime etmeden aynısını yapmak için elini kaldırdı ve hançeri İşaretin üzerine yerleştirdiğinde, kanları ve büyüleri birleştiğinde ikisi de keskin nefesler aldı.

Boşalan Avonleyan güç rezervleri dolmaya başladığında ona doğru eğildi ve başı göğsüne düştü. Adam dişlerini sıkarak güneşin altında onun saçlarını hafifçe okşadı. Çünkü bir şeyler gerçekten de yanlıştı. Kız ondan daha fazla güç çektikçe, bu huzursuzluk hissi de artıyordu. Alevleri neredeyse ona karşı savaşıyor gibiydi ve kız geri çekilip tekrar ona baktığında, onun da bunu hissettiğini biliyordu.

"Bunu çözeceğiz," diye fısıldadı nazikçe, diğer eliyle onun yanağını okşarken.

Tekrar başını salladı, bu duygu kendi endişelerini hafiflettiği kadar onu da rahatlatmıştı.

Hiç de değil.

BÖLÜM 13

OceanofPDF.com

TALWYN

Talwyn, Kara Salonlar'ın yakınındaki Su Mahkemesi'nin sahiline adım attı. Gerektiğinde birkaç kez Sualtı Hapishanesi'ne gitmişti ama hiçbir zaman kendisi. Aslında oraya Briar ve Sorin olmadan hiç gitmemiştir. Briar onları içeri sokmak için, Sorin de sinirlerini yatıştırmak için. Suyun altında olmaktan hoşlanmıyordu, her ne kadar hapishanenin kendisi yüzeyin altındaymış gibi hissettirmese de.

Alaric'in kendisinden talep ettiği gibi Büyücü'yü serbest bırakmaya çalışmıyordu ama onunla konuşmak istiyordu. İddia ettiği şeyin doğru olup olmadığını ve başka ne gibi bilgilere sahip olabileceğini görmek istiyordu. Büyücü kadın tehlikeliydi. Bunu biliyordu. Bu yüzden onu daha önce hiç görmemiştir. Risk almaya asla değmezdi.

Bu sefer buna değecek.

Sorun şu ki hapishaneye girebilmek için Su Prensi'ne ihtiyacı vardı ve o da şu anda Edria Denizi'nde bir yerlerdeydi. Ashtine'in şu anda bu Saray'ın geçici Kraliyet üyesi olduğu için onu içeri sokabileceğini umuyordu. Talwyn önce Su Evi'ne gitmiş, ancak orada olmadığı söylenmişti. Ardından Rüzgâr Hisarı'na gitmiş ve Ermir'i bulması bir saatten fazla sürmüştü ama ona da Rüzgâr Sarayı'nda olmadığı söylenmişti.

Ama prenses buradaydı. Ayak bileklerine kadar sarkan beyaz, yarı şeffaf bir elbiseyle sahilde duruyordu,

Omuzlarında iki kayış bağlıydı. Dalgalar çıplak ayaklarının üzerinde hafifçe yuvarlanıyordu.

Ve yalnız değildi.

Göz alıcı beyaz bir at dalgaların arasında, onun yanında duruyordu. Kuyruğu ve yelesi bir şelale gibi aşağı dökölüyordu. Abrax. Deniz ve su tanrıçası Anahita'nın ruhani hayvanı.

Abrax sinirli bir şekilde homurdandı, toynağını suya vurduğunda su sıçrattı. Bağlı olduğu prence benzeyen delici mavi gözleri ona dik dik bakıyordu.

O sırada Ashtine döndü, gök mavisini gözleri kısa bir an için Talwyn'e kaydđ. Yüzü ağlamış gibi kızarmış ve lekelenmişti ama Nasima onu terk ettiğinden beri kaybettiğı kilonun en azından bir kısmını geri almış gibi görünüyordu. Tekrar Abrax'a döndü, parmakları yelesinde geziniyordu. Diğer elini kaldırdı ve Abraks burnunu avucunun içine soktu.

Talwyn ona doğru bir adım attı ama Abrax hemen yer değiştirdi. Onunla Ashtine arasında duracak şekilde hareket etti ve Talwyn dondu kaldı. Azrael ona Ashtine ve Briar arasında bir şey olduğunu söylemişti ve önündeki sahne sadece onun iddiasını doğrulayabilirdi. Ruh hayvanının bağlı olmadığı bir Fae'ye karşı neden bu kadar koruyucu davrandığının tek açıklaması buydu.

Talwyn sonunda, "Ben de seni arıyordum," dedi. Ashtine ona cevap vermedi. Sadece turkuaz sulara bakmaya devam etti, at sırtına doğru hareket ederken bile. "Ermir burada olduğunu söyledi," diye tekrar denedi Talwyn.

Tek hareket Ashtine'in gümüş rengi saçlarının esintiyile dalgalanmasıydı, doğal mı yoksa kendi saçı mı, Talwyn tam olarak anlayamadı. Derin bir nefes aldı, denizin ve rüzgârın kokusu üzerine sinmişti. Bu haliyle zor bir konuşma olacaktı ama eğer Ashtine...

Talwyn onun ne olduğunu bilmiyordu. Prenses her zaman çok gizemli ve anlaşılması zor biriydi, duygularını anlamaya çalışmak bir yana, en iyi günlerinde bile. Fakat

Eğer gerçekten Briar'la ilişkisi varsa ve o burada kalırken Briar batıya yelken açmışsa. Tavrını açıklamak zor değildi.

İleriye doğru adım attı, botları her adımda kuma batıyordu. Abrax bir kez daha homurdanarak uyarıda bulundu ve tedirginlikle başını salladı. Yelesinden su damlacıkları sıçradı. Ondan birkaç adım uzaklaştığında durdu ve belinden eğildi. Artık kendi ruh hayvanına sahip olmayabilirdi ama onun huzurunda olmak isteyenlere saygı göstermeyecek kadar aptal değildi.

Talwyn doğrulurken, "Ona asla zarar vermem," dedi. "Onun yardımına ihtiyacım var."

Abrax ona bir süre daha baktıktan sonra tekrar oflayıp pufladı ve Ashtine'in yanında durmak üzere hareket etti. Elini kaldırdı ve sanki atı düzenli olarak görüyormuş gibi alışkanlıktan boynunu okşadı. Talwyn diğer tarafına geçerek göz ucuyla onu izledi.

Talwyn sonunda, "Sualtı Hapishanesi'ne girmem gerekiyor," dedi. Çünkü boktan bir arkadaşı ve Ashtine'e Briar'ı, Abrax'ın neden burada olduğunu ya da onu neyin rahatsız ettiğini sormaya cesaret edemiyordu. Artık bir kalbin olmadığına böyle olduğunu düşünüyordu.

"Nakoa öldü," dedi Ashtine, her zamanki alçak sesiyle. Talwyn dönüp ona baktı. Kolları şimdi kendi etrafında sıkıca kıvrılmıştı ve Talwyn ilk kez elinde tuttuğu bir parşömen parçasını fark etti. Döngülü el yazısını görebiliyordu ve bunun Prens Briar'ınki olduğunu anladı.

"Görebilir miyim?" Talwyn başıyla kâğıdı işaret ederek sordu.

"Hayır." Ashtine'in parmakları notun etrafında sıkılaştı. Ve Talwyn anladı. Bu onun şu anda Briar'la olan tek bağlantısıydı. Sadece el yazısıyla yazılmış bir not olsa bile, ondan koparamayacağı bir parça.

"Nasıl?" Talwyn onun yerine sordu.

Ve Ashtine sonunda dönüp ona baktı.

Talwyn keşke yapmasaydı diye düşündü. Ürkütücü bir öfke ona baktı- sakın ve ölümcül, Talwyn'in prensesin yapabileceğini bildiği gibi

olmak. Ama orada da yeni bir şey vardı ve Talwyn bunun ne olduğunu çözemiyordu. Korumacılık belki? Yenilenmiş kararlılık?

"Seraphlar onlara saldırdı."

"Şimdiden mi?" Talwyn ağzından kaçırıldı.

"Biliyor muydun?" Ashtine başını soru sorar gibi eğerek sordu. "Bahsedilmişti ama böyle bir şey olacağını düşünmemiştim.

bu kadar çabuk. Daha fazla zamanım olacağını düşünmüştüm..." Gözlerini ondan kaçırıldı.

"Yani ne yapabilirdin, Talwyn?" Ses tonunda suçlamadan çok merak vardı.

"Yani ben... Bilmiyorum," diye tersledi Talwyn, sesindeki sertliği koruyamayarak. "Sadece bunu beklemiyordum."

"Savaş beklemiyor muydunuz? Kavgı mı? Ölüm mü? Müttefiklerimizi sürgün ettiğinizde böyle olacağını düşünmediniz mi?"

Talwyn Ashtine'in bu özelliğinden nefret ederdi. Basit sorularla her şeyi sorgulamasını sağlayabilmesinden. Ses tonu nadiren değişir, nadiren suçlar, nadiren öfkeyle dolardı. İster akşam yemeğİ planlarını sorsun, ister hayatın anlamını tartışsın, ses tonu her zaman sakin ve dingin masum bir tınıya sahipti.

Ona bu soruları sormak yerine öfkelenmeyi diledi.

"Onların ölmesini hiç istemedim," diye mırıldandı Talwyn.

"İlginç."

"Sualtı Hapishanesi'ne girmem gerekiyor."

"Onların hikayesini hiç merak ettiniz mi?"

"Ne?" Talwyn, Ashtine'in isteğini yine görmezden gelerek, içindeki kızgınlığı ona doğru itti.

"Hikâyenin bizim tarafını biliyoruz, ama onların tarafını hiç merak ettin mi?" Eli tekrar yukarı kalktı ve Abrax'ın parlayan postunu okşadı. At o kadar hareketsizdi ki Talwyn onun hâlâ orada durduğunu neredeyse unutmuştu. "Bu savaş nasıl biterse bitsin, iki taraf olacak

Hikaye. Eğer siz kazanırsanız, onların hikayesi sizi kötü adam olarak mı resmedecek? Bir gün gelip sizin aradığınız intikamın aynısını mı arayacaklar?"

"I..."

"Hala hayatta olacak mıyız? Yoksa bugünkü seçimlerimizin sonuçlarına katlanacak olanlar kendi çocuklarımız mı olacak?" Ashtine dalgın dalgın parmaklarını Abrax'ın uçuşan yelesinde gezdirerek düşüncelere daldı.

Talwyn ayaklarının üzerinde kaydı, botları kumun derinliklerine battı. Siktir et bu soruları.

"Yalnızca çocuk sahibi olacak kadar uzun yaşamayacağımı varsayabilirim," diye cevap verdi. "İkimiz de Scarlett'in benim için geleceğini biliyoruz."

"İntikam, gözümüzün önünde olsa bile pek çok gerçeği gizleyebilir."

"Benim mi yoksa onun mu intikamından bahsediyorsun?"

"Bunun bir önemi var mı? Bu ikinizin de başına bela olan bir lanet," diye yanıtladı Ashtine. "Çocuklarına gelince, sen bir kraliçesin Talwyn. Sarayların senin çocukların. Sarayların senin mirasın. Senin kanını paylaşmıyor olabilirler ama hikayen sona erdiğinde olacaklar arasında yaşamaları için onları bırakıyorsun."

Talwyn derin bir nefes aldı, Ashtine'in söylediği her kelimeyle midesindeki düğüm daha da geriliyordu. Temkinli bir şekilde, "Rüzgârlar yine sana fısıldamaya mı başladı?" diye sordu.

Ashtine başını ona doğru çevirdi, bir rüzgâr bacaklarına kum savuruyordu. "Hayır," diye cevap verdi kısaca. "Nasima beni terk ettiğinden beri ruhumla konuşmadılar."

"Abrax sana geliyor ama Nasima gelmiyor mu?"

"Abrax bana çeşitli nedenlerle geliyor," diye cevap verdi Ashtine, dili geri dönmüş ve bakışları denize geri dönmüştü. "Bir mesaj iletmek için geldi. Kendisine bağlı olanın değer verdiği şeyleri onun haberi olmadan korumak için kalıyor."

"Onlarla iletişim kurmaya devam ediyorsun," dedi Talwyn. "Hayır. Mahkemelerin işgalinden beri hayır."

"Başka kimse..." Talwyn azı dişlerini birbirine geçirerek sorusunu en iyi şekilde nasıl ifade edeceğini düşündü. Çünkü Azrael onlarla birlikteydi ve bunu bilmek zorundaydı. "Tek kayıp Nakoa mıydı?"

"O savaşta pek çok kişi öldü," diye yanıtladı Ashtine. "Hiç Kraliyet mensubu var mı?" diye sordu.

"Onların hayatları, onlarla birlikte seyahat eden diğer insanlardan daha mı önemli?"

Yine şu lanet sorular.

"Hayır, ama..." Derin bir iç çekti. "Briar iyi mi? Azrael?"

"Prensler yaşıyor," diye yanıtladı Ashtine ve Talwyn Azrail'in hâlâ Peçe'nin bu tarafında olduğunu bildiği için göğsü biraz genişleyerek nefesini içine çekti.

"Ashtine, Sualtı Hapishanesi'ne girmem gerekiyor," dedi prensesle tamamen yüzleşmek için dönerek.

"Hapishaneye girebilmek için su elementine ihtiyacın var." Ashtine yine de ona bakmadı, denizin ötesine bakmaya devam etti.

"Farkındayım."

Ashtine sanki Talwyn hiç konuşmamış gibi, "Su Kraliyetine ihtiyacınız var," diye devam etti.

"Briar'a ihtiyacım olduğunu biliyorum ama şu anda onun yerine hükmettiğin için ona erişebileceğini umuyorum," dedi Talwyn, Ashtine'in sesinin hafifçe titremesine neden olan çaresizlik ipucunu duyduğunu bilerek.

Prensес dönüp tekrar ona baktı ve Talwyn'i uzun bir süre inceledikten sonra, "Briar ölmedi ya da tahtından feragat etmedi, bu nedenle sadece o ya da onun kraliyet soyu sizin için hapishaneye girebilir," dedi.

"Bunu biliyorum," diye ısrar etti Talwyn. "En azından deneyebilir misin?" "Orada ne arıyorsun?"

"Bu size yük olmak istediğim bir bilgi değil."

Ashtine doğrudan onun ruhunun derinliklerine bakıyor gibiydi, gözleri hafifçe kısılmıştı. Talwyn'in bu bakışlar altında kaymaması için her şeyi yapması gerekiyordu. Sonunda Ashtine döndü ve rüzgârını kullanarak

kendini Abrax'ın sırtına zarifçe kaldırmak için hediyeler verirken, elbisesi kalçalarının etrafında toplanıyordu.

"Ashtine, ne yapıyorsun?" Talwyn sordu, prensesin ruhani bir hayvana bu kadar rahat bir şekilde binmesi onu şok etmişti.

"Bana nedenini söyleyene kadar hapishaneye girmene yardım etmeyeceğim," dedi Ashtine, Abrax suya doğru ilerlerken.

Talwyn'in eli dışarı fırladı ve Ashtine'in ayak bileğine yapıştı. Abrax hemen durdu ve bir toynağını uyarı için yere vurdu. "İçeri girmenin başka bir yolunu biliyor musun?"

"Hayır. Size hapishaneye girmek için kimin gerekli olduğunu söyledim."

"Söyledin ama Briar denizin ötesinde."

"Ve onun soyu öyle değil."

Abrax tekrar denize doğru ilerlerken Talwyn'in eli Ashtine'in bileğinden kaydı. Toynakları suyun yüzeyinde kaldı ve Ashtine sadece atın dalgaların üzerinde yürüyüşten koşuya geçişini izleyebildi.

Rüzgar Prensesi'ni ve Su Sarayı Varisi'ni yanına aldı.

Bilmesi gerekirdi. Ashtine'deki değişiklikleri görmeliydi. Kumsala adımını attığı anda onun kokusunu almış olmalıydı. Evet, su büyüsü genellikle deniz gibi kokardı, bu yüzden gözden kaçırmanın anlaşılabilir olduğu iddia edilebilirdi, ama bunun olmadığını biliyordu.

Bilmesi gerekirdi. Eğer kendi... her şeyiyle bu kadar meşgul olmasaydı, bunu hemen anlayabilirdi. Bunu kaçırmak için hiçbir mazereti yoktu ve şimdi Ashtine yalnızdı.

Talwyn sahildeki konuşmalarından bu yana saatlerce onunla iletişim kurmaya çalışmıştı. Ona seyahat edemiyordu çünkü nerede olduğunu bilmiyordu. Abrax onu denizin ortasında nereye götürmüştü? Rüzgâr mesajları göndermişti ama cevapsız kalmışlardı.

Şimdi burada, bulutlar gece gökyüzündeki yıldızları ve ayı gizlerken Beyaz Salon'daki odasında volta atıyordu. Briar biliyor muydu? Muhtemelen bilemezdi. Onun çocuğunu taşıdığını bilseydi Ashtine'i asla terk etmezdi. Çok ilerlemiş olamazdı. Fae hamilelikleri ölümlü hamileliklerinden biraz daha kısaydı, büyü bebeğin daha hızlı gelişmesine yardımcı oluyordu ama ekstra güç anneye zarar veriyordu. Fae hamilelikleri acımasız ve yorucuydu ve bebek güçlendikçe daha da kötüleşiyordu.

Ve Ashtine bunu tek başına yapıyordu. Onun yüzünden.

Talwyn elini saçlarının arasında gezdirerek, halının üzerinde telaşlı bir şekilde bir ileri bir geri yürürken maun rengi tellerin düştüğü saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Azrael burada olsaydı, ona volta atmayı bırakmasını yirmi kez söylerdi.

Azrail burada olsaydı, tüm işaretleri kaçırmazdı.

Bilmesi gerekirdi.

Ashtine'e bir rüzgâr mesajı daha gönderdi, bunun da göz ardı edileceğini çok iyi biliyordu. Briar'a da bir mesaj göndermeli miydi? Yoksa Briar'a söylemesi için Azrael'e mi göndermeli? Ashtine Briar'ın bilmesini istemiyor muydu? Bunların hepsi Ashtine ile konuşmak istediği şeylerdi. Haddini aşmak, aralarındaki ilişkiyi olduğundan daha fazla germek istemiyordu.

Çocuk rüzgâr ya da su büyüüne sahip olabilse de, Ashtine her zaman bir şeyler biliyor gibiydi, genellikle rüzgârların ona fısıldadığı sırlardan. Kumsalda Briar'ın soyu hakkında konuşması... Abrax

Ashtine'i korumaktan daha fazlasını yapmak için oradaydı. Su Sarayı Varisi'ni de korumak için oradaydı. Bu da başka bir çıkmazdı. Başka bir çocukları olmadığı sürece - ki bu Fae'ler arasında inanılmaz derecede nadirdir - Rüzgâr Sarayı varissiz kalacaktı. O zaman bile, ikinci bir çocuğun rüzgâr büyüüne sahip olacağının garantisi yoktu. Saraylar arasındaki ilişkilerin hoş karşılanmamasının ve Kraliyet mensupları arasında asla yaşanmamasının nedeni buydu.

Bu haber duyulduğunda, mahkemelerde büyük bir kargaşa yaşanacaktı.

O zaman da muhtemelen bir savaşın ortasında olurlardı. Belki de mahkeme varisleri endişelenecekleri en son şey olurdu.

Talwyn nefesinin altından küfrederek huzursuzluğunu gidermek için odaya bir rüzgâr saldı. Odanın kapısı açıldığında volta atarken döndü. Kim olduğunu zaten bildiği için başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi. Kuşkusuz onu unutmuştu. Muhtemelen buraya geleceğini unutmuştu. Eğer hatırlasaydı, dağlara tempo tutmaya giderdi. Ya da Kara Salonlar'a. Burası dışında herhangi bir yere.

"Burada olmanızı beklemiyordum."

Hareketlerini durdurmadan ona doğru baktı. Tarık kapı aralığında duraklamıştı, tuniği ellerinde düğümlenmiş ve sanki yürürken soyunuyormuş gibi gövdesinin yarısına kadar inmişti.

"Ben burada yaşıyorum," dedi soğukkanlılıkla.

"Ben de öyle düşünmüştüm ama bugünlerde bu Salonları o kadar nadiren şerefendiriyorsunuz ki merak etmeye başlamıştım," diye cevap verdi Tarık, anlık şokundan çıkarak. Tunüğünü serbest bırakarak vücudundan aşağı düşmesine izin verdi.

Bu kez iki elini de saçlarında gezdirerek onu görmezden geldi.

"Bugün Siofra'ya gittin mi?"

Bu onun ayaklarının duraklamasına neden oldu. "Ne?" diye sordu, parmakları hâlâ saç tellerine dolanmıştı.

"Bugün Siofra'ya gittiniz mi? Stellan ve Arianna ile konuşmak için mi?"

Yapmalıydı, diye düşündü. Hapishaneye girmeyi başaramadıktan sonra, muhtemelen Şekil Değiştiren bölgesine bir yolculuk yapmalıydı. Ashtine ile konuşana kadar planı buydu. Şimdi tek düşünebildiği buydu.

"Hayır, Siofra'ya gitmedim," diyerek masasına doğru yürüdü ve bir bardak su doldurdu.

Tarık onu temkinli bir şekilde izledi, belli ki bir sonraki adımda ne söyleyeceğine karar vermeye çalışıyordu.

"Bugün ne yaptın peki?"

Cevap vermeden önce düşünmek için kendine zaman tanımak amacıyla büyük bir yudum su içti. "Sualtı Hapishanesi'ne girmeye çalıştım ama nafile ve günümü boşa harcadım."

Tarık'ın kaşları kalktı. "Ashtine sana yardım edemez miydi?" "Edemezdi."

"Yapmaz mıydın, yapamaz mıydın?" "Fark eder mi?"

"İkisi çok farklı şeyler Talwyn," diye cevapladı Tarek, yavaşça ona doğru ilerleyerek. Tam önünde durdu, botlarının ucu neredeyse çıplak ayak parmaklarına değiyordu. Kız bir şey söylemeyince elini uzatıp yanağını okşadı. "Eğer bu ilkse, onu sen yapabilirsin. Sen kraliçesin Talwyn. Seni reddedemez."

Ashtine'i bunu yapmaya zorlamasını mı istiyordu? Bir çocuk taşıyor olsaydı bile, onu asla buna zorlamazdı.

Bu düşünceyle midesinde suçluluk duygusu çalkalandı, çünkü bu bir yalandı. Kesinlikle onu zorlamaya çalışırdı. Saray Yemini'ni Ashtine'e karşı hiç kullanmamıştı. Buna hiç gerek olmamıştı. Böyle bir şey yapmak aklının ucundan bile geçmemişti. Ashtine'i tüm hayatı boyunca tanımıştı.

Gerçi böyle bir şey onu Sorin'i bir Saray Yemini ile ölümlü topraklara gitmeye zorlamaktan alıkoymamıştı.

"Talwyn?"

Başını kaldırdı ve Tarık'ı yüz hatlarına kazınmış endişeyle ona bakarken buldu. Hâlâ onun cevap vermesini bekliyordu.

Boğazını temizledi ve suyundan bir yudum daha aldı. "Giremezdi. Sualtı Hapishanesine girmek için su elementi gereklidir. Su Kraliyetine ya da onun kan bağına ihtiyaç var."

Tarık'ın eli kızın yanağından kaydı ve çenesini kaşıyarak, "Başka bir yolu olmalı. Her zaman bir çözüm yolu vardır."

"Eğer bir yolunu bulursan bana haber ver. O zamana kadar Alaric'e başka bir şeye odaklanmasını söyleyebilirsin," diye karşılık verdi, su bardağını yere bıraktı ve onu iterek geçti. Odanın ortasına doğru yürüdü ve tekrar ona döndü. "Onlara saldırıyı onun gerçekleştirdiğini biliyor muydun?"

Tarık bir iç çekişi bastırır gibi oldu ve botlarını çıkarmak için eğildi. "Evet, çıkardım."

"Neden bana söylemedin?" diye sordu.

Tarık doğruldu ve ona sert bir bakış attı. "Daha önce de konuştuğumuz gibi, sizi nadiren gördüğümde sizi bilgilendiremem."

"Bir dünya mesajı gönderebilirdiniz."

"Çünkü sen bunlara karşı her zaman çok duyarlısın," diye karşılık verdi gevşemiş botlarını çıkarırken.

"Beni bilgilendirmen bir yanıt gerektirmiyor." "Elbette gerektirmez," diye alay ederek tuniğini başının üzerine çekti.

"Sana muhtemelen seni üzecek bir haber verdiğimde neden seninle birlikte olmak isteyeyim ki? Neden ikiz alevime yardım etmek isteyeyim ki?" Kadın irkildiğini saklamaya çalıştı ama o bunu gördü, dudakları hafifçe büzüldü. "Ona karşı da böyle miydin?" Kollarını kavuşturmuş, arkasına yaslanmıştı.

Masaya.

Dudaklarını büzme sırası ondaydı. "Az ile olan ilişkim seni ilgilendirmiyor. Artık konuyla ilgisi yok."

"Bence Az ile olan ilişkin hâlâ oldukça önemli Talwyn. Seni benim ikiz alevin olmadığıma ikna etmiş."

"Sen yokken o benim yanımdaydı," diye hırladı. Ona doğru bir adım attı, parmağıyla işaret ederken kolunda rüzgârlar dönüyordu. "Başka kimse yokken o yanımdaydı. Sadece ben ve Ashtine varken o oradaydı." Kafa derisini tekrar çekiştirdi. "Seni kaybettikten sonra nasıl hayatta kalmayı seçtiğim için beni cezalandıramazsın. Şimdi nasıl hayatta kalmayı seçtiğim için de beni yargılayamazsın."

"Neyi atlatmak?" Tarık onu incelerken başını eğerek sordu.

"Her şey, Tarık," diye tersledi. "Benim seçimlerim. Alaric'in planlarından dışlanmak. Azrael'in denizin karşısında olması. Ashtine bana saldırıya uğradıklarını söyleyene kadar onun ölebileceğini bilmemek-"

Bunun üzerine Tarık'ın gözleri keskinleşti. "Ashtine onlarla iletişim halinde mi?"

Sikeyim.

Talwyn sabırsızca, "Ashtine'in sık sık rüzgârlardan bir şeyler duyduğunu biliyorsun," dedi ve onun endişesini gidermek için bileğini salladı.

"Nasima geri döndü o zaman?" "Hayır."

"O zaman saldırıyı nereden biliyordu?"

"Fark eder mi? Beni bilgilendirdi. Sen olman gerekirken. Ya da daha iyisi, Alaric olmalıydı."

Tarek şimdi ona doğru ilerliyordu, adımlarında bir amaç vardı. "Talwyn, eğer Ashtine düşmanlarımıza bilgi aktarıyorsa bana söylemelisin. Diğerlerine de söylemeliyiz."

"Onlara bilgi aktarmıyor," diye alay etti Talwyn, adam ona doğru ilerlerken ondan geri adım atarak.

"Hayır mı? O zaman bugün size ne söyledi? Saldırıdan nasıl haberi oldu?"

"Yeter," diye hırladı. "Ashtine bana sadıktır. Bunu defalarca kanıtladı. Beni seçtiğinde de bunu kanıtladı."

bitti-"

Tarık'ın ne kadar bildiğinden tam olarak emin olmadığını için sözünü kesti ama Tarık bu soruyu hemen yanıtladı.

"Sence Briar yerine seni mi seçti?" Tarık onun kişisel alanına girerek sordu.

Tekrar geri adım attı, kendi lanet olası odasında kendini çok kalabalık hissediyordu. "Briar yerine beni seçti. O batıya yelken açarken o hâlâ burada."

"Ve yine de onların seyahatlerinden haberi var." "Bana ihanet etmiyor," diye ısrar etti Talwyn.

"O zaman yarınki toplantıya gelmeli. Bildiklerini paylaşsın. Belki bir kısmı bizim için faydalı olur."

"Ne?" Bu isteği reddetmek için bir neden bulmaya çalışırken dizlerinin arkası yatağa çarptı. Ashtine'in onların hiçbirine yaklaşmasına izin veremezdi. Odaya adımını attığı anda ondan bir çocuk kokusu alırlardı. Briar'la ilişkisi olduğunu bildikleri açıktı. Çocuğun kime ait olduğuna dair hiçbir soru işareti kalmayacaktı ve bu kesinlikle bir şekilde diğerlerine karşı kullanılacaktı. Ashtine'in ve o bebeğin bir silah olarak kullanılmasına izin vermesinin imkânı yoktu. Briar onu korumak için burada olmayabilirdi ama Scarlett borcunu tahsil etmeye gelene kadar elinden geleni yapacaktı.

"Ashtine belli ki onların hareketleri hakkında bilgi sahibi. Belki bundan faydalanabiliriz, böylece bir sonraki saldırımız daha verimli olur," diyordu Tarık, gömleğinin eteklerini parmaklayarak.

"Son görev başarısız mı oldu?" diye sordu.

"Solgard varisleri hâlâ nefes alıyor. Scarlett hâlâ batıya yelken açıyor ve efendisine geri dönmedi. Yani evet, bu bir başarısızlıktı," diye cevap verdi, ona daha da sokularak. Scarlett eğilerek sırtını yatağa dayadı. "Ama Ashtine'in onların şirketiyle iletişim kurmanın bir yolu varsa, belki de bize ait bazı bilgiler yerleştirebilir."

"Ashtine böyle oyunlar oynamaz," diye tersledi Talwyn, tuniğini başından geçirmesine izin vererek. Ona ihtiyacı vardı

bu fikirden vazgeçti. Ashtine'i korumak için bedenini kullanması gerekiyorsa, kullanacaktı.

"Kraliçesi bunu isterse yapar," diye karşı çıktı Tarık, çıplak gövdesine bakarken gözleri parlıyordu, uyluklarının arasına girdi. "İntikamı için her şeyi göze alan kraliçeye ne oldu?"

Elleri yukarı kalktı, parmak uçları kadının kaburgalarında gezindi.

Ne oldu ona?

Talwyn kahkahasını tutmak zorunda kaldı. Olan şey, o taht odasında ruhuyla birlikte yok olup gitmesiydi. Kraliçe sonunda kendisine borçlu olduğunu düşündüğü intikamı almak için ne kadar fedakârlık yapması gerektiğini, belki de bunun artık her şeye değmeyeceğini anlamaya başlamıştı.

Bu noktada bunun bir önemi yoktu. Yaptığı seçimlerden geri dönüş yoktu. Bu yatağı o yapmıştı. Şimdi bu yatakta yatmak zorunda kalması kendisinden başka kimsenin suçu değildi. Tam anlamıyla.

Dizlerini Tarık'ın kalçalarına doladı ve Tarık şaşkınlıkla ona baktı. "Kraliçesinin şu anda talep ettiği tek şey dikkatinin dağılması," dedi.

Kalçalarının hızlı bir hareketiyle Tarık'ı yatakta sırt üstü çevirdi. Adam boğazının altından kıkırdadı, kadın kendi pantolonunu çıkarırken Tarık da pantolonunu hızla çıkardı.

"Her zaman kontrolün sende olması gerekiyor, değil mi Ayçiçeği?" dedi adam, kadın adamın boyuna doğru kayarken tıslayarak.

Kontrole ihtiyacı
vardı. Azrael hariç.

Azrail'le birlikte sonunda bu kontrolden vazgeçmişti. Azrail'le birlikte, kendini savunmasız bırakabileceği bir yer bulmuştu. Seçimleri ve kararları onun yapmasına izin verebiliyor, sorumluluklarından bir süreliğine de olsa kurtulabiliyordu. O anlarda, Azrael onun dünyasını kontrol ediyordu, böylece onun kontrol etmesine gerek kalmıyordu.

Ama bu, Tarık'la birlikte olmak ona hiçbir şey yapmayacaktı. Döndüğünden beri olmamıştı. İçinde bir şey hissedemeyecek kadar ölüyken de yapamazdı. Sadece sinirlenmiş ve onun bedeniyle kendi ihtiyaçlarını karşılamasına izin vermişti.

Ve daha sonra, yaklaşık iki aydır ilk kez yanında uyuyan Tarık'ın yanına uzandığında, bunu yapmaya karar verdi. Ashtine'i onlardan uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Bu hiçbir şekilde günahlarının kefareti olmayacaktı. Bu onu Arius'un onun için hazırladığı işkenceden kurtarmayacaktı. Ama Ashtine'in, onun için neleri feda ettiğini gördüğünü bilmesini istiyordu. Keşke yapmasaydı. Briar'la birlikte gitmiş olmayı, onu kendi ölümüne terk etmiş olmayı diledi ama bu borcu kendi fedakârlığıyla ödeyecekti. Belki de kendisinden başka biri için ya da intikam adına yaptığı tek gerçek fedakârlıktı bu.

BÖLÜM 14

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett geminin ana direğine tırmanırken kendini basamaklardan yukarı çekti. Sabahı Briar'ın gemisinde ölenlere saygılarını sunarak geçirmişlerdi. O da Fae'lerin, ölümlülerin ölülerini gömdükleri gibi gömülmediklerini öğrendi. Hayır, Fae'ler bedenlerini Peçe'den Öteki Dünya'ya geçtiklerinde damarlarında dolaşan elemente geri verirler. Beden yakılır ve külleri Veda adını verdikleri bir törenle elementlerinin tanrısına sunulur. Ve Ateş Fae'lerinin kaybettikleri otuz iki Fae savaşçısının cesetlerini dikkatle yakmaya çalışmalarını izlerken, yardım edememişti. Panik, buzdan pençelerini göğsünün etrafına sarmış, onu hareket edemez, ateş elementinden olanları külleri bile bir hiç olana kadar yakmaya devam etmelerini izlerken zorlukla nefes alabilir hale getirmişti. Çünkü o neredeyse Sorin'di. Azrael Toprak Fae'sinin külleri tekrar kuru toprağa ulaştıklarında toprağa serpilmek üzere özenle depolarken neredeyse midesinin içindekileri kaybediyordu. Ve Briar Su Fae'sinin, Nakoa'nın külleri denize geri bıraktığında, gözyaşlarının dökülmesini daha fazla engelleyememişti. Kendisini korumak için, masumları korumak için, evlerini korumak için hayatlarını feda eden bu Fae'lere saygı ve hürmetini sunmuştu.

Yanında Sorin'le birlikte odasına gidip saklanmak, sadece onun ve kendisinin olduğu, etraflarında olup biten hiçbir şeyin onlara dokunamadığı bir yere kaçmak istedi. Kendini onun içinde kaybetmek, Anala'ya dönmek için küllerinin yanıp yok olmasını izlemediğini kendine hatırlatmak istedi. Ama her ne kadar bunu yapmak istese de, bunun daha fazla yapılması gerekiyordu.

Direğin tepesine ulaştı ve bir kadının bacaklarını kenardan sarkıtarak oturduğu gözetleme platformuna tırmandı. Kızıl altın rengi saçları çözülmüş, rüzgârda savruluyor, silahları yanındaki küçük platformun üzerine atılmıştı. Gri gözleri denize sabitlenmişti, Briar'ın Su Fae'sinin küllerini bıraktığı yöne.

Scarlett sessizce hareket ederek onun yanına indi. Ona doğru uzandı, elini kavradı ve parmaklarını birbirine geçirdi. Eliza tek kelime etmeden başını onun omzuna yasladı. Scarlett diğer eliyle uzanıp arkadaşının saçlarını geriye doğru düzeltti ve yanağını başının üstüne yasladı.

Veda, savaştan bu yana generali ilk görüşüydü. Eliza'yı gözyaşlarıyla dolu gözlerinin arasından izlemişti. Nakoa'nın kefenlenmiş bedeninin etrafındaki ateşi yakmak için alevlerini kullanırken soğukkanlılığını korumasını izlemişti, Su Divanı onun yanındaydı. Alt dudağının en ufak bir şekilde titremesini izledi. Bir öğretmene, bir general arkadaşına, bir dosta, bir sevgiliye veda ederken gözyaşlarıyla savaşmasını ama tek bir tanesinin bile düşmesine izin vermemesini izledim.

Su Komutanı'na karşı hislerinin ne kadar derin olduğunu bilmiyordu. Eliza Ateş Sarayı'ndaki tüm eğitimleri geçtiğinde Nakoa'nın onun eğitimini üstlendiğini ve yeteneklerini şu anki haline getirmesine yardımcı olduğunu biliyordu. Ateş ve Su Sarayı ordularını sık sık birlikte eğittiklerini biliyordu. Sık sık aynı yatağı paylaştıklarını, Eliza'nın son birkaç haftadır Briar'ın gemisinde onunla kendi gemilerinde geçirdiğinden daha fazla gece geçirdiğini biliyordu.

O günkü savaştan beri onun odasında olduğunu biliyordu.

"Neye ihtiyaın var?" Scarlett yumuşak bir sesle sordu.

"Sadece bu."

Eliza'nın elini sıktı, sonra onun karanlığında istediği kadar oturmak için yanına yerleşti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15

OceanofPDF.com

ScARLETT

I Saatler sonra, güneş suyun üzerinde batarken ve gökyüzünü turuncu ve pembelere bürürken Eliza, "Nakoa'yı ilk kez dövüşte yendiğimde onu ilk kez gülümserken görüyordum."

Scarlett mırıldandı. "Nakoa'nın gülümsediği tek kişinin sen olduğundan kesinlikle eminim."

Eliza'dan yumuşak bir kahkaha geldi. "Bu doğru değil. Sadece hak edilmeleri gerekiyordu." Eliza eklemekten önce uzun bir sessizlik daha oldu, "O hiç kimseye kolay davranmazdı. Her zaman elinden gelenin en iyisini isterdi. Her zaman mükemmellik isterdi."

Scarlett nazıkçe, "Onun öğretme tarzının sana biraz bulaştığını söyleyebilirim," diye alay etti.

Sessizlik tekrar üzerlerine çökmeden önce arkadaşından küçük bir kahkaha nefesi daha geldi.

Bir şeye ihtiyacın var mı, aşkım?

Sorin bunu gün boyunca belli aralıklarla yapmış, bir şeye ihtiyaçları olup olmadığını kontrol etmişti. Yarın Cyrus ve Cassius'la konuşmaya karar vermişlerdi, herkesin bu güne ihtiyacı vardı... yas tutmak ve olanları sindirmek için ne yapmaları gerekiyorsa yapmaları gerekiyordu.

Fae'lerin çoğu daha fazla dinlenmek için geri dönmüştü, hala güç rezervleri tükenmişti. Herkes hem savaştan hem de günün duygularından dolayı bitkin görünüyordu. O biliyordu ki

Sorin birkaç saat uyumuştı ama henüz güç rezervlerini sormamıştı. Yüzünü görebildiği zaman ona sormak istediği bir şeydi bu. Sorin'in bu konuda yalan söylemeyeceğini, bu konuda anlaştıklarını biliyordu ama yine de bu konuyu konuşurlarken yanında olmak istiyordu.

Güvende olmak için onu bir boşaltma işareti için kontrol etmişti. Bunun mümkün olmadığını, zaman içinde birinin ona bir tane vermiş olamayacağını biliyordu ama ne yapacağını şaşırmıştı. Gücünü başka ne etkiliyor olabilirdi? Diğerlerine henüz söylememişlerdi, bunu yarın halletmeye karar vermişlerdi. Bugün, savaş hazırlıklarına geri dönmeden önce ellerinden geldikince yas tutmalı ve iyileşmeliydiler.

"Briar'ın Haniel'in ölümünü üstlendiğini biliyorum, ama onu öldüren benim," dedi Eliza birden, sesi o kadar kısıktı ki Scarlett onu zar zor duydu.

"Briar'ın anladığından eminim" demeden önce vereceği cevabı düşünerek sustu.

"Gördü. Bunu gördü. Sana yardım etmesi için Sawyer'ı almaya geldiğinde."

"Yardıma oldu mu?" Scarlett, cevap almak için kendini çaresiz hissederek sordu. Talwyn'den almak için yanıp tutuştuğu intikamı almak için derisinin altında sürünen bu çılgınlığa yardımcı olacak mıydı?

"Hayır," dedi Eliza basitçe. "Beni yanlış anlama. Tatmin ediciydi, ama değildi... Hâlâ acıyor." Son sözcükleri söylerken sesi çatallaştı ve Scarlett elini Eliza'nın elinden çekip kollarını onun omuzlarına doladı.

"Kendime bugün ağlamayacağımı söylemişim," diye fısıldadı Eliza, gözyaşları Scarlett'in beyaz tuniğini ıslatıyordu. "Bugün onun kulübesinden dışarı adımımı attığım zaman, kendi kendime bunun son olduğunu söyledim. Bir daha olmayacaktı."

"Keder ültimatom dinlemez. Öyle olsaydı hayat çok daha kolay olurdu," diye yanıtladı Scarlett.

"Ben böyle biri değilim, Scarlett."

"Yarın güçlü olmayı hatırlayabilirsin, Eliza. Olmazsan da sorun değil. Ben her halükarda burada olacağım. Hepimiz burada olacağız."

Yalnız değilsiniz."

Scarlett bu şekilde ne kadar oturduklarını bilmiyordu. Tek bildiği, nihayet gözetleme platformundan aşağı indiklerinde gökyüzünün onları örttüğüydü. Sorin aşağıda onları bekliyordu, hemen Eliza'ya uzandı ve onu kendine çekti.

Scarlett elini Scarlett'in sırtına sürdüğü zaman, Scarlett onun kulağına alçak sesle konuşuyordu ve onlara biraz zaman tanımak için kamaralarına çekildi. Oraya varınca doğrudan banyo odasına gitti ve giderken tününi çıkardı. Kapının girişinde, neredeyse tüm banyo odasını kaplayan büyük boy bir fıçıyla karşılaşınca donup kaldı. O kadar büyüktü ki, içine tamamen batmış halde oturabilirdi. Yanında bir yangın mesajı duruyordu ve Scarlett uzanarak içindeki notu aldı.

Luan'ın bir gemide yapabileceği en iyi şey bu, Aşkım.
Keyfini çıkarın.

Scarlett başını kaldırıp derme çatma küvete baktı. Bunun için Azrail'e gitmiş, Toprak Prensi'nden bunu ona getirmesi için yardım istemişti.

Hiç vakit kaybetmeden su büyüsunü kullanarak fıçıyı doldurdu ve ardından ısıtmak için ateşini gönderdi. Botlarını ve giysilerinin geri kalanını kulübenin ana odasına saçılmış halde bıraktı. İçine girebilmek için lavaboyu kullanması gerekti ama buharlı suya batarken dudaklarından çıkan inilti, odada başka biri olsaydı utanç verici olurdu. Yüzeyin altına indi, nefes alabilmek ve sıcaklığın içinde oturabilmek için bir hava boşluğu yarattı.

Tanrım, büyüsunü tüm gece nefes almasını sağlayacağını bilse burada uyurdu.

Suyu ısıtmak ve nefes alabilmek için büyüsunü gereksiz yere kullandığını biliyordu.

Suyun altında, bu yüzden haftalardır ilk kez saçlarını yıkamadan önce birkaç dakika daha kendini şımarttı. Derme çatma küvetten çıkmak için tüm gücünü kullandı, lavabodan dikkatlice indi ve kendini bir havluya sardı. Aynadaki buğuyu eliyle sildi ve yansımada omzunun üzerinden iki karanlık göz ona bakarken bir çığlığı bastırdı.

"Senden hiç memnun değil, evcil hayvanım."

"Hislerimiz karşılıklı," diye karşılık verdi havlusunu sıkıca kavrayarak.

Sorin.

"Mordecai yanındaki birliklerin çok az bir kısmıyla geri döndü."

"Sanırım ateşi pek sevmediler," diye somurttu.

"Avonleya'da yardım bulabileceğini düşünüyor musun, Scarlett?" Mikale elini kaldırıp parmaklarıyla Scarlett'in boynunda ve çıplak omzunda gezdirerek sordu.

"Avonleya hakkında kim bir şey söyledi?"

Adamın eli kadının boğazına kenetlendi. "Biz aptal değiliz, Scarlett. Neden batıya gittiğinizi, ne aradığınızı biliyoruz. Onu bulamayacaksınız."

Sorin!

Boğazını sıkan kavrama karşısında nefesini içine çekmeye çalıştı ama hayalet parmaklar esneyerek daha sıkı sıkıya başladı.

Yansımadaki Mikale daha yakına eğildi ve onu arkasında hissedebiliyordu. Göğsünün sırtına bastırdığını hissedebiliyordu. Kulağına sessizce konuşurken nefesinin yanaklarında gezindiğini hissedebiliyordu. "Son mesajını görmezden geldiğine göre, gelecek mesajların daha ikna edici olmasını bekleyebilirsin."

Sorin! Sana ihtiyacım var!

Mikale ona sırttı, sanki onun ikiz alev bağına haykırdığını duyabiliyordu. Sonraki sözleri bir fısıltı gibiydi. "Bir sonraki mesajını aldığında, unutma, evcil hayvanım: sen

Bu masum insanların başına bunu getirdiniz. Onların üzerindeki lanetten kaçamazsınız."

Sonra adam gitti ve Scarlett nefes nefese kaldı. Elleri lavaboyu kavriyor, havlusu yere düşüyordu. Kafasının içindeki uğultudan odalarının kapısının açıldığını duymadı.

"Aşkım, eğer hala banyodaysan-"

Omuzlarında onu döndüren eller vardı ve Mikale'nin hayali dokunuşu hâlâ devam ederken irkildi. Sonra eller yüzünü kavradı, çılgınca bakan altın sarısı gözler onunkileri aradı. "Scarlett? Sorun nedir? Ne oldu?"

Adam kızın alnındaki ıslak saçları tarıyordu ve kızın burnu şaşkınlıkla kıvrıldı. "Seni çağırdım Sorin," diye fısıldadı. "Bağın aşağısından seni çağırdım ama cevap vermedin. Gelmedin."

"Sen...? Hayır. Seni duymadım, Aşkım. Ben..." Sözcükler arasında bocalıyor, kızın söylediklerini anlamaya çalışıyor, çıplak bedenini göğsüne çekiyordu.

Onun kafa karışıklığını ve paniğini hissedebiliyor, kendi korkusuyla karıştırıyordu. Önce ateşi ve büyüyle ilgili tuhaflıklar vardı, şimdi de bu mu? Bu bir tesadüf olamazdı. Bir bağlantısı olmalıydı.

Adam onu tutarken uyuduğunu hissetti, kolları yanlarındaydı, az önce ıslandığı ılık banyoya rağmen donuyordu. Adam onu ana odaya doğru çekiştiriyordu ve kadın da otomatik olarak onu takip ederek adamın gömleklerinden birini başına geçirmesine izin verdi.

"Scarlett?"

Başını kaldırdığında adamın yüzünün solgun olduğunu ve her bir özelliğinin endişeyle kazındığını gördü.

"Neden beni duyamadın, Sorin?"

"Bilmiyorum," demeden önce adamın kalın bir yutkunmayla boğazının düğümlenmesini izledi.

"Mikale buradaydı. Aynanın içinde."

Öfke, suçluluk ve dehşetin bağdan aşağı aktığını hissetti, parmakları hala kollarının üst kısmını kazıyordu.

onu kavradı.

"Nerede?" Sorin talep etti.

Ve onun ne bilmek istediğini biliyordu. Mikale ona nerede dokunmuştu? Neyi silmesi gerekiyordu?

Eli yukarı kaydı, parmakları boğazında gezindi. Nasırlı parmaklar onunkileri takip ederek açtığı yolda ilerledi.

"Sorin, bir sonraki mesajlarının daha kötü olacağını söyledi." Onun altın bakışlarına baktı. "Mahkemelerimizdeki masum insanların parçalanmış bedenlerinden daha kötü ne olabilir ki?"

Ama ikisi de bunun cevabını biliyordu.

Alaric çok daha kötüsünü yapabilirdi. Peki ya Talwyn şimdi onunla çalışıyorsa? Kendi Mahkemelerini koruyacak mıydı? Ashtine'i koruyabilecek miydi? Cadılar ve Şekil Değiştirenler, onlar yardımla dönene kadar kendi başlarına onlara karşı durabilecekler miydi? Avonleya aradıkları cevaplara sahip olabilir miydi? Ya tüm bunlar zamanlarını ve kaynaklarını boşa harcamaktan başka bir şey değilse?

"Hey, Aşkım." Sesi onun sarmalını kırdı, yanağındaki eli onu kendisine geri çekti, onu toprakladı. "Bunu çözeceğiz. Her seferinde bir şey."

"Ya yapmazsak? Yaptıklarımız yeterli olmazsa?" "Olayları geldiği gibi ele alıyoruz, Scarlett. Biz Henüz gerçekleşmemiş şeyler hakkında endişelenmek. Bunda hiçbir kontrol ya da değer yoktur ve keşkeler hakkında endişelenmek zamanımızı ve enerjimizi boşa harcamaktır," diye yanıtladı ıslak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak. Bir an sonra saç telleri kurumuştu.

"Ne yapacağız, Sorin?"

"Planlamaya devam edeceğiz. Elimizden geldiğince hazırlanmaya devam edeceğiz. Şu anda yatmaya gidiyoruz. Sabah Cassius ve Cyrus'la konuşacağız. Her seferinde bir adım, Aşkım. Yapacağımız şey bu."

Başını salladı, parmakları adamın geniş avucunun yanağını kavradığı ön kolunun etrafında kıvrıldı. "Ve senin

sihir?"

"Yarın Beatrix ile konuşacağız."

Kadın tekrar başını salladı. Sorin eğildi ve onu yatağa götürmeden önce dudaklarını onunkilere değdirdi. Yanına tırmanmadan önce soyundu ve onu göğsüne doğru çekerken, "Eliza?" diye sordu.

"Yas tutuyor, Scarlett," dedi nazikçe, onu çenesinin altına sıkıştırırken başının tepesine bir öpücük daha kondurdu. "Hepimiz öyleyiz."

Sessizleştii ama zihni durmadı. Ne denerse denesin. Düşünceleri bir kasırgaya dönüşmüş, dönüp duruyordu.

"Sorin," diye fısıldadı kamaralarının karanlığına.

"Mmm?" diye mırıldandı.

"Rayner'ı ne zamandır tanıyorsun?"

"Tüm hayatım boyunca" demeden önce onun kısa bir an için gerildiğini hissetti.

"Senden büyük mü?"

"Ben doğduğumda on yıldır babama hizmet ediyordum."

"Ondan önce neredeydi?"

Sorin o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, Scarlett onun uykuya dalmış olabileceğini düşündü, ama sonra, "Avlanıyordu, Scarlett," dedi.

"Avlanmak mı? Ne için?"

"Ne değil. Kime. Ve bunu ona sormanız gerekecek. Geçmişini onun anlatması gereken bir hikaye."

"Nerede o?"

"Şimdi olmaz, Aşkım," diye iç geçirdi Sorin.

"Uyu." "Uyuyamam."

"Scarlett..."

"Şu anda çok gürültülü. Her şey çok gürültülü."

Hafifçe arkasına geçti, kulağına konuşmak için başını eğdi.

"Seni tüketmemi mi istiyorsun, Aşkım?"

Şu anda ihtiyacı olan şey bu muydu?

Eliyle ensesindeki saçları okşadı, dudakları ensesinde gezindi. Diğer eli çoktan

Kalçası gömleğin eteğinin altından kayıyor, parmakları gövdesinde geziniyor.

"Bunun bu gece işe yarayacağını sanmıyorum," diye iç geçirdi. "Aklımda çok fazla şey var."

"Ah, Scarlett," diye söylendi, göğsünden alçak sesle bir kıkırdama yükseldi. "Bunca zaman sonra, benim dikkat dağıtma becerimi küçümsüyorsun, öyle mi?"

"Hayır, ama-"

"Yüzümü kalçalarının arasına gömdüğümde başka bir şey düşüneceğini mi sanıyorsun?"

Tanrılar.

Söz konusu uyluklar battaniyenin altında birbirine sıkıştı, ıslak sıcaklık anında karnının alt kısmında birikti.

"Hayır, ama-"

"Seni konuşamaz hale gelene kadar yalasaydım, dikkatinin tamamen dağılmayacağını mı sanıyorsun?"

Saylah tarafından.

"Söylediğim bu değil, Sorin-"

"Seni ters çevirdiğimi mi düşünüyorsun?" Adamın elleri kadının kalçalarına doğru kaydı ve kadın kendini yüzüstü buldu. "Güzel kışını havaya kaldırdım." Gömleği kalçalarının üzerinden sıyrılmıştı, serin hava çıplak teninin üzerinden kayarak tenini pütür pütür yapıyordu. "Ve çılgılık atana kadar seni tüketti, sonrasında iyi uyuyamayacak mıydın?"

Tekrar itiraz etmek için ağzını açtı, ama sıcak dilinin merkezinin tüm uzunluğu boyunca kaydığını hissettiğinde çıkan şey bir inilti oldu. Sinir demetini bulup sertçe emerken, onun yanıtı tenine karşı koyu bir kahkaha oldu. Nefes nefese kaldı, kolları önünde uzandı, parmakları yatağın içine kıvrıldı.

"Şimdiye kadar nasıldım, Aşkım?" diye fısıldadı, kışına öpücükler bırakarak.

"Daha iyi olabilirdi," diye yanıtladı nefes nefese.

Sorin, dişlerinin dudaklarının yerini aldığını hissetmeden önce güldü ve kadın irkildi.

"Şu anda başka bir şey düşünmüyorsun, değil mi Aşkım?"

Ama düşünmüyordu. Tek düşündüğü, adam ağzını tekrar kadının merkezine götürdüğünde ve adam tam olarak yapacağını söylediği şeyi yaptığında vücudunda yükselen zevkti. Dili ve dudakları onu tüketirken, iki parmağını onun ıslak sıcaklığına soktu ve kalçaları geri çekildi, eline karşı sürtünüyordu, daha sıkı ve daha sıkı sarılan serbest bırakma için çaresizdi.

Sonra adamın eli ve dudakları kayboldu ve kız inledi, hayal kırıklığıyla yüzünü yastığa gömdü, zaten bunun nasıl gideceğini biliyordu.

"Aşkım, seni tüketmeye, diğer tüm düşünceleri bastırmaya söz verdim," dedi Sorin, sesi alçak ve hırıltılıydı, vücuduna tırmanırken, dudakları ve dili omurgası boyunca sırayla ilerliyordu. "Eğer şimdi boşalmana izin verirsem, bu sözü yerine getirmiş olacağımı sanmıyorum."

"Olurdun," dedi, sesinin ne kadar muhtaç çıktığını umursamadan. "Lütfen, Sorin."

"Ne güzel davranışlar," diye mırıldandı, elleri Scarlett'in hâlâ üzerinde olan gömleğini başından aşağı kaydırırken. "Söyle bana Scarlett, şu anda düşüncelerini tüketen nedir?"

"Sen," diye nefes nefese kaldı. "Sensin, Sorin."

"Mmm," diye mırıldandı, dokunuş fısıltıları kaburgaları, gövdesi ve çıplak göğüsleri boyunca kayıyordu. "Daha spesifik olman gerekecek."

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla, adamın kendisinden ne istediğini anlamaya çalışıyordu ama adamın parmağı meme ucunun etrafında yavaş, alaycı daireler çiziyordu. Başparmağı ve parmağı aniden aynı meme ucunu çimdikledi ve kızdan çıkan ses yarı homurtu, yarı çığlıktı.

"Ayrıntılara gir Scarlett," diye emretti. "Düşüncelerini tüketen şey tam olarak nedir?"

"Şu anda bir eşek gibi davranıyorsun," diye tersledi, vücudu hemen ona karşı kıvrıldı.

Vücudu onun üzerindeydi, sert boyu kışına baskı yapıyordu. Elleri kalçalarını kavrayarak onu hareketsiz tutuyordu.

"Bana ne istediğini söyle, Scarlett," dedi ve omzunu öptükten sonra oradaki deriyi ısırırken tenine karşı gülümsediğini hissedebiliyordu. Bu işkenceyi kolları, omuzları ve sırtı boyunca sürdürdü. Öptü ve ısırdı. Isırdı ve emdi ve tanrılar, onu hareketsiz tutarken, gerçekten istediği şeyi aramasına izin vermezken, onun altında titreyen bir karmaşa oldu.

"Scarlett," diye teşvik etti, alçak sesle ve günahkârca kulağına. "Bekliyorum."

"Sorin, lütfen," diye yalvardı, onun tekrar kendisine doğru kaydığını hissetti.

"Lütfen ne, Aşkım?"

"Tanrılar aşkına Sorin," diye çıkıştı sonunda, adamın dudakları kulağının arkasındaki noktaya ulaştığında. "Sadece sik beni. Lütfen."

"Nasıl?" diye nefes aldı, bu tek kelimedenden saf şehvet damlıyordu.

"Sert. Hızlı. Tıpkı böyle," diye talep etti, kalçalarını serbest bıraktı ve ona karşı geri sürtündü.

"İşte benim kraliçem," diye mırıldandı kulağına ve sonra sert bir hamleyle içine kayd.

"Tanrım, evet," diye nefesini tuttu, dirseklerinin üzerinde doğrulup kendini tamamen ona bıraktı. Ona tam olarak istediği şeyi verirken parmakları kalçalarına gömüldü, ona söz verdiği çığlık dudaklarından çıkana kadar tekrar tekrar içine girdi. Onu da tüketti. Onu dizlerinin üzerine çekip sırtını göğsüne yasladı, çenesini kavradı ve ağzını yakalayabilmek için başını çevirdi. Dili içeri daldı, onunkine karıştı, kollarında ağırlıksız kalırken her sesi yuttu.

Onu tekrar aşağı itti, eli omurgasına bastırdı ve derin bir gırtlak iniltisi gelmeden önce birkaç kez daha içine girerken onu yatağa tuttu,

ve onun kendi zevkini bulduğunu biliyordu. Adam onun üzerinden yuvarlandı, onu göğsünde topladı, yumuşak öpücükler alnına, göz kapaklarına, burnuna kondu.

"Ve şimdi, Aşkım? Düşüncelerini tüketen nedir?" "Sen. Sadece sen," diye iç geçirdi sonunda uyumadan önce onu sahiplendi, tıpkı söylediği gibi.

"Neden güneş doğmadan uyandın?" Sorin inledi, kız yataktan kayarken parmakları çıplak bedeninde gezindi.

"Cass ve Cyrus'u bulmadan önce Rayner'la konuşmak istiyorum," diye cevap verdi ve başına bir tunik geçirmeden önce iç çamaşırlarını ve pantolonunu çekti. Bunun üst kısmında çapraz bağlar vardı ve onları hızla sıkıca çekti.

"Hâlâ uyuyor, Aşkım. Senin de uyuman gerektiği gibi," diye homurdandı Sorin. "Herkes gibi. Yatağa geri dön."

Saçlarını örmeye çalışıyordu. "O zaman gidip dövüşelim."

Başını kaldırdı, altın rengi gözleri odanın karanlığında parlıyor gibiydi. "Dışarısı hâlâ karanlık, Scarlett. Karanlıkta dövüşmeyeceğiz."

Ayaklarını botların içine sokuyordu ama aklına bir şey gelince durakladı. "Kalk, Sorin. Bir şey yapmak istiyorum."

"Dün gece bir şey yaptık," diye homurdandı yine, yüzü yastığa gömülmüştü. Kadın ona sırtarak gölgelerini vücudunda gezdirdi ve adam inledi. "Böyle devam edersen seni bu yatağa geri çekerim Prenses."

Gülümsemesi kaşlarını çatmasına dönüştü. "Hadi ama Sorin. Bir fikrim var."

Adam bu sözler üzerine başını kaldırıp ona baktı ve yatağın kenarında oturur pozisyona geçerken yüzündeki teslimiyet ifadesini seçebildi.

"Ne fikri?" diye sordu elini yüzüne sürerek. "Seyahat etmeyi içeriyor," dedi, giderek daha fazla Bu planın detayları yerine oturuyor.

Sorin ayağa kalkmış, yerdeki pantolonuna uzanıyordu. "Peki nereye gidiyoruz?"

"Şimdi bazı haritalara bakacağız." "Haritalar," diye tekrarladı.

"İzleme İşareti hakkında öğrendiklerimi size anlattım, ancak bunun ayrıntılarını çözene kadar, bunu kendi avantajımıza kullanmalıyız."

"Yani yine entrika mı çeviriyoruz?" Sorin gardıroptan yeni bir tunik almak için onun yanından geçerken sordu.

"Plan yapmaktan asla vazgeçmem Prens," diye tatlı tatlı karşılık verdi, gömleğini silkelerken kaslarının dalgalanmasında biraz kayboldu.

Ona sırtıttı. "Bu sabah karışık mesajlar alıyorum Prens. Entrikalar mı çeviriyoruz yoksa seni yatağına geri mi götüreceğim?" Prens dudaklarını ısırdı, şu anki hayat tercihlerini ciddi ciddi düşünüyordu ve Sorin gülerek çizimlerini giydi. "Çok geç, Aşkım. Beni çoktan kaldırıp yataktan çıkardın."

"Oh, seni kaldıracağım," diye mırıldandı.

"Şafaktan önce ne kadar da pis bir dil," diye söylendi ve bir kolunu kızın omuzlarına atarak onu kapıya doğru götürdü.

"Seni ayağa kaldırmak için kullanacağım şey de bu," diye karşılık vererek odalarından çıktı.

"Bunu çok zor bir gün haline getireceksin, değil mi?" diye iç geçirdi.

"Çok zor olacağı söylenebilir," diye kayıtsızca kabul etti.

Onu döndürerek duvara yasladı. Eğildi ve kızın kulağına yumuşak bir sesle konuştu: "Bu anı hatırlamanı istiyorum, Scarlett. Bu gece, sen

Seni boşaltmam için bana yalvarıyorsun ve ben seni mutluluğun tam kıyısında tutuyorum, sikim içine gömülü, tam olarak bu anı hatırlamanı istiyorum. Çünkü bu gece, Aşkım, senden ve o dilden yalvarmaktan daha fazlası istenecek."

Kızın ağzına sıcak bir öpücük kondurdu, alt dudağını sertçe ısırđı ve ondan ayrılıp ana güverteye doğru ilerledi.

Sikeyim. Ben.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

OceanofPDF.com

CYRUS

"S Carlett geliyor," diye mırıldandı Cassius. Güvertenin bir bölümü boyunca uzanan bir banka oturdular. Cyrus başını arkaya eğmişti, Gözleri kapalı, sonunda üzerlerinde parlamaya karar veren güneşin tadını çıkarıyordu. Bacaklarını önünde uzatmış, bileklerini çaprazlamıştı ve tüniğini çıkarmıştı. Çünkü lanet olsun, sadece biraz güneş almak istiyordu. Damarlarında ateş vardı elbette ama yine de güneşin sıcaklığını çıplak teninde olabildiğince fazla hissetmek istiyordu.

"Bunu biliyor olman çok garip," diye cevap verdi Cyrus. Bunun Koruyucu Bağ'ın ve her şeyin bir parçası olduğunu anlıyordu ama yine de alışması biraz zaman alıyordu. Aralarındaki ikiz alev bağı nedeniyle Thia'nın nerede olduğunu her zaman biliyordu ama bu bile Cassius'un Scarlett'le olan bağından farklı görünüyordu. Belki de Koruyucu Bağları, aynı zamanda ruh eşi olmaları gerçeğiyle daha da güçlenmişti.

Ya da belki de bir Koruyucu Bağ böyle çalışıyordu. Bundan nefret ediyordu.

Nedenini tam olarak bilmiyordu ama Cassius'tan yardım alması onu rahatsız ediyordu. Onun her zaman yanında olması. Onun için kendini tehlikeye atmakta bu kadar acele etmesi. Bu gerçekten de aptalcaydı. O da onun için aynısını yapardı. Sadece kraliçesi ya da prensinin ikiz ateşi olduğu için değil, aileden biri olduğu için. Bu onu rahatsız etmiyordu.

Rayner ya da Eliza yaptı. Sorin yaptığında bile bu onu rahatsız etmemiştir. Peki Cassius söz konusu olduğunda neden bu mantıksız öfke duygusuna kapılıyordu?

"Bak, gömleklerini çıkarmışlar." Sorin ve kraliçe ana güverteden yukarı çıkan merdivenlerin tepesine vardıklarında Scarlett'in sözleri ona da ulaştı.

"Anala aşkına," diye mırıldandı Sorin.

"Anala bunu onaylardı. O güneş tanrıçasıdır," diye espri yaptı Scarlett. "Güneşin sıcaklığını çıplak tenimde hissetme arzumu anlayacaktır."

"Hayır, Scarlett," dedi Sorin, boğazında alçak bir hırıltı duyarak.

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Ben de Fae'lerin ölümlüler kadar kibar ve düzgün olmadıklarını sanırdım."

Üzerine bir gölge düşerek tartıştıkları güneşi engelledi ve Cyrus gözlerini açtığında kral ve kraliçenin karşılarında durduğunu gördü. "Anala'nın parlak ve ateşli kutsamasına erişimi engelliyorsun, sevgilim. Kraliyet kışını kaldır."

Scarlett kaşlarını çatarak ona baktı. "Eğer ben güneşin sıcaklığından yararlanamıyorsa, sizin yararlanmanız pek adil görünmüyor."

"Tanrı aşkına, Scarlett," diye bağırdı Sorin. "Bu gemide üzerinde tişört olmadan dolaşımdan hoşnut olmamı gerçekten bekleyemezsin."

Cyrus yavaşça gözlerini kırptırdı. "Yine mi geldin?"

Scarlett eliyle gökyüzünü işaret ederek, "Güneş çıktı," dedi. "Haftalardır ilk kez hava soğuk, kasvetli ve berbat değil. Ben de bundan sonuna kadar yararlanmak istedim."

"Üstsüz dolaşarak mı?" Cyrus tekrarladı.

Cassius onun yanında kıkırdayarak Cyrus'un dikkatini erkeğe çekti. Gözlerini bile açmamıştı, belli ki Scarlett'e ve onun maskaralıklarına o kadar alışmıştı ki, bu noktada sadece onlara ayak uyduruyordu. "Baylorin'de yazları plajlarda geçirdiğin zamanı öğrendiğinde ne yapacağını bir düşün, Seastar."

"Asla yapamam. Rezil olurlar," dedi sahte bir korkuyla ve Cassius'un yanına oturmadan önce elini dramatik bir şekilde göğsüne götürdü. Sorin'in gözleri karısının üzerinde kısıldı. "Ve hayır," dedi, dikkati tekrar Cyrus'a dönmüştü. "Gemide üstsüz dolaşmak istemiyorum. Sadece bir süre güneşin altında uzanmak istedim."

Cassius yine kıkırdadı. "Sanırım bizi bu gemide bu kadar utanmazca görülmeniz konusunu tartışmak için aramadınız?"

Scarlett, "Hayır," diye içini çekti. Sonra da, "Konuşmamız gereken birkaç şey var," diye ekledi.

Cyrus ve Cassius ses tonunu duyunca ona döndüler. Sesinde endişeli bir gerginlik vardı ve alt dudağını sıkıyordu. Kraliçeyi nadiren kararsız görürdü ama yine de onlara karşı daha şeffaf olmak için çaba sarf ediyordu.

Cyrus kollarını göğsünde kavuşturarak, "Umarım o listedeki ilk şey Cass'in üzerindeki lanet olası takip işaretinin icabına bakmaktır," dedi.

"Bu konuşmamız gereken bir konu, evet," dedi, tereddütü artmıştı.

"Tartışacak ne var? Nasıl çıkarılacağını biliyor musun, bilmiyor musun?" diye sordu.

"Sanırım onu etkisiz hale getirmenin bir yolunu buldum, evet. Üzerinde çalışılması gereken birkaç ayrıntı var ama..."

"Ne düşünüyorsun, Seastar?" Cassius, kızın sözleri kesildiğinde nazikçe sordu. Kolu kızın omuzlarına dolandı, başı ona doğru düştü.

"Belki de şimdilik bunu bırakmalıyız?"

Bu fikri bir soru olarak dile getirdi, açıkça bu fikirden emin değildi.

Öyle de olmalı. Çünkü lanet olsun ki hayır.

Cyrus ayağa fırlayarak, "Üzerinde herhangi bir zamanda tam yerini bilmelerini sağlayacak bir işaret bırakmayacağız," diye tersledi.

Scarlett, kaşları çatılmış bir halde Cassius'la kendisi arasında gidip gelen Sorin'e bir bakış gönderdi.

Scarlett, "Şu anda bizim Mark'tan haberdar olduğumuzu bilmiyorlar," dedi. "Burada bir avantajımız var. İşareti etkisiz hale getirdiğim anda bu avantajı kaybederiz."

"Ve Maraallıların tam olarak nerede olduğumuzu bilmelerinin daha iyi olacağını mı düşünüyorsun?" Cyrus inanamayarak sordu.

"Hayır," diye karşı çıktı. "Sadece ne zaman kaldıracağımız konusunda stratejik olmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Yani ne yapmak istiyorsun? Avonleya'ya varana kadar üzerinde mi bırakalım?"

"Hayır," dedi tekrar, sabrını zorladıkça ses tonu sertleşiyordu. "Çok uzun süre beklemek istemiyorum. Onları doğrudan Avonleya'ya götürmek istemiyorum. Sadece bunun potansiyel bir fırsat olabileceğini düşünüyorum ve bunu çözerken en azından bunu kullanmanın yollarını düşünmemek aptallık olur."

Lanet olsun. O haklıydı. İçindeki stratejist bunu biliyordu. İnsanların zayıflıklarıyla nasıl oynanacağını ve onları kendilerine karşı nasıl kullanacaklarını bilen yanı, onun böyle şeyler düşünecek kadar zeki olduğunu biliyordu. Bunu kendi avantajımıza kullanmak, Maraallıların onlardan bir adım önde olduklarını düşünmelerini sağlamak konusunda çok iyi bir noktaya değinmişti. Sürprizle karşılaştıklarında ve Maraallılar Sorin'in yaşadığını öğrendiklerinde büyük bir avantaj kaybetmişlerdi. Bu kendi sürprizlerini yapmak için bir fırsattı. Bu konuda akıllı davranmaları gerekiyordu.

Sadece Mark'ın başka birinde olmasını diledi.

Elini saçlarının arasından geçirdi. "Ne düşünüyorsun?"

"Birkaç şey daha konuştuktan sonra seninle fikir alışverişinde bulunabileceğimizi umuyordum," diye cevap verdi kararsızca. Cyrus onun bakışlarıyla karşılaştı ve bunu gözlerinde görebiliyordu. Bu konuda kendini suçlu hissediyordu. Cassius'un üzerinde bu izi bırakmaktan en az onun kadar hoşlanmıyordu. Bu seçimi bir arkadaş olarak değil, bir kraliçe olarak yapıyordu ve bu onun için acı vericiydi.

Cyrus ensesini ovuşturarak, "Evet, bunu yapabiliriz," diye cevap verdi. "Eğer Cass için sorun yoksa."

"Neye ihtiyacın varsa Seastar," diye cevap verdi Cassius, kolu kadının omuzlarına dolanırken.

Cyrus sıkıntıyla dişlerini sıktı, çünkü elbette bu konuda onunla tartışmayacaktı. Söz konusu o olduğunda kendi iyiliğini hiç düşünmüyordu.

Ve bu onu neden bu kadar rahatsız ediyordu ki? "İkiniz gücünüzü tartıştınız mı?" Scarlett sordu Cassius'la yüz yüze gelmek için bankta kaykıldı.

"Fazla değil," diye yanıtladı Cassius. "Cyrus biraz önce uyandı."

"Uyumadın mı?"

"Var, ama geri kalanınız kadar değil."

"Beslendi, Scarlett," diye söze karıştı Sorin. "Muhtemelen geri kalanımızın yaptığı gibi birkaç günlük dinlendirici uykuya ihtiyacı yoktu. Onda Fae büyüü yok."

"Bu mantıklı," dedi. "Güç rezervlerin dolu o zaman?"

"Cyrus bana kan verdikten sonra normalde hissettikleri gibi hissediyorlar."

Scarlett başını iki yana sallayarak ayağa kalktı. Döndü, ellerini geminin küpeştesine dayadı ve denize baktı. Sonunda, "Bu yeterli değil, Cass," dedi. "Artık değil."

"Bu ne anlama geliyor?" Cyrus sordu.

Onlarla yüzleşmek için geri döndü. "Bir Kaynağa ihtiyacı var."

"Ben sadece yarı Avonleyliyim," diye karşı çıktı Cassius. "Bir Kaynak'ın gerekli olduğunu sanmıyorum."

"Yanıliyorsun," diye yanıtladı basitçe. "Cadı yeteneklerin bir güç Kaynağı gerektirmeyebilir, ama diğer yarısı? Cassius, kanatların filizlendi. Bir çeşit alev ürettin. Gözlerin değişti. Bu çok güçlü bir büyü. Bir Kaynağa ihtiyacın olacak."

"Bu sonuca varmadan önce emin olmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Peki Cyrus sana kan vermek için yanında olmadığında ne yapacaksın? Başka bir Fae'den beslenme konusunda benimle zaten kavga etmiştin."

Öyle mi?

Cyrus Cassius'a baktı ama onun bakışları koğuşuna sabitlenmişti.

"Bunun bir Kaynak'tan farkı yok," diye karşı çıktı Cassius. "Aslında bir Kaynak daha kötüdür. O zaman tek bir seçeneğim var ve yedek plan olarak bir Muhafızım yok."

Scarlett irkildi. Çok hafifti ama Cyrus bunu gördü. Sadece Sorin'in de gördüğünü varsayabilirdi.

"Götlük yapmayı bırak," diye tükürdü. "Sen lanet olası bir yedek plan değilsin ve bunu biliyorsun."

Tanrım, bu ikisi kardeş gibi didişiyorlardı.

"Bu önemli bir şey değil," diye araya girdi Cyrus. "Onun Kaynağı olabilirim."

Zaten temelde olduğum şey bu değil mi?"

Cassius bu konuda daha fazla tartışmayacağını belirten bir ses tonuyla, "Hayır," dedi.

Ne yazık ki yanındaki dişi de en az onun kadar inatçıydı.

Scarlett sanki kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı ve sonra dikkatle, "Tereddütünü anlıyorum, Cass. Anladım. Sorin istediği zaman-"

Cassius ayağa kalkarak, "Bu sen ve Sorin'e hiç benzemiyor, Scarlett," diye tersledi.

"Sanırım olabilir, Cass," dedi sessizce.

"Hayır dedim," diye hırladı, sonra da atılmış tuniğini kaptığı gibi onlardan uzaklaştı.

"Cassius!" Scarlett seslenerek onun peşinden gitmeye başladı ama Sorin nazikçe kolunu kavradı.

"Ona biraz zaman ver, Aşkım. Sen de bununla mücadele ettin." "Buna ihtiyacı var, Sorin. Bir Kaynağa sahip olmamak onu savunmasız."

"Biliyorum. Ama sadece beslenme konusunda seninle haftalarca kavga ettiğimi de hatırlıyorum."

"Bu... farklıydı," diye homurdandı, kollarını kavuşturarak.

"Mhmm," diye mırıldandı, eğildi ve bir öpücük kondurdu başının üstünü okşadı. "Onunla bu konuyu daha sonra tekrar konuşabilirsin. Belki yarın."

"Belki de," diye mırıldandı alaycı bir tonda, gözlerini devirerek ve Sorin'in ağzında küçük bir gülümseme belirdi. Sonra Cyrus'a döndü. "Onun gücünü hiç tartışmadınız mı?"

"Hayır," diye yanıtladı Cyrus. "Dün Vedalar vardı ve sonrasında... Şey, hepimizin nasıl hissettiğini biliyorsun. Bu sabah uyandığımda yıkandım ve üzerimi değiştirdim. Onu yemek odasında buldum. Biraz yemek yedikten sonra buraya geldik. Gerçekten konuşmak için fazla zamanımız olmadı."

"Herhangi bir fikrin var mı? Onun sihrinin ne kadarını gördüğünü bilmiyorum..." Sözlerini yarıda keserek ona baktı ve gözlerinde umut vardı. Onun için cevapları olduğuna dair bir umut.

"Bir an yanımda savaşıyordu, bir an sonra senin adını haykırıyordu ve gökyüzündeydi," diye yanıtladı Cyrus, ona daha fazlasını verebilmeyi dileyerek. "Sorin ve ben ikinize de göz kulak olmaya çalıştık ama endişelenmemiz gereken kendi seraflarımız vardı. Cass sizi korumak için gitti, ben de Sorin'i korumak için kaldım."

Scarlett kalın kalın yutkundu. "Teşekkür ederim."

Sorin onu yanına çekerken Cyrus başıyla onayladı.

"Onun hediyeleri hakkında ne düşünüyorsun?" Sorin sordu. "Kanatlar. Ateş. Neredeyse bir şey yapacakmış gibi görünüyordu."

.."

Sözünü kesti çünkü bu mümkün değildi.

Scarlett onun yerine, "Bir ejderha," diye tamamladı. "Kısmen bir ejderhaya dönüşmüştü. Gözlerini görebiliyordum, Cyrus. Ranvir'inkilere benziyorlardı. Kanatları da tıpkı Ranvir'inkiler gibiydi, sadece daha küçüktü."

Cyrus ensesini ovuşturdu. "Sargon hakkında pek bir şey bilinmiyor. Kara Salonlar'da biraz araştırmaya çalıştım ama zamanım kalmadı. Avonleya'ya vardığımızda daha fazla araştırmayı umuyordum."

Onlara bildiklerinin kısa bir özetini yaptı, Cassius'la zaten paylaştığı şeylerdi bunlar.

"Onun bir Kaynağa ihtiyacı var, Cyrus," dedi Scarlett, ses tonunda yumuşak bir yalvarış vardı. "Henüz anlamıyor ama şu anda olduğu gibi beslenmekle bir Kaynaktan beslenmek çok farklı şeyler. Bu, yeteneklerine erişmesini ve onlarda ustalaşmasını kolaylaştıracaktır."

"Onunla konuşacağım," dedi Cyrus, erkeği ikna edebileceğinden pek emin değildi ama deneyecekti. Scarlett ve Cassius için.

"Bunu yapmadan önce, Kaynak olmanın ne anlama geldiğini bilmelisin," diye araya girdi Sorin.

Cyrus, "Bunların hepsini biliyorum," diye cevap verdi. "Bana Scarlett'in Kaynağı olacağını söylediğinde bunu kapsamlı bir şekilde tartışmıştık."

Scarlett ona doğru bir adım atarak, "Bu ömür boyu sürececek bir şey, Cyrus," dedi. "Ondan asla ayrılamayacaksın. Ve bu..." Alt dudağını ısırды ve onu dikkatle izledi.

"Samimi bir şey," diye ekledi Sorin. "Mutlaka fiziksel bir şekilde değil. Ama örtük bir güven ve birbirinin ihtiyaçlarını bilmektir. Bu her şekilde savunmasızlığın özüdür, Cyrus." Sorin konuşurken altın rengi gözleri Cyrus'un gözlerinin içine bakıyordu. "Bunu ona teklif etmeden önce böyle bir şeye tekrar hazır olduğundan emin olmalısın."

"Neye bulaştığımın farkında olmasaydım teklif etmezdim," diye yanıtladı Cyrus.

"Gerçekten mi?" Sorin sesine sert bir ton katarak sordu. "Fark etmediğimi mi sanıyorsun, Cyrus? Kara Salonlar'da kalırken neden her gece Solembra'ya gitmek istediğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Scarlett'in beni kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalışının hangi anıların canlanmasına yol açtığını bilmediğimi mi sanıyorsun? Bu konuda ona yardım etmek zorunda kalmanın?"

Scarlett botlarına bakıyor, saçları yüzünü gizlemek için öne doğru düşüyordu. Onunla ve Cassius'la konuşmaya gelmeden önce bunu açıkça konuşmuşlardı.

"Bence bunlar seni hiç ilgilendirmmez," dedi Cyrus sonunda. "Olsa olsa, onun için bunları yaptığım için minnettar olursun diye düşünürdüm."

"Elbette minnettarım Cyrus," dedi Sorin. "Tanrılar, onun yanında olmak ve ona yardım etmek için kendini tüm bunlara katladığın için sana olan borcumu asla ödeyemem."

"Yine de yeterli değildi, değil mi?"

Scarlett onun sözleri üzerine başını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Hayatta kalmana yardım etmek için yeterli olmazdık, değil mi? Ben, Cass, Eliza? Seni korumak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok... Ben yeterince şey yapamazdım."

Scarlett yumuşak bir sesle, "Cyrus," dedi, sesi acı ve merhamet doluydu.

"Hayır," diye araya girdi Sorin, Scarlett'i korumak istercesine onun önüne geçti. "Ona bunu yapmaya hakkın yok, Cyrus."

"Tam olarak ne yapacaksın?" diye alay etti. "Gerçeği söylemek mi?"

"Bunu onun üzerine yıkmaya hakkın yok. Merrik ya da Thia'dan bahsedildiğinde bunu hep yapıyorsun. Olayları eğip büküyorsun, böylece konu artık seninle ilgili olmaktan çıkıyor ama bunun seninle ilgili olması gerekiyor."

"Kendini beğenmiş saçmalıklarını bir kenara bırak, Sorin," diye alay etti Cyrus. "Ben iyiyim. Cassius'u bunu yapmaya ikna edeceğim ve sonra bu iş bitecek."

Scarlett, Sorin'in etrafından ona bakmak için yana doğru eğilerek, "Hayır," dedi. "İkiniz de kabul edene ve ne anlama geldiğini anlayana kadar Kaynak İşareti'ni size vermeyeceğim."

"Tanrı aşkına, az önce burada oturup bana Kaynak'a ne kadar ihtiyacı olduğunu söyledin," dedi Cyrus. "Şimdi bana ikimizin de hazır olduğuna karar verene kadar bunu yapmayacağını mı söylüyorsun? Bu zenginlik. Lanet olası bir Kahin sana söyleyene kadar tahta çıkmaya hazır olduğuna bile karar veremedin."

"Yeter," diye hırladı Sorin, Cyrus'a doğru adım atarak. Onu zorladığını, Sorin'in Scarlett'le böyle konuştuğu için ona vurmak üzere olduğunu biliyordu ve onun

için. O zaman derisinin altında aniden kıvranmaya başlayan tüm bu saldırganlığı serbest bırakmak için bir bahanesi olacaktı.

Ama Scarlett aralarına girmiş, Sorin'i geri itiyordu. Yüz hatlarında, Cyrus'un daha önce kendisine karşı hiç görmediğinden emin olduğu bir sertlik vardı. Muhtemelen bunu hak etmişti.

"Bak ne diyeceğim, sevgilim," dedi, dudaklarında soğuk bir sırıtış belirmişti. "Sen Cassius'u bunu yapmaya ikna et, ben de sana Kaynak İşareti'ni vereyim."

"ylece mi?" diye sordu, onu dikkatle izleyerek. Bunun ne olduğunu biliyordu - bir tür tuzak. Onunla hiç bu kadar kolay olmamıştı.

"Aynen böyle," dedi ve ondan uzaklaşmak için döndü. Merdivenlerin başında durdu ve omzunun üzerinden ona baktı. "Ama Cyrus?"

"Ne?" diye hırladı, çünkü asıl mesele buradaydı.

"Cassius saçmalıkları bir mil öteden fark edebilir."

"zgn görünüyorsun."

Cyrus başını kaldırdığında koyu kıızıl saçlı bir güzelin kendisine gülümsediğini gördü. Onun içeri girdiğini duymamıştı, denizin kıyısındaki bir kasabayı düşünmekten kendini kaybetmişti. Ona doğru uzandı, bir kolunu beline doladı ve onu kucağına çekti. Kadın usulca güldü ve adamın göğsüne tam oturduğu yere sokuldu.

"Sen yanımdayken asla zgn olamam, Red," dedi boynuna sokularak ve boğazının sütunu boyunca küçük öpücükler kondurarak.

"Eliza'nın da kıızıl saçları var, biliyorsun," dedi nefes nefese, ona daha iyi erişebilmek için başını eğerek.

"Thia, eğer Eliza'ya 'Kızıl' deseydim beni hayalarımından asardı," diye kestirip attı ve durup Eliza'nın ela gözlerine baktı. Gözlerindeki altın rengi benekler odalarının balkonundan batmakta olan güneşi yansıtıyordu. "Ayrıca, onunki daha çok kırmızı altın rengi. Seninki gerçek kırmızı. Alevlerin rengi."

"Saçımın tonuna çok kafa yormuşsun, Cyrus," dedi, ses tonunda bir eğlence vardı.

"Seninle ilgili her şeyi çok düşündüm," diye mırıldandı tenine.

Kadın karşılık olarak mırıldandı ve adamın boynundan aşağıya, boğazının çukuruna inmesine izin verdi. Parmakları saçlarının arasında gezindi ve onları kıvrarak nazikçe kafa derisinden geriye doğru çektiğini hissetti.

"Onu özlemen sorun değil, Cyrus."

"Onu özlemiyorum," dedi hemen. "Sen varken birini nasıl özleyebilirim ki? Tek ihtiyacım olan sensin, Red."

"Hangi gün olduğunu biliyorum," diye cevap verdi sessizce. Parmak uçları adamın çenesinde gezindi, tırnakları hafifçe adamın yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Onu özlemen normal. Bazen üzgün olmak sorun değil."

"Kader bana seni armağan etmişken üzülecek neyim olabilir ki Thia?" diye fısıldadı, dudaklarının tadına bakmak için onu aşağı çekti.

"Mutlu olmak hiç üzülmeyeceğimiz anlamına gelmez," diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Üzüntünü benden saklamak zorunda değilsin."

Ona yumuşak bir gülümseme verdi ve uzanıp alt dudağını okşadı. "Sanırım Kader bir hata yaptı."

"Ne?"

"Sanırım Kader bir hata yaptı," diye tekrarladı. "Seni hak etmiyorum ama yine de seni bana verdiler. Ya bir gün hatalarını anlayıp seni geri almaya çalışırlarsa?"

"Sanırım neyi hak ettiğimize biz karar veriyoruz," diye yanıtladı Thia. "Biz birbirimizi seçtik, Cyrus. Tanrılar değil, Kaderler değil. Ve eğer ben seni hak ettiğime karar verdiysem, sen kim oluyorsun da beni hak etmediğini söylüyorsun?"

Kapısına vurulması Cyrus'u uykusundan uyandırdı ve elini yüzünde gezdirerek gördüğü rüyayı kafasından uzaklaştırmaya çalıştı. Gece nöbetini yine o tutmuş ve yıldızların altında saatlerce tek başına oturmuştu. Cassius dün gece ona eşlik etmeye gelmemişti. Scarlett ve Sorin'le yaptığı konuşmadan beri onu görmemişti. Cyrus onu aramış ama bulamamıştı. Sadece onun başka bir gemiye gittiğini ve bulunmak istemediğini varsayabilirdi. Ama bu onu düşüncelerinden başka hiçbir şeyle baş başa bırakmamıştı. Cassius'un gücü hakkındaki düşünceleri. Sorin ve Scarlett'in söyledikleri şeyler hakkındaki düşünceler, sonunda ruhunun derinliklerinden yükselen anılara dönüşmüştü.

Bu da rüyayı açıklıyor.

Kapısı tekrar çalındı.

"Saldırıya uğramadığımız sürece, siktir git," diye hırladı diğer taraftaki kişiye. Şu anda arkadaş istemiyordu.

Bir duraklama oldu ve sonra Fae kulağı, "Kötü bir söz söyledi Rayner," diyen küçük bir ses duydu.

"Haklısın, Tula. O kelimeyi söylememeli." Cyrus Rayner'ın sesindeki eğlenceyi duyabiliyordu.

"O kurabiye alamaz."

Lanet olsun. Şimdi de bir çocuğa küfrediyordu.

Cyrus kendini küçük yataktan dışarı itti, tökezleyerek kapıya doğru yürüdü, hâlâ tam olarak uyanmamıştı. Kapıyı zorlayarak açtığında Rayner'ı kollarında Tula'yı tutarken buldu. Küçük kız ona onaylamayan bir bakış atıyordu, minik dudakları büzülmüş ve bebek mavisi gözleri ona dikilmişti.

"Kötü bir kelime söyledin," diye hemen azarladı. İç çekişini gizlemeye çalıştı. "Biliyorum. Özür dilerim, Tula." "Kurabiyeni yiyeceğim."

"Kulağa adil geliyor." Gözleri Rayner'a kaydı. Gri gözleri zar zor hareket ediyordu, normalde çok az dönen gözleri Cyrus'a gücünün hâlâ tükenmek üzere olduğunu söylüyordu. "Beni uyandırmak için onu yanında getirmenin bir nedeni var mı?"

Rayner sırtışını gizleme zahmetine girmeden, "Peşine takılırsa biraz daha işbirlikçi olacağını düşünmüştüm," diye cevap verdi.

"Ne istiyorsun?"

"Eliza... Şey, bugün çocuklarla birlikte gemide nöbet tutmak istemiyor."

"Ve?"

"Sorin'i kızdıracak ne yaptın bilmiyorum ama onun yerine senin geçmen için ısrar etti. Eğer direnirsen sana rütbesini geri alacağını söyleyeceğini söyledi," dedi Rayner.

Tabii ki biliyordu. O herif daha birkaç saat önce gece nöbetinde olduğunu biliyordu ve Scarlett'le dünkü gibi konuşmasının bedelini ona ödetiyordu. Hayır diyebilirdi, ama bu her şeyi daha da kötüleştirirdi ve onu suçlayamazdı. Biri Thia'yla böyle konuşmuş olsaydı, o da sinirlenirdi.

Tekrar iç çekti. "İyi. Oraya nasıl gideceğim?" "On dakika içinde ana güvertede olmanı söyledi."

Cyrus kapıyı kapattı ve küçük odaya saçılmış giysiler arasında bir tunik ararken nefesinin altında küfretti. Burayı Rayner'la paylaşıyordu ama Kül Binicisi burada nadiren uyurdu. Kıyafetlerini burada saklıyordu. Hepsi bu kadardı.

Ana güverteye doğru yürürken hançerleri ve bıçakları yerlerine yerleştiriyordu. Sorin'in kendisini beklediğini görünce şaşırmadı ama Briar'ı da orada görünce şaşırdı. Harika. Prenslerden çifte pansuman. Bugün tam da ihtiyacı olan şeydi.

Sorin selamlama amacıyla, "Neve öğleden sonraki toplantıdan önce seni rahatlatmak için orada olacak," dedi. "Scarlett seni

diğer şeylerin yanı sıra bu Mark'ı takip etme stratejisini de tartışacağız."

"Peki," diye mırıldandı Cyrus. Sorin uzun bir süre onu inceledikten sonra Briar'a başıyla işaret etti ve bir su portalı belirdi. Cyrus doğruldu. "Hâlâ ateş portalları yaratamıyor musun?"

Sorin'in dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı. "Scarlett ve ben bunun üzerinde çalışıyoruz."

"Neden bir şey söylemedin?"

"Dün böyle lanet olası bir pislik olmasaydın olurdu."

"Peki ya Rayner? Büyüsünün tamamen yenilenmesi haftalar alacak," dedi Cyrus.

"Görüşürüz, Cyrus." Sorin çenesini geçide doğru salladı.

Cyrus azı dişlerini birbirine geçirdi ama başka bir şey söylemedi ve geçitten geçerek başka bir gemiye adım attı. Güneş bugün yine bulutların ardında kaybolmuştu, bu da ona göre uygundu. Sawyer onu fark etti ve el salladı. Belli ki nöbeti devraldığı kişi oydu. Bu gemide nadiren nöbet tutardı, çünkü ona hiç ihtiyaç duyulmamıştı. Ancak Nakoa'nın ve diğer pek çok kişinin o savaştan sonra kaybedilmesiyle, Avonleya'ya varana kadar daha fazla nöbet görevi alacağını düşündü.

Kapalı gökyüzüne rağmen her yerde çocuklar vardı. Tava ve Lynnea hepsini öğle yemeği için toparlamaya çalışmakla meşguldü, onları Lynnea'nın hazırladığı yemek masalarına doğru yönlendiriyorlardı. Tava'nın bakışları onun üzerinde gezindiğinde, küçük bir el sallayarak ona doğru ilerledi.

"Leydi Tava," diye başını sallayarak selamladı. "Cyrus," diye cevap verdi.

"Nasılsınız?"

"Hâlâ bir gemide mahsur kalabildiğim kadar iyiyim," diye mırıldandı. Tava bu cevap karşısında başını eğdi, altın örgüsü hareketle omzunun üzerinden kaydı. "Drake nerede? Nadiren senin yanından uzaklaşıyor."

"Cassius'la birlikte bir yerlerde," dedi Tava elini umursamaz bir şekilde sallayarak.

Cevap olarak bir şeyler mırıldandı, bu ifadeden rahatsız olmamaya çalışıyordu. Sessizlik hissedilir hale geldiğinde yavaşça ekledi, "Eminim kısa süre içinde döneceklerdir. Cassius Yolculuk pratiği yapıyordu ve yanında birini taşıırken pratik yapmak istedi."

"Bu iyi bir fikir," diye yanıtladı Cyrus, gözleri güvertede koşuşturan küçük insanların üzerinde gezinirken.

Yumuşak parmaklar ön kolunu sıyırdı. "Onlar arkadaş, Cyrus."

"Ne?" diye sordu, bakışlarını ona çevirerek.

"Drake ve Cassius," dedi. "Onlar çok yakın arkadaşlar. Uzun yıllar bizimle yaşadı."

"Bunu biliyorum."

Turkuaz gözleri onun varlığının derinliklerini görüyor gibiydi. Arka plandaki her şeyi görüyordu. Bu onu değerli kılıyordu. Onlarca yıldır bu şekilde çalışmış, pek çok kişiyi bu şekilde kandırmıştı. Bu yüzden onun, kendisinin istediğinden çok daha fazlasını gördüğünü biliyordu.

Boğazını temizledi. "Ya Callan?"

Kaskatı kesilme sırası Tava'daydı ama hemen toparlandı. "Callan'ı savaştan beri görmedim."

"Bu dört gün önceydi."

"Biliyorum," diye cevap verdi yumuşak bir sesle, onun birkaç dakika önceki sözlerini tekrarlıyordu.

"Biz bir çift değil miyiz?" Cyrus sert bir kahkaha a t a r a k ellerini ceplerine soktu.

"Öyleyiz," diye cevap verdi Leydi küçük bir gülümsemeyle.

"Gidip çocuklara yardım etmem gerekiyor..."

"Git. Ben nöbetteyim. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Tava tekrar başını salladı ve yemek kuyruğunda ilerleyen iki küçük çocuğa tabakları taşımalarında yardımcı olmak için hareket etmeden önce gözleriyle buluşmayan hızlı bir gülümseme daha verdi.

Birkaç saat sonra Cyrus parmaklıklara yaslanmış, parmak eklemlerinde alevler yuvarlarken Cassius ve Drake güvertede belirdiler. Cass gülüyor, Drake'in sırtını tokatlıyordu.

Adam iki b  kl  m olmu  , elleri dizlerinin   zerindeydi. Cyrus onun sadece Traveling'e sert bir tepki verdi  ini tahmin edebiliyordu.

Sanki i  g  d  sel olarak Cassius'un g  zleri ona kaydı ve Cyrus daha dik durarak alevlerini s  nd  rd  . Cassius'un a  zında hafif bir ka     atma belirdi ve Drake'e bir   eyler s  yledi. Drake ba  ını sallayarak kız karde  ine do  ru y  nelirken, Cassius da ona do  ru ilerledi.

"Bu gemide ne yapıyorsun?" Cassius yeterince yakla  tı  ında sordu.

"Sorin bana n  bet tutturdu."

"Gece n  betin yok muydu?"

"Evet. Onu biraz kızdırdım," dedi Cyrus acı bir kahkaha atarak.

Cassius g  l  msemedi. "Hi   uyudun mu?"

"Rayner g  reve gelmem i  in beni uyandırdı. Neve her an burada olabilir."

"O zaman uyuyorsun?"

"O zaman bir toplantımız var." Cassius ba  ını salladı ama bundan pek memnun g  r  nm  yordu. "Peki ya sen? D  n gece uyudun sanırım?"

Sesinin sert   ıkmamasına   alı  yordu ama ses tonundan bunu anlıyordu. Cassius ona tuhaf bir bakı   attı. "Scarlett'le birlikte bir   ey   zerinde   alı  şıyordum. Sana s  ylemedi mi?"

Cyrus ba  ını salladı. "  kiniz barı  tınız o zaman?"

Bunun onu neden rahatsız etti  inden emin de  ildi. O h  l   gururunu ok  arken ya  adıkları k    k tartı  mayı   oktan atlatmı  lardı.

"Scarlett ve ben her zaman b  yle tartı  ırız. Sadece bir kez ger  ekten kavga ettik." "Sonu iyi bitmedi," diye eklemekten   nce durakladı.

"Demek sen de uyumadın?" Cyrus sordu. "Scarlett ve ben ak  am birkaç saat uyuduk, ama ben Gece n  betinden sonra uyuyaca  ını d    nm    t  m. Bu y  zden Seyahat prati  i yapmak i  in seni bulmaya gelmedim," dedi Cassius.

Ve bu sözler üzerine Cyrus'un içinde bir şeyler sakinleşti. Çok fazla değil ama biraz daha rahat nefes almasını sağlayacak kadar gevşedi.

O cevap veremeden bir su portalı belirdi ve Neve içeri adım attı. Koyu teni solgun görünüyordu ve üzgün, gri gözleri onunkilerle buluştu. Su Mahkemesi hâlâ Nakoa'nın yasını tutuyordu. Hepsi öyleydi ama bir İç Mahkeme üyesini böyle kaybetmek... Cyrus bunu düşünmek bile istemiyordu.

Neve selamlamak için bir kez başını salladı. "Briar bir geçide ihtiyacınız olursa mesaj göndermenizi söyledi."

"Onu yakaladım," diye yanıtladı Cassius ve Neve onlardan uzaklaşmadan önce hüzünlü bir gülümseme verdi. Cassius'un kahverengi gözü ona sabitlenmişti, bandı diğerinin üzerindeydi. "Toplantıdan önce odamdan bir şeyler almam gerekiyor."

Cyrus başıyla onayladı ve Cass'in eli omzuna inerek onu havaya kaldırdı. Cass onları güverte yerine kamaraların arasındaki koridora indirdiğinde çok etkilendi.

Cassius, Drake'le paylaştığı odaya girerken Cyrus, "Bu konuda gittikçe ustalaşıyorsun," dedi. Onun ve Rayner'inkinden çok daha düzenliydi. Giysiler katlanmış ve ya gardırobun içinde ya da masa sandalyenin üzerinde düzgünce istiflenmişti. İki yatak vardı, ikisi de yapılmıştı ve birkaç küçük kişisel eşya masanın üzerine dağılmıştı.

"Neredeyse her gün pratik yapıyoruz. Umarım öyledir," diye yanıtladı Cassius ve gardıroba doğru ilerledi.

Cyrus masaya doğru ilerleyerek, "Senin büyüünü kontrol etmek çok daha zor olacak," diye yorum yaptı. Meraklı bir pislikti; bunu kabul edebilirdi. Bu bir alışkanlıktı. En ufak bir şey bile biri üzerinde koz sahibi olmanızı sağlayabilirdi.

"Evet, ben de bunu düşünüyordum," dedi Cass, kısa kollu başka bir tunik giymek için tuniğini başının üzerinden kaydırarak. "Onunla pratik yapmam gerektiğini biliyorum ama insan bir gemide bir tür ateş armağanıyla pratik yapmanın kötü bir fikir olacağını düşünüyor."

Doğru bir noktaya değinmişti, ama kanatları bir şekilde ateşten ayırabilirse, en azından gücünün bu kısmıyla pratik yapabiliirdi. Scarlett'le birlikte gökyüzüne çıkabilecek birinin olması durumu hiç değilse biraz dengeleyebilirdi.

Tam cevap verecekti ki gözleri bir resme takıldı. Kadın çok güzeldi. Altın rengi saçları. Turkuaz gözler. Çarpıcı yüz hatları.

"Bu senin mi?" Cyrus eline alarak sordu.

"Ne?" Cass onun yanına gidip omzunun üzerinden bakarak sordu. "Hayır. Bu Drake'in. Annesinin."

Cyrus her zaman Tyndell kardeşlerin tuhaf bir şekilde tanıdık geldiğini düşünmüştü ama bu kadını tanıdığına yemin edebilirdi. Onu tam olarak çıkaramıyordu ve bunu anlayana kadar da canı sıkılacaktı. Lord Tyndell, Tava'nın annesine neredeyse tıpatıp benzediğini söylerken haklıydı. Yine de soru hâlâ geçerliydi: Lord Tyndell onları neden bu kadar önemsiyordu?

Krokiyi bulduğu masaya geri koydu ve Cass'i odadan çıkarken takip etti. Yemek salonuna doğru ilerlerken temkinli bir şekilde, "Tüm bu seyahatlerden sonra rezervlerin nasıl?" diye sordu.

Cass, "Onları tüketen şey Drake ile Seyahat etmek değildi," diye cevap verdi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, Scarlett ile yaptığım keşif onları tüketti."

Cyrus uzandı ve onu durdurmak için kolunu kavradı. "Ne keşfi? Neden tükenmiş rezervlerle seyahat ediyordun?"

"Eminim kısa süre içinde keşif hakkında konuşacağız ve dediğim gibi, bu sabah uyuduğumu sanıyordum. Uyudum. seni kan için rahatsız etmek istemem."

"Beni rahatsız et..." Cyrus kaşlarını birbirine çatarak sözünü kesti. "Kana ihtiyaç duymayan bir sorun değil Cass. Bu bir gereklilik. Konu açılmışken, şu Kaynak meselesini konuşmamız gerekiyor."

"Hayır," dedi Cassius, gözleri anında kararmış, yüz hatları sertleşmişti.

Kolunu Cyrus'un elinden çekerek yemek odasına doğru ilerledi ve Cyrus'u peşinden koşturmak zorunda bıraktı. "Neden? Ben zaten sana her gün kan veriyorum. Bunun ne farkı var?"

Cassius ona bakma zahmetine katlanmadan, "Çok farklı, Cyrus," diye cevap verdi.

"Nasıl?" Cyrus ısrar etti.

Cassius o kadar çabuk durdu ki, Cyrus neredeyse ona çarpıyordu. Kraliçe'nin Eli ona doğru döndü ve alçak sesle tısladı, "Bu ömür boyu sürececek bir bağlılık, Cyrus. İkimizden biri ölene kadar. Senden asla hayatını benimkine bu şekilde bağlamamı istemem."

"Sen sormuyorsun. Teklif ediyorum," diye karşı çıktı

Cyrus. "Ve ben bu teklifi reddediyorum."

"Neden? Sana bir Kaynak lazım Cass. Başka bir Fae'ye mi soracaksın?"

"Kaynağa ihtiyacım yok."

"Scarlett aksini söylüyor."

Cassius alay etti. "Düşündüğü gibi görünse de, aslında her şeyi bilmiyor."

Cyrus kaşlarını çattı, dudaklarının bir tarafı yukarı kıvrıldı. "Bilmiyorum Cass. Nadiren yanılır. Konu bu tür şeyler olduğunda değil."

"Avonleya'ya varana kadar bekleyeceğiz. Bu konuda daha fazla şey öğrenene kadar," dedi Cassius ve dönüp yemek salonuna doğru yoluna devam etti.

"Daha ne öğrenmemiz gerekiyor? Scarlett ve Sorin arasında bir Kaynak bağı var. Aklımıza gelebilecek her türlü soruyu yanıtlayabilirler," diye karşı çıktı Cyrus.

Cassius derme çatma yemek odasının önünde tekrar durdu. "Scarlett ve Sorin farklılar."

"Nasıl yani?"

"Yeni başlayanlar için ikiz alevler ve o tam kanlı bir Avonleyan."

"Yine de onun Koruyucusu olmak için hayatını isteyerek ona başladı."

Cassius kollarını göğsünde kavuşturarak, "Yine farklı," dedi.

"Senin hayatını onunkine başlamanın bundan ne farkı var?" Cyrus talep etti.

Cassius kollarını iki yanına indirmeden önce uzun bir süre onu inceledi. "Buna hazır değilsin, Cyrus."

"Ve beni bu kararı verecek kadar iyi tanıdığını mı düşünüyorsun?"

Cassius'un elleri başının iki yanına gelerek onu duvara yasladı. Cassius'un boyu bir santim daha uzundu ve Cassius yüzünü onunkine birkaç santim yaklaştırırken Cyrus'u başını hafifçe yukarı eğmeye zorladı. "Sorun da bu, değil mi? Ya seni bu kararı verecek kadar iyi tanımıyorum, bu da benim Kaynağım olmaman gerektiği anlamına geliyor. Ya da seni bunu yapmaya hazır olmadığını bilecek kadar iyi tanıyorum ve sana izin verirsem alçaklık etmiş olurum."

Duvarı itti ve yemek odasına doğru yürürken Cyrus'un arkasından bakakalmasına neden oldu.

Cyrus döndüğünde Sorin ve Scarlett'in odaya doğru ilerlediklerini gördü. Onun yanından geçerken Scarlett kirpiklerini kırpıştırarak Cyrus'un bakışlarıyla karşılaştı ve fazlasıyla tatlı bir sesle, "Görünüşe bakılırsa Cass az önce bir saçmalık kokusu almış," dedi.

BÖLÜM 17

OceanofPDF.com

CALLAN

C Scarlett ve Sorin içeri girerken Allan başını kaldırıp baktı. Scarlett omzunun üzerinden arkasına bakıyordu, Cyrus ona kaşlarını çatmış, ters ters bakıyordu. Scarlett Callan ona sırttı, dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı ve Callan bu görüntüyü merak etti. Bu ikisinin birbirlerine kızdıklarını hiç görmemişti ama şu anda aralarında bir gerginlik olduğu açıktı.

Sorin Scarlett'i Cassius'un solundaki masanın başına götürürken, Cyrus kıpırdandı ve Cassius'un yanında her zaman oturduğu sıraya tırmandı. Drake masanın diğer tarafında, Callan'dan birkaç koltuk aşağıdaydı. Eliza ve Rayner ile alçak sesle konuşuyordu. Tava henüz gelmemiştir. Kül Süvarisi Tula'yı kucağına yatırmıştı. Küçük kız uyuyordu, sarı bukleleri yüzüne dökülüyordu. Rayner, Drake'in söylediklerine başıyla onay verirken saçlarını geriye doğru taradı. Generalin yüz hatları sertti, okunamayan bir duygu maskesiydi. Eliza'yı savaştan beri, şehitlerini onurlandırdıkları Veda töreni dışında görmemiştir. Fae uğurlamaları çok güzeldi. Onları tarif etmenin başka bir yolu yoktu. Konuşulan kelimeler vardı ama o dili bilmiyor ya da anlamıyordu. Gerçi anlamasına da gerek yoktu. Kelimeler ruhuna yerleşmiş gibiydi, sanki kendisi anlamasa bile varlığını onları anlıyordu.

Ve Fae'lerin şehitlerinin küllerini bırakışını izlerken, tek düşünebildiği şey

Finn ve Sloan için bunu yapmak. Anne ve babasının "trajik" ölümünden sonra onlar için büyük bir cenaze töreni düzenlenmişti. Mikale cenazede büyük bir konuşma yapmış, Windonelle'i nasıl yönettikleri için anne ve babasını övmüştü. Elbette kendisi katılamamıştı ama en azından onlar için bir şeyler yapılmıştı.

Finn ve Sloan için cenaze töreni, veda ya da uğurlama olmayacaktı. Onu ve ailesini korumak için canlarını veren arkadaşlarını onurlandırmak olmayacaktı. Hiçbir şey olmayacaktı. Onları hatırlayacak bir şey olmayacaktı. Yıllarca her gün onunla birlikte oldukları, özellikle kişisel korumaları olmak için eğitildikleri için onlara saygı gösterecek hiçbir şey olmayacaktı. Hiçbir şey olmayacaktı.

Alaric onların cesetlerine ne yaptı? Tüm o masum çocuklara yaptıkları gibi toplu bir mezara mı attılar? Çoktan unutuldular mı? Herkes sanki hiç olmamışlar gibi yoluna devam mı etti?

Auberon ve Azrael onun yanında oturuyordu. İkisi de sessizdi, yüzleri taş gibi sertti ama denizde geçirdikleri haftalar boyunca duruşları değişmişti. Eskiden bu toplantılarda sert ve gergin olurlardı. Şimdi ise sıkılmasalar bile neredeyse rahatlamış görünüyorlardı. Sadece kenarda oturmak yerine konuşmaların bir parçası olmuşlardı.

Bakışları tekrar masanın başına kaydı. Scarlett ve Cassius birbirlerine yaklaşmış, mırıldanıyorlardı. Sorin sol tarafında Briar'la konuşuyordu ve Callan bunun ne olduğunu anladı. Her nasılsa, bu uyumsuz soylardan, eski düşmanlardan ve uzun zamandır müttefiklerden oluşan grup kendi başlarına bir Divan haline gelmişti ve bu savaşı kazanmayı başarırlarsa geri döndüklerinde dünyalarının neye benzeyeceğini merak etmesine neden oldu.

"Tava nerede?" Callan, birkaç dakika daha geçip de Tava görünmeyince Drake'e sordu.

Drake hafifçe kaşlarını çatarak ona baktı. "O gelmiyor."

"Ne? Neden?"

Tava her zaman bu toplantılara katılırdı. Nadiren konuşurdu ama bu onu şaşırtmamıştı. Leydi katıldığından daha çok gözlemlerdi.

"Henüz onunla konuşma fırsatım olmadı. Bu tarafa doğru gelirken bana haber verdi," diye yanıtladı Drake, kaşları çatılmıştı.

"Nerede o?"

"Ana güverteye doğru gidiyordu."

Callan zaten ayaktaydı, neden şu anda onu görmeye gitme ihtiyacı hissettiğinden emin değildi, ama Scarlett onu durdurdu.

"Callan, gitmeden önce sana bazı sorularım var." Bir bacağına bankın iki yanına koyarak durdu ve onun bakışlarıyla buluştu. "Windonelle'in diğer krallıklarla ilişkisi nasıldı? Özellikle de Rydeen'la?"

Tekrar bankın üzerine oturdu. "Bu garip bir soruşturma."

"Öyle, değil mi?" diye küçük bir gülümsemeye kabul etti. Çenesi, bu toplantılarda sık sık olduğu gibi ellerinin arasında duruyordu. Onun parmaklar dokunuldu birlikte ve Masa üstü, ve o zihninde dönen düşünceleri ve fikirleri neredeyse görebiliyordu. planladı ve komplo kurdu.

"Toreall hakkında pek bir şey duymadım," diye yanıtladı Callan. "Onlarla ilişkilerimiz o kadar güçlüydü ki, bu asla bir soru değildi."

"Ya Rydeen?" Scarlett bastırdı.

"Rydeen ile ilişkilerimizin gergin olması gerekmiyordu, ancak liderlikleri daha yeniydi. Orada Toreall'da olduğundan daha yakın zamanda bir iktidar değişikliği oldu," diye açıkladı Callan. "Elbette artık tahtlarda Maraaların oturduğunu biliyoruz ama görünüşe göre bu Rydeen'da Toreall'da olduğundan daha yakın bir zamanda gerçekleşmiş."

"Bu doğru," dedi Cyrus aniden, biraz daha dik oturarak. "Ölümlülerin siyasetiyle pek ilgilenmezdik ama tahtta kimin oturduğunu her zaman bilirdik. Şu anki Toreall kralı birkaç on yıldır tahtta ama

Rydeon..." Bakışları Callan'a kaydı. "Şu anki Rydeon kralı ne zaman tahta geçti?"

"Belki yirmi yıl önce?" Callan söyledi.

Cyrus, "Hafızam beni yanıltmıyorsa yirmi bir yıl önce," dedi.

"Tam olarak hatırlamıyorum ama kulağa doğru geliyor. Bu tam olarak neden önemli?"

Scarlett, Cyrus'a tuhaf bir bakış atarak, "Tam olarak ne zaman olduğu önemli değil," diye araya girdi ama Ateş İkincisi artık dinlemiyor gibiydi, kendi düşüncelerinde kaybolmuştu. "Ama Toreall'ı Rydeon'ı kontrol ettiklerinden daha uzun süredir kontrol ettiklerini söylüyorsun, değil mi?"

Callan, "Evet," diye cevap verdi. Scarlett'in bunu düşündüğü anlaşıyordu. "Bütün sorularınız bu kadar mı?"

Scarlett, "Hayır," diyerek onu yanına çağırdı. Onun yanına vardığında, önünde kıtalarının bir haritasının yayılmış olduğunu gördü. Rydeon'da, başkent in biraz güneybatısındaki bir noktayı işaret etti. Bölgeye dağılmış birkaç küçük köy vardı. "Burada bir şey var mı? Kasabalar dışında?"

"Şey, evet," dedi Callan, elini çenesine sürterek. "Ebedi Nekropol işte orada."

"Neyi?" Scarlett kaşlarını hafifçe çatarak sordu.

"Ebedi Nekropol," dedi Callan tekrar, sorduğu yeri işaret ederek. "Orası Rydeon soylularının ölülerini gömdükleri yer."

"Bu bir anıt mezar mı?" Sorin sordu.

Callan başını salladı. "Hayır. Bundan çok daha fazlası var. Orada taş yollar ve odalardan oluşan bir ağ var. Çok eski. Rydeonlar tanrıların bölgeyi kutsadığına inanıyor ve belki de haklılar. Tanrıların sembolleri taşların her yerine kazınmış."

"Oraya gittin mi?" Scarlett şaşkınlıkla sordu.

"Birkaç kez," diye yanıtladı Callan. "Merkezde Kraliyet ailelerinin gömülü olduğu bir oda var. Büyük, dairesel bir oda ve mezarların arasında aynalar var."

"Aynalar mı?" Cyrus sordu.

Callan başıyla onayladı. "Odanın ortasında bir masa var."

Scarlett sandalyesinde arkasına yaslanıp ona bakarak, "Şunu bir anlayalım," dedi. "Kıtanın merkezinde kadim bir ölümler ağı mı var?"

Callan yüzünü buruşturdu. "Pek iyi bir ifade değil ama evet, sanırım var."

Scarlett Sorin'e döndü. "Ve bu odadaki asırlık Fae'lerden hiçbiri burayı bilmiyor muydu?"

Hepsi bir şeyler homurdandı, Scarlett sinirlenmiş görünüyordu. "Başka bir şey var mı?" Callan, Scarlett bir şey söylemeyince sordu. hemen başka soru sor.

Başını eğdi, gümüşü mavi gözlerine bilmiş bir bakış girdi. "Şimdilik hepsi bu kadar."

Hızla odadan dışarı çıktı. Bu toplantılarda ona pek ihtiyaç duyulmuyordu. Elbette dinleyerek çok şey öğreniyordu ama savaş stratejilerinin hiçbirinde önemli bir rolü yoktu. Scarlett onun hazır olmadığını söylemişti ve bundan nefret etse de Scarlett haklıydı. Birkaç gün önce savaşın tam ortasında olsaydı hayatta kalamazdı. Drake bilmesi gereken her şeyi ona anlatacaktı.

Gün ışığına çıktı, güneş bulutların arkasına gizlenmişti. Dün güneşli ve sıcak bir gün geçirmişlerdi ve o günü Eva'yla geçirmiş, bütün öğleden sonrayı ona kitap okuyarak geçirmişti.

Güverteyi taradı ve hemen Tava'yı gördü. Geminin yan tarafına yaslanmış, ön kollarını kenara dayamıştı. Hâlâ çoğu gün elbise giyiyordu, bu kıyafet muhtemelen içine işlemişti. Bugün de farklı değildi; deniz mavisi elbisesi esintiyle ayak bileklerinin etrafında dalgalanıyordu. Altın sarısı saçları hafifçe sallanıyordu, yarısı kurdeleyle arkadan bağlanmıştı.

Callan ona doğru ilerledi ve yanındaki kenara yaslandığında kadın ona bakmadı. Birdenbire onu neden aradığından bile emin olamadı. Neden onunla konuşma ihtiyacı hissetmişti ve şimdi onu bulmuşken ne söyleyeceğini bilemiyordu?

Haftalardır sorun buydu. Ona ne söyleyeceğini bilmiyordu çünkü ne yaptığını bilmiyordu. Geleceğinin neye benzediğini bilmiyordu. Sadece bilmiyordu.

"Seni kontrol etmek istedim," dedi sonunda. "Drake toplantıya gelmeyeceğini söylediğinde... seni kontrol etmek istedim."

Tekrar ufka bakmadan önce gözleri kısa bir süre için ona kaydı. O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, Callan onun konuşup konuşmayacağını merak etmeye başladı.

"Hiçbir zaman seyahat etme arzum olmadı," dedi gözleri suda sabit kalarak. Onun varlığını kabul ettiği sürece denizle konuşuyor olabilirdi. "Çocukken babamı hatırlıyorum-" Durdu, devam etmeden önce bu terim üzerinde düşünüyor gibiydi. "Bu uzun seyahatlere çıkmaya hazırlanır, bizi bir kez daha bir bakıcıyla baş başa bırakırdı. Ağlar ve onunla gitmek için yalvarırdım, seyahat etmek istediğim için değil, onunla birlikte olmak istediğim için. Bana her zaman evde, güvende ve Drake'in gözetiminde olmamı istediğini söylerdi. Zar zor yürüdüğüm zamanlarda bile Drake her zaman beni izlerdi." Bu anıyı hatırlayınca usulca gülümsedi. "Büyüdükçe, Baylorin'in ötesini görmek istediğim için değil, yalnız olduğum için birlikte gitmeyi isterdim. Her zaman geride kalmak yerine sadece onunla birlikte olmak istedim. Cevabı değişti, bana bunu istemediğimi, geride kalarak sağlanan sakin hayatı istediğimi söyledi. Sonunda, benden beklenenden memnun olduğuma ikna olarak seyahat etmeyi istemeyi bıraktım.

"Ama hiçbir zaman seyahat etmek için gerçek bir istek duymadım," dedi tekrar. "Diğer kızlar diğer krallıkları görmek istediklerinden bahsederlerdi. Bazıları Fae topraklarını görmek, bir tür macera yaşamak için gizli arzular fısıldardı. Ama ben her zaman var olmanın huzuruyla yetindim.

arka planda, evimin rahatlığı ve ailemin yakınlığı."

Kadın sustu ve Callan'ın ne aradığından emin olamadan bir şey söylemesi biraz zaman aldı. "Bunda yanlış bir şey yok, Tava."

"Bunda yanlış bir şey yok," diye kabul etti ve ağzından bir sonraki kelimeler çıkana kadar bunları ona neden anlattığını merak etmek zorunda kaldı. "Memnundum, Callan." Sonunda dönüp ona baktı ve bakışlarının ağırlığından neredeyse irkilerek geri çekilecekti. "Bugün toplantıya gitmedim çünkü bir anlığına da olsa arka planda olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamak istedim. Mutlu olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamak istedim."

Gözleri suya geri döndü, saçları yüzünde dalgalanıyordu.

Buna ne demesi gerekiyordu? Ona her şeyin yoluna gireceğini mi söyleyecekti? Buna söz veremezdi. Bu işe bulaştığı için üzgün olduğunu mu söyleseydi? Bu duygu hiçbir şeyi değiştirmezdi.

"Hayatın her zaman harika olmadığını biliyorum. Babam... bizi hayatın acımasızlığından korumaya çalıştı. Drake'i bile. Onun lider ordu komutanı olarak kendi pozisyonunu ele geçirmesini istemedi. Bir Maraan Lordu olan bir adama karşı bu nasıl bir duruş?" diye sordu. "Bütün bunları zihnimde nasıl bağdaştırabilirim?"

"Bilmiyorum, Tava," diye nazikçe cevap verdi, uzanıp rahatlatıcı bir dokunuşta bulunmak istiyordu ama artık bunun onun yeri olup olmadığını bilmiyordu.

Kenarı itti, yüzünü tamamen ona döndü ve kollarını kendi etrafında sıkıca sardı. "Ben rahatsız edici durumlardan kaçınan biri değilim."

"Biliyorum," diye cevap verdi, ani bir konu değişikliğiyle nereye gittiğinden emin değildi. Alaycı bir sırıtış ağzının kenarını kaldırdı. "Hatırladığım kadarıyla, yalnız kaldığımızda acı verici bir şekilde açık sözlü oluyorsun."

"Acı çekerek mi?" diye sordu, kaşları hafifçe çatılmıştı.

Yüz hatlarında görebildiği gerginliği hafifletmek için parmakları tekrar kıpırdarken ellerini ceplerine soktu. "Gururum için, evet, ama buna ihtiyacım vardı ve bunu hak ettim."

"Şu anda ikimiz de zor şeyleri atlatmaya çalışıyoruz," diye devam etti, gözleri yana, suya kaydı. Derin bir nefes aldı, konuşmadan önce kollarıyla kendini daha da sıktı, kelimeleri Callan'a bu konuşmanın onu ne kadar sarstığını anlatan bir telaş içindeydi. "Babamın kaybını hazmederken, bunun sonunu da hazmetmem gerekip gerekmediğini bilmem gerekiyor, çünkü bunu birbiri ardına yapmaktansa hepsini bir kerede yapmayı tercih ederim. Ve-"

Adamın kolunun beline dolanması ve onu vücuduna doğru çekmesiyle sözleri kesildi. Adamın ağzı kızın kine değince kız şaşkınlıkla kaskatı kesildi ama bu sadece birkaç saniye sürdü, çünkü adamın dudakları kızın gevşemesini sağladı. Saf ışık. Tadı böyle bir şeydi. Tıpkı o gece kış bahçesinde öpüştükleri ilk ve tek zamanki gibi. O öpücük bir oyundu, Tava'nın Veda'yı iş çevirirken yakalamak için kurduğu bir komploydu, ama bu öpücük? Bu öpücük gerçektir ve hayal ettiği her şeyin ötesindeydi. Yumuşak ağzı Veda'nın kine doğru hareket etti ve dili dudaklarının kenarında gezindiğinde Veda hemen ona açıldı, boğazından alçak bir gümbürtü yükseldi. Bir noktada, adam onları hareket ettirmişti ve kadın geminin yan tarafına yaslanmıştı, sırtı hafifçe adamın belindeki koluna doğru eğilmişti.

Kadından gelen yumuşak bir iç çekişle Callan öpücüğünü nazikçe sonlandırdı ve kaşlarını onunkilere yaslamadan önce dudaklarını bir kez daha onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Özür dilerim," diye mırıldandı, onun turkuaz gözlerine bakarak. Kadının ellerinden biri omzundaydı, diğeri ise gömleğinin içindeydi. "Bunu yapmamalıydım."

"Her şey yolunda," dedi nefes nefese. Uzanıp kızarmış yanağına dokundu. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var..." Boğazını temizledi, ondan uzaklaştı ve

ellerini eteklerinden aşağı indirdi. Adam onu hâlâ geminin yan tarafına hapsetmişti ve bakışları yere doğru kaydı. "Bu hiçbir şeyi açıklığa kavuşturmadı."

Parmak uçlarını kızın çenesinin altına yerleştirerek yüzünü tekrar kendisine doğru çevirdi. Bu kez gözleri onunkilerle buluştuğunda kapalıydı, belli ki kendini hazırlamaya çalışıyordu. "Artık geleceğin benim için ne getireceğini bilmiyorum."

"Hiçbirimiz bilmiyoruz."

"Biliyorum ama... Çok hızlı gerçekleşen çok fazla değişiklik var. Ve şimdi endişelenmem gereken Eva var..." O konuştuğu gözleri daha da sertleşti ve onu susturdu. "Bu iş bittiğinde kim olacağımı bilmiyorum."

"Anlıyorum."

Ve sesinin tonu onu neredeyse kırıyordu. Hoş ve ağırbaşlıydı. Bir saray hanımefendisinin sesi idi.

Elini onun yanağını okşamak için yukarı kaldırdı. "Küçük Tilki-" "Bana artık böyle hitap edemezsin, Cal- Senin Majesteleri."

Başını salladı, içinden şiddetli bir inkâr akıyordu. "Yapma. Yapma bunu, Tava."

"Hiçbir zaman seyahat etmek istemedim Callan," dedi, sesi az da olsa çatallaşarak. "Memnundum. Benden seyahat etmemi istedin. O gecedan çok önce bir oyun olmaktan çıktığını çok iyi bildiğin halde benden oyunu durdurmamı istedin. Sınırı korumaya çalıştım. Benden bilmediğim bir bölgeyi keşfetmek için üzerine basmamı istedin. Ve ben düşündüm ki..." Keskin bir nefes aldı, içinden sert bir ürperti geçti. "Olanların, karşılaştığınız kayıpların zor olduğunu anlıyorum. Kendini yıllarca yerine getirmeyi beklemediğin rollere itilmiş bulunduğunu anlıyorum. Ama benden bunu istediğinde... bu şeylerle birlikte yüzleşeceğimiz, tüm bunların diğer tarafında kim olacağımızı birlikte öğreneceğimiz anlamına geldiğini düşünmüştüm."

"Tava," diye iç geçirdi, yüzünü okşamak için uzandı, ona izin verince rahatladı. "Senden bir şey istemem yanlış olur."

Beni bekle."

"İstesenez bile yapmazdım," diye karşılık verdi. "Ama dediğim gibi, ilk etapta herhangi bir macera aramıyordum."

"Sen arka plana ait değilsin Tava," dedi Callan. "Niyetim bu değildi. İsteddiğim bu değil."

"Peki ne istiyorsun Callan?"

İsteddiği şey geri dönmektir. Hayatının çok karmaşık olduğunu düşündüğü ama bununla kıyaslandığında çok basit olduğu zamanlara geri dönmek istiyordu. Her şey değişmeden önce, tüm bunları kabul ettiği ana geri dönmek istiyordu. Onun ihtiyacı olan şey olabileceğini düşündüğü zamana. Kendisinin farklı bir insan olduğu ve onun da farklı bir insan olduğu zamana. Ama belki de haklıydı. Belki de tüm bunlara yanlış bakıyordu. Belki de bir araya gelmeye, her şeyi çözmeye ihtiyacı yoktu.

"Ne istiyorsun?" diye karşı çıktı.

"Bugün toplantıya katılmadım çünkü hoşnut olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlamak istedim," dedi ve uzanıp adamın elini nazikçe yüzünden çekti. "Ve artık seyahat etmemekten memnun olmadığımı fark ettim."

"Bunu hâlâ istiyor musun?" diye sordu.

"Bunu düşünebilirim," diye kabul etti. "Ama emin olmalısın Callan. Ben senin için uygun olduğunda alıp, zor zamanlarda bir kenara itebileceğin bir şey değilim." "Biliyorum. Sana böyle hissettirdiysem özür dilerim," dedi. Gözleri hâlâ sertti, onu dışarıda tutuyordu.

"Seni zorlamıyorum Callan. Yaşadığımız onca şeyden sonra bu çok acımasızca olurdu ve zamana ihtiyacın varsa bunu anlarım. İhtiyacım var. Ama bu arada sıkışıp kalamam. Burada oturup benden ne beklendiğinden ya da şu anda rolümün ne olduğundan emin olamam. Yapamam." Adam bir şey söylemek için ağzını açtı ama kadın elini kaldırdı. "Lütfen, şunu söylememe izin ver. Bunu düşünmeni istiyorum Callan. Benden bunu tekrar istemeden önce zaman ayırmanı ve buna gerçekten hazır olduğundan emin olmanı istiyorum."

Callan onun ne dediğini anlayarak sertçe yutkundu. "Peki bu arada?"

Ayak parmaklarının üzerine kalkarak ona hüzünlü bir gülümseme verdi. Dudakları onun yanağında yumuşacıktı. "Bu arada, sanırım bazı şeyleri birlikte değil de kendi başımıza çözmeye çalışacağız." Durup bir kez daha suya bakmadan önce ondan bir adım uzaklaştı. "Scarlett'e suların koyulaştığını söyleyebilir misin? Sanırım bunu ilginç bulacaktır."

Sonra ondan uzaklaştı ve adam onu durdurmadı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

OceanofPDF.com

SORIN

"Y "Ciddi ciddi bunu düşünüyor olamazsınız," dedi Cyrus, ses tonunda açık bir inançsızlık vardı. Yemek odası boşalmış, sadece Sorin ve İkincisi kalmıştı.

Scarlett çocukları görmeye gitmiş, Cassius da onunla gelmiş ve diğer herkes çeşitli nöbetlere gitmek üzere ayrılmıştı.

İkincisiyle bir şeyler konuşmak için geride kalmıştı. Ailesi arasında bu tür bir gerginlik yaşamak için çok fazla şey oluyordu ama Cyrus'un buna itirazının kraliçelerini tehlikeye atmaktan daha fazlasına dayandığını biliyordu.

Çünkü Scarlett haklıydı. Yine.

Ve şimdi bu kadar açıkken bunu nasıl kaçırdığını merak ediyordu.

"Fikrini değiştirmeyi kesinlikle deneyebilirsin," dedi Sorin, burada sadece Cyrus varken rahatlamış bir halde sandalyesine geri yerleşirken.

Cyrus onunla alay etti. "Scarlett'in böyle bir teklifte bulunmasını sorun etmiyormuş gibi davranma."

"Kabul etmelisin ki bu oldukça zekice bir plan."

"Tabii ki çok zekice," diye mırıldandı Cyrus.

"Ve Seyahat edebilecek tek kişiler onlar olduğu için, bir şekilde bu işin içinde olmaları gerekiyor."

Cyrus'un çenesi o kadar gergindi ki Sorin bir azı dişini kırmadığına şaşırdı. "Yani o ve Cassius çoktan

Bu mu?"

Sorin başını salladı. "Scarlett ve ben harita üzerinde rastgele bir yer seçtik. O ve Cassius bütün gece oradan oraya gidip geldiler. Belirli bir yeri arıyormuş gibi görünmek için yol boyunca rastgele duraklar yaptılar."

"Alaric aptal değil. Burada en uzun süre hareketsiz kaldıklarını fark edecektir."

"Mesele bu değil. Bir şeyi araştırdığımızı düşünmelerini istiyoruz. Cassius tekrar tekrar aynı noktaya dönerse, bir şey keşfettiğimizi düşüneceklerdir."

"Neden Rydeon'a gidip İşaret'i kaldırmıyorsunuz? Bu işi bitirmiyorsun?"

"Cyrus," diye içini çekti Sorin, baş ve işaret parmaklarıyla kaşlarını ovuşturarak. "Bunun arkasındaki stratejiyi anladığımı biliyorum. Bir kıtanın tam merkezine ihtiyacımız olduğunu biliyorsun, bu Ebedi Nekropol'ün bulunduğu yer de orası. Hiçbirimiz Pyry'yi o kıtanın tam merkezinin nerede olduğunu hesaplamaya başlayacak kadar iyi tanımıyoruz. Neden burada gerçekten neler olup bittiğini tartışmıyoruz?"

"Tartışacak bir şey yok."

"Hayır mı? Kara Salonlar'da artan içkiyi tartışmayacak mıyız? Solembra'daki geceleri? Bugünlerde neden sürekli gece nöbetlerine gönüllü oluyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim şu ki, savaşamayacağınız şeylerle savaşmaya çalıştığınızda bu hale geliyorsunuz."

"Son zamanlarda çok filozofça davranıyorsun," diye alay etti Cyrus. "Bu bir 'neredeyse ölüyordum' olayı mı?"

"Ayrıca, Merrik ve Thia ile ilgili düşüncelerini onlarla uğraşmak yerine bastıramadığında daha büyük bir pislik haline geliyorsun."

"Bunun nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, Sorin," diye hırladı Cyrus, parmağını ona doğru uzatarak. "Hiç. Oturup bana bastırılmış duygularla başa çıkma konusunda vaaz verme."

Eliné gittiğinde bir tür acıma partisine girdin, Talwyn'le olan ilişkini lanet pencereden dışarı attın ve sonra seni oraya gönderen Talwyn olsa bile, üç lanet olası yıl boyunca ölümlü topraklarda yuvarlandın. Bu konuda vereceğin herhangi bir bilgeliği özellikle aydınlatıcı bulmadığım için beni bağışla."

Sorin sözlerinden zihinsel olarak irkilmesine rağmen yüz hatlarını soğukkanlı tuttu. Cyrus, Thia'nın ölümünden hemen sonraki yıllarda ona çok daha kötü şeyler söylemişti. Bu ruh hali arkadaşının o zamanlar içine düştüğü bazı çukurlarla kıyaslanamazdı ama bu seferki için endişelenmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu. Bu kadar ileri gitmeyeli on yıl olmuştu. Bunu saklamakta iyiydi. Gülmekte ve şaka yapmakta, bunu kederini gizlemek için kullanmakta iyiydi. Diğerlerinin onun hayatına devam ettiğine inandıklarına inanıyor gibiydi ama onlar daha iyisini biliyorlardı. Tıpkı Eliza'nın Nakoa'nın kaybını hiç belli etmediği kadar ağır karşıladığını bildikleri gibi. Tıpkı hepsinin Rayner'ın Tula'ya neden bu kadar bağlandığını bildiği gibi.

"Belki anlamıyorum, ama Scarlett'in bir fikri var-"

"Bunun gerçekten bununla ilgili olduğunu biliyordum. Ondan özür dileyeceğim," dedi gözlerini devirerek.

"Bana iyilik yapma Cyrus," dedi Sorin soğuk bir sesle. "Nasıl olsa bunun sahte bir özür olduğunu anlayacaktır."

Cyrus cevap vermedi, odanın arka tarafındaki pencerelerden dışarı bakmaya başladı ve Sorin bekledi. Bu iki yoldan birine gidecekti. Ya bu konuda konuşmak istiyordu, ya da-

"Scarlett'in de hiçbir fikri yok," diye tersledi Cyrus. "Seni kurtarmayı başardı. Kader onun ikiz alevini korumaya layık olduğuna karar verdi. Ben kendiminkini geri vermek zorunda kaldım. Bu kadar derinden sevdiğim iki insan... Beni ikisine de layık bulmadılar. Yani hayır Sorin, onun hiçbir fikri yok. Hiçbirinizin yok."

Peki buna ne demesi gerekiyordu? Zaten şu anda bunun bir önemi yoktu. Sorin on yıllar boyunca Cyrus'un bazen tüm düşüncelerini dile getirmeye ihtiyaç duyduğunu öğrenmişti. Kimseden bir yanıt beklemiyordu. Sadece onların yüksek sesle söylenmesine ihtiyacı vardı. Eninde sonunda şu anda söylediği şeyler hakkında konuşacaklardı ama bu bugün olmayacaktı. Eğer Sorin denerse, Cyrus kendini tamamen kapatacaktı.

Arkadaşı sessizliğe gömüldü, gözleri tekrar pencereye, denize kaydı. "Bu lanet olası denizden çok sıkıldım" diyene kadar birkaç dakika geçti.

"Biliyorum, Cyrus."

Derin bir iç çekti. "Scarlett'le konuşacağım." "Biliyorum."

"Onunla böyle konuştuğum için bana vurmalıydın. Bunu istediğini biliyorum."

"Eminim öyle yapacaktır."

Cyrus bir kahkaha attı, bir eli ensesini ovmak için yukarı kalktı. "Bana gücünden bahset. Neler oluyor?"

şimdi çenesini sıkma sırası Sorin'deydi. "Bilmiyoruz. Hâlâ ateş portalları yaratamıyorum ve bu bana... daha az şey hissettiriyor."

"Açıkla."

Sorin bir parmağını masaya vurdu, içinde kızgınlık ve endişe savaşıyordu. "Büyü rezervlerim dolu ama... daha küçük hissediyorum."

Cyrus bir an için sessiz kaldı ve bunu içine sindirerek, "Sen o kadar güçlü değilsin," dedi.

Sorin bir kez başını salladı. "Ve onlara her dokunduğumda, sanki yeniden dolmaları için zaman verdiğimde daha da küçülüyorlar."

"O biliyor mu?"

"Scarlett biliyor."

"Ve hala senden para almasına izin mi veriyorsun?"

Parmağı biraz daha hızlı vurdu. "Ben onun Kaynağıyım, Cyrus. Eğer sadece birimiz tam gücünde olabilecekse, bu o olmalı.

Ancak bu konuda bir anlamaya vardık."

Cyrus öne doğru eğildi ve kollarını masaya dayadı. "Ne yapacaksın?"

Uzun bir nefes verdi. "Bilmiyorum. Bundan sonra Beatrix'i görecektim. Bakalım bir fikri var mı?"

Cyrus çoktan ayağa kalkmıştı. "Ben de seninle geleceğim."

Sorin başını salladı, ayağa kalktı ve Ateş Sarayı'na bağlı olan Cadı'yı aramaya giderken birbirlerinin yanına düştüler.

"Scarlett Gece Lordu'yla ya da kendisine her ne diyorsa onunla konuştu mu? Belki o bir şeyler biliyordur," dedi Cyrus güvertede ilerlerken.

Sorin başını salladı. "Bildiğim kadarıyla, beni nasıl geri getireceğini söylediğinden beri onu görmedi ya da onunla konuşmadı. Ve onu öylece çağıramaz. Özellikle de burada, yakınlarda bir ayna geçidi olmadan."

Sessizliğe gömüldüler ve Sorin'in zihni, bugünlerde ne zaman ondan bahsedilse hep yaptığı gibi Gecenin Efendisi'nin etrafında dönmeye başladı. Sanki bilmesi gereken bir şey, hatırlaması gereken bir anı varmış gibi hissediyordu. Sanki ulaşamayacağı bir yerde duruyor gibiydi ve bu onu son derece rahatsız ediyordu. Tam olarak ne olduğunu bulabilirse her şeyi değiştirebilecek bir şey gibi önemli hissediyordu.

"Peki Cass ve Scarlett gece boyunca tam olarak nereye seyahat ettiler?"

"Kuzey kıtasına." "Pry'ye mi?"

Sorin başını sallayarak kendi kıtalarının kuzeyindeki buzlu tundrayı onayladı. "Gittiğimiz yerden olabildiğince uzakta olmanın en iyisi olacağını düşündük. Scarlett ve Cass, Alaric'in önemli bir şeyi çözdükleri için paranoyaklaşacağını ve dikkatini dağıtacağını düşünüyorlar."

"Evet, bu işe yarayabilir," dedi Cyrus çenesini kaşıyarak. "Bana anlattıklarına bakılırsa Alaric onu tekrar alt etmeye çalışmayı takıntı haline getirecek."

Sorin tekrar başını salladı. "Zaten öyle. Mikale geçen gece ona geldi."

"Rüyada mı?"

"Hayır," diye ısırdı Sorin. "Lanet olası aynada. Samhain balosunun olduğu gece yaptığı gibi. Ve bu ne kadar endişe verici olsa da, daha da endişe verici olan şey, onun bana seslenmesi ve benim onu duymamış olmam."

"Ne?" Cyrus kolundan tutup onu durdurmak için çekerek sordu.

Bu kısımdan başka kimseye bahsetmemişti. Eliza, Rayner ve Briar onun gücüyle ilgili bir şeyler olduğunu biliyorlardı ama bağdan başka kimsenin haberi yoktu. Ona seslendiğini duymadığında onu bir kez daha hayal kırıklığına uğratmıştı. Ya Mikale sadece aynada olmasaydı? Ya Alaric onun için yine kendisi gelseydi? Bağın aşağısında onu duymamıştı ama hissetmemişti de. Ne bir panik sarsıntısı ne de bir öfke patlaması olmuştu. Rayner'ı son bir kez kontrol etmeden önce Eliza'yı odasına kadar geçirmiş, karısı iblislerinden biriyle tek başına yüzleşirken her zaman yaptığı gibi Divan'ıyla ilgilenmişti.

"Bu mümkün olmamalı," diyordu Cyrus. "Senin bağın Meshedilmiş. Artık hiçbir şey bunun yerini tutamaz. Bundan daha güçlü bir şey yok. İkinizin arasına hiçbir şey girememeli."

"Hiçbir şey yapamamalıydı ama yine de bir şeyler yaptı," dedi Sorin, ellerini ceplerine sokup Cyrus'un omzunun üzerinden dalgalara bakarak. "Şatoda uyandığımdan beri bir şeyler ters gidiyor. Gücüm farklı. Bağ... Şey, bağın farklı olmasını Denemeleri tamamladığımız ve onu Meshettiğimiz gerçeğine bağlıyordum. O ana kadar olumsuz bir şekilde farklı olduğunu fark etmemiştim." Sonunda Cyrus'un bakışlarıyla karşılaştı. "Ne yapacağımı bilmiyorum, Cyrus."

Cyrus uzanıp onun omzunu sıktı. "Bunu çözeceğiz. Her şeyi çözeceğiz. Ne?"

Scarlett'in sürekli söylediği şu saçmalık mı? Anlamsız olsa bile umut mu?"

"Umut hayalperestler içindir, seni pislik," dedi Sorin, elini omzundan iterek.

Cyrus ona o alaycı sırtışıyla baktı. "Aynı şey. Gidip Beatrix'i bulalım."

Önce onun kamarasını, sonra da geminin arka tarafını kontrol ettikten sonra sistematik bir şekilde ön tarafa doğru ilerlediler.

"Peki ya Rayner?" Ana güverteye çıkan merdivenlerden inerlerken Cyrus sordu.

"Ne yapabiliriz ki? Rezervlerinin daha hızlı dolmasını sağlamanın bir yolu yok..." Sorin içini çekti. "Tabii Scarlett onun hakkında da haklıysa o başka."

"Devam et."

"Savaştan sonra onu duydun. Rayner'ın Avonleyan kanı taşıdığını düşünüyor ve bu da her şeye uyuyor," diye iç geçirdi Sorin.

"Rayner Avonleyan değil. Bunu bilmemiz gerekirdi."

"Scarlett'in Avonleyan olduğunu bildiğimiz gibi mi?" Sorin karşı çıktı. "Luan'ın Avonleyan kanı taşıdığını bildiğimiz gibi mi?"

"Kahretsin," diye mırıldandı Cyrus. "Ona geçmişi hakkında sorular soracak, değil mi?"

"Evet."

"Sence ona söyleyecek mi?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Rayner, ben kraliyet koltuğuna oturana kadar geçmişini benimle paylaşmadı ve ben onu bundan önce onlarca yıldır tanıyordum."

"Dürüst olalım. Hepimiz kendimize sormak yerine Rayner'ın bize söylemesini bekledik. Hiçbirimiz bunu yapacak kadar cesur değildik," dedi Cyrus.

"Ama hepsi uyuyor, değil mi?" Sorin söyledi. "Onun gerçek ateş yetenekleri yok. Bir şekilde seyahat edebiliyor. Tula'yı kurtarmak için yaptığı gibi yeteneklerini tam olarak kullandığında yeniden dolması haftalar alıyor."

"Fae kanı içerse yeteneklerini besleyeceğini mi düşünüyorsun? Cassius için yaptığım gibi mi?"

"Her şey uyuyor Cyrus," diye yanıtladı Sorin, sonunda Beatrix'i geminin pruvasında görünce. "Ve dürüst olmak gerekirse, bir parçam başından beri bilip bilmediğini merak ediyor."

Cyrus onun sözleri karşısında bir adım tökezler gibi oldu. "Hayır. Buna inanmıyorum. Hepimizden daha mesafeli olduğunu biliyorum ama bu kadar büyük bir şeyi bizden saklamaz. Saklamaz." Cyrus başını sallıyor, onun ses tonunda çınlayan şiddetli inkârı yankılıyordu.

Ama Sorin o kadar emin değildi. Ve bu onu düşünmeye sevk etmişti: tüm Saraylarda tek bir soyun lehine görünen nadir yetenekler vardı. Ateş Divanı'nda Kül Binicileri vardı. Rüzgâr Sarayı'nda Rüzgâr Gezginleri vardı. Su Divanı'nda Su Gözcüleri vardı. Toprak Mahkemesi'nin Sanatçıları vardı.

Peki ya bu hediyeler Fae hediyesi olmadıkları için nadir bulunuyorlarsa?

Dün gece Scarlett'e bu soruyu yöneltmişti ve Scarlett'in tek yaptığı, ona bir süredir bu düşüncelerle oynadığını söyleyen küçük bir gülümseme vermek olmuştu.

Beatrix geminin ön tarafında, pelerinine sarınmış bir şekilde duruyordu. Ufak tefek ve çelimsiz görünüyordu. Cadı hiç de öyle değildi. Sorin bu dişiye hayatı boyunca tanımişti ve hâlâ aynı görünüyordu. Cadıların Fae'ler gibi yaşlanmayı durdurdukları bir Staying'leri yoktu, ama olgunluğa eriştiklerinde yaşlanma süreçleri çok yavaşlıyordu. Scarlett bir keresinde ona Beatrix'in kaç yaşında olduğunu sormuştu ve Sorin gerçekten de bilmiyordu.

Yaklaştıklarını hissederek onlarla yüzleşmek için döndü. Ona yaşlı ölümlüleri hatırlatan o gülümsemeyle gülümsedi, menekşe rengi gözleri sıcak ve parlaktı - çoğu Cadı'nın aksine. Beatrix'in her zaman ölümlü bir büyükanneye sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu kapsadığını hayal etmişti.

"Prens," dedi Beatrix, ellerine uzanarak.

Sorin onun parmaklarını avuçlarının içinde kavradı, eğildi ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Nasılsın, Beatrix?"

"İyi, iyi," dedi ve uzanıp yanağını okşadı. "Ama sen, öte yandan... Bir şeyler seni rahatsız ediyor, genç kral."

Sorin doğrulurken, "Size bir iki sorum var," dedi.

Bilinçli bir şekilde başını salladı ve Cyrus'a döndü. "Ya sen, İkinci Ateş? Senin ruhun da sıkıntılı."

Cyrus öne çıktı ve eğilerek onun yanağına da bir öpücük kondurdu. "Her zamanki gibi iyi olacağım, Beatrix," diye cevap verdi sırtarak.

"Mhmm," diye mırıldandı, gözlerini ona dikti. "Bir gün kaçtığın geçmişinle yüzleşmek zorunda kalacaksın."

"Ben geçmişten kaçmıyorum. Sadece üzerinde durmamayı seçiyorum," diye karşı çıktı Cyrus, sesi hafifti.

"Ama yine de o senin içinde yaşıyor."

Gülümsemesi bir parça soldu, çenesindeki bir kas tüylendi ve Sorin boğazını temizledi. "Sana büyülerim hakkında bir şey bilip bilmediğini sormam gerek Beatrix." Kadının dikkati tekrar ona döndü, ellerini pelerininin içine soktu. "Ben... geri döndüğümünden beri, büyüm... azaldı."

"Nasıl yani?" diye sordu, gri bir bukle pelerininin kapüşonunun altından öne doğru düşerken.

"Ne zaman kullansam, sanki güç kuyum her seferinde biraz daha küçülüyor."

Beatrix, "Sırlarla dolu bir ülkeye yelken açıyoruz ve sen bana cevabını zaten bildiğin bir soru soruyorsun," diye karşılık verdi.

Sorin'in kaşları çatıldı. "Neden cevabı bildiğimi varsayıyorsunuz? Sizi temin ederim, bilseydim çoktan düzeltmek için çalışıyor olurdum."

"Küçük bir çocuk olduğun zamanları hatırlıyor musun? Simya odama gelip saatlerce oturur, iksirleri ve tonikleri karıştırmamı izler ve bana türlü türlü sorular sorardın," dedi ve anılarını anlatırken bakışlarını denize çevirdi.

Sorin hafifçe kıkırdadı. "Öyle, Beatrix. Bitmek bilmeyen merakıma karşı inanılmaz derecede sabırlıydın."

"Hiç canımı sıkmadın. Arkadaşlığınızdan keyif aldım," dedi Cadı, dudaklarında sevgi dolu bir gülümseme belirerek. "Ama

Bazen yaşının çok ötesinde sorular sorardın. O sorulara ne cevap verdiğimi hatırlıyor musun?"

Beatrix'in simya odasında otururken bunu görebiliyordu. Her zaman sıcak ve rahat olmuştu, sürekli yanan birkaç ateş vardı. Ateş Sarayı'nda yaşamının bir avantajı olduğunu düşündü. Bir tabureye tünayıp bacaklarını sallayarak onun çeşitli malzemeleri kazanlara atmasını ve Saray için tonik şişelemesini izlerdi. Çok asi olmaya başladığında babası onu sık sık oraya gönderirdi. Ayaklarını sürüyerek ve suratını asarak kapısına geldiğinde Beatrix sadece dilini şaklatırdı. Onu otları doğramakla görevlendirirdi ve çok geçmeden o çalışırken o da gevezelik etmeye başlardı.

Özellikle bir öğleden sonra, dersleri sırasında iğrenç davrandığı için oraya gönderilmişti. Yedi yaşındaydı ve öğleden sonraki çalışmalarını tamamlaması için dışarıdan çağırılmıştı. Özel öğretmenleri, günün geri kalanını Beatrix'e yardım ederek ya da mutfakta çalışarak geçirme seçeneğini ona sunan babasını çağırmadan önce yaklaşık bir saat boyunca onu işbirliğine ikna etmeye çalışmışlardı. Bu kolay bir seçim olmuştu. Mutfağı seçtiği ilk ve tek seferde, baş aşçı düzgünce temizlendiklerinden emin olmak için her tencere ve tavayı iki kez fırçalamıştı. Tüm bulaşıklar temizlenene kadar ona yemek servisi yapılmamıştı. Gecenin geç saatlerine kadar sürmüştü.

"Ne fark eder, Leydi Beatrix?" diye sızlandı, çalışma masasındaki tabureye tırmanırken önüne ittiği çiçeklerin yapraklarını koparıken.

"Bu küçük bir çocuk için büyük bir soru," diye cevap verdi Şifacı, bir yaprağı çok sert bir şekilde koparıp ortasından yırttığında onaylamayarak eline vurdu.

"Ben küçük bir çocuk değilim," diye öfkeyle bağırdı, pembe yaprakları daha fazla mahvetmediğinden emin olmak için yavaşladı.

"Sadece küçük bir çocuk öğrenmeye kızar. Küçük bir çocuk bilginin nasıl bir armağan olduğunu henüz anlayamaz," dedi ve başını sallayarak yeni kopardığı yaprakları onaylamaya çalıştı.

"Bu bir hediye değil. Çok sıkıcı," diye homurdanarak bir sonraki çiçeği aldı.

"Bilgi sıkıcı değildir, genç prens. Bilgi seni güçlü kılabilir."

Alay etti. "Bilgi nasıl güçlü olabilir?"

Adamın üzerinde çalıştığı çiçeği elinden aldı. Masanın üzerindeki sepetten küçük bir bıçak çıkararak, sapın tüm uzunluğu boyunca ince bir çizgi kesti, sıvı sızarak masanın üzerine damladı. "Bu bitkinin yaşam gücünü nasıl toplayacağını biliyor musun? Nasıl şişeleneceğini? İyileştirmek ya da zarar vermek için kullanmayı?"

Sorin başını salladı ve masaya damlamasını izledi.

"Bu bilgiye sahibim," diye devam etti. "Bu beni güçlü yapmıyor mu? Bu bilgiyi birini iyileştirmek ya da hayatına son vermek için kullanabilir miyim?"

"Bu güç değil, Leydi Beatrix," diye karşı çıktı Sorin, onun bir damlalık kullanarak sıvıyı bir şişeye aktarışını izlerken. "Babamın ateşi güçtür."

"Peki ya ben sana babanı alevlerinden uzak tutabilecek bilgiye sahip olduğumu söylediğimde? O zaman kim daha güçlü?"

Sorin kaşlarını çattı. "Bunu yapamazsınız."

"Bunu yapmayacağım," diye düzeltti. "Bu yapamayacağım anlamına gelmez."

"O zaman neden yapmıyorsun?" diye sordu, masanın üzerinde fokurdayan kazana bakmak için öne doğru eğilerek.

"Pek çok nedenden ötürü, ama basit olması adına, babanız onu koruyacak bilgiye sahip."

"Yani o daha güçlü," dedi Sorin, anlamaya çalışırken kaşları çatılmıştı.

"Güç bir bakış açısı meselesidir, genç prens. Tıpkı tarih ve hakikat gibi," diye yanıtladı. "Güç, sahip olduğun bilgiyi ne zaman ve nasıl kullanacağını bilmektir, ama eğer

hiçbir bilginiz yoksa, o zaman güçsüzsünüz demektir. Bu Saray'ı yönetirken güçsüz bir prens mi olmak istiyorsunuz?"

Sorin hemen, "Hayır," diye cevap verdi.

"O zaman ne yapmalısın?" diye sordu, çiçeklerin yanındaki masaya vurarak.

Sorin arkasına yaslandı, sarı bir çiçek aldı ve yapraklarını koparmaya devam etti. İç çekti. "Çalışmalarım sırasında dikkatini ver."

"Evet... ve hayır."

"Hayır mı?" diye sordu, parmakları bir yaprağın üzerinde hareketsizdi.

"Her zaman öğrenebileceğin her bilgiyi aramalısın Sorin, ama uzun gibi görünen yıllarımızda bile bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek için yeterli zaman yok. Bu yüzden sen de senin bilmediğin bilgilere sahip olanları araştırmalısın," diye cevap verdi ve ona yapraklarla doldurması için küçük çantalar uzattı.

"Bu yüzden mi babam için çalışıyorsun?"

"Birlikte çalışıyoruz," diye karşı çıktı Beatrix. "Bilgimizi birbirimizle paylaşıyoruz."

"Ama sen babama hesap vereceksin."

"Öyle mi?" Sorin'in cevabı karşısında kaşları şaşkınlıkla çatıldığında, "Bilgi güç olabileceği gibi lanet de olabilir. Bazen genç prens, öğreneceklerinin ağırlığını taşımaya hazır olana kadar bilgi aramamak en iyisidir."

Yaşı ilerledikçe, simya odasında onunla vakit geçirmek için hafta içinde mutlaka zaman ayırmaya başladı. Çalışmaları daha yoğun, büyü eğitimi daha sıkı hale geldi. Fiziksel eğitimi yorucu hale geldi ve daha fazla seyahat etmeye başladı. Ama eve döndüğünde, kendini onun simya odasında dolaşırken buluyordu. Her zaman oradaydı, sanki gecenin bir yarısı bile onu bekliyormuş gibi. Ergenlik çağına geldiğinde, onun görüldüğünden daha fazla görme yeteneğine sahip olduğunu fark etti.

Bu yüzden adam sorular sorduğunda ve kadın "Bunun cevabının ağırlığını taşımaya hazır mısınız?" diye cevap verdiğinde, adam onun muhtemelen gelecekteki bir olayı gördüğünü biliyordu. Bazen cevap için baskı yapar, bazen de başka bir güne bırakırdı.

Ama bugün, onun menekşe rengi gözlerinde bu soruyu gördüğünde, Sorin, "Bilginin ağırlığını ben taşıyacağım, Beatrix," dedi.

"Emin misin?" Adam başını salladığında, kadın tekrar uçsuz bucaksız denize baktı. "After'den dönmenin bir bedeli olmayacağını mı düşünüyordun?"

"Ne?"

"Yüce Cadı bu konuda bir şeyler söyledi," dedi Cyrus, onun yanına giderek. "Ama bedelinin ne olacağını bilmiyordu."

Beatrix Sorin'e doğru eliyle işaret etti. "Sanırım bedelini yeni öğrendiniz."

"Benim sihrim mi? Ama neden?"

Ve sonra söylediği sözler Sorin'i hareketsiz bıraktı.

"Ateş ve gölgeler. Aydınlık ve karanlık. Başlangıçlar ve sonlar."

Şifacıya, hayatı boyunca tanıdığı Cadıya bakarken nefes almıyordu, Kara Salonların altında hapsedilmiş bir varlık tarafından söylenen sözler yankılanıyordu.

"Her şeyde bir denge olmalı Prens," diye devam etti, bir kez daha onun bakışlarıyla buluşarak. "Tanrıların yolu budur."

Neredeyse yutmayı başardığı havayla boğuluyordu. "Güç kuyularımın küçülmeye devam edeceğini mi söylüyorsun? Hayatımın karşılığı hediyelerimin ölümü mü olacak?"

Menekşe rengi gözleri hüznü bir gerçekle doluydu. "Bazen bilgi bir lanettir, genç prens."

"Sen... Bunun olacağını biliyor muydun?" Sorin ona doğru bir adım atarak sordu. "Bunu gördün mü?"

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Ama büyük bir güç Perde'yi aştı. Seni buraya getirmenin maliyetinin

geri dönmek de aynı derecede harika olur."

"Bunu düzeltmenin bir yolu olmalı," diye ısrar etti Cyrus. "Her zaman bir çözüm yolu vardır."

"Bu, Prens'in Duvak'ı geçişini düzeltmek için değil miydi?" Beatrix karşı çıktı. "Belki de bunu düzeltmenin maliyetini değerlendirmek akıllıca olacaktır, İkinci Ateş. Maliyet hangi noktada çok büyük olacak?"

"Sihrime ihtiyacım var, Beatrix," dedi Sorin, zihni düşünceler ve olasılıklarla dolup taşıyordu. "Ben Scarlett'in Kaynağıyım. Eğer onunkini besleyecek sihrim yoksa..."

"Senin gençliğinden beri öğrettiklerim değişmedi, Sorin. Büyü, dengeyi korumak için her zaman bir al-ver sürecidir."

Bunu biliyordu. Bunu anlıyordu, ama bu bir seçenek değildi. Bu savaşı kazanmak için Scarlett'in tam gücünde olması gerekiyordu, bu da bütün yeteneklerine ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu. Yapabileceği bir şey olmalıydı ve onun için cevaplar verebilecek en azından bir varlık biliyordu.

Beatrix sanki Sorin'in düşüncelerinin gitmeye başladığı yolu görebiliyormuş gibi tekrar konuştu. "Kara Salonlar'ın altından tekrar yardım istemeden önce uzun uzun düşünürdüm, Sorin. İkinci kez kaybetmeyecektir."

Sorin, Büyücü Kadın'la daha önce yaptığı alışverişi düşünerek, "Daha önce onun fiyatını bir kez aşmıştım, yine yapabilirim," dedi. Ölümlüler diyarındaki Scarlett'e ulaşmasına yardım etmesi karşılığında bir tanrının kanını talep etmişti.

Beatrix'in gözlerinde bir şey parladı. "Onu zekânla alt edemedin Ateş Prensi," diye azarladı. "O senin ikiz alevini hafife aldı. Bu hatayı ikinci kez yapmayacaktır."

Sorin de ona baktı. Bütün Cadılar o menekşe rengi gözlerin bir tonuna sahipti ama Beatrix'in gözleri her zaman daha canlı olmuştu. Koyu gri saçlarının bir kısmı daha pelerinininden kurtulup yüzünün etrafında dalgalanmaya başlayınca Sorin aniden

Sanki parmaklıkların arkasından bakıyormuş gibi, aynı canlılıkta ama sıcak yerine soğuk gözlere bakıyordu.

"Beatrix... Büyücüyü nereden tanıyorsun?"

Onun eline uzandı ve parmaklarını nazikçe sıktı. "Bugünün yükünü taşıyacak kadar yükünüz var Prens. Bu bilgiyi başka bir zamana saklayın."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

OceanofPDF.com

TALWYN

Talwyn önündeki Şekil Değiştiren muhafızı takip ederek onu Alfa'nın evine giden yola kadar götürdü. Tarek onunla birlikteydi. Bu konuda çok az seçeneği vardı. Tarek

Yine de ona eşlik etmekte ısrar etmiş, bir kraliçenin korumaları olmadan seyahat etmemesi gerektiğini, özellikle de potansiyel düşman topraklarına gitmemesi gerektiğini söylemişti. Tartışmak istemişti ama bunu yapamadan, Siofra'ya yaptıkları ziyaretten sonra Ashtine'le konuşacağından bahsetmişti. Tartışmalarını o kavgaya saklamaya karar vermişti. Bütün o savaş stratejisi falan.

Ve bunun hangi noktada onun zihniyeti haline geldiğini merak etmek zorundaydı. Daha önce hiçbir şeyden geri adım atmamıştı. Her durumu kontrol eder ve yönetirdi, Azrael ve Ashtine de onun yanındaydı. Sanırım o zaman değişmişti. Kendini tek başına bulana kadar bir birimin ne kadar parçası olduğunu hiç fark etmemişti.

Muhafız kenara çekildi ve bir dizi tül perdenin arasından eliyle işaret etti. "Beta bu tarafta."

"Teşekkür ederim," dedi Talwyn sıkıca, odaya adım atarak. İkisi de sendelediğinde sadece birkaç adım atmışlardı.

Şekil Değiştirenlerin Beta'sı Arianna Renatus bir kanepenin üzerine yayılmıştı. Altın rengi elbisesinin beli bükülmüş, göğsü çıplaktı. Başı arkaya doğru eğilmişti, kişisel koruması ve sevgilisi Jamahl ise kalçalarının arasında diz çökmüştü.

Parmakları, kısa kesilmiş ve kafasına yakın duran sıkı kıvrıcık saçlarına dolanıyor, geniş omuzları kalçalarını onun için genişçe açıyordu.

Zeytin rengi gözleri Talwyn'e kaydı, içlerinde şehvet ve meydan okuma karışımı bir duygu çalkalanıyordu. Parmakları Jamahl'ın saçlarını çekiştirdi ve ağzı Jamahl'ın ortasından kalçasının iç kısmına doğru ilerleyerek etinin üzerinde gezindi.

"Kraliçe Talwyn," diye selamladı, boğucu sesi nefes nefese kalmıştı.

"Arianna," diye yanıtladı Talwyn. "Jamahl'ı selamlardım ama şu anda oldukça meşgul görünüyor."

Jamahl diğer kalçasına geçerken Arianna, "Mmm," diye mırıldandı. "İşte bu o." Odanın karşısındaki açıklığa doğru tembelce bir işaret yaptı. "Stellan verandada. Birazdan hepinize katılacağım. Tabii sen ve senin... Şey, eğer ikiniz önce bize katılmak istemezseniz?"

"Kusura bakma ama Beta, bugün konuşmamız gereken konularda senin ve Alfa'nın nerede durduğunuzu somut bir şekilde anlamadan kendimi böylesine savunmasız bir pozisyona sokmazdım," diye cevap verdi Talwyn, Jamahl'ın kalçalarının tepesine doğru ilerleyişini izlerken.

"Son zamanlarda bilgeliği sorgulanan biri için akıllıca sözler," dedi Arianna, sesi buz gibi çıkmıştı.

"O Fae Kraliçesi," diye sertçe araya girdi Tarık. "Ona her zaman gösterdiğin saygıyı göstereceksin."

Arianna'nın boğazından Talwyn'in içten içe irkilmesine neden olan karanlık bir kahkaha yükseldi. Bu haliyle bile zor bir ziyaret olacaktı. Tarek'in Şekil Değiştiren kardeşlerle nasıl başa çıkılacağı konusundaki bilgisizliğinin bunu daha da zorlaştırmasına hiç ihtiyacı yoktu.

"Ah, kukla," diye mırıldandı Beta soğuk bir şekilde, onunla göz göze gelerek. "Şu haline bak. Benimle bu şekilde konuşabilecek bir konumda olduğunu sanıyorsun." Bakışları tekrar Talwyn'e kaydı. "Belki de Cadılar başından beri haklıydı, hmm? Belki de erkekler sadece tek bir şey için iyidir?" Parmakları tekrar Jamahl'ın saçlarındaydı ve onun ağzını tekrar kendi merkezine doğru çekti,

Dilini kızın hassas teninde gezdirirken bir inilti duyuldu.

"Saygısızlık etmek istemedi, Arianna," diye mırıldandı Talwyn, parmakları Beta'nın bir sonraki hamlesini beklerken seğiriyor, rüzgâr parmak uçlarında dalgalanıyordu. Kalçalarının arasındaki erkek, Talwyn'in göz kırpmasından daha kısa bir süre içinde dev bir kaplana dönüşebilirdi.

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz. Beni yatıştırmaya çalışmayın Majesteleri," diye karşılık verdi. Çenesini verandaya doğru salladı. "Birazdan yanınıza geleceğim."

Talwyn başını salladı, esasen az önce kovulmuş olsa bile bu erteleme için minnettardı.

"Oh, ve kukla?" Tarek perdeleri Talwyn'in önünden çekmek için uzanırken Arianna arkalarından seslendi. Omzunun üzerinden Beta'ya bakmadan önce ona baktı. "Burada önünde eğilmeniz gereken kişinin kardeşim olduğunu düşünüyorsanız, bir daha düşünün. O Alfa olabilir ama dünyayı kimin için parçalayacağını bir düşünün."

Talwyn Tarık'ın çenesinin daha da sıkıldığını gördü ama Arianna'ya cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Verandaya çıktılar ve küçük bir patika boyunca yürüdüler, bir köşeyi dönerlerken ikisi de tekrar durdular.

"Silas aşkına," diye mırıldandı Tarık. "Buluşma saatini bildirmemiş miydik?"

Stellan geniş bir sandalyede oturuyordu, koyu teni yaz güneşinde parlıyordu. Başını gökyüzüne doğru eğmiş, altın tenli bir dişi sandalyenin koluna tünemiş, dudakları boğazındayken, bir erkek önünde diz çökmüş, dudakları sikine sarılmış, başı kucağında sallanıyordu.

"Bu bir açıklama," diye cevapladı Talwyn, sesi alçaktı. "Bir açıklama," diye alay etti.

"Onları serbest bıraktı Tarek," dedi Talwyn basitçe, Stellan inlerken, eli erkeği yerinde tutarken, kalçaları erkeğin boğazının derinliklerine doğru ilerliyordu.

"Artık onları kontrol edemeyenler tarafından kontrol edilmeyecekler."

Dizlerinin üzerindeki erkek arkasına yaslandı, Stellan bir an için parmaklarını çenesinde gezdirdi, sonra bir ışık parlaması oldu ve önünde iri, alaca bir kurt oturdu. Kurt döndü, ela gözleri Fae'nin üzerine yerleşti.

"İlyas," diye selamladı Talwyn gözlerini keten pantolonunu giymekte olan Stellan'a ve dişiye çevirmeden önce. "Alfa. Sariah," diye ekledi.

"İçki, Majesteleri?" Sariah sordu. Ayağa kalkarken parmakları Stellan'ın çıplak göğsünde gezindi.

"Evet, lütfen," diye cevap verdi, boşluğa doğru bir adım daha atarak.

"Arianna?" Stellan sandalyesine geri yerleşerek sordu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, bir taht olarak tanımlanması daha doğru olurdu. Zarif kolçakları vardı, her şey bronz yaldızla kaplanmıştı ve metal üzerine çeşitli hayvanlar işlenmişti. Koltuğu ve arkalığı pelüş mor kumaşla kaplıydı ve otururken rahat bir dolgu sağlıyordu. Onunkinin yanına da aynı derecede abartılı bir koltuk yerleştirilmişti.

Talwyn cevap veremedi bir "Buradayım kardeşim," sesi geldi ve omzunun üzerinden bakınca Arianna'nın patika boyunca ilerlediğini gördü, koyu renk örgülerinin ucundaki altın boncuklar her adımda şingirdiyordu. Yanında bir kaplan yürüyordu.

Beta zarifçe kardeşinin yanındaki sandalyeye geçti, Sariah'nın getirdiği tepsiden bir kadeh aldı ve son iki kadehi Talwyn ve Tarek'e sunmadan önce Şekil Değiştirenlere servis yaptı. Onlar için sandalye yoktu. Bir açıklama daha yapıldı.

"Toplantı ısrarını neye borçluyuz?" Stellan kadehinden uzun bir yudum aldıktan sonra sordu.

"Sen de bana aynı nezaketi gösterirsen zekana hakaret etmeyeceğim," diye karşılık verdi Talwyn, parmakları elindeki kadehin etrafında sıkılaşıarak.

"O zaman kuklanızın bu konuşma süresince çenesini kapalı tutmasını öneririm," dedi Arianna tembelce, kadehindeki sıvıyı döndürerek. "Geldiğinizden beri onun sözleri yüzünden zaten bir kez hakarete uğradım."

"Öyle mi?" Stellan hırladı, zeytin gözleri Tarık'a hançer gibi bakarken göğsünden derin bir gümbürtü yükseldi.

"Bu bir daha olmayacak," diye cevap verdi Talwyn çabucak. "Son on yılda işlerin nasıl değiştiğini anlamıyor. Şu anda ne tür bir ittifakımız olduğunu bilmiyor."

Arianna'nın kaşları kalktı ve dudakları küçük, eğlenceli bir sırıtışa dönüştü. "İttifak mı? Sahip olduğumuzu düşündüğünüz şey bu mu Majesteleri?"

Talwyn çenesini kaldırarak, "Evet," diye cevap verdi.

"İlginç," dedi Arianna, çenesini manikürlü elinin üzerine koyarak. "Görünüşe göre bazı şeyleri farklı hatırlıyoruz. Kardeşim?"

Lanet olsun. Şekil Değiştiren kardeşleri en son gördüğünde, Arianna'nın Stellan'ın haberi olmadan Sorin'le birlikte ölümlü topraklara gitmesi yüzünden ağız dalaşına girmişlerdi. Belli ki barışmışlardı ve kardeşler birleşik bir cephe olarak zorlu bir ikiliydi. Daha fazla kontrolü altında oldukları zamanlarda bile, onlara karşı dikkatli davranmış, her zaman iyi taraflarında kalmaya çalışmıştı. Avonleya'dan intikam almak söz konusu olduğunda çok değerli olacaklarını her zaman biliyordu ve şimdi zamanı geldiğine göre, onları tekrar düşünmeye sevk edemediği sürece tüm çabalarının boşa gittiğini düşünüyordu.

"Başkalarının gündemlerini ilerletmek için ihtiyaç duyulduğunda çağrılan koğuşların arkasında gözlerden uzak ve kapalı olduğumu hatırlıyorum," diye cevap verdi Stellan, az önce yaşadığı rahatlamaya rağmen vücudu kaskatı kesilmişti.

Talwyn parmaklarını iki yanında yumruk yapma dürtüsüne direnerek, "O zamanlar her şeyi farklı hatırlıyorduk," diye cevap verdi. "Seni bağlayan kordonların yaratılmasında benim bir rolüm yoktu.

için bunlar topraklar, ama I karşılık geldi ile sen sık sık, bazen iş için bazen de zevk için."

Kardeşler sessizliğe gömüldü, zeytin gözleri dikkatle onu izliyordu. "Peki şimdi bizden ne istiyorsunuz?" Stellan sonunda sordu.

"Avonleya ile yaklaşan savaşta yardımınız."

Arianna'nın dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Bize özgürlüğümüzü veren kişiye karşı size yardım etmemizi mi istiyorsunuz?"

"Seni en başta tuzağa düşürenleri unuttun mu?" Talwyn talep etti.

Arianna'nın dudaklarında yine küçük bir gülümseme belirdi. "Elbette hayır, Majesteleri. Yüzyıllar önce o savaşta çarpıştığımızı unuttunuz mu?"

"Hayır."

"Orada mıydın?"

Talwyn tekrar, "Hayır," diye cevap verdi.

"O halde benim olayları hatırlayışımın sizin okuduklarınızdan daha doğru olduğu sonucuna varılabilir, değil mi?"

Talwyn'in dudakları büzüldü ve kızgınlığı arttıkça serbest kalmak için pençeleşen gücü bastırmaya çalıştı. Boğazını temizledi. "Evet, durumun böyle olacağını tahmin ediyorum."

"O zaman sana ne hatırladığımı anlatayım, hmm?" Arianna'nın kolu düştü, iki eli de oturduğu sandalyenin uçlarına dolandı. Hafifçe öne eğildi, saç örgüleri omzunun üzerinden kayıyordu. "Seninle aynı hizaya gelen insanlar tarafından o koğuşların arkasına hapsedildik ve şimdi bizden bizi hapsedenlerin yanında yer almamızı mı istiyorsun? Bizden. Şekil Değiştirenler. Ehlileştirilmemiş ve vahşi olanın tanrısı Temural'ı destekleyenler. Bizi kafese tıkanlarla aynı safta yer alıyorsunuz Majesteleri. Atladığım bir şey var mı, kardeşim?"

"Sanırım her şeyi hallettin, Arianna," diye yanıtladı Stellan, eli kız kardeşinin koluna gitti ve onu sakinleştirmek için hafifçe sıktı.

Talwyn bir adım ilerledi. "Halkınız Büyük Savaş'ta çok şey kaybetti. Siz de o savaşta çok şey kaybettiniz," dedi sesi güçlü ve sarsılmazdı. "Yaşadıklarınızı anlayamayacağımı mı sanıyorsunuz? Arkadaşlarımın ebeveynsiz büyümelerini izledim. İnsan ırklarının tamamının baskı altına alınmasını ve topraklara hapsedilmesini izledim," dedi ve kardeşleri işaret etti. "Beyaz Salonlar'da hiçbir şey yapmadığımı mı sanıyordunuz?"

"Ah, bir şeyler yapıyordunuz," diye araya girdi Stellan. "Bizi hapsedmeyenlere karşı intikam planları yapıyordun. Unutma Talwyn, senin intikam almak istediklerin sayesinde biz bu armağanlara sahibiz."

"Yeteneklerine Fae'ler sayesinde sahiptin, Avonley'liler sayesinde değil," diye tükürdü.

"Bir kez daha düşünün genç kraliçe," dedi Arianna, sandalyesinde arkasına yaslanıp parmaklarını yanındaki Jamahl'ın kürkünde gezdirerek. "Belki de yanlış krallığa karşı yardım için bize gelmeden önce kendi tarihini öğrenmen ve anlamak akıllıca olur."

Talwyn tekrar öne çıkarak parmağıyla Şekil Değiştirenleri işaret etti. "Bu hediyeleri size kimin verdiği önemli değil. Onlar size sadece Avonleya için savaşmanız amacıyla verildi. Eğer sizin yardımınıza ihtiyaçları olmasaydı, şimdi onlara sahip olamazdınız."

"Aynı şey Fae'ler için de söylenemez mi?" Stellan karşı çıktı.

"Evet. Avonleya denizin ötesine kaçtığında halkımın kullanıldığının ve bir kenara atıldığının farkındayım," diye yanıtladı Talwyn. "Avonleya'nın yaptıklarının hesabını vermesini onlar için istiyorum. Bu sizin için. Cadılar için."

"Gece Çocukları mı?" Arianna bacak bacak üstüne atarak sordu; altın rengi elbisesinin yırtmacı tüm kalçasını ortaya çıkaracak şekilde ayrılmıştı. "Onlar adına da mı adalet arıyorsun?"

"Evet," dedi Talwyn kendinden emin bir şekilde. "Onlar da en az bizim kadar haksızlığa uğradı. Aralarındaki tek fark

Bunu hepimizden önce fark etti ve onlara karşı savaşmaya çalıştı."

Arianna kardeşine baktı, aralarında bir bakış geçti ve Talwyn bu kararsızlık titreşimi ne anlama geliyorsa ondan faydalanmak niyetiyle ileri atıldı.

"Her zaman iyi bir ilişkimiz oldu, her zaman halkımın ve sizin iyiliğiniz için çalıştık. Benim arzum her zaman sizin bu topraklarda sıkışıp kalmadığınızı ve özgürce dolaştığınızı görmektir."

"Yine de bizi prangalarımızdan kurtaran sen değilsin," dedi Stellan.

"Görevi ilk onun başarmış olması, benim de aynı sonucu amaçlamadığım ve arzu etmediğim anlamına gelmez," diye cevap verdi.

"Yine de eylemler sözlerden daha yüksek sesle konuşur," diye karşı çıktı Alfa.

"Yani benim sahip olmadığım kaynaklara erişimi olduğu için ben kötü adam mıyım?"

"Onun sahip olduğu kaynaklara erişiminiz olmadığını açıkça itiraf ederken bizden sizinle aynı safta yer almamızı mı istiyorsunuz?" Arianna başını avucuna yaslayarak cevap verdi. "Bu bizim çıkarımıza pek uygun görünmüyor. Bu savaşın kaybeden tarafında olmak bizi muhtemelen bir kez daha hapsedilmiş bulacaktır."

"Yani sadakatin hiçbir anlamı yok mu?" diye sordu Talwyn. "Artık kiminle birlikte olacağına sadece kaynaklara ve güce dayanarak mı karar veriyorsun?"

"Tatlı çocuk," dedi Arianna kısık bir kahkaha atarak. "Övgüye değer bir çaba. Kukla, gerçekten de iyi bir argüman sunduğunuzu ve inanılmaz derecede hassas duyarlılıklarımızı manipüle etmek için iyi bir girişimde bulunduğunuzu rapor edebilir. Ama açık savaş? Elbette kaynakları ve gücü dikkate alacağız. Siz de aynısını yaparsanız akıllıca davranmış olursunuz."

"Yapmadığımı nereden çıkardın?"

"Siz bir tarafta duruyorsunuz, biz de diğer tarafta duruyoruz," diye cevap verdi Arianna, eliyle yeri göstererek.

Talwyn aşağıya baktığında botlarının ayak parmaklarının taş dölşemedeki büyük bir çatlağın kenarında olduğunu gördü. Tekrar yukarı baktığında Beta'nın gözleriyle karşılaştı. "Demek bu kadar? Seçimini yaptın mı? Savaş hatları çiziliyor. Yakında taraf deđiŝtirmeyeceksin."

"Bunu unutmasanız iyi olur, genç kraliçe," diye onayladı Arianna. Ayağa kalktı, Stellan da onun yanında yükseldi. "Aydınlık ve karanlık iç içe geçiyor ve sen ikisinin de tarafını seçmiyorsun. Elinde hiçbir şey kalmayacak olan tarafı."

"Kaybedeceğimizden tam olarak emin olmanızı sağlayan nedir?" Talwyn meydan okudu.

"Çünkü aydınlık ve karanlık uğruna savaşacak her şeye sahiptir."

"Uğruna savaşacak her şeyim var," diye tersledi Talwyn.

"Bir zamanlar öyleydi," diye kabul etti Arianna. "Görünüşe göre şimdi sahip olduğun tek şey bir kukla ve her ikinizin de iplerini çeken biri."

BÖLÜM 20

OceanofPDF.com

ScARLETT

T Güneş çıkmıştı. Görülecek tek bir bulut bile yoktu. Sadece masmavi bir gökyüzü ve ışığa karşı gözlerini kısmak zorunda kalacağı kadar parlak bir güneş vardı.

Anala'ya, Saylah'a, Arius'a teşekkür etti. Lanet olsun, bu noktada Kader'e bile teşekkür edebilirdi. Dondurucu kuzey kıtasında o kadar çok zaman geçirmişti ki, güneşin altında geçireceği bu an için kendisinden talep ettikleri her şeyi feda etmeye hazırdı.

Ellerini başının arkasına koymuş, geminin arka tarafındaki seyir güvertesinde bir bankın üzerine uzanırken yüzüne vuran sıcaklığın tadını çıkarıyordu. Ana direğe tırmanıp gözetleme platformuna çıkmak dışında, gökyüzündeki yanan ateş topuna en çok yaklaşılabildiği yer burasıydı.

Güç seviyeleri iyiydi, tam değil ama yeterince iyiydi. Sorin'den çok fazla şey almamaya çalışıyordu, özellikle de Beatrix'in birkaç gün önce büyüsunun Perde'yi geçip kendi diyarlarına geri dönmenin bedeli olduğuna dair yaptığı şifreli uyarıdan sonra. Sorin'in öğrendiği diğer şeyle ilgilenmeden önce endişelenmesi gereken çok fazla şey vardı.

Görünüşe göre Beatrix Büyücü'yü tanıyormuş.

Ama bu gece tüm rezervlerine ihtiyacı olacaktı. Cassius'un da öyle. Bu da ikisinin de güç kuyularını doldurmaları gerektiği anlamına geliyordu.

Dört gündür Cassius'la birlikte Pyry ile burası arasında gidip geliyorlardı. Ve her geçen gün, içinde yol aldıkları sular daha da karanlıklaşıyor gibiydi. Callan ona Tava'nın söylediklerini anlatmıştı ve Leydi haklıydı. Sular yavaş yavaş siyaha dönüyordu.

Ya da öyleydiler.

Son iki gündür, geminin Fae kaptanı batıya doğru ilerledikleri konusunda onu temin etmesine rağmen, neredeyse hiç hareket etmediklerine yemin edebilirdi.

Yüzüne düşen bir gölge güneşi engelledi ve gözlerini açtığı anda altın sarısı gözlerinin ona baktığını gördü, kestane rengi saçları gözlerinin içine düşüyordu.

"Benden kaçıyordun, sevgilim."

"Elimden geldiğince pisliklerden uzak durmaya çalışıyorum." "Bunu hak ediyorum."

"Suratına bir yumruk yemeyi hak ediyorsun," diye mırıldandı.

Cyrus bankın üzerine oturdu ve kızın çıplak ayaklarını kaldırıp kucığına yerleştirdi. "Özür dilerim, Scarlett."

"Sorun değil."

"Kadınlar 'sorun yok' dediğinde, nadiren öyle olur."

Scarlett başını ona bakabilecek kadar kaldırdı. "Acı çektiğini biliyorum, Cyrus. Anlıyorum. Sen hazır olana kadar seni rahat bırakıyordum. Nefes almak için biraz zamana ihtiyaç duymanın ne demek olduğunu bilirim."

Başını bankın üzerine bıraktı, Cyrus'la bu işi çözdüklerine göre ruhunda bir şeyler yerine oturmuştu. Ona kızgın değildi. Pek sayılmazdı. Sözleri o zaman canını yakmış mıydı? Bir kaltak gibi. Ama gerçekten anlamıştı. Karanlık yerlerdeyken en sevdiklerine öfkelenirdi.

"Biliyor musun, benimle Thia hakkında ilk kez konuştuğunda, Sorin'in deyimiyle 'zil zurna sarhoş' olmuştun," diyerek rahat sessizliklerini bozdu.

"O zamanlar gölgeler ve öfke fırtınası gibiydin," dedi Cyrus, parmakları yatıştırıcı bir şekilde onun üzerinde aşağı yukarı hareket ederken.

shin. "Ve o gece... Tanrım, Scarlett, o gece çok umutsuzdun. Sadece birinin seninle birlikte acı çekmesini, bu işkencede yalnız kalmamayı istiyordun. Ben de o karanlık sulara daldım, yalnız olmadığını bilmen için gereken buysa, seninle birlikte boğulmaya hazırdım."

Gözlerinin arkasından yaşlar süzülüyordu ve oturur pozisyona geçti. Bacaklarını göğsüne doğru çekip kollarını dizlerine doladı ve Cyrus vücudunu ona bakacak şekilde eğdi. "O zamanlar beni daha yeni tanıyordun," dedi usulca.

Cyrus uzandı ve bir parmağını onun yanağında gezdirdi. "Sevgilim, karanlık kendine ait olanı bulduğunda anlar."

"Bana çoğu kişinin karanlığın hayatta kalınacak değil, dost olunacak bir şey olduğunu anlamadığını söylemiştin."

"Ben yaptım."

"Hâlâ böyle mi hissediyorsun?"

Cyrus durakladı, gözleri bir an için başka yöne kaydı, sonra tekrar ona döndü. "Biliyorum ama biz değiştiğimiz gibi karanlığımız da değişiyor. Ve bazen..." İçini çekti, belli ki doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordu. "Karanlığın içindeki güzelliği bulmuş olmamız, zaman zaman hala acı vermediği anlamına gelmez."

"Bazı günler çok zor oluyor," diye fısıldadı.

"Bazı günler çok zordur," diye tekrarladı, kollarını ona doladı ve göğsüne çekti. Kadın kollarını adamın ortasına dolayarak ona sıkıca sarıldı.

"Seninle birlikte boğulacağım, Cyrus," diye fısıldadı. "Zor günlerde, seninle birlikte dalacağım."

"Biliyorum, sevgilim," dedi, sesi duygu yoğunluğu içindeydi.

Bir süre sonra ekledi, "Ve o da öyle olacak. Eğer izin verirsen."

"Korkunç olan da bu zaten."

Dilimlenmiş avucunu Sorin'in ön koluna bastırdı, gölgeleri ve beyaz alevleri ondan aldığı büyüyle kabarıırken derisinin altında alevlendi. Gece gökyüzünün altında Sorin'in bakışlarını tuttu, şu anda alması gerekenden çok daha fazlasını alırken ikisi de tek kelime etmedi.

Bu gerekli, aşkım.

Yanağını kavrayıp başparmağıyla elmacık kemiği boyunca okşarken sesi zihninde yankılandı. Başını salladı, aralarındaki bağın bir kez daha olması gerektiği gibi işliyor olmasından dolayı rahatlamıştı. İkiz alev bağlarında artık herhangi bir kesinti olmamıştı.

O sırada diğer kulübelerin olduğu yönden gelen Cyrus ve Cassius görüldü. İkisi de tıpkı onun gibi siyahlar içindeydi, kılıçları ve hançerleri vücutlarına bağlıydı ve botları aşağı kaymıştı.

"Yakıtın tamam mı Cass?" diye sordu, elini Sorin'in kolundan çekerken avuç içi çoktan kendini yeniden örmeye başlamıştı.

"Her şey hazır, Seastar," diye cevap verdi, onun yanına geldi, gözleri vücudunu taradı. "Bu gece vambrace yok mu?"

Gözlerini devirdi, avuçlarını kaldırdı ve parmaklarını açtı. Beyaz alevler canlandı ve hepsini titrek bir ışıltıya boğdu. "Sanırım iyi olacağım." Sorin'e baktı. "Bazen senden daha anaç bir tavuk olabiliyor."

"Dikkatli ol Aşkım," diye karşılık verdi, uzanıp kızın burnuna bir fiske vurdu, kız dilini ona doğru uzatınca gözleri biraz karardı.

Bir o yana bir bu yana zıplıyordu, yapacakları şeyin beklentisiyle adrenalin şimdiden içine akmaya başlamıştı. Nuri ve Juliette ile işlere hazırlanırken yaşadığı aynı duyguyu hatırladı.

ve odaklanabilmek için onları kovmadan önce bir süre oyalanmalarına izin verdi.

Ardından Azrael göründü, siyah saçları arkadan bağlıydı ve belinde iki pala vardı. En son Callan göründü, yanında Briar ve Eliza vardı. Scarlett aslında Windonelle Kralı'nı getirmek istemiyordu, ama bu Ebedi Nekropol'ün yolunu bilen tek kişi oydu. Mümkün olduğunca çabuk girip çıkmaları gerekiyordu. Ona ihtiyaçları olacaktı.

Sorin, Briar ve Eliza'ya, "Elimizden geldiğince mesaj göndereceğiz," diyordu. "Her şey yolunda giderse, birkaç saat içinde geri döneceğiz. Eğer olmazsa... Ne olursa olsun, siz batıya doğru yelken açmaya devam edin."

Briar ve Eliza acımasızca başlarını salladılar. Son birkaç gündür bu planın üzerinden yoğun bir şekilde geçmişlerdi. Herkes planın içini dışını biliyordu. O ve Cassius Pory'de uzun zaman geçirmiş, Alaric'in zihnine bir şey bulduklarına dair tohum ekmişlerdi. En son oraya gittiklerinde her zamanki yerlerinde fazladan ayak izleri bulduklarında işe yaradığını anlamışlardı.

Altı kişi gidiyorlardı. O ve Cassius, Cassius'un takip işaretini kaldıracağı için. Sorin ve Cyrus, büyülerini tazelemeleri gerekebilir diye. Ayrıca kendilerine eşlik etmelerini engellemek için onları bağlayıp hücreye kilitlemek zorunda kalacağından da emindi. Kendisi ve Cassius'un bu işin sonunda Seyahat edememesi ihtimaline karşı Toprak Prensi de geliyordu.

Bu da onu, "Konuşmamız gerek Azrail," demeye itti. Bu konuşmayı bilerek şu ana saklamıştı. Onu zor durumda bırakmak cevaplarını daha inandırıcı hale getirecek, açık bir yanıt oluşturma için ona zaman tanımayacaktı. Toprak Prensi'nin çamurlu kahverengi gözleri ona dikilmişti.

"Kıtaya tekrar ayak bastığımızda kraliçenizi aramayacağınızı nereden bileyim?"

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Ciddi olamazsın?"

"Oh, ama öyleyim," dedi tatlı bir sesle. "Sadakatinin nerede yattığını unuttuğumu mu sanıyorsun?"

"Düşman olarak gördüğü kişilere doğru yelken açarken ona sadık olduğumu mu düşünüyorsunuz?"

"Anlık kararlar söz konusu olduğunda kafalar ve kalpler çok çelişkili olabiliyor, Prince."

Diğerleri sessiz kalarak bu olayın aralarında geçmesine izin verdi.

"Benden ne istediğini bilmiyorum, Scarlett," dedi sonunda Azrael ve Sorin'den, onun adını rahatça kullanması üzerine bir uyarı homurtusu geldi.

"İhtiyacım olan şey Azrael, Talwyn bir şekilde ortaya çıkarsa ona gidip tüm operasyonumuzu mahvetmeyeceğine dair bir tür kanıt." Ona doğru küçük bir adım attı. "Hayatlarımızı sana emanet etmeden önce sana güvenebileceğimden şüphe duymamam gerekiyor."

Azrael'in çenesi gerildi ve yanından bir bıçak çekerek avucunu açtı ve ona doğru uzattı.

Scarlett ona bakarken burnunu buruşturdu. "Bana kanayabildiğini göstermen hiçbir şeyi kanıtlamaz."

Sorin onun yanında, "Bu bir Kan Yemini, Scarlett," diye açıkladı. "Kan Bağı gibi mi? Ben bunu istemiyorum," dedi Scarlett.

Hemen başını salladı ve geri çekildi.

Sorin'in eli sırtının alt kısmına geldi, dokunuşu hemen yatıştırdı. "Hayır, Scarlett. Kan Bağı sonsuza dek boyun eğmeye zorlar. Kan Yemini bir sözdür, iki kişi arasında yapılan bir anlaşmadır. Eğer taraflardan biri bunu bozarsa... Sonuç olumsuz olur."

"Ne oluyor?" diye sordu merakla, Azrael'in hâlâ uzattığı kanayan avucuna bakarak.

Sorin omuz silkti. "Tanrılar karar veriyor sanırım." "Birini kıran birini tanıyor musun?"

"Tanrı aşkına," diye araya girdi Azrael aniden. "Merakınızı gidermek için uygun bir zaman değil Majesteleri. Tamamlamamız gereken bir görev var."

"Öfke nöbetine gerek yok Azzy," diye mırıldandı ve Toprak Prensi'nin burun delikleri bu lakap karşısında alevlendi. Kız ona sırtıarak karşılık verdi.

Sorin ona bir bıçak uzatıyordu ve o gece ikinci kez avucunu keserken, "Ne olmuş yani? Şimdi de süper gizli bir tokalaşma mı yapıyoruz?"

"Çekilmez birisin," diye mırıldandı Azrael.

"Ah, Azzy," diye alay etti, sesi boğucu bir hal almıştı. "Böyle konuşmaya devam edersen Sorin sinir krizi geçirecek."

Azrael bıkkın bir iç çekişle onun bileğine uzandı ve kanayan avucunu onunkine yapıştırdı. "Sana olan sadakatim üzerine yemin ederim, Scarlett Aditya, Batı Saraylarının Kraliçesi."

Avuçlarından beyaz bir ışık parlaması yayılırken bütün gemi hareketsiz kaldı ve Scarlett yeminin varlığının derinliklerine yerleştiğini hissetti. Toprak Prensi'ne baktı, elini hâlâ avucunun içinde tuttuğu için sözcükler üretemiyordu.

"Bu kanıt senin için yeterli mi?" Azrail sordu, sesi o kadar kısıktı ki onu sadece kendisinin duyabileceğinden emindi.

"Ben sadece... Sadece bu gecelik olması gerekiyordu, Azrail," dedi kısık sesle, gözlerini ondan ayıramıyordu.

Adamın parmakları kızın parmaklarını bırakmadan önce daha da sıkı ve adam kızdan uzaklaştı.

Kalın kalın yutkundü ve yüz hatlarında şok ve şüphe karışımı bir ifadeyle Azrael'e bakan Sorin'e baktı. Yine de bunu analiz edecek zamanları yoktu. Gitmeleri gerekiyordu.

Etrafında toplanan herkese bakmadan önce boğazını temizledi. "Bu gece karşılık vereceğiz. Kaybettiğimiz herkes için." Bakışları Callan'ın üzerine yerleşti. "Finn, Sloan ve aileniz için." Bakışları Briar ve Eliza'ya kaydı. "Nakoa için." Sorin'e baktı. "Eliné ve ailen için." Gözleri yine çamurlu kahverengi gözlere kilitlendi. "Senin ailen için de." Ve sonra altın sarısı gözlere takıldılar. "Thia için," diye fısıldadı.

Çünkü tüm o ölümler? Her birinin izi bir şekilde Alaric'e kadar sürülebilir.

"Bu gece başka bir ateş yakacağız," dedi karanlık bir sesle ve ellerini iki yanına uzattı. Sorin birini tutarken Cassius diğerini aldı. Altısı birbirine bağlandığında, onları Rydeon'a, kıtanın merkezine götürdü.

Gemide hava bulutluydu ama burada gökyüzü açıldı ve yıldızlar birazdan olacakları net bir şekilde görebiliyordu.

Arkasına uzanıp kapüşonunu kaldırdı ve Cassius da aynısını yaptı, sırt sırta verip bölgeyi yavaşça tararlarken anında eski alışkanlıklarına döndüler. Derin bir nefes alarak Ölümün Bakiresi'nin bulunduğu yere doğru eğildi ve başını kaldırıp kocasına baktığında onun altın gözlerinin kendisini izlerken parladığını gördü. Ateş Prensi ona baktı, dudaklarında kendisinininki kadar karanlık bir sırıtış vardı.

"Bırak yansın, Aşkı," diye mırıldandı, eğildi ve dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu.

Azrael ve Cyrus Callan'ın yanında, onu aralarında tutarken, Cassius ve Sorin de onun yanında duruyordu. Etrafındaki yüksek taşlara baktı, gözleri Ebedi Nekropol'ün girişi olan kare kemere takıldı.

Callan'a bakarak, "Yolu göstermeye hazır mısınız Majesteleri?" diye sordu.

Çenesi yüksek, sırtı dikti. Adam ona bir bakış attı ve kadın kendisine bakan kral karşısında keskin bir nefes aldı.

Callan hiçbir şey söylemeden kemere doğru yürüdü ve Callan da onun yanına geçti.

Uzun, düz basamakları tırmanırken önlerinden sürünerek geçen gölgeler gönderdi ve tepeye vardıklarında on muhafız çoktan ölmüştü. Giydikleri siyah takım elbiseleri ve pelerinleri hemen tanıdı.

Cassius onun yanında, "Onlar Kara Sendika'dandı," diye mırıldandı.

"Güzel." o cevap verdi soğuk bir şekilde. "O zaman onlar vardı Masum değiller ve ölümleri ona bir mesaj daha olacak." Gölgelelerini kendine çekti, sonra bileğini hafifçe vurarak cesetleri yaktı ve dikkatini kemerin etrafına kazınmış sembollere çevirdi. Tanrıların sembolleri. En azından bazılarının. Tanındıklarının arasında tanımadığı başka semboller de vardı. "Tanrılar, burada sihrimin olması için neler vermezdim," diye homurdanıyordu Cyrus, yanan cesetlerden birinin yanında durmuş, kollarını kavuşturmuş ilerlemeyi bekliyordu. Fae'ler, kendilerine erişememenin etkilerini hafifletmek için tonik almışlardı. Sihir, ama Beatrix vardı değil vardı ve yapabilmeleri için gerekli malzemeler bu hediyelere buradan erişebilirsiniz.

Scarlett uzandı ve eldivenli parmağıyla ters çevrilmiş üç üçgenin izini sürdü. Arius'un sembolü. "Sen ne vereceksin, sevgilim?"

Göz ucuyla Cyrus'un kollarının iki yanına düştüğünü gördü. "Benimle taşak geçme, Scarlett," diye homurdanarak ona doğru yürüdü.

"Bunun üzerinde çalışıyorum," dedi. "Hâlâ çözmeye çalıştığım bir şey var ama eğer yapabilirsem, o zaman yapabileceğim. Yine de önce Cassius. Onu serbest bırakacağım, sonra da seni serbest bırakacağım."

Başını arkaya eğmiş ona bakıyordu, yüzünde inançsızlık dolu bir ifade vardı. "Sorin bunun için kanımı akıtmasaydı, seni hemen şimdi operdim sevgilim."

Güldü. "O güzel yüzünü riske atmadan önce bunu gerçekten başarabileceğimden emin olalım."

Cyrus sırtı ve ikisi de kemerli geçide geri döndü. Callan'ı taş ağın girişinde hepsini sabırla beklerken buldu. "Hazır mısınız?"

Scarlett başıyla onayladı. "Herkes tetikte olsun. Muhtemelen Cass'in burada olduğunu zaten biliyorlar ve onun

yalnız gel."

Kemerli geçitten geçer geçmez yol daralmaya başladı ve Callan'ı tek sıra halinde takip etmeye başladılar. Çeşitli geçitler ana patikadan ayrılıyordu, taş duvarlar o kadar yüksekti ki neredeyse gökyüzünü kapatıyorlardı. Yollarını aydınlatmak için havaya küçük alevler fırlatmıştı ve tek ses duvarlarda yankılanan ayak sesleriydi.

Yol tekrar genişleyene kadar neredeyse bir saat yürümüşlerdi ve birkaç dakika sonra büyük, dairesel bir odaya girdiler. Callan abartmıyordu. Her mezarın arasına yerleştirilmiş aynalar vardı. Büyü kullananlar odanın içinde hareket ederek yayıldılar.

"Bunun burada olduğunu hiçbirimiz nasıl bilmiyorduk?" Azrael odanın karşısındaki aynayı incelerken sordu.

Sorin önünde durduğu mezarın üzerindeki bazı yazıları incelerken, "Ölümlülerin âdetlerine pek ilgi duymayız," diye cevap verdi.

Scarlett bir aynanın önünde durdu, oda ona geri yansıyor, ama bir şeyler yanlıştı. Yansıma tam olarak eşleşmiyor gibiydi. Taş duvarlar... neredeyse buradakilerden daha karanlıktı. Sanki daha iyi bir görüş açısı elde edebilecekmış gibi bir adım daha yaklaştı, ama bunun bir yansıma olduğu düşünülürse bu çok saçmaydı.

"Bu bana hep farklı gelmiştir," dedi Callan. "Buraya sadece iki kez geldim ama çocukken bile bu aynanın... farklı hissettirdiğini hatırlıyorum."

Adam sözünü kesti ve Scarlett onun ne demek istediğini anladı, başını eğerek daha fazla inceledi.

"Çocukken neden buradaydın?" Cyrus sol taraflarında, başka bir mezarın önünde durarak sordu. Bu mezarda, taş kazınmış olağan doğum ve ölüm tarihlerinden daha fazlası var gibiydi.

"Middell soyunun sonuncusunun gömülmesi ve mezara konulması için. Kral, kraliçe ve prens," Callan

Cyrus'un yanında durarak cevap verdi. "Genç prens öldüğünde taç Kral Dalton'un düklerinden birine geçti."

"Aynı gün mü öldüler?" Cyrus sordu.

"Kral ölümcül bir hastalıktan öldü. Hastalığının ne olduğunu öğrendiklerinde, onu kontrol altına almak için çok geçti. Onunla temas eden herkes birkaç gün içinde öldü. Kraliçe ve oğlu ondan sadece birkaç gün sonra öldü. Prens sadece dört yaşındaydı." Callan durakladı ve elini çenesine götürdü. "En azından bize anlatılan hikaye buydu. Açıkçası şimdi biliyoruz ki..."

Scarlett basitçe, "Alaric," diye cevap verdi.

Oda tekrar sessizliğe gömüldü, her biri odayı incelerken kendi düşüncelerinde kayboldu. Mührü Cassius'un üzerinden gerçekten çıkarması gerekiyordu. Henüz başka kimsenin ortaya çıkmamış olması bir mucizeydi. Tam arkasını dönecekti ki yansımadaki hareket gözüne çarptı.

Scarlett omzunun üzerinden geriye baktı; diğerlerinden birini görmeyi bekliyordu, ama hiçbir şey yoktu. Tekrar aynaya döndü ve donakaldı.

Şimdiye kadar gördüğü en koyu zümrüt yeşili gözleriyle bir erkek ona bakıyordu. Kuzguni siyah saçları alnına dökülüyordu ve elleri, üzerine tam oturacak şekilde dikilmiş gibi görünen pantolonunun ceplerindeydi. Önü düğmeli beyaz bir gömlek giymişti ve boynuna gömleğin önünden aşağı sarkan bir tür kumaş bağlanmıştı. Kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı ve onun kendisini incelediği gibi o da kadını incelerken başını eğmişti.

Ve aniden bu aynanın neden bu kadar farklı hissettirdiğini anladı.

Aynalı bir kapıydı.

Peki bu erkek neredeydi? Avonleya'da Gecenin Lordu'nun yanında mı? Mahkemelerden birinde mi? Başka bir bölgede mi? Başka bir kıtada mı?

Bir elini kaldırdı, yavaşça camın pürüzsüz genişliğine doğru uzandı. Zümrüt gözleri harekete doğru kaydı.

Sonra elini yavaşça cebinden çıkarıp onunkiyle buluşturdu.

Sonra hınzırca sırttı ve parmak uçlarından karanlık sızıyor gibiydi.

Aynanın onun tarafında mürekkep gibi biriken karanlığı izledi ve gölgeler avucundan yukarı doğru kıvrılırken ona kendi sırtışını verdi. Sonra diğer elini kaldırdı, o avucunu da cama dayadı ve parmaklarının ucundan beyaz alevler çıkmasına izin verdi.

Adamın gözleri kısıldı, kaşları çatıldı ve dolgun dudakları çekildi. Birdenbire gözleri büyüdü, dudakları bir uyarıya dönüştü ve Scarlett tam zamanında dönerek, hançerini geri çekerken gölgelerini Ölümün Gölgesi'nin bileğine doladı.

"Ben de ne zaman geleceğini merak ediyordum," diye alay etti Scarlett, bal rengi gözlerine bakarken dudağı kıvrıldı.

"Kusura bakmayın, geciktim abla," diye cevap verdi Nuri, her zamanki coşkusu gözlerinde parlayarak. "Davetiyem kaybolmuş galiba."

Gölgeleri, Nuri'nin ellerini Scarlett'in bağladığı yerden aşağıya, arkasına doğru çekti ve hançer yere düştü. Cyrus ve Azrael onun yanına gitmiş, her biri bir elini kolunun üst kısmına sıkıştırmıştı.

"Seni buraya kim getirdi?"

Nuri ona dudak büktü. "Tanrım, Scarlett, bunu sana söyleyemeyeceğimi biliyorsun."

"Ne zamandan beri bizi takip ediyorsun?" Sorin, Scarlett'in yanına doğru ilerlediği yerden sordu.

"Seni kemerli geçide girerken gördüm," diye cevap verdi.

Diğerleri ona sorular sormaya devam ederken, Scarlett omzunun üzerinden arkasına baktı; ama aynalı kapıdaki erkek gitmiş, sadece odanın yansıması bir kez daha ona bakıyordu.

Nuri onların sorularından birine yanıt olarak, "Ne aradığınızı öğrenmem için beni gönderdi," diyordu ve Scarlett

geri döndü.

"O zaman neden yakalanmana izin verdin?"

"Yetişmek istedim."

"Peki ya seni esir alırsak?" Azrail hırladı, kadının kolunu sıkıca kavradı.

Nuri kirpiklerini kırpıştırarak ona baktı. "Kraliçeniz siz olmadan çok kayıp, bitki prens."

Azrail'in gözleri bir an için kapandıktan sonra tekrar sertleşti ve okunamaz hale geldi.

Cassius, Azrael'in sorusunu yanıtlarken, "Onun üzerinde bir çeşit sigorta var," dedi. "Neymiş o?"

Kollarını kavuşturmuş, bir elinde hançer vardı. Kapüşonunu geri çekmişti, kahverengi saçları yüzünü çerçeveliyordu, gözünün üzerinde yama vardı.

Nuri her zamanki dramatik üslubuyla içini çekti. "Eğer beni tutmaya çalışırsan, kendimi öldürmek zorunda kalırım. Bilirsin işte, Kan Bağı falan."

Scarlett ve Cassius ona baktılar.

"Bu neden sigorta olsun ki?" Azrail sordu. "Düşmana mı bağlısın? Artık ona hizmet edemeyeceksen bizi ne ilgilendirir?"

Ama Scarlett Nuri'nin bakışlarını tutarken, bunun neden sigorta olduğunu çok iyi biliyordu. Nuri'nin yaptığı her şeye rağmen - ihanet, incinme - Scarlett onu öldürmeyecekti. Öldüremezdi de. Ve onun kendini öldürmesini de izleyemezdi. Nuri'yle ne yapmayı planladığını öğrenmek istediğinde Auberon'a cevap vermemesinin nedeni de buydu.

Çünkü hiçbir fikri yoktu.

"Emirleriniz neydi?" diye sordu sessizce.

Ve sanki Scarlett'in Alaric'in teminatına ne diyeceğini görmek için nefesini tutuyormuş gibi, Nuri'nin yüzünde bir şey biraz yumuşadı.

"Sizi canlı bırakın. Seni korumaya çalışmayın. Diğerlerinden öldürebildiklerimi öldürün. Gördüğüm ve duyduğum her şeyi rapor edeceğim. Pyry'de ne yaptığınızı ve

"Nuri cevap verdi, sesindeki her zamanki kibir gitmişti.

Scarlett bir kez başını salladı ve pelerinin eteklerine uzandı. Cassius elindeki hançeri ona uzattı ve o da pelerinin altından uzun bir şerit kesti. Onu aldı, Nuri'nin arkasına geçti ve etrafından dolaşarak gözlerinin üzerinden bağladı. Nuri neredeyse rahat bir nefes alacak gibiydi.

"Ne gördün?" Scarlett eline biraz toprak almak için uzanarak sordu.

"Fazla bir şey değil. Geçmiş kraliyet soyundan bahsettiğinizi duydum ve... Aynadaki adamı gördüm."

Sorin onun yanında kaskatı kesildi. "Gecenin Efendisi mi?"

Scarlett parmağını dudaklarına götürerek başını salladı. Artık önemli bir şey konuşamazlardı. Hepsi Maraan'lara rapor edilecekti. Avucunda biriken su, toprakla karışarak çamur oluşturdu.

Nuri'nin yanına yaklaştı. "Anahtarlar olmadan Avonleya'ya giremeyiz. Başka bir yol bulmaya çalışıyoruz. Kıtalarda gizli portallardan bahseden bir kitap buldum. Pyry'de bir tane bulduk ama nasıl aktif hale getireceğimizi bulamadım. Burada da bir tane olduğuna dair söylentiler vardı."

Nuri yutkundu. "Peki ya adam?"

Scarlett dürüstçe, "Onun kim olduğunu bilmiyorum," diye cevap verdi. "Belki başka bir kıtada? Belki de Avonleya'da? Bilmiyorum." Nuri başını salladı. "Başka bir şey var mı?"

Nuri, Scarlett'in ne sorduğunu anlayarak başını salladı. Scarlett'in izini kaybettirmek için söylemesi gereken başka bir şey var mıydı?

"Teşekkür ederim Scarlett," dedi Nuri, sesi ancak fısıltıyı aşıyordu.

Scarlett çamuru Nuri'nin kulaklarına götürürken, "Çocuklar güvende ve iyi durumdalar," diye cevap verdi. Ateşi çamuru sertleştirerek yumuşak bir kil haline getirdi ve daha da sertleştirmeden önce Nuri'nin kulaklarının içine yerleştirdi. İş bittiğinde kulağına dokundu ve Nuri başını sallayarak hiçbir şey duymadığını onayladı.

Scarlett, "Şu işi bitirelim ve buradan defolup gidelim," dedi. "Azrael, onu tutmaya devam et."

Toprak Prensi başını sallayarak Nuri'yi kenara çekerken, diğerleri odanın ortasına doğru ilerledi. Orada, kenarlarına tanrıların sembolleri oyulmuş taş bir masa duruyordu. Ortadaki altı tanesi bir daire oluşturunuyordu. En üstte birbirine kenetlenmiş üç üçgen vardı. Arius'un sembolünün sadece tersine benziyordu. Bu üçgenler ters olmak yerine yukarı bakıyordu. İkisi altta, biri üstteydi. Scarlett çemberdeki diğer sembolleri de biliyordu: Falein, bilgelik ve zeka tanrıçası; Celeste, gökyüzü ve ay tanrıçası; Arius, sonlar tanrısı; Serafina, yıldızlar ve rüyalar tanrıçası; ve Anala, gün, ateş ve güneş tanrıçası.

Scarlett parmaklarını sembollerden oluşan daire boyunca gezdirerek, "Altı tane İlk vardı," diye mırıldandı. En üstteki üçgen kümesinde durdu ve Sorin'e baktı. "Achaz mı?"

"Benim tahminim de bu yönde," diye yanıtladı, sembolleri de inceleyerek.

Daha sonra düşünülecek bir şey, diye düşündü.

Scarlett, Cassius'un oturması için masanın üstünü sıvazladı. "Pantolonunu çıkar, Cass," diye mırıldandı şehvetli bir şekilde.

Cassius ona gözlerini devirerek botlarını çıkardı ve pantolonunu bacaklarından aşağı sıyırdı. Muhafızı kıtanın tam ortasındaki masanın üzerine zıplarken Cyrus elini uzatıp ondan pantolonu aldı. Tam da büyü kitabında belirtildiği gibi ana yönlerin ortasına.

Uzandı, yarattığı gölge panterden kitabı aldı ve işaretlediği sayfaya çevirerek son bir kez daha okudu. Kalçasına bağlı bıçağı çekerek Cassius'un eline uzandı.

"Hazır mısın? Bu güçlü bir tane," diye uyardı.

"Başka seçeneğim yok, Seastar," diye yanıtladı cesaretlendirici bir gülümsemeyle.

"Sanırım hayır," diye mırıldandıktan sonra hızla avucunda bir kesik açtı.

Parmağını adamın biriken kanına daldırdı ve elinin arkasına bir işaret çizmeye başladı. Sonra diğerine. Alnına. Ayaklarının üstüne.

Kuzey. Güney. Doğu. Batı. Bu kolay kısmıydı.

Kalçasındaki izleme işareti belli belirsiz parlamaya başladı.

Parmağını bir kez daha Cassius'un kanına batırdıktan sonra, takip işaretinin üstündeki işareti çizdi. Cassius'un tüm vücudu gerildiğinde, dudakları bir hırıltıyla kenetlendiğinde, takip işareti daha da parladığında sözlerini henüz bitirmemişti.

Bıçağı Mark'a saplamadan önce derin bir nefes aldı.

Homurtu bu kez bir böğürtü gibiydi ve Cyrus, Scarlett'in gözünü kırpmasından daha hızlı bir şekilde Cassius'un arkasındaki masanın üzerindeydi. Yine de ona bakamadı. Cass'la göz göze gelirse, buna devam edemeyeceğini biliyordu.

Bıçağı çıkardı, gölgelerini yaraya gönderdi ve İşaret'in büyüsünü çizdiği dört İşaret'e doğru çekti. Alaric'in büyüsünün kendisinininkiyle savaştığını hissedebiliyordu. Onun emici güçleri gölgelerine yapıştı ve dişlerini sıkarak onun gücüyle savaşmak için beyaz alevler akıtırken, gölgeleri de iz bırakan büyünün kenarlarından çekerek onu yıprattı, parçalara ayırdı, yukarı aşağı, sağa sola çekti.

Bir kolun ortasına dolandığını ve onu yukarıda tuttuğunu hissetti. Sesler duyabiliyordu ama ne söylediklerine odaklanamıyordu. Cassius'un bedeninde kontrol ettiği gölgeleri takip ederken gözlerini sımsıkı kapalı tuttu.

Rezervlerini tüketiyordu. Büyüyü çıkış işaretlerine yönlendirmek ve Alaric'in gücüne karşı savaşmak arasında, çok hızlı çekildiklerini hissedebiliyordu. Onun sihri oldu boşaltma onu beyaz Alevler, ama onlar onun Fae yeteneklerinden daha güçlüydü. Onun büyüsü Fae ateşini ve suyunu kolaylıkla kırabilirdi. Bu beyaz olmalıydı Alevler.

Sonunda Cassius'un sol elindeki işaretten iz sürme büyüsunün bir kısmını çıkardığında nefesi kesildi, Alaric'in büyüsu beyaz alevlerine karşı çığlık atıyor gibiydi, ruhunu pençeleyen çığlık gibi bir ses.

Gölgeleri büyüyü çekti, yukarı çekti, Cassius'un alnındaki İşaret'e doğru zorladıkça sürüklenmesi biraz daha azaldı. Sonunda oraya ulaştığında bir rahatlama iniltisi duydu.

Gözlerini açtı ve açmamış olmayı diledi. Cyrus'un elleri Cassius'un omuzlarındaydı ve onu tutuyordu. Cassius iki büklüm olmuştu, parmakları masanın kenarına kıvrılmıştı, eklemeleri bembeyazdı. Yüzünden ter damlıyordu ve solgundu.

"Devam et Aşkım," diye mırıldanıyordu Sorin kulağına. "Devam et."

Başını salladı ve Alaric'in takip büyüsunü diğer yandan İşaret'e yönlendiren gölgelerine odaklandı. Beyaz alevleri tekledi ve Alaric'in büyüsu ona doğru hamle yaparak gölgelerine yapıştı.

"Hayır!" diye nefesini tuttu, kontrolünü yeniden kazanmaya çalışırken dizleri büküldü. Avucunda bir sızı ve ardından içine bir sıcaklık doldu.

Sorin'in ateşi.

Onunkiyle çarpıştı, beyaz alevler anında daha da parladı ve Alaric'in büyüsu geri tepti.

Keskin bir nefes çekti. Daha güçlü. Alevleri Sorin'inkilerden daha güçlüydü. Büyüsünü çekti ve Sorin'in küfrettiğini duydu, ama sonra izleme büyüsunü üçüncü İşaret'e doğru itiyordu.

Bir tane kaldı.

Gölgelerini topladı ve onları son iz sürme büyüsunün etrafına sıkıca sardı. Bu sefer sürüklenme olmayacaktı. Sıkıca bağladı ve gölgeleri Cass'in ayaklarındaki son işarete doğru savurdu.

Işık parladı, onu ve Sorin'i geriye doğru tökezletti. Sorin onu hâlâ ortasından sıkıca tutuyordu.

Bu iyiydi çünkü şu anda kendi başına ayakta durabilmesinin imkânı yoktu.

Bakışları Cassius'un kalçasına kaydı, orada da takip işareti kaybolmaya başlamıştı. Ona doğru geri dönmek istedi ama Sorin'in tutuşu sıkılaşarak onu yerinde tuttu. Cyrus kolunu Cassius'un dudaklarına götürüyordu, kan çoktan akmaya başlamıştı. Cass hemen ona yapıştı ve Cyrus'un arkasına kaymış olan göğsüne yaslandı.

Rezervleri Sorin'den çekilmeye devam ederken onları izledi. Gerçekten durması gerekiyordu. Azrail hepsini eve götürebilirdi ama büyüğü hâlâ çok boştu.

İhtiyacın olanı al, Scarlett, dedi Sorin, onun içsel ikilemini açıkça hissetmişti.

Cassius'un Cyrus'a karşı yaptığı gibi göğsüne yaslanarak onun izniyle iç çekti. Ta ki-

"Scarlett!"

Başladı, Callan'ın yukarı baktığını görmek için döndü ve bakışlarını takip ettiğinde nedenini gördü.

Zorlukla görülebilen gökyüzünden iki figür düşüyordu.

Seraflar.

"Azrail, diğer herkesi gemiye geri götür," diye seslendi. "Nuri'yi bırakın."

Sorin'in kolunu Kaynak İşareti'nin üzerinden sıkıca kavradı. "Özür dilerim" diye fısıldarken ona baktı.

"Olma," diye cevap verdi, gölgeler arkalarında birleşiyordu. "Dünyayı ateşe vermek mi istiyorsun? Benim alevlerim bunu yapmak için senindir."

"O zaman biraz kül yapalım Prens," diye cevap verdi, gölge ejderhası sırtına tırmanırken bir kükreme çıkardı, Sorin de onunla birlikte.

Sonra gökyüzüne doğru ateş ederek seraflarla havada buluştular. Ejderhanın bir başka kükremesiyle ağzından alevler fışkırdı ve en yakındaki serafı anında yaktı. Diğer altlarından süzülerek gölgelerin arasından bir ok fırlattı.

Sorin'i yana itip diğetine atlarken Kaynak İşareti'yle olan bağlantısı koptu. Seraph onların aşağıdaki taşlara geri düşüşünü izlerken karanlık bir şekilde gülümsedi ama bu, Sorin'in ona gönderdiği hınzır sırıtışla kıyaslanamazdı. Bir eliyle Sorin'e doğru fırlayan gölgeler gönderdi, gövdesini sararak onu kendisine doğru çekti. Diğer eliyle de beyaz alevleri Seraph'ın boynuna doladı, kanatları yanıp yok olurken arkasından küle döndü.

Sorin'in etinin kendi etine değdiğini hissettiği anda onları oradan dışarıya doğru yolculuk ettirdi ama çok az büyü kaldığı için onları nereye götürdüğü konusunda o kadar hassas davranamadı. Gemilerin üzerinde havada belirdiler, karanlık sular altlarında dönüyordu.

Gölgelerini altlarına almak için çabaladı, en azından inişlerini yavaşlatmak için, ama işe yaramadı. Elinde hiçbir şey kalmamıştı, Sorin'in de öyle.

Suya o kadar sert çarptılar ki ciğerlerindeki havayı zorladı. Dudakları istemsiz bir nefes alışla aralandı, su içeri doldu. Ağzının etrafında bir hava boşluğu oluşturmaya çalışırken bir yandan da suyun altında Sorin'i arıyordu.

Hayır! Bu şekilde batmayacaklardı. Edria Denizi'nde, Avonleya'ya bu kadar yakınken olmaz. Bunu başardıktan sonra olmaz. Bu şekilde olmaz.

Sorin! diye bağırdı, yuttuğu suyu öksürerek çıkarma ihtiyacıyla göğsü yanıyordu.

O neredeydi? Onsuz yüzeye çıkmayacaktı. Birlikte gideceklerdi. Her zaman birlikte.

Sorin!

Sonra buzdan bir baloncuğa sarıldı ve yüzeye doğru yükseldi. Yüzeye çıktığında, Sorin'in bir baloncuk içinde en yakın geminin üzerinde gezindiğini gördü. Briar oradaydı ve ikisinin de kıcını kurtarıyordu.

Gemi güvertesinde Sorin'in yanına yatırıldı, ciğerlerindeki sudan boğulmaya başlamıştı bile.

"Ben hallederim Günüşiğı," dedi Briar, onun yanına eğilerek. Elini ağzına götürdü ve büyüyle ciğerlerindeki tüm suyu çekti. Günüşiğı kustu, deniz suyu ve safra güverteye sıçradı ama Sorin'e doğru sürünmeye başlamıştı bile, Sorin geminin yan tarafında oturuyordu.

Onu kendine çekti, başını göğsüne yasladı, parmakları ıslak saçlarını taradı. Aralarındaki bağ, vücudundaki her sınırı saran histeriyi hemen yatıştırmaya başladı.

"Buradayım, Scarlett," diye mırıldandı. "Ben iyiyim." "Özür dilerim," diye mırıldandı Scarlett onun boynuna, ıslak ellerine yapışarak.

Çerçeve, gitmesine izin verirse parmaklarının altından kaybolacağından emindi.

"Sen düşersen, ben de düşerim, Scarlett," diye cevap verdi. "Seni yıldızlara kadar ve denizin derinliklerine kadar takip edeceğim."

Bacaklarını tam olarak ne zaman adamın beline doladığından emin değildi ama omzuna bir el indiğinde kıpırdamadı, içinden sıcaklık fışkırıyordu. Başını kaldırdığında Eliza'nın yanlarında çömelmiş, her ikisinin de omuzlarında birer el, giysilerini, saçlarını ve tenlerini kuruladığını gördü.

"Diğer herkes sağ salim döndü," dedi Eliza sessizce, gözlerinde yumuşak alevler parlıyordu. "Cyrus Cassius'a göz kulak oluyor."

"O iyi mi?" diye sordu, yanağı Sorin'in başını çenesinin altına sıkıştırdığı göğsüne daha da bastırarak.

Eliza başını salladı. "Beatrix emin olmak için onu kontrol ediyordu. İkinizden birinin iyileşmeye ihtiyacı var mı?"

Başını salladı ve Sorin'in de aynı şeyi yaptığını hissetti. Eliza ayağa kalkıp onlara biraz yalnız zaman tanımadan önce küçük bir baş selamı verdi.

Bir süre sonra nihayet Sorin'den yüzünü görebilecek kadar uzaklaşabildi. Gözleri kapalıydı, derin ve ölçülü nefes alıyordu, sanki bunu düzenlemeye çalışıyordu.

"Sorin?" diye sordu temkinli bir şekilde, parmaklarını yüzünde gezdirmek için yukarı kaldırdı.

Gözlerini araladı, dudaklarında zayıf bir gülümseme belirdi. "Sonunda o lanet gölge ejderhaya binebildim."

Bir kahkaha attı, öne doğru eğildi ve dudaklarını usulca onunkilerin üzerinde gezdirdi. Tekrar arkasına yaslandığında, "Senden çok şey aldım," dedi.

"İhtiyacın olanı aldın, Scarlett. Eğer almasaydın, ya biz ölmüş olurduk ya da sen Alaric'in yanına dönmüş olurdun."

Başını salladı ve boğazını yakan gözyaşlarına karşı koydu. Büyüsü hiç dolmadan önce bunu daha kaç kez yapabileceklerdi? Büyü rezervleri artık bir kor bile tutamayacak kadar azalmadan önce kaç kez daha bunu yapabileceklerdi?

"Hayır," dedi Sorin kararlı bir şekilde, kollarını hâlâ ona doladığı yerde parmakları esniyordu. "Şu anda bunu yapmıyoruz. Bu konuda panik yapmıyoruz. Henüz paniklemiyoruz. Anladın mı?"

Ses tonu tamamen alfa, emir ve komuta gibiydi ve kız buna burnunu kırıştırdı.

"Özür dilerim. Neredeyse öldüğünden beri, yine, Bu bana emir verebileceğin anlamına mı geliyor?"

İç çekti, gözleri bir kez daha kapandı. "Bunu hayal bile edemezdim, Prenses."

"Kraliçe," diye fısıldadı, tekrar göğsüne gömülerek. Belli ki bu gece burada uyuyorlardı, bu noktada hareket edemeyecek kadar yorgun ve bitkinlerdi.

"Kraliçe," diye kabul etti, başının tepesine bir öpücük kondurdu.

BÖLÜM 21

OceanofPDF.com

ScARLETT

"W ayağa kalk, Karanlığın Leydisi."
Scarlett gözleri fal taşı gibi açılarak başladı.
Sonra nerede olduğunu fark edince iç çekti.

öyleydi.

"Haberin olsun, seni son derece sinir bozucu buluyorum," diye homurdanarak kendini yumuşak çimenlerden yukarı itti. Gecenin Efendisi onun yanında oturuyordu, dizini bükmüş ve dirseğini dizine dayamıştı. Hafif bir esinti saçlarını okşuyordu. Dolunay üzerlerinde parlıyor, onları yumuşak, parlak bir ışığa boğuyordu.

Onun sözleri karşısında dudakları kıpırdadı. "Bunun aileden gelen bir özellik olduğu söylenebilir."

"Neden son zamanlarda seni görmedim?"

"Bu şekilde rüya yürüyüşü yapmak sihriye zarar veriyor," diye cevap verdi, parmakları sanki bir şey bekliyormuş gibi esniyordu.

Kızgınlıkla dilini şaklattı. "Her zamanki gibi belirsiz."

"Çok uzun sürmeyecek," diye cevap verdi, gümüş bakışlarını ona dikerek.

"Peki neden?"

"Uyanman gerek. Neredeyse geldin."

"Burası mı? Yani..." Gözleri kocaman açılmıştı. "Neredeyse Avonleya'ya vardık."

"Günlerdir çok yakındaydınız. Suların karardığını fark etmişsindir." Kız gözlerini ona dikip bakınca ekledi: "Seninle seyahat eden birinin üzerinde hâlâ o izleme işareti varken seni içeri alamazdım."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu, gözleri şüpheyile kısılmıştı.

Gecenin Efendisi ayağa kalktı, kızın sorusunu duymazdan gelerek elini uzattı. "Koğuşların kilidini aç. Beni beklerken bulacaksın."

"Nasıl? Anahtarlar bende değil. Ya da kilit. Kilidin ne olduğunu bile bilmiyorum," diye karşı çıktı ve adamın kendisini ayağa kaldırmasına izin verdi.

"Altaria seni bulacak. Onda bir şişe var. Onu kara sulara daldır," diye cevap verdi.

"Bu kadar mı?" diye sordu burnunu kırıstırarak. "Çok can sıkıcı görünüyor."

Bir kahkaha attı. "Seni çok güzel bulduğumu söylemiş miydin?"

"Çok mu sinir bozucu?"

"Komik," diye kestirip attı.

"Tüm sorularınızın cevapları var. Umarım onlar için hazırsınızdır." Sonra genişçe gülümsedi ve ondan bir adım geri çekildi. "Hayallerin ve yıldızların buluşma zamanı geldi."

İKİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

WHEN STARS & DREAMS COLLIDE

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

OceanofPDF.com

ScARLETT

H gözlerini açtı. Geminin sallanması karanlık kamarada onu sakinleştirdi. Sorin onun etrafında kıvrılmıştı, dizi kalçalarının arasına bastırmıştı ve bir kolu ortasından sarkıyordu. Onu rahatsız etmeden yataktan kaymaya çalıştı ama-

"Nereye gidiyorsun, Aşkım?" Sesi uykudan kalınlaşmıştı ve kavrayışı onun ortasında sıkılaştı. Odalarına ne zaman ve nasıl taşındıklarından emin değildi. Hatırladığı son şey, kara sulara düştükten sonra gemi güvertesinde onun kucağında kıvrılmış olduğuydu. O zaman da gece olmuştu. Aynı gece miydi? Sonraki gece mi? Birkaç gün sonra mı? Hâlâ aynı kıyafetleri giyyordu ama üzerindeki silahlarla birlikte pelerini ve botları da çıkarılmıştı.

"Sanırım geldik," dedi, sesi odanın sessizliğinde sert çıkıyordu.

Sorin uzun bir nefes vermeden önce bir an durdu. "Ve Avonleya'ya gecenin bir yarısı aniden geldiğimizi düşünmenizin nedeni...?"

"Gecenin Efendisi söyledi."

Bunun üzerine doğruldu, altın rengi gözleri titreyerek karanlıkta onunkileri buldu. Ona bakarak, "Yine rüyalarına girmiş," dedi.

"Mhmm," diye mırıldandı, bu sefer onun elinden kolayca kurtuldu. Eski giysilerini çıkarmaya başladı, ayaklarını botlarının içine sokmadan önce yeni bir pantolon ve ağır bir tunik buldu. Sorin de küçük alanda aynı şeyi yapıyordu. Bir süre sonra Sorin onu kapının yanında karşıladı ve omuzlarına bir pelerin geçirdi. Bir zamanlar Fiera Dağları'nda ona getirdiği kürk astarlı pelerindi bu. İliklerine kadar donduğunu nereden bildiği umurunda bile değildi. Sadece ekstra sıcaklık için minnettardı.

"Sana yakın olduğumuzu mu söyledi?" diye sordu, parmakları düğmeleri hızla iliklerken.

"Söyledi. Bana Altaria'nın beni bekleyeceğini söyledi. Sulara atarak koğuşların kilidini açacak bir şey bulacağını söyledi," diye cevap verdi.

Sorin omuzlarının üzerinden kapüşonuna uzanmak üzereydi ama onun sözleri karşısında donup kaldı. "Gardiyanların kilidini açabileceğini mi söyledi?"

"Altaria'da ne varsa bizi içeri alacağını söyledi."

Başını salladı, hareketlerine devam etti ve pelerinin kapüşonunu saçlarının üzerinden yukarı çekti. "Anahtar gibi mi Prenses?"

Scarlett dilini şaklattı. "Hala bir kraliçe."

"Özür dilerim. Anahtar gibi mi Majesteleri?"

Gözlerini devirdi ve kapıdan geçerek geminin ana güvertesine doğru ilerledi. Geminin ön tarafına doğru ilerledi, ilerlerken gece nöbetindeki Cyrus ve Cassius'un yanından geçti. Ona seslendiler ama o yavaşlamadı. Eğer ikisi de gece nöbetindeyse, Rydeon'a gittikten birkaç gün sonra olmalıydı, özellikle de Cassius Cyrus'la birlikte oturacak kadar iyileşmişse.

Geminin pruvasında durana kadar durmadı, ellerini kenarın kenarına doladı. Su gece kadar siyahtı ve her şeyin üzerinde yoğun bir sis vardı.

Hayır.

Sis değil.

Gölgeler.

Gölgeleri gibi.

Bir elini kaldırarak karanlığını derisinin altından serbest bıraktı ve gölgeleri etrafında dönmeye başladı. Onların titreştiğini, suların üzerindeki gölgelere ulaştığını hissedebiliyordu ve onları geri tutmak için savaştı.

"Seastar..." diye cüret etti Cassius, sesi sanki karanlığı rahatsız edeceğini düşünmüş gibi kısıktı.

"Nerede olduğumuzu biliyorlar," diye cevap verdi, kendi sesi de aynı derecede zayıftı. Cass'e hızlı bir bakış attı. "Sen iyi misin?"

Başını salladı ve onun yanında durmak için hareket etti. Sorin ve Cyrus birkaç adım arkalarındaydı ve onlara bunu veriyorlardı.

Bu onların eve dönüşüydü. Nihayet geldikleri yeri görebildikleri andı. Ev demeleri gereken yeri. Kalbi göğsünde kararsız bir şekilde atmaya başlamıştı ve Cassius uzanıp parmaklarını onunkilerle birleştirdi.

"Ben iyiyim, Scarlett," diye mırıldandı, sesi duygusallıktan kalınlaşmıştı.

Durup beklerken, gölgelerin karanlık sularda hareket edip sürüklenmesini izlerken sadece başını sallayabildi. Rydeon'a gitmeden önceki günlerde durmuş gibi hissetse de artık öyle hissetmiyordu. Gemileri suda hızla ilerliyordu ve yaklaştıkça büyüsünün içinde daha fazla kıpırdadığını hissediyordu. Geriliyor, varlığının sınırlarını zorluyordu. Onu kontrol etmek için savaşıyor, serbest bırakmak istemiyordu. Sonunda oraya vardıklarında ne ile karşılaşacaklarını hâlâ bilmiyorlardı. Onları korumak için buna ihtiyacı olabilirdi ama gücünün nerede olduğunu bildiğini inkâr etmek mümkün değildi. Cassius'un parmakları onunkilerin etrafında esnedi ve Cassius onun da bunu hissettiğini biliyordu. Belki o kadar yoğun değil ama yetenekleri üzerinde herhangi bir kontrol olmadan? Bunun tedirgin edici olduğunu tahmin edebiliyordu.

"Nefes al Cass," diye yumuşak bir sesle emretti. "Al ve ver. Onu sen kontrol ediyorsun. O seni kontrol etmiyor."

Başını salladı ve bir sonraki nefes alışını duydu. Cyrus ve Sorin arkalarında mırıldanıyorlardı ve Sorin'in Cyrus'tan diğerlerini getirmesini istediğini duydu, her şeye hazırlıklı olmak istiyordu. Ateş İkincisi gideli henüz birkaç dakika olmuştu ki bir kartal çığlığı geceyi delip geçti. Yüksek sesle ve net bir şekilde cınladı ve Scarlett yüzüne yayılan sırtışı engel olamadı.

Kolunu kaldırdı, mavimsi gökyüzünde karanlık şekli zar zor seçebiliyordu ve bir an sonra Altaria'nın pençeleri ön kolunun etrafına dolandı. Gagasını şaklattı ve Scarlett uzanarak elini siyah tüylerinin üzerinde gezdirdi. Baş eğildi, parlak kehribar rengi bir göz ona baktı ve Scarlett tekrar başını okşadı. Kartalın tüyleri kabardı, hafifçe kabardı ve bir bacağını ona doğru uzattı.

Şişeyi bacağına bağlayan ipi çekiştirerek parmaklarını pürüzsüz cam kabın etrafına kapattı. Altaria bir başka delici çığlık atarak gökyüzüne geri döndü ve karanlıkta kayboldu.

Ve hareket edemiyordu. Sonunda burada olduklarına inanamıyordu. Çok gerçeküstüydü ve kısa bir süre için bunun gerçek olup olmadığını sorguladı. Rüya mı görüyordu? Lord Tyndell ona ulaşmanın yolunu mu bulmuştu? Zihnine mi girmişti?

Eller onu döndürüyordu, parmaklar nazikçe çenesini kavıyor ve başını çeviriyordu. Altın rengi gözler onu topraklıyor, aralarındaki bağ her türlü korku ve endişeyi yatıştırıyordu.

"Hey, Aşkım," dedi, dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi. Kadın ürpertici bir nefes verdi, gözleri kapandı ve yeniden açtığında, "Hazır mısınız?" diye sordu.

Kadın başını salladı ve Sorin şişenin mantarını çekip ona uzattı. İliklerine kadar kan olduğunu biliyordu, bakırımsı sıvının kokusunu alabiliyordu. Gecenin Efendisi'nin kanı.

Cassius'a son bir kez baktı, yüz hatları içinde savaştığını hissettiği tüm duyguları yansıtıyordu,

Elini kara suların üzerine uzatıp şişeyi boşaltmadan önce.

Sessizce denize damladığını, sıvının sıvıya yumuşak bir şekilde sıçradığını duydu. Nefesini tutuyordu ve sonra gölgelerini zapt edemedi. Üzerlerindeki her türlü kısıtlamadan kurtulup karanlığa doğru fırladılar. Beyaz alevler başının üzerinde dönerek saçlarının üzerine bir taç gibi yerleşti.

Ve karanlık, gölgeli sis dağılıyor, gemiler için bir yol açıyordu. Dakikalar sonra sis tamamen dağıldı ve Scarlett'in gözleri hayretle açıldı. Pencerelelerinde çeşitli renklerde alevler yanan yüksek binalar duruyordu. Ateş, binalardan yansıyarak önlerinde uzanan limanı aydınlatıyordu. Binaların ötesini göremiyordu. Onların ötesinde karanlık bir gölge perdesi vardı ve başka her şeyi görüş alanından çıkarıyordu.

Gemilerini rıhtıma yanaştırmaları neredeyse bir saat sürmüş, diğerleri de bu süre zarfında gelmiş. Yaklaştıkça, onları karşılamaya hazırlanan insanlar belirdi, ama o kendisinininki gibi gümüş saçlı bir baş arıyordu.

İskele iskelesi gemiden aşağıdaki rıhtıma indirilene kadar onu görmedi. Adam rampanın dibinde havadan adım atmıştı. Gümüş rengi saçları omuzlarından aşağı sarkıyordu ve gözleri de aynı gümüş rengindeydi. Tunığinden pantolonuna ve botlarına kadar siyahlar içinde, tıpkı rüyalarında gördüğü gibi görünüyordu.

Sağında başka bir erkek duruyordu. Elmacık kemiklerine kadar uzanan dağınık kahverengi saçları ve delici mavi gözleri vardı. Gecenin Efendisi kadar uzun boyluydu ama daha genişti. Başını eğmiş, dikkatle onları izliyordu ve Scarlett onun yüz hatlarında titreyen şeyin merak mı, yoksa kızgınlık mı olduğunu anlayamadı. Ama bu yüz hatları... Bir şekilde tanıdık geliyordu.

Sorin'in eli sırtının alt kısmına hafifçe bastırdı ve kadın başını kaldırıp ona baktı.

Hepimiz senin arkadayız, Love.

Onun arkasından baktı ve arkasında duran Saray'ını, ailesini gördü. Hepsini - Cyrus, Cassius, Eliza, Rayner, Briar, Sawyer. Bakışları Fae'lerden yanlarında duran Callan, Tava ve Drake'e kaydı. Callan'ın başı onaylamak ve cesaretlendirmek için hafifçe eğildi ve Scarlett gözleri yaşarırken boğazındaki yanmaya karşı yutkundu.

Geri döndü ve Gecenin Lordu'nun gözleriyle bir kez daha buluştu. Çenesini kaldırarak ona doğru ilk adımını attı.

"Cethin Sutara," dedi güzel adam, rampanın sonuna yaklaşırken elini uzattı ve alttaki küçük dudağı aşmasına yardım etti. "Benim adım Cethin Sutara. Avonleya Kralı ve senin kardeşin."

"Kardeşim mi?" diye ağzından kaçırdı ve elini onun elinden çekip aldı.

Arkasında Sorin'in sert göğsüne çarptı.

"Kardeşim mi?" Sorin tekrarladı.

Cethin başını salladı. "Krallığımızla ilgili her şey bir sırdır. Sana koşuşlarımızın dışında söyleyemem," diye cevap verdi, gümüş gözlerinde parlayan bir özürle. "Sana söylemek istedim, Scarlett. Tanrım, çok istedim."

"Sen kral mısın?" Sorin sordu.

"Öyleyim," diye yanıtladı Cethin.

"Yani bu Scarlett'i bir Avonleyan... Prensesi yapar."

Bakışlarını Sorin'inkilere çevirdi. "Şimdi sırası değil," diye tısladı.

"Sadece bir gözlem yapıyorum," dedi masumca. "Bunu gözlemle," diye tersledi, orta parmağını kaldırarak yüzünün önünde.

"Ne kadar da anlayışsızsın."

Scarlett bir elini yüzünde gezdirerek, "Aman Tanrım," diye inledi. "Neden şimdi kasıtlı olarak başıma bela olmayı seçiyorsun?" Adamın tek cevabı küstahça bir sırıtış olunca gözlerini devirdi ve belli belirsiz bir şekilde ona doğru işaret etti. "Bu benim kocam, Sorin."

"Onun kim olduğunu biliyorum," dedi Cethin, gözleri eğlenceyle parlayarak. "Ateş Sarayı'nın Prensi, kocası, Batı Sarayları'nın Kralı ve ikiz alevi."

Burnu kırıştı. "Tüm bunları biliyor olmanız rahatsız edici."

Cethin kıkırdadı, sonra çenesini onun omzuna doğru salladı. "Bu senin Gardiyanın mı?"

"Bunu biliyor olman daha da rahatsız edici," dedi kaşları birbirine çarparak. "Ciddiyim. Bunu nereden biliyorsun?"

"Bir önsezi. Korumacı bir tavırla etrafta dolanmasına bakılırsa." Scarlett, "Sen bir yalancısın," diye mırıldandı. görünüşe göre kardeşiydi.

Cethin'in dudakları tekrar kıkırdadı. "Diğer şeylerin yanı sıra bir önsezi. Rıhtımda olmadığımız zamanlarda konuşulacak." Onun yanından geçip suya baktı. "Size kaç gemi daha eşlik ediyor?"

"Birkaç tane," diye cevap verdi. "Birçoğunun yanında Fae'ler ve geride kalmaları güvenli olmayan çocuklar vardı."

Cethin ona, "Hepsi için kalacak yer bulacağız," diye güvence verdi.

Scarlett başını salladı ve rıhtımda dolaşan insanları seyretti. "Peki tam olarak nerede kalıyoruz?"

"Biz konuşurken kalede odalar hazırlanıyor," diye cevap verdi.

"Süslü," diye takıldı, onun yanındaki erkeğe bakarak. "Kim bu?"

"Razik Greybane. Diğer şeylerin yanı sıra Kral'ın eli."

Razik ona sıkı bir gülümseme attı ama hiçbir şey söylemedi, hepsini yakından izlemeye devam etti.

"Başka şeyler," diye yineledi kuru bir sesle.

Cethin, "Yine, rıhtımdan uzakta tartışılması daha iyi olacak bir konu," dedi.

Sorin, "Rıhtımda kulak misafiri olmaktan çok endişeleniyorsun," diye gözlemledi. "Halkına güvenmiyor musun?"

Cethin ona düz bir bakış gönderdi. "Zımnem. Ancak karınızın tüm krallığı bilinmeyen bir prensesin eve döndüğü konusunda uyarmadan önce her şeyi değerlendirmek için biraz zaman isteyeceğini düşündüm ve diğer rıhtımlarda olduğu gibi her yerde gözler ve kulaklar var. Doğudan gelen gemileri nadiren kabul ederiz. Şimdiden söylentiler dolaşmaya başlamıştır bile."

Bunların hepsi yeterince mantıklı görünüyordu, ama-

"Ben bir şatoya giderken halkımı burada bırakmamı gerçekten beklemiyorsunuz değil mi?" diye sordu.

Cethin, "Onlara konaklama yerlerine kadar eşlik edecek adamlarım yolda," diye açıkladı.

Scarlett, "Onları burada öylece bırakamam," diye ısrar etti.

Briar arkalarından, "Ben onlarla kalacağım," dedi. "Sawyer da."

"Ve kalabilirim," diye ekledi Rayner.

Scarlett bu karar konusunda en az kendisi kadar kararsız görünen Sorin'e baktı.

"Pek güvenilir bir şey değilsin, değil mi?"

Scarlett, Razik'e ters ters bakarken dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Bunu, geldiğimizden beri tam yedi kelime konuşan ve bizi hırsızmışız gibi izleyen erkek söylüyor."

Dudaklarında küçük, karanlık bir gülümseme belirdi ama önce Cethin konuştu.

"Hıyar gibi davranmayı bırak, Raz."

Scarlett, "Onları bırakmadan önce nereye yerleştirileceklerini bilmek istiyorum," dedi.

"Kalenin yakınında birkaç malikane var."

"Soylu haneler mi?"

"Onun gibi bir şey."

"Geldiğimde artık belirsiz cevaplar olmayacağını söyledinizi hatırlıyor gibiyim."

"O da en az senin kadar sinir bozucu," dedi Razik. "Kapa çenenini, Raz," diye tersledi Cethin. Nefesini sertçe verdi.

"O zaman ne öneriyorsun Scarlett?"

"Pekâlâ, Gecenin Efendisi-" Razik bu terime bir kahkaha atınca durakladı, mavi gözleri Cethin'e dikilmişti, içlerinde neşe parlıyordu. "Halkımın nerede barındırılacağını görmek, orada güvende olacaklarından emin olmak istiyorum."

"Bunu yapabilirim. Kaleye giderken buradan geçeceğiz." Sağa doğru işaret etti. "Bekleyen atlar var."

"Atlar mı?"

"Hepimizi bir yere götürecek kadar bana güvenmeyeceğini düşünmüştüm."

Bu konuda haklıydı.

"Ancak, size eşlik edecek kişi sayısını hafife almışım. Kalede sizinle birlikte kaç kişi kalacak?"

Scarlett arkasına baktı ve kafasında hızla bir hesap yaptı. "Ben ve Sorin de dahil olmak üzere on dört, ama gerekirse bazıları yer paylaşabilir."

Cethin, "Burası bir kale, Scarlett," diye söylendi. "Eğer isterlerse her birinin beş odası olabilir."

"Eğer bu kadar fazla alanınız varsa, o zaman belki Benimle birlikte herkes orada kalabilir." "Eğer istediğiniz buysa."

Evet, tam da bunu diliyordu ki Tava arkasından usulca konuştu.

"Scarlett, izin verir misin?"

Kadın şaşkınlıkla döndü. "Elbette, Tava."

"Bence büyük bir şato yerine daha kapalı bir alanda olsalar çocuklara göz kulak olmak daha kolay olurdu. Şatonun ne kadar büyük olduğunu bildiğimden değil," diye devam etti aceleyle. "Ama bir malikaneden çok daha büyük olduğunu varsayıyorum."

Briar, "Fae'ler de muhtemelen malikânelerde daha rahat edeceklerdir," diye aynı fikirdeydi. "Başka bir krallığın kraliyet alanında kendilerini gergin hissetmektense."

"Eğer hepiniz için en iyisi buysa," dedi. "Ama kalede mi kalacaksınız?"

Briar başını salladı. "Herkesi yerleştirdikten sonra biri bize oraya kadar eşlik edebilir. Bir şeye ihtiyacımız olursa ya da herhangi bir sorun çıkarsa mesaj göndeririz."

Sorin'e baktı, o da başıyla onayladı. "Pekâlâ, o zaman anlaştık sanırım," dedi, halkını tanımadığı kişilerle bırakıp gitmenin verdiği huzursuzluk hâlâ midesini bulandırıyordu.

Cethin, "Onların icabına bakılacağına seni temin ederim, Scarlett," diye ikna etti. "Gidelim mi?"

Cethin ve Razik'i bir yoldan aşağıya doğru takip ettiler ve birkaç atın çeşitli direklere bağlı olarak durduğu bir köşeyi döndüler. Cethin büyük siyah bir aygıra doğru ilerledi ve elini burnunda gezdirerek, "Birkaçınızın paylaşması gerekebilir," dedi.

"Sorin'le birlikte gidebilirim," dedi, kafasında hesaplamaya başlamıştı bile.

"Ben de Drake'le gidebilirim," diye ekledi Tava. "O zaman diğer herkes iyi olmalı."

"Herkes hazır mı o zaman?" Cethin gözleriyle hepsini tarayarak sordu.

Hepsi mırıldanarak onayladı, atlara doğru ilerlediler ve yerleştiler.

Nasılsın Aşkı? Sorin'in sesi, üzerinde bulundukları gri benekli aygırın tepesindeki kalçalarının beşiğine geri kayarken bağda yankılandı.

Bilmiyorum. Ne dediğini tam olarak anladığımı sanmıyorum.

Bir kardeşin var. O da

öyle diyor.

Ondan şüphe mi ediyorsun?

Çok şey biliyor, Sorin. Bu biraz şüpheli.

"Divanınızdaki diğer kişileri tanıtacak mısınız?" Cethin atını onlarınkinin yanında yürümek üzere hareket ettirerek sordu.

"Rıhtımda mı? Bunun için endişelendiğimizi sanıyordum," dedi Scarlett, ilerledikleri Arnavut kaldırımli yolun iki yanındaki binalara bakarak.

Cethin'in diğ er tarafından bir kısı kısı gülme sesi geldi ve Cethin ö ne doğru eğ ilerek Razik'e baktı.

Cethin, "Teknik olarak artık rıhtımda değ iliz," dedi.

"Kaleye varmamız ne kadar sürer?" "Bu hızla gidersek? Bir ya da iki saat." "İkiniz de seyahat edebilir misiniz?" diye sordu.

Cethin bir kahkaha attı. "Soracağ ın onca soru varken bunu mu soruyorsun?"

"Tehditleri ölçüp biçiyor," dedi Razik, sesi son derece sıkılmış geliyordu.

Ama yanılmıyordu. Hangi hediyelere sahip olduklarını bilmek istiyordu çünkü onlara güvenmiyordu. En ufak bir şekilde bile.

"Ee?" diye bastırdı. "Sana güvenmemi istiyorsun, değ il mi?"

Hareket ettiklerinde direklerin üzerinde lambalar vardı, her birinin içindeki alevler yolu aydınlatıyordu. Hep yanık mı kalıyorlardı? Kim yakıyordu onları?

Ama lambaların zayıf ış ığında Cethin'in dudaklarının kıpırdadığını görebiliyordu. "Evet Scarlett, Razik de ben de Seyahat edebiliriz."

"Ve sen benim kardeşimsin?"

Baş ını ona doğru çevirdi. Onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu ama gözleri tam karşıya sabitlenmişti. Sorin'in kolu beline dolanmış, baş parmağı kalçasında rahatlatıcı daireler çiziyordu.

"Evet, Scarlett, ben senin kardeşimim." "Tam kanlı mı?"

"Evet."

Onaylarcasına mırıldandı. Adamın, paylaştıklarını iddia ettiğı ebeveynlerinin kim olduğ una dair bir soru beklediğ inden emindi ama o... henüz buna hazır değ ildi. Eğer o kralısa, babalarının ve muhtemelen annelerinin de ö lmüş olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. Onun gerçekten kardeşi olduğ unu varsayarsak.

Onun yerine "Burada Fae var mı?" diye sordu.

Cethin ve Razik birbirlerine baktılar ve Cethin, "Koğuşlar açıldığında Fae'lerden ayrıldık," dedi.

"Bunu biliyorum ama o zaman büyü rezervlerinizi nasıl dolduruyorsunuz?"

"Fae'lerin yaptığı gibi. Doğal olarak."

"Ama bu..."

Cethin, "Uygunsuz bir süre," diye onayladı.

Bir süre sessizliğe gömüldüler, ilerledikçe manzara işyerlerinden evlere dönüşüyordu. Hiçbir yer harap ya da bakımsız görünmüyordu ama Cethin'in onu şehirdeki ilk gezisinde bu tür yerlere götüreceğinden şüpheliydi.

"Burası başkent mi o zaman?" Sorin sordu, bir mahalleden diğerine geçerken evler giderek büyüyordu.

Cethin, "Liman kenti Aimonway, koğuşlar kurulduğundan beri Avonleya'nın başkenti olmuştur," diye açıkladı.

"Ya ondan önce?" Scarlett kardeşine bakarak sordu.

Görebiliyordu, öyle sanıyordu. Aynı saçlar ve gözler. Aynı yüz hatları - burun, elmacık kemikleri, yan profil.

Cethin, "Ondan önce Avonleya'nın başkenti Elshira'ydı," demeden önce uzun bir sessizlik oldu.

"Elshira," diye tekrarladı Scarlett, Sorin'in göğsüne yaslanmış olduğu yerden doğruldu. Bunun bir tesadüf olmasına imkân yoktu.

"Evet," diye yanıtladı Cethin. "Ve düşündüğün şey doğru. Elshira, Shira Ormanı'nın hemen dışında."

"Ruh hayvanları Avonleya'dan mı?" Scarlett kekeledi.

"Ruh hayvanları şu anda Avonleya'da yaşıyor, ama hayır, Scarlett. Onlar buralı değiller," diye cevap verdi Cethin. Kadının soluna doğru başını salladı. "İşte. Eğer için rahat edecekse, bunlar senin halkını barındıracak olan mülkler."

Scarlett döndüğünde gölgelerin arasında, çevresi tuğladan örülmüş büyük bir duvarla çevrili, geniş bir bina gördü. Kolaylıkla Tyndell Malikânesi'nden daha büyüktü.

Cethin, "İsterseniz, çocuklarla ilgilenen kendi çalışanlarınıza yardımcı olmak üzere ek personel bulundurabiliriz," diye ekledi.

"Bu mülkler kalenizden ne kadar uzakta?"

"Birkaç mil."

"İstersen Neve ve Rayner'ın onlarla kalmasını sağlayabiliriz," dedi Sorin ve dönüp ona baktı.

"Rayner'ın bizden ayrı kalmasını mı istiyorsun?"

"İdeal değil ama yine de Tula ile birlikte olmak isteyeceğini düşünüyorum."

"Ama güç seviyesi hâlâ düşük. Tula bizimle kaleye gelebilir. Yapamaz-" Durdu, Cethin'in ailesi hakkında ne kadar şey bildiğinden emin değildi. "Onlarla kalabilir miyiz? Hepimiz mi? Burada, bu mülklerde?"

Cethin ve Razik bir kez daha bakıştılar, bir tür sessiz konuşma yapıyorlarmış gibi görünüyorlardı, sonra Cethin sonunda şöyle dedi: "Bu gece için istediğin buysa, elbette. Ama yarın kalede öğle yemeği için bize katılmanızı rica ediyorum."

"Bunu yapabiliriz," diye kabul etti Scarlett, başka bir kapılı çevreye yaklaşırlarken.

Cethin girişte duran muhafızlara başıyla işaret etti ve onlar da hemen kapıları açmak için ilerlediler. "Kasaba sabahın ortasına kadar pek hareketlenmez," dedi. "Ziyaretlerimizden birinden hatırlayabileceğiniz gibi, biz geceyi tercih ediyoruz. Yarın öğle yemeğinden önce keşfe çıkmaya karar verirsiniz diye."

Scarlett gözlerini devirdi. "Ziyaretlerinden" biri. Bu erkeğin rüyalarına girme ve bütün dünyasını altüst eden bilgiler verme alışkanlığını böyle tanımlamazdı.

Ama bundan daha fazlası vardı, değil mi? Onu ilk gördüğü birkaç seferde hiçbir şey söylememişti. Korkunçtu, kâbuslarında ortaya çıkıyor ve sadece onu izliyordu. Ama

Konuşmaya başladığında korumacı oldu. Shirina'ya bağlanmasına yardım etmişti. Süzme İşareti konusunda ona yardım etmiş ve Sorin'i geri getirmesine yardım etmişti.

Düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki, Sorin'in arkasından attan kaydığını hissedene kadar büyük malikânenin önüne geldiklerini fark etmedi. Aşağı inmesine yardım etmek için uzandı, bacağını sallarken elleri kalçalarını kavradı.

Cethin ve Razik de dahil olmak üzere diğerleri onun etrafında atlarından iniyorlardı. Onun şüpheli bakışları karşısında Cethin, "Biz sadece size etrafı gezdireceğiz. Burada kalmayacağız."

"Evi bize gezdirecek kadar iyi biliyor musun?" "Burası Avonleya Komutanı'nın malikanesi. güçler. Bizi kalede bekliyordu, o yüzden sizi karşılamaya gelmedi," dedi Cethin, Razik çoktan ön merdivenlerden ana kapıya doğru ilerliyordu.

"Ve burada kalmamıza aldırmayacak mı?" Cassius arkalarından yaklaşarak sordu.

Cethin onu bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra, "Yapmayacak," dedi. Geri kalanlar, bir Komutanın evini ele geçirmekten rahatsızlık duyarak yerlerinden kıpırdandılar. Cethin bunu fark etti ve ekledi: "Bugünlerde kalede çok meşgul ve nadiren eve geliyor. Sizi temin ederim, buna aldırmayacaktır. Burada olsaydı bunu size kendisi teklif ederdi."

"Peki ya evin hanımı?" Drake sordu.

"Bu evin hiçbir zaman bir Leydisi olmadı," diye cevap verdi Cethin.

Gergin bir sessizlik anından sonra Scarlett, Cethin'e yolu göstermesini söyleyerek malikâneye doğru işaret etti ve hep birlikte Razik'in gittiği yolu izlediler. Ön kapıdan içeri adım attıklarında, Scarlett başını arkaya eğerek ikinci kat boyunca uzanan balkona baktı. Girdikleri fuayenin her iki yanında iki dolambaçlı merdiven uzanıyor ve iki yöne ayrılan bir sahanlığa çıkıyordu. Parlak siyah trabzanlar boyunca uzanıyor, duvarlarda yanan apliklerin ışığında gümüş işlemeler parlıyordu.

İleri doğru bir adım daha attı ama kolunu hafifçe kavrayan bir el onu durdurdu. Başını kaldırıp gri mermer zeminde çamurlu izler bırakan botlarına dikkatle bakan Sorin'e baktı.

İçini çekerek pelerinin düğmelerine uzandı ama Sorin ellerini kenara itti. "Son dakikada ayarladığınız konaklama için teşekkür ederiz," dedi Cethin'e. "Burada kalmayı istemenin bir rahatsızlık olduğunun farkındayız."

"Rahatsızlık verecek bir şey değil," dedi Cethin, arkadaşları botlarını ve pelerinlerini çıkarırken kenara çekilerek. Gece yarısı uyandırıldıkları için hepsi yorgundu ve haftalardır süren yolculuk yüzünden hepsi kirlenmişti. "Scarlett'in -hepinizin- rahat etmesini istiyorum. Eğer burada daha rahat edecekse, o zaman bunu başarabiliriz." Sorin pelerini Scarlett'in omuzlarından çekti, Cethin hemen öne atılarak pelerini ondan aldı ve sağ taraftaki koridorda beliren küçük bir kadına verdi. Daha kısaydı ve uzun kahverengi saçları arkaya taranmıştı. Sade mavi bir elbise giyyordu ve sıcak kahverengi gözleri vardı. "Bu Magdalena," dedi. "Ev işlerini o yürütüyor. Bir şeye ihtiyacınız olursa ona söyleyin, o da halledilmesini sağlar. Magdalena, bunlar Scarlett ve kocası Sorin."

Kadın başını onlara doğru eğdi ve kollarına daha fazla pelerin almak için ilerledi. "Lord Razik odaların düzenli olduğundan emin oluyor," dedi sesi yumuşak ve melodikti. "Kimin hangi odada kalacağını öğrendikten sonra sizi sıcak çay ve yiyecek bir şeylerin yanı sıra taze kıyafetler bekliyor olacak."

"Scarlett ve Sorin'in koridorun sonundaki ustaya ihtiyaçları olacak," dedi Cethin.

Razik'in derin tınısı, "Çoktan halledildi," diye çıkınca, Scarlett başını kaldırdı ve onu antreye bakan sahanlığın balkonunda ayakta dururken buldu. Parmaklıklara rahatça yaslanmış, kollarını parmaklıkların üzerine dayamıştı ve kahverengi saçları gözlerinin içine düşerek onları izliyordu

dikkatlice. Buraya gelirken onları ölçüp biçerken Razik'in de aynı şeyi yaptığını biliyordu. Şimdi de aynısını yapıyor, etkileşimleri değerlendiriyor, güçlü ve zayıf yönlerini arıyordu. "Hazır olduğunuzda size odalarınızı gösterebilirim."

Scarlett omuzlarını dikleştirerek, "Pekâlâ," dedi, birdenbire Sorin'le yalnız kalmaya ve her şeyi onunla konuşmaya hazırды. Arkasındaki diğerlerine işaret etti. "Tanışma faslını yarına bırakmamı rica edersem beni bağışlayın. Hepimiz oldukça yorgunuz."

Cethin Razik'e tekrar bakıp, "Elbette. Buranın güneyindeki malikâne şirketinizin geri kalanı için hazırlanıyor. İki malikâne birlikte hepinizi barındırmak için fazlasıyla yeterli olacaktır."

Scarlett soldaki merdivene doğru ilerleyerek, "Tekrar teşekkür ederim, Cethin," dedi.

Nasırlı parmaklar elini sararak onu durmaya zorladı ve kardeşini bulmak için arkasına baktı. Yüzündeki bir şey farklı, neredeyse acı çekmiş gibiydi. Kaşları çatılmıştı, gözlerinin kenarlarında çizgiler vardı, sanki irkilmekle savaşıyordu.

"Denedim Scarlett," dedi yumuşak bir sesle, parmaklarını sıkarak. "Bütün o zamanlar, sana ulaşabildiğim her an, güvenini kazanmaya çalıştım. Umarım bunu biliyordur. Sana elimden geldiğince çok şey göstermeye ve anlatmaya çalıştım. Denedim, Scarlett."

Bunu onun gümüş gözlerinde görebiliyordu - bu sözlerin samimiyetini. Ve tanrılar, ona inanmak istedi. Başka bir insanın iyiliğine inanabilecek kadar kırılmış, hırpalanmış ve bu dünyaya karşı sertleşmiş olmamayı diledi. Ama ona birçok kez yalan söylenmiş, kullanılmış ve kafese kapatılmıştı. İçinde böyle bir şeyin hâlâ var olduğuna inanacak güç yoktu. Rüyalarında Talwyn'e işkence ettiğini görmüştü. Yeteneklerini uyandırdığında onun gölgelerini çağırdığını görmüştü. Ona ne olduğunu bilmediği şeyler yapmıştı. Elbette, Mühür

Ona verdiği Şey yararlı ve gerekli olmuştu ama o zamanlar bu, üzerinde kontrol sahibi olmadığı bir başka Şeydi. Tunığının kolunu yavaŐŐa yukarı itti ve bunu yaparken onu dikkatle izledi. Kız geri çekilmeyince, başparmağı ona verdiği en yeni işaretin üzerinde gezindi. Her Şey bittiğinde kendi kanıyla tenine boyadığı işaret.

umut kaybolmuştu.

"Bunun ne tőr bir Mark olduğunu biliyor musun?" diye sordu, sesi daha da yumuşamıştı, sanki sadece onun kulakları için bir sırrı paylaŐıyormuŐ gibiydi.

Scarlett başını salladı, bakışları kolundaki birbirine kenetlenmiş dairelere sabitlenmişti, tenindeki diğer Avonleyan işaretleri gibi soluk ve gümüş rengindeydi. Sorin'in arkasında dolaştığını hissedebiliyordu. Cassius'un da.

"Bu bir Kaynaşma işareti. Sadece aynı kanı paylaŐanlar tarafından kullanılabilir." Kolunu geri çekti, ön kolunda eşleşen bir işaret vardı. "Kullanıldığında, kanımız karıŐtıđında, birbirimize gücümüzü ödünç verebiliriz. Ne kadar yakın akraba olursak, o kadar çok Şey paylaşabiliriz. Ama sadece kan bağı olan kardeşler hediyeleri paylaşabilir."

Bakışları onunkilere kaydı. "Hediyeleri paylaşmak mı?" "Çok kısa süreler için, evet."

"Yine de rüyamda yürümedim."

"Etrafınızdakilerin gücünü hissedebiliyor muydunuz? En güçlü olanları bulabildiniz mi? Onlardan güç alabildin mi?"

Gölgelerinin Cassius'a yapıŐıp ondan her bir büyüü çekişini hatırlayınca, hepsini etrafında hissedince yüzündeki rengin aktığını hissetti. Cyrus'un o gece Cassius'tan kasıtlı olarak büyü çekişi için ona nasıl hırladığını.

"Gücün bu muydu?" diye fısıldadı. "Kendininkini güçlendirmek için insanların büyülerini boşaltabiliyor musun?"

"Bu benim yeteneklerimden biri, evet," diye cevap verdi. "Ama... Alaric de bunu yapabilir."

"Evet, sanırım yapabilir."

"Nasıl?"

"Bu... uzun bir tartışma, Scarlett," dedi ve onun kolunu bıraktı. "Git dinlen. Önümüzdeki günlerde bütün cevaplar için zamanımız olacak."

Tartışmadı. Çok yorgundu ve bu küçük haber, üzerinde düşünmek için zamana ihtiyaç duyduğu bir başka şey, yerine oturtmaya çalıştığı bir başka yapboz parçasıydı.

Cethin hepsini Razik'in beklediği merdivenlerden yukarı çıkardı ve sonra sol taraftaki koridora kadar eşlik etti. Koridorun her iki tarafında da en az on kapı vardı. Bölüklerinin çeşitli üyeleri odalar açıldıkça soyuldular ve koridorun sonuna vardıklarında çift kapı açık duruyordu.

Scarlett ve Sorin onları mekâna kadar takip ederken Razik, "Misafir süitlerinden biri," dedi. "Kalede sizin için hazırlanan süit kadar büyük değil, ama kısa sürede yapabileceğimizin en iyisi."

Scarlett, "Büyük bir şeye ihtiyacımız yok," dedi. "Sadece yumuşak bir yatak ve bir küvet."

"Şanslısınız," dedi Cethin sırtarak. "Bu süitte ikisi de var."

"Yarın öğle yemeğinden önce bir şeye ihtiyacın olursa Magdalena'ya sor," dedi Razik kapı aralığından, kollarını geniş göğsünde kavuşturarak. Omzunun üzerinden sağ ve sol taraftaki iki kapıya baktı. Cassius bu odalardan birini almıştı. Diğerini de Cyrus almıştı.

"Öğle yemeği için size kaleye kadar eşlik edecek biri burada olacak," dedi Cethin. "Gitmeden önce başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Scarlett önden giden Sorin'e bakarak, "Hayır, son dakikada ayarladığınız için tekrar teşekkür ederim," dedi.

"Tam olarak son dakika sayılmazdı. Sizi bekliyorduk ama duygularınızı anlıyorum," diye cevap verdi Cethin. Razik'e döndü. "Daha önce bir şey yapmanız gerekiyor mu? gidelim mi?"

Razik başını salladı ve göz açıp kapayıncaya kadar ikisi de odadan çıkarak gözden kayboldular.

Sorin süitin kapılarını kapatmak için hareket etti ve Scarlett sonunda normal nefes alabildiğini hissederek uzun bir nefes verdi. Bir çeşit oturma odası olan mekânı inceledi. Gri mermer zemin, çoraplı ayaklarının altında yumuşak ve pelüş duran süslü siyah beyaz halılarla kaplıydı. Sol tarafta küçük bir yemek masası, sağ tarafta ise iki orman yeşili kanepe ve birkaç sandalye vardı. Battaniyeler ve yastıklar zevkle yerleştirilmişti. Küçük bir basamakla yatak odası olduğunu tahmin edebileceği başka bir kapıya çıkılıyordu.

Yatak odasına doğru ilerledi, geniş kanopili yatağı ve balkona açılan çift kapıyı fark ettikten sonra başka bir kapıdan banyo odasına geçti. Önündeki büyük ayaklı küvet, dudaklarından sadece cinsel olarak tanımlanabilecek bir inilti çıkardı.

Arkasından karanlık bir kıkırdama geldi. "Ben de size sadece benim böyle sesler çıkarttırabileceğimi sanıyordum Prenses."

Büyük küveti doldurmaya başlamak için düğmelere uzanmaya başlamıştı bile. "Görünüşe göre bir rakibin var," diye cevap verdi, Avonleya'nın kapalı su tesisatına sahip olmasına şükrederek. Sorin ağır tuniğini çıkarırken bir kahkaha daha attı, hemen ardından pantolonunu çıkardı.

"Az önce çay ve küçük sandviçler geldi," dedi Sorin, kadın alelacele soyunmaya devam ederken gözleri çıplak bedeninin üzerinde geziniyordu.

"Yıkandıktan sonra," diye cevap vererek onu başından savdı.

"Yemek yerine banyo. O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Küvetin kenarından bir bacağını kaldırmadan önce ona kuru bir bakış gönderdi, buharlı suya indiğinde boğazından bir inilti daha geldi. Başka bir şey söylemeden yüzeyin altına kaydı.

Tekrar ayağa kalktığında Sorin gömleksizdi ve pantolonunu çıkarmıştı. Sorin ona öne doğru kaymasını işaret ederek küvete doğru ilerledi ve kadın kaşlarını kaldırdı.

"Bu küvet iki kişi için yeterince büyük, Aşkım," dedi kadın öne doğru kayarak arkasında ona yer açarken. "En azından son birkaç haftadır derme çatma bir küvetin lüksünü yaşıadın."

"O Mikale tarafından lekelendi," dedi küçük bir surat ifadesiyle. "Buna gerçekten lüks diyemezsin."

"Haklısın."

Kadın geriye doğru kaydđ, sırtı adamın göğsüyle birleşti ve bir an sonra adam bir bezi omzunun üzerinden göğsüne doğru sürüklüyordu. Başını arkaya yatırdı, gözlerini kapattı ve parmaklarını sıcak suyun içinde gezdirdi. Sorin hiçbir şey söylemedi, o düşüncelerini toplarken onu nazıkçe yıkadı.

"Benim bir kardeşim var."

"Öyle görünüyor," diye onayladı. "Ona inanıyor musun?"

"Öyle mi?"

Bunu düşündü, ruhuna yerleşmesine izin verdi. "Evet. Bu İşareti açıkladığında... Mantıklı geldi." Kolunu kaldırmış, bir parmağını Kaynaşma İşareti boyunca gezdirmişti. Sorin saçlarını omzunun üzerinden öne doğru taradı ve bezi sırtında gezdirdi. "Ama Sorin, onun yetenekleri... Başkalarından nasıl yararlanabildiğini anlatma şekli..."

"Alaric'in hediyeleri gibi geldi. Biliyorum. Duydum," dedi.

"Ve eğer Maraaneler hediyelerini birini öldürerek elde ediyorlarsa ve güçlerini kendileri için kullanıyorlar..."

"Yarın Cethin'le daha fazla konuşana kadar bu yola girmeyelim, Scarlett," dedi nazıkçe.

"Nasıl yapamam? Ya o hediyeler için ailemden birini daha öldürdüyse, Sorin? Ya..."

Ya ebeveynlerinden biri bu hediyelere sahipse? Bu sözleri yüksek sesle söyleyemiyordu. Alaric zaten Scarlett'in annesi sandığı Eliné'nin ölümünden sorumluydu. Gerçek anne ve babasının ölümünden de o mu sorumluydu? Maraen Prensi'nin ondan aldıklarının gerçekten bir sonu var mıydı?

Kalçalarındaki eller onu nazikçe döndürüyordu, Sorin'le yüz yüze gelecek şekilde kayarken küvetin kenarlarından su akıyordu, suyun içinde Sorin'in kalçalarına binmişti.

"Buradayız, Scarlett. Buraya geldik ve burada cevapları bulacağız. Ama şimdi yıkanacağız ve sonra dinleneceğiz, böylece güneş doğduğunda o cevaplar için hazır olabiliriz."

Başını salladı, boğazındaki duygu düğümünü yutkundu, sonra geri kayarak küvetin karşısına geçti ve ona suya girip saçlarını ıslatmasını işaret etti. Adam yukarı çıktığında, su yüzünden ve göğsünden aşağıya doğru akarken, kadın bacaklarından yukarı kayarak saç toniğine uzandı.

"Saçımı mı yıkayacaksın?" diye sordu, dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi.

"Benimle her zaman ilgileniyorsun," diye cevap verdi. "Ben de arada bir seninle ilgilenebilirim." Öne doğru eğildi ve toniği adamın saçlarına sürdü. Parmağıyla kafa derisini tararken, "Her şeyden sonra güç rezervlerin ne durumda?" diye sordu.

Adam ona karşı hafifçe sertleşti. "İki gün boyunca aralıksız uyuduktan sonra olmalarını beklediğim gibi dolular."

Başını salladı. "Ve?"

Derin bir iç çekti. "Daha küçük hissediyorlar."

Şaşırmamıştı. Ebedi Nekropol'de ondan çok çekmişti ama bunu yüksek sesle duymak yine de midesini bulandırdı. Sorin'in bunu söylediği için onu azarlayacağını bildiğinden, dudaklarından dökülen özür karşısında dilini ısırды. Onun için alevlerinin son damlasına kadar seve seve verirdi. Hem de hiç soru sormadan.

Ama buraya kadar gelmişlerdi ve burada cevapları bulacaklardı. Belki buradayken buna da cevap bulabilirlerdi.

Saçlarını durulamak için bir kez daha yüzeyin altına kayarken kendi kendine böyle söyledi. Aradığı cevapları bulacaklardı. Bulacaklardı

Cassius'un aradığı cevaplar. Bu savaşı kazanacak cevapları bulacaklardı. Ve Sorin'in gücünün cevabını da bulacaklardı.
Daha azına razı olmazdı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 23

OceanofPDF.com

CYRUS

H Malikânede kendisine verilen odada yatağında uzanıyordu. Gömleğini çıkarmış, bir elini başının arkasına koymuş, üst üste dizilmiş birkaç yastığa dayanmıştı. Kendisi

Havaya bir alev topu fırlatıyor ve diğer eliyle onu yakalıyor.

Birkaç saat daha.

Birkaç saat daha geçtikten sonra güneş doğacak ve sessiz bir odada tek başına oturup sadece anılarının ona eşlik etmesini gerektirmeyen bir şeyler yapabilecekti.

Kapı çalındı ve bu saatte kapısını kimin çalacağını merak ederken avucunda titreyen alevlere baktı.

"Evet?" diye seslendi.

Kapı itilerek açıldı, Cassius diğer tarafta duruyordu. Hâlâ giyinik olan Cyrus, herkesin kendi odalarına gitmesinden bu yana geçen iki saat içinde gözünü bile kırpmadığını söyleyebilirdi.

"Sana ihtiyacım var."

"Ne?" Cyrus dik oturarak sordu, avucundaki alevler sönüyordu. "Sorun nedir?"

Cassius elini saçlarının arasından geçirdi. "Yardıma ihtiyacım var," diye düzeltti, bakışları odanın içinde geziniyordu.

"Burada olmak, büyüm... Farklı hissettiriyor. Bu rahatsız edici. Scarlett'i uyandırmak istemiyorum ve senin uyanık olduğunu, geceye lanet okuduğunu düşündüm, bu yüzden..." Gözlerini Cyrus'a dikerek konuşmasını sonlandırdı.

Ve lanet olsun. İkisi de Scarlett'inki gibi parlıyordu, sadece onunki koyu kehribar kırmızısıydı. Her iki gözbebeği de dairesel olmaktan çok dikeydi ve bu ilginç değil miydi? Yaralı gözünün de sağlam gözü gibi büyüye tepki vermesi. Gemideki yamanın altındaydı. Bunu bilemezlerdi.

Cyrus çoktan ayağa kalkmış, yakındaki masa sandalyesine fırlattığı tuniğe uzanıyordu. Cass'e döndü ve o kadar çaresiz görünüyordu ki. Cyrus onu hiç bu kadar keyifsiz görmemişti. Her şey boka sardığında bile Cassius fırtınanın içindeki sakinlikti. Sadece Scarlett için değil, herkes için.

Cassius'un yanına ulaştığında hâlâ tuniğin içinde omuz silkiyordu ve bir elini onun omzuna koydu. "Her şey yoluna girecek. Sadece büyü'nün bir kısmını çekmen gerekiyor. Seraflarla olan savaştan beri ona dokunmadın ve bu uzun zaman önceydi. Ve şimdi burada olmak seni endişelendiriyor. Bu serbest bırakılması gereken bir enerji Cass."

"Burada yapamam," diye karşı çıktı başını sallayarak. "Bunun üzerinde kontrolüm yok."

"Bir yer buluruz," diye yanıtladı Cyrus, kapısını arkasından kapatarak. "Evde olsam seni Avlu'ya götürürdüm ama burada bir yer buluruz."

Cassius başını sallayarak onun yanına gitti. Dolambaçlı büyük merdivenlerden birinden aşağı indiler, ön kapıya doğru ilerlerken az önceki küçük kadın belirdi.

"İkinize bir şey getireyim mi?" diye sordu, nezaket ve sıcaklık saçarak.

"Sadece biraz hava almamız gerekiyor," dedi Cyrus hızla. Cassius'a baktı ve ekledi, "Tercihen

yanıcı olmayan bir yerde."

Kadının yüzünde bir anlayış ifadesi belirdi ve bakışları Cassius'un üzerinde gezindi. "Lord Razik'i çağırabilirim," dedi dikkatle. "Böyle bir şey için en iyi yeri o bilir."

"Buna gerek yok," dedi Cyrus. "Sadece yakınlarda açık bir alan mı?"

Başını sallayarak onu takip etmelerini işaret etti. "Avludan geçen ve dağların eteklerine giden bir yol var. Biraz yürümek gerekiyor. Tabii birinin sizi oraya götürmesini istemiyorsanız?"

"Buradaki herkes seyahat edebilir mi?" Cassius sordu.

Kadın omzunun üzerinden onlara baktı. "Büyü sahibi olanların çoğu yapabilir. Ölümlüler elbette yapamaz."

"Burada ölümlüler mi var?" Cyrus sordu.

Hafifçe güldü. "Elbette burada ölümlüler de var."

"Ölümlüler, ama Fae değil?" Cassius onları takip ederken sordu.

bir dizi kapıdan geçip bir kez daha geceye çıktı.

Durakladı, onlar için bir kapıyı açık tuttu, sıcak gözleri biraz karardı. "Koğuşlar açıldığından beri değil." Karanlığa doğru başını salladı. "Yolu takip edin. Malikânedен ayrıldığınızı anlayacaksınız. Koğuşlar Lordları gidişiniz ve dönüşünüz konusunda uyaracak."

"Lordlar mı? Birden fazla mı?" Cassius sordu.

Tekrar gülümseyerek başını salladı. "Komutan ve oğlu."

"Kimse bize oğlundan bahsetmedi. Burada olmamıza aldırılmaz değil mi?"

Sanki kafası karışmış gibi gülümsemesi biraz duraksadı. "Hayır. Onun için sorun değil."

"Gidelim," dedi Cyrus omzunu Cassius'un omzuna çarparak.

Patikada ilerlerken sessizdiler ve Cassius'tan yayılan gerginliği yanında hissedebiliyordu.

"Nefes al Cass," dedi güven verici bir şekilde. "Bunu kontrol etmeyi öğreneceksin. Her şey yoluna girecek."

Cassius başını salladı, adımları hızlanmış gibiydi. Cyrus da ona ayak uydurmak için adımlarını hızlandırdı. Malikânenin koğuşlarını geçerken tenine baskı yaptığını hissetmesi yirmi dakika kadar sürdü. Cassius fark etmemiş gibi görünüyordu. Belki de Cadı kanından kaynaklanıyordu.

Yirmi dakika sonra, karanlık bir sisin içinden geçerek eğimli kayalık bir zemin buldular. Bir dağın tabanı. Cassius devam etmeye ve o lanet şeye tırmanmaya meyilli görünüyordu.

Cyrus uzanıp onun ön kolunu kavradı. "Bundan kaçamazsın," dedi sırtarak.

Cassius bu duyguya karşılık vermedi.

Cyrus etraflarına baktı, çevrelerini aydınlatmak için havaya bir alev fırlattı. Kayalık çıplak bir zemin, birkaç seyrek ağaç. Avlular gibi değildi ama yine de iş görürdü.

"Burada hiçbir şeyi yakma konusunda endişelenmenize gerek yok," dedi. "Kontrolü kaybederseniz, bir şey olmaz."

Cassius daha da gerilmiş gibiydi.

"Derin bir nefes al ve bırak gitsin. Eğer sana bu kadar sorun yaratıyorsa büyüünü kullanman fazla zaman almayacaktır," diye devam etti Cyrus, Cassius'u dikkatle izliyordu, gerekirse müdahale etmeye hazırdı. Cassius'un sahip olduğu alevlere karşı pek bir şey yapabileceğinden emin değildi ama en azından bir kalkan onu koruyabilirdi.

"O kadar kolay değil," diye homurdandı Cassius.

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi Cyrus. "Ama cidden Cass, gözlerin çoktan değişti. Sadece boş vermek gerekiyor. Burada zarar verebileceğin hiçbir şey yok."

"Sen buradasın."

"Ve bir kalkan yapabilirim."

"Bunun... benim yapabileceğim her neyse ona karşı dayanacağını bilmiyorsun," diye karşı çıktı, onun düşüncelerini yankılayarak.

"Oldukça hızlıyım," dedi Cyrus göz kırparak. "Gerekirse yoldan çekilmeyi başarabilirim."

Cassius bu kez iki elini saçlarında gezdirerek, "Bu şaka yapılacak bir şey değil," diye terslendi. "Tanrılar aşkına, sen ve Scarlett her şeyi lanet olası bir şakaya dönüştürüyorsunuz. Bu ciddi bir mesele."

"Hey, hey," dedi Cyrus, kelimeler karşısında kaşlarını çatarak. "Bu da nereden çıktı şimdi? İkimiz de önemsiyoruz. Bunu biliyorsun."

Cassius'un elleri yine saçlarında gezindi, parmakları saç tellerinde sıkılaştı. Cyrus onu hiç böyle görmemişti. Huzursuzluk onu tanımlamak için yeterince güçlü bir kelime değildi.

Cassius bu her neyse onun için sarsılmıştı.

Cyrus uzanıp onun kolunu tekrar kavradı. "Hadi Cass. Konuş benimle."

"Burası," diye mırıldandı. "Yapamam... Bu hissi sevmiyorum. Derimin altındaki bu büyü, dışarı çıkmak için çılgılık atıyor. Kontrol edilemez ve çılgınca."

Cyrus, "Öyleyse bırak içindekileri," dedi. "Diğer herkesten uzaktayız. Sadece sen ve ben varız."

"Bunu

yapamam."

"Neden

yapamazsın?"

"Yapamam."

"Yapmalısın Cass. Yoksa eninde sonunda büyün seni ele geçirecek ve ona vermeyi reddettiğin şeyi alacak." Cassius yine başını salladı ve Cyrus yüzünü tutarak onu kendisine bakmaya zorladı. Gözbebekleri artık tamamen dikti ve eskisinden daha parlak bir şekilde parlıyordu. Eğer bunu hemen söylemezse, tıpkı söylediği gibi zorla dışarı çıkaracaktı. "Sorin bana Scarlett'in büyüsünün, toniğini kırarak onu ele geçireceğini söyledi." Cassius zorlukla yutkunarak başını salladı. "Olacak olan bu, Cassius. Sihrimizi kullanmadığımız zaman onun kontrolünü kaybederiz."

"Kontrolün nasıl elimde olmayacağını bilmiyorum," dedi Cassius, sesi boğuk ve acı doluydu. "Kontrol her zaman bende olmuştur. Birkaç kez kaybettim..."

Anlayış Cyrus'un içine işledi ve onunla birlikte bir rahatlama hissi geldi. Bununla çalışabilirdi. Onunla konuşabilirdi.

Bu.

"Tamam," dedi derin bir nefes alarak. "Tamam. Cass, bana bak." Kehribar kırmızısı gözleri tekrar onunkilere döndüğünde, "Alevlerimi seninkileri yönlendirmek için kullanacağım, tamam mı?" dedi. Bir ikiz alevle paylaşmakla aynı şey olmayacaktı ama büyüleri yine de birbirlerine çekilecekti, özellikle de onunki özgür kalmaya çalışıyorsa. "Eğer şu anda kendi büyüne güvenemiyorsan, o zaman bana güven, tamam mı? Bunu yapabilir misin?"

"Evet," diye cevap verdi kalın bir sesle. "Evet, bunu yapabilirim."

"Güzel." Cyrus alevlerini yukarı çağırdı, ateş şeritleri Cassius'un kollarına dolandı. "Nefes al, Cassius. Bırak büyü ne yapmak için yaratıldıysa onu yapsın. O senin bir parçan. Düşman değil. Sana karşı çalışmak istemiyor."

Bunu hissedebiliyordu, Cass'in büyüü derisinin altında mücadele ediyordu. Cyrus'un kendi ateşi bu bilinmeyen güç karşısında beklentiyle alevlenmiş gibiydi. Sıcak ve şiddetliydi ve tanrılar, Cass güçlüydü. Böyle bir gücü sadece Fae Kraliyetleri'nde hissetmişti. Ama Cass hâlâ dışarı çıkmasına izin vermiyordu.

"Cass, bırak gitsin."

"Bırakamam."

Hay sikeyim. Bu iş vahşileşmek üzereydi.

"Cassius, eğer şu anda büyüünün ortaya çıkmasına izin vermezsen, büyüün çılgına dönecek. Varlığından pençelerini çıkaracak. Peki bu olduğunda? Yardım edemeyeceğim. Sana zarar görmeyeceğime dair söz veremem. Şiddetli bir şey olmayacağına söz veremem. Ama şu anda? Şu anda, eğer bana güvenirsen, yardım edebilirim. Ama gücünü hissedebiliyorum Cass. Gücün seni ele geçirmeden önce fazla zamanın kalmadı." Cassius'un ellerinin altında titrediğini hissedebiliyordu, gözleri hâlâ ona sabitlenmişti. "Hadi Cass," diye cesaretlendirdi, yalvarmak üzereydi. Alnını onunkine yaklaştırdı. "Bunu yapabilirsin. Sen her zaman herkesi yakalarsın. Bırak da ben seni yakalayayım. Bu seferlik."

Ve sonra etraflarında siyah alevler parlamaya başladı. Cyrus hızla etrafına bir kalkan fırlattı ve onu kendine yaklaştırdı.

ama Cassius'la temasını kesmeyi reddetti. Sonunda ona ulaşmıştı.

"Bırak yansın," diye mırıldandı, her geçen saniye Cassius'un gerginliğinin azaldığını hissediyordu.

Siyah alevler etraflarında dönüyordu, kıvranan, yoğun bir ısı kasırgası. Cassius'un daha fazla değişmesini, en azından kanatlarının ortaya çıkmasını bekliyordu ama onda başka hiçbir şey değişmemişti. Gözleri Cyrus'unakilere sabitlenmiş halde parlamaya devam ederken, nefes alışları ölçülü ve odaklanmıştı.

Birkaç dakika sonra etraflarındaki siyah alevler azalmaya başladı. Cyrus kara alevlerin arasına büyüsünü göndererek onları sakinleştirdi ve yavaşça sönmeleri için ikna etti. Cassius keskin bir nefes çekti.

"Bu... farklı hissettiriyor."

"Biliyorum," dedi Cyrus, güçlerinin birbirine karıştığı hissini inatla görmezden gelerek. "Ama şu anda alevlerini söndürebilmemin tek yolu bu."

Hepsini çıkarması için birkaç dakika daha geçmesi gerekti. "Daha iyi mi?" Cyrus ölçülü bir adım geri çekilerek sordu

Cassius'tan.

"Evet," dedi Cassius. Sesi tamamen bitkin geliyordu.

"Rezervleriniz nasıl? Kana ihtiyacın var mı?

Bu mu?"

"Hayır," dedi Cassius çabucak. Cyrus'un şüpheli bakışları karşısında ekledi: "Şu anda dolu olmamalarını istiyorum. Rezervlerim doluyken kontrol etmek daha zor oluyor."

"Artık gemiden ayrıldığınıza göre, onlarla eğitime başlayabilirsiniz. Onlarla pratik yapabilir ve onları kontrol etmeyi öğrenebilirsiniz. Gittikçe kolaylaşacak."

Cassius başını salladı ve geldikleri patikaya doğru baktı.

"Geri dönmeye hazır mısınız?"

Cyrus uzun bir süre onu izledikten sonra, "Gitmeden önce, belki de gücünü şimdi ortaya çıkarmayı denemelisin. Bu kadar yoğun değilken."

"Bunu neden yapmak isteyeyim ki?"

"Böylece onu kontrol etme alıştırmaları yapabilirsin. Belki rezervlerin dolu olmadığında kontrol etmek daha kolay olur?"

Cassius baş ve işaret parmaklarını alnında gezdirdi. "Şu anda bununla uğraşmak istemiyorum."

Cyrus, "Belli ki," diye söylendi ve Cassius ona ters ters baktı. "İstesen de istemesen de büyüün bunu gerektirecek."

Cassius ellerini ceplerine soktu ve yüzünü, yaklaşan şafağın en ufak izlerini göstermeye başlayan gökyüzüne çevirdi. "Sana bir şey itiraf edebilir miyim?"

Cyrus kaşlarını hafifçe çatarak, "Elbette," diye cevap verdi. "Sık sık Scarlett'in yeteneklerimi hiç uyandırmamış olmasını dilerdim."

Bu ifadeyi çürütmek için anında verdiği tepkiyi bastırdı. Kendi büyüü de en az onlarınki kadar bir armağandı ama o bunu şu anda başka bir şey olarak görüyordu. Bunun yerine, "Neden böyle hissettiğini anlayabiliyorum," dedi.

Cassius bakışlarını yavaşça ona kaydırdı. "Scarlett bana sadece onları kontrol etmeyi öğrenmem gerektiğini, bunu yaptığında farklı hissedeceğimi söylemeye çalışırdı."

Cyrus omuz silkti. "Ben Scarlett değilim." Cassius, "Hayır," diye onayladı. "Değilsin."

"Hediyeleriniz konusunda eninde sonunda farklı hissedeceğinizi düşünüyor muyum? Evet, öyle. Ama bunun sözünü verebilir miyim? Pek değil," diye ekledi Cyrus. "Hoşuna gitse de gitmese de onları kontrol etmeyi öğrenmen gerekiyor mu? Evet."

"Biliyorum," diye iç geçirdi Cassius gecenin karanlığında. "Buraya geldiğimizde daha kolay olacağını düşünmüştüm ama buna hazırlıklı değildim. Scarlett gemide gölgelerini serbest bıraktı ve o... Tanrım, sanki gölgeleri evde olduklarını biliyorlardı. Sanki evde olduğunu biliyor gibiydi. Düşündüm ki..."

"Buraya geldiğinde sen de böyle hissedeceğini düşünmüştün ama hissetmiyorsun," diye ekledi Cyrus.

"Onun gibi bir şey."

"Onun her zaman böyle olmadığını herkesten iyi biliyorsun... Yani, şu an olduğu gibi. Tüm bunlar bir yıl önce, Sorin'i bulmadan ve karanlığıyla yüzleşmeden önce yaşanıyor olsaydı, aynı şekilde hissedeceğinden şüpheleniyorum."

"Belki," diye mırıldandı Cassius.

"O da büyüsüyle mücadele etti, biliyorsun. O kadar hayal kırıklığına uğramıştı ki bu ona doğal gelmiyordu ve tanrım, o zamanlar çok çekilmez olabiliyordu. Kendini kaybetmiş ve öfkeliydi. Sorin onu kaç hafta Avlu'ya götürdü bilmiyorum ama hiçbir şey olmadı. En azından sihriyle bir şey yapamaz. Ama..." Cassius'un söylemek istediklerini nasıl karşılayacağından tam olarak emin olamadığı için sözlerini yarıda kesti. Cassius tekrar ona bakana kadar bekledi ve şöyle dedi: "Büyümüz duygularımıza ve zihinsel durumumuza bağlıdır. Bu yüzden kızgın olduğumuzda patlayabilir. Tehlike hissettiğimizde tepki vermesinin nedeni budur. Scarlett yaşadığı travmayı atlatmaya çalışırken büyüsüne erişmekte zorlanıyordu. Aşağı itmeye çalıştığı her şeyin altında gömülüydü. Siz büyünüzü anlamaya başlarsınız, o da sizi anlamaya başlar. Büyünüz, zor gerçeklerle uğraştığınızı fark etme eğilimindedir. "

"Tam olarak ne söylemeye çalışıyorsun, Cyrus?" Cassius yüzünü tamamen ona dönerek sordu. Gözleri hâlâ kehribar kırmızısıydı ama artık o kadar yoğun parlamıyordu. Şimdi daha sessizdiler.

"Baban ve Yüce Cadı'yla ilgili tüm bu meseleleri çözene kadar sihrinle çalışmakta zorlanabileceğini söylüyorum," dedi Cyrus açıkça. "Ailenin kim olduğu senin kontrolünde olmayan bir şey ve sen kontrolü seviyorsun. Bence Scarlett'e olduğu gibi sana da her şey her zaman kolay gelmiştir ve büyü savaşmaktan ve gecenin içinde koşuşturmaktan tamamen farklıdır. Senin gücün kontrolle ilgili değil, al-verle ilgili."

Cassius sert bir nefes daha verdi. "Sanırım bu gece için bu kadar iç gözlemi kaldırabilirim."

"Yeterince makul. Şafak söküyor," diye kabul etti Cyrus, yavaş yavaş aydınlanan gökyüzüne doğru başını sallayarak.

Cassius gözlerini devirerek buraya kadar izledikleri patıkaya doğru yürümeye başladı ve Cyrus bir kez daha onun yanına geldi.

"Peki gözlerin bu şekilde yer değiştirdiğinde, her ikisinden de görebiliyor musun?" Cyrus birkaç dakikalık rahat bir sessizlikten sonra sordu.

"Aslında evet. Gerçekten çok tuhaf," diye yanıtladı Cassius. "Tekrar rastgele iki gözle görmeye alışmak çok tuhaf."

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum," dedi Cyrus. "Onları geri kaydırabilir misin?" "Hayır."

"Denedin mi?"

"Denedim mi... Tabii ki denedim, Cyrus. Seni almaya gelmeden önce odamda ne yapıyordum sanıyorsun?"

"...uyuyor musun? Diğer herkes gibi mi?" Cyrus tahmin etti. Sonra Cassius'un şu konuda mırıldandığını duyunca

kendi kendine sırttı a "akıllı göt"

altında onun nefes al. "Ama içinde Tüm

ciddiyetimle, Cass." Elini uzatarak onu durdurdu. "Güç

rezervlerin dolu olmalı. Bugün kiminle ve neyle

karşılaşacağımızı bilmiyoruz. Senin için değilse bile, Scarlett için," Cassius itiraz etmeye başlayınca Cyrus devam etti.

"Motive edici bir unsur olarak suçluluk duygusu," dedi

Cassius yumuşak bir homurdanmayla.

"Düşündüğün kadar zeki değilsin." "Tam

olarak düşündüğüm kadar zekiyim."

Güneş ufukta belirip etraflarındaki avluyu yumuşak bir ışıkla yıkarken, koğuşların arasından geri adım attılar. Yol boyunca alçak taş duvarlar vardı, sarmaşıklar ve çiçekler taşları neredeyse görünmez kılıyordu. Onlar yürürken çeşitli patikalar birbirinden ayrılıyordu ve Cyrus bir noktada bu patikalardan birinin gölgesinde bir hareket gördüğünden emindi. Avlunun derinliklerine giden karanlık patikayı inceleyerek yavaşlamıştı ama sonra Cassius, "Tamam, bugün için hazırlıklı olmak adına onları yeniden dolduracağım," demiş ve malikâneye doğru yollarına devam etmişlerdi.

Ev iğrenç derecede büyüktü ama aynı zamanda bir şekilde zevkliydi. Karanlıkta geldikleri için krallıkta pek bir şey görememişlerdi ama geçtikleri sokaklar temiz ve bakımlı görünüyordu. Evler iyi durumda ve davetkâr görünüyordu. Deniz kenarındaki rıhtımlar bile nispeten temizdi. En azından rıhtımların olabileceği kadar temizdi. Denizin kokusunu hâlâ buradan alabiliyordu ama derin nefes alabileceği ve anılarda boğuluyormuş gibi hissetmeyeceği kadar hafifti.

Az önceki kadın, sıcak gülümsemesiyle onları kapıda karşıladı.

"Tekrar hoş geldin."

Cassius, "Teşekkür ederim," diye cevap verdi ve Cyrus onunla konuşurken liderliği ona bıraktı. Son on yılını bir soylunun evinde geçirmiş, aslında bir soylunun evinde büyümüş olan oydu. "Magdalena, değil mi?"

Bir başka gülümsemeyle başını salladı. "Siz ikiniz kahvaltı ister misiniz? Yemek odasında hazır bekleyen birkaç seçeneğim var," dedi ve kapıları arkalarından kapattı.

"Bu harika olur. O zaman bugün öğle yemeği toplantısından önce dinlenebiliriz," diye cevap verdi Cassius, onu koridorda takip ederek.

Onları büyük bir yemek salonuna götürdü, içeride uzun bir masa vardı ve masa çeşitli kahvaltılıklarla doluydu. Eliza ve Auberon çoktan masaya oturmuşlardı, ikincisi gümüş bir kadehten bir şeyler yudumluyordu. Cyrus kadehi Eliza'nın kanının doldurduğunu düşündü.

Eliza okuduğu kitaptan başını kaldırdı, yüz hatlarında kızgınlık titreyordu.

"Eliza, canım," diye söylendi Cyrus, Eliza'nın karşısındaki sandalyeye çökerek. "Bugün seni daha keyifli kılacaksa biraz daha uyumak için hâlâ vaktin var."

Auberon fincanına doğru kıs kıs güldü.

"Keşke daha fazla uyku seni başıma daha az bela etseydi," diye karşılık verdi, gözleri çoktan kitabına dönmüştü.

"Cidden, bu sabah neden bu kadar huysuzsun? Acıktıysan önünde yemek var," dedi Cyrus, bir tabak pastırmaya uzanarak. Eliza normal günlerde pek de neşeli bir kişiliğe sahip değildi ama sabahın bu erken saatinde özellikle sinirli görünüyordu.

"Aç değilim, seni pislik," diye çıkıştı ona.

Cyrus'un dilinin ucunda bir karşılık vardı ama Auberon o konuşmadan araya girdi.

"Dün geceki erkek gittiği için üzgün," dedi Gece Çocuğu, dudaklarını kaldırıp sırıtarak.

"Gittiği için üzgün değilim," diye homurdandı Eliza, defterini kapatırken. "Sonunda gitmesine sevindim."

Auberon belli ki yüzündeki neşeyi saklamaya çalışıyordu ama bunu başaramıyordu.

"Ee... ne oldu?" Cassius ahududu reçeline bulanmış tostundan bir ısırık almadan önce sordu.

"Tek kelime bile etme, seni kan emici," diye tısladı Eliza, parmağını Auberon'a doğrultmuştu. Her kelimesinde bir uyarı vardı ve Cyrus onun altta yatan tehdidi yerine getireceğini biliyordu.

Görünüşe göre Auberon'un umurunda değildi.

"Onun kraliçenin Bekleyen Hanımlarından biri olduğunu sanıyordu." Eliza'nın avucundan çıkan ateş vampire doğru alevleniyordu,

O da kahkahaları arasında bir küfür savurarak masanın altına eğiliyordu.

Cyrus kendi kahkahasını bastırmaya çalışıyordu. Eliza erkeğin bağırsaklarını deşmek istemiş olmalıydı.

"Sanırım o Razik'ti?" Cassius yüzünde kibar bir gülümsemeyle sordu.

Eliza sıkılmış dişlerinin arasından, "Evet, öyleydi," diye cevap verdi.

"Yapma Eliza. Belki de dişleri bizimkiler gibi orduda değildir," dedi Cyrus, kahkahalarının dışarı taşmasını engellemek için ağzına yumurta tıkıştırarak. "Bunun dürüst bir hata olduğuna eminim."

"Yemeğini çiğne ve sonra konuş, Cyrus. Her zaman bir soytarı gibi davranmana gerek yok," diye karşılık verdi.

Yumurtalarını yuttuktan sonra, "Hassasiyetinizi kırdığım için özür dilerim leydim," diye karşılık verdi.

"Çizmelerimi alacağım, ateşe vereceğim ve sana öyle bir sokacağım ki-"

Scarlett yüksek sesle, "Günaydın," dedi.

Hepsi birden döndüklerinde kral ve kraliçeyi kapıda buldular. Sorin'in kaşları çatılmış bir halde sarayını izlerken, Scarlett eğlenmiş ve şakalaşmaya katılmaya hazır görünüyordu.

"Neyi tam olarak nereye ve neden itiyoruz?" diye sordu Cassius'un yanına oturarak.

"Görünüşe göre Kral'ın Eli Eliza'nın- Siktir!" Cyrus bağırdı, alevler içinde kalan ve neredeyse yüzünü yakacak olan yemek tabağından geriye doğru sıçrarken çatalını düşürdü. Alevlerin yanışını hissetmeyecekti ama bu saçlarının ve lanet olası kaşlarının tutuşmayacağı anlamına gelmiyordu. "Eliza!" diye homurdandı, çatalından fırlayıp masaya dağılan birkaç yumurtayı toplarken.

"Burada misafir olduğumuzu lütfen unutmayın," dedi Sorin, sesi İkinci ve General'in sesinden duyulacak kadar yükselmişti.

"Scarlett prenses. O buradaki tüm Lordlardan üstündür," diye mırıldandı Cyrus, Eliza'nın alevlerini söndürüp artık yanmış olan yemeğine kaşlarını çatarak.

"Cyrus..." Sorin'in sesi zaten bıkkın çıkıyordu. "Hayır, hayır. O haklı," diye araya girdi Scarlett. "Bırakalım da bu oynamak. Gerekirse prenses kartını oynayabilirim."

Cyrus başını kaldırdığında onu bir pastayı çiğnerken kaymağı yemiş kedi gibi sırttırken buldu. Sorin, çocuklara hakemlik yapıyormuş gibi hissettiğinde her zaman yaptığı gibi kaşlarını ovuşturuyordu. Cassius onun tabağına pastırma yerleştiriyordu.

Cassius, "Belki de öğle yemeğinde tanışmak en öncelikli konu olmalı," dedi ve Scarlett'e

Sırada çırpılmış yumurta var. "Anlaşılan Lord Razik, Eliza'nın İç Sarayınızın bir parçası olduğunu fark etmemiş."

Scarlett, Sorin'in kendisi için doldurduğu bir bardak meyve suyuna uzanarak, "Eliza'nın yanlış anlamaları hallettiğinden eminim," dedi dikkatle.

"Lord Razik," diye homurdandı Eliza nefesinin altında. "O bu evin efendisi bile değil. O Lord'un oğlu."

Scarlett, "Bekle," dedi, bardağı hafif bir takırtıyla masaya geri indi. "O Avonleyan Orduları Komutanı'nın oğlu mu?"

"Görünüşe bakılırsa," dedi Eliza, bu gerçek karşısında sinirlenmiş görünüyordu. "Magdalena ona Lord Tybalt'ı sorduğunda, babasının iyi olduğunu ve bugün daha sonra uğrayacağını söyledi."

"Ne dedin sen?" Cassius sordu.

Cyrus dönüp ona bakınca, hem Scarlett'in hem de onun donup kaldıklarını, gözlerini kocaman açmış Eliza'ya baktıklarını görerek irkildi.

Diğerleri gibi kafası karışmış olan Eliza yavaşça, "Razik babasının bugün geç saatlerde uğrayacağını söyledi. Kontrol etmek ve acil işleri halletmek için."

Scarlett, "Komutanın adı," diye homurdandı. "Adı ne demiştin?"

"Tybalt. Ona Lord Tybalt derdi," diye yanıtladı Eliza.

Sandalye gıcirtısı Cyrus'un dikkatini tekrar Cassius'a yöneltti ama o çoktan yemek odasından çıkmıştı.

"Cassius!" Scarlett onun arkasından seslendi, çoktan kapıya varmıştı bile.

"Cass?" Cyrus aynı anda ayağa kalkarak seslendi.

Yemek odasının dışında hareketsiz duran Scarlett'in yanında durdu.

"Bu da neydi şimdi?" diye sordu, yüzünü tamamen ona dönerek.

Koridorda Cassius'un gittiği yöne doğru bakıyor, alt dudağını sıkıyordu. Onun bakışlarıyla karşılaştığında,

Endişe dolu gümüş gözler ona bakıyordu. "Hazel bize babasının adının Tybalt olduğunu söyledi."

"Ama bu şu anlama gelir..."

"Avonleyan Komutanı onun babası," diye bitirdi sözlerini, bakışları koridora doğru kayarken. "Ama bu aynı zamanda Razik'in onun kardeşi olduğu anlamına da geliyor."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 24

OceanofPDF.com

CALLAN

C allan beyaz bir atın üzerinde, gün ortasından bir süre sonra kaleye doğru yola çıktı. Krallığın geceyi tercih etmesiyle birlikte

her şey sabah biraz daha geç. Görünüşe göre buna öğle yemeğinin gün ortası yerine öğleden sonra servis edilmesi de dahildi.

Aşağı indiğinde Magdalena onu kahvaltı için yemek salonuna yönlendirmişti ama oraya vardığında sadece Toprak Prensi ve Drake oradaydı. Ona diğerlerinin çoktan yemek yediği söylenmişti. Bazıları çocukları ve Tava da dahil olmak üzere diğer Fae'leri kontrol etmek için diğer malikaneye gitmiş, diğerleri de keşif için başkente gitmişti. Gerçi, 'keşfetmek' muhtemelen yanlış bir terimdi. Araziyi keşfetmeye, casusluk yapmaya ve toplayabildikleri kadar bilgi toplamaya gitmişlerdi.

Callan asıl malikânede kalmayı ve elinden geldiğince yardım etmeyi tercih etmişti. Yaklaşık on dakika boyunca yardım edebileceği konusunda ısrar ettikten sonra Magdalena sonunda yumuşamış ve Callan'a tüm odalara temiz havlu getirilmesine yardım etme görevi verilmişti. Bu, ona odaklanacak bir şey veren ve hareket etmesini sağlayan basit bir görevdi. Bugünlerde tembellik ona sadece o taht odasını, o olmasa bile yaklaşık bir hafta önce gemide Tava'yla yaptığı konuşmayı yeniden yaşatıyordu.

Her iki anı da nefes almayı zorlaştırıyordu. Her iki anı da dayanılmazdı, sadece farklı şekillerde.

İç kesimlere doğru ilerledikçe sis daha da yoğunlaşıyordu. Bu gerçekten sis değildi. Callan bunun gerçekte ne olduğunu bir türlü anlayamıyordu.

Kara sis. Gölgeler ve karanlık Scarlett'in parmak uçlarına kadar geliyordu. Onun Avonleyli olduğuna dair bir şüphe varsa bile, artık ortadan kalkmıştı.

Sadece Avonleyli değil, eğer ona inanılacaksa kralın kız kardeşiydi. Avonleyli bir prenses. Gölgeler arasında hareket eden, asla gerçekten birlikte olamayacağı ve tahtını koruyamayacağı gizemli bir kadından, denizin ötesindeki neredeyse efsanevi bir krallığın kayıp prensesine dönüşmesinin ironisi onun gözünden kaçmamıştı.

Bugün kendi atına bindi, bir yanında Sorin, diğer yanında Cassius vardı. Avonleyan kuvvetlerinden askerler onlara eşlik ediyordu. İkiisi grubun önünde, ikisi de arkalarındaydı. Tava geride kalmayı tercih etmişti, Drake böyle bir toplantı için kendisine ihtiyaç olmadığını ve orada bulunmasının haddine olmadığını söylemişti.

Ama eğer hâlâ flört ediyor olsalardı, kendi lanet olası kafasından çıkabilseydi, müstakbel kraliçesi olarak onun yerini alacaktı.

Takip ettikleri yol giderek dikleşiyor gibiydi, ta ki aniden bir perdeyi geçene kadar. Bir an "sis" o kadar yoğundu ki, üzerinde ilerledikleri yolu zar zor görebiliyordu. Sonra, sanki hiç orada olmamış gibi sis dağıldı.

Callan omzunun üzerinden geriye baktı, arkalarında sisli bir duvar yükseliyordu. Yüzünü ileriye dönerek önlerindeki kaleye baktı. Dağların içine gömülmüştü, dağların kendisi de gece kadar siyahtı. Kalenin kendisi neredeyse siyah denecek kadar koyu bir griydi ama güneş ışığında hafifçe parıldıyor gibiydi. Ön tarafta yan yana üç ayrı kemer, çeşitli kuleler vardı.

arkalarında yükseliyor ve berrak gökyüzüne doğru uzanıyordu. Her nasılsa, siyah dağlar ve gri kale, beklenildiği gibi koyu bir leke olmaktan ziyade mavi genişliğe karşı zarifti. Ana kulelerin yanında daha fazla kule vardı, çeşitli binalar görülebiliyordu ama bundan daha fazlası binaya çıkan dolambaçlı basamaklardı. Basamaklar Callan'ın derin olduğunu tahmin ettiği bir tür vadinin üzerinden geçiyordu. Atlar şimdi biraz kayalık olan yolda ilerlerken, açıkça bir nöbetçi kulübesi olan yerde durdular.

"Bunun üzerinden yürümek zorunda mıyız?" Scarlett sordu. Callan onun sesindeki çatık kaşları duyabiliyordu.

"Genelde seyahat ederiz," diye cevap verdi ön taraftaki refakatçilerinden biri, attan inip dizginleri bekleyen bir seyise uzatarak. "Bize muhtemelen böyle bir şeyi kabul etmeyeceğiniz söylendi."

"Peki ya atlar?" Rayner hâlâ kahverengi atının üzerinde otururken sordu.

"Siz dönmeye hazır olana kadar muhafızlar onlara göz kulak olacak."

Sorin ve Scarlett birbirlerine bakışlarından anladıkları kadarıyla sessiz iletişim kurmaya çalışıyorlardı ve Callan çıkarmak istediği iç çekişi bastırdı. İyi uyuyamamıştı. Yine. Gemide gecenin bir yarısı uyandırılmışlardı ve sonra kendisine küçük bir süit tahsis edilmişti. Sonunda yeniden biraz geniş bir odaya sahip olmak güzel olsa da, gecenin sessiz saatlerinde ona eşlik edecek tek şey kâbuslarıydı.

Merdiven köprüsündeki yürüyüş bir on dakika daha sürdü, herkes sessiz bir şekilde ilerliyordu. Vadideki siyah sis o kadar yoğundu ki Callan ne kadar aşağıya indiğini anlayamadı ama diğer tarafa ulaştıklarında lanet köprüden indiğine çok memnun oldu.

Kalenin ana kapısına kadar onlara eşlik edildi; içerisi zevkli ve davetkârdı. Açık gri

Mermer zeminler, kalenin dış cephesiyle aynı renkteki duvarlarla dengelenmişti. Birkaç adımda bir yer alan aplikler, doğal ışığı içeri alan pencerelerle birlikte yumuşak bir parıltı yayıyordu. Gümüş kordonlarla arkadan bağlanmış yumuşak beyaz pencere perdeleri vardı. Her şey zarıftı ve Callan'ın beklediğinden çok daha sıcaktı.

Askerlerden biri onları merdivenlerden çıkararak ikinci kattaki konsey odasına götürdü ve Kral Cethin'in birazdan orada olacağını bildirdi. Masa çeşitli yiyecek seçenekleriyle doluydu ve Scarlett hemen ilerleyerek masanın başına yakın bir yere oturdu ve biftek gibi görünen bir tabağa doğru uzandı.

"Belki de Cethin'i beklemeliyiz?" Sorin onun yanındaki sandalyeye çökerek sordu.

Tabağına et doldurmaya devam etti ve ardından bir tabak daha kavrulmuş sebzeye uzandı. "Öğle yemeğine davet edildik ve ben açım."

"Kahvaltı ettik," dedi Sorin, aynı anda ona bir parça kızarmış ekmek uzatırken.

Scarlett, "Sonra da antrenman yaptık," diye karşılık verdi. Etrafındaki diğer sandalyeleri işaret etti ve omzunun üzerinden bakarak ekmeğinden bir ısırık aldı. "Oturun ve yemeğinizi yiyin," dedi herkese. "Görünüşe göre prenses benim. Her şey yolunda gidecek."

Divanı bu açıklamadan yeterince memnun görünüyordu ve masadaki yerlerini almak için harekete geçtiler. Prens Azrael ve Auberon biraz daha tereddütlü davrandılar ama nihayetinde Callan ve Drake'i de aynı şeyi yapmaları için bırakarak onları takip ettiler.

Kapılar açılıp kral yanında Razik, birkaç kişi ve bir ölümlüyle birlikte içeri girdiğinde Callan ağzına bir çatal dolusu pirinç götürüyordu.

Callan hâlâ pirinç dolu çatalı yavaşça tabağına geri indirdi. Callan adamın ölümlü olduğunu nasıl anladığından pek emin değildi. İnsanların yuvarlak kulaklarına sahipti, böyle bir şeyin artık net bir gösterge olduğundan değil. Cassius'un kulakları, Fae ve Avonleyan'ların kemerli kulakları yerine yuvarlaktı,

Görünüşe göre bu konuda Yüce Cadı'ya çekmiş. Kahverengi bir pantolon ve ince işlenmiş kırmızı bir tunik giyiyordu, tuniğin içinden altın iplikler geçiyordu. Kumlu sarı saçları kulaklarının etrafında kıvrılıyordu ve koyu lacivert gözleri vardı. O kadar rahat hareket ediyordu ki, odadaki kraliyet mensuplarının arasında rahat olduğu belliydi. Öyleyse soru hâlâ geçerliydi: Bir ölümlünün Avonleya kralıyla ne işi vardı?

Etrafındaki tüm Fae'ler, sadece Fae'lerin başarabileceği doğaüstü bir şekilde, gözleri kısık ve hesapçı bir şekilde yeni gelenleri incelerken hareketsiz kalmışlardı.

"İyi günler," dedi Cethin ve doğruca masanın başına geçip oturdu, Scarlett solundaydı. Razik onun sağındaki koltuğa geçti, arkadaşlarının geri kalanı da onu takip etti. "Öğle yemeği seçenekleri sizi tatmin etti mi?" Dudaklarındaki küçük gülümsemede neşe vardı, Scarlett onu izlerken biftekli sandviçinden bir ısırık aldı.

"İşe yarar," diye kabul etti, başparmağının suyunu emiyordu ve uzun zamandır sürekli yanında olmasına rağmen, kraliyet mensuplarının önünde edepten yoksun olması onu hâlâ bir şekilde şok ediyordu. Kızın görgülü olduğunu ve saygı gösterebileceğini biliyordu ama önce bunu hak etmek gerekiyordu ve kraliçe için bu hiç de kolay bir şey değildi. Prenses mi? Bu noktada tam olarak ne sayılabilirdi ki?

"Beyler," dedi Cethin, bakışları Scarlett'in üzerinde sabit kalarak. "Denizin ötesindeki Batı Sarayları'nın Fae Kraliçesi Scarlett Aditya ile kocası ve ikiz alevi, Ateş Sarayı Prensi ve Batı Sarayları Kralı Sorin Aditya'yı tanıştırayım."

Sorin, Avonleyan şirketini başıyla işaret ederek, "Dün geceki konaklamamız konusunda esnek davranma isteğiniz için tekrar teşekkür ederiz," dedi. Scarlett ise Cethin'e bakıyordu, burnu hafifçe kıışmış ve gözlerini sözde kardeşine dikmişti.

Scarlett koltuğuna tekrar yerleşirken boğazını temizleyerek, "Pekâlâ," dedi. "Anlaşılan sen zaten biliyorsun

Cassius. O benim koruyucum ve kraliçenin eli." Durakladı, Razik'i gümüş bakışlarıyla sabitlerken yüz hatları sertleşti. Razik fark etmemiş gibiydi, gözleri Cassius'un üzerinde bir kez gezindikten sonra yanındaki Cyrus'a kaydı. "Onun yanındaki Cyrus, Ateş Divanı'nda İkinci."

Fae Prenslerini, Ateş Divanı'nın geri kalanını, Auberon ve Sawyer'ı tanıtarak devam etti. Cethin ve Razik hiçbir şey söylemiyor, bilgileri özömsüyorlardı. Konuşurken Cethin'in gözleri Scarlett'e dönüp duruyordu, sanki onun gerçekten orada oturduğuna inanamıyormuş gibi. Belki de inanamıyordu. Onu ne zamandır tanıyordu? Kız kardeşinin Edria Denizi'nin ötesinde olduğunu ve ona ulaşamadığını biliyor muydu? Ona yardım edemeyeceğini? Onu kurtaramayacağını? Eva için her şeyi yapardı; Cethin'in de aynı şekilde hissettiğini hayal edebiliyordu.

"Windonelle Kralı Callan Solgard," dedi Scarlett, masanın aşağısındaki sırada ona ulaşarak. "Kız kardeşi Prenses Eva diğer çocuklarla birlikte. Yanında da Lord Drake Tyndell var."

"Tyndell?" dedi ölümlü adam, başını ilgiyle eğerek. Scarlett tanıştırmaya başladığından beri ilk konuşan oydu. "O halde siz Leydi Tava'nın kardeşisiniz?"

Drake onun yanında kaskatı kesildi. "Kız kardeşimi nereden tanıyorsun?"

"Onunla bu sabah tanıştım," diye cevap verdi adam, yüzünü sıcak bir gülümseme doldurarak. "Evime giren insanları tanımaya özen gösteririm, özellikle de kız kardeşiniz kadar zeki bir hanımefendiyi."

"Çocukların kaldığı malikane size mi ait?" Sorin sordu.

Cethin boğazını temizledi. "Halkınızın kaldığı evin sahibiyle tanışmak isteyeceğinizi düşündüm. Sizi Hale Coventry ile tanıştırmama izin verin."

Callan öne doğru atıldı. "Coventry?"

Cethin'in dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve dikkati Scarlett'ten uzaklaştı. "Bu ismi tanıyacak biri varsa o da sensin diye düşündüm."

"Callan?" Scarlett sordu.

"Coventry son Toreall hükümdar ailesinin adıdır." "Alaric tahta bir Maraan oturtmadan önce," Scarlett açıklığa kavuşturuldu.

Callan başını salladı ve masanın diğer tarafında oturan adamı inceledi. Bu mümkün değildi. Yirmili yaşların sonundan, muhtemelen otuzlu yaşların başından daha yaşlı olamazdı. Son Coventry kralı yetmiş yıldan uzun bir süre önce varisi ya da kardeşleri olmadan ölmüş ve şimdiki kralın yolunu açmıştı.

Scarlett tekrar Cethin'e döndü. "Coventry soyuyla bir akrabalığı var mı?"

Cethin onunla Hale'in arasına baktı ve adam başını salladıktan sonra Cethin, "O Coventry soyundan geliyor. Büyükbabası Toreall tahtını elinde tutan son Coventry kralıydı."

"Saçmalık," dedi Callan, ağzından küfür çıkmasına engel olamayarak. "Nasıl? Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Büyükbabam ölümünden bir süre önce kuvvetlerinin komutanından şüphelenmeye başlamış. Babamın bana anlattığına göre, hayatı elinden alınmadan bir hafta önce büyükannemi ve onu uzaklara göndermiş," diye açıkladı Hale. Burada evindeymiş gibi rahat ve rahattı. Yine de konuşurken yüz hatları ciddiye ve Callan onun bu hikâyeyi ne kadar sık anlattığını merak etti. Avonleya halkı onun gerçek mirasını biliyor muydu?

"Tabii ki, büyükannem ve babam kraliçe ve prens olarak avlandılar. Bunu her kim yaptıysa soylarının tükenmesini istemiş. Xylon Ormanı'nda küçük bir av kulübesindeydiler, yanlarında sadece Kral'ın Eli vardı. Güya kimsenin bilmediği bir kulübeymiş ama bulunmuşlar. Onlar hala içindeyken, külleri bile bir hiç olana kadar yakılmıştı. Babamı saklamaya çalışmışlar, onu zeminin altındaki küçük bir boşluğa itmişler. Bunun bir saklanma alanı olması gerekiyordu ama onu alevlerden koruyamazdı."

"O zaman nasıl hayatta kaldı?" Sorin hikâyeyi dinlerken ses tonu ciddileşerek sordu.

Hale gülümsedi, dudakları hüzünlü bir şekilde eğilmişti. "Görünüşe göre, rüzgârların arasında yürüeyebilen güzel bir Fae onunla birlikte küçük alanda belirmiş. Elini onun ağzına tutarak nefes alması için temiz hava verirken, rüzgârları da ateşi onlardan uzak tutuyormuş."

"Ashtine," diye nefes aldı Briar. Öne doğru oturdu, elleri masanın üstüne geldi. "Bana Prenses Ashtine'in babanı kurtardığını mı söylüyorsun?"

Hale başını salladı. "Kimi kurtardığını bilip bilmediğini bilmiyorum."

"Rüzgârlar onu oraya çağırıyorsa, giderdi. Sebebini bilse de bilmesede de," dedi Briar, bir kez daha arkasına yaslanıp gözleri uzaklara dalarak. Aklının evinde, sevdiği prensesin yanında olduğunu anlamak zor değildi.

"Askerler yanmış kalıntılarda hayatta kalanları ararken onunla kaldı ve saklanmasına yardım etti. Sanırım üç cesede dair kanıt bulduklarına inandırmalarına da yardım etti," diye devam etti Hale. "Ondan sonra, kuzey Toreall'da barınak bulmasına yardım etti. Sonunda annemle tanıştı ve ben de onunla birlikte geldim ama annem doğum sırasında öldü. Tahtı geri alma planları vardı, ta ki kendini aniden bekâr bir baba olarak bulana kadar.

"Sonra, yirmi yıl önce, başka bir gümüş saçlı kadın ona geldi, kendi karnı çocukla doluydu. Ben dokuz yaşındaydım. Babama geldi ve onun kim olduğunu bildiğini, soyunu tahtına geri getirebileceğini, ancak zamanı gelene kadar Avonleya'ya gelmesi gerektiğini söyledi. Tabii ki babam ona inanmadı. Ona bir mühlet verdi, cevabını almak için yakında geleceğini ve vereceği kararın hem onun hem de benim kaderimi belirleyeceğini söyledi. Ona bunu bir daha asla teklif edemeyecekti."

Hale konuşurken Callan kurnazca diğerlerini izliyordu ve o konuştuğunda Scarlett'in yüzü soluyordu.

konuştu. Sorin ona doğru uzanmış, eli oturduğu sandalyenin kolunu kavrayan kızın elini örtmüştü. Cassius ona doğru eğilmiş, kulağına bir şeyler fısıldıyordu ama kız onu duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi. Hale'e odaklanmış, her kelimeyi dikkatle dinliyordu.

"Tekrar geldiğinde on yaşındaydım. Ondan birkaç ay sonraydı. Artık çocuğu yoktu ve yanında da bir çocuk yoktu. Bugün bile fikrini neyin değiştirdiğini, ona inanmasına neyin sebep olduğunu bilmiyorum ama o gece oradan ayrıldık. İkimizi de havada taşıdı, sonradan öğrendiğime göre seyahat ederek, bu koşuşların dışındaki bir gemiye götürdü ve Altaria bizi içeri almak için kara sulara döktüğü bir şişeyle bizi karşıladı. O zamandan beri buradayım. Babam birkaç yıl önce vefat etti ve ben de halkımı taşıdıklarını bile bilmedikleri zincirlerden kurtarmak için geri dönüp tahtı geri alabileceğim zamanı bekliyor ve hazırlanıyorum."

Bunca zaman, yıllarca, Fae'lerin ölümlüleri köleleştirmek, topraklarını ele geçirmek istedikleri kafasına kazınmıştı. Callan böyle bir şeyin çoktan gerçekleşmiş olduğunu fark edince gözlerini kırıştırdı. En büyük korkuları gerçekleşmişti ama henüz kimse bunun farkına varmamıştı. Bu çok ince ve ustaca yapılmıştı. Ama bu Fae değildi. Hiçbir zaman Fae olmamıştı. Ölümlüler tüm bu zaman boyunca sadece piyon olsalar bile, tüm bunların gerçekleşmesi için yerine konan ve dikkatle hesaplanan çeşitli parçaların parlaklığını takdir etmek zorundaydı.

Bu oda vardı gitti sessiz ne zaman Halevardı Cyrus konuşana kadar herkes düşüncelerine dalmış bir halde konuşmasını bitirdi. "Anlamıyorum. Eğer hepiniz gelip gidebilerseniz koşuşlar ne zaman sen Keşke, neden var sen izin ver Maraan'ların denizin ötesinde vahşileşmesini mi? Eğer onun için gelebildiysen, neden Rydeon soyunu da kurtarmıyorsun? Neden Fae'lere yardım etmiyorsun? Neden bize yardım etmiyorsun? Açıkça her şeyi biliyordun. oldu oluyor oraya dayalı üzerinde ve Etkileşimler arasında..." Scarlett ile Cethin arasında bir işaret yaptı.

"Çünkü istediğimiz gibi gelip gidemiyoruz," diye yanıtladı Cethin. "En azından yakın zamana kadar yapamıyorduk. Koğuşlara kimin gireceğini ben kontrol ediyorum ama hiçbirimiz çıkamıyoruz. Diğer Avonleyan anahtarı olmadan olmaz."

Scarlett başını sallıyordu. "Anahtarlar bizde değil. Onları değiştirdim. Koğuşların kilidini açmak yerine, Alaric'in yarattığı yarıkları kilitlediler ve Cadılarla Şekil Değiştirenleri hapseden koğuşları kaldırdılar."

Cethin'in bilmiş gülümsemesi, Scarlett'in yüzünde geçen yıl birçok kez gördüğü gülümsemenin aynısıydı. "O anahtarlar, orijinal anahtarların kullanılamaması ihtimaline karşı bir çözümdü. Büyü söz konusu olduğunda her zaman bir çözüm yolu vardır."

Scarlett, "Evet, evet," diye mırıldanarak eliyle yorumu savuşturdu. "Yani etrafından dolaşmak artık bir seçenek değil. Şimdi planımız ne? Bizi içeri aldınız. Peki nasıl çıkacağız? Bizi buraya hapsettiğini ve artık denizin ötesindeki müttefiklerime yardım edemeyeceğimi söyleyeceksen, sözde bağlantılarımız seni yapacağım şeyden kurtaramayacak."

Cethin'in gülümsemesi jilet gibi keskinleşti, Scarlett'in yüzündeki aynı karanlık onun yüzüne de yansıdı. "Sabrımı yanlış anlama-"

"Sabır mı?" Scarlett ayağa kalkacakmış gibi hareket ederek inanmaz bir tavırla tekrarladı. "Bütün parçaları olmayan bir resmi bir araya getirmeye çalışarak lanet olası denizi geçtim. Bana sabırdan söz etme."

"Belki de bu tartışma ikinizin dinleyicisi olmadığı zamanlar için daha uygundur?" Razik kuru bir sesle araya girdi, sesi gerçekten sıkılmış gibiydi.

"Nedenmiş o?" Scarlett alay etti. "Korkarım bazı sırlar açığa çıkacak mı?"

Erkeğin alnında bir kırılganlık oluştu, yüzüne şaşkınlık yayıldı. "Hayır. Bu sadece ikiniz arasındaki kişisel bir çekişme gibi görünüyor ve burada oturup küçük farklılıklarınızı çözmeye çalışmanızı dinlemekten daha iyi yapacak işlerim var. Sanırım bu masadaki diğer herkes

O da öyle. O yüzden hepimizi ilgilendiren konuları konuşabilir miyiz, sonra da siz ikiniz gidip dertleşebilir misiniz ya da ne halt etmeniz gerekiyorsa onu yapabilirsiniz?"

"Raz," diye iç geçirdi Cethin, eliyle alnını ovuşturarak.

Razik sandalyesine geri oturdu ve elini dramatik bir şekilde sallayarak devam etmesini işaret etti.

Cethin sonunda, "Bu konuları başka bir zaman konuşsak daha iyi olur," diye kabul etti. "Scarlett, sen ve Sorin'in bu akşam özel bir yemekte bana katılacağınızı umuyordum."

"Ben ve Sorin mi?" diye tekrarladı.

"Seni kocandan ayırmaya çalışacak kadar aptal değilim. Fae erkekleri fazlasıyla koruyucu ve sahiplenicidir, üstelik onun senin ikiz alevin olduğu gerçeği de cabası," dedi Cethin.

"Avonleyan erkekleri aynı değil mi?" diye sordu, başını yana eğerek.

"Öyleyiz," diye kabul etti Cethin. "İşte bu yüzden, o ya da sarayınızdan başka biri olmadan sizi görmeye çalışsaydım, kendimi masanın tüm tarafıyla anlaşmazlık içinde bulacağımı biliyorum."

Haksız değil, diye düşündü Callan, bu ifadenin verdiği inancın tüm Fae yüzlerinden geçişini izlerken.

Scarlett sonunda, "Peki," diye kabul etti. Parmakları masaya vuruyor, çenesini diğer eline dayıyordu. "Buralarda bir yerde gizli bir Rydeon varisi sakladığınızı da sanmıyorum?"

Cethin'in yüzündeki yumuşak gülümseme geri gelmişti.

"Hayır.

Ne yazık ki bu kaybı çok geç öğrendik."

Scarlett çenesini sallayarak masanın karşısındaki diğer insanlara baktı. "Kim bunlar?"

"Daha yüksek sıralaması üyeler . bizim güçleri," Cethin cevap verdi. "Orson ve Riggs."

"Daha yüksek sıralaması üyeler," Sorin tekrarladı. "Komutanınız bizimle

görüşmek için burada değil mi?"

Razik hafifçe sertleşir gibi oldu ve Scarlett'in yüzü yılan gibi kıvrıldı. Belli ki bir şeyler öğrenmişti. "Kaldığım evin sahibiyle de tanışmak isterim." "Bu akşamki yemeğimizden sonra bu konuyu yeniden düşüneceğini umuyorum. ve burada, kalede kalmaya geldim," diye yanıtladı Cethin.

"Lord Razik sizin İkinciniz ve Eliniz mi?" Cyrus aniden sordu.

Bu soru, Avonleyan kralı kadar masanın o tarafındaki herkesi de susturdu.

Ve masanın Scarlett'in tarafındaki herkes bunu fark etti.

Cethin'in parmakları Scarlett'e o kadar benzeyen bir tavırla masaya bir kez vurdu ki, bu noktada ikisinin bir şekilde akraba olmadıklarını inkâr etmek zordu.

Cethin sonunda, "Hayır," diye homurdandı. "Razik benim İkincim değil.

O benim Üçüncüm."

"Elbette bir ölümlü değil," diye araya girdi Azrael, gözleri Hale'e kayarken bunun saçmalığı yüzünden okunuyordu.

"Hayır," dedi Cethin tekrar. Gözleri yanlarındaki herkesin üzerinde gezinirken parmakları davul gibi çalıyordu ve Callan onun gümüş rengi gözlerinde parıldayan şeyden kaçmak istedi.

Şiddet tehditleri.

Ölüm vaatleri.

Cethin sonunda, "Kailia benim İkincim," dedi.

"Peki o nerede? İkincinizin bu tür toplantılar için burada olması alışılmış bir şey değil mi?" Cyrus bastırdı.

"Öyle, ancak daha önce de tartışıldığı gibi, Avonleyan erkekleri de eşlerine karşı aynı derecede koruyucu ve sahiplenicidir."

Scarlett gözleri hafifçe yumuşayarak, "O senin karın," dedi.

"Eş ve kraliçe. Evet," diye yanıtladı Cethin. "Ve burada olmadığı için çok sinirlendi."

"Bu bir uyum değildi," diye mırıldandı Razik. "İkiniz neredeyse iki saat boyunca dövüştünüz."

"Yardımcı olmuyorsun Raz," diye tersledi Cethin.

"Hiçbirinizin onun için bir tehdit olmadığından emin olana kadar-"

Scarlett, "Onu gözlerden uzak tut," diye araya girdi.
"Tanrım.
Anne tavuklar her yerde."
Razik küçük bir sırtışla, "Gözden ırak da denebilir," dedi.

"Artık gemide olmadığımıza göre, eğitimini artırabiliriz," dedi Eliza, Callan'ın sağında at sürdüğü yerden. Malikâneye geri dönerlerken Drake de onun solundaydı. Öğle yemeğini bitirdiklerinde ağır konuşmalara ara verildi, herkesin bir molaya ve öğrendikleri yeni bilgileri özümsemek için zamana ihtiyacı vardı.

Bir Coventry varisi. Onlarca yıldır burada, Avonleya'da. Hâlâ mümkün görünmüyordu. Tüm bunların sonunda diğer iki krallığa ne olacağını pek düşünmemişti. Sadece hayatta kalmaya odaklanmıştı. Ama kazanmayı başarırlarsa, diğer krallıkların artık hükümdarları olmayacaktı.

Bu noktada sadece Rydeon.

"Callan?"

"Evet, üzgünüm," dedi, Eliza'nın sesi onu düşüncelerinden çekip çıkarmıştı. "Kulağa harika geliyor."

Ona sırttı. "Kulağa harika geliyor, değil mi?"

Küçük bir kahkaha attı. "Her gün kıcıma tekmeyi yemek ne kadar harika olabilirse," diye kabul etti.

Yüzündeki sırtıma birkaç saniye daha sürdükten sonra kayboldu ve bakışları takip ettikleri yola geri döndü. Nakoa öldürüldüğünden beri, gemilerdeki savaştan beri onu eğitmemişti. Callan pratik yapmaya ve kendi başına elinden geldiğince iyi çalışmaya devam etmişti ama onun kendisine gelmesini bekliyordu. O yas tutarken çok fazla zorlamak istememişti.

"Bir Fae ile mi çalışıyorsun?"

Hale önlerinde gidiyordu, askerlerden biri -Riggs-onunlaydı. Hale omzunun üzerinden Callan'a bakıyordu.

"Bunu yapmak akıllıca görünüyordu," diye yanıtladı Callan.

"Sonunda senin krallığın için de geldiler," dedi Hale. Bir açıklama, soru değil. "Ne zaman saldıracaklarını merak ediyordum. Bunu bu kadar çabuk yapmalarına şaşırdım. Rydeon'a gitmeden önce neredeyse elli yıl beklediler."

Hale biraz geri çekilince Callan boğazını temizledi. Drake geri çekildi, Eliza da onunla birlikte, böylece Toreall Kralı Callan'ın yanına binebildi. "Evet. Scarlett bir şekilde onları zorladı ve zaman çizelgelerini yukarı çekti."

"Fae Kraliçesi'ni oldukça iyi tanıyor gibisin," diye gözlemledi Hale, onunla kurduğu ilk isim bağından yola çıkarak.

"Öyle de denebilir," diye kabul etti Callan.

Hale, "Peki bir kız kardeşin var mı?" diye sormadan önce kısa bir duraksama oldu.

Callan başını salladı. "Eva. Altı yaşında."

Hale onaylar gibi bir ses çıkardıktan sonra, "Eğer arzu ederseniz, bir ara ziyaret etme fırsatı bulmak isterim. Denizin ötesinin nasıl bir yer olduğu hakkında. Krallıklar. Tahmin edebileceğiniz gibi pek bir şey bilmiyorum. Saklandığım küçük köyün dışında krallığımı hiç görmedim."

Callan bir kez daha önüne odaklanmadan önce hızla ona baktı. "Toreall'a sadece birkaç kez gittim ama evet. Sorularınızı yanıtlamaya çalışabilirim."

Gündelik sohbetlerine devam ederek Hale'in malikânesine doğru ilerlediler. Eliza'nın yanı sıra Rayner da onlarla birlikteydi. Briar ve Sawyer diğer malikâneye geri dönüyorlardı. Scarlett ve diğerlerinin ne yaptıklarını bilmiyordu.

Hale, evine yaklaşan iki muhafıza başıyla selam verdi. Komutanın malikanesine çok benziyordu, belki biraz daha küçüktü. Bahçe bakımlıydı, çeşitli ağaçlar

Evin etrafı güneşten korunmak için gölge sağlıyordu. Evin etrafında birkaç patika vardı ve ana yol boyunca evin önüne doğru ilerlediklerinde uzaktan çocuk sesleri duyuluyordu.

Hale gülümsedi. "Çit labirentini bulmuş olmalılar." "Çit labirenti mi?" Callan sordu.

Hale başını salladı. "Arka taraftaki bahçede. Büyük bir labirent. Avonleya'ya ilk geldiğimizde babam benim için yaptırmıştı. Onu ezberlemek için kaç saat harcadığımı sayamam. Sonra babam toprak büyüğü olan bir Avonleyalı buldu ve gelip her şeyi değiştirmesini istedi. Ne zaman düzene fazla aşına olsam bunu yaptı."

Callan kendini bu fikre gülerken buldu ve gençken aynı şeyi yaptığını hayal edebildi.

Adının söylendiğini duyduğunda attan iniyordu. Tam zamanında dönerek Eva'yı yakaladı ve ona doğru atıldı. At arkasından kişnedi, gergin bir şekilde yer değiştirdi.

"Eva, hayvanların yanında dikkatli olmalısın. Bunu biliyorsun," diye nazikçe azarladı.

"Üzgünüm Cal," dedi çenesi düşerek.

Bir eliyle kızın saçlarını düzeltti. Saçlarının bir tarafı karmaşık bir şekilde örülmüştü ve omzunun üzerinden sarkıyordu ama dağınık saçlar yüzünü çerçevelemeye başlamıştı bile. "Bugün neler yaptın?"

Öfkelendi. "Tava derslerime devam etmem gerektiğini söylüyor. Hepimize bir saat boyunca aritmetik çalıştırdı," diye sızlandı.

Callan sırtıma dürtüsüyle savaştı, dudakları seğirdi. "Şimdi mi? Leydi Tava haklı, biliyorsun. Çalışmaların önemli."

Eva alt dudağını somurtarak dışarı çıkardı. "Onun tarafını tutacağınızı biliyordum. Her zaman onun tarafını tutuyorsun."

"Her zaman onun tarafını tutmuyorum," diye iç geçirdi Callan, yüzüne bakmak için çömeldi. Parmağıyla alt dudağına hafifçe dokundu. "Ancak bu, bir erkeğe hiç yakışmıyor."

Prenses." Eva hızla dudağını içine çekti ama kollarını aynı tavırla kavuşturdu. "Ben de derslerimden her zaman zevk almadım ama yine de önemliydi," diye denedi.

"Tava da aynı şeyi söyledi," diye mırıldandı.

"Ve tüm gün boyunca ders çalışmak zorunda mıydınız?"

"Hayır," diye cevap verdi Eva, sesi hâlâ mızımızlanmaya yakındı, ta ki hafifçe canlanana kadar. "Tava da bugün tek başıma binmeme izin verdi."

"Leydi Tava," diye düzeltti Callan.

Eva'nın kaşları çatıldı. "Evlendikten sonra da ona Leydi Tava dememi isteyecek misiniz?"

Callan geriye doğru sallandı, neredeyse kışının üstüne düşüyordu. Altı yaşındaki bir çocuğa kur yapmasının bir oyun olduğunu nasıl açıklayacaktı? Gerçek flörtün sadece birkaç hafta sürdüğünü ve felaketle sonuçlandığını?

Başka bir çocuk Eva'nın adını söyleyerek dikkatini dağıttı ve Eva omzunun üzerinden sesin kaynağına bakarak başka bir küçük kıza el salladı. Callan'a döndü, ayakları bir o yana bir bu yana kıpırdanıyordu. "Artık gidebilir miyim?"

Gülümsedi, bu kesinti onu sorusuna cevap vermek zorunda kalmaktan kurtardığı için minnettardı. "Git oyna Eva," diye cevap verdi, ayağa kalkarken. "Akşam yemeği için diğer malikâneye dönme vakti geldiğinde gelip seni bulacağım."

Göz açıp kapayıncaya kadar gitmişti, saç örgüsü arkasından fırlamıştı.

Callan diğerlerinin nereye gittiğini görmek için döndü ve Hale'in onu yakından izlediğini gördü.

"Siz ve Leydi Tava nişanlı mısınız?" Hale sordu.

"Hayır," diye cevap verdi Callan hızla, Drake'i arıyordu. Sadece Rayner'ın Tula'yı aramaya gittiğini varsayabilirdi ve Eliza'nın nereye kaybolduğunu kim bilebilirdi.

"Kur yapmak mı?"

Callan salladı onun Kafa. "Eva dilekler
Biz vardı." niyetlendiğinden çok daha
bastırılmış bir şekilde cevap verdi. Hale inceledi

yavaşça başını sallamadan önce bir süre daha bekledi. "Drake nerede?"

"Sanırım Leydi Tava'yı bulmaya gitti," diye cevap verdi Hale, Eva'nın kaçtığı yöne doğru sol taraflarındaki patikayı işaret ederek. "Gidelim mi?"

İki kral evin arka tarafına, gerçekten de büyük çitlerin uzandığı yere doğru ilerlediler. Uzunlardı, Callan'ın başının üzerine kadar uzanıyorlardı ve sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyorlardı. Drake'in bunlardan birinin yakınındaki bir bankta Tava'yla konuştuğunu gördü ve Hale'le birlikte yaklaştıklarında Tava onları fark edip hemen ayağa kalktı.

Önünde durduklarında başını eğdi. "Majesteleri," diye usulca selamladı.

Callan'ın dudakları unvan karşısında birbirine yapıştı. "Leydi Tava," dedi sıkıca. Drake'in göz ucuyla kaşlarını çatarak aralarında bir ileri bir geri baktığını gördü.

Hale'e dönüp başını eğmeden önce bir saniye kadar onun bakışlarını üzerinde tuttu. "Lord Coventry."

Hale ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Bana Hale demeni söylemiştim," diye cevap verdi.

Ve kızın yanakları hafifçe kızardığında Callan'ın göğsünde bir şeyler sıkıştı. Hale'in kendisi için kızarmadığını biliyordu. Arka planda kalmaya, görülmeye ve sonra da görmezden gelinmeye alışkındı. Herhangi bir ilgi onun böyle kızarmasına neden olabilirdi. Hale için değildi... değil mi?

"Labirenti denedin mi?" Hale sordu, ses tonunda biraz muziplik vardı.

Tava güldü. "Cesaret edemedim," diye cevap verdi, ellerini önünde kavuşturarak. "Orada saatlerce kaybolma riskini göze alamazdım."

"Belki yemekten sonra bu konuyu birlikte ele alabiliriz. Hepimiz," diye ekledi Callan ve Drake'e hitaben.

"Bu pek adil görünmüyor," diye karşı çıktı. "Labirentin düzenini biliyorsun."

Hale bunu bir süre düşündükten sonra, "Haklısınız. Önümüzdeki bir ya da iki gün içinde bunu değiştirmesi için biriyle temasa geçeceğim. O zaman hepimiz eşit şartlarda olacağız."

Ona gülümsedi ve Callan bunun gerçek gülümsemesi değil de çocukluğundan beri kendisine aşılarmış olan ağırbaşlı gülümsemesi olduğu için minnettardı. "Bu çok hoş olurdu."

"Dört gözle bekliyorum," diye cevap verdi Hale. Gözlerini eve doğru çevirdi. "Bu öğleden sonra halletmem gereken bazı meseleler var ama yakında hepinizle görüşeceğim. Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen personelinden herhangi birine sormaktan çekinmeyin."

Hale kulak kesildikten sonra Drake Callan'a döndü. "Bugün öğrendiklerimizden ne anlıyorsun?"

"Hale'in gerçek Toreall kralı olmasından ne anlıyorum?" Callan çenesini ovuşturarak sordu. "Bir insan bundan ne çıkarır bilmiyorum. Sanırım bu iyi bir şey. Toreall halkının onun hikâyesine inanacağını varsayıyorum." Sert bir nefes verdi. "Bu savaşı kazanırsak endişelenmem gereken kendi zorluklarım olacak. İnsanlarla dolu bir krallığı onları terk etmediğime, yardım almaya gittiğime nasıl ikna edeceğimden başlayarak?"

"Eğer bu savaşı kazanırsak, bunun yeterince açık olacağını düşünüyorum, sence de öyle değil mi?" Drake kollarını göğsünde kavuşturarak sordu.

"Çok fazla değişken var," dedi Callan. "Dikkate alınması gereken çok şey var ve benim elimde hiçbir kaynak yok. Babamın danışmanlarından hiçbirisi. Kişisel korumalarım. Hiçbir şeyim yok."

Tava'nın kayıp gittiğini fark ettiğinde kelimeler dudaklarından döküldü.

"Elimden gelen her şekilde yardım edeceğimi biliyorsun," dedi Drake. "Tava da öyle."

Bunu biliyordu. Tava'nın aralarındaki bu şeyin, daha doğrusu bu noktadaki eksikliğin, Windonelle halkına yardım etmeyi engellemesine izin vermeyeceğini biliyordu, ama aynı zamanda daha önce olduğu kadar açık sözlü olmayacağını da biliyordu. Hayatındaki erkeklerin emirlerini yerine getiren uysal kadın rolüne geri dönecekti. Takip etmek

Kralından gelen emirler. Arka planda çalışmaya geri donecekti.

Peki ne istiyorsun Callan?

Onu değil. Bunu kesinlikle istemiyordu.

Ama hiçbir şeyi yoktu. Ona sunacak hiçbir şeyi yoktu. Parçalanmış bir gelecek, ruhunda büyüyen bir boşluk ve ışığı ele geçirmekle tehdit eden bir karanlıktan başka verecek hiçbir şeyi yoktu.

Kim bunun için burada kalır ki?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

OceanofPDF.com

TALWYN

"Bitki prensinizi gördüm," dedi Nuri, Talwyn Windonelle kalesinin dışında havadan adımını attığında. Gece Çocuğu onun gideceğini nereden bilebilirdi ki?

Talwyn tam da bu anda ortaya çıktığını bilmiyordu. Onun aniden ortaya çıkışı karşısında irkilmemişti bile. Talwyn herhangi bir duygudan yoksun yüzüyle ona baktığında Nuri devam etti. "Biliyorsun işte. Cassius'tan o takip işaretini çıkarmayı başardıkları gece. O da oradaydı."

"Görevinde başarısız olduğun geceyi mi kastediyorsun?" Talwyn soğuk bir şekilde karşılık verdi.

"Öyle mi yaptım?"

"Scarlett'i gözaltına alıp buraya getirmeniz gerekiyordu. Burada olmadığına göre, başarısız olmuştunuz gibi görünüyor."

Nuri ince omuzlarını silkti. "Sanırım kime sorduğunuza bağlı."

"Bu hiç mantıklı değil," diye tersledi Talwyn, kale girişine doğru ilerlerken.

Nuri de onunla birlikte dans ediyor, Talwyn'in yüzünü görebilmesi için geriye doğru yürüyordu. İlk kez dışının kapüşonu açıldı ama gökyüzü kapalıydı, bu yüzden güneşten zayıf düşme tehlikesi yoktu.

"Mesele bu değil. Mesele çiçekçinizin orada olması. İyi görünüyordu. Huysuz. Çatık kaşlı. Growly." O

tekrar omuz silkti. "Bilirsin işte, her zamanki gibi."

Bu Azrail'i dışarıdan bakanlar için oldukça doğru bir şekilde tanımlıyordu ama Talwyn hâlâ Nuri'nin tüm bunları ona neden anlattığından tam olarak emin değildi.

"O günler önceydi," dedi Talwyn.

"Öyleydi," diye kabul etti. "O zamandan beri seni prens olmak isteyen kişi olmadan görmedim."

Talwyn kısa bir süre için adımlarının ortasında durakladı.

Nuri... iyi mi davranıyordu? Dolambaçlı bir şekilde, Talwyn'in onun için sürekli endişelendiğini bildiği için mi Azrael'in iyi olduğunu bilmesine izin veriyordu? En iyi çabalarına rağmen onu sık sık düşünmüyor muydu?

Hayır. Bu değildi. Bu Alaric'in verdiği bir çeşit görevdi. Fae Kraliçesi ile arkadaş ol. Güvenini kazanmak. Karşılığında bir şey istemeden kimse ona iyi davranmazdı. Burada hiç müttefiki yoktu. Artık yoktu. Hepsini kovduğundan beri.

Talwyn'in Su Mahkemesi'ndeki kumsalda o günden beri haber alamadığı Ashtine'den başka kimse yoktu. Bu bir haftadan uzun bir süre önceydi. Sonunda onu da uzaklaştırmıştı.

Nuri dönmüş, şimdi onun önünde yürüyordu ve Talwyn onun ardından kaleye girdiğinde Nuri çoktan gözden kaybolmuştu. Yanılmamıştı. Talwyn Tarık'tan neredeyse hiç uzak kalmamıştı. Gecelerini Beyaz Salon'daki yatağında onun yanında geçirmişti. Diğer Mahkemeleri kontrol etmek için çıktığı yolculuklarda ona eşlik etmişti ve Tarek'in gönlü alınmış görünüyordu. Ashtine'i bir daha sormadı ya da batıya yelken açanlara yanlış bilgi vermek için onu kullanmayı gündeme getirmedi. Zaten artık bunu yapamazlardı. Artık onları izleyemiyorlardı. Scarlett hepsini şaşırtarak Rydeon'da ortaya çıktıklarında bundan emin olmuştu.

Maraan Lordları o zamandan önce günlerce Scarlett'in kuzey kıtasında ne yaptığını anlamaya çalışmışlardı. Mikale elbette gidip ona orada bir tuzak kurmak istemişti. Alaric ise, Scarlett'in

Elini göstermesi için. Lord Tyndell... Şey, son zamanlarda pek ortalıkta görünmüyor, çoğu işi Alaric ve Mikale'e bırakıyordu. Talwyn'in aslında Lord'un bugünlerde neyin peşinde olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Üçüncü kata çıkan merdivenleri çıkarken Tarık'ın da en az onun kadar dikkatini dağıttığını fark etti. Eskiden olduğu gibi toplantılara katılması gerekmiyordu. Ta ki bugüne kadar. Bu sabah Alaric tarafından çağırılmıştı ve Talwyn yalnız kalma, nefes alma fırsatını memnuniyetle karşılamıştı. Günler sonra ilk kez kurda dönüşmüş ve Dresden Ormanı'nda koşmaya başlamıştı; sürüsü de onu karşılamak için ortaya çıkmıştı.

Maliq hariç hepsi. Görünüşe göre Maliq onu terk ettiğinde ruh hayvanı da onları terk etmişti.

Konsey odasına girdiğinde Tarık'ın dikkatini tam olarak neyden uzaklaştırmaya çalıştığını nasıl anlayacağını düşünüyordu ve dondu kaldı. Bir kişi dışında oda boştu.

Alaric.

Bir duvar boyunca uzanan alkol arabasının yanında durmuş, elinde bir bardak likörle pencereden dışarı bakıyordu. Kadın içeri girdiğinde ona bakmadı, sadece içkisinden bir yudum aldı. Koyu renk saçları ensesinde toplanmıştı ve siyah pantolonunun üzerine beyaz bir tunik ve gri bir ceket giymişti.

Daha önce onunla hiç yalnız kalmamıştı. Bir kez bile. Tarık her zaman yanındaydı, sanki aralarında bir tampon gibiydi. Çok ileri gittiğini düşündüğünde onu kurnazca uyarmaya çalışırdı ama bu onun hiç umurunda olmamıştı. Ama birdenbire bu odada, Kara Sendika'nın yöneticisiyle, bir Maraen Prensiyle tamamen yalnız kalmak... Tarık'ın havada asılı duran varlığını neredeyse hoş karşılayacaktı.

Talwyn çenesini kaldırarak omuzlarını dikleştirdi ve kapıyı kararlı bir tıkırtıyla arkasından kapattı. Parmaklarını esnetti, bileğine sarılı gümüş bilezik savunma yapmak zorunda kalma olasılığı karşısında enerjiyle titreşiyordu

Kendisi. O büyüü kullanacağından değil. Taht odasından beri enerji değiştirme yeteneğine dokunmamıştı.

Alaric sonunda ona baktı, gözlerini kısa bir süre için kaçırdı, dudakları en ufak bir şekilde seğirdi.

"Majesteleri."

"Alaric," diye sıkıca cevap verdi ve onun unvansızlık karşısında kaskatı kesildiğini gördü. Ama ona ne diyecekti ki? Onun efendisi değildi. Onun tebaası değildi. "Toplantı saati değişti mi?"

"Hayır," diye yanıtladı içkisinden bir yudum daha alarak. Bardağa baktı ve içindekileri karıştırarak inceledi.

"O zaman diğer herkes nerede?" Talwyn sordu. "Onlar başka işlerle uğraşıyorlar," diye yanıtladı Alaric, Sonunda pencereden döndü. Eliyle masayı işaret etti. "Lütfen oturun."

Hızlı adımlarla masaya doğru ilerledi ve karşı uçtaki sandalyeye oturdu. Kendi tarafındaki koltuğa otururken Alaric'in yüzünden neredeyse eğlenen bir ifade geçti. İçki bardağını tekrar çevirdi, görünüşe göre düşüncelere dalmıştı, sonra bardağı sert bir gümbürtüyle masanın üzerine bıraktı.

"Biz müttefikiz, değil mi... Talwyn?" Adını söylediğinde Talwyn'in bakışlarıyla karşılaştı, koyu renk gözlerinden bir meydan okuma yayılıyordu.

"Farkında olmadığım bir şey değişmediyse, evet," diye karşılık verdi, dirsekleri sandalyesinin kollarına dayanmış, elleri masanın altındaki uçlara sıkıca kıvrılmıştı.

Alaric sandalyesine oturmadan önce uzun bir süre onu inceledi, duruşu rahatlamıştı. İçki bardağıyla oynarken sordu: "Gücü algılayabildiğimi biliyor muydun? Bir odadaki en güçlü kişinin kim olduğunu hissedebiliyorum. Gücün ne zaman tükendiğini ve ne zaman dolduğunu anlayabilirim."

"Bu kulağa inanılmaz derecede faydalı geliyor," diye kestirip attı.

"Oldukça," diye karşılık verdi. "Elbette, bir varlık ne kadar uzakta olursa, onu tespit etmem de o kadar zor oluyor. Örneğin Scarlett, ayrıldıktan günler sonra bile, güç rezervleri doluyken onu hissedebiliyordum."

"İlginç," dedi Talwyn, bu işin nereye varacağından emin değildi.

"İlginç olan şu ki Majesteleri, bir haftadan biraz daha uzun bir süre önce buranın güneyinde başka bir büyük güç tespit etmeye başladım. Su Mahkemesi'nde," dedi Alaric, kadehini biraz daha sertçe çevirerek. "Bunun sizin Sualtı Hapishanesi'ne girmeye çalışmanız olduğunu düşünmüştüm."

"Kulağa mantıklı geliyor," dedi sıkıca.

"Öyle, değil mi?" diye kabul etti, bardağı dudaklarına götürdü ve içkinin geri kalanını geri fırlattı. Bardağı masanın üzerine sertçe bıraktı. "O gücü hâlâ hissedebildiğim gerçeği dışında ve artık Su Mahkemesi'nde değil, daha da güneyde. Ve giderek güçleniyor. Sen, muhtemelen şu anda bu kıtadaki en güçlü varlık, karşımda otururken bunun nedenini bana söyleyebilir misin?"

Water Court'un güneyinde mi?

Talwyn, Suikastçı Lord'a bakarken kaskatı kesilmişti. Su Sarayı'nın güneyinde uçsuz bucaksız bir deniz vardı. Nihayetinde adalar vardı ama bu kıta tarafından yönetilmiyorlardı. Ona anlatıldığına göre, birkaç yüzyıldır buralarda yerleşim olmamıştı. Bir zamanlar büyük bir kötülük buralarda yaşamış ama sürgün edilmişti. Adalar o zamandan beri ıssız kalmış. Bir lanet ya da başka bir efsaneyle ilgili bir şey.

Ama o adalardan gelen gücü hissediyorsa, belki de bu bir efsane değildi.

"Su Sarayı'nın güneyine hiç gitmedim," diye cevap verdi Talwyn. "Sadece oranın güneyindeki adalarla ilgili efsaneleri biliyorum."

Alaric'in dudaklarında küçük, acımasız bir gülümseme belirdi. "Evet," diye düşündü. "O efsaneleri ben de biliyorum. Bu... o değil."

"O zaman bu konuda benden daha çok şey biliyorsun. Beni neden buraya çağırdınız?"

"Bu gücün kaynağını bulmaları için adamlarımdan bazılarını gönderdim," diyerek onun sorusunu duymazdan geldi.

"Ve? Ne öğrendiler?" "Hiçbir şey," dedi basitçe.

"Hiçbir şey," diye tekrarladı. "Belki de daha iyi insanlara ihtiyacınız vardır."

Alaric, "Bir su atına binip de hikayesini anlatacak kadar yaşayabilecek sadece bir avuç insan tanıyorum," demeden önce bu ifadenin değerini düşündüğünü gösterir bir tavır takındı. Talwyn'in nefesi kesildi, Alaric'in yüzündeki o zalim gülümseme büyüdü. "Hayır Majesteleri, sorunun benim halkım olduğuna inanmıyorum."

Abrax.

Abrax insanları dışarıda tutuyordu, bu da sadece Ashtine'in orada olduğu anlamına gelebilirdi.

"O zaman sorunun ne olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu, sesi sert ve sinirliydi.

Alaric ayağa kalktı, içki arabasına doğru ilerledi ve bardağını yeniden doldurdu. Kadına bir kez daha dönmeden önce bir yudum daha aldı. "Bu gizemli güç kaynağıyla ilgili çok sayıda sorun olduğunu düşünüyorum ama şu anda karşılaştığım en büyük sorun müttefiklerimin değersiz olduğunu kanıtlamaları. Dahası, onların sadakatini sorguluyorum."

"Böyle bir sorgulamayı gerektirecek hiçbir şey yapmadım," diye hırladı Talwyn, bir elini kaldırıp önündeki masaya vurarak. "Sana boşuna olacağını söylememe rağmen Şekil Değiştirenlerle konuşmaya çalıştım. Tarek oradaydı. Her şeye tanık oldu." Adam ona o sinir bozucu bakışlarıyla bakmaya devam edip lanet olası içkisini yudumlayınca, kadın devam etti. "Sualtı Hapishanesi'ne girmek için Su Prensi'ne ihtiyaç var. Bir çözüm bulunana kadar bu da şu anda mümkün değil."

"Doğru," diye kabul etti Alaric. "Ancak, Fae Kraliyetleri ile düzgün bir şekilde ilgilenilmiş olsaydı, yeni bir Su Prensi

zaten kurulmuştur ve bu bir sorun teşkil etmeyecektir."

Buna karşı çıkamazdı ama bunun için özür dileyecekse de lanetlenmeliydi. Samimiyetsiz bir özür anlamsızdı ve Alaric'in zaten bunu anlayacağını hissediyordu.

"Peki ya Prenses Ashtine?" Alaric sordu. "Onun sunacak bir fikri yok mu?" Başını yana eğerek onu izledi ve tepkilerini ölçtü. Hiçbir şey belli etmiyordu, hiçbir duygu izi yoktu.

"Hayır," diye sertçe cevap verdi. "Nasima onu terk ettiğinden beri rahatsızlığı devam ediyor."

Ruh hayvanından bahsedilince Alaric'in yüzünde bir şey belirdi. Küçümseme mi yoksa hoşnutsuzluk mu? Belki ikisi de.

"Avonleya'nın içinde ne yatıyor?" Talwyn sordu. Bu soru haftalardır aklını kurcalıyordu ama endişelenmesi gereken başka şeyler vardı. Şimdi ise Alaric'in bu savaştan tam olarak ne kazanacağını merak ediyordu. İntikam almak istiyordu, Avonleya'nın mahvolduğunu görmek istiyordu ama Alaric krallığın kendisini değil, sadece barındırdıklarını önemsiyor gibiydi. Ruh hayvanlarının onu koruduğu belliydi, bu da neden Avonleya'nın yanında yer aldıklarını açıklıyordu. Ruh hayvanlarına karşı çıkmak aptallıktı. Bunu biliyordu ama onlar sadece işlerine geldiğinde ortaya çıkıyorlardı. Elbette, bağlı oldukları kişi onları çağırabilirdi ama hayvanın cevap vermesini gerektiren hiçbir şey yoktu. Nasima bunun yeterince kanıtıydı.

Maliq de öyleydi.

Taht odasında onun için gelmeyi başaramadığından beri Celeste'in kurdunu çağırmaya çalışmamıştı. Bunun nedeni kısmen aralarındaki bağın hâlâ var olup olmadığından emin olmamasıydı. Daha çok da bu sorunun cevabını bilmek istemediği için.

Alaric masaya geri dönerek bir kez daha yerine oturdu. Arkasına yaslandı ve bir bileğini dizinin üzerinden geçirdi. "Biliyor musun, bir keresinde Scarlett'le daha fazla şey paylaşarak onu mantıklı düşünmeye ikna etmeye çalışmışım. Eğer tüm gerçekleri öğrenirse, beni anlayacağını ve bana katılmayı isteyerek değil, seçerek kabul edeceğini düşünmüştüm.

güç." İçkisinden bir yudum aldı. "Tabii ki tüm bunlar onu o lanet olası Ateş Prensi'nin kollarına daha da itti. Onu saklamak için harcadığım onca yıl boşa gitti." Bu son kısmı daha çok kendi kendine mırıldanıyor gibiydi. Bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi. "O ateş Fae'si sınırı geçip bu topraklara adım attığı anda her şey boka sarmaya başladı. Kraliçesi tarafından silahımı aramak için buraya gönderildi. Bu arada, onun fısıltılarına nasıl rastladın? Sık sık merak etmişimdir."

Gülen bir tip olsaydı, bunun nasıl gerçekleştiğine dair ironi karşısında kendini kaybederdi. Görünüşe göre, en son ne zaman bir şeye güldüğünü hatırlayamıyordu. En son ne zaman gülümsediğini hatırlayabildiğinden bile emin değildi.

"Rüzgârlar onun hakkında Ashtine'e fısıldadı," diye yanıtladı. "Bu da beni Kahin'e danışmaya yöneltti."

Tek cevabı "Ah," oldu. Liköründen bir yudum daha aldı. "Mantığa daha açık görünüyorsun. Çırağımın aksine."

"Senin çırağın," diye tekrarladı soğuk bir şekilde.

"Onu tıpkı benim gibi olması için eğittim," dedi. "Bu yüzden bu kadar zorlu bir rakip olduğunu kanıtlıyor. Benim düşündüğüm gibi düşünüyor. Benim gibi strateji kuruyor. Bu yüzden farklı bir şey denemeliyim. Onun beklemeyeceği bir hamle yapmalıyım."

"Denizdeki saldırının beklenmedik bir şey olduğu düşünülebilir."

"Belki de," diye düşündü. "Ama bu fiziksel bir saldırıdan ziyade zihinsel bir saldırı. Onu sadece güçle yenemeyiz. Artık öyle değil. Gücünü çok iyi kullanmayı öğrendi ve Avonleya'ya vardıklarında

-Aptalca harcadığı anahtarlar olmadan içeri girmenin bir yolunu bulabilirse çok daha güçlü olacak. Hayır, onu her zaman kontrol ettiğim şekilde yenecek ve öfkesi onu her zamanki gibi küstah yapacak."

Onun öfkesi.

İkiz alevler arasındaki bağıın derinliğini anlamadığı açıktı. Sorin'i kaybettiği için duyduğu öfke dünyayı yakıp yıkmaya yeterdi. Öfkesinin közü çoktan kaynamaya başlamıştı, sıcak ve hazır, ateşini canlandırmak için onu bekliyordu ve sonra her şeyi ve her şeyi tüketmesine izin verecekti. Yoluna neyin çıktığını umursamayacaktı.

Scarlett'in sahip olduğu güce sahip olsaydı Cyrus da böyle yapardı.

Tarık'ın öldüğünü düşündüğünde de böyle hissetmesi gerekirdi. Onun yerine Azrail'e gitmişti.

"Maraan'ların ikiz alevleri var mı?" diye sordu aniden. Çünkü tanrılar adına, bunun ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikri olsaydı, bunun herhangi bir gazap olmadığını bilirdi.

Alaric onun rastgele sorusu karşısında şaşırarak durakladı ama sonra alay etti. "Hayır, Majesteleri. Tanrılar tarafından bize böyle bir şey bahşedilmedi. Maraanlar ve seraflar tek bir amaç için yaratıldılar. İkiz alev bağı onların Mirası için bir hediye olarak yaratıldı, hizmet etmek için gerçek bir amaçla yaratılanlar için değil."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Miras, yarı-tanrıların çocuklarıdır," dedi Alaric, sesinde acı bir tını vardı. "Yarı tanrılar, bir tanrının bir ölümlüden çocuk sahibi olmasıyla ortaya çıkan yavrulardır."

"Neden bir tanrı bir ölümlüden çocuk sahibi olsun ki?" Bu fikir bile saçmaydı.

Alaric omuz silkti. "Sonsuzluk yaşamak için uzun bir süre. Sıkılırlar. Küçük. Deneysel. Belki de sonsuz yaşamlarının bir noktasında birini önemsiyorlardır. Bunu bilemem. Bildiğim tek şey, çeşitli dünyalarını birden fazla şekilde doldurdıkları. Bazı soylar yaratıldı," dedi eliyle kendini göstererek. "Bazıları da doğdu."

"O zaman Avonleyanlar nedir?"

Alaric, "Sanırım hepsi eski sayılır," diye cevap verdi. "Ama orijinal Avonleyanlılar bir tanrı ile bir yarı-tanrının ürünüydü."

"Bir tanrı ve bir..." Bu tür bir güç, damarlarında bir tanrının gücünün dolaşması? Elbette, bir yarı tanrı yarı ölümlü olurdu, ama bir Avonleyan sadece çeyrek ölümlü olurdu. Ve eğer başka bir Avonleyan'dan çocuk sahibi olurlarsa ve çocukları da bunu yapmaya devam ederse, sonunda bu ölümlü kanı bir hiç olur.

Gözlerini Alaric'e dikti. "O zaman Scarlett nedir? Avonleyan mı yoksa Legacy mi?"

Alaric'in yüzünü bilmiş bir gülümseme kapladı. "Sanırım bir gün için bu kadar tarih yeter. Bir süre sonra her şey çok karmaşık bir hal alıyor. Tanrı ve ölümlü. Avonleyan ve Miras. Yarı tanrı. İlah. Tanrılar sonsuz yaşam süresine sahip vefasız varlıklardır. Konumuza dönelim: Sizinle değerli bir şey paylaştım. Senin de aynısını yapman adil olur."

"Seninle paylaşabileceğim, zaten bilmediğin bir şey olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi, hâlâ adamın az önce söylediği her şeyi zihnine yerleştirmeye çalışıyordu.

"Bunun doğru olduğuna inanmasam da, bugün seni buraya çağırmamın nedeni bu değil," dedi ve ayağa kalkıp ona doğru ilerledi. "Sakladığını bildiğim bir bilgiyi paylaşmayı reddettiğin için benimle paylaşabileceğin başka bir şey var."

Masanın altında elinde dikenli bir sarmaşık belirdi. Ayağa kalktı, ince bir hava kalkanını vücuduna yaklaştırdı. "Bu anlaşmada diğerlerinden bilgi sakladığından şüphelenilen tek kişi ben değilim."

"Sana söz verdiğim şeyi yerine getirmiyor muyum? İntikamını alman için sana yardım etmiyor muyum?"

Bir adım daha yaklaştı.

"Öyle misin?" diye sordu. "Çünkü oturduğum yerden öyle görünmüyor."

"Peki bu kimin suçu, Çocuk?" diye alay ederek bir adım daha attı. "Asillerin Edria'dan kaçmasına izin veren sensin. Şekil Değiştirenleri davamıza katılmaya ikna edemeyen sensin. Sualtı Hapishanesi'ne giden başka bir yol aramayı reddeden sensin." Durakladı, şimdi ondan sadece bir metre uzakta duruyordu, başı eğikti. "Ya da daha doğrusu, bu küçük sorunun etrafındaki çalışmayı paylaşmayı reddeden sensin."

"Nasıl yapılacağını bilmiyorum," diye mırıldandı ve bu tamamen yalan değildi. Sualtı Hapishanesi'ne giriş için Su Prensi'nin kan bağı gerekiyordu. Eğer Ashtine bir varis taşımıyor olsaydı, Talwyn'in hapishaneye girmenin alternatif bir yolunu aramaya nereden başlayacağı konusunda hiçbir fikri olmazdı.

Ona verdiği gülümseme, sıkıcı ve hoşgörölü bir gülümsemeydi, tıpkı bir çocuğun canını sıktığında verdiği gülümsemeye benziyordu. "Serafların ve Maraanların güçlerini nasıl elde ettiklerini biliyor musun?"

Talwyn konunun aniden değişmesine engel olamasa da etrafındaki kalkanın rüzgarını güçlendirdi.

"Birkaç ay öncesine kadar Maraanların varlığından haberdar olmadığımı düşünürsek, hayır. Bizim gibi onlarla birlikte doğduğunuzu varsaydım."

"Gücümüzü alıyoruz," dedi Alaric, tüm tavrı soğuklaşarak. "Bu bir tür ayin. Tek bir fırsatımız var. Bir kez bir armağan aldığımızda, ikinci bir şansımız olmaz. Fikrimizi değiştirmek yok. Doğal olarak, bu çok dikkatli düşünülmüş verilmiş bir karardır."

"Doğal olarak."

"Düşünülmesi gereken çok şey var," diye devam etti, sanki o hiç konuşmamış gibi. "İnsanın ne tür bir güç istediği. Bu gücün nasıl yeniden doldurulacağı. Nasıl alınacağı." Elindeki kadehte kalan son içkiyi de devirdi ve usulca masaya bıraktı. "Örneğin ben, bir Mirasın gücünü aldım. Eğitiminizin size Avonleyanlıların güç rezervlerini nasıl doldurduklarını öğrettiğini varsayıyorum, değil mi?"

"Elbette yaptılar. Bu yüzden-" Tamamen hareketsiz kaldı.

Fae'lere kendi sihirlerinin verilmesinin nedenlerinden biri de buydu.

Sonra dizleri büküldü ve ayakta durabilmek için masayı kavradı. Büyü, soğuk, karanlık ve yağlı, kalkanının üzerinden yılan gibi kıvrılıyordu ve gücünün varlığından sökülüp alındığını hissedebiliyordu.

"Beslendiğim güç ne kadar güçlüyse, benim gücüm de o kadar güçlü olur," dedi Alaric, artık ona dokunabilecek kadar yaklaşıyor. "Tarek geçtiğimiz yıllarda yeterince iyiydi ama Edria Denizi'nin yukarısındaki savaştan sonra rezervlerimi acı verici bir şekilde boş buluyorum."

Dizlerinin üzerine çökerken, gücünden gelen şiddetli bir çekiş dudaklarından bir çığlık kopardı. Çırpındı, kontrolü bir nebze olsun ele geçirmeye çalıştı ama hiçbir şey yapamadı. Adam ondan güç çekerken tamamen onun merhametine kalmıştı.

Alaric ona sadece karanlık bir şekilde gülümsedi. "Saraylarınız hakkındaki bilginizi benimle paylaşmak istemiyorsanız, Majesteleri, sizin için kesinlikle başka kullanım alanları bulabilirim."

Talwyn Su Avlusu'nda kumların üzerinde tökezledi. Ashtine'i bulmak için Güney Adaları'na gitmek istemişti ama Alaric ondan o kadar çok şey almıştı ki ancak bu kadar uzağa gidebilmişti. Yer değiştirmek mümkün değildi. Bir esintiyi zorlukla toplayabiliyor ya da botlarının altındaki kumu karıştırıramıyordu. Daha önce sadece bir kez bu kadar bitkin düştüğünden emindi.

Azrael bir gün eğitim sırasında onu rezervlerini boşaltmaya zorlamıştı. Bunun nasıl bir şey olduğunu hissetmesini istemişti, böylece çok azaldığında fark edebilecekti. Geriye dönüp baktığında, onu hiç sorgulamamıştı. Yapmıştı

Tam da istediği gibi, en savunmasız anında onu güvende tutacağını biliyordu.

Azrael onun Alaric'le tek başına bir toplantıya gitmesine asla izin vermezdi. Bunun olmasına asla izin vermezdi.

Bunun olmasına izin vermemeliydi.

Kuma gömüldü ve yüzünü ufka, Abrax'ın Ashtine'i götürdüğü yöne çevirdi. Prensese bir mesaj göndermek istiyordu ama bunu yapmak için bile yeterli rezervi kalmamıştı. Ne söyleyecekti ki zaten? Zaten sahip olduğundan daha fazlasını değil. Sadece iyi olup olmadığını bilmek istiyordu. Bir şeye ihtiyacı var mıydı? İdare edebiliyor muydu? Abrax onu koruyabilirdi ama hayvan ona bakamazdı.

"Talwyn?"

Onun sesini duyunca kaskatı kesildi.

"Biliyor muydun?" diye sordu, sesi herhangi bir duygudan yoksundu.

Ona bakmaya zahmet etmedi.

Onu sessizlik karşıladı. Bu yeterli bir cevaptı.

Her şey nasıl bu hale gelmişti?

Tarık boğazını temizledi. "Şüphelenmiştim ama beni birkaç kişiyle birlikte Güney Adaları'ndaki bu gücün kaynağını bulmaya gönderdi. Biz oraya gidene kadar sizi çağırdığı bana söylenmedi. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu ve önceden bilseydim bile..."

Zaten yapabileceği hiçbir şey yoktu. Alaric'e bağlıydı, Maraan Prensi'ne Kan Bağı yemini etmişti.

"Onun rezervlerini dolduruyordunuz. Ne zamandır?"

"Scarlett Kardeşlik'ten ayrıldığından beri. Aldığı tonik yeteneklerini bastırdı, ama yine de onlardan yararlanabiliyordu." "Nasıl olur da bilmez?" Talwyn sonunda sordu

Ona bakmak için başını çevirdi.

Elleri ceplerindeydi, gözleri onun gibi denize bakıyordu. "Tedbirli biriydi. Geceleri daha güçlü bir tonik alır ve günlerce uyurdu. İktidarda olduklarında

mücadele ederken ve onu cezalandırdıktan sonra onunla ilgilenirken." Omuz silkti çünkü daha fazla söyleyecek ne vardı ki?

"Gerçekten takdir edilmelisin Tarık," dedi soğuk bir sesle.

Ve durdu, gözleri yavaşça onunkilere kayd. "Ne için?"

"Onun küçük güç oyunlarındaki rolünüze bu kadar derinden bağlı olduğunuz için. İsteddiğini elde etmek için her şeyi ve herkesi feda etmeye hazır olduğun için." İnançsız bir şekilde homurdandı. "Gerçekten, ben de böyle yapardım ve yaptım da. Seni suçlayamam. Gerçekten değil."

"Talwyn, ne düşündüğünü bilmiyorum-"

Dengesiz bir şekilde ayağa kalktı. "Ne düşündüğümü bilmiyor musun? Düşündüğüm şey, Tarek, senin Alaric'le son on yıldan çok daha uzun süredir çalıştığın. Eliné'nin nerede olduğuna dair o söylenti yıllar önce Sorin'e tam olarak nasıl ulaştı?" Onu izlerken çenesindeki bir kas gerildi. "En başta onu oraya çekmekte bir rol oynadın mı?"

"Hayır," dedi hemen. "Eliné'nin Baylorin'e gelmesiyle benim hiçbir ilgim yok."

"Ama Sorin'in onun için gelmeye çalışacağını bilerek onu dışarı çektin. Sonuçta ölümüne yol açtın" dedi.

Adamın bakışları tekrar denize kayd ve kadın bir başka inançsızlık sesi çıkardı. "Aferin Tarık. Gerçekten."

Her şeyi görebiliyordu. Her ayrıntı sanki bir perde kalkmış gibi önüne serilmişti. Yıllardır onu izliyordu. Azrael'le birlikteyken, hatta bazı özel anlarında bile sık sık yanındaydı. Azrael'in üçüncüsüydü. Toplantılara katılır, başkalarının bilmediği şeyleri duyardı. Onun zayıflıklarını öğrenmek, ona ulaşmanın en iyi yolunu bulmak zor olmazdı. Tek gereken zaman ve sabırdı. Yıllarca. Yıllarca arkama yaslanıp izledim ve bekledim, küçük şeyleri içime çektim, hafızama kazıdım. Bir hamle yapmak için mükemmel bir fırsat beklemek - bir tür trajedi veya

Travma. Ve çok uzun sürmeye başladığında, Eliné hakkında bilgi yerleştirerek bunu başlattı.

Sonra orada durmuş, onun intikam hayallerine cesaret veren sözler fısıldamıştı. Avonleya'yı küçümseyen ve sadece onun acısını pekiştirmeye yarayan sözler söylüyordu. Annesinin, Eliné'nin, Sorin'in boş bıraktığı yerleri dolduruyordu. Derinlerde yatan terk edilme korkusuyla oynuyordu.

Onunla oynamıştı ve iyi oynamıştı.

Ve şimdi sıkışıp kalmıştı. Bunun için kendisinden başka suçlayacağı kimse yoktu. Onu kesinlikle suçlayamazdı. Son derece zekice ve kendi amaçlarına hizmet etseydi uygulamakta tereddüt etmeyeceği bir plan için değil. Kendi eylemleri de aynı derecede manipülatif, aynı derecede duygusuz ve affedilemezdi. Buradaki tek fark, kurban edilenin kendisi olmasıydı.

İronilerin en güzeli.

"Bunu bu gece daha fazla tartışabiliriz, Ay-Talwyn," dedi Tarık, ses tonu dikkatle nötrdü. "Gözden kaçırmış olabileceğimiz bir şeyi fark edip edemeyeceğinizi görmek için bizimle Güney Adaları'na gelmenizi istiyor."

"Şu anda seyahat edemem," diye tersledi. "O bundan emin oldu."

"Hayır, ben... ben bunu biliyorum. Lord Tyndell hepimizi alacak."

"Hepsi mi?" Onun yanından geçip sahilde Lord'un Ölümün Gölgesi ve tanımadığı başka bir kadınla birlikte durduğu yere baktı.

"Kim o?"

Tarık cevap vermeden önce arkasına baktı. "Sybil. Black Syndicate'in Baş Şifacısı. Aynı zamanda Juliette'in annesiydi."

"Juliette? Kahin mi?"

"Evet."

"Ve Alaric'in tarafını mı tutuyor?"

"Sybil her zaman Alaric'in tarafını tuttu. İ k i s i de Juliette'in neye dönüşeceğinin farkında değildi."

Talwyn başını salladı ve bu gecenin ilerleyen saatlerinde işlemeye çalışması gereken diğer tüm bilgilerle birlikte bunu da bir kenara not etti. Yalnız kaldığında.

"Peki neden hiçbiriniz bir ruh hayvanını geçemezken benim geçebileceğimi düşünüyorsunuz? Büyüm tamamen tükenmişken mi? Maliq artık beni ziyaret etmediğinde?"

"Biz sadece keşif yapmaya gidiyoruz, Talwyn. Daha fazla bir şey yapmak istemiyoruz. Sadece bilgi toplayacağız."

"Peki ya reddedersen?"

Tarık ona baktı, cevap gözlerine yansımıştı. Reddetmek bir seçenek değildi ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Belki silahlarla dövüşebilirdi ama bu kadar tükenmiş olmak dengesini bozuyordu. Azrael onu tükenmiş rezervlerle daha fazla antrenman yapmaya ikna etmeye çalışmıştı ama o bunu reddetmiş, bu kadar savunmasız olmaktan nefret etmişti. İşin bu noktaya geleceğine asla inanmamıştı. Sadece daha fazla kibirli aptallık.

Başını sallayarak onayladı ve Tarık'ın elini sırtının alt kısmına koyarak onu kendilerini bekleyenlere doğru götürmesine izin verdi. Pekâlâ bilgi toplayabilirdi. Adaları ziyaret ettikten sonra, rezervleri yeniden dolduğunda oraya kendi başına seyahat edebilecekti. O zaman Ashtine'i arayabilirdi.

Lord Tyndell onu yeterince kibarca selamlamış olsa da, kimse Sybil'i tanıştırma zahmetine girmedi. O her zaman Maraalar arasında en kibar olanıydı.

Bir an sonra havada sürükleniyor ve daha fazla kumun üzerine basıyordu. Bir tarafta uçurumlar, arkasında ise sık ağaçlar vardı. Hava sıcak ve bunaltıcıydı, o kadar yoğun ki bıçakla kesebilirdi.

Tarık kayalıkları göstererek, "Bu sabah o tarafı aradık," diye açıkladı. "Şimdi ağaçların arasına giriyoruz."

"Mükemmel," diye mırıldandı küçük bir böcek sürüsünü eliyle uzaklaştırırken. "Tek kelimeyle mükemmel."

Tarık dönerek Sybil'i ağaçlara doğru takip etti ve Nuri yanında belirdiğinde Talwyn de onu takip etmeye başladı.

"Birinin tasmaşı kısalmış," diye düşündü Kontes. Her zamanki gibi baştan aşağı siyahlar içindeydi. Hava bunaltıcı olmalıydı. Talwyn giydiği pantolon ve kısa kollu tunik içinde rahatsızdı.

"Ve yine de buradasın, kendi görevlerinde başarısız oldun. Tasmanın da bir o kadar kısa olduğunu söyleyebilirim," diye karşılık verdi Talwyn, botu tanımlamak istemediği bir şeyle ezilerek.

"Belki," diye kabul etti Nuri, alçak bir sarmaşığı yolundan iterek. "Belki de oyunu nasıl oynayacağımı yeni öğrenmişimdir."

Talwyn alaycı bir şekilde homurdandı. "Buna böyle mi diyorsun? Bir oyun oynamak için Kan Bağı mı aldın? Belki de bu geri kalanımız için bir oyundan daha fazlasıdır."

Bir sonraki nefeste Talwyn sertçe bir ağacın gövdesine doğru itildi, ağaç kabuğu sırtına batıyordu. Boğazında bir hançer vardı ve onu orada tutan dişi, dişlerini göstererek hırıliyordu.

"Bir an için bile olsa, yaptığım şeyin nedenini biliyormuşum gibi davranma," diye fısıldadı Nuri. Sesi o kadar alçak ve ölümcüldü ki Talwyn büyüsünün onu korumak için yükselmeye çalıştığını hissedebiliyordu ama hiçbir şey yapamadı. "Başkalarını korumak, işlerin gerektiği gibi yürümesini sağlamak için yaptığım fedakârlıkları bildiğini sanma. Küçük, zavallı bir intikam peşinde değilim, seni kibirli güç israfı. Senin sahip olduklarının bir kısmına sahip olsaydım, her şey farklı olurdu. Bunun yerine, arkama yaslanıp duyguların incindiği için onu gereksiz oyunlarla çarçur etmeni izlemek zorundayım."

Talwyn'in yüzünden eksik etmediği öfke parıltısı karşısında dudakları çarpık bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Oh, yine duygularını mı incittim, zavallı küçük kraliçe? O bıçağı biraz daha derine saplamama izin verin. Annesiz ve babasız büyüyen, ilgilenmesi gerekenler tarafından terk edilen tek kişi sen değilsin. Bunu bir sarayda yaptınız. Sana güç ve otorite verildi.

gümüş bir tepside. Diğerleri sokaklarda büyüdü. Bazıları genelevlere satıldı ve burada onlara sırt üstü yatıp bacaklarını açmaları öğretildi, böyle bir şeyin iyi oldukları tek şey olduğu öğretildi. Bazılarına öldürmek, bazılarına çalmak öğretildi. Bazıları size özgürce verilen saygı ve korkuyu hak etmek zorundaydı. Kimse geceleri karnının tok olduğundan emin olmazdı. Sahip olduğunuz az sayıdaki eşyayı kimsenin almadığından emin olmak için kollarınızı eşyalarınıza sıkıca sararak uyumadınız." Kadından sert bir kahkaha geldi. "Hayır, sen hakkında hiçbir şey bilmediğin bir krallığa karşı intikam planları yapma lüksüne sahipsin."

"Çok şey biliyorum-" diye başladı Talwyn.

Nuri'nin çılgin kahkahası yine onun sözünü kesti. "Sen hiçbir şey bilmiyorsun. Sanırım bugün yaşananlar bunu kanıtlıyor, değil mi?"

Talwyn hançerin yan tarafının boğazına saplandığını, kan damlacıklarının şiştiğini ve derisinden aşağı akmaya başladığını hissetti. Bal rengi gözleri onunkilerle buluştu ve içlerinde dans eden çılgınlığı inkâr etmek mümkün değildi. "Söyleyin bana Majesteleri, kafanızı kışınızdan çıkarıp oyunu oynamaya hazır mısınız? Yoksa küçüklüğünüzün sizi gerçekten önemseyen birkaç kişiyi tehlikeye atmasına izin vermeye devam mı edeceksiniz?"

BÖLÜM 26

OceanofPDF.com

ScARLETT

"A Bunun için hazır mısın?" Sorin ona saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmak için uzanarak sordu. Onun dokunuşuna doğru eğildi, onun yakınlığının rahatlığını aradı.

Çünkü hayır, buna hazır değildi.

Bütün o geceler önce, onun eski dairesinde banyoda oturduğunu hatırladı. Pier'deki partiden sonra yeni uyanmıştı. Cassius da oradaydı ve Callan'la buluşma planlarını tamamlamak için Drake'le buluşacaktı.

"Her şey değişmek üzere, değil mi?"

"Evet, Seastar. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak."

Ve öyle de oldu. O günden sonra neredeyse her gün yeni bir şey ortaya çıkıyordu, buna hazır olsun ya da olmasın ve şimdi burada, yine değişimin eşiğinde duruyordu. Yıllardır aradığı cevapların kendisine verilmek üzere olduğunu biliyordu ve aniden bunları istediğinden emin olamadı. Birden Cassius'un Hazel'la tanışmak üzereyken neler hissetmiş olabileceğini anladı. Babasıyla karşılaşma ihtimali karşısında neler hissetmiş olabileceğini.

"Scarlett."

Kulağının dibindeki mırıltı onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve ellerini değiştirdiği elbisesinin üzerinde gezdirdi. Ne giyeceği konusunda bir saatten fazla düşünmüştü, Sorin sabırla ve defalarca ona şu kıyafetleri giymesini söylemişti

kendini nasıl rahat hissediyorsa. Sonunda ona bu durum için ne giyeceğini bilmediğini ve onun için bir şeyler seçmesi gerektiğini söylediğinde, uzandığı koltuktan kaşlarını kaldırdı.

"Benden sana ne yapacağını söylememi mi istiyorsun?"

"Hayır," dedi kızgınlıkla. "Senden beni rahatsız eden ve mantıksız bir durum için ne giyeceğimi söylemeni istiyorum."

"Mantıksız mı?" diye tekrarladı. "Karşılaştığımız diğer her şeyin aksine mi? Rasyonel davrandığında mı?"

"Senden nefret ediyorum," diye homurdanarak yatağa sırt üstü uzandı ve kolunu gözlerinin üzerine attı.

Hafifçe kıkırdadı ve bir an sonra yatak eğilerek onun yanına uzandı, başını yumruğuna dayayarak ona baktı. "Konuş benimle, Aşkım. Sadece gerçekten endişeli olduğunda bu kadar gereksiz dramatik oluyorsun."

"Gereksiz yere dramatik," diye taklit etti.

"Şiddet yerine kelimeler. Şu haline bak Prenses." Yüzüne doğru savrulan yumruğu kendi dramatik iç çekişiyle yakalamıştı. "Ben de ilerleme kaydettiğimizi sanıyordum."

Parmaklarını birbirine geçirmeden önce onun parmak eklemlerini öpmüş ve konuşmaya başlamasını beklemişti.

"Ben seninim ve sen de benimsin," diye fısıldadı. "Bunu hiçbir şey değiştiremez. Ne olursa olsun... bu gece ne öğrenirsek öğrenelim."

Bu güvenceye neden ihtiyaç duyduğunu bilmiyordu. Belki de sadece kelimeleri duymaya, ruhuna yerleşmelerine izin vermeye ihtiyacı vardı.

Cethin'i şatodaki evinin girişinde beklerken ona fısıldadığı şeyin aynısını o zaman da söylemişti. "Gölgelerde ne keşfedersek keşfedelim, karanlığın içinden sonuna kadar, aşkım."

Merdivenlerden gelen hışırtı üzerine başını kaldırdığında Cethin'in indiğini gördü, Razik de onun yanındaydı ve derin bir tartışmaya dalmışlardı. Razik de onlara katılıyor muydu? Bir süredir

sadece üçü olacakmış gibi bir izlenim bıraktı.

"Scarlett. Sorin," diye selamladı Cethin aşağıya ulaştığında. "Birazdan gidebiliriz." Tekrar Razik'e döndü. "Doğuyu izliyor, ama şu anda bana yeterince kızgın-"

"Küstah ve düşüncesiz mi olacak? Düşünsene," dedi Razik kuru bir sesle. "Beni burada mı yoksa orada mı istiyorsun, Cethin? Ben pek çok yeteneğe sahip bir varlığım ama aynı anda iki yerde birden olamam."

Scarlett kardeşinin çenesinin gerildiğini, bir elinin gümüş rengi saçlarını oyduğunu gördü. "Burada kal. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Git, Cethin. Her şey yoluna girecek," diye cevap verdi Razik, çenesini Scarlett ve Sorin'e doğru sallayarak. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Sonra Razik havaya doğru adım atarak gözden kayboldu ve Cethin dönüp onlara baktı. "Özür dilerim," dedi, yüzünü sıcak bir gülümseme doldurarak. "Yemekten önce bir şeyler içelim mi? Bizi bir yere götürmeme izin vereceğinizi umuyordum."

"Başka bir yerde mi? İçki içmek için mi?" Scarlett sordu, Sorin'in eli sırtının küçük kısmına geldi.

"İkiye bir. Niyetim kötü olursa güvende olacağını düşünüyorum, sence de öyle değil mi?" Cethin göz kırparak sordu ve ona bir el uzattı.

"Peki," diye kabul etti ve elini onun bekleyen avucuna koydu.

Havada sürüklendiler ve yeni yerlerinde ortaya çıktıklarında hareketsiz kaldı. Hava gece ve yıldız ışığı gibi kokuyordu ve bunun nasıl mümkün olduğunu bile bilmiyordu. Giydiği terliklerin altındaki çimenler çok yumuşaktı, yıldızlar ve ay tepesinde parlıyordu.

Cethin'e döndü. "Rüyalarımnda beni hep buraya getirirdin."

"Öyle," diye neredeyse şefkatle kabul etti. "Bunun için biraz tanıdık bir çevrede olmanın rahatlatıcı olabileceğini düşündüm."

konusma." Bir tarafı işaret etti. "Şu tarafta Aimonway var, Nightmist Dağları'nın karşısında." Yer değiştirerek başka bir yönü işaret etti. "Bu yol Elshira ve Shira Ormanı."

"Peki şimdi neredeyiz?" diye sordu, ayaklarını terliklerinden çıkarmıştı bile. Eğildi ve parmaklarıyla toparladı, Sorin hemen elinden aldı.

"Kırsal bir bölge," diye yanıtladı Cethin. "Kısa bir mesafede küçük bir araziye giden küçük bir patika var. Orası..." Durakladı, onun yanında ayaklarının üzerinde kaydı. "Burası kral ve kraliçenin özel konutu."

"Demek burası sizin eviniz?"

"Evet, ama oraya nadiren gidiyorum," diye yanıtladı Cethin. "Çok fazla anı var. Orada çok zaman geçirdim..."

"Ailelerimizle birlikte," diye bitirdi.

Üstlerindeki yıldızların parıltısından başını salladığını seçebiliyordu ve etrafı daha da aydınlatmak için birkaç beyaz alev fırlattı. "İsimleri neydi?"

"Babamızın adı Tethys'ti."

Öyleydi. Tam da beklediği gibi, ama bu göğsünde sıkışan ağrıyı durdurmadı.

"Peki ya annemiz?"

"Halkı tarafından Selinya olarak bilinirdi."

Selinya.

Juliette bu ismi söylemişti. Kraliçe Selinya'nın yedi Avonleyan anahtarından ikisini sakladığını.

Scarlett başını salladı ve boğazının gerisinde biriken beklenmedik duygu karşısında dudaklarını birbirine bastırdı. Bir ara Sorin elini onun elinin içine soktu ve parmaklarını nazikçe sıktı.

"Ne zaman... Nasıl öldüler?"

Cethin uzun bir süre cevap vermedi, sanki o da kendi duygularını toparlayıp bir kenara atıyormuş gibi. "Babamız annemizi kurtarmak için öldü. Böylece sizi diğer kıtaya götürebilecekti."

"Ne?" diye sordu Cethin'e dönerek.

"Buraya bağıydık, Scarlett. Önemli bir bedel ödemedem koğuşları terk edemedik. Bu durumda, bedel onun hayatıydı."

Elini Sorin'inkinden çekti, parmakları omuzlarına dökülen ve gevşek bıraktığı saçlarını karıştırdı.

"Ailemiz benim yüzümden öldü. Beni dışarı çıkarmak için," dedi ve bu gerçeğin ağırlığının ruhuna yerleştiğini hissetti. Sorin çoktan ona doğru uzanmış, omuzlarından tutup döndürmeye başlamıştı bile; aralarındaki bağdan kaynaklanan suçluluk duygusunu hissettiğinden emindi.

"Hayır, Aşkı. Bunu yapma. Onların seçimlerinden sen sorumlu değilsin," dedi, ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Ama yer vardı. Çünkü eğer o olmasaydı, bu seçimlerin yapılmasına gerek kalmayacaktı.

Eğer o var
olmasaydı. "Dur,"
diye hırladı.

"O haklı, Scarlett. Yine aynı seçimleri yapacaklar, her şeyi tamamen aynı şekilde yapacaklar," dedi Cethin nazikçe.

"Artık burada değillerse bunu nasıl bilebilirsin?" diye sordu.

"Babamız artık yaşamıyor, Starfire. Ama annemiz yaşıyor." Starfire.

Sorin'in elinden kurtuldu ve Cethin'le yüzleşmek için harekete geçti. "Annemiz... Annem hayatta mı?"

Başını salladı.

"O zaman nerede?"

"Elshira'da."

"İçinde Shira Orman. Nerede ve ruh
hayvanlar "Scarlett durumu açıklığa

kavuşturdu.

"Evet."

"Özgürce seyahat edemediğimiz bir yer. O neden orada?"

"Çünkü güvende olduğu ve koruduğu şeylerin izlendiği yer orası. Maraahlıların icabına bakılana ve o da bu dünyayı terk edene kadar," diye yanıtladı Cethin. Kızın şaşkın bakışları karşısında sert bir nefes verdi. "Bunu söylemenin şoku hafifletecek kolay bir yolu yok, bu yüzden sadece söyleyeceğim, Scarlett. Annemiz Saylah."

Scarlett, "Saylah," diye tekrarladı. "Evet."

"Saylah. Gece ve gölgeler tanrıçası." "Evet."

Dudaklarından dökülen kahkahaya engel olamadı. "Arius ve Serafina'nın kızı. Saylah bizim annemiz mi?"

Cethin başını salladı, onu izlerken gözleri kısılmıştı.

Sonra kahkahası histerik bir hal aldı çünkü bu da neydi? Şaka yapıyor olmalıydı. Bu bir tür şaka olmalıydı, hem de kötü bir şaka. Kendisiyle böyle oynadığı için onu eşek sudan gelinceye kadar dövecekti.

İki erkek yüzlerinde büyüyen endişeyle ona bakarken, gülmekten yan tarafına kramp girmeye başlayan kadın çok yumuşak çimlere uzandı.

"Ciddi misin?" Sorin sordu. "Saylah senin annen mi?"

Ya

onunki?

"

"Evet."

"Yani siz ikiniz, ne? Tanrılar mısınız?"

Ve bu fikir Scarlett'in kahkahalarının yeniden başlamasına neden oldu, çünkü bütün bu konuşma gülünçtü. O bir tanrıça değildi. Annesi de bir tanrıça değildi.

"Hayır," dedi Cethin yavaşça, onu izledikçe endişesi artıyordu. "Babamız bir tanrı değildi. O Avonleyan'dı. Anahita'nın soyundan geliyordu."

"Anahita'nın gerçek bir torunu mu?" Sorin sordu.

Scarlett onun soru sormasına çok sevinmişti, çünkü bunu yapacak kadar kendini kontrol edemiyordu.

"Tüm Avonleyliler tanrıların soyundan gelir. Soy, ebeveynlere ve atalara bağlı olarak seyrelebilir ya da güçlenebilir," diye açıkladı Cethin. Onun önünde çömeldi. "Scarlett, iyi misin?"

"Ben harikayım," dedi, nihayet azalmaya başlayan kahkahalar yüzünden gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyordu. "Görünüşe göre ben bir tür tanrı ya da yarı tanrıyım."

Cethin başını salladı. "Hayır, biz bunların hiçbirisi değiliz. Bir yarı tanrıdan daha güçlüyüz, ama bir tanrı kadar güçlü değiliz." Scarlett gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve yüzündeki gözyaşlarını sildi. "Bir yarı tanrı, bir tanrı ile bir ölümlünün çocuğudur. İlah ise bir tanrı ile büyülü bir soyun çocuğudur."

Scarlett, "Ama bir Avonleyan büyülü bir soydur," diye karşı çıktı.

"Evet ama yine de bir yerlerde ölümlü kanı var çünkü Avonleyliler yarı-tanrıların soyundan geliyor."

Bunu anlamaya çalışırken burnu buruştu. "O zaman... biz neyiz?"

Cethin omuz silkti. "Biz... Avonleyliyiz. En güçlü Avonleyanlılar. Özellikle sen en güçlü Avonleyansın çünkü senin de Fae yeteneklerin var."

"Cethin?" Scarlett, Sorin'in eline uzanarak, "Evet," dedi. "Evet?"

Sorin onu ayağa kaldırırken, "O içkiye şimdi ihtiyacım var," dedi.

Cethin ikisine de birer kadeh şarap verdikten sonra mirasının ortaya çıkmasını sindirmek için biraz zamana ihtiyacı vardı. Kır malikânesine giden patika boyunca dolaşmışlardı. Kardeşi onun biraz zamana ihtiyacı olduğunu anlamış gibiydi.

Sorin krallık hakkında temel sorular sorarken sessizlik, onun düşünmesine izin verdi.

Malikâne görüldüğünde adımları duraksadı. Üç katlı güzel bir evdi. Bakımlı bir demir çit araziye çevreliyordu. Her şey çok iyi korunmuştu. Cethin'in bütün mülkün hiçbir zaman harap ya da bakımsız olmamasına özen gösterdiği belliydi. Scarlett gerçeği bilmesee orada gerçekten birinin yaşadığını sanacaktı.

Cethin onu eve götürmeyi ve etrafı gezdirmeyi teklif etmişti ama kız reddedince rahatlamış görünüyordu. Bu gece bununla uğraşmak onun için çok zor olacaktı. Neler olabileceğini görmek çok bunaltıcı olurdu. Kendisine kız kardeş gibi bağlı kızlarla birlikte öldürmek için eğitildiği bir Kardeşlik yerine, sevilleceği, bir baba, anne ve erkek kardeş tarafından kuşatılacağı bir ev görmek.

Kaleye dönmüşler ve üçü birlikte, Scarlett'e Solembra'daki rahat yemek salonlarını hatırlatan küçük bir çalışma odasında sade bir akşam yemeği yemişlerdi. Gemileri o karanlık sulardan geçerken, karanlığı ve gölgeleri yarıp geçerken tanıdık bir yere dönüyormuş gibi hissetmişti, ama burası kan bağı olan ailesinin yaşadığı yer olsa bile evi değildi.

Sorin'e bir bakış attı; Sorin yanında oturmuş, elinde doldurulmuş bir kadeh şarapla Cethin'in ona tarım sistemlerini anlatmasını dinliyordu. Dinlemesi, bu topraklar hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmesi gerektiğini biliyordu ama düşünceleri dağılmıştı. Sorin akşam ilerledikçe daha da rahatlamış, Cethin'le rahat bir sohbete dalmışlardı. Muhtemelen onun da kardeşini tanıması gerekiyordu ama yine de şu anda düşüncelerini hiçbir şeye odaklayamıyordu.

Scarlett üç kez doldurulmuş olan kadehine uzandı... üç kez mi? Dört mü? Her neyse. Fark etmezdi.

Annesinin gerçek bir tanrıça olduğunu öğrenen herkes alkole ihtiyaç duyar. Lafı açılmışken.

"O zaman sizin de su hediyeleriniz var mı? Eğer babamız Anahita'nın soyundan geliyorsa?"

İki erkeğin de dikkati onun üzerindeydi. Muhtemelen yemek boyunca pek konuşmadığı ve sohbetlerini rastgele bldėėü için.

Cethin boş tabağını kenara itti, sandalyesini hafifçe geriye kaydıldı ve koltuğuna yerleşti. "Hayır. İki soy bir araya geldiğinde, ocuk sadece birinin armağanlarını alır. Sen ve ben biraz özel bir rneğiz çünkü işin içinde gerçek bir tanrıça var sanırım. Ama her şeyde olduğu gibi, bir araya gelen kan bağları ne kadar güçlüyse, kişinin armağanları da o kadar güçlü olur, her ne olarak ortaya çıkarsa çıksın."

"Eliza'nın ateş büyüsü gibi," diye düşündü Sorin.

Scarlett, "Ama Cassius hem Cadı armağanlarına hem de... babasının armağanları her neyse ona sahip," diye karşı ıktı.

"İksirlere ve toniklere yatkınlığı olabilir ama bunlar doğanın armağanıdır. Herkes bunları öğrenebilir. Evet, Cadı kanının yaratmasına izin vereceği bazı iksirler var ama babasının kanı da buna katkıda bulunuyor. Cadılar sadece hangi bitki ve malzemelerin farklı iksirler için daha uygun olduğu konusunda doğuştan gelen bir bilgiye sahiptir. Aynı şey koğuşlar için de geçerlidir. Herhangi bir büyü kullanıcısı bunları yaratabilir. Cadılar sadece bu konuda daha beceriklidir. Annesi gibi dokunarak iyileştiremeyeceğini ya da bir Kahin gibi geleceği göremeyeceğini tahmin ediyorum," diye yanıtladı Cethin. Kız bunu düşünürken dudaklarını bznce, "Bu da dengenin bir parçası. Daha güçlü olabiliyoruz ama sadece bir takım yeteneklerimiz var. Ama denizin seni çağırdığını da tahmin edebiliyorum." Kadın kuşkulu gözlerini adama çevirdiğinde adamın dudaklarında bilmiş bir glmsemeyele karşılaştı. "En iyi dalgaların sesiyle düşünürsün, değil mi?"

Yavaşça başını salladı.

Yüzünden hüzünlü bir ifade geçti ve Cethin şarabından bir yudum aldı. "Yeni başkentin Aimonway olmasını seçen kişi babamızdı. Suyun yanında olmak istiyordu. Koğuşlar kurulmadan önce haftalarını suda geçirirdi. Elshira'da denizden bu kadar uzakta uzun süre kapalı kalmak onu tedirgin ederdi."

Scarlett kalın kalın yutkunuyor, babasının zihnindeki bu resmini bir araya getirmeye çalışıyordu. Denize olan sevgisinin Eliné'den, onun yeteneklerine sahip olmaktan kaynaklandığını sanıyordu. Bunun babasından geldiğini bilmek ona ne yapacağını tam olarak bilemediği bir şey yapmıştı. Eliné ona babasının bir denizci olduğunu söylemişti. Sanırım bu tamamen yalan değildi.

Aşk mı?

Başını kaldırıp baktığında, kendisine bakan sıcaklık ve sevgi dolu altın gözlerle karşılaştı ve ona hüzünlü bir gülümseme verdi.

Bu gece zor, diye cevap verdi.

Biliyorum. Neye ihtiyacın
var? Gerçekten
bilmiyorum.

"İkiz alev bağı tanık olunması gereken güzel bir şey," dedi Cethin yumuşak bir sesle.

Scarlett yanakları kızararak başladı. Onun burada olduğunu kısa bir süre için unutmuştu.

Boğazını temizledi. "Evet, bazen benim için de tam bir baş belası olabiliyor." Sorin'in büyüsunü teninde gezdirdiğini hissettiğinde yanakları daha da alevlendi, büyüsu de karşılık olarak başını kaldırdı.

Cethin kıkırdadı ve şarap kadehlerini bir kez daha doldurmak için uzandı.

"Karın senin ikiz alevin mi?" Scarlett sordu.

Adamın biraz sertleştiğini ve şişeyi bardağına doğru eğdiğini gördü. "Hayır, Kailia benim ikiz alevim değil ama sizi temin ederim ki o da benim başımın belası."

Scarlett homurdandı. "O halde onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Tabii beni artık bir tehdit olarak görmediğiniz anda."

"Ya sen, Starfire? Ben de aynısını hak ettim mi? Beni bu kıyıları yelken açtığıında bulmayı umduğun müttefik olarak görüyor musun?" diye sordu şarap kadehini yavaşça çevirerek.

Omuz silkti. "Sanırım bu noktada seni bir düşman olarak görmem. Görünüşe göre aynı şeyleri istiyoruz."

"Peki ya mirasınız? Burada olduğunuzun yakında duyurulması gerekecek," dedi Cethin dikkatle. "Sadece yabancı bir Fae Kraliçesi olarak değil, bu krallığın prensesi olarak da."

Sarsıldı, şarap bardağının kenarından süzülerek giydiği zümrüt yeşili elbisenin üzerine döküldü. Küfrederek dökülen şarabı sildi. "Bunu onlara neden söylememiz gerekiyor?"

"Böyle bir şey duyduklarına çok sevinecekler," diye cevap verdi Cethin. "Senin gerçek kimliğini çoğundan sakladım ama sen onlara yüzyıllardır sahip olmadıkları umudu vereceksin."

"Ne için umut?"

"Eskiden özgürce hareket edebiliyorlardı, Scarlett. İstedikleri yere seyahat edebiliyorlardı. Ama aynı zamanda Fae'lere erişimleri de kesildi."

"Güç kaynaklarına erişimleri," dedi, sesi sertleşerek. "Mesele bu mu yani?"

Tanrılar. Talwyn başından beri haklı mıydı?

"Tabii ki hayır. En azından hepsi değil," diye düzeltti Cethin hemen.

"Peki benim varlığım onlara nasıl umut verecek?" diye sordu. "Bu Koğuşları nasıl yıkacağıma dair hiçbir fikrim yok. Olsa bile, sırf Alaric ve serafların bu topraklara girmesine izin vermek için bunu istediklerinden şüpheliyim."

Cethin şarap kadehini yere bıraktı ve aniden ayağa kalktı. "Gel. Sana göstermek istediğim bir şey var."

"Şu anda mı? Bir konuşmanın ortasındayız," diye itiraz etti Scarlett, bardağını belli belirsiz yere bırakarak. Sorin çoktan ayağa kalkmış, ona doğru uzanıyordu.

"Evet, şimdi," diye kestirip attı Cethin. Kadına tutması için bir el uzattı. Görünüşe göre yine seyahat ediyorlardı.

Havadan adımlarını attıklarında derin bir nefes aldı, deniz sisi duyularını dolduruyordu. Bulundukları alanı aydınlatan, içlerinde yumuşak alevler yanan uzun direkler vardı. Biraz içerideydiler ama dalgaların kayalara çarpma sesini hâlâ duyabiliyordu. Çıplak ayaklarının altında özenle dizilmiş koyu renkli taşlar vardı. Dairesel alanın kenarı boyunca çiçek açmış küçük çalılar uzanıyordu ve tam ortada bir kadın heykeli vardı.

Heykel siyah taştandı ve kolayca altı fit boyundaydı. Bir kaidenin üzerinde durduğu için daha da uzundu. Scarlett elini uzattı, parmakları kaidenin pürüzsüz yüzeyini sıyırdı.

"Bu gece taşı," diye fısıldadı. "Öyle," diye onayladı Cethin.

"Kim o?"

Scarlett başını arkaya doğru eğerek gecenin ayrıntılarını seçmeye çalıştı. Sade bir elbise giymişti, saçları uzun ve gevşekti, hafif bukleler halinde sırtından aşağı dökülüyordu. Daha yaşlı görünüyordu, yaşamının ilerleyen dönemlerinde bir ölümlü gibiydi.

"Adı Sidora'ydı," dedi Cethin. "Kehanet yeteneğine sahip bir Cadıydı."

Scarlett içtiği alkolün etkisiyle düşüncelerini toparlamaya çalışarak, "O zaman bir Kahin," dedi.

"Bundan daha fazlası," dedi Cethin. "Topraklarımızın etrafına Nöbetçiler yerleştiren büyüü yaratan oydu. Güçlü ve kuvvetli bir büyüydü. Onun fedakârlığı sayesinde öyle olmaya devam ediyor. Halkımız korkulu ve umutsuzdu. Büyük Savaş onlarca yıldır devam ediyordu ve ebeveynlerimiz halklarını kurtarmak için çaresizdi, biz yeniden toparlanırken onlara bir mühlet vermek için hemen her şeyi yapmaya hazırdılar. Koğuşlar işte bu cevaptı ve onlar yükselmeden önce Sidora son bir kehanette bulundu."

Avonleyan dilinde sözcüklerin kazınmış olduğu tabanı işaret etti.

Küller Gölgelerle Birleştğinde,
Yıldızlar ve Rüyalar
Çarpıştığında, Gece ve Karanlık
Buluştuğunda,
Yıldızların ateşiyle geri dönecek.
Tahtın kardeşi, Umut
yükselecek,
Ve Prens düşecek.
Çünkü Karanlık her şeyi
alır.

Scarlett, "Bu... her anlama gelebilir," diye mırıldandı. "Kahinler belirsiz ve yararsız olmalarıyla ünlüdürler." Omzunun üzerinden arkasındaki erkeklere baktı, yüzlerinden bunun kendisi olduğuna çoktan inandıkları anlaşılıyordu. Elini yazıya doğru savurdu. "Bu Saylah'ın kendisi olabilir. Belki de Temural bugünlerde onun olduğu yerde bir tahtta oturuyordur. Prens, Fae Prenslerinden herhangi biri olabilir."

"Avonleya halkı Selinya'nın Saylah'ın soyundan geldiğine inanıyordu. Onun Saylah'ın kendisi olduğunu bilmiyorlardı. Bunu sadece babamız ve birkaç seçkin kişi biliyordu. Sidora da o birkaç kişiden biriydi. Bu dünyaya gelirken Saylah'la birlikte geldi," dedi Cethin, sesi gergin ve sabırsızdı.

"Öyleyse onun öldüğüne nasıl inanıyorlar?" Scarlett onunla yüzleşmek için dönerek sordu. Gölgeleleri yükseldi, şarap ve duyguları şu anda onları kontrol etmesini çok zorlaştırıyordu. "Nasıl bir kraliçe halkının onun öldüğünü düşünmesine izin verir?"

"En başta bunu başlarına getirdiği için kendini suçlu hisseden türden," diye karşılık verdi Cethin. "Bunu düzeltmek, halkının hak ettiği sakin hayatı yaşayabilmesi için bu dünyayı terk etmek için elinden gelen her şeyi yapan türden."

Karanlık ayaklarının etrafında mürekkep gibi birikti, içinde durdukları geceden daha siyahtı. Gecenin ta kendisiydi. Kendi gölgeleri vardı, onunkilerden farklıydı ama bir şekilde aynıydı da.

"İkinizin de nefes almaya ihtiyacı var," diye bağırdı Sorin, gözlerinde ateş parlıyordu.

"Bu sadece küçük bir kardeş kavgası," diye alay etti Scarlett, bir avucunu kaldırarak beyaz alevlerin canlanmasına izin verdi.

"Oh, bakın" diye sırttı Cethin. "Yıldızların ateşi."

Scarlett anında yumruğunu kapattı ve alevler söndü. "Ne?"

"Şu beyaz alevler mi? Onlar yıldız ateşi," dedi Cethin. "Serafina'nın bir hediyesi. Büyükanнемimizin. Damarlarımızda akıyor ve sende tezahür ediyor. Bu ismin nereden geldiğini sanıyorsun?"

"Demek sende de bu yetenek var?" Scarlett sordu.

"Hayır," diye cevapladı Cethin. Ve sonra onun karanlığı gölgelerine yapışırken gücünün tükendiğini hissetti. "Arius'un gücü hissedebilme ve onu sona erdirebilme yeteneğini miras aldım."

Sonra onu serbest bıraktı ve kadın keskin bir nefes aldı. "Alaric bunu yapabilir," diye homurdandı.

"Bu gücü elde etmek için Arius'un bir Mirasını öldürdü," diye yanıtladı Cethin. "Bu onun açısından stratejik bir hamleydi ama aynı zamanda aptalcaydı."

Scarlett, "Bana o kadar da aptalca görünmüyor," dedi. "Kendi gücünü artırmak için benim gücümü benden alabilir."

"Doğru, ama bu dünyada bulunmayan bir armağanı çalması daha iyi olurdu," diye cevap verdi Cethin, yüzünü sinsi bir sırıtış kaplayarak. "Çünkü seni ona karşı savunman için eğitebilirim, Scarlett. Birlikte halkımızı özgürleştirebiliriz - hem Avonleya'dakileri hem de denizin ötesindekileri. Birlikte, o düşecek ve Karanlık her şeyi alacak."

BÖLÜM 27

OceanofPDF.com

SORIN

"S Aylah senin annen," diye tekrarladı Cyrus.
Hep birlikte malikâne deki kahvaltı masasının etrafına oturmuşlardı. Sorin ve Scarlett geç saatlere kadar uyumuşlardı.

Cethin'le geçirdikleri geceden sonra. Nihayet odalarına döndükleri zaman Scarlett üstünü bile değiştirmemişti. Gece epey ilerlemişti ve o sadece giydiği elbiseyle uyumuştı. Sorin, Scarlett'in daha yatağa düşmeden uyuduğundan emindi; öğrendiği her şey onu çok yormuş ve bunaltmıştı. Şimdi gün ortasıydı ve diğerleri onun bir tanrıçanın kızı olduğunu gelişigüzel bir şekilde ağzından kaçırmasına bakarken o armut yiyordu.

Çünkü neden meyve suyu istemekle meyveden bir ısırık almak arasında bu bilgi kırıntısını rastgele ortaya çıkarmayalım?

"Sanırım öyle," diye içini çekti Scarlett, başını elinin üzerine koymuş, dirseğini masaya dayamıştı. Scarlett'in kendi düşünceleri içinde kaybolmuş, yarı yarıya burada olduğunu kısa bir bakışla anlayabildi.

"Gerçek tanrıça mı?" dedi Cyrus.

"Evet, Cyrus," diye cevap verdi kadın kayıtsızca.

"Gölgelerin ve gecenin tanrıçası mı? Arius ve Serafina'nın kızı mı?"

"Tanrılar, evet!" diye tersledi, biraz daha dik oturarak. "Tanrılarını ve tanrıçalarını bilmene sevindim, sevgilim."

"Peki bu seni ne yapar? Bir tanrısal çocuk mu?" Cyrus düşündü.

Armut karısının elini bırakıp Cyrus'un yüzüne doğru uçtu.

"Do

Bana öyle deme," diye hırladı.

Sorin, meyveden kaçınmak için yana eğilen İkinci'sinin yüzünü dolduran o yavaş sırtışı tanıdı.

"Tabii ki hayır..." Cyrus sahte bir masumiyetle konuştu.

Masanın etrafına sessizlik çöktü. Diğerleri yüzlerinde farklı şok ifadeleriyle ona bakmaya devam ettiler. Scarlett ya fark etmedi ya da umursamadı. Scarlett bir parça kızarmış ekmeğin üzerine reçel sürmeye başladığında o da ikincisini düşündü.

"Dün gece başka ilginç bir şey öğrendin mi?" Cassius sonunda sordu.

"Annesinin gerçek bir tanrıça olduğunu öğrenmekten daha mı ilginç?" Cyrus espri yaptı. "Bunu aşmak oldukça zor olacak." Scarlett'e sırtarak ağzına birkaç üzüm attı. "Sen bunu geçebilir misin, küçük vaftiz yavrusu?"

"Yemin ederim, Saylah-" Scarlett aniden durdu, Cyrus'tan bir kahkaha patlarken kaşları çatıldı ve hemen ardından bir küfür savruldu.

"Eşeklik etmeyi bırak," dedi Cassius.

Cyrus öne doğru eğilip Sorin'in kaval kemiği olduğunu tahmin ettiği yerini ovuşturarak, "Ben de şiddetin sana yakışmadığını sanıyordum," diye mırıldandı. Sadece Cassius'un onu masanın altından tekmelediğini varsayabilirdi.

Scarlett akılsızca tostunu yiyordu. Bütün sabah neredeyse hiç konuşmamıştı. Hissedebiliyordu... Tanrım, şu anda o kadar çok şey hissediyordu ki, hepsini bağdan çözemiyordu.

Sorin, Cassius'un sorusunu yanıtlarken, "Alaric'in büyüünün Arius'un soyundan gelen birinden alındığını öğrendik," dedi.

"Harika. Nasıl hazırlanacağımızı bilmediğimiz şeyler listesine bunu da ekleyeceğiz," diye mırıldandı Eliza, ruh hali karısınınki kadar ekşi görünüyordu.

Harika. İki huysuz dişinin keyifli bir gün geçireceği kesindi.

Sorin tabağındaki jambondan bir ısırık alarak, "Cethin'in Scarlett'inkine benzer gölgelerle birlikte aynı yeteneklere sahip olması dışında," dedi.

"Bu mantıklı," dedi Rayner. "O da en az Saylah kadar Arius'un soyundan geliyor."

"Ve rüya yürüyüşü yapabiliyor. Bu Serafina'nın doğasında var," diye ekledi Sorin. "Tıpkı Scarlett'in... yıldız ateşi gibi."

"Beyaz alevler," diye açıkladı Luan.

Sorin, "Evet," dedi. Scarlett şimdi dinlemeye bile çalışmıyordu.

Onlara kehaneti, Koğuşlar ve onları yürürlüğe koyan Cadı hakkında öğrendikleri azıcık tarihi anlatmaya devam etti.

"Cethin onu Alaric'e karşı nasıl savunacağı konusunda eğitecek," diyordu.

"Bekle," dedi Eliza, neşelenerek. "Onlarla birlikte antrenman mı yapacağız?"

"Başlamak için kısa süre sonra Cethin'le buluşacağız. Herkesi eğitmek niyetinde olduğunu sanmıyorum-" Sorin başladı.

Scarlett birdenbire ayağa kalkarak, "Bırakın gelsinler," dedi. "Eğer Avonleyliler bizimle birlikte savaşacaklarsa, hepimizin onlarla birlikte antrenman yapmamız gerekir. Birbirimizden bir şeyler öğrenmeliyiz. Birbirimizin dövüş tarzını anlamalıyız."

"Aynen öyle," dedi Eliza, neredeyse oturduğu yerden sıçrayarak. "Bu sabah Callan'la antrenman yapmam gerekiyor. O da gelebilir."

"Ölümlüler nerede?" Luan sanki orada olmadıklarını yeni fark etmiş gibi sordu.

"Hale'in malikânesinde," dedi Briar, bir bardak portakal suyunu masaya bırakırken. "Tava, Lynnea'ya kahvaltıda yardım etmek için güneşten önce kalktı. Çocuklar Avonleyan programına pek alışamadılar."

Scarlett kollarını başının üzerine uzatırken esneyerek, "Anlaşılr bir şey," dedi. Aşağıya baktı

Sorin. "Hazır mısın?"

"Yeterince yedin mi?"

"Evet, Sorin," diye iç geçirdi. "Bugün eğitim ringinde kimsenin kışına tekme basamayacağım."

Cyrus tembelce ayağa kalkarak, "Bu bir meydan okumaya benziyor, vaftiz yavrusu," dedi.

Gözleri ona doğru parladı, irislerinde alevler parlıyordu. "Sevgilim, hiçbir fikrin yok."

Kraldan birkaç dakika önce ortaya çıkan Cethin, Callan ve Drake ile buluşmak üzere ön merdivenlere doğru ilerlediler. Hale de onlarla birlikteydi, görünüşe göre onları antrenman yaparken izlemek istiyordu. Cethin ve Razik'le birlikte tüm grubu gezdiler.

Havadan indiklerinde Sorin güneşin parlaklığına karşı birkaç kez gözlerini kırptırdı. Taştan bir arenanın ortasındaydılar. Toprak zeminli dairesel bir alandı ve çok dar olmadan yüz savaşçının rahatlıkla antrenman yapabileceği kadar büyüktü. Scarlett onun yanında bir o yana bir bu yana zıplamaya başlamıştı bile, biraz enerji atmaya ve öğrendiği her şeyi gözden geçirmeye ihtiyacı vardı.

"Peki önce ne yapıyoruz?" diye sordu kardeşine dönerek. Boynunu döndürdü, parmakları esnedi. Aralarındaki bağın neredeyse titreştiğini hissedebiliyordu. Bu sabah gerçekten çok gergindi.

"Biraz ısınmana izin vermeyi düşündük. Sonra seni boşaltmaya başlayabilirim ve savunma manevraları üzerinde çalışabiliriz," dedi Cethin.

Scarlett, "Anlaştık," dediğinde kelimeler ağzından daha yeni çıkmıştı.

Ve gölgeleri Cyrus'a çarptı.

Toprakta sırt üstü yattığı yerden öksürerek küfretti. Kadın ona doğru yaklaştı ve yıldız ateşinin girdabından ruh kılıcını çıkardı. "Bana yine tanrıçık de, sevgilim," diye alay etti.

Cyrus tekrar öksürdü. "Bunu gerçekten tahmin etmeliydim."

"Gerçekten yapmalıydın," diye mırıldandı, kılıcı elinde döndürerek.

Cyrus kıkırdadı, ayağa kalktı ve pantolonunu fırçaladı. Alevlerin arasından bir kılıç çıkardı. "Gidelim mi o zaman?"

Sorin ikisinin dövüşünü izledi, diğerlerinden bazıları da eşleşti. Eliza arenanın diğer ucunda Callan ile çalışıyordu. Sawyer ve Cassius idman yapıyor, Briar ve Luan da kendi büyülerinin bir kısmını kullanıyorlardı. Aralarında Prens Azrael Luan'ı görmek onu hâlâ arada bir duraksatıyordu.

"Bir şey konuşmamız gerekiyor," dedi Rayner, sesi alçak ve yanında sessizdi.

"Öyle mi?" Sorin sordu. Gözlerini Scarlett'ten ayırmıyordu, ama diğer her yanı Üçüncü'süne odaklanmıştı.

"Burada rüzgârların ya da küllerin arasında hareket edebilen biri var. Onları yakalayamadım," diye mırıldandı Rayner.

"Ne zaman fark ettiniz?"

"Geldiğimiz gece onları hissettiğimi sandım ama emin değildim. Geç bir saatti. Çok şey oluyordu." Sorin başını salladı, Scarlett Cyrus'u tekrar yere düşürdüğünde, gölgeleri ayak bileğine dolanıp ayağını altından çekerken yüzünü buruşturdu. "Onları ne zaman hissetsem, yerlerini tam olarak belirleyemeden hareket ediyorlar."

"Bundan ne anlıyorsun?" Sorin sordu.

"Sanırım şu anda sadece izliyorlar. Bizi gözlemliyorlar. Muhtemelen Cethin'e rapor veriyorlar," diye yanıtladı Rayner. "Şimdi buradalar mı?"

"İçeri ve dışarı. Daha uzun süre kalmaya başlıyorlar."

Sorin tekrar başını salladı. "Şu anda Tula'ya karşı aşırı korumacı olduğumu biliyorum Rayner ama kalıp bu işi çözmene ihtiyacım var. Avonleyanlılar henüz onlara güvenmememiz için bize bir sebep vermediler ama sadece birkaç gündür buradayız. Bu hiçbir şey ifade etmiyor."

"İkisini de yapabilirim," dedi Rayner ve Sorin onun ses tonuna giren hafif savunmacılığı duyabiliyordu.

"Biliyorum Rayner, ama Tula'yı güvende tutmak için bize de güvenebilirsin. Bunu biliyorsun, değil mi? Çocukların yanında her zaman adamlarımız var."

"Bu gemide hiçbir işe yaramadı," diye sertçe karşılık verdi. Sorin cevap veremedi, Cethin ve Razik oraya doğru ilerliyordu.

"Ondan bir şeyler alacağım," dedi Cethin. "Koruyucu olmamanız için sizi hazırlamak istiyorum."

Sorin sıkıca, "Uyarı için teşekkürler, sanırım," dedi. Bu tüm içgüdülerime ters düşecekti.

"Razik yardım etmek için burada... sizi ve vasisini bunun gerçekleşmesine izin vermeye teşvik ediyor. Dürüst olmak gerekirse, siz gitseniz daha kolay olurdu ama-"

"İkimiz de buna izin vermeyeceğiz," diye araya girdi Sorin.

"Durumun böyle olacağını tahmin etmiştim." Bakışları Razik'e kaydı. "Sadece gerekirse, Raz."

"Evet, evet," diye mırıldandı Razik, Cethin Scarlett ve Cyrus'a doğru ilerlemeye başlarken onu el sallayarak uğurladı.

Rayner yumuşak bir sesle, "Bu iyi bir fikir değil," dedi. "Cassius gücünü nasıl kontrol edeceğini bilmiyor. Scarlett'in gerçekten tehlikede olduğunu düşünürse-"

"Ne demek gücünü kontrol edemiyor?" Razik başını onlara doğru çevirerek sertçe sordu.

"Onun yeteneklerini tam olarak anlayamıyoruz. Onlara sadece birkaç kez ve sadece Scarlett tehlikede olduğunda erişti," diye cevap verdi Sorin.

Razik, "Cethin!" diye bağırmadan önce nefesinin altından acımasızca küfretti. Bekle!"

Ona doğru koşuyordu, Cethin duraklamış ve dönüp ona bakmıştı. Sorin, Cethin'in gözlerinin hafifçe açıldığını, bakışlarının Sawyer'la birlikte arenanın karşısındaki Cassius'a kaydığını görebiliyordu. İkili dövüşmeyi bırakmış, Auberon'la konuşuyor, Eliza ve ölümlüleri izliyorlardı.

"Cassius konusunda neden bu kadar endişeliler?" Sorin mırıldandı.

Scarlett ve Cyrus, Razik'in Cethin'e bağırdığını duymuşlar ve dövüşmeyi bırakıp oraya doğru ilerlemişlerdi. Scarlett, Cethin'in söylediklerine başını sallıyordu ve Sorin, Scarlett ona doğru ilerlemeye başladığında yüzündeki ifadeden söyleyeceklerinin hoşuna gitmeyeceğini anlamıştı bile.

"Sen ve Cass'in gitmeniz gerekiyor," dedi. Sorin, "Tabii ki hayır," diye cevap verdi.

"Sorin," diye iç geçirdi. "Briar ve Azrael kalabilir. Eliza. Cyrus. Diğer tüm Fae ve ölümlüleri burada benimle bırakabilirsin ama sen ve Cass çok aşırı korumacı olacaksınız."

"Hayır," diye homurdandı Sorin. "Cassius'un gücünü kontrol edemediğini fark edene kadar her şey yolundaydı. Gerekirse Cass gidebilir ama seni burada onlarla bırakmayacağım."

Burnu biraz kırıştı, kaşları çatıldı. "Cassius'un yetenekleri konusunda neden endişelensinler ki?"

"Bilmiyorum. Belki de onlara sormalıyız," dedi Sorin.

Scarlett bunu söyleyince Cethin cevap verdi: "Cassius'un büyüğü de vreye girerse Razik müdahale etmek zorunda kalacak. Bu bir şey

yapmamayı tercih ederiz."

"Ama siz tam da bunu yapmaya hazırdınız," diye karşı çıktı Sorin. "Hepinizin bu işi nasıl yapacağınızı bildiğiniz izlenimine kapıldığımızda

yeteneklerinizi kontrol etmek için," diye alay etti Razik. "Onlara nasıl sadece birkaç kez erişebildi?"

"Muhtemelen yeteneklerini uyandıracak kimse olmadığı için," diye tısladı Scarlett, erkekle burun buruna gelerek. Sesi alçak ve hırçındı. Adam ondan birkaç santim daha uzundu ama yine de her nasılsa burnunun ucuyla ona bakıyor gibi görünüyordu. "Muhtemelen onun yeteneklerine sahip kimseyi tanımadığı için ve muhtemelen ona yardım edebilecek iki kişi henüz onun varlığını kabul etmediği için."

Razik'in mavi gözleri neredeyse parlamaya başlayacak gibiydi, ama gözlerini kırptırdı ve parıltı kayboldu. "Biliyorsun," dedi kabaca.

"O da öyle."

Sorin uzandı ve dirseğini hafifçe kavrayarak onu birkaç adım geriye çekti.

"Ne zamandır tanıyorsun?" Cethin bir elini saçlarında gezdirerek sordu. Scarlett'in üzgün olduğu zaman yaptığı şeyin aynısını.

"Dün sabah," diye yanıtladı Sorin.

"Nasıl?" Razik homurdandı.

"İtfaiye Generalimiz Magdalena'nın size Lord Tybalt hakkında soru sorduğunu duymuş. Annesi ona babasının adını söylemiş. Bir araya getirmek zor olmadı," dedi Scarlett. "O halde onun üvey kardeşi olduğunuzu varsayıyorum?"

Razik başını bir kez sertçe salladı, elleri iki yanında kenetlenmişti. "Tybalt benim kanlı amcam, ama kabul etmek istediğim tek baba o."

Aralarına gergin bir sessizlik çöktü ve Scarlett inanmaz bir kahkaha attı. "Buna söyleyecek başka bir şeyiniz yok mu?"

"O gelene kadar bir şey söylememi istemedi," dedi Razik. "Onunla tanışmak istiyor -bunu yapmak için sabırsızlanıyor- ama bunu yapamadan iş için çağrıldı."

"İş için mi? Hangi iş onun lanet oğluyla buluşmaktan daha önemli olabilir?" Scarlett sesini yükselterek talep etti. Kız tekrar ona doğru adım atmaya çalışınca Sorin elini sıktı.

"Annen," dedi Razik küçümseyerek.

"Tamam, şimdilik bu kadar yeter," dedi Cethin, Razik ile Scarlett'in arasına girerek. "Cassius'un gitmesi gerekiyor ya da antrenman için başka bir zaman bulmalıyız."

Sorin Scarlett'e baktı. Ne yapmak istiyorsun, aşkım?

Gölgelerimi Razik'in boğazına dolamak ve biraz ısırmalarına izin vermek istiyorum.

Sorin, Cethin ve Razik'e, "Bize biraz zaman tanıyın," dedi. "Belki bu gece antrenman yapabiliriz?"

Cethin başını salladı. "Yine de buralarda takılacağız. Sakıncası yoksa?"

Scarlett, "Sorin, antrenman yapmam gerek," diye araya girdi.

"Yapman gereken, gereksiz yere bir şeyleri ateşe vermeden önce hissettiğin her şeyi gözden geçirmek," diye cevap verdi ve Cyrus'un hâlâ elinde tuttuğu kılıca uzandı. İkincisi de Scarlett kadar öfkeli görünüyordu ama geri adım atmadan önce kılıcı uzattı.

"Sorin, ben-" diye başladı, ama sonra ondan irkilmiş bir çığlık geldi. Çizmelerinin birkaç santim ötesinden alevler yükseldiğinde geriye sıçradı. "Pislik herif," diye bağırdı, kılıcından beyaz alevler fışkırıyordu.

"Dövüş benimle Prenses," dedi Sorin alaycı bir sırıtışla. "Herkes bağırıp çağırıyor ve hırlıyorsun. Kendimi dışlanmış hissetmeye başlıyorum."

Dudağı alaycı bir ifadeyle geriye kıvrıldı ve öne doğru hamle yaptı, adam darbeyi engellediğinde tüm kolu titredi. Ayrıldıklarında "Fae büyüne odaklan," dedi. "Gölgelerine çok bağımlı hale geliyorsun."

"Biliyorum," diye homurdandı, adamın peşinden gönderdiği alevleri söndürmek için avucundan su fışkırdı.

Birkaç dakikadır idman yapıyorlardı ki, Briar'ın sesi duyuldu ve Scarlett'e su sihrini kullanması için çeşitli talimatlar verdi. Scarlett kusursuzdu, Briar'ın önerdiği her öneriyi ve her değişikliği uyguladı. Ateşi onunkiyile buluştu ve büyüsünü onunkine boyun eğmeye zorladı. Bunu yapmak onun için bu kadar kolay olmamalıydı. Yarı tanrıça olsa bile, onun büyüüne karşı koyması bu kadar kolay olmamalıydı. Bunun Avonleyan topraklarında olmasıyla bir ilgisi olduğuna inanmak istiyordu ama durumun böyle olmadığını biliyordu. Bu kadar güç harcamaması gerektiğini de biliyordu ama buna ihtiyacı vardı. Bugün ateşten çok su büyüüne odaklanan kız hareket ettikçe gerginliğinin bir kısmının gittiğini hissedebiliyordu.

Bir süre sonra, kalın gölgeler arenayı doldurduğunda Sorin'in tuniği, onun su büyüünden mi yoksa kendi terinden mi emin olamadığı bir şekilde sıırıslam olmuştu.

"Bu turda bunların hiçbiri konusunda anlaşılmadığımızı sanıyordum," diye soluyarak darbesini engelledi.

"O ben değilim," dedi, nefes almakta zorlanıyordu, saçları alnına yapışmıştı.

İkisi de kılıçlarını indirip etraflarına baktılar ve Razik'in Cethin'i geride tuttuğunu görünce ikisi de sustu.

Çünkü arenanın karşısındaki Rayner'dı. Önünde bir kadın duruyordu, bir eliyle bileklerini arkadan tutuyordu. Gece kadar siyah saçları ve ışıl ışıl parlayan kehribar rengi gözleri vardı ama Sorin bu mesafeden bile içlerinde dönen duman ve külü görebiliyordu.

O bir Ash Rider'dı.

"Karımı serbest bırakmak için üç saniyesi var," dedi Cethin, sesi o kadar ölümcüldü ki Sorin'in ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Kadının yüzünde eğlenmekle sinirlenmek arasında bir ifade vardı ama Sorin hemen çenesini Rayner'a doğru salladı. Ellerini serbest bırakır bırakmaz, arenada zarif adımlarla ilerlemeye başladı, neredeyse yerden yüksekte süzölüyor gibiydi. Kısa boyluydu, başı ancak Cethin'in göğsüne geliyordu. Siyah elbisesinin yanlarında derin yırtmaçlar vardı ve sırtına bir yay asılmıştı. Yalınayaktı ve her adımında kül rengi ayak izleri bırakıyordu.

"Sana kendini uzun süre gözlerden uzak tutamayacağını söylemiştim," diye mırıldandı Razik.

Kehribar rengi gözlerini ona dikti ve elindeki dumanın arasında bir ok belirirken ona yapmacık bir gülümseme gönderdi.

"Oynayalı uzun zaman oldu Lia," diye mırıldandı Razik ve... burun deliklerinden duman mı çıkıyordu?

Cethin, parmaklarıyla kaşlarını ovuşturarak, "Lanet olsun," diye mırıldandı. "Siz ikiniz şu lanet olası beş dakikayı kesebilir misiniz?"

"Sizce biz böyle miyiz? Başkaları bizi ve Mahkemelerimizi izlediklerinde böyle mi görüyorlar?" Scarlett, Avonleyalıları izlerken başını eğerek fısıldadı.

"Ben... bilmiyorum," diye cevap verdi, Razik ve dişinin gerçekten dövüşüp dövüşmeyeceğini görmek için beklerken kasları gerilmişti.

Kadın Cethin'in önünde durdu ve Cethin uzanıp oku kadının elinden kaptı. "Minik şeytan," diye iç geçirdi Cethin, kadının siyah saçlarından bir tutamı parmaklayarak. "Seninle ne yapacağım ben?"

"Dün gece sana onun benim peşimde olduğunu söylemiştim, Cethin," diye cevap verdi dişi. "Bu sadece bir zaman meselesiydi."

"Uzak durabilirdin," diye karşı çıktı. "Sıkılmaya başlıyorum, Cethin."

Razik, "Yüce Tanrılar, bundan hiç iyi bir şey çıkmaz," diye mırıldandı.

Dişi, Cethin'in hâlâ elinde tuttuğu oka uzanmaya başlamıştı bile. "O zaman sizi tanıştırayım," dedi Cethin hızlıca, oku dişinin ulaşamayacağı bir yerde tutup diğerlerine işaret ederek. Dişi döndü, hesapçı gözlerle onları süzdü. "Bu benim karım, Kailia, Avonleya Kraliçesi."

"Hepinizin adını zaten biliyorum," diye cevap verdi fazla tatlı bir şekilde. "Cethin bana sizi takip ettiriyor."

"Gerçekten mi? Dün geceki bütün o güven konuşmalarından sonra mı?" Scarlett kaşlarını çatarak sordu.

"Sanki geldiğinden beri her yeri didik didik etmedin," diye karşılık verdi Cethin.

Haklıydı. Bunu yapıyorlardı ve Rayner öğrenebildiği kadar çok şey öğreniyordu. Rezervleri hâlâ oldukça tükenmişti ama bugünlerde gözleri biraz daha hızlı dönüyordu.

"Sen bir Kül Binicisi misin?" Scarlett sordu. "Rayner gibi mi?"

Kailia arkasına dönüp Rayner'ın hâlâ arenanın ortasında durduğu ve her şeyi yakından izlediği yere baktı. Geri döndüğünde, "Sanırım öyle. Bazı açılardan."

"Burada sizden daha çok var mı? Başka Kül Sürücülerini?"

"Duman ve küller arasında hareket etme yeteneğine sahip birkaç kişi daha var ama Anala'nın soyundan gelenlerin yetenekleri çeşitlilik gösteriyor," diye yanıtladı Cethin.

"Anala'nın torunları mı?" Scarlett yavaşça tekrarladı ve Sorin onun ses tonuna sinen memnuniyeti şimdiden duyabiliyordu. Scarlett'in ağzından bundan sonra ne çıkacağını çok iyi biliyordu. "Yani Kül Sürücülerini Avonlayan mı?"

Cethin'in kaşları çatıldı. "Elbette onlar Avonlayan. Bazıları diğerlerinden daha güçlü elbette, tıpkı Fae'ler gibi soylarına bağlı olarak. Ama duman ve küllerin arasında onlar gibi hareket edebilmek için Anala'nın soyunun güçlü olması gerekir." Sonra gümüş gözleri büyüdü. "Fae'ler ve Avonlayan'ların ayrılana kadar bir arada yaşadıklarının farkındasınızdır. Kitanızda bir tür Avonlayan mirasına sahip olduğunu iddia edebilecek pek çok kişi var."

Scarlett, "O halde nadir yetenekleri olan herkes," diye devam etti. "Rüzgar Yürüteçleri gibi ya da..." Bakışları Briar ve Sawyer'a kaydı. "Water Gazers."

"Bu mümkün değil," dedi Briar. Kalia geldiğinde herkes birbirine yaklaşmış, eğitim alanının ortasında bir tür doğaçlama toplantı yapılmıştı.

"Evet," dedi Cethin. "Gerçekten bilmiyor muydun? Neden Fae Mahkemelerini onların yönettiğini düşünüyorsun? Mahkemeler ilk kurulduğunda, bir Avonlayan ve Fae çifti tarafından yönetilirdi, genellikle bir Avonlayan ve onların Kaynağı. Elbette, biz ayrıldıktan sonra, Avonlayan soyu seyredikçe Fae soyu daha baskın hale gelecekti."

"Ama Sorin bir Avonleyli değil," diye araya girdi Eliza, sonra tereddüt eder gibi oldu. "Öyle değil mi?"

Cethin, "Aile kayıtlarını görmeden buna cevap veremem," dedi. "Ama öyle olmadığını tahmin ediyorum."

"Neden?" Scarlett sordu.

"Çünkü onun gücünü hissedebiliyorum."

Scarlett dönüp ona bakınca Sorin gerildi.

Tükendiler mi?

Her gün biraz daha. Bunu biliyorsun, Scarlett.

Dudaklarını büzdü, kollarını kavuşturdu. Bu konuda biriyle, herhangi biriyle konuşmamız gerek. Neden biriyle tartışıyordun?

Ben mi?

Çünkü buna ihtiyacın vardı ve elimden geldiğince sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim. Beatrix'i tekrar deneyebiliriz. Onunla gerçekten konuşmalıyız zaten.

"Bunu sık sık yapıyorlar mı?" Kailia sordu ve Sorin'in gözleri ona kayd.

"Evet," diye yanıtladı Luan. "Sinir bozucu ve kaba bir davranış."

"O süper gizli el sıkışmasını yaratmamızı ister misin, Azzy?" Scarlett tatlı tatlı sordu. "Bu seni daha iyi hissettirir mi?"

"Çekilmez," diye homurdandı.

"Sanırım hepimizin ihtiyacı olan şey biraz zaman..." Cethin içini çekerek elini tekrar saçlarının arasında gezdirdi. "Lanet olsun. Şu anda ne yapmamız gerektiğini bilmiyorum."

"Yani... gündüz içkisi mi?" Scarlett sordu.

Hale bir kahkaha attı ve bunu bir öksürükle örttü. "Günlük içki içmeye gitmiyoruz," diye içini çekti Sorin. "Bir şeyleri bıçaklamak mı?" Kailia teklif etti.

"Hayır," dedi Cethin hızla ve Razik kıs kıs güldü. "Hadi hepimiz ayrı yollara gidelim ve sabahki tüm beklenmedik dönüşlerden sonra yeniden toplanalım."

Herkes dağılmaya başlarken Scarlett derin bir iç çekti. "Hadi temizlenelim ve Aimonway'e gidelim. Köşelerden birinde bir şekerçi dükkânı vardı."

"Şeker almaya mı gitmek istiyorsun?" Sorin sordu.

"Şey, gündüz içki içmek ve bir şeyleri bıçaklamak söz konusu değil, o yüzden sanırım şeker ve çikolata olacak," diye cevap verdi.

Sorin kahkahasını bastırdı, bunun kendisine daha fazla şiddet kazandıracağını biliyordu. Kolu kadının omuzlarına dolandı ve başının tepesine bir öpücük bıraktı. "Şeker ve çikolata o zaman," diye kabul etti.

"Birisi evini mi özlüyor?" Sorin döndü ve kaskatı kesildi.

Ateş Sarayı'nın kuzeyinde, Tana Nehri'nin kıyısındaydı. Scarlett'le birlikte birçok kez burada yürümüşü. Onun burada karanlığıyla boğuşmasını izlemişti. Burası ondan boğulmasına izin vermemesini istediği yerd.

Şimdi burada durmuş, Mikale Lairwood'un onu tuttuğunu, sırtını göğsüne dayadığını ve elini boğazına doladığını görmesi ne kadar ironikti. Gözleri geniş ve yalvarırcasına bakıyor, özür dilemek için parlıyordu.

Mikale burnunun ucunu Scarlett'in şakağında gezdirerek, "Tuhaf," dedi. "Senin rüyalarına girmeyi hiçbir zaman başaramadım. Denedim. Birçok kez. Ama senin bu bağın Meshedilene kadar değil." Diğer elini indirdi ve parmakları Scarlett'in elindeki ikiz alev işaretinin üzerinde gezindi. "Ama tam da bu durum için birini kendi rüyasından bir başkasınıninkine sokma alıştırmaları yapıyordum."

Sorin ateşini çağırmak için elini kaldırdı ama hiçbir şey gelmedi.

Mikale alçak ve çirkin bir kahkaha attı. "Burada her şeyi ben kontrol ederim, Ateş Prensi." Elini kaldırdı ve bu kez parmakları Mikale'nin köprücük kemiği boyunca, göğüslerinin arasında, gövdesinden aşağı inerek elinin karnında gezindiği yerde gezindi.

"Biliyor musun, ben de uzunca bir süre onun rüyalarına giremedim. Onun gerçekte ne olduğu bana söylenmeden önce bile denedim. O gece ona bu yüzden ihtiyacım vardı." Sırıttı, parmakları onun boğazını sıkıyordu ve omuz silkti. "Sebebin bir kısmı zaten. O gece bana bir bağlantı verdi, sadece fiziksel bir birleşme olsa bile. Bana bir giriş yolu verdi."

"Onu zorladın-"

"Ona bir seçenek sunuldu," diye araya girdi Mikale. "O gecenin sonucunu o seçti."

Scarlett'in yüzünden iki damla gözyaşı süzülüyordu ve Sorin kendini hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti. Onu hiç böyle görmemişti.

Çaresiz. Mikale rüyalarına her girdiğinde karşılaştığı şey bu muydu? Ona anlatmıştı ama bunu görmek -ilk elden deneyimlemek- bambaşka bir konuydu.

"Bırak onu," diye bağırdı Sorin.

"Hayır. Yapacağımı sanmıyorum," diye cevap verdi, eli karnından kalçasına doğru ilerlerken. "Sana onun senin olmadığını söylemeye çalıştık. Anlaşılan mesajı biraz daha netleştirmemiz gerekiyor." Scarlett'i biraz daha göğsüne doğru çekti ve dudaklarından boğuk bir inilti kaçtı. "Onu uyandırmakta iyi şanslar."

Ve sonra gitmişti, Scarlett de onunla birlikte.

Sorin irkilerek uyandı ve Scarlett'in yatakta yanında uyuyan haline döndü. Yüzü acı içindeydi, gözyaşları tıpkı rüyasında olduğu gibi yüzüne vurmuştu.

"Scarlett. Sevgiler." O salladı onu omuzlar, elini saçlarının üzerinde gezdirdi.

"Scarlett. Uyan artık. Ben buradayım."

Göz kapakları bile titremedi.

"Scarlett," diye homurdandı, Scarlett'in uyurken bile yerine getirmeyi reddettiği bir emirdi bu.

Scarlett!

Hiçbir şey. Bağın aşağısında hiçbir şey hissedemiyordu. Onun duygularını hissedemiyordu. Düşüncelerini duyamıyordu. Onu hissedemiyordu.

Kapıdan çıkmadan önce onu bir kez daha uyandırmaya çalıştı, giderken pantolonunu da giydi. Cassius'un kapısına vurduğunda pantolonunun önü iliklenmemişti bile.

"Cassius!" Yumruğunu tekrar tahtaya vurdu, tüm evi uyandırıp uyandırmadığını umursamadan. "Cassius! Kız içeride."

bela!"

"Sorin?"

Döndü, koridorun karşısındaki kapı Cyrus'un odasına açılıyordu. Cassius'un bu saatte Cyrus'un odasında olduğunu düşünecek zamanı yoktu.

"Seyahat etmeli ve Cethin'i almalısın. Hemen!" Sorin ona doğru koştuğunu söyledi.

Cyrus, Cassius'un arkasından çıkarak, "Sorin, sakın ol," dedi.

"Sakinleşmeyeceğim," diye hırladı Sorin. "Git, Cassius!" "Gecenin bir yarısı-"

"Mikale onu yakaladı! Lanet olası bir rüyaya hapsolmuş! Onu uyandıramam! Git ve Cethin'i getir!"

Onlardan uzaklaştı ve hızla odaya geri döndü. Scarlett bir santim bile kıınıldamamıştı.

Sadece birkaç dakika geçmişti ama Cassius Cethin'le birlikte görünene kadar saatler geçmiş gibi geldi. Cyrus, Kailia ve Razik de onlarla birlikteydi. Sorin tüm zamanını onu uyandırmaya çalışarak, kollarına çekerek ve saçlarını düzelterek geçirdi. Gölgelerini, yıldız ateşini, herhangi bir şeyi uyandırmak için ateşini gönderdi.

"Bana neler olduğunu anlat," dedi Cethin Scarlett'e bakarken, yüz hatları gergindi. Kailia uzanıp elini onun sırtında gezdirirken Razik'e bir şeyler mırıldandı.

"Uyuyorduk. Mikale onu rüyama getirdi. Onu alacağını söyledi- Siktir! Sadece rüya- yürü ve onu al!"

"Gittikçe akıllanıyorlar. Rüya yürüyüşü yaparken başkalarını taşıyabileceğini sanmıyordum," diye mırıldandı Cethin, uzanıp parmaklarını Scarlett'in alnında gezdirerek.

"Ne bekliyorsunuz?" Sorin talep etti. "Git getir onu."

"Yapamam," dedi Cethin, bu ifadenin verdiği ısırap ses tonunda açıkça görülüyordu.

"Neden olmasın ki?" Cassius, Sorin'in hissettiği kadar çaresiz görünerek sordu.

"Bir dizi neden var, en önemlisi de rezervlerimin böyle bir şey yapmam için yeterince dolu olmaması. Yararlanabileceğim bir Kaynak yok," diye yanıtladı Cethin. "Ama yapabilseydim bile..."

"Yapmazsın," diye tükürdü Sorin. "Bunca şeyden sonra hâlâ ona yardım etmeyecek misin? Sonunda buradayız! Ondan daha ne istiyorsun?"

"Onu her gördüğümde elimden gelen her şeyi yaptım," diye karşılık verdi Cethin. "Ona daha fazlasını anlatmak istemediğimi mi sanıyorsun? Onun büyüünü uyandıran bendim. Sen kalbini kırdığında Shirina'nın ona bağlanmasını sağlayan bendim. Ona bir Kaynak bulmasını, anahtarları bulmasını söyledim, Kurutucu İşareti keşfettim. Ona geri döndüğünden emin olmak için Arius'un gazabını göze alan bendim."

"Ne?" Sorin geri çekilerek, "Ne?" dedi.

Cethin'in ağzı kapandı, gümüş gözleri sertleşti.

"Ona yardım etmenin başka bir yolu var mı, Cethin?" Kailia son derece sakın ve soğukkanlı bir şekilde sordu. Sorin ona bir şeyler fırlatmak istedi. Bu durumun ciddiyetini anlamasına imkân yoktu. Cethin karısına hiçbir şey söylemedi mi?

"İkiz alev bağınla ona ulaşabilmen gerekir," dedi Cethin, Sorin'e dönerek, sesinde ağır bir suçlamayla. "Hiçbir şey bunun üzerinde olmamalı. Tanrılar bunu bu şekilde tasarladı."

Sorin'in gözlerinde kaynayan şiddeti gören Cyrus, "Bu bir kez daha oldu," dedi. "Mikale bir aynanın içinde Scarlett'e geldi. Bağın aşağısından onu çağırdı ama Mikale onu duymadı."

"Meshedilmeden önce mi sonra mı?" Cethin sordu. "Sonra."

"İmkânsız," diye alay etti kral.

"İmkânsız değil," diye mırıldandı Sorin. "Neredeyse öldüğümünden beri bağ farklı hissettiriyor-"

"Sen öldün," diye araya girdi Cyrus.

"Bağın kısa bir süre sonra Meshedilmiş olmasından kaynaklandığını düşünmüştüm. Sadece bir ayarlama, ama..." Elini tekrar saçlarında gezdirerek konuşmasını sonlandırdı. Kafasının içinde sıkışıp kalmıştı. Mikale ile birlikte. Tek başına. Tanrılar ona ne yaptığını biliyordu.

"Bedeli," dedi Cethin, sesi acı doluydu. "Geri dönmenin bedeli buydu."

"Hayır," dedi Sorin başını sallayarak. "Bedeli benim gücüm oldu. Yavaş yavaş tükeniyor. Bir zamanlar olduğu gibi değil ve gün geçtikçe azalıyor."

"Geriye hiçbir şey kalmayana kadar. Esasen güçsüz kalana kadar," dedi Cethin, sesi giderek daha yumuşak, daha nazik bir hal alıyordu. Yatıştırıcı. "Sadece daha uzun ömürlü bir ölümlü olana kadar. Ölümlülerin ikiz alevleri yoktur, Sorin."

"Hayır," diye hırladı Cyrus. "Bu... mümkün değil."

"Öyle," dedi Cethin. "Bir bedeli olacağını söyledi. Ben de ödemeyi teklif ettim. Memnuniyetle öderdim, ama bunun ben olmayacağımı söyledi."

Sorin zorlukla nefes alabiliyordu. Artık onları zar zor duyabiliyordu. Sesler birbirine karışmış, kimin konuştuğunu anlayamayacak kadar birbirine karışmıştı. Onunla kalmak için yapması gereken fedakârlık bu muydu? İkiz alev bağları mı? Büyüsü mü? Bu olmadan onun Kaynağı olamazdı. Ve o yaşamaya devam ettiği sürece bir başkasını talep edemezdi. Kader ne tür boktan oyunlar oynuyordu?

"Kim? Kim söyledi bunu?" Cassius dönen düşüncelerinin gürültüsünü yarıp geçerek sordu.

"Serafina," diye yanıtladı Cethin.

"Serafina," diye tekrarladı Cyrus. "Serafina ile mi konuştun?" Cethin, "Peçe'nin ötesindeki Sorin'e rüyamda yürüdüm," dedi.

"Sorin'i geri göndermesi için yalvarmak üzere Arius'u arıyordum. Biliyordum..." Scarlett'e bakarken sesi duygu yüklüydü. "Bunun onu gerçekten yıkacağını biliyordum. Patlayacağını ve dünyayı da beraberinde götüreceğini."

onu. Biliyordum ki sen olmadan onun hiçbir umudu olmayacaktı ve hepimiz onunla birlikte düşecektik."

Cethin boğazını temizledi, Kailia parmaklarını onun parmaklarının arasına geçirdi ve yanına yaslandı. "Beni annemiz gönderdi, bana böyle bir şey yapmam için yeterli gücü verdi. Peçenin ötesinde rüya yürüyüşü. Çok geç olmadan seni bulmayı umarak ölümün kendisiyle yarışıyordum ama Serafina beni önce buldu. Beni gönderip seni Arius'a götüreceğini sandım. Scarlett adına ona yalvardım. Sonunda kabul ettiğinde, bunun bir bedeli olacağını söyledi."

"Başka bir şey söyledi mi?" Cassius, Sorin'in yanındaki yatağa uzanıp Scarlett'in ellerinden birini tutarak sordu.

"Sorin'e eve gitmesini ve Anala'nın senin Amare'ye bağlı olmanı ilginç bulacağını söyledi."

"Neden?"

Cethin omuz silkti. "Tahminimce en güçlü ateş Fae'si olmadığı içindir."

"Ama o..." Cyrus tartıştı.

"Bu başka bir zaman tartışılacak bir konu," dedi Razik. "Şimdi ne yapacağız, Cethin?"

"Onun üzerindeki rüya tutuculuğunu kıracak kadar güçlü. Onun rezervlerini hissedebiliyorum," dedi Cethin. "Onu orada tutamamalı."

"O rüyalarda onu kontrol ediyor. Bana o kadarını söyledi," dedi Sorin.

"O zaman ona izin veriyor," diye yanıtladı Cethin. "O hediyeleri almak için bir Serafina Mirasını öldürmek zorunda kalmış olabilir ama Serafina hâlâ daha güçlü ve kudretli."

"Demek ki onun üzerindeki etkisi tamamen zihinsel," dedi Cassius sessizce, başını arkaya eğerken gözleri kapanıyordu, onun için Gardiyan olarak değil, ruh eşi olarak acı çekiyordu.

"Ne yapmalıyım?" Sorin talep etti. "Burada öylece oturamam."

Cethin, "Bağın aşağısında ona ulaşmaya çalışmaya devam edin," dedi. "Evde bakabileceğim bazı kitaplar var. Bakalım bir şey var mı?"

Sorin cevap verme zahmetine girmedi. Cethin'i buraya yardım için çağırmıştı ve o da ona hiçbir şey vermemişti. Bu noktada onun ne yaptığı umurunda bile değildi. Ona yardım etmeyecekse, çekip gidebilirdi.

"Ben kalabilirim," diyordu Razik. "Bir şeye ihtiyaçları olursa aracı olurum."

Cassius kuzenine bakmayı reddederek soğuk bir sesle, "Sana ihtiyacımız yok," dedi. Sorin, Scarlett'in Razik'e Cassius'un her şeyi bildiğini söylemesine rağmen, bu konuya henüz değinilmediğinden emindi.

"Bize yardım için geldiniz," diye karşılık verdi Razik. "Ve sen bize hiçbir şey veremezsin," diye tersledi Cassius.

"Hey," diye araya girdi Cyrus, ikisinin arasına girerek. "Hadi sadece..." Derin bir iç çekti. "Kalmasa daha iyi olacak Cass. Cethin bir şey bulursa ona mesaj gönderebilir ve burada bir şeyler değişirse Razik Cethin'e nasıl ulaşacağını bilir."

"Tamam."

"Cass-"

Cassius vücudunu onlardan uzaklaştırıp Scarlett'e odaklanarak, "Tamam dedim," diye ısırdı. "Hâlâ ona ulaşmaya mı çalışıyorsun?"

"Durmadım," dedi Sorin, artık diğerlerinin ne yaptığını umursamadan.

Scarlett. Aşk. Sen ondan daha güçlüsün. Bununla savaşabilirsin.

Hiçbir şey.

"Haydi, Seastar," diye mırıldandı Cassius.

Ve Sorin, Cassius'un onu uyandırmaya çalıştığı başka bir zamana, başka bir odaya geri dönüyordu. Yatağının üzerinde çırpınırken avuçlarından gölgeler süzölmüş, ter saçlarını alnına yapıştırmıştı. Rüyalari geçmiş kabuslardan ibaretken. O da

O zaman ona ulaşmış, onu o karanlık yerden çekip çıkarmıştı. O zaman ve daha pek çok kez ona ulaşmış, onu karanlıkta asla yalnız bırakmayacağına söz vermişti. Şimdi de onu yalnız bırakmayacaktı.

Scarlett Aditya, beni dinle ve iyi dinle. Senden bir parça bile alamayacak. Senden aldıklarının hiçbirini onda kalmayacak. Seni benden alamaz. Hepiniz benimsiniz. Ruhundaki her parlak yıldız ve en karanlık yarık benim. Beni anlıyor musun? Sen benimsin. Karanlığın sonuna kadar. Şimdi uyan.

Kız ayağa fırladığında boğuk bir nefes aldı, yanakları aniden yüzüne akan gözyaşları yüzünden çoktan ıslanmıştı. Adam onu göğsüne doğru çekiyordu, kadın adamın herhangi bir parçasını kavramaya çalışırken tırnakları adamın etine sürtünüyordu.

"Sorin."

Onun adı bir çığlık ve yalvarıştı. Onun ne istediğini zaten biliyordu.

"Herkes dışarı çıksın," dedi sıkıca, bir kolunu beline dolayarak onu kendine çekti. Diğer eli çoktan boğazındaydı, parmakları Mikale'nin rüyasında ona dokunduğu yerde geziniyordu.

Kimse tek kelime etmedi ve Cassius yavaşça yataktan kalktı. "Bir şeye ihtiyacın olursa..."

"Yapmayacağım."

Cassius dönüp diğerlerinin peşinden dışarı çıkmadan önce bir kez başını salladı.

Mikale'nin dokunuşunu kendi dokunuşuyla değiştirirken, Mikale'nin onlardan alabileceğini düşündüğü şeyi geri alırken, varlığının derinliklerine bir yemin yerleşti.

Scarlett Alaric'e sahip olabilirdi. Onun ölümünü talep edebilir ve bunu mümkün olduğunca işkenceli yapabilirdi. Alaric'e, Lord Tyndell'e ve diğer bütün Maraan Lordlarına ve Seraph'lara sahip olabilirdi. Ama Mikale? Zamanı geldiğinde sahip olduğu tek şey bir kılıç ve çıplak elleri olsa bile, o ölümü talep ediyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

OceanofPDF.com

CYRUS

"S Carlett b u r a y ı asla göremez," dedi Cyrus kapıları açtıkları anda.

"Ne? Neden? değil mi?" Cassius
sordu, onun kaş

şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

Cyrus kuşkulu bakışlarını ona çevirdi. "Solembra'daki kütüphanede kaç saat geçirdiğini biliyor musun? Onu buradan asla çıkaramayız. Yığınlar arasında kaybolacak, saklanacak gizli bir geçit bulacak ve sonra burada sıkışıp kalacağız ve Alaric kazanacak."

Cassius ona saf bir inançsızlık ifadesiyle bakıyordu. "Bazı günler Nuri kadar dramatik oluyorsun. Yemin ederim."

Kalenin kütüphanesine doğru ilerlerken Cyrus, "Ondan hoşlanıyordum," diye cevap verdi. "Tüm o ihanet olaylarından önce."

Cassius onaylar gibi hırıltılı bir ses çıkardı.

"Bu konuyu hiç konuşmadık," dedi Cyrus gelişigüzel. "Nuri. Kan Bağı. Onu Ebedi Nekropol'de görmek."

"Bu konuda söylenecek bir şey yok," diye yanıtladı Cassius. "Aradığınız şeyi burada tam olarak nasıl bulmayı planlıyorsunuz?"

"Birkaç şey arıyorum," dedi Cyrus. "Sanırım önce bizi neyin bulacağını göreceğiz."

Eğer gerçek bu değilse. Bu noktada neyi aramıyordu ki? Sargon hakkında bilgiye ihtiyaçları vardı, çünkü Cassius'un pislik babası hâlâ ortaya çıkıp oğluya tanışmaya zahmet etmemiştir. Razik de, Scarlett'in birkaç gün önce arenada onu çağırmasına rağmen, Cassius'la olan ilişkisini hâlâ kabul etmemiştir. Elbette Cassius'a bundan söz etmiştir. Böyle bir şeyi ondan saklayacak değildir ve tabii ki Cassius'un yüzü sertleşmiş, dudakları ince bir çizgi haline gelmiş ve o zamandan beri bu konuda hiçbir şey konuşulmamıştır. Ama eğer kendi etinden ve kanından biri yardım etmeyecekse, onun yeteneklerini gerçekten anlamaları gerekiyordu. O eğitim arenasında gücünü kontrol edemediği için gerçekten endişeli görünüyorlardı ama görünüşe göre bu konuda nasıl bir şey yapacağını öğretecek kadar endişeli değillerdi.

Bir de Sorin'in azalan gücü ve bunun ikiz alev bağı üzerindeki etkisi vardı. Mikale onu bir şekilde o rüyada tuzağa düşürdükten sonra, Scarlett'le birlikte iki gün boyunca odalarından çıkmamışlardı. Cassius ertesi gün onu kontrol etmek için zorla içeri girmişti. Oturma odalarındaki kanepeye kıvrılmış, battaniyeyi omuzlarına kadar çekmişti. Perili gibi görünüyordu. Bunun dışında Cyrus onları görmemiştir. Bugün öğle yemeğinden sonra Beatrix'i bulmak için odalarından çıkmışlardı ve şimdi de oradaydılar. O konuşmanın nasıl geçtiğini ve Beatrix'in başka neler bilebileceğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Bir de Kaynak meselesi vardı. Scarlett'in bir Kaynağa erişimi olmaması hepsini etkileyecekti. Avonleyan'ların yüzyıllardır yaptığı gibi, büyüsünün doğal yollardan yeniden dolmasına izin vermek zorunda kalacaktı. O tam gücünde olmadan asla bir savaş kazanamazlardı. Ama bu ne kadar acil bir durum olsa da, halledilmesi gereken tek Kaynak sorunu bu değildi.

Kalenin arka tarafında beliren Nightmist Dağları'na bakan bir pencerenin yanındaki raflara doğru ilerlediler. Kara dağlar. Kara sular.

Her şey bir gölge tabakasıyla örtölmüş gibiydi. Saylah gerçekten de Elshira'da saklanıyorsa bunun mantıklı olduğunu düşünödü.

"O eğitim arenasına eskort olmadan gidebileceğini düşünüyor musun?" Cyrus raftan bir kitap çıkararak sordu. Kitap Avonleyan dilindeydi ve birden eğer kitaplar Eski Dil'de ya da ortak dilde değilse bunun beklediğinden çok daha zor olabileceğini fark etti.

"Evet, neden?" Cassius karşısındaki raftan büyük bir kitap çekerek sordu.

"Sihrinle antrenman ve pratik yapmalısın. En iyi yer burası gibi görünüyor."

"Evet, sanırım" demeden önce uzun bir sessizlik oldu.

"Yani buradan sonra oraya gidebilir miyiz?" "Elbette."

Cyrus bir süre başka bir şey söylemedi, sonunda Eski Dilde bir bölüme gelene kadar kitapları karıştırdı. Edria Denizi üzerine kitaplar. İhtiyacı olan şey değildi ama yaklaşıyordu.

"Burada aile soylarıyla ilgili kitaplar var," dedi Cassius, ondan bir sıra aşağıda. Başka bir kitap çıkarmış, yakındaki bir pencere pervazına koymuştu.

"Gerçekten mi? Sargon ve soyu hakkında bir şey var mı?" "Henüz gördüğüm kadarıyla yok."

Burada bulundukları süre boyunca bunu ertelemişti, yüzleşmek istemiyordu... Şey, başka bir reddedilme. Olan buydu, değil mi? Onun Kaynağı olmayı teklif ettiğinde Cassius hayır demişti.

Boğazını temizledi. "Şu Kaynak meselesine gelelim."

Cassius'un eli sayfayı çevirirken durakladı. "Ne olmuş ona?" "Sana bir tane lazım."

"Bunu hâlâ kesin olarak bilmiyoruz."

Cyrus omzunun üzerinden ona alaycı bir bakış gönderdi ama Cassius kitabın sayfalarını çevirmeye devam ediyordu. Cyrus döndü, kitaplığa yaslandı ve

silahlar. "Sanırım bunu kesin olarak biliyoruz. En azından seçeneklere bakıyor olabiliriz."

Cassius'un Kaynak olarak başka birini seçtiğini düşünmek Cyrus'un kusmasına neden oldu ama bu duyguyu bastırdı. Cassius'un buna ihtiyacı vardı ve eğer Cassius onun için bu olmasına izin vermezse, başka birini bulmasına yardım edecekti. Bağırsaklarına bir hançer saplanmış gibi hissetse bile.

"Hayır."

"Seçeneklere bakmaya hayır mı? Ya da hep birlikte? Çünkü uygun olabilecek birkaç güçlü Fae tanıyorum-"

"Hayır," dedi Cassius tekrar, sert ve sert bir sesle. "Diğer seçeneklere hayır. Hepsine hayır."

"Cass," diye iç geçirdi Cyrus. "Teklifim hâlâ geçerli. Bunu senin için yapmaya hazırım."

Ellerini pencerenin pervazına dayamıştı ve kitabın üzerine eğilmiş, başını aşağı sarkıtmıştı. "Öyle mi, Cyrus? Çünkü geceleri hâlâ uyumuyorsun." Döndü, duvara yaslandı, bir bileği diğerinin üzerinden geçerken kollarını göğsünde kavuşturarak Cyrus'u yansıttı. "Burada denizin sesini duyamayız."

"Bu benimle ilgili değil," diye karşılık verdi Cyrus.

Cassius kaşlarını kaldırdı. "Hayır mı? Bana bağlılık için gücünüzü ömür boyu feda etmeyi teklif etmiyor musunuz? Benim hatam."

"Kastettiğim bu değildi." Cassius devam etmesi için başıyla onayladı.

"Benden ne istiyorsunuz? Sana neyi kanıtlamam gerektiğini anlamıyorum. Söyle bana Cass. Buna hazır olmadığımı düşünen sensin. Peki seni ne ikna edecek?

Yoksa?" Cyrus sordu Sıcak bir şekilde, başlangıç için tedirgin olur ve nedenini tam olarak bilmez. Eğer bir Kaynak istemiyorsa, onun kendi Kaynağı olmasını istemiyorsa, bu onun sorunu olmamalıydı.

Cassius uzun bir süre sessiz kaldı ve onu dikkatle inceledi. "Bilmiyorum," diye cevap verdi sonunda. "Sadece bir sabah uyandığında istediğinin bu olmadığını fark edersen kendimi bir pislik gibi hissedeceğimi biliyorum. Sana izin verdiğimi

Hâlâ bazı şeylerin üstesinden gelmeye çalıştığın belliyken bunu yaptın."

Cyrus kollarını iki yanına indirdi ve Cassius'un incelediği raftan bir kitap almak için döndü. "Sen ve Scarlett çok fedakâr şehitlersiniz. İkinizin de inanıyor gibi görüldüğünüzün aksine, aslında diğer herkesle ilgilenmek sizin sorumluluğunuz değil."

"Scarlett bir kraliçe. Bu tam olarak onun sorumluluğu," diye karşı çıktı Cassius.

"İyi. Onun koşulları biraz farklı. Ama senin? Bazen bencil olabiliyorsun Cass."

Cassius alay etti. "Başka biri söz konusu olduğunda değil. Benim de dahil olduğum biri söz konusu olduğunda-" Durakladı, bakışlarıyla buluşmadan önce bir elini yüzünde gezdirdi. "Senden bu kadar çok şey alınmışken olmaz."

"Benim teklifim benden alınan bir şeyden farklıdır."

"Ve bir gün bunun için bana kızdığında? Gitmek istediğinde ve gidemediğinde?"

"Neden böyle bir şey düşündün ki?" Cyrus kuşkuyla sordu.

Cassius'un yüz hatlarında bir şey kıpırdadı, sonra uzun bir iç çekti ve bakmakta olduğu kitaba geri döndü. "Belki ben de buna hazır değilim."

Gemiden bu yana hiç böyle konuşmamışlardı. Elbette, gecelerini aynı odada geçiriyor, içiyor, kâğıt oynuyor, komplo kuruyor ve strateji geliştiriyorlardı. Genelde birbirleri için dikkat dağıtıcı oluyorlardı. Cassius onu Thia ve Merrik'le ilgili düşüncelerden uzaklaştırıyor, o da Cass'ı babası ve Razik'le ilgili düşüncelerden uzaklaştırıyordu. İkisi de birbirlerine, bastırmaya çalıştıkları bariz sorunları gündeme getirmeme nezaketini gösteriyorlardı.

Cassius, "Bu çizim sana Tava'yı hatırlatıyor mu?" dediğinde, bu konuyu daha da ileri götürmek için ağzını açtı.

"Tava?" Cyrus tekrarladı, pencere kenarına doğru ilerledi, omzu Cass'inkine değdi. Aşağıya, kitaba baktı. "Bu Tava değil." Daha yakından bakmak için daha fazla eğildi çünkü bu mümkün değildi...

"O olduğunu söylemedim. Ona benzediğini söyledim."

"Bu Tava değil," dedi Cyrus tekrar, gözleri yazılı kelimeleri tararken. Bu kitap tamamen ortak dilde yazılmıştı. Kitabı ters çevirdi, eliyle sayfayı tuttu ve çizime geri dönmenden önce kapağı okudu. "Bu Tava'nın annesi."

Çizim, Cassius'un Drake'le paylaştığı gemideki kamarada gördüğü resmin neredeyse aynısıydı. Cassius resmi daha yakından inceleyebilmek için kitabı eline aldı.

"Oldukça benzer," diye cüret etti.

"Benzer değil," diye karşı çıktı Cyrus. "Bu o. Tanıdık geldiğini biliyordum. Anala adına, bunu daha önce bir araya getirmediğime inanamıyorum."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Cyrus kitabı biraz aşağı çekti, böylece bir yazı bölümünü işaret edebildi. "Bu. İşte tam burada bahsettiğim şey bu."

Cassius'un gözleri sözcükleri takip etmeye başladı, her okuduğunda gözleri daha da büyüyordu. "Hayır," diye nefes aldı.

"Evet," diye yanıtladı

Cyrus. "İmkânsız."

"Kesinlikle mümkün."

Cassius, "Kes şunu," diye tersledi ve dönüp pencere pervazına oturdu. "Octavia Middell, Kral Dalton'ın karısı ve Rydeon Kraliçesi. Yirmi bir yıl önce öldü." Başını kaldırdı. "Onların annesi olamaz. Tava yirmi bir yaşında bile değil. Scarlett'le aynı yaşta, ama ondan yarım yaş büyük. Ve prens de öldü. Bildiğim kadarıyla Drake hâlâ yaşıyor."

"Sana söylüyorum, bu onların annesi," diye ısrar etti Cyrus, onun alaycılığını görmezden gelerek. "Octavia. Tava. Neredeyse

aynı."

"Benzerlikler olmadığını söylemiyorum," dedi Cassius, dikkatini tekrar çizime vererek. "Başka bir akraba olabilir mi? Teyze? Bir çeşit kuzen?"

Cyrus parmağıyla sayfaya dokunarak, "Eğer Drake'in elindeki resim gerçekten onların annesiye, o zaman bu kadın da öyle," dedi.

"Bu uymuyor."

Cyrus, "Uyuyor," diye karşı çıktı. "Scarlett de benimle aynı fikirde olacak."

"Öyle değil," diye alay etti Cassius.

"Eminim öyledir," dedi Cyrus. "Elli altınına bahse girerim ki öyledir."

Cassius gözlerini devirdi. "Her şey üzerine bahse girmemize gerek yok."

"Ama bu işi daha ilginç kılıyor."

"O zaman en azından aynı derecede ilginç bir şey üzerine bahse gir."

"Ne gibi?" Cyrus sordu. "Kazanırsam Kaynağın olmama izin verecek misin?"

Cassius sustu. "Bu lanet olası bir bahse bırakılamayacak kadar önemli bir konu."

Cyrus masumca omuz silkerek, "Bunu daha ilginç hale getirmek istedim," dedi.

"Peki," dedi Cassius, aniden dönüp onu duvara yasladı, kitap aralarında duruyordu. "Ama kazanırsam, güvenli olduğunda bizi Aelyndee'ye geri götüreceğim ve sen de bana Merrik'le eskiden yaşadığınız yeri göstereceksin."

Cyrus ondan uzaklaştı, arkasındaki taş duvara bakarak fazla uzaklaşmadı. "Neden?" diye tereddüt etti.

Kısa sürdü ama Cyrus, "Ben şeytanlarımla yüzleşirim, sen de kendinkilerle yüzleş," demeden önce Cass'in gözlerinde parlayan zafer ışıltısını yakaladı.

Bunun onu geri adım attıracağını düşündü. Cyrus endişeli değildi. Scarlett de bu bağlantıyı onun gördüğü gibi görecekti. Cassius onu genel olarak daha iyi tanıyor olabilirdi, ama Cyrus onun zihninin nasıl çalıştığını biliyordu.

nasıl strateji kurduğunu ve olaylara nasıl baktığını anlamaya başlamıştı. Bu bahsi kaybetmeyecekti. Bundan emindi. En azından oldukça emindi.

"Anlaştık," dedi sonunda, elini uzatarak. Cassius'un anlaşması karşısında yaşadığı bariz şok karşısında sırtıtmaktan kaçındı. "Bunu bir Kan Yemini haline getirmemiz gerekiyor mu, yoksa ben kazandığımda pazarlığın sana düşen kısmını yerine getirecek misin?"

"Sözümü tutup tutmadığımı mı sorguluyorsun?" Cassius biraz daha yaklaşabilmek için kitabı bir parça indirerek sordu.

"Artık değil," dedi Cyrus hâlâ beklemekte olan elini işaret ederek.

Cassius yüzünde saf bir kararlılıkla kendi tokadını vurdu ve Cyrus Anala'ya Aelyndee'ye geri dönmek zorunda kalmaması için dua etti.

"Bunun işe yaramasına imkân yok," dedi Cassius, ikiz kılıçlarını çekip yanlarına asmıştı.

Neredeyse bir saattir dövüşüyorlardı, ikisi de antrenman için arenaya geldikten kısa bir süre sonra tuniklerini kaybetmişti. Eğitim alanına kütüphaneden sonra gelmişlerdi. Sorin ve Scarlett Beatrix'le konuşmaya gittikleri için, doğrudan onların yanına gidip Octavia Middell'in keşfini tartışamazlardı. Akşam yemeği için Cethin'le buluşacaklardı ve Cyrus öncesinde Sorin ve Scarlett'le konuşmayı umuyordu. Belki de önce Drake ve Tava'ya bahsetmeliydi? Ne de olsa doğrudan onları ilgilendiriyordu ama bu kararı kral ve kraliçeye bırakacaktı.

"Ah, pardon," dedi Cyrus, içinde bulunduğu saldırgan pozisyonundan doğrulurken. "Fae eğitimi aldığınızı fark etmemiştim.

sihirlerine düzgün bir şekilde erişmek ve kullanmak için." "Siktiğimin ukalası," diye homurdandı Cassius.

"Gücüne eriştiğin tek zaman Scarlett'i koruduğun zamandı, onun dışında neredeyse seni alt ediyordu," dedi Cyrus, bu tartışmayı tekrar yapıyor olmalarına biraz sinirlenerek. "İşin tekrar o noktaya gelmesini istemediğini varsayarsak ve Scarlett şu anda nişanlı olduğu ve onun hayatını tehdit edemeyeceğim için, seninkini tehdit etmek zorunda kalacağım." Erkeğe karanlık bir sırtış fırlattı. "Büyün seni korumak için ortaya çıkacak."

Hiçbir uyarıda bulunmadan ona doğru bir alev sarmalı gönderdi ve Cassius bir küfür savurarak yanmamak için yana doğru hamle yaptı ve toprağa düştü. "Cyrus!" diye hırladı.

"Kalk," dedi Cyrus, onun etrafında dönerek. "Peşini bırakmayacağım Cass. Bu sefer bırakmayacağım. Hadi gidelim."

"Seni burada bırakıp gidebileceğimin farkındasın, değil mi?" Cassius ayağa kalkarak karşılık verdi.

Kılıçları almak için eğildi. "Bırak onları," dedi Cyrus. Cassius ona kuşkuyla bakınca ekledi: "Bu, büyünün daha çabuk ortaya çıkmasını sağlayacak. Ne kadar savunmasız olduğunu hissedecektir."

Cass, "Bir erkeği nasıl iyi hissettireceğini gerçekten iyi biliyorsun," diye mırıldandı.

Cyrus alaycı bir ifadeyle, "Kesinlikle öyle," dedi ve Cassius'un gözlerinin karardığını fark etmedi. Göz bandını çıkarmıştı çünkü umarım bu işe yararsa kısa süre içinde her ikisinin de gözlerini mükemmel bir şekilde görebilecekti. "Ama seni nasıl tehdit altında hissettireceğimi de biliyorum."

Alevler Cassius'un etrafını sarmış, ona yaklaşırken Cyrus da etrafında dolaşmaya devam ediyor, büyüsüne dair bir iz arıyordu. Göründüğü anda geri çekilecekti. Cassius'un nasıl bir his olduğunu, nereden geldiğini ezberlemesine ihtiyacı vardı.

Alevlerden sıçrayan küçük korlar Cass'ın giysilerini yaktı ve Cassius tekrar küfretti.

Tedirgin.

"Hadi Cass," dedi Cyrus. "Burada benimle birlikte çalışmalısın. Sihrini geri çekme."

"Değilim," diye hırladı.

"Öylesin," diye ısrar etti Cyrus, ateş yılan gibi yaklaşırken. "Onu kontrol etmeyi öğrenmek için kontrolünü kaybetmen gerekiyor."

"Sana bunun işe yaramayacağını zaten söyledim," diye karşılık verdi. "Bana gerçekten zarar vereceğine bir saniye bile inanmıyorum."

Cyrus adımının ortasında durdu. Haklı bir noktaydı. Alevlerinin gerçek bir zarar vermesine asla izin vermezdi. Ancak yumrukları...

Alevlerin arasından sıçrayarak Cassius'u yere düşürdü ve bir yumruğunu onun böğrüne indirdi. Cassius'un ağzından daha fazla küfür çıktı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye sordu, bir sonraki darbeyi ön koluyla engelleyerek.

"Karşılık ver Cass," diye emretti Cyrus. "Daha da iyisi, bırak büyün bunu senin için yapsın." Tekrar vurdu, kaburgalarına bir yumruk indirdi ve Cassius homurdandı.

"Sana vurmayacağım," diye homurdandı.

"Öylesin," dedi Cyrus, bu kez yumruğu çenesine değdi ve Cassius'un başı yana kaydı. "Gerekirse başka biriymişim gibi davran. Alaric olduğumu farz et. Razik olduğumu farz et. Gelip seninle tanışmaya zahmet etmeyen baban olduğumu farz et. Seni kurtarmak için uğraşabilir, evcil ejderhasını gönderebilir ama baban yoğun programında sahip olduğunu bile bilmediği oğluyla tanışmak için zaman bulamıyor."

Cassius yüzüne gelen yumruğu yakaladı, dudaklarında soğuk bir alay vardı. Bir sonraki an Cyrus yuvarlandı, sırtı ciğerlerindeki havayı boşaltacak kadar sert bir şekilde toprağa çarptı.

"Yeter, Cyrus," diye tersledi Cassius, ellerini Cyrus'un omuzlarına koyarak onu yere bastırdı.

Ama gözleri kehribar kırmızısı bir renkte parlıyordu, göz bebekleri dikey yarıklara dönüşmüştü.

Cyrus'un elleri Cass'in kollarını sıkıca kavradı ve avuçlarına ısı göndererek Cassius'un geri çekilip omuzlarını bırakmasına yetecek kadar yaktı. Cassius onu gerçekten yakmış olmasının şokuyla ona baktı. Cyrus onu uçuşuma sürükleyeceğini bildiği bir darbe indirmeye hazırlanırken, içinde bir şeyler kıpırdandı. Kelimeleri dudaklarından zorla geçirmek, suyun altında konuşmaya çalışmak gibiydi.

"Dönüştüğün şeyi onaylamayacağından çok endişeliydin, ama ortaya çıkıp onaylayıp onaylamadığını öğrenmeye zahmet etmemesi daha çok acı veriyor. Onun onaylamamasını kaldırabilirsin, ama varlığına karşı bariz kayıtsızlığını kaldıramazsın," dedi Cyrus, sesi amaçladığından daha yumuşaktı, bu sözlerin ne kadar acı vereceğini, onun en derin parçasını keseceğini biliyordu.

Ama amaçladıkları şeyi yaptılar.

Yumruğu Cyrus'un yüzüne doğru uçarken Cassius'un sırtından kanatlar koptu ve siyah alevlerle kaplandı. Cyrus kalkanı yerine oturtmak için çabaladı, Cassius'un yumruğu kalkanına değdiğinde kalkanı yerinde tutmak için tüm gücünü harcadı ve nefesi kesildi. Cass'in avucu düzleşti, siyah alevler yavaşça kalkanı parçaladı.

"Cassius, dur," diye homurdandı Cyrus, her geçen saniye biraz daha eriyen kalkanı tutmak için tüm gücünü harcıyordu. O ateşin bir serafı oracıkta parçaladığını görmüştü. Etine değerse o alevlerin yakıcılığını hissedeceğini biliyordu.

Şiddet ve öfke parlayan kırmızı gözlerde dans ediyor, Cassius'un omuzlarında siyah kanatlar yükseliyor, her birinin tepesinde keskin pençeler bulunuyordu. Ve evet, Cyrus çok ileri gittiğini, büyüüne ulaşmak için onu çok fazla zorladığını fark etti. Şimdi Cassius gücünün çağrısına kendini kaptırmıştı ve Cyrus büyü patlayana kadar ona ulaşabileceğinden tam olarak emin değildi.

"Cass," diye yalvardı, kalkanı daha da kırılırken boncuk boncuk ter şakaklarından aşağı akıyordu. O siyah alevlerin yoğun sıcaklığını hissedebiliyordu. "Cass," diye tekrar mırıldandı, yanıkların vereceği acıyı hissetmeye hazırlanırken gözleri kapanmıştı.

Kalkanı tamamen kırıldı ama hissettiği şey tenindeki alevin sıcaklığı değildi. Hissettiği, dudaklarının ısıydı; şiddetli, ısrarcı ve ağzını açmaya zorlayan. Eller Cassius'un yüzünü çevreleyip onu yerinde tutarken, Cyrus Cassius'un ensesini kavradı ve dilleri buluşurken onu kendine doğru çekti. Thia'nın ölümünden beri başkalarını öpmüş, birkaç Fae'yi birkaç kez yatağa atmıştı ama bunun hiçbir anlamı olmamıştı. Thia'dan beri hiçbir öpücük ona bir şey hissettirmemişti.

Ama bunu hissetti. İçindeki çaresizliği hissetti, kendini topraklamaya çalışan bir erkeğin çaresizliğini. Cassius kaybettiği kontrolün bir parçasını geri kazanmak için savaşırken, hâkimiyet için savaşırken dilinin onunkine karşı kayışını hissetti. Cassius alçak sesle homurdandığında göğsünün gümbürtüsünü hissetti, ses Cassius'un hâlâ arenanın çamurunda ona sarıldığı yerde titreşiyordu.

Her şeyi hissetti. Dehşet verici olduğu kadar sarhoş ediciydi de. Ve diğer elinin parmakları Cassius'un onu kavradığı yere batarken, birden Cassius'un haklı olduğunu fark etti. Buna hazır olduğundan emin değildi. Böyle bir şeyi tekrar hissetmeye. Çünkü savaşa girmek üzereydiler ve ikisinin de hayatta kalacağı garanti değildi.

Ama onu bir daha asla böyle öpmemenin onu öldüreceğinden de aynı derecede emindi.

Cassius geri çekilirken elleri yüzünden kaydı, avuç içleri başının iki yanındaki toprakta düzleşti, ama Cyrus boynunu tutmaya devam etti ve çok fazla geri çekilmesine izin vermedi. Kehribar kırmızısı gözleri onunkilere dikilmişti. Öfke ve şiddet hâlâ orada parlıyordu ama bunun arkasında da kırılmış ve ham bir şey parlıyordu.

"Bir daha o tarafa doğru itme, Cyrus." Sesi çakıtaşı gibiydi ve en az gözlerindeki bakış kadar çiğdi.

Cyrus ensesini sıkarak, "Özür dilerim," dedi. "Cass, bunların hiçbirisi doğru değil. Seninle buluşmaya gelmemesi mi? Bu onun kaybı. Seni tanıyan hiç kimse varlığına kayıtsız kalamaz. Ben de senin varlığına kayıtsız değilim."

Bir boğaz temizleme sesi ikisinin de başını sese doğru çevirdiğinde Scarlett ve Sorin'i Razik'le birlikte buldular. Cassius nefesinin altından küfrederken, Cyrus elini ensesinden çekti.

Cassius ayağa kalktı, bir elini aşağı uzatıp Cyrus'u yukarı çekti. Scarlett ikisini de inceliyordu ve Cyrus onların yaklaşmasını izlerken ne düşündüğünden emin değildi. Ancak Sorin'in bakışları onu yakıyordu ve şu anda en iyi arkadaşına bakmaya cesaret edemiyordu. Tanrılar aşkına, ne kadar zamandır buradaydılar?

Scarlett ağzını açtı, ama daha bir şey söyleyemeden Cassius kısaca, "Yapma," dedi.

Dudakları bir an için büzüldü, sonra "Uçtun mu?" dedi.

"Ne?" Cassius kaşlarını çatarak sordu. Scarlett çenesini salladı. "Kanatların. Uçtun mu?"

Cassius ortaya çıkan ejderha kanatlarını unutmuş gibi omzunun üzerinden baktı. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Cyrus da ağzının sıcaklığı ile dilinin tadı arasında bir yerde onları unutmuştu.

"Hayır, uçmadım," diye cevap verdi Cassius. "Sadece onları nasıl kaldıracağımı falan bilmiyorum."

Scarlett bir kahkaha atarak yaklaştı, gözleri temkinli bir şekilde Cyrus'a kaydı. "Kaldırmak mı?"

"Burada olmanın bir nedeni var mı, sevgilim?" Cyrus dudak büktü.

"Belki de senin benimkini denetlediğin gibi ben de senin eğitim seanslarını denetlemeye geldim," diye düşünerek Cassius'un yanına sokuldu ve bir elini onun kara kanatlarından birine doğru kaldırdı. "İzin verir misin?"

Cyrus onun alaycı sözlerine sinirlendi, çünkü evet, eğer yarıda kesilmeselerdi bunun nasıl sonuçlanacağını fazlasıyla merak ediyordu. Tanrım, Sorin'e karşı tam bir hıyar gibi davranmıştı, değil mi? Her zaman onun yoluna çıkıyordu.

"Yani vardiyayı alevlerden izole edebilir misin?" Razik kollarını göğsünde kavuşturarak sordu.

Scarlett'in parmağı bir kanadının kenarını hafifçe yoklarken, Cassius sıkılmış dişlerinin arasından, "Hayır," dedi. "Ya hep ya hiç gibi görünüyor."

"Buraya gelip tüm gücünüze eriştiniz mi? Siz aptalsınız," dedi Razik. "Onu öldürebilirdin." "Beni yakabilirdi belki ama benim kendi büyüüm ateştir," dedi Cyrus.

karşılık verdi.

Razik eğlenerek homurdandı. "Senin ateşin ejderha ateşi karşısında hiçbir şey yapamaz. Daha güçlü olan tek şey yıldız ateşidir."

"Ejderha ateşi mi?" Cassius sordu.

"Alevler," dedi Razik, bir avucunu kaldırdı ve siyah alevler parladı. Isı çok yoğundu. Cyrus ondan birkaç adım ötede durduğu yerden bile hissedebiliyordu. "Bunun ne olduğunu anladığına emin misin?"

"Burada olduğumuzu nereden biliyordun?" Cyrus, Razik'i görmezden gelerek sordu ama yine konuşan o oldu.

"İzlendiğinizi anladığınızı sanıyordum." "Hâlâ bizi takip mi ediyor?" Cyrus sordu.

Scarlett, "Sanırım öyle," diye karşılık verdi. "Uçmayı denemelisin. Ben de gölge ejderhamla seninle gelirim."

"Hayır," dedi Sorin bir adım öne çıkarak. "Buraya gelmemizin bir nedeni vardı."

Scarlett dramatik bir iç çekişle, "Ah evet, o," dedi ve ardından Cassius'a sempatik bir bakış attı. "Komutan Tybalt geri döndü."

Cyrus, Cassius'un nefes almayı bıraktığından oldukça emindi. "Baban seninle tanışmayı umuyor," dedi Razik.

"Ne zaman?" Cassius sustu.

"Şimdi."

"Şimdi mi?" Cyrus tekrarladı. "Ortaya çıkıyor ve Cassius'un her ne yapıyorsa bırakıp onunla buluşmaya gideceğini mi sanıyor?"

"Doğal olarak ikinizin burada eğitim gördüğünüzü düşündük. Yaptığından değil-" diye başladı Razik.

Cassius, "Ben giderim," dedi ve Scarlett onun sözlerinin keskinliği karşısında elini geri çekti. "Nerede buluşmak istiyor?"

"O kalede. Orada daha fazla mahremiyet olacak," dedi Razik.

Cassius Scarlett'e baktı. "Gelecek misin?"

"Tabii ki geleceğim," diye cevap verdi, dudaklarında hüznü bir gülümseme vardı.

Razik, "Bunun lanet olası bir gösteri olmasına gerek yok," diye mırıldandı.

Cassius uzanıp Scarlett'in elini tutarak, "Öyle olmayacak," diye cevap verdi. "Sadece ben ve Scarlett."

Scarlett yüzündeki şaşkınlığı gizlemeye çalıştı, ama Cyrus o daha yüz hatlarını kontrol altına alamadan bunu gördü. O da hissetti.

Cassius onunla gitmesini istiyordu. Onunla, Cassius'la değil. Onu bu kadar etkilememeliydi. Bu ikisi yakındı, hayatları boyunca birbirlerinin yanında olmuşlardı. En iyi arkadaşlardı. Ruh ikizi. Ward ve Guardian.

"Gidelim o zaman," dedi Razik, Sorin'in bir adım öne çıktığı sırada.

Scarlett, "Hayır," dedi ve avucunu kaldırarak iki erkeği de tek bir hareketle durdurdu. Razik'i göstererek, "Hıyarın teki olduğun için gelemezsin," dedi. Parmağı Sorin'e doğru hareket etti. "Ve sen, ben Muhafızımla birlikte olacağım. Sen ve Cyrus koridorlarda yersiz ve aşırı korumacı bir endişe içinde birlikte dolaşabilirsiniz."

Cassius da onunla birlikte gitmişti.

Razik onlara dönmeden önce bir küfür mırıldandı. "Siz ikiniz burada mı kalıyorsunuz, yoksa gitmeye hazır mısınız?"

Malikaneye dönmek için başka bir yolu olmayan Cyrus, kendi tuniğini ve Cassius'unkini aldı.

Razik hepsini geri götürmeden önce kılıçlar. Hemen bir koridordan geçerek bir kapının ardında kayboldu ve Cyrus ile Sorin'i ön fuayede yalnız bıraktı.

"Beatrix'le nasıl gitti?" Cyrus sordu, elleri hâlâ doluydu.

"Olmadı. Onu bulamadık. Ama şu anda eğitimin nasıl gittiğiyle daha çok ilgileniyorum," dedi Sorin, kılıçları elinden almak için uzanarak.

"Kanatları ve ateşi çağırdı, bu yüzden iyi gittiğini söyleyebilirim," diye cevap verdi ve merdivenlere doğru ilerledi.

"Cyrus," diye arkasından seslendi Sorin. Cyrus merdivenden yukarı çıkarken o da onun yanına geldi.

"Bu seni ilgilendirmez, Sorin. Öyle olsa bile, şu anda tartışmak istediğim bir konu değil," dedi Cyrus. Sorin'in göz ucuyla duraksadığını gördü ama Ateş Prensi başka bir şey söylemedi. Sadece sessizce koridorun sonundaki odalarına doğru ilerledi.

Cyrus kapının koluna uzandığında Sorin, "O senin için iyi olacak Cyrus. Katlanmak zorunda kaldığın onca şeyden sonra mutluluğu hak ediyorsun. Cassius gibi birini hak ediyorsun."

Cyrus'un eli kapı kolunda donup kalmıştı ve cevap olarak hiçbir şey söylemedi, sadece odasına doğru ilerledi ve kapıyı arkasından kapattı. Tunikleri köşeye fırlattı, doğruca şifonyerin üzerindeki içkiye yöneldi ve bir ölçü likör doldurup hepsini bir dikişte devirdi.

Senin için iyi olacak.

Zaten öyleydi. Geceleri uyuyamayabilirdi ama en azından Cassius buradayken geceler yine katlanılabılırdi, tek yaptıkları içki içip kâğıt oynamak olsa bile. Cassius'un ona iyi geleceğinden hiç kuşkusu yoktu.

Ama Cassius için iyi olur muydu?

Bugün onu çok zorlamış, gücünün ortaya çıkmasını sağlamak için canını yakmıştı. Elbette işe yaramıştı ama

çok fazlaydı. Onun yerine Scarlett'ten kendisiyle gelmesini istemesi boşuna değildi.

Cassius gibi birini hak ediyorsun.

En son birini hak ettiğine karar verdiğinde, Kader onu elinden almıştı.

Bir ölçü daha alkol doldururken ağzında alaycı, düz bir gülümseme belirdi ve bir zamanlar teninde bir işaretin belirgin bir şekilde durduğu sol eline baktı. İşte yine odasında tek başına oturuyordu. Her şeyi hissediyordu. Çok fazla hissediyorum. Hissetmek...

Sadece hissediyorum.

Belki de Cassius'un söylediği gibi buna hazır değildi.

Çünkü şu anda hissettiği tek şey, sanki Kader onu buna layık görmüş gibi, kilit altında tutmak için çok çalıştığı acı, keder ve hüzüdü.

Davetsizce açılmadan önce kapı çalındı ve Sorin kapıyı arkasından kapatarak içeri girdi. Daha rahat kıyafetler giymiş ve botlarını çıkarmıştı, artık yalınayaktı. Şifonyere doğru ilerledi ve kendine biraz likör doldurduktan sonra dün geceden kalma kartların hâlâ dağınık durduğu pencerenin altındaki küçük masanın üzerine birkaç gümüş ve altın işareti attı. Sandalyeye çökerek kartları toplamaya başladı.

"Ne yapıyorsun?" Cyrus sonunda sordu.

"Kartları karıştırıyorum."

Cyrus'un gözleri kısıldı. "Neden?"

"Eşimin hiç tanımadığım ve hakkında hiçbir şey bilmediğim biriyle tanışmasını engellemek için dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var. Şu anda kendi kafasının içinde kaybolmuş, muhtemelen doğru olmayan şeylere inanan bir en iyi arkadaşım var. Ve sana kartları verdikten sonra iki katına çıkarmayı düşündüğüm bir çanta dolusu param var," diye yanıtladı Sorin, dağıtmaya başlayarak.

Cyrus hızlı adımlarla masaya doğru yürüdü ve Sorin'in daha fazla konuşmaya çalışmasını bekleyerek bir sandalyeye oturdu. Sorin

bir iş bitiriciydi. Sorunları çözer, her zaman herkesin kazanabileceği ve herkesin mutlu olacağı bir yol arardı. Onu mükemmel bir prens yapan şeylerden biri de buydu.

Ama bir insanın nefes almak ve düşünmek için bir dakikaya ihtiyacı olması onu çok sinir bozucu yapıyordu ve-

"Bende bunlar da var," dedi Sorin. Masanın üzerinde bir alev patlaması oldu. Ateş söndüğünde, iki rulo pelin otu orada duruyordu.

"Hadi canım," dedi Cyrus, bir tanesine uzanırken yüzüne gerçek bir sırıtma yayıldı. "Bugün önemli toplantılarımız falan yok mu?"

Sorin omuz silkti, diğerini kaptı ve parmağının ucundaki alevle yaktı. "Akşam yemeği için iyi olacağım."

Cyrus kartlarını eline alıp kendisine dağıtılan eli incelemeden önce kendi kartını yaktı.

Belki de o el sandığı kadar kötü değildi.

BÖLÜM 29

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett, Cassius'la birlikte kalenin en büyük kemerinin altından havalandı. Tybalt'ın nerede beklediğini biliyordu, ama onu bulacak kişinin kendisi olmasını beklemiyordu.

Cassius'a eşlik edecekti. Cyrus'la bu kadar yakınlaşmışken ve arenaya vardıklarında ikisini dudaklarını birbirine kenetlemiş halde bulmuşken olmazdı.

"Cass?" diye sordu kararsızca. "Beni burada yanında istediğine emin misin?" Cyrus yerine. Bunu eklememişti ama Cass sorduğu şeyin bu olduğunu biliyordu.

"Onu öpmek istememiştim," dedi Cassius, onun yanından geçip kaleyi diğer taraftan ayıran vadiye bakarak. "Büyüm o kadar... kontrolden çıkmıştı ki, yapmazsam ona zarar vereceğimi biliyordum ve tanrılar..." Gözleri hâlâ kırmızı ve göz bebekleri dik bir şekilde onun bakışlarıyla buluştu. Kanatları hâlâ yerindeydi. Derimsi bir his veriyordu ve güneş doğru şekilde vurduğunda neredeyse yanardöner bir hal alıyorlardı. "Eğer böyle bir şey olursa kendimle yaşayamam."

"Ah, Cass," dedi, kolunu onun koluna doladı ve başını onun omzuna yasladı. "Kendiniz için bir şey istemenizde sorun yok. Haklı çıkarmak zorunda değilsin."

"Bunu haklı çıkarmam gerekiyor, Scarlett," dedi. "O kendi sorunlarıyla uğraşıyor ve ben ona bunu yapması için zaman ve yer vermek yerine..."

"Onu dinlediniz mi? Karanlığında onun yanında mıydın?"

"Scarlett," diye içini çekti Cassius. Ama Scarlett daha fazla tartışmadan, "Şu işi bitirelim," dedi.

"Evet, tamam," diyerek kolunu çözdü ve ondan bir adım geri çekildi. Bunu en az onun kadar o da dört gözle bekliyordu. Komutan Tybalt birkaç ay öncesine kadar Cassius'un varlığından haberdar değildi, bu yüzden Cass'in yanında olmadığı için onu mazur görmeye hazırdı. Ama beş gündür buradaydılar ve o uzun zamandır kayıp olan oğlunu şimdi mi arıyordu?

Mikale ile olanlardan sonra kendi aile keşifleri bir kenara itilmişti. Onu o rüyaya nasıl hapsettiğini, ona nasıl dokunduğunu, Sorin'in ona seslendiğini duyduğunda daha fazlasını yapmak üzere olduğunu, bir yıl önce yaptığı gibi onu o rüyadan çektiğini. Ertesi günün tamamını ona, aralarındaki bağa sarılarak geçirmişti. Başka hiçbir şey umurunda değildi. Ne yeni kardeşi, ne ailesi, ne de son zamanlarda öğrendiği herhangi bir şey. Sadece o ve kendisi ve kendi küçük dünyalarında olmanın getirdiği sakinlik vardı.

Ertesi gün biraz konuşmuşlardı ama daha çok Sorin'in azalan güç seviyeleri ve bu konuda ne yapacakları hakkında. Sorin ona Cethin'in rüyasında Perde'nin ötesine geçip Serafina'dan yardım istediğini anlatmıştı. Sonra da ona geri dönmenin bedelinin ne olabileceğini anlatmıştı.

Oturma odalarındaki kanepede oturuyorlardı, Scarlett bir battaniyeye sıkıca sarınmış, onu dinliyordu. Yüzü ellerinin arasına düşmüştü ve Scarlett belki de onu ilk kez bu kadar savunmasız görüyordu. Üzerindeki battaniyeyi çözdü ve onun kucağına, kalçalarına doğru süründü ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Adamın gözlerinde yaşlar parıldadı ve Scarlett eğilerek dudaklarını onunkilere değdirdi.

"Çok üzgünüm aşkım," diye fısıldadı onlara doğru. "Ne için üzgünsün?"

"Sana her zaman bir sen ve ben olacağımıza söz vermiştim."

"Beni terk etmeyi mi planlıyorsun?" Başını eğdi, ağzının bir köşesine bir öpücük kondurdu.

"Tabii ki hayır."

"Yani bir cevap bulamasak bile sen ve ben var olmaya devam edeceğiz."

"Scarlett, hiç sihrim olmayacak. Ben yaşadığım sürece başka bir Kaynak alamayacaksın."

"Ama yaşayacaksın, Sorin," diye araya girdi, elleri Sorin'in koyu renk saçlarında gezindi ve ona bakabilmek için başını daha da geriye eğdi. "Eğer burada benimle olmanın bedeli buysa, o zaman bunu ödeyeceğiz. Sana gücün yüzünden aşık değilim. Seni sevmiyorum çünkü bir bağ bunu yapmamı gerektiriyor. Seni seviyorum çünkü beni kendimden kurtardın, Sorin. Seni seviyorum çünkü tek yapmak istediğim boğulmakken beni nehirden çektin. Seni seviyorum çünkü sen benim için geldin ve ben her zaman senin için geleceğim. Karanlığımız boyunca seni seviyorum, artık onu ateşinle aydınlatamasan bile."

Ondan sonra başka bir şey konuşulmadı.

"Lanet olsun. Onları nasıl yok edeceğimi bulamıyorum," diye mırıldandı Cassius ve merdivenlerden yukarı doğru adım atmaya başladı. Scarlett onun kanatlarını kovmaya çalıştığını fark etmemişti.

Bir elini uzattı, onun elini yakaladı ve durması için çekti. Onunla göz hizasına gelmek için birkaç adım yukarı çıktı. "Gözlerini kapat. Derin, eşit nefes al."

Cassius yine de gözlerini kapatarak, "Cyrus bunu denedi," dedi. "İşe yaramadı."

"Çünkü senin kontrol sorunların var," diye azarladı.

"Kontrol sorunlarım mı var? Aynaya bak, Seastar," dedi gözleri tekrar açılarak.

"İkimizin de kontrol sorunları var," diye düzeltti. "Her zaman kontrolün bizde olması içimize işlemişti. Alaric bundan emin oldu. Ama senin kontrolünle benim kontrolüm çok farklı. Diğer herkesin güvende ve iyi olduğundan emin olmak için kendinizi kontrol etmeyi seviyorsunuz. Ben kontrolün bende olmasını seviyorum."

Hançerlerimle başkalarını güvensiz hale getirmediğimden emin olmak için kendim. Arada bir fark var."

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Cassius.

"Konuşmayı kes ve gözlerini kapat," diye tekrar emretti.

Cassius içini çekti ama emredileni yaptı, parlayan gözleri bir kez daha kapandı.

"Nefesinize odaklanın. Büyün de kolun, bacağın gibi senin bir parçan. Vücudunu kontrol ettiğin kadar onu da kontrol ediyorsun, ama en iyi, yapmak için yaratıldığı şeyi yapmasına izin verdiğinde işe yarıyor" dedi, sesi yatıştırıcı ve ikna ediciydi. Bakışları kanatlarına sabitlenmişti, babasıyla kanatları hâlâ görünür haldeyken karşılaşmak zorunda kalmasının onu ne kadar rahatsız edeceğini biliyordu. "Onların yok olduğunu hayal et ve bunu zihninde gör. Bu hayalini doldurduğunda, uzan ve onu al."

Kız sustuktan sonra konsantre olabilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti ama sonunda kanatlar kayboldu. Bir an oradaydılar, bir an sonra sanki hiç orada olmamışlar gibi yok oldular. Gözlerini açtığında parıltı sönmüş, renk ve gözbebeği normale dönmüştü. Cebinden yamasını çıkardı ve aniden hâlâ gömleksiz olduğunu fark etti.

Boyun eğerek içini çekti, yamayı taktı ve kızın elinden tutarak onu merdivenlerden yukarı ve şatoya götürdü. Daha sonra Cethin onu arkaya yakın, Nightmist Dağları'na bakan küçük bir oturma odasına götürdü. Çift kapılardan birini iterek açtı ve içeri girdiğinde Cethin'i bir pencerenin yanında başka bir erkekle konuşurken buldu.

İçeri girdiklerinde ikisi de başını kaldırıp baktı ama onun gözleri diğer erkekteydi. Uzun boyluydu, saçları Cassius ve Razik'inkilerle aynıydı ama daha kısaydı ve gözleri Cassius'unkilerle aynı sıcak, çikolata kahverengisiydi. Geniş ve kaslıydı ve Cethin'den daha yaşlı görünmüyordu, bu da birden Cassius'un

onun gibi bir Kalma sürecinden geçip geçmeyeceğini ya da Cadılar gibi yavaş yavaş yaşlanıp yaşlanmayacağını merak ediyordu.

Gizlice Cassius'a baktığında yüz hatlarının soğuk ve vurdumduymaz olduğunu, gözlerinin babasına sabitlendiğini gördü.

"Scarlett," dedi Cethin ona doğru ilerleyerek. "Bu Komutan Tybalt Greybane. Tybalt, kız kardeşim, Scarlett Aditya."

Tybalt başını eğerek, "Prenses," dedi. Sesi derin ve hırçındı ve Cassius'un eli onun elini sıkıca kavradı. Babasının konuştuğunu ilk kez duyuyordu.

"Kraliçe," diye karşılık verdi parlak bir şekilde, gülümsemesi geniş ve keskindi. "Batı Fae Mahkemelerinin Kraliçesi ve bu da benim Kraliçenin Eli ve Koruyucum Cassius Redding."

"Cassius," diye tekrarladı Tybalt, yüz hatlarına bir hayranlık ifadesi yerleşmişti. Onlara doğru bir adım attı ve bocalar gibi oldu. "Bilmiyordum. Ranvir seni hissedene kadar bilmiyordum."

Cassius sıkıca, "O da öyle dedi," dedi.

"Senin için gelirdim. Bir yolunu bulurdum. Bulurdum..." Sanki gözünü kırpmaktan korkuyormuş, gözünün önünden kaybolacağından korkuyormuş gibi Cassius'a bakıyordu.

Oğluna karşı kayıtsız olan bir erkeğe benzemiyordu. Bilmediği için pişmanlık duyan bir erkeğe benziyordu. Kontrol edemediği bir şey yüzünden kendini hırpalayan bir erkeğe benziyordu. Onun yüzündeki bu ifadeyi biliyordu çünkü Cassius'un yüzünde de pek çok kez görmüştü.

Cassius bir şey söylemeyince Tybalt boğazını temizledi. "Sen geldiğinde burada olmak istedim. Gelemediğim için üzgünüm."

"Buraya gelmenin bir yolunu bulamadın ama denizin ötesinden bana ulaşmanın bir yolunu bulabileceğini mi sanıyorsun?" Cassius soğuk bir sesle sordu.

Tybalt bu yorum karşısında şaşırmış gibi göründü, ama hemen yüz hatlarını düzeltti ve Scarlett

erkek için üzgündü. Cassius'un savunmasının yüksek olduğunu biliyordu, özellikle de Hazel'dan sonra, ama tüm bunlar ondan çok farklı hissettiriyordu.

"Sen bir Gardiyansın. Koğuşunun sana ihtiyacı olduğunda, bu çağrıya karşı koyamayacağını biliyorsun," diye cevap verdi Tybalt, omuzları dikleşerek.

"Ama Razik senin Saylah'la birlikte olduğunu söyledi," dedi Scarlett, bu anı böldüğü için irkilerek.

Tybalt'ın bakışları ona kaydı. "Öyleydim."

"Sen onun koruyucusu musun? O bir tanrıça."

"Onun ne olduğunun gayet iyi farkındayım," dedi Tybalt, gözlerinde kızgınlık titreşerek. "Ayrıca yıllar önce ikinize Koruyucu bağıni onun verdiğinin de farkındayım."

"Bunun konuyla ne ilgisi var?" Scarlett sordu.

"Çünkü bu, annenin benim varlığımdan haberdar olduğuy ve eğer ona inanılacaksa, bunu ona söylemediği anlamına gelir," diye cevap verdi Cassius.

Tybalt yavaşça başını salladı, gözleri tekrar oğlundaydı.

Scarlett'in erkeğe onu sormaması, nasıl gidip onu görebileceğini sormaması için her şeyi yapması gerekiyordu. Kendisinin de cevaplanması gereken soruları vardı, ama şimdi onun zamanı değildi. Cassius'un zamanıydı. Onun elini tekrar sıktı, şu anda kendisinden ne isterse yapmaya hazırdı.

"O zaman Avonleyli misin?" Cassius sordu.

Tybalt ellerini arkasında kavuşturarak, "Hayır," diye cevap verdi. "Annem ölümlüydü ama babam Sargon."

"Demek sen bir yarı tanrısın?" Scarlett sordu. "Öyleyim."

"Yüce Cadı'yla nasıl tanıştın?" Cassius sordu.

Tybalt soruya gözlerini kırıştırdıktan sonra ocağın önündeki koltukları işaret etti. "Oldukça ilginç bir hikâye. Oturabilir miyiz?"

Cassius onun elini bıraktı, önce bir sandalyeye geçmesine izin verdi, sonra da yavaşça yanına çöktü. Tybalt aldı

Cethin pencerenin yanında dururken, bir tanesi tam karşısındaydı.

"Koğuşlar havaya uçtuğunda ben de sizin kıtanızdaydım. Tüm insanlarımızı güvenli bir şekilde evlerine geri götürmeye çalışıyorduk ama zamanımız tükendi. Cadı Krallığı da dahil olmak üzere birkaç bölgede hâlâ savaşçılarım vardı. İçlerinden biri erkekti ve Cadıların erkeklere karşı nasıl davrandıklarını bilirsin," dedi Tybalt, gözleri sinirlenmiş gibi hafifçe kayarak. "Bunu güçlerini aldıkları tanrıçalardan alıyorlar. Hiçbir zaman bir erkeği sevgili olarak kabul etmediler."

Scarlett, Cassius'a özür dileyen bir bakış fırlatarak, "Bekle," diye araya girdi. "Cadıların hediyeleri Büyücü Kadın'dan geldi."

"O tanrıçalardan birinin soyundan gelen biri," diye kabul etti Tybalt. "O zamanki Yüce Cadı da farklı değildi. Savaşçımı alıkoymuştu. Karşılığında kendimi teklif ettim."

"Adamlarından biri özgür kalabilsin diye mi tutsak oldun?" Cassius, sandalyesinin kollarındaki tutuşu biraz gevşeyerek sordu.

"Tabii ki yaptım. Kendi savaşçılarını terk etmekte ne gibi bir onur olabilir?" Tybalt cevap verdi ve ses tonundaki sertlikten Scarlett onun buna bütün kalbiyle inandığını anladı. "Yüzyıllar boyunca orada tutsaktım, ama benden çok iyi yararlandılar. Cemaatlerini eğitmemi sağladılar. Nasıl bu kadar yetenekli ve acımasız oldular sanıyorsun? Yüce Cadı'nın kızlarından biri özellikle kendini adamıştı. Eğitime her zaman erken gelir ve diğerlerinden çok daha geç kalırdı. Kız kardeşi o kadar yetenekli değildi ve geç kaldığında her zaman sinirlenirdi."

Scarlett yumuşak bir sesle, "Hazel," dedi.

Tybalt başını salladı, yüz hatlarında belirgin bir sevgi ifadesi vardı. "Vahşi ve güçlüydü. Baştan aşağı bir savaşçıydı. Cadı olduğunu bilmeseydim, Sargon'un soyundan geldiğine yemin edebilirdim. Şimdi bindikleri griffinleri nasıl yakalayıp dizginleyeceklerini o ve ben bulduk. Tabii ki hepsi hapis kisvesi altında.

Ama annesi Soluklaştıktan sonra Yüce Cadı olduğunda, artık bir tutsak değildim. Sadece onun sırrıydım."

"Ne oldu?" Cassius sordu.

"Ben Saylah'a bağlıyım. Koruyucu Bağım ikiz alev bağı dışında her şeyin üstündedir ve Hazel ile ben öyle değildik. Biz sadece Perde'nin bu tarafında birbirini bulan iki savaşçı ruhtuk. Ranvir benim için geldi, beni Koğuşlara geri götürmenin bir yolunu bulduklarına dair bir mesaj iletti. Gitmek zorundaydım ama onu bırakmak beni öldürdü." Tybalt'ın bakışları karanlık ocağa kaydı. "Sanırım benden sonra, erkeklerin işe yaramaz olduğuna, sadece tek bir şey istediklerine inanmaya geri döndü. Onların sömürülmesi gereken bir zayıflık olduğuna." Tekrar Cassius'a baktı. "Bana senden bahsetmesinin bir yolu yoktu ama bahsedebilseydi bile bunu yapacağından pek emin değilim. Cadılar beni böyle bir şeyle cezalandıracak kadar kindar ama yine de onun diğerlerinden farklı olduğunu düşünmek istiyorum."

Cassius gözlerini babasına dikti ve Scarlett de aklında milyonlarca soru dönüp durmasına rağmen aynı şeyi yapmaya meyletti. Bütün bu süre boyunca sessiz kalan kardeşine baktı. Onun dikkati pencerenin dışında sabit kalmıştı.

Tybalt oturduğu yerde kıpırdandı. "Kim olduğumu ve Razik'in kim olduğunu istemediğim bir şekilde öğrendiğinizi anlıyorum ve bunun için özür dilerim. Sizden bilgi saklamak gibi bir niyetim asla olmadı. Sorularınız olacağını varsaydım ve bunca zaman sonra... Belki bencillik ediyorum ama onlara cevap veren, size geçmişinizi anlatan kişi olmak istedim. Ve Razik bazen oldukça zor olabiliyor."

Scarlett homurdandı. "Bazen mi?"

Tybalt'ın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Anladım, Majesteleri. Yine de onu savunmazsam ihmalkâr davranmış olurum. Razik kendi sınavları ve zorluklarıyla yüzleşti. Ben Koğuşların ötesinde kapana kısıldığımda yüzyıllarca ayrı kaldık ve annesi ile babası

Onu büyütmek için burada olmak da dahil olmak üzere pek çok şey. Eminim sizinki gibi onun da kolay bir hayatı olmamıştır."

Erkeğin dikkati tekrar Cassius'a yöneldiğinde yüzünde beliren acı dolu ifade Scarlett'in sandalyesine düşmesine neden oldu. O hiç de beklediği gibi biri değildi. Razik gibi kibirli ve dik başlı bir erkek bekliyordu. Lord Tyndell'in kendisi ve Tava dışında herkese karşı her zaman olduğu gibi sert bir Komutan. Denizin ötesinde bir oğul doğurmuş olmasını umursamayan bir erkek. Ama Tybalt... Gerçekten önemsiyor gibiydi.

"Sorularınızı yanıtlayacağım," diyordu Tybalt. "Elimden geldiğince, ama sizin kendi hikâyelerinizi de dinlemeyi umuyorum."

Cassius, "Sahip olduğum tek iyi anı yanımda oturan kadınla - pardon kadınla - ilgili ve bu anıların çok azı mutlu anılar," dedi.

"Paylaşmak istediğin her şeyi duymak isterim," diye yanıtladı Tybalt. "Birkaç saat içinde bir akşam yemeği olacağını biliyorum ama öngörülebilir gelecekte evde olacağım. Malikânenin etrafında olacağım ve garipliklerden kaçınmak uğruna oğlumdan uzak durmak zorunda kalmak istemiyorum. Bununla birlikte, dilediğinizi yapacağım ve şatoya ya da başka bir malikâneye taşınmak isterseniz bunu anlayışla karşılayacağım."

"Çıkmamızı mı istiyorsun?" Cassius sordu.

"Tanrılar aşkına, hayır," dedi Tybalt, sandalyesinde öne doğru fırlayarak. "O malikâne senin evin Cassius. Orada her zaman bir odan olacak. Ranvir senden bana bahsettiği anda Magdalena'ya özel kanatta senin için bir süit hazırlamasını söyledim. Tek söylediğim, zamana ihtiyacın varsa anlarım. Sizi gereksiz yere rahatsız edecek bir şey yapmak istemem."

"Scarlett, sana kaleyi biraz daha gezdirebilir miyim?" Cethin aniden sordu. "Ne de olsa burası senin evin, tıpkı malikânenin onun olduğu gibi."

"Oh, ben..." Cassius'a bakarak alt dudağını ısırdı. Onu terk etmek istemedi. Onun için buradaydı, ama o

Hazel etraftayken olduğundan çok daha rahat görünüyordu.

"Sorun yok, Seastar," dedi Cassius. "Sanırım... bu iyi olacak."

"Bana ihtiyacınız olursa-" Ayağa kalkarken durakladı. "Aslında nasıl bir mesaj göndereceğinizi bilmiyorum."

Tybalt, başının yanında kara alevler patlamadan bir an önce gülümseyerek, "Aynı kocanın yaptığı gibi," dedi.

Uzandı, parşömeni ortasından aldı ve okumak için açtı:

Teşekkür ederim.

O gülümsedi Yumuşakça, Kafa sallama bir kere.
Sıkma Cassius'un omzundan geçerken, Cethin'i
odadan çıkana kadar takip etti. Ağabeyi kapıyı arkalarından
sessizce kapatırken sordu: "Sorin, senin
benimle tek başına?"

Scarlett omuz silkerek, "Herhalde," dedi. "Bunu atlatacaktır."

Cethin başını salladı ve onu merdivenlere doğru yönlendirdi. "Şu anda çelişkili hissediyorum, seninle bu zamanı geçirmeyi isterken aynı zamanda bunu öğrendiğinde nasıl hissedeceğini anlıyorum."

"Çünkü sen de aynı derecede zorba bir pisliksin?" "Bunu söyleyen kadın, kelimenin tam anlamıyla
Eşi Peçe'nin ötesine ayak bastığında dünyayı küle çevirdi,"
dedi Cethin, sesinde alaycı bir ton vardı. "Sen de en az bizim kadar zorba ve sahiplenicisin Starfire."

"Değilim," diye alay etti ama evet, bunu görebiliyordu. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu adam uzun bir koridoru işaret ettiğinde.

"Size odalarınızı göstereyim dedim. Eğer burada kalmak istersen," dedi Cethin.

Koridorun sonunda, iki büyük çift kapının önünde durdu. Ahşap üzerine gümüş yıldızlar ve alevler kazınmıştı. "Bunun üstündeki tüm kat kralın özel katı, ama bu kanadın tamamı prenses için."

Kapıları iterek açtı ve Scarlett içeri girince ağzı açık kalarak sustu. Burası yumuşak griler ve neredeyse siyaha çalan koyu bir maviyle çok güzel dekore edilmiş bir kabul odasıydı. Her tarafa gümüş vurgular serpiştirilmişti ve oturma odasına geçtiğinde her şey sıcaklık, rahatlık ve rahatlıktı. Aynı anda hem zarif hem de bir şekilde sade. Bir ocağın önünde karşılıklı iki kanep, bir kenarda dört koltuk ve aralarında alçak bir masa vardı. Başka bir kapı aralığından bir yemek masası gördü.

Odanın içinde ilerlerken nihayet sesini bulabildi ve "Bu muhteşem," dedi.

"Personel mükemmel bir iş çıkardı," diye kabul etti. "Sizi iyi tanımıyorum, bu yüzden neyi tercih edeceğinizi tahmin etmek zorundaydım."

"Bu harika, Cethin," diye onu temin etti ve kitaplara bakmak için bir kitaplığa doğru ilerledi.

"Bu odanın dışında küçük bir tuvalet var," dedi ve arkadaki bir kapıyı işaret etti. "Şu küçük koridorun sonunda iki yatak odası ve bir banyo odası ile ana odalar ve sonunda özel bir banyo var."

Adam sessizdi, kadının etrafı keşfetmesine izin veriyordu ve kadın yatak odalarından geri döndüğünde adam bir koltukta uzanıyordu. Kadın oturma odasına girdiğinde ayağa kalktı. "Değiştirilmesini ya da eklenmesini istediğiniz bir şey var mı?"

"Hayır, Cethin," dedi inanmaz bir tavırla. "Bu çok güzel, mükemmel ve tamamen gereksiz."

"Elbette gerekliydi. Siz bu krallığın prensesisiniz," diye cevap verdi. "Sorin'le aranızda bir şey var mı bilmiyorum."

Tüm bunlar sona erdiğinde ne yapacağınızı konuşun ama Tybalt'ın Cassius'a dediği gibi, burada her zaman bir yeriniz olacak."

Scarlett, "Gelecek hakkında fazla konuşmadık," diye itiraf etti. "Şu anda dikkatimizi çeken o kadar çok acil şey var ki. Bu savaştan sağ çıkmak. Sorin'in hediyeleri. Öğrendiğimiz her şey hakkında ne yapacağımız."

Kadın gri koltuklardan birine çöktü, Cethin de kendi koltuğuna. "Öğrendiğin her şey hakkında ne hissediyorsun?"

Scarlett başını elinin üzerine koydu. "Cevaplarım var, ama daha bir sürü sorum var," diye itiraf etti. "Hepsini birden önüme dökmediğin için teşekkür ederim. Kendi hızımda sormama ve işlememe izin verdiğin için."

Cethin, "Size şimdiden söyleyeyim, tüm sorularınızı yanıtlayamayacağım," dedi. "Saylah annemiz olabilir ama o hâlâ bir tanrıça. Bizi kendi tarzında sevse bile, o da diğerleri kadar umursamaz ve soğuk olabilir."

"Bu uzaktan bile rahatlatıcı değil."

"Seni rahatlatmaya çalışmıyordum. Açık sözlü ve dürüst olmaya çalışıyordum. Senin değer verdiğini bildiğim nitelikler," diye cevap verdi, duruşu onunkini yansıtıyordu.

"Biliyorum," diye kabul etti. "Kendimle ilgili benden saklanan yeterince sırrım oldu."

"Anladığım kadarıyla, senden haberdar olduğumda onu aksi yönde ikna etme çabalarım rağmen, bu seni korumak içindi."

"Onu ziyaret edebilir misin?" Scarlett daha dik oturarak sordu. "Her istediğimde değil. Yılda iki kez. Doldurabildiği zaman

Rezervlerim," dedi Cethin. "Onu en son Shirina ile bağ kurmadan hemen önce gördüm. O kadar uzun süre seninle kalmak ve bunu görmek için sihrimin çoğunu harcadım. Gerçi onun adına Serafina ve Arius'la pazarlık yapmam için bana daha fazlasını ödünç vererek kendini tüketti. O olmasaydı, burada olmazdı, Scarlett. Hatırla

Sonunda ondan aradığınız cevapları aldığınızda."

"Peki bu ne zaman olacak?"

"Rezervleri yeterince dolduğunda." "Her zamanki gibi belirsiz."

Cethin hafifçe yüzünü buruşturdu. "Kasıtlı olarak değil. Yemin ederim, Scarlett."

Yanıt olarak mırıldandı, gözleri başparmağı ve işaret parmağı arasında döndürdüğü ipliğe kaydı. "Buraya geldiğimden beri Shirina'yı neden görmedim? Altaria'dan beri ruh hayvanlarından hiçbirini görmedim."

"Onlar da bizim gibi dinleniyor ve savaşa hazırlanıyorlar," diye cevap verdi Cethin.

"Bizimle savaşacaklar mı?"

"Yapabildikleri kadarıyla, evet. Ancak gerçek bağlarından koparıldıkları için zayıflarlar."

"Tanrılar ve tanrıçalar mı?"

"Evet, Koğuşlar yükseldiğinde burada kapana kısıldılar. Bunu Büyücü Kadın yaptı," diye açıkladı Cethin.

"Saylah dışında mı demek istiyorsun?"

Cethin'in dudaklarında hüzünlü bir gülümseme oluştu. "Saylah, senin ona bağlanabilmeni sağlamak ve seni korumaya yardımcı olmak için Shirina ile olan bağını kopardı."

Scarlett bu sözün şokunun içinde dalgalandığını hissetti. "Bunu neden yapsın ki?"

"Burada öğreneceğin başka ne olursa olsun, annenin bizi önemseydiğini unutma Starfire. Annemiz kendi yöntemiyle, bedeli ne olursa olsun bizi korumaya çalışıyor."

Scarlett ve Cassius malikanenin koridorunda yürürken, akşam yemeğinden bir saat önceydi.

İkisi de hayatlarında hiç yaşamadıkları kadar çok aile zamanı geçirdikten sonra kendi düşünceleriyle ağırlaştılar. Her ikisi de kendi kapılarına yöneldi ama Cyrus'un odasından gelen kahkahaları duyunca durakladılar. Tam olarak Sorin'in kahkahası.

"Bu da ne...?" diye mırıldandı, kendi kapısını bırakıp Cyrus'unkine doğru ilerledi, Cassius da hemen arkasındaydı.

Kapıyı çalmaya zahmet etmedi, kapıyı iterek açtığında Sorin ve Cassius'u duvar boyunca uzanan küçük masada otururken buldu. Gümüş ve altın işaretler masanın üzerine dağılmış, iskambil kâğıtları yerde bir yığın halinde unutulmuştu.

"Hey, Aşk," dedi Sorin, yüzünde kocaman bir sırıtışla. "Çok güzel görünüyorsun."

Kaşları çatıldı. "Neyin var senin?"

Cyrus güldü ve kadehini alkışlarcasına ona doğru kaldırdı.

"Senden hoşlanıyor. Ne demesi gerekiyor?"

Söyleyecek hiçbir şeyi yoktu çünkü burada neler olup bittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ancak Cassius'un oldukça iyi bir fikri var gibiydi.

"Mugweed'imi aldın mı?"

Cyrus biraz daha dik oturdu. "Benden sakladığın bir şeyler var mı?"

Cassius gözlerini kısarak, "Çok kötüleştiğinde bacağım için biraz var, biliyorsun," dedi.

Scarlett, "Mugweed," diye tekrarladı. "İnsanların tüttürdüğü bitki gibi mi?"

Cassius başını salladı ve erkeklere dikkatle baktı.

"Sorin!" diye uyardı, geri dönüp onunla yüzleşti. "Bir saat içinde akşam yemeğimiz var. Kardeşim, sarayımız ve diğer herkesle birlikte ve siz ikiniz..." Kelimelerin yetersiz kaldığı mevcut durumlarına elini salladı.

Cyrus tembelce, "Rahatız ve iyiyiz, sevgilim," dedi.

"Bunların hepsi senin suçun." Ateş'e öfkeyle baktı
İkinci Mahkeme.

Cyrus sadece güldü. "Ama değil. Onu bana o getirdi."

Sorin kesin bir ifadeyle, "Evet," dedi.

Scarlett ne yapacağını ve ne düşüneceğini bilmiyordu. Sorin Aditya, Ateş Sarayı'nın sorumluluk sahibi ve sadık Prensi, yabancı bir krallıkla akşam yemeğine çıkmadan önce burada oturmuş ot yiyordu.

Arius aşkına, Sorin, diye içini çekti. "Ona Tyndell'lerden bahsettin mi?" Cyrus sordu. "Ne olmuş onlara?" diye sordu Cassius'a dönerek.

Cassius bıkkın bir nefes verdi. "Bugün erken saatlerde kalenin kütüphanesine gittik ve ölümlülerin soylarını anlatan bir kitap bulduk. Orada Rydeon'un son kraliçesinin bir resmi var. Tava ve Drake'in annesine benziyor."

"O onların annesi," diye araya girdi Cyrus. "Olamaz," diye homurdandı Cassius.

"Kütüphaneye bensiz mi gittin?" Scarlett öfkeyle sordu.

"Sana Drake ve Tava'nın Rydeon kraliyet ailesiyle akraba olabileceklerini söyledim ve senin ilk söylediğin şey bu mu?" Cassius inanamayarak sordu. "Cethin'le birlikteyken hiç pelin otu içmediğine emin misin?"

"Ne?" Sorin ayağa kalkarak sordu, gözleri anında kararmıştı. "Onunla tek başına mıydın?"

Scarlett gözlerini dikerek Cassius'a baktı. "Evet, Sorin," diye cevap verdi. "Cassius'un babasıyla biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı."

"Siktir git," diye tersledi Cassius.

Scarlett, "Ona bunu söylediğin için bunu hak ettin," diye karşılık verdi. "Bekle. Cassius'u babasıyla yalnız bıraktın. tanıştınız mı? Ne oluyor Scarlett?" Cyrus havladı, şimdi ayağa kalkmış ve ona doğru bakıyordu.

"Aman Tanrım," diye inledi bir elini yüzünde gezdirerek. Tekrar Cassius'a döndü. "Bu senin hatan."

"Burada gerçekten önemli olan şeye odaklanabilir miyiz?" Cassius sordu.

"Neymiş o? Görünüşe göre Sorin ve Cyrus'un sigara içmek
Mugweed ise Biz vardı olmak

Duygusal olarak hırpalanmış mı?"

Sorin'in kaşları birbirine çatıldı, yüz hatlarında endişe belirdi. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey," diye tersledi.

"Psh," dedi Cyrus, onu başından savarak. "Sadece onun için pelin otu saklamadığımız için kızgın."

Scarlett, "Tabii ki buna üzüldüm," dedi. "Ama konumuz bu değil."

"Hayır," dedi Cassius, sesi ağız dalaşından duyulacak kadar yükselmişti. "Mesele şu ki, Kraliçe Octavia onun teyzesi olsa bile Drake muhtemelen Rydeon Krallığı'nın varisidir. Onlar muhtemelen Kral Dalton'ın yaşayan en yakın akrabaları."

"Öyle değil-" Cassius'un kolunu tuttu, sıkıca kavradı, tırnaklarını geçirdi. "Rydeon tahtının gerçek varisi Drake mi?"

"Kesin olarak bilemeyiz ama öyle görünüyor," dedi Cassius yavaşça. "Eğer kaderin bir cilvesi olarak doğrudan Dalton ve Octavia'nın soyundan geliyorlarsa, prens o olur. Eğer Octavia'nın başka bir akrabası varsa, büyük ihtimalle teyzesi, yine de sıradaki kişi o olur."

"Windonelle'de Callan. Hale Toreall'da. Rydeon'da Drake," diye nefes aldı. "Ölümlü tahtların her biri için bir ölümlü kral."

"Evet, sanırım öyle," dedi Cassius.

Yüzüne yayılan bir sırıtışla Cyrus'a döndü. "Sevgilim, sana vermek üzere olduğum şey için çok güzel bir yaz gündönümü hediyesi bekliyorum."

"Sevgilim, ikiz alevin tam burada," dedi Cyrus sinsice göz kırparak.

Sorin hemen uzanıp onun koluna bir yumruk indirdi. "Ahmak."

Scarlett parmaklarını yüzlerine doğru iki kez şıklattı. "Siz ikiniz iki saniyeliğine odaklanabilir misiniz?"

"Tam anlamıyla hayır," diye yanıtladı Cyrus. "Kartların neden yerde olduğunu düşünüyorsun?"

Sinirli bir homurtu çıkardı ve odadan çıkmak için döndü. Çıkmadan önce omzunun üzerinden baktı ve "İyi. Ben ölümlü toprakların etrafındaki koşuşları kaldırmaya gittiğimde, siz ikiniz burada kalıp mugweed'inizin tadını çıkarabilirsiniz."

"Ne?" dedi Cyrus. Cyrus, Sorin'in "Scarlett!" diye bağırmasıyla aynı anda yüzünün gevşediğini söyledi.

Kapıyı yüzlerine kapattı ve Cassius'a baktı. "Razik'le çalışmalı ve büyüü kontrol altına almalısın. Alaric'e karşı bir hamle yapacağız."

"Onlar olmadan gitmene izin vermelerine imkân yok," diye cevap verdi Cassius, kapı arkalarından uçarak açıldı, Cyrus ve Sorin neredeyse kapı aralığından dışarı düşeceklerdi. İkisi de açıklama istiyordu ama Cassius onları görmezden geldi.

"Bulduğun kitabı bana göster," dedi Cassius'a ve onu koridor boyunca takip ederek odasına girdi. Gölgeleeri Cyrus ve Sorin'i geri itti, böylece kapıyı kapatabildi, ama "Bir dahaki sefere biraz da bana ayırın, sizi pislikler," demeden önce değil.

BÖLÜM 30

OceanofPDF.com

CALLAN

"Ben kazanacağım," diye duyurdu Scarlett, bahçede ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak.

"Her şey bir yarışma değildir, Aşkım," Sorin içini çekti, sanki başı ağrıyormuş gibi şakaklarını ovuşturdu.

"Aptal olma," diye karşılık verdi Eliza. "Elbette her şey bir yarışmadır."

"Bu durumda ben kazanacağım," dedi Razik tembelce.

"Bunun böyle olmaması için elimden gelen her şeyi yapacağım," diye karşılık verdi Eliza.

Razik'in bakışları ona kaydı ve generali kızdıracağı kesin olan yarım bir sırıtış belirdi. "Bir şey var mı?"

Callan, Eliza'nın ağzından çıkan renkli kelimeler karşısında kahkahalara boğulurken, Razik'in sırıtışı tam bir kahkahaya dönüştü ve gözlerinde açık bir meydan okuma belirdi.

Hale birkaç adım öteden, etrafta toplanan tüm Fae ve Avonleyan'ları gözlemleyerek, "Sürükleyici bir grup," dedi.

"Sık sık böyle bir ülkenin liderleri olmalarına hayret ediyorum. güçlü Mahkemeler ve Kingdoms," Callan dedi, Scarlett ve Prens Azrael'in nerede olduğu konusunda tartışmalarını izlerken. başlangıç noktası olmalı.

Hepsi Hale Coventry'nin malikanesinde, devasa çit labirentinin etrafında toplanmıştı. Tula ile birlikte olan Rayner ve muhtemelen Rayner'ı izleyen Kailia dışındaki herkes. Hale labirenti son birkaç yıldır değiştirmişti.

günler, tıpkı söylediği gibi. Bu akşam yemekte, kraliçenin hemen ardından bu konu gündeme gelmişti ve şimdi burada, güneş batarken labirentin dışında duruyorlardı. Geldikten sonra bir noktada, merkeze kimin önce ulaşacağı bir yarışa dönüşmüştü.

"Hayır sihir," Cassius oldu diyerek.
"Bu bir ölümlülere karşı haksız avantaj."

Auberon, "Ve havalanamayan bizler," diye aynı fikirdeydi.

"Dört giriş noktası var," dedi Azrail. "Kimin hangi noktadan başlayacağını görmek için kura çekeceğiz."

Scarlett kirpiklerini ona doğru kırptırarak, "Azzy, senin bu kadar rekabetçi olduğunu bilmiyordum," dedi.

"Fae'ler doğal olarak rekabetçidir," diye karşılık verdi. "Bu bizim varlığımızda var."

"Bu şeyi kazanmanın ödülü nedir?" Sawyer sordu.

"İyi bir şey olmalı," diye kabul etti Cyrus. "Belki süper özel bir ayna."

Sawyer'ın gözleri İkinci'ye dikilmişti ve Callan'ın bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Övünme hakkından başka bir şeye gerçekten ihtiyacımız var mı?" Sorin sordu.

"Evet!" sesleri o kadar çok kişiden yükseldi ki Callan kimin bu kelimeyi haykırdığını çözemedi.

Bir dakika sonra Azrail elinde sap gibi görünen bir şeye onlara doğru yürüyordu. Demeti onlara doğru uzattı. "Çizdiğinizde bir çiçek açacak," diye açıkladı. "Hangi renk açarsa hangi giriş noktasını kullanacağınızı belirler."

"Bir ödüle karar verdiler mi?" Drake uzanıp bir sap alarak sordu. Ucunda hemen mavi bir çiçek açıldı.

Azrael hararetli bir tartışmaya dalmış olan Fae grubuna baktı. "Görünüşe göre bu konu hâlâ tartışılıyor."

Callan bir sap aldı, çiçek kırmızı açtı ve Hale bir sonrakini aldı, onunki mor açtı. Azrael sapları sessizce kardeşinin yanında duran Tava'ya uzattı ama Tava elini kaldırarak bir adım geri çekildi. "Teşekkür ederim ama sanırım ben almayacağım Prens Azrael."

Azrael omuz silkti ve diğerlerine doğru ilerledi.

Hale Tava'ya döndü. "Labirenti görmek istemiyor musunuz?" "Çok bunaltıcı görünüyor, Majesteleri," diye yanıtladı Tava.

Yere bakarken yanakları renkleniyordu. "Bana hâlâ Hale diyebilirsin," dedi sıcak bir sesle.

"Bu senin kral olduğunu öğrenmeden önceydi. Bunu yapmam mümkün değil," diye cevap verdi, başını reddederek sallayarak.

"Yapabilirsin. Israr ediyorum," dedi Hale. "Çit labirentini denemenizde de ısrar ediyorum. Sana yemin ederim, kaybolmayacaksın, özellikle de bu gece labirentte bu kadar çok kişi varken. Ve şimdi hepimiz eşit durumdayız."

"Daha önceki gerekçemin bu olduğunu biliyorum ve tüm bu zahmete katlandığınız için üzgünüm-"

"Çiçek ticareti yok!" Scarlett sesi onlara da ulaşarak bağırdı. "Bu onları çizmenin tüm amacını boşa çıkarır!"

"Tanrılar aşkına. Bu delilik," diye mırıldandı Drake.

"Evet," diye düşündü Tava. "İnsan yüzyıllık varlıkların bu kadar..."

"Çocukça mı?" Scarlett ve Cyrus yeniden ağız dalaşına girmeye başlayınca Callan da aynı cevabı verdi.

Dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Evet. Bunun mükemmel bir kelime olduğuna inanıyorum."

Gözleri tekrar uzaklaşmadan önce bir anlığına onun bakışlarıyla buluştu ama o kısa an için yaklaşan gece o kadar da karanlık görünmemişti.

Hale Azrael'e el sallıyordu, avucunda iki sap kalmıştı. "Sadece birini al," dedi Tava'ya. "Eğer fikrini değiştirirsen, o zaman senindir."

"Madem ısrar ediyorsunuz," dedi kibar bir gülümsemeyle. Uzandı, saplardan birini kopardı ve mor bir çiçek

hemen çiçek açtı.

"İşte. Gördün mü?" dedi Hale, kendi çiçeğiyle eşleşen çiçeği başıyla işaret ederek. "Artık labirentte yalnız kalmamanızı bizzat ben sağlayabilirim." Kız hâlâ tereddütlü görüldüğünde, "Edria Denizi'ni daha yeni geçtin ve bir labirentten mi korkuyorsun? Senin daha maceracı olduğunu sanıyordum."

Leydi'nin Baylorin'de ne tür maceralara atıldığını bilseydi, onunla alay etmezdi. Gecekondu mahallelerine gizlice gidip gecenin köründe onlara ihtiyaç malzemeleri getiriyordu. Saf ışık olabilirdi ama karanlıktan hiçbir şekilde korkmuyordu.

"Ondan korkmuyorum," diye tersledi. "Ben sadece labirentte gelişigüzel dolaşmak istiyorum, ödül her neyse onu kazanmak için bir yarışmaya katılmak değil."

"Bir kılıç," diye duyurdu Komutan Tybalt. Bir kenarda durmuş, kavgayı eğlenerek izliyordu. Callan Komutan'la akşam yemeğinde tanışmıştı. Beklediğinden farklıydı, evlat edindiği oğlundan daha sıcak ve misafirperverdi ama bela onu bulursa, bu sakin dış görünüşün anında paramparça olacağına şüphe yoktu. Razik'le ve görünüşe göre Cassius'la akraba olması da bu gerçeği doğruluyordu. Razik'in büyüsunü kullandığını hiç görmemişti ama Cassius'un seraflarla savaş sırasında neler yaptığını duymuştu ve daha önce büyüsunü hiç erişmemişti. Babasının ve kuzeninin yüzyıllardır aldıkları eğitimle neler yapabileceklerini ancak hayal edebilirdi.

Kumandan'ın içinden bir kılıç çıkardığı karanlık alevlerden bir patlama oldu ve bu Callan'ın daha önce hiç görmediği bir kılıçtı. Bıçak mavinin koyu bir tonundaydı, kabzası gümüştü ve içine bıçağın renginde bir safir yerleştirilmişti.

"Bu ne tür bir malzeme?" Sorin bir adım daha yaklaşarak sordu. Tüm sihirbazlar sanki şimdi ve burada onun için kavga edeceklermiş gibi silaha odaklanmıştı.

"Burada bulunmayan bir malzeme," diye yanıtladı Tybalt, kılıcı iki avucunun üzerinde dengeleyip incelemeleri için havaya kaldırarak. "Çağlar önce başka bir diyardan getirildi." Göz açıp kapayınca kadar kılıcın kabzası elindeydi ve kılıcı havaya doğru savurdu, siyah alevler kılıcı tutuşturdu.

"Ruh kılıcı gibi bir şey," dedi Eliza, ağzı açık kalarak.

Tybalt gülümseyerek, "Bu bir ruh kılıcı," diye cevap verdi. "Kaç tane var?" Scarlett sordu.

"Neden umursuyorsun ki? Sende zaten bir tane var," dedi Cyrus kılıca bakarak. "Aslında, diskalifiye edilmelisin. Kimin iki ruh kılıcına ihtiyacı var ki?"

"Ne? Hayır!" Scarlett öfkeyle bağırdı.

"Haklı," diye araya girdi Azrael.

Scarlett, "Sana ne demek istediğimi göstereceğim," diye hırladı, gölgeler ayaklarının dibinde yılanlara dönüşüyordu.

"Aşk," diye iç geçirdi Sorin, bir eli sırtına geldi.

"Beni sevme," diye tersledi ve ondan uzaklaştı. "Sana hâlâ kızgıyım."

Sorin, tanrılardan sabır istercesine başını kararan gökyüzüne doğru eğdi.

"Merkeze ilk ulaşan kılıcı kazanır," dedi Tybalt. "Yeterince adil ve basit görünüyor."

"Büyü yok. Yolculuk ya da portallar yok. Ayaklar her zaman yerde olmalı, yani tepeden görmek için çitlere tırmanmak yok," dedi Cethin, sanki bu geçmişte bir sorunmuş gibi Razik'e bakarak. "Kül Süvarileri olmadığına göre, onlar için özel kurallar koymamıza gerek yok. İtirazı ya da tartışılması gereken ek kuralları olan var mı?"

"Yaratıcı olmaya çalışan herkes için devriye gezeceğim," dedi Tybalt. "Başlangıç noktalarınızda organize olun. Ben kılıcı yerleştireceğim ve başlangıç işaretini vermek için geri döneceğim."

Bir an sonra gözden kayboldu. Scarlett havaya bir avuç beyaz alev fırlattı ve alevler labirentin üzerinde asılı kalarak gökyüzü kararırken etrafı aydınlattı.

Azrail çiçek renklerini söyleyerek başlangıç noktalarına doğru yönlendirmeye başladı.

"Ne olsun, Tava?" Hale dirseğini ona doğru uzatarak sordu. "O kılıç için elimizi taşın altına koymamıza gerek yok. Sadece labirentte dolaşabiliriz. Şimdiye kadar en uzun üç gün kayboldum ama içeride bu kadar çok kişi varken bunun bir sorun olacağını sanmıyorum."

"Üç gün mü?" Tava soluk soluğa kaldı, bir eli göğsünde çırpınıyordu.

"Şaka yapıyorum, Tava," dedi Hale kıkırdayarak. "Tybalt hiçbirimizin içeride mahsur kalmamasını sağlayacak."

Callan onun kolunu Drake'inkiyle birleştirmeden önce hızla Drake'e bakmasını izledi. "Madem ısrar ediyorsun," dedi küçük bir kahkaha atarak.

"Solgard."

Callan isminin sesiyle döndü ve Prens Azrail'i güney girişinde, elinde kırmızı bir çiçekle buldu. İçini çekti ve Tava ile Hale bir köşede kaybolurken ona doğru ilerledi. Bir an sonra, görünürdeki yarışın başladığını işaret eden siyah bir alev patlaması oldu. Azrael, Cethin ve Sawyer labirentin içine doğru hızla ilerlerken Callan çok daha yavaş bir tempoyla kendisi de içeri girdi.

O kadar yorgundu ki. Uykusuzdu, Finn ve Sloan'ın anılarıyla uyanmadan önce herhangi bir anda bir saatten fazla uyuyamıyordu. Bunlar her zaman ölümleriyle ilgili anılar bile değildi. Sadece birlikte eğitim gördükleri anılardı. Arkadaşlıkları. Bir zamanlar her şey normaldi.

Ya da ailesinin anıları. Özel mülklerinden birinde, sadece aileleri ve kişisel korumalarıyla geçirdikleri zamanlar. Küçükken annesinin ona anlattığı hikâyeler. Babasının onu ata bindirmesi ve avlanmayı öğretmesi.

Alaric'in boğazlarını kesmesi.

Bunca yıl onu tahta geçmeye hazırlamıştı ama kimse onu buna hazırlamamıştı. Ona öğretilen

strateji kurmayı ve savaş planı yapmayı öğrendi. Ona uygun davranışlar ve krallığının tarihi öğretilmişti. Siyaset ve müzakere sanatı öğretilmişti. Sayısız dans, ustaca eskrim ve ne tür bir asaletin kraliçe olmak için uygun bir eş yaratacağı öğretilmişti. Neden kimse ona bununla nasıl başa çıkacağını öğretmemişti?

Neden kimse ona sevdikleriniz gözünüzün önünde öldürüldüğünde kederle nasıl başa çıkılacağını öğretmemişti? Neden kimse onu küçük kız kardeşini büyütme zorunda kalma ihtimaline karşı hazırlamamıştı? Neden kimse onu kalıp ölmek ya da yardım almak için halkını terk etmek gibi zor bir karar vermeye hazırlamamıştı? Neden kimse onu lanet olası gerçek hayata hazırlamadı?

Gümüş rengi saçlarından bir çizgi, yaklaşmakta olduğu kesişen yolların yanından hızla geçerken kraliçenin dudaklarından kahkahalar dökülüyordu.

Ve kısa bir an için Callan onu ve yetiştirilme tarzını kıskandı.

Hayatı ne kadar berbat bir hale gelmişti ki, bir kalenin konforunda büyümek yerine bir Suikastçı Lordu tarafından büyütülmeyi, almayı ve öldürmeyi öğrenmeyi kıskanıyordu?

Bütün bunlardan çok yorulmuştu.

Sesler ona ulaştığında en az yirmi dakikadır labirentin içinde dolaşıyordu. Çitlerin hemen diğer tarafında olmalıydılar.

"Kıtalar arasında çok seyahat ettiniz mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Tava. "Baylorin'den nadiren ayrılırdım. Babam oldukça korumacıydı."

Belli belirsizdi ama Callan 'baba' ve 'koruyucu' derken sesindeki tonlamayı duyabiliyordu. Sanki bu sözcükler açıklamasının bir parçası değil de birer soruymuş gibi.

"Kara Salonlar'a gitmek Windonelle'den ilk ayrılışımdı," diye devam etti Tava.

"Ve işte buradasınız. Edria Denizi'nin karşısında," diye yanıtladı Hale. "Avonleya'yı nasıl buldun?"

"Pek bir şey görmedim," diye cevap verdi Tava. "İlk geldiğimizde rıhtımdan yaptığımız yolculuk dışında."

"Bu olmaz. Sonunda dünyayı görme şansını elde ettiniz ve malikanelere kapatıldınız."

"Sanırım pozisyonumun doğası bu."

Callan durdu. Çitlerin bu tarafında onların yanında ilerlediğini fark etmemiştir.

"Önümüzdeki bir iki gün içinde sizi Aimonway'e götürmek benim için bir zevk olur. Şehrin bir kısmını görmene izin veririm," diyordu Hale, yollarına devam ettikçe sesi uzaklaşıyordu. "Kulağa çok hoş geliyor," dedi Tava. "Lynnea olduğu sürece

benim yokluğumda yardım sağladı."

"Her gün çocuklarla birlikte olmaktan keyif alıyor musunuz?"

"Benim için sorun değil," diye yanıtladı Tava. "Burası katkıda bulunabileceğim ve yardım edebileceğim bir yer. Diğerleri için endişelenecek bir şey daha azalır. Ya da en azından öyle olmasını umuyorum."

Callan patikada ilerlerken onlara yetişmek için acele etti. Her gün en azından birkaç saatini Coventry Malikânesi'nde geçirmeye ve elinden geldiğince yardım etmeye çalışıyordu. Ama aynı zamanda Eliza'yla birlikte her gün birkaç saat yoğun bir şekilde antrenman yapıyor, çeşitli toplantılara katılıyor ve diğerlerinden güncel bilgiler alıyordu. Tava ise genelde güneş doğmadan önce orada oluyor ve akşam yemeği için hazırlanıp dönene kadar orada kalıyordu. Artık toplantılara nadiren katılıyordu ve bu durum Callan'ı hiç rahatsız etmiyordu. Orada olmalıydı. Onların görmezden gelmeye ya da görmemeye meyilli oldukları içgörülerini vardı. O da bu toplantılar için diğerleri kadar değerliydi.

"Prenses Eva ile yakın görünüyorsunuz," dedi Hale.

"Belki de çok yakın," dedi Tava. "Belki o konuda haddimi aştım ama annesiz büyümenin ne demek olduğunu bilirim. Elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan bir babaya ya da kardeşe sahip olmanın ama konuşacak bir anneniz olmasını dilemenin ne demek olduğunu biliyorum. Onun annesinin yerini almak istemiyorum ve Callan

ve elinden gelenin en iyisini yapıyor. Ben sadece... başka biri olduğunu bilmesini istiyorum."

"Ya Callan?"

Konuşmalarında bir duraklama oldu ve Callan kendini nefesini tutarken buldu.

"Ne olmuş ona?" Tava sordu.

"Prenses Eva onunla evleneceğinizi düşünüyor gibi görünüyor."

Bir duraklama daha ve tanrılar, Callan onun yüzünü görebilmeyi diledi. Nereye bakacağını, cevap verirken nelere dikkat etmesi gerektiğini bilirdi.

"Neden böyle düşündüğünü anlayabiliyorum," dedi Tava yavaşça. "Dürüst olmak gerekirse, bu kadar basit olması gereken bir şey için her şey oldukça karmaşık."

"Hayattaki pek çok şey için bu söylenebilir," diye yanıtladı Hale. "Gerçekten de söylenebilir."

Dolaştıkları yolda ilerlemeye devam ederken sesleri kesildi. Ancak Callan kendini bir çıkmaz sokakta buldu, takip edemiyordu ve bu çok şiirsel değil miydi?

"Hile yapmadığına emin misin?" Razik homurdandı, kazandığı ruh kılıcını havada savururken gözleri Eliza'ya sabitlenmişti, turuncu alevleri kılıcın etrafında dönüyor ve salınımla birlikte yaylanıyordu.

"Öyle olmadığını biliyorsun Razik," dedi Komutan Tybalt sertçe, gözlerini yeğenine dikerek.

Cethin karanlık bir kıkırdamayla, "Seni birkaç saniyeyle geçtiği için üzgünsün," dedi ve Fae prenslerine doğru ilerlerken Razik'in sırtına bir tokat attı.

Sonunda hepsi birkaç bankın bulunduğu büyük bir çeşmenin yer aldığı merkeze giden yolu bulmuştu

çevreliyordu. Callan en son gelenin kendisi olacağından emindi, merkezi bulduğunda Hale ve Tava'nın açıklığın karşısındaki bir bankta oturduklarını hemen fark etmişti ama onu şaşırtan Sorin ve Scarlett olmuştu. Birlikte gelmişlerdi. Aptallar gibi sırtıyorlardı.

Görünüşe göre Eliza gökyüzüne doğru kutlama ateşiyle kılıcı kazandığını ilan ettikten sonra, kral ve kraliçe sahiplenecek başka bir ödül bulmuş ve aralarındaki kan davasını sona erdirmişlerdi.

Cassius kılıçla bir tur atıyordu, Cyrus yakınlarda durmuş Auberon'la konuşuyordu ama gözleri sürekli Kraliçe'nin Eli'ne kayıyordu. Razik onlara doğru yaklaştı. Tam dönüp Drake'e kaldıkları diğer malikâneye geri dönmeye hazır olup olmadığını soracaktı ki Scarlett yanında belirdi ve Callan'ın neredeyse yerinden sıçramasına neden oldu. Scarlett'in bunu yapmasından nefret ederdi.

"Drake, seninle ve Tava'yla konuşmayı umuyordum." Drake'in kaşları kalktı. "Elbette. Tabii ki."

"Geç olduğunu biliyorum. Seninle yemekten sonra konuşacaktım ama sonra labirent ve şey..." Konuşurken amaçsızca saçlarını örüyordu ve sözlerini bitirirken omuz silkti. "Kaosun ortasında biraz eğlenmenin hepimize iyi geleceğini düşündüm."

Drake kız kardeşini ararken, "Tava'yı çağırayım," dedi. "Bu sabaha kadar bekleyemez mi?" Callan sordu.

"Katılmana gerek yok Callan," diye cevap verdi örgüsünün ucunu bağlarken. "Ama sanırım bu Drake ve Tava'nın kahvaltı masasında ya da başkalarıyla dolu bir konsey odasında değil, özel olarak öğrenmeyi tercih edecekleri bir şey."

Drake, Tava'yla birlikte yeniden ortaya çıktı, onun turkuaz gözlerinde merak parlıyordu. Biraz sonra Scarlett küçük bir grupla birlikte malikâneye geri dönüyor ve doğrudan süitinin oturma odasına giriyordu. Hemen eğilip botlarını çıkardı, Sorin onları kaptı ve kapının yanındaki bir noktaya taşıdı. Cassius ve Cyrus da

Callan'ın ilgisi de bu noktada zirveye ulaşmıştı.

Scarlett elinde bir kitapla yaklaştığında hepsi koltuklara ve kanepelere yerleşiyorlardı. Sorin'in oturduğu sandalyenin koluna tünedi, Sorin'in kolu hemen onun beline dolandı.

"Başlamadan önce," dedi Cyrus, "sadece açıklığa kavuşturmam gerekiyor. Bu konuda Cassius'a katılıyor musun?"

Scarlett gözlerini devirdi. "Yüzüncü kez söylüyorum, Cyrus, evet. Cassius'a katılıyorum."

Cyrus kollarını kavuşturdu, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı, ama başka bir şey söylemedi. Scarlett'in dikkati, Callan başka bir koltukta otururken, sağındaki kanepede oturan Tyndell'lerin çocuklarına kaydı. Açıkça, "Bu sizin için bir şok olacak," dedi.

"Bu noktada, daha azını beklemezdim," dedi Tava, kardeşinin yanına yaslanırken ayaklarını altına sıkıştırarak.

Scarlett, "Bu doğru bir nokta," diye kabul etti. "Ama bu... Baksanıza."

Kitabı bir parşömen parçasıyla işaretlediği bir sayfaya kadar açtı ve kardeşlere uzattı. Callan neye baktıklarını göremedi ama Drake tamamen hareketsizleşti ve Tava'nın yüzünün tüm rengi soldu.

"Nedir bu?" Tava fısıldadı, kitaba uzanırken elleri titriyordu.

"Ölümlü soylarının kitabı," dedi Scarlett, sesi sakın ve sempatikti.

"Ama bu çizim neden burada?" Tava kitabı onlara doğru çekip kucaklarına koyarken Drake boğuk bir sesle sordu. Kardeşlerin ikisi de kitabın üzerine eğildi, Tava'nın parmağı Callan'ın göremediği bir şeyin üzerinde geziniyordu.

"Bu Rydeon'un son Kraliçesiydi," dedi Sorin. "Cyrus ve Cassius bu kitabı bugün erken saatlerde kütüphanede buldular. Belli nedenlerden dolayı sizinle bir akrabalığı olduğunu düşünüyoruz."

"Rydeon kraliyet soyuyla akraba olduklarını mı söylüyorsun?" Callan kitaba daha iyi bakabilmek için sandalyesinin kenarına doğru ilerleyerek sordu.

"Kesinlikle öyle görünüyor," diye yanıtladı Sorin.

"Annenin adı neydi?" Cyrus sordu.

Tava parmağını sayfada gezdirmeye devam ederken Drake başını kaldırıp baktı. Drake başını sallıyordu, dudakları ince bir çizgi halindeydi, gözlerinde açık bir inkâr vardı. "Hayır. Bunun başka bir açıklaması olmalı."

Scarlett, "Olabilir," diye cevap verdi. "Ama şu an itibariyle durum böyle görünmüyor."

"Adı neydi?" Cassius tekrar sordu, Cyrus'tan daha nazik bir şekilde.

"Octavia," diye fısıldadı Tava. "Annemizin adı Octavia Tyndell'di."

"Bu bir tesadüf değil," dedi Cyrus, koltuğa tekrar oturup bir kolunu Cassius'un arkasına doğru uzatarak.

"Son kraliçe Tava doğmadan önce öldü," dedi Cassius. Sesindeki bıkkınlık Callan'a bunun zaten birkaç kez tartışıldığını söylüyordu.

"Bildiğimiz kadarıyla," diye karşı çıktı Cyrus.

Scarlett, "Annenizin kız kardeşi ya da başka bir yakın akrabası olabileceğini düşündük," dedi. "Ama adı Octavia'ysa..."

"Bu mümkün değil," dedi Drake sert bir sesle. "Annemiz Tava doğduktan kısa bir süre sonra israf hastalığından öldü."

"Middell Ailesi'nin de aynı sebepten öldüğü söyleniyor," dedi Tava usulca, gözleri kitaba yapışmış bir halde.

"Son Rydeon kralının bir oğlu vardı ve kraliçe öldüğünde o da öldü," diye karşılık verdi Drake ve Callan onun Tava'yla hiç böyle konuştuğunu duymadığından emindi. "Rydeon prensesi diye bir şey yoktu."

Tava sakince, "Başka makul bir açıklama göremiyorum, Drake," dedi ve okumak için sayfayı çevirdi.

"Tava. Başka bir açıklaması var," diye tersledi.

Gözleri parladı ve kardeşininkilerle birleşti. "Annemiz hakkında benim bilmediğim bir şey bildiğini mi söylüyorsun?"

"Hayır, söylediğim bu değil," dedi Drake. "Ama eğer başka bir açıklaması yoksa, o zaman sen- Ve ben -"

"Pekâlâ," dedi Tava, kitabı kapatıp çıplak ayaklarının üzerine basarak. "Bize başka bir açıklama getirebilecek tek kişinin son yirmi küsur yıldır babamızmış gibi davrandığına inanıyorum."

"Araştırmaya devam edebiliriz," dedi Sorin. "Cethin ile konuşabiliriz. Bakalım bunları karşılaştırabileceğimiz başka kayıtlar biliyor mu?"

"Bu araştırmaya yardımcı olmak isterim," dedi kitabı göğsüne bastırarak.

Scarlett nazik bir tavırla, "Elbette yapabilirsin, Tava," dedi. "Bir dakikaya ihtiyacım var. İzninizle, lütfen."

Hepsi onun odadan aceleyle çıkışını izledi, Drake onu takip etmek için harekete geçti ama Callan çoktan kalkmış, kapıya doğru ilerliyordu. "Ben giderim."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi Drake onun yanına uzanarak. Sesi alçalmıştı. Diğerleri onu duymamalıydı ama lanet olası gelişmiş işitme duyularıyla duyabilirlerdi. "Bana konuşmanızdan bahsetti."

Bu Callan'ı şaşırtmadı. Kardeşler yakındı ve burada gerçekten başka kim vardı ki? Scarlett'le arkadaşılar ama Tava daha önce yakın olmadıklarını söylemişti, özellikle de Scarlett sürekli toplantılara katıldığı ya da hayatını tehlikeye attığı için.

Callan, "İkiniz de bazı tedirgin edici haberlerden sonra sarsılmışsınız," diye cevap verdi. "İkiniz de üzgünsünüz. Bırakın gidip onunla konuşayım."

"Eğer sana gitmeni söylerse..." Drake uyardı. "Onun istediği gibi yapacağım," diye kabul etti Callan.

Drake bir kez başını salladı ve Callan fikrini değiştirmeden kapıdan çıktı. Üç kapıdan aşağı indi,

Onun kapısında durup usulca kapıyı çaldı ve gittiği yerin burası olmasını umdu. Malikânenin içinde ya da dışında başka bir yere gittiyse izini bulmak biraz zaman alacaktı.

"Tava?"

Diğer tarafta onun orada olduğunu gösteren bir hareket oldu ve bir an sonra kapı bir miktar açıldı. Hâlâ elbisesini giyyordu ama saçları dökülmüş ve omuzlarına dökülmüştü. Yüzü kızarmıştı ve kesinlikle ağlıyordu.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

Tartışacağını, ona hayır diyeceğini düşündü ama sonra omuzları içe doğru kıvrıldı ve kapıyı çekip açtı, dönüp odaya geri çekildi. Odanın düzeni onunkiyle aynıydı, geniş ve ferahtı. Ocağın önünde bir kanep ve koltuklar vardı. Küçük bir masa ve sandalyeler başka bir duvar boyunca uzanıyordu. Arka tarafta bir kapı yatak odasına açılıyordu.

Tava kanepenin önünde durmak için hareket etti ve kendine sıkıca sarıldı. "Sizin için ne yapabilirim?"

Callan düşünmeye fırsat bulamadan dönüştükleri şeyin tüm garipliğini bir kenara itti ve birkaç uzun adımda onun önündeydi ve onu göğsüne çekti. Kız kısa bir an için kaskatı kesildi, sonra ona doğru eridi ve yüzü adamın tuniğinin içine gömüldü. Adam onları yavaşça kanepeye indirirken hiçbir şey söylemeden saçlarını okşadı. Kitap yanlarındaki minderin üzerinde açık duruyordu ve Tava'ya neredeyse tıpatıp benzeyen bir kadının çizimi ona bakıyordu.

"Bu inanılmaz derecede utanç verici," diye mırıldandı birkaç dakika sonra, sözcükleri adamın göğsüne doğru konuşurken mırıldanıyordu. Yüzünü silerek kendini geri itti. "Özür dilerim."

Callan ona göz kırptı. "Özür dileycek bir şey yok, Tava. Bu gece yaptıklarını öğrenen herkes pek çok şey hissedirdi."

"Evet, şey," diye başladı, elleriyle elbisesinin eteğini düzeltti. Boğazını temizledi. "Bu

Bir Leydi için uygunsuz bir davranış ve hatta kraliyet ailesi için daha da uygunsuz bir davranış, eğer ben gerçekten buysam."

"Bu tür formaliteleri geride bıraktığımız konusunda uzun zaman önce anlaştığımızı sanıyordum?" Adam kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmak için uzandı ama kız ondan uzaklaştı ve eli tekrar yanına düştü.

"Bu daha önceydi," dedi belli belirsiz. "O taht odasında her şey değişmeden önceydi. Gemideki konuşmamızdan önceydi. Artık senin için endişelenecek biri değilim."

Callan kalın kalın yutkundu. "Şu anda aramızdaki şeylerin bilinmez olduğunu biliyorum Tava, ama bu umursamadığım anlamına gelmiyor. Bana ihtiyacın olduğunda burada olmayacağım anlamına da gelmiyor." Eli tekrar kucağına düşmeden önce boğazına, artık orada durmayan bir muskaya uzandı. "Geceleri uyuduğumda seni gördüğümü biliyor musun?" Ve tanrılar, göğsündeki bıçak biraz daha içeri girdi.

"Seni dizlerinin üzerinde, Alaric yavaş yavaş senden canını çekerken görüyorum. Cinayetlerin, anne babanı, Finn'i ve Sloan'ı öldüren şiddetin peşimi bırakmaması gerektiğini biliyorum ama bırakmıyor." Sesi küçük bir çığlıkla kesildi.

"Uyuyamıyorum çünkü gözlerimi kapattığımda önümde öldüğünü görüyorum ve sen bunların hiçbirini için burada değildim, Callan."

Ayağa kalkmak için hamle yaptı ama Callan elini tutarak onu kanepede tuttu. "Özür dilerim, Tava. I-"

"Senden özür dilemeni beklemiyorum," diye araya girdi. "Sen de aynı derecede korkunç şeyler yaşıyorsun. Korkunçtan da öte. Sen kendi acını yaşarken senden bir şey talep edecek kadar bencil değilim. Arada kalamam Callan. Bazı şeyler için sana güvenip bazılarında güvenmemeyi kaldıramam. Sadece sen izin verdiğinde sana sahip olmayı kaldıramam."

"Tava," diye nefes aldı. "Bilmiyordum. Bilmiyordum-"

"Ne zaman gelmeyeceğini nereden bilebilirdin?" diye sordu, daha fazla gözyaşı dökerek. "Ve belki de daha çok gelmeni dilediğim için bencilim,

Ama bekledim. Sana beklemeyeceğimi söylemişim ama bekledim. Bekledim, sana alan ve zaman tanımaya çalıştım, Eva'ya yardım etmeye çalıştım, ihtiyacın olan şeyi yapmaya ve olmaya çalıştım. Ama beklemek acı veriyor, Callan. Acıtıyor ve keşke buna dayanacak kadar güçlü olsaydım. Keşke her şeyi o gemide olduğu gibi bırakmak zorunda kalmasaydık, ama bu acıyı sona erdirmenin en hızlı yolu bu gibi görünüyordu."

O kadar hızlı konuşuyordu ki, neredeyse histerik bir haldeydi, gözyaşları yüzünden aşağıya doğru akıyordu. Gözleri genişti ve bahsettiği acıyla doluydu ve Callan onu hiç böyle görmemişti. Onu parlak ve ışık dolu görmüştü. Onu sinirli ve öfkeli görmüştü. Onu bir çay fincanını fırlatıp duvara çarparak parçalayacak kadar üzgün görmüştü. Ama onu hiç bu kadar çığ ve teselli edilemez görmemişti.

O gemide geçen tüm o konuşmanın yeni bir anlamı vardı ve bunu o zaman görmeliydi. Kadının sözlerindeki çifte anlamı, ona gerçekten ne anlatmaya çalıştığını görmeliydi. Son zamanlarda listeye eklenecek bir başka başarısızlık.

Ama şu anda, bunda başarısız olmayacaktı. Onu tekrar kendine çekti ve direnmeye çalıştığında, onu daha sıkı tutarak kucağına çekti. Kız ona yaslandı, tüm vücudu hıçkırıklarla titriyordu ve o taht odasından beri ilk kez ağladığından oldukça emindi. Kendini bir arada tutmuş, herkesin ondan istediği gibi olmaya çalışmış, onun ondan istediğini düşündüğü gibi olmaya çalışmıştı.

Uykuya dalana kadar ona ne kadar sarıldığını bilmiyordu. Ertesi sabah uyandığında, Tava hâlâ kollarındayken bildiği tek şey, o gecenin bir seferde birkaç saatten fazla uyuduğu ilk gece olduğuydu.

Hareket sesiyle gözlerini açtığında Drake'i Tava'nın yatağında uyurken buldu ve odaya ne zaman girdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Drake bir kez daha hareketsiz kalmadan önce uykusunda tekrar kıpırdandı ve Callan Tava'yı uyandırmak istemediği için nefes alışını yavaş ve eşit tutmaya çalıştı.

Kitap hâlâ kanepenin üzerinde açık duruyordu ve Octavia Middell'ın resminin olduğu sayfaya çevrilmişti. Tyndell kardeşler istedikleri kadar inkâr etmeye çalışsınlar, o resme bakarken Callan'ın aklında Rydeon Prensesi'ni kollarında tuttuğuna dair çok az şüphe vardı.

Asıl soru oraya nasıl geldikleri ve Lord Tyndell'in onları neden kurtardığıydı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

OceanofPDF.com

TALWYN

A Brax havadan adımını attığında dehşetle homurdandı. Gecenin bir yarısıydı ama Tarık'tan ilk kez uzaklaşabiliyordu.

Artık her an yanında biri vardı, muhtemelen Alaric'in işi diye düşündü. Güney Adaları'na getirildiği ilk andan beri ondan güç çekmemişti, muhtemelen gücünü kullanmak zorunda kalmadığı için. Düzenli olarak kullanılmayan bir şeyi doldurmaya gerek yoktu.

Lord Tyndell sonunda hepsini Baylorin'e geri götürmeden önce o gün saatlerce bu adanın ormanını aramışlardı. Talwyn neredeyse iki gün boyunca Beyaz Salonlara geri dönememişti. Buraya gelebilmek için yeterli güce sahip olması için iki gün daha geçmesi gerekmişti ama o başka türlü davranıyordu. Gücünün yeniden dolması çok daha uzun sürüyormuş gibi davranıyor, yatağından çıkmıyor ve Tarek'ten kesinlikle yardıma ihtiyacı olmayan aptalca şeyler için yardım istiyordu.

Bir keresinde Tarek Alaric'e rapor vermeye gittiğinde Nuri onunla kalmıştı. Nuri'nin ona attığı bakış Talwyn'e Gece Çocuğu'nun bir gösteri yaptığını bildiğini söylemişti ama ona "oyunu oynamasını" söyleyen oydu, o da lanet olası oyunu oynayacaktı.

Dört gün önce adaya ayak bastıkları anda kayalıklardaki küçük açıklığı görmüştü. Orayı kaplayan sarmaşıkların, başka hiçbir şeye dokunmuyormuş gibi görünen bir esintiyle uçurumun duvarı boyunca doğal olmayan bir şekilde, sadece çok az miktarda hareket ettiğini görmüştü. Ashtine lanet olası bir ormanın ortasında olmayacaktı. Abrax'ın gerektiğinde kaçmasına yardım edebileceği suya yakın bir yerde kalacaktı.

Bu yüzden diğerlerini ağaçların ve bataklık suların derinliklerine kadar takip etmiş, bu gizemli güç kaynağının ipuçlarını aramış ve oyunu oynamıştı.

"Ona yardım etmek için buradayım," dedi Talwyn ruhani hayvana, avuçlarını yatıştırıcı bir şekilde kaldırarak. "Sadece yardım etmek istiyorum."

"Bırak geçsin, Abrax."

Su atı bir toynak vurdu ama kıyıya vuran dalgaların arasında yalınayak duran Ashtine'i görmek için yana çekildi. Ayak bileklerinde biten soluk mavi, kolsuz bir elbise giymişti ve karnının alt kısmında oluşan küçük yumruyu gösterecek kadar vücuda oturuyordu. Uzun, gümüş rengi saçları sırtından aşağı dökülüyordu ve ay ışığında, bitkin görünse bile bir tanrıça gibi görünüyordu.

"Ashtine." Talwyn'in arkadaşını nihayet görebildiğinde ve onun gerçekten iyi olduğunu anladığında söyleyebildiği tek şey buydu.

Prencesin başı öne eğildi. "Hiçbir haberim yok, hiçbir bilgim yok ve rüzgârlar hâlâ benimle konuşmuyor. Bana hapisanede neye ihtiyacınız olduğunu söylemediğiniz sürece size yardım etmeyi hâlâ reddediyorum ve Nasima geri dönmedi."

Talwyn ona doğru küçük bir adım atarak, "Ben bunların hiçbirini için gelmedim," dedi.

"Bunlar son birkaç konuşmamızda sorduğunuz sorular. Ben sadece onları aradan çıkarmak istedim."

Ashtine ondan uzaklaşarak suyun arasında ilerlemeye başladı. Parmakları yanlarında hafifçe hareket etti ve su altlarında dans etti. Fazladan güç çeken Talwyn

fark etti. İçinde büyüyen küçük hayatın etkilerini şimdiden hissetmeye başlamıştı.

"Sana yardım etmeye geldim," dedi ve Tanrılar adına, ağzından çıkan bu sözler kulağa acınası geliyordu. Ashtine'in bunu yapmasının nedeni kendisi olduğu halde ona yardım etmeyi teklif etmek.

Ashtine ona bakma zahmetine katlanmadan, "Bana yardım edemezsin," diye mırıldandı.

"Yapabilirim," diye ısrar etti Talwyn. "Sana giyecek ve yiyecek getirebilirim. Elimden geldiğince sık gelip kontrol edebilirim. Neye ihtiyacın var, Ashtine?"

Bu kez Ashtine ona döndü ve Talwyn dönmemiş olmasını diledi. Yüzü gecenin içinde boş ve ürkütücüydü, gök mavisini gözleri ona dikilmişti. "İhtiyacım olan şeyi, Talwyn, bana veremezsin. Lütfen git."

"Yeterince yiyor musun? Hasta mıydın?" Talwyn bunun yerine ona doğru birkaç adım daha atarak sordu.

"Evine git, Talwyn," diye yanıtladı Ashtine, bir kez daha ondan uzaklaşarak.

"Lütfen, Ashtine. Yardım etmek için bir şeyler yapmama izin ver," diye yalvardı Talwyn.

Ashtine dönüp arkasına baktı, elbisesi bacaklarının etrafında dönüyordu. "Suçluluk duygunu yatıştırmak için sana bir görev vermem gerekmiyor."

Sonra bir eli karnındayken diğer eliyle ağzını kapattı ve dizlerinin üzerine çöküp suya kustı. Abrax yaklaştı, başını eğip onun omzuna sokuldu ve Talwyn de bu fırsatı değerlendirerek ona yaklaştı.

Dalgaların arasında dizlerinin üzerine çöktü, Ashtine'in uzun saçlarını bir eliyle toplarken pantolonu anında sırlıklam oldu. Ashtine ağzını sildi, iki damla gözyaşı yavaşça yüzünden aşağı yuvarlanıyordu.

"Buraya suçluluk duygumu yatıştırmak için gelmedim. Günlerimin geri kalanında bunu hissetmeyi hak ediyorum. Buraya af dilemek için gelmedim. Böyle bir şeyi hak etmiyorum. Sana bakmak için buradayım çünkü Briar burada değil. Ve bu benim hatam olsa da.

Her halükarda burada olacağımı düşünmek isterdim Ashtine," dedi Talwyn ve cebinden deri bir şerit çıkarıp Ashtine'in saçlarını tutması için bağladı.

Ashtine başını Talwyn'in omzuna yasladı, iki avucunu da karnına dayadı. "Ben de öyle düşünmek isterdim," dedi kısık sesle.

İkisi uzun bir süre suyun içinde diz çöktüler, tek ses dalgaların hafifçe yuvarlanmasıydı.

"İki tane var," dedi Ashtine gecenin içinde sessizce.

"İki ne?" Talwyn sordu.

"İki bebek."

Talwyn onun yüzünü görmek için döndü. "İkiz mi taşıyorsun?"

Ashtine başını salladı ve ayağa kalkmak için hareketlendi. Talwyn ona yardım etmek için hızla ayağa kalktı.

"Sormak zorundayım Ashtine," dedi ikisi de ayağa kalktığı anda. "Briar'ın bir fikri var mı?"

"Hayır ve öyle de kalmalı. Eğer bilseydi, benim yanıma dönmek için elinden geleni yapardı."

"Ama o buraya gelirdi. Seninle birlikte olurdu. Senin için burada olurdu. Seni güvende tutmak için elinden gelen her şeyi yapacağını biliyorsun," diye karşı çıktı Talwyn.

"Şunu biliyorum. Her ne kadar onun varlığını ve rahatını arzulasam da, şu anda orada olması gerekiyor. Bu savaşa yardım etmesi gerekiyor," diye yanıtladı Ashtine ve Talwyn onun sesindeki acıyı duyabiliyordu.

"Sen onun için bu savaştan daha önemlisin."

"Bunu biliyorum Talwyn. Ayrıca bu bebeklerin savaş ve çekişmelerden uzak bir dünyada büyümeyi hak ettiklerini ama muhtemelen yine de bunlarla dolu bir dünyaya doğacaklarını da biliyorum," diye cevap verdi. "Ama elimden geleni yapacağım ve onlara farklı bir şans vermek için ne gerekiyorsa feda edeceğim."

Onun sözleri karşısında Talwyn'in göğsünde bir şeyler burkuldu. "Bunu tek başına yapamazsın Ashtine. Bir bebek yeterince zor, ama iki tane?"

"Bu konuşmanın hiçbir anlamı yok. Onlara ulaşamıyoruz," dedi Ashtine.

"Ama Abrax yapabilir."

"Abrax beni korumasız bırakmaz ve ben de ondan bunu istemem."

"Eğer ona ulaşmanın bir yolunu bulursam, bunu bilmesini ister misin?" diye sordu Talwyn. Ashtine hemen cevap vermeyince, belli belirsiz ekledi: "Bilmeye hakkı var Ashtine. Eğer sen ona söyleyemeden bir şey olursa... Bilmeye hakkı var."

"Bir şeyi hak etmemiz onun bize verileceği anlamına gelmez," diye cevap verdi Ashtine ve dönüp kumsaldan kayalıklara doğru yürümeye başladı.

"Bunu biliyorum," diye karşılık verdi Talwyn. O da bunu çok iyi biliyordu. Artık yaşamamayı hak ediyordu, ama Kader onun ölümünü kolayca vermeyecekti. Scarlett onun için gelmeden önce mümkün olduğunca uzun süre acı çekmesini sağlamak için bu ölüm uzatılıyordu. Derin bir nefes alarak gözlerini kapadı. "Seni arıyorlar, Ashtine. Alaric gücü hissedebiliyor ve seninle bebekler arasında, görünüşe göre zaman zaman Baylorin'den de hissedebiliyor. Scarlett'e ulaşamadıkları için burada kullanabilecekleri güçlü bir şey olduğunu düşünüyorlar. Onları meşgul etmek için elimden geleni yapıyorum ama Ashtine, ona ihtiyacın olacak."

"Ve o zaman geldiğinde, Kader'in onu bana getireceğine inanıyorum," diye yanıtladı Ashtine. Şimdi kayalıkların dibindeydi, Abrax da yanındaydı. Elini uzattı ve avucunu kayalıklara dayadı. Su etrafında dönmeye başladı, rüzgârlar avucunun altından akmaya başladı ve arkasında bir kemer belirdi. Kayalıkların karanlığında kaybolmadan önce ekledi, "Ama o zaman geldiğinde, ona Kül Süvarileri'ne beni nasıl bulacaklarını sormasını söyle."

Ash Riders'a sorun.

Talwyn sadece Rayner'ı biliyordu. Ya birden fazlasına ihtiyaç varsa? Ashtine'e yardımı olacaksa, bir başkasını aramak için zaman harcayabileceğini düşündü.

Beyaz Salon'daki odasına adımını attığında düşüncelerini tüketen şey buydu. Yatağa hızlıca bir göz attığında boş olduğunu gördü ve Tarık'ı bulmak için odayı taradı.

Ama önce bir el boğazını sıktı, bir hançer kaburgalarının arasına saplanmak üzere yanında hazır bekliyordu.

"Aptal kraliçe," diye tısladı bir ses. "Oyun oynayacağını sanıyordum?"

Talwyn onun her zaman nerede ve ne zaman olacağını nasıl bildiğini asla anlayamayacaktı.

Talwyn nefes borusuna batan tırnaklarının arasından, "Oyunu oynuyorum," diye mırıldandı.

"O zaman kaybettiniz."

Tarık odada belirdiğinde Nuri aniden geri adım attı, elleri yanına düştü. Sabahın erken saatleri olmasına ve henüz güneş doğmamış olmasına rağmen tamamen giyinikti. Kapının pervazına yaslanmış, rahat ve gündelik görünmeye çalışıyordu ama Talwyn kaslarındaki gerginliği görebiliyordu.

"Talwyn. Nerelerdeydin?"

"Sana cevap verdiğimin farkında değildim," dedi soğuk bir ifadeyle ve dolabına doğru ilerledi. Pantolonu kumsaldaki dalgaların arasında diz çöktüğü için hâlâ ıslaktı.

"Senin büyüünün bu kıtayı terk ettiğini hissetti," dedi

Tarek. Talwyn botlarını çıkarma eylemini durdurdu.

Kahretsin.

"Bu yüzden Wraith'lerinden biri şu anda size Baylorin'e kadar eşlik etmek için bekliyor."

"İkiniz de seyahat edemezsiniz," dedi, hareketlerine devam ederek. "İkinizin de bana hiçbir yerde eşlik edeceğini sanmıyorum."

"Hayır. Bu yüzden buradayım."

Bu ses kanını dondurdu.

"Biliyor musun, Scarlett birkaç kez gelip onu kendim almamı istedi." Alaric soyunma odasının kapısında belirerek onu içeriye hapsetti. "Bu karşılaşmalardan sonra iyileşme süreleri değişti."

"Ondan ne kadar güç çektiğine bağlı," diye alay etti Talwyn, ayağa kalkıp ona bakarak.

Yüzünde hoşgörölü bir gülümseme belirdi. "Bu da bir rol oynadı. Üstünüzü değiştirmeye devam etmek ister misiniz, yoksa gidelim mi?"

Talwyn dişlerini sıktı. "Ben üstümü değiştirirken çık dışarı."

Alaric alay ederek yatak odasına doğru döndü ama kapı aralığında kaldı. "Ben Wraith'lerimden böyle bir nezaketi söküp attım. Et ettir."

Talwyn bu ifadeye katılsa da, Alaric'in onu soyunmuş bir halde göreceği düşüncesi, onun varlığında kendini daha da güçsüz hissetmesine neden oldu. Hızla yeni bir pantolon ve yeni bir tunik giydi, şu anda sihrinin herhangi bir parçasını kullanmak istemiyordu. Hepsini saklaması gerekiyordu. Her damlasını. Kendisini neyin beklediğini bilmiyordu ama elindeki tüm avantajlara sahip olduğundan emin olacaktı.

Ta ki soyunma odasından çıkıp Nuri'yi elinde bir dizi şiraston pranga tutarken bulana kadar. Onları havaya kaldırdı, manyakça gülümsemesi yerindeydi. "Yeni tasma," diye mırıldanarak ilerledi.

"Ciddi olamazsın," dedi Talwyn, yumruklarını iki yanında sıkarak. İçlerinde iki sarmaşık belirdi, uzunlukları boyunca keskin dikenler vardı.

"İşte tam da bu yüzden," dedi Alaric. "Fae'ler çok çabuk sinirlenmeye meyillidir. Pişman olacağın bir şey yapmanı istemem."

Nuri aniden arkasındaydı, bir kelepçe önce bir bileğine sonra diğerine dolanmıştı, sarmaşıklar

yere düşüyordu. Tarık bir adım öne çıktı ve sanki gerçekten umursuyormuş gibi bir eliyle hafifçe kızın üst kolunu kavradı. İkisi de sahilde söylediklerinden bahsetmemiştii ve bu sorun değildi. Bu konuda söylenecek bir şey kalmamıştı.

Bir an sonra havadan adım atıyorlardı ama Windonelle Kalesi'nde değillerdi. Kara Salonların dışındaydılar. Özellikle de doğrudan Sualtı Hapishanesi'nin üzerindeydiler.

"Kraliçe Talwyn?"

Titrek sesle başını yana çevirdi. Sıraya dizilmiş dört Fae vardı, her birinin bileklerinde shirastone vardı. Hepsi diz çökmüştü ve konuşan dişi titriyordu.

"Bunun anlamı nedir?" Talwyn sordu.

Alaric basitçe, "Olası tüm geçici çözümleri araştırıyoruz," dedi ve ondan uzaklaşarak Mordecai'nin durduğu yere doğru yürüdü.

"Benim adamlarımla mı?" Peşinden gitmek için hamle yaptı ama Tarık onun kolunu sıkıca kavradı. "Seni mahkemelerime aldığımnda, halkımın zarar görmeyeceğini bilerek almıştım."

"Beni Saraylarınıza kabul ettiğinizde, size yardım edeceğimi ve sizin de bana yardım edeceğinizi anlamıştınız," diye cevap verdi Alaric, sesi soğuklaşarak. "Sen olsan da olmasan da Saray'a girecektim. Sen sadece o gün akıllıca bir seçim yaptın."

"Size yardım edeceğim," dedi Talwyn. "Halkımın gitmesine izin verin, ben de size yardım edeyim."

"Zaten yaptınız, Majesteleri. Bunu mümkün kılmak için gücümü yeniden doldurdunuz."

Mordecai Alaric'e belirli bir sayfaya açılmış bir kitap uzattı. Maraan Prensi dizlerinin üzerindeki Fae'lere bakmadan önce parmağını bir metnin üzerinde gezdirdi. "Her elementten bir tane, değil mi Mordecai?"

"Emrettiğiniz gibi, Rabbim," diye cevap verdi seraf.

"Güzel." Kitabı kapatıp ona geri verdi. Fae'ye doğru kararlı adımlarla yürüdü, sırtı dikti ve günün zayıf ışığında Talwyn yüz hatlarının soğukluğunu görebiliyordu. "Fae Kraliçeleri hapishanenin giriş ve çıkışlarını kontrol eder. Belki de her elementin kanı bana da aynısını verir."

"Bu işe yaramayacak," dedi Talwyn, paniği artarak. "Hapishanenin etrafındaki koğuşlar ve büyüler bu kadar basit bir şeyin üstesinden gelemeyeceği kadar güçlü. Ve aşsa bile, yine de sizi içeri sokamaz."

"Katılıyorum," dedi Alaric, önünde diz çökmüş Fae'leri incelerken başını yana eğerek. "Ama mümkün olan her çözümü denediğimden emin olmak isterim, boşuna gibi görünenleri bile."

O başka bir itirazda bulunamadan Alaric'in yumruğu kapanmış, dört Fae öne doğru yığılmadan önce hep birlikte soluk soluğa kalmış, şimşekli gökyüzüne bakan boş gözlerdeki ışık kaybolmuştu.

Alaric, Mordecai'nin önüne geçebilmesi için geri adım atarak, "Dökülün," dedi. Bir kılıç boğazlardan geçti, kan kısa sürede yerde birikintiler oluşturdu. Kan toprakta yavaşça ilerlemeye devam edip sonunda Talwyn'in üzerinde durduğu alanı kaplarken kimse konuşmadı.

Halkının kanının içinde duruyordu.

Alaric hayal kırıklığı içinde mırıldandı. "Belki de şafakta değil de alacakaranlıkta yapılması gerekiyordu."

"Ne?" Talwyn bakışlarını ölü Fae'den ayırıp ona bakarak tereddüt etti.

"Belki de zamanlamayı yanlış yaptım. Bu akşam tekrar deneyebiliriz." Kendi botlarının hâlâ temiz, kan ve kirden arınmış olduğu kadar uzağa gitmişti.

"Bu işe yaramayacak," diye tükürdü Talwyn. "Sana yardım edeceğimi söylemiştim. Onları rahat bırak. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, ben de elimden geleni yapayım."

"Sormayı bitirdim, Majesteleri. Şimdi sadece alıyorum." Çenesini salladı ve Tarık onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı.

Maraan Prensi'nin önünde. Alaric yavaşça ona doğru ilerledi, botları kadının diz çöktüğü kana yumuşak bir şekilde sıçradı. Elini uzatarak parmaklarını kadının çenesinde gezdirdi. Kadın gözlerini kaçırmayı reddederek bakışlarını hep onun üzerinde tuttu. "Ne kadar güçlü ve kuvvetli," dedi adam. "Benim dünyamda çok aranan biri olurdun. Pek çok kişi senin hayatını ve dolayısıyla yeteneklerini ele geçirme fırsatı için savaşırdı."

"Senin dünyanın kulağa korkunç geliyor," diye alay etti.

"Oh, öyle," diye kabul etti. "Bu yüzden bunu bu kadar şiddetle arzuluyorum. Bana verdiği görevi tamamladığımda bu dünya benim ödülüm olacak. Aynı hedeflere sahip olduğumuzu, aynı şeyleri istediğimizi sanıyordum."

"Halkımın güvende olmasını istedim. Onları feda ettiniz."

"Gerekli fedakarlıkları bilirsin, değil mi?

Siz, Majesteleri?" dedi alaycı bir şekilde. Parmakları kızın saçlarında gezindi, sonra saçlarını sıkıca kavrayıp başını daha da geriye çekti ve kız acı dolu bir homurtuyla ısırıldı. Adam ondan bu tatmini alamayacaktı.

Alaric onun kararlılığını görebilmiş gibi gülümsedi ve kulağına konuşabilmek için eğildi. "Seninkinden daha güçlü ruhları kırdım Talwyn. Seni etkilemek de kırmak da kolay olacak. Bunu zaten kanıtladın. Bunu yıllar önce bir ikiz aleve layık olabileceğine inandığında kanıtladın." Dudaklarını birbirine bastırdı, ona herhangi bir tepki vermeyi reddetti, ama sözleri amaçladıkları şeyi yaptı. Adam ona fısıldamaya devam ederken yanağını onunkine bastırdı. "Yıllardır senden ihtiyacım olan şeyi alıyorum Talwyn ve sen de intikam sözü verildiği sürece bunu vermekten mutluluk duydun. Büyük resmi göremeyecek kadar genç ve safsın." Eli biraz gevşedi, parmakları başının arkasını hafifçe kavrayacak şekilde açıldı. "Sen asla bir kraliçe olmak için yaratılmadın Talwyn. Bunu artık biliyorsundur herhalde?"

Bunu biliyordu, değil mi? Bunca zamandır sadece bir yer tutucu olduğunu fark etmeye başlamıştı. Belki de Sorin onun yerinde kalmayacağını başından beri biliyordu. Bu yüzden onu daha çok önemsiyordu.

Eliné hakkında teyzesinin kaybolduğu zamankinden daha çok şey biliyordu. Belki de teyzesi ve Sorin, daha iyi biri gelene kadar onu yeterince hazırlamışlardı. Onun asla annesi gibi olamayacağını, ne kadar çabalasa ve kendini halkına adasa da bunun için asla yeterince iyi olamayacağını görmüşlerdi. O sadece onlar için en iyisini istiyordu ve bunun kendisi için olmadığı anlaşıyordu.

"Yine de senin için bu intikamı alacağım Talwyn," dedi hafifçe geri çekilerek. Parmakları hâlâ kızın saçlarına dolanmıştı. "Ama sadece bu noktada kendi amaçlarıma hizmet ettiği için. Ancak sen bana ihtiyacım olanı vermeye devam edeceksin."

Shirastone'un bileklerinden ayrıldığını hissettiği anda Alaric'in gücünün tekrar bileklerine yapıştığını ve onu ruhundan çekip aldığını hissetti.

Haykırdı, öne doğru düştü ve elleriyle kendini zar zor yakaladı, kan kollarına sıçradı. "Tam olarak yenilenmedi," diye nefes nefese kaldı. "Yakınından bile geçmiyor."

"Farkındayım çocuğum," dedi Alaric ona gülümseyerek ve elini saçlarından çekti. "Ama bu gece için sihrimi tamamlamaya yetecek kadar dolu ve gitmen gereken yerde kalmanı sağlayacak kadarını alacağım."

"Lütfen yapmayın," diye homurdandı, tırnakları kan içinde yere sürtünürken çatırdıyordu. "Onlar masum insanlar."

Alaric soğuk bir sesle, "O kanın senin ellerinde olduğunu unutma," dedi. "Ve bu gece, yarın ve ertesi gün daha fazlası döküldüğünde, hepsi senin ellerinde olacak. Sen bana ihtiyacım olanı verene kadar, Talwyn."

Büyüsünü bir kez daha sertçe çekince kolları tutmaz oldu. Adam gücünü daha da derine çekmeden önce yüzündeki kanın hâlâ sıcak olduğunu hissetti. Sonra karanlık onu sararken hiçbir şey hissetmedi.

BÖLÜM 32

OceanofPDF.com

ScARLETT

"Y Ölümlü toprakların etrafındaki koğuşları nasıl yıkacağımızı biliyoruz," diye tekrarladı Eliza çimenlerin üzerinde oturduğu yerden.

Ertesi gündü ve hepsi de sabah Coventry Malikanesi'nde çocuklara yardım etmeye karar vermişlerdi. Daha doğrusu, Scarlett onları kontrol etmek istiyor ve bunu yapmakta bu kadar geciktiği ve ailesini de peşlerine takılmaya zorladığı için kendini boktan bir kraliçe gibi hissediyordu. Magdalena onlar için küçük kahvaltı sepetleri hazırlama nezaketini göstermişti ve şimdi sabah güneşinin altında battaniyelerin üzerinde oturmuş, çocukların koşup oynamalarını seyrediyorlardı.

Scarlett, Rayner'ın Tula ile dövüşür gibi yapmasını seyrederek, "Oldukça eminim," diye cevap verdi. Nuri'nin ona doğum günü için verdiği küçük tahta kılıcı kullanıyordu. Birkaç metre uzaktaydılar, ama yine de Rayner'ın konuşmaları duyabileceği ve konuşmalara katılabileceği kadar yakındılar.

Rayner, "Rydeon'a tekrar gideceksek oldukça emin olmaktan daha fazlasını tercih ederim," dedi. "Özellikle de casus ağım şu anda orada mevcut değilken."

"Bu şu anda endişelenmemizi gerektirecek bir şey değil. Cethin Koğuşlara girmemize izin verdi, ama nasıl çıkacağımız bana söylenmedi," diye cevap verdi Scarlett kaşlarını çatarak.

"Bu endişe verici," dedi Auberon. "Burada kalmak istemiyorum."

"Hoşuna gitmedi mi?" diye sordu, bir saptan birkaç üzüm koparırken.

"Türümün tek örneği olmak hiç de keyifli değil," diye homurdanarak metal bir bardaktan bir yudum aldı.

"Ama musluktan Fae kanı akıyor," diye itiraz etti.

Auberon ona bir dişini gösterdi. "Çok komiksin."

"Beni pohpohluyorsun," dedi elini dramatik bir şekilde kalbine götürerek.

"Konumuza dönelim," diye araya girdi Sorin. "Koğuşlardan nasıl ayrılabilceğimizi öğrendiğimizde, ölümlü krallar da bizimle gelecek."

Bu işin en zor kısmı da buydu. Scarlett, ölümlülerin topraklarının etrafındaki büyünün kullanılmasını engelleyen korumaları kaldırmak için işe yarayacağını düşündüğü bir işaret bulmuştu. Deimas ve Esmeray, büyü yapanların yeteneklerine erişmelerini engelleyerek ölümlülerin güvenliğini sağladıklarını öne sürerek onları bir şekilde etkisiz hale getirmişlerdi. Avonleyalıları zaten Koğuşlarının arkasına kilitlenmişlerdi, bu yüzden onlar için endişelenmemişlerdi. Semiria yüzükleri işte bu noktada devreye girmişti. Eliné ve Henna, sihirlerine her yerde erişebilmek için birer tane yaratmışlardı.

Elbette, Tarek o taht odasında Sorin'den yüzüğünü almıştı. Onu ve Talwyn'i öldürdüğünde geri alacaktı. O lanet yüzüklerin ikisini de alacaktı. Bu işe yararsa artık onlara ihtiyaç kalmayacaktı ama onları ölü bedenlerinden çıkarmanın verdiği tatmin?

Cyrus onun düşüncelerini yarıda keserek, "Öldürücü görünüyorsun, vaftiz yavrusu," dedi.

Gözlerini ona dikti. "Muhtemelen bana sürekli böyle hitap ettiğin içindir."

"Hayır. Ben bir şey söylemeden önce bir şeyleri bıçaklamaya hazır görünüyordun," diye cevap verdi Cyrus. Ellerini başının arkasına koyarak başka bir battaniyenin üzerine uzandı.

"Üçünü de getirmek zorunda mıyız?" Rayner sordu, her zaman yaptığı gibi onları tekrar yola sokarken bile

Tahta bir kılıçla bıçaklanmış gibi yaptı. Rayner yavaşça ve dramatik bir şekilde dizlerinin üzerine çöküp, sanki ölümcül bir yaraymış gibi vurduğu elini tutarken Tula zevkle kıkırdadı.

Scarlett, her zaman Büyücü'nün büyü kitabını tutan panter şeklindeki gölgelerini dışarı çıkardı. İşaretlediği sayfaları buldu ve tekrar okudu. "Koğuşlar üç ayrı krallığın etrafında olduğu için, her birinden bir ölümlü krala ihtiyacımız var. Şu anda her bir tahtta bir Marran Lordu oturduğu için, üç ölümlü kralı da getirmemiz gerekiyor."

"Ve bunun için Rydeon'a geri dönmek zorunda mıyız?" Cassius kitabı ondan almak için eğilerek sordu. Onun kadar iyi okuyamıyordu ama her gün kitabı incelemeye çalışıyordu. "Bunun her krallıkta yapılması gerektiğini düşünebiliriz."

Scarlett, "İlk incelemeye başladığımda ben de öyle düşünmüştüm, ta ki şu izleme işaretiyle ilgilenmeye gidene kadar," diye açıkladı. "Bence bunu daha önce yaptığımız gibi kıtanın merkezinde yaparsak, orası merkezi olduğu için, tüm büyülü koğuşları indirmesi gerekir."

"Mahkemeleri ve Gece Çocuklarını içerenleri bile mi?" Azrael sordu. Elbette piknik battaniyesinin üzerinde oturmuş kahvaltı etmiyordu. Sanki savaşa gidiyormuş gibi giyinmiş, huysuz ve sinirli bir halde etrafta dolanıyordu.

Scarlett metni inceleyerek tereddütle, "Hayır," dedi. "Bu Mühür ölümlü topraklarda büyüye erişimi yeniden sağlayacak. Mahkemelerde büyüye zaten erişilebiliyor. O koğuşlar için farklı bir şey yapmamız gerekecek. Şekil Değiştirenler ve Cadılar için yaptığım gibi, ama o anahtarlara bağlıydı."

Azrael çenesini ovuşturarak, "Bu akıllıca bir fikir gibi görünüyor," dedi. "Böylece halkımız en azından gerektiğinde kaçma seçeneğine sahip olur."

"Ve nereye gideceğiz?" Eliza sordu. "Ölümlü topraklara mı? Bizden korkan insanlara mı? Şekil Değiştirenler onları kabul edebilir, ama Gece Çocukları ve Cadılar?"

Scarlett, Cassius'un Yüce Cadı'dan söz edilince yüzünün sertleşmesine aldırmadan, "Hazel mültecileri kabul eder," dedi hemen.

"Peki ya Kontes?" Auberon sordu.

Scarlett kendinden emin bir tavırla, "Nuri onları içeri alır," diye cevap verdi. "Alaric ona izin vermezdi."

"Yani iki bölgeye sığınmaya çalışan dört Mahkememiz mi var?" Eliza söyledi. "Tabii oraya ulaşabileceklerini varsayarsak."

"Evde neler olduğuna dair elimizde herhangi bir rapor var mı?" Scarlett etrafındaki bütün Fae'lere bakarak sordu. "Hiçbir şey yok mu?" Onu hâlâ sessizlik karşılayınca, "Yapabileceğimiz bir şey var mı? Hazel'la bağlantı kurmanın bir yolu var mı? Alfa ve Beta'yla?"

"Amare'yi çağırmayı deneyebiliriz," dedi Sorin. Ellerinin üzerinde arkasına yaslanmış, bacaklarını onun yanına uzatmış, ayak bileklerini çaprazlamıştı.

"Ashtine'den haber almadın mı?" diye sordu Briar'a bakarak.

Briar başını salladı. "Abrax'ı Nakoa'nın ölümüyle ilgili bir mesajla ona gönderdim ama o zamandan beri çağrılarima cevap vermedi."

"Cethin ruh hayvanlarının da bizler gibi dinlendiğini ve savaşa hazırlandığını söyledi," diye düşündü. "Ayrıca gerçekten bağlı oldukları kişilerden ayrıldıklarını da söyledi. Sanki biz onların yerine geçiyormuşuz gibi. Burada kapana kısıldıklarını söyledi."

"Nasıl kapana kısılmış?" Briar sordu.

"Tam olarak emin değilim. Onunla birlikteyken konuşacak o kadar çok şeyimiz oluyor ki. Sık sık bir konudan başlıyoruz ve birkaç dakika içinde kendimizi başka bir konuda buluyoruz. Önemli şeyler gözden kaçıyor ve bir dahaki sefere kalıyor," dedi. "Ama keşke Ashtine de burada olsaydı. Şaşırtıcı biriydi ama içgöruları çok değerliydi."

Briar, "Onunla temas kurmaya çalışmaktan çekiniyorum," dedi. "Sanki onlara karşı çalışıyormuş gibi görünmesini istemiyorum."

Scarlett, "Anlıyorum," diye karşılık verdi.

Bakışları Rayner'a kaydı, Rayner tek dizinin üzerine çökmüş, Tula'nın oyuncak kılıcını tutuşunu ayarlıyordu. Küçük kız dikkatle onu dinliyordu, Rayner'ın parmaklarını yerine oturtmasını izlerken yüzü ciddiye.

Gölgeler üzerlerine düşerek güneşi engelledi ve başını kaldırdığında Cethin, Razik ve Kailia'nın tepelerinde durduğunu gördü. Hepsi eğitim teçhizatı giymişti ve yüzlerindeki hınzır sırıtışlar ensesindeki tüyleri diken diken etmişti.

"Gecenin Efendisi," diye alaycı bir gülümsemeyle selamladı. "Tam da aramak üzere olduğum kişi."

Cethin'in kaşları çatıldı. "Ne için?"

"Nasıl gideceğimizi sormak için."

"Ne?"

"Rydeon'a gitmeliyiz."

"Yok artık," dedi Cethin. "Böyle bir şey olmayacak."

Cyrus karanlık bir şekilde kıkırdarken Cassius, "Kahretsin," diye küfretti. Sorin ileri atılıyordu ama yeterince hızlı değildi. Scarlett çoktan ayağa kalkmıştı.

"Kafan karışmış gibi görünüyor kardeşim. Sormuyordum," diye alay etti, gölgeleri arkasında toplanmaya başlamıştı.

Cethin ona bakarak gözlerini devirdi. "Burada karanlığı olan tek kişinin sen olmadığını unutuyorsun, Scarlett," diye cevap verdi, karanlık gölgeleri ayaklarının dibinde toplanırken.

"Bu tartışmayı başka bir yerde yapmalıyız," diye araya girdi Razik, sesi gergindi ve Scarlett döndüğünde onun gözlerinin dikey gözbebeklerine dönüştüğünü ve parlak mavi renkte parladığını gördü.

"Biz de zaten eğitim önermek üzereydik," diye homurdandı Cethin.

Scarlett zaten arenaya gidiyordu, çünkü ikiye ikiye bir araya getiriyordu ve Cethin'in bunu onlara söylememiş olması gerçeği? Üstelik nasıl gidebileceklerini de söylememişti. Onunla antrenman yapmaya fazlasıyla hazırды.

Cethin geldiğinde, gölge zırhı yerine oturmuştu ve buz ve yıldız ateşinden oluşan bir ok doğrudan ona doğru uçuyordu.

Ve beklediği gibi, lanet olası bir ejderha onun yoluna çıktı ve lanet olası eliyle oku havadan kaptı.

Razik'in burun deliklerinden dumanlar çıkıyordu, sırtında Cassius'unkine benzer kanatlar belirmişti. Tuniği bu kanatlara uyum sağlamak için yırtılmış ve göğsünün bir kısmı ortaya çıkmıştı. Ama Razik, Cassius'un hiç olmadığı kadar şekil değiştirmişti. Derisinde sanki etinin bir parçasıymış gibi belli belirsiz pul izleri görülebiliyordu ve parmaklarının ucundakiler kesinlikle pençelerdi.

Razik kontrolünü kazanmaya çalışır gibi boynunu çevirdi, parçalanmış tuniğinin geri kalanını göğsünden söküp yere fırlattı ve safir gözleri tekrar Prenses'e dikildi. "Kötü fikir, Prenses." diye hırlarken ok siyah alevler içinde havaya uçtu.

"Sen onun Muhafızısın," diye alay etti, gölgeleri yavaşça arkasında dönmeye başlamıştı. Ellerini yukarı kaldırdı, avuçlarını genişçe açtı, yıldız ateşi canlandı. "Bu sır neden?"

"Babam annenin koruyucusu. Kuzenim senin Koruyucun. Bu bir sürpriz olmamalı. Sargon soyu her zaman Arius soyunu korudu ve kolladı," diye homurdandı Razik ve onun etrafında dönmeye başladı. "Cethin senin ne kadar zeki olduğundan bahsedip durdu. Onun bu kelimeyi ne kadar anladığını sorgulamaya başlıyorum."

Cethin Razik'in yanına gitti. "Hepimiz bir nefes alalım ve biraz konuşalım."

"Avonleya'dan nasıl ayrılabileceğimizi biliyor musun?" Scarlett sordu.

Cethin "Evet" demeden önce tereddüt etti.

"Bana söyleyecek misin?"

"Hayır."

"Yanlış cevap," diye hırladı ve yıldız ateşini onlara doğru fırlattı.

"Lanet olsun!" diye homurdandığını duydu Cethin, Razik onu yere ittikten sonra kanatlarını açarak havaya sıçradı.

Çoktan gölge ejderhasına binmiş, Razik'le aynı hizada, yerden yaklaşık on beş metre yükseklikte süzülüyordu. Erkek başını eğmiş, onu inceliyormuş gibi görünüyordu. "Bunu neden hiç yapmıyorsun?" diye seslendi ve Scarlett aşağıya bakınca Cethin'in tekrar ayağa kalktığını gördü, gümüş gözleri sert bir şekilde ona bakıyordu. "Havadaki maskaralıkları hep bana bırakıyorsun."

Birdenbire başka bir kanat takımı ortaya çıkarak onu yakaladı ve Scarlett, Cassius ile Razik'in arenanın sert zeminine düşüşlerini izledi. Yere düştüklerinde yüzünü buruşturdu çünkü canları yanmış olmalıydı ama yumruklar çoktan havada uçuşmaya başlamıştı. Sorin, Cyrus ve Divan'ının geri kalanını bulmak için döndü. Cassius hepsini buraya getirmiş olmalıydı ama bu kadar kalabalıkla gelmesi biraz zaman almıştı. Bu iyi bir şeydi. Kendisi kardeşiyle biraz sohbet ederken Cassius da Razik'i meşgul edebilirdi.

Yere atladı, ayakları toprağa değince gölgeleri dağıldı ve yıldız ateşi kollarına dolanarak ona doğru düzgün adımlarla yürüdü. Kailia onun yanında belirdiğinde hiç tereddüt etmedi, etrafında dumanlar dönüyordu ve yayına bir ok yerleştirmiş, doğrudan Scarlett'e nişan almıştı.

"Senden hoşlanıyorum," dedi sakince. "Ama tereddüt etmeyeceğim." "Güzel. Eğer y a p a r s a n bu yaptığın son şey olur."

Scarlett karşılık verdi.

"Scarlett, dur," dedi Cethin. "Bunu kazanamayacaksın..."

Gözleri omzunun üzerinden geçen bir şeye takılınca sözlerini yarıda kesti. Mahkemesinin arkasında olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu. **H e p s i n i n**. Üç Fae Prensi. Bir

Ateş İkincisi ve

Genel. Bir Su İkincisi.

Kardeşine sıırıttı. "Benimki seninkinden daha büyük."

Kailia başını kaldırıp kocasına baktı, sonra Scarlett'e Nuri'yi hatırlatan karanlık bir bakış fırlattı. "Benimki daha güçlü."

Scarlett daha onun sözlerini anlayamadan Cethin elini kaldırdı ve yumruğunu sıktı...

Ve Divan'daki diğer herkesle birlikte dizlerinin üzerine çökmüştü, gücü varlığından çekiliyordu.

Adam başladığı gibi hızla durdu ve kadın ona ters ters baktı. "Bunu yaptığina inanamıyorum," diye homurdandı, hâlâ gücünün boşaltılmasının etkilerini hissediyordu.

Razik onun yanına geldi, onlara dudak bükerken yere kan tükürüyordu. "Hepinizin eğitime ihtiyacı var. Bu şekilde kimseyi yenemezsiniz. Ve sen." Cassius'un da Divan'ın geri kalanı gibi ayağa kalktığı yere baktı. "Gücüne hakim olmalısın."

"Sen savaş hakkında ne bilirsin ki?" Azrail sordu. "Koğuşlar açılmadan önce ikiniz de hayatta değildiniz."

"Siz kendi sınavlarınızla yüzleşirken biz de kendi sınavlarımızla yüzleşiyorduk," dedi Cethin karanlık bir sesle.

Scarlett arkasında Sorin'i hissettiğinde hâlâ dizlerinin üzerindeydi, Cethin yaklaşırken bir uyarı sesi duyuldu.

"Ona zarar vermeyeceğim," diye tersledi Cethin, onun önünde çömeldi. "İşte bu yüzden Rydeon'a gidemezsin. Alaric kazanacak."

"Onu suda yendik," diye karşılık verdi.

"Buna yenilgi mi diyorsun? Peki ne pahasına?" diye karşı çıktı. "Kaç tane kaybettin, Scarlett? Daha da fazlasını kaybetmek istiyor musun? Çünkü kaybedeceksin. Anladığım kadarıyla Cassius'a karşı hazırlıklı değildi. Şimdi onun yeteneklerini biliyorlar. Sorin'in hayatta kalmasıyla ilgili sürpriz unsurunu kaybettin. Bir dahaki sefere bunların hepsi için hazırlıklı olacaklar. Senin de hazırlıklı olman gerek. Onun yeteneklerine ve benim yeteneklerime karşı savunma eğitimi almalısın. Geri dönüp ayarlamalar yapmamak aptallık olur."

"Bizi burada tutamazsınız," diye karşılık verdi.

"Beni yenebildiğin zaman sana nasıl gideceğini söyleyeceğim," dedi Cethin sakince ve ayağa kalktı. Bakışları Sorin'e kaydı. "Ama bunu yapmayı çabuk öğrenmelisin."

Çünkü yakında bir Kaynağı olmayacaktı ve bu sonsuz derecede daha zor hale gelecekti.

Sorin'in kalkmasına yardım etmesine izin verdi ve Sorin onun saçlarını geriye doğru taradı. "Aşkım," diye iç geçirdi. "Gölge ejderha mı? Yine mi?"

Bir kahkaha attı. Uzanıp adamın yanağını okşadı ve yumuşak bir sesle, "Gücünü sakladın," dedi.

"Öfkene yenik düştün... yine."

"Biliyorum." Uzun bir nefes verdi. "Talwyn'i düşünüyordum, sonra o ortaya çıktı ve bana gidemeyeceğimi söyledi... Kendimi bir anda kafese kapatılmış hissettim."

"Sana bir daha kimsenin seni kafeslemeyeceğine söz vermiştim. Bu sözü tutacağım Scarlett," dedi Sorin, ellerini Scarlett'in kalçalarına koyarak onu kendine doğru çekti.

"Bunun önemsiz bir tartışma olduğunu ve kavga çıkardığımı biliyorum. İçimdeki öfkeyi dışarı çıkarmam gerekiyordu. Ben öfkemi onun üzerine boşaltana kadar o uygun bir hedefti."

Yüz hatları gerginleşti. "Onu öldürmeyeceğin konusunda anlaştığımızı sanıyordum?"

Ona alaycı bir gülümseme fırlattı. "Hayır. Bunu daha fazla tartışmak konusunda anlaşmıştık. Şu anda da bunu yapıyoruz. Seni öldürdüğü için onu hâlâ öldürmeyi planlıyorum."

"Ama ben yaşadım," diye ısrar etti.

Scarlett elini onun yanağından çekerek, "Ve çekmeyecek," diye karşılık verdi.

Tekrar Cethin'e döndü, Cassius ona doğru gelmişti. Razık çoktan geri dönmüştü, kanatları ve pulları gitmiş, gözbebekleri normalleşmişti. Cassius geçmemişti ve Cassius'tan yayılan sinirlilikten bu durumdan rahatsız olduğunu anlayabiliyordu.

"Bunu nasıl yapacağız? Eğer ikimizden biri diğerine saldırırsa, Muhafızlarımız ortaya çıkar," dedi Scarlett, elleri kalçalarına gitti.

Kollarını göğsünde kavuşturan Cethin, "Sen kendini kaybetmeden önce, eğitim konusunu konuşmaya gelmiştik," diye azarladı.

Kailia onun yanındaydı ve hepsine bakıyordu. Okunu hâlâ yerleştirmişti ama yayı yanına indirilmişti. "Kül Süvarisi geride mi kaldı?" diye sordu.

Scarlett başını kaldırıp Sorin'e baktı. "Tula'yı hastabakıcılara geri götürüyordu," diye açıkladı.

"Vahşi çocuk mu?" Kailia, soruyla birlikte başını eğerek sordu.

Scarlett, "Evet," diye cevap verdi, ama sonra söylediklerini gözden geçirdi. "'Vahşi çocuk' derken ne demek istiyorsun?"

"O bir Şekil Değiştiren."

"Bunu biliyoruz."

Kailia, "Şekil Değiştirenler vahşi ve evcilleşmemiş olanın tanrısı Temural'a cevap verir," dedi. "Henüz Şekil Değiştirmede mi?"

"Hayır," diye yavaşça cevap verdi Scarlett, eğitimden Tula'ya nasıl geçtiklerinden pek emin değildi.

"Yakında olacak."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?" "Çünkü Şekil Değiştirenler Temural'a hesap verirler."

Scarlett ona baktı, nasıl karşılık vereceğini bilemiyordu, çünkü kadın hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Nightmist Dağları'nda başka bir eğitim alanı daha var," dedi Razik, çöken sessizliğin içinde. "Benim... Babamız bizimle orada buluşacak. Havadayken eğitim yapmak için daha elverişli. Arena aynı zamanda dağların içine oyulmuştur ve gece taşı ejderha ateşine karşı daha dayanıklıdır."

"Cassius orada antrenman yaparken, sen ve ben burada antrenman yapabiliriz," dedi Cethin. "Bu şekilde Muhafızlar yakınımızda olmaz."

Scarlett, "Ama o benim tehlikede olduğumu hissedecektir," diye karşı çıktı.

Razik ona keskin bir gülümseme gönderdi. "Sizi kurtarmaya gelemeyecek kadar meşgul olacak, sizi temin ederim."

"Diğer tek sorun ikiz alevin," dedi Cethin ve sonra karısına baktı. "Kailia seninle kalacak."

Gerekirse müdahale ederim."

"Cyrus-" diye başladı
Scarlett.

Scarlett ondan bunu yapmasını isteyemeden, "Ben Cassius'la gidiyorum," dedi.

"İyi misin Cass?" diye sordu ona dönerek.

Cassius sertçe başını salladı ve bir dakika sonra üç erkek gitmiş, Razik onları yolcu etmişti.

"Şimdilik Fae yeteneklerini eğitim için kullan," dedi Cethin, tuniğinin kollarını sıvayarak ona doğru yürümeye başlamıştı bile. "Kaynağından yararlanmayı sınırlandırmalısın."

Diğerleri dağılmış, kendi eğitimlerini yapmak üzere arenanın farklı bölgelerine gitmişlerdi. Kailia, kollarını kavuşturmuş onları izleyen Sorin'in yanında duruyordu.

"Ne kadar küçükler?" diye sordu sessizce. Cethin'in Sorin'in gücü hakkında soru sorduğunu anlayacağını biliyordu.

Gözleri onunkilerle buluştu, dudakları sıkı bir çizgiye dönuştü. "Bunu ne kadar çabuk öğrenirsen o kadar iyi."

Bu yeterli bir cevaptı.

Vücudunun her yeri ağrıyordu. Sorin onu Baylorin'de eğittiğinden beri eğitimden sonra hiç böyle ağrıamamıştı. Cethin'le antrenman yapmak da bir o kadar işkenceydi. Eğitim ringinde kimsenin Eliza ve Nakoa kadar acımasız olabileceğini sanmıyordu.

Cethin onun yanıldığını kanıtlamıştı.

Onu her boşalttığında, bu onun ruhunun acımasına neden oluyordu ve bu acı fiziksel olarak taşınıyordu. Daha da kötüsü, bir kez bile kendini onun büyüünden kurtaramamıştı. En azından Alaric'le birlikte büyüünü kullanmayı bırakabilmiş, onu kendine geri çekebilmiş ve ona

ekecek bir Şey yoktu. Cethin onun yeteneklerine pençeleri varmış gibi yapıştı, onları derine sapladı ve gücünün gitmesine izin vermeyi reddetti. Alaric'in rezervlerinin ne kadar dolu olduğuna bağlı olarak bunu yapabileceğini söyledi. Ama yapamasa bile, Scarlett, Cethin'e karşı savunmayı ğrenebilirse, Alaric'e karşı savunmanın çok daha kolay olacağını biliyordu.

Ama şu anda bir yemek masasında oturmuş, başını kollarının üzerine koyup uyumak istiyordu. Hazırlanan kızarmış tavuğu mideye indirmiş, bir somun ekmeğin tamamını yemiş ve en az üç armutlu tartı mideye indirmişti. Cassius da en az onun kadar bitkin görünüyordu ve ondan birkaç sandalye aşağıda oturuyordu. Henüz onunla konuşma ve gününün nasıl geçtiğini öğrenme fırsatı bulamamıştı.

Kailia bir kadehi dudaklarına götürerek, "Sanırım onları kırdın," dedi.

"Son haftalarda gemilerde tembellik ederek çok fazla zaman geçirdiler," dedi Razik, bir porsiyon tavuk daha almak için uzanırken.

Scarlett şarap kadehine uzanarak, "Siktir git," diye tükürdü. Yemekten önce banyo yapmıştı, ama sıcak su ağrıyan kaslarını yatıştırdığı için şimdiden bir banyo daha hayal ediyordu.

Tybalt masanın diğer ucundan sert bir sesle, "Razik," dedi.

Razik'in çenesinde bir kas kasıldı, ama başka bir Şey söylemedi ve Scarlett erkeğin bu masada en azından bir kişiye saygı duyduğunu görünce şaşırdı.

Scarlett, Sorin'in tabağına koyduğu bir başka armutlu tartı bıaklarken, çeşitli yemek konuşmalarının arasından sesini yükselterek, "Size bir soru sorabilir miyim, Komutan Tybalt?" diye sordu.

"Elbette," diye yanıtladı. "Ve lütfen bana Tybalt de. Bana sadece savaşlarım Komutan der."

"Bir tanrıça neden bir Muhafız'a ihtiyaç duysun ki?" derken başını salladı.

Masanın etrafındaki küçük konuşmalar kesildi, Fae de en az onun kadar meraklıydı ve Avonleyanlılar belli ki Tybalt'ın soruya nasıl cevap vereceğini merak ediyorlardı.

Tybalt bira bardağını aldı (Scarlett ona servis yapıldığında buna bayılmıştı, çalışanlar onun şarap yerine bira içmek istediğini zaten biliyorlardı) ve sandalyesine oturdu. "Bir tanrıçanın kendi başına bir Muhafız'a ihtiyacı olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi.

"Bir tane isteyecek kadar bencil miydi?"

Bu sözler üzerine hem Cethin hem de Tybalt gerildi. "Sargon soyundan gelenler doğuştan koruyucudur," dedi Tybalt. "Bu bizim doğamızda var. Muhafız bağı bizim için bir yük değildir. Pek çok kişi bu bağ olmadan kendilerinden bir parça eksikmiş gibi hisseder."

O konuşurken armutlu tartını bıçaklamaya devam etmişti ama o sırada başını kaldırdı. "Senet mi istedin?"

"Hayır, ama ben buna karşı değildim. Gardiyan olarak seçilen hiçbirimiz buna karşı değiliz," dedi Tybalt.

Bir kadehin ağır bir şekilde masaya düşme sesi, hepsinin yüz hatları sert ve keskin olan Razik'e bakmasına neden oldu, göz bebekleri zaten dikti ve gözleri soluk bir mavi parlıyordu.

Tybalt boğazını temizledi. "Tanrıların tarihi hakkında tahmin ettiğimizden çok daha az şey bildiğinizi anlıyorum. Maraalıların son birkaç yüzyıldır orada tarihi yeniden yazmayı ve kontrol etmeyi ne kadar iyi başardıklarını fark etmemiştik."

Scarlett, "Sen Koğuşların dışındaydın," diye karşı çıktı. "Nasıl bilmezsın?"

"Bir mahkûm olarak Cadı Krallıklarına kapatılmıştım. Kıtada olup bitenlerden bir erkeği haberdar etmek onlar için öncelikli değildi," diye yanıtladı Tybalt.

Scarlett onaylarcasına mırıldanarak armutlu tartını bıçaklamaya devam etti. Tabağında kırıntılar olduğunu ve artık yenilemeyeceğini fark edince kaşlarını çattı. Çatalını yere bırakıp sandalyesinde arkasına yaslandı. Sorin'in kolu

ve parmakları hemen kadının omzunda ve boynunda gezinmeye başladı.

"Razik'in vardiyası neden Cassius'unkinden farklı görünüyor?" diye sordu.

Tybalt'ın kolu, birasını tekrar ağzına götürürken yarı yolda dondu. Razik'e baktı ve Scarlett de aynı şeyi yaptığında, sert, soğuk safir gözlerin sanki onu kişisel olarak rahatsız etmiş gibi tabağına dik dik baktığını gördü.

Tybalt boğazını temizledi ve kupasını yavaşça indirdi. "Farklı kan bağları nedeniyle yetenekleri farklı görünüyor."

Bir sandalyenin yere sürtünmesi odada yankılandı ve Razik sıradağlara bakan balkon kapılarına doğru adım atmaya başladı. Kimse tek kelime etmedi ama Cethin, Kailia ve Tybalt gözlerinde acının bir çeşidiyle onun gidişini izlediler. Oturduğu yerden, Razik'in parmaklıkların üzerine çıktığını ve tünüğünü başından çekip yere fırlattığını görebiliyordu. Sıçradı, kanatları aynı anda ortaya çıktı ve sonra dağlara doğru süzüldü.

"Babası benim kardeşim," dedi Tybalt. "Annesi bir Şekil Değiştiren. Bu nedenle, Değişimini dengeleyebiliyor. İsteddiği zaman tam bir ejderhaya dönüşebilir ya da ejderhanın belirli unsurlarını çağırabilir. Cassius ise sadece kısmen şekil değiştirebilecek."

"Ya sen?" Scarlett sordu.

Tybalt ona sıcak bir şekilde gülümsedi, belli ki merakını gidermekte bir sakınca görmüyordu. "Ya böyle görünürüm ya da tamamen şekil değiştirmiş bir ejderha olurum. Benim için ikisi arasında bir yol yok."

Bu görmek istediği bir şeydi.

"O zaman Sargon'un soyundan gelen herkes bir şekilde yer değiştirebilir mi?" Sorin, kızın saçından bir parçayı parmağına dolamaya başlayarak sordu.

"Öyle ya da böyle, evet," diye yanıtladı Tybalt. "Biz böyle tasarlandık."

"Kader tarafından mı tasarlandı?" Scarlett gözlerini devirerek söylendi.

Tybalt, "Büyük Tanrılar Küçük Tanrılar yarattılar," dedi ve Scarlett onun sabrının sonsuz göründüğünü itiraf etmek zorunda kaldı. İyi bir babanın nasıl olacağını hayal ediyordu. Kendi babası da onun gibi olabilir miydi? Sabırlı, nazik ve sıcak? "Yine de her birinin favorileri vardı. Sargon Arius'unkiydi. Çok yakındılar. Kardeş gibiydiler. Birlikte ejderhaları ve dolayısıyla Edjer ve Ranvir'i yarattılar. Bu yüzden ejderhalar kardeştir. Ama sadece Sargon tarafından yaratılanlar ejderhaya dönüşebilir. Onlar Arius'un seçkin muhafızlarıdır ve Muhafız bağı da buradan gelir."

"Maraalıların Achaz için olduğu gibi mi?" Scarlett parmaklarını masaya vurarak sordu.

"Zeki kız," diye cevap verdi Tybalt aynı sıcak gülümsemeyle. "Evet. Seraflar Achaz'ın ejderhalara, Maraanlar da onun seçkin muhafızlara cevabıydı."

Düşünceli bir şekilde mırıldandı. "O zaman anneme yakınsın? Onun Koruyucusu olduğunuza göre?"

Tybalt ve Cethin, Tybalt'ın "Benim Koğuşum olduğu ve onu koruduğum için yakınız ama Cassius'la aranızdaki ya da Razik'le Cethin arasındaki bağı tanık olduğum kadar yakın değiliz," demesinden önce tekrar birbirlerine yüklü bakışlar fırlattılar.

"Sana sır vermiyor mu?" Scarlett parmaklarını duraklatarak sordu.

"Hayır, bilmiyor. Bilseydi, Cassius'u keşfeder keşfetmez bana ondan bahsederdi diye umuyorum."

"Yani beni denizin ötesinde bir Fae Kraliçesiyle birlikte saklamayı neden gerekli gördüğünü bilmiyorsun?" Scarlett acı acı konuştu.

Küçük, hüzünlü bir gülümseme verdi. "Aradığın cevapları bilmiyorum Scarlett, ama Fae Kraliçeleri? Onlar bu dünyaya Saylah'la birlikte geldiler."

"Ne?" Cethin ve Scarlett aynı anda sordular.

"Neden bundan daha önce hiç bahsetmediniz?" Cethin sordu.

Tybalt, "Koğuşların bu tarafına döndüğümde, bunun konuyla ilgisi yokmuş gibi görünüyordu," dedi. "Esmeray ve Henna gitmişlerdi. Scarlett'in Eliné'yle birlikte saklandığını o öldürüldükten çok sonrasına kadar bilmiyordum. Endişelenmemiz gereken kişi Kraliçe Talwyn'di."

Kraliçe Talwyn.

Scarlett'in dudağı ondan söz edildiği için kıvrıldı.

Sakin ol Aşkım, Sorin bağı yatıştırdı.

"Sen ne bilirsin ki?" Cethin sordu ve Scarlett onun ses tonundaki kızgınlığı duyabiliyordu. Onu suçlayamazdı.

"Keşke size daha fazla bilgi verebilseydim ama çok az şey biliyorum," dedi Tybalt. "Saylah bir asırdır burada olana kadar buraya gönderilmedim. Achaz onun nerede olduğunu keşfedene kadar buraya gelmedim. İşte o zaman Arius çocuklarının Muhafızlara ihtiyacı olduğuna karar verdi."

"Niçin?" Scarlett hafifçe öne doğru eğilerek sordu. "Çünkü bu dünyadaki savaş? Karşılaştırıldığında hiçbir şey Bu diyarın ötesinde sayısız yıldır devam eden savaşa. Bu dünyadaki savaş çok daha büyük bir savaşın sadece bir muharebesi olacak. Ama buradaki savaşın sonucu ne olacak? Sadece buradaki dünyanın kaderini belirlemekle kalmayacak, aynı zamanda oradaki savaşın gidişatını da belirleyecek."

BÖLÜM 33

OceanofPDF.com

CYRUS

"D o," diye sordu Scarlett.
Sorin kollarını göğsünde kavuşturarak, "Hayır,"
diye karşılık verdi.

Gözleri Cassius'a kaydı. "Sen yap," diye ısrar etti, ona bir yay ve sadak uzatarak. Cassius sertçe başını sallayarak ona baktı. "Cyrus?"

Kızın yüzündeki yalvaran ifadeye baktı ve kahkahasını bastırdı. Karşı durduğu arenanın duvarını iterek yaya uzandı. "Siktir et. Neden olmasın?"

"Hayır, Cyrus," diye homurdandı Sorin, bir adım öne çıkıp yayı ve oklarla dolu sadağı onun elinden kaptı.

"Lütfen, Sorin."

Ve Cyrus, Ölümün Bakiresi, Avonleya Prensesi ve Batı Saraylarının Kraliçesi Scarlett Aditya'nın sızlanıp yalvarma sesi karşısında kahkahalarını tutamadı.

Sorin hiç etkilenmemiş bir halde ona baktı. "Senin anlaşılması zor tavırların bile beni bu konuda ikna edemeyecek."

"Ben Avonleyan'ım. Annem bir tanrıçadır. Havadaki bir oku yakalayabilmeliyim," dedi Cass'e doğru bir el savurmadan önce. "O da öyle yapmalı."

Cassius birdenbire dikkatle yere bakmaya başladı ve Scarlett'in gözleri kısıldı. "Sen yapmadın," diye tısladı.

ürkütücü bir fısıltı.

Cassius çaresizce avuçlarını yukarı çevirdi. "Bir anda oldu, Seastar. Antrenman yapıyorduk ve birdenbire ortaya çıktı ve ben de... bir şekilde yakaladım." Başının arkasını kaşıyor, onun bakışlarıyla buluşmayı reddediyordu.

Cyrus yüzyıllar boyunca pek çok saçma şey görmüştü ama bu, şimdiye kadar gördüğü en saçma şeylerden biri olarak zirveye yaklaşıyordu. Lafı açılmışken...

"Bir de Fae'lerin öfke nöbeti geçirdiğini söylüyorsun," diye alay etti Cyrus. "Bence bu konuda ödülü bir tanrısal çocuk alır."

"Cyrus, yemin ederim-" "Sevgili anneciğim?"

Gözlerini ona dikti ama cevap veremedi Cethin, Razik ve Kailia eğitim alanına girdiler. Çatışmayı izlerken hepsi durakladı.

"Rahatsız mı ediyoruz?" Cethin gözlerini Scarlett ile üç erkek arasında gezdirerek sordu.

Scarlett, "Havadan bir ok yakalamayı denemek istiyorum, ama hiçbirisi bana ok atmıyor," diye homurdandı.

"Ben yaparım," dedi Razik, Kailia'nın sırtında asılı duran yayına uzanarak.

Dişi o kadar hızlı döndü ki, Cyrus neredeyse ıskalıyordu, bir sonraki nefesini almadan önce Razik'in boğazına bir ok yerleştirdi ve nişan aldı.

Cethin içini çekti ve ona bakmadan uzanıp kolunu aşağı itti. "Razik, onun yayına dokunmaman gerektiğini biliyorsun. Bu onu son derece vahşi yapıyor."

Razik karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Biliyorum. Biraz şiddet havasındayım."

Scarlett elleri kalçalarında, Cyrus, Cassius ve Sorin'e ters ters baktı. "Şimdi mutlu musunuz? Ejderha hıyarı yeni favori insanım oldu."

Cyrus alay etti. "Eliza'nın senin en sevdiğin kişi olduğunu hepimiz biliyoruz."

"İstesem Eliza bana bir ok fırlatır," diye karşılık verdi. "O da şiddetten hoşlanıyor."

Haklı olduğu bir nokta vardı.

Scarlett Cethin'e döndü. "Senin burada ne işin var? Daha sonraya kadar eğitim yapmayacağımızı sanıyordum."

"Eğitim bugün biraz farklı olacak," dedi Cethin. "Razik, Cassius'un gücü üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmaya başladığını söylüyor. İkinizin birlikte antrenman yapması gerekiyor. Birbirinize güvenmeyi öğrenin."

Cassius bir şeyler söylemeye başladı, ama Scarlett onun sözünü kesti. "Cassius ve benim birlikte dövüşmeyi öğrenmemizi mi istiyorsun?"

Razik muhtemelen kanatları ortaya çıktığında bir diğerini daha mahvetmemek için tuniğini kafasına geçirmeye başlamıştı bile. Cyrus, Cassius'la birlikte Nightmist Arena'ya antrenman yapmaya gittiği son bir hafta boyunca bunun olduğunu birden fazla kez görmüştü. Razik haklıydı. Cassius iyiye gidiyordu. Büyüsünü nasıl çağıracağını bulması birkaç gününü almıştı. Tybalt ona bu konuda talimat veren, Razik ise Vardiya'yı ateşten ayırma konusunda onunla konuşan kişi olmuştu. Erkek hıyarın teki olabilirdi ama Cassius'a karşı beklenmedik derecede sabırlıydı. Cyrus onun sihrini kontrol etmesine yardım edebileceğini kabul edebilirdi ama o Vardiya? Bu, sahip olmadıkları aylar sürerdi.

Cassius, sihrini yüzeye nasıl çıkaracağını öğrendiğinde Scarlett kadar çabuk kavradı ve hâlâ sık sık kontrolden çıksa da, her geçen gün daha da ustalaşıyordu. Sargon'un torunu olması da bunda etkili olmuştu.

"Birlikte savaşabileceğinizi biliyoruz ama büyünüz devreye girdiğinde durum değişiyor. Cassius'un sadece sizi korumayı değil, aynı zamanda size yardım etmeyi de öğrenmesi gerekiyor ve sizin de ona izin vermeniz gerekiyor," dedi Cethin bilmiş bir bakışla.

Kız kaşlarını çatarak ona baktı, ama adam çok iyi bir noktaya parmak basmıştı. Scarlett her zaman başkaları için endişelenirdi. Seraphlar saldırdığında Callan'ın güvertenin altında kalmasını istemesinin nedeni de buydu. Ve evet, çeşitli nedenlerden dolayı en akıllıca hareket buydu, ama o bile Callan'ın

güvende olduğundan emin olmak dikkatini dağıtabilirdi. Sorin'in neredeyse ölmek üzere olması, onun yanında savaşırken dikkatini dağıtmıştı bile. Cassius'un onun Koruyucusu olabileceğini inkâr edemezdi ama onu kurtarmak için kendini seve seve tehlikenin önüne atabilirdi.

"Seni kurutmaya çalışmayacağım. Bu sefer olmaz," diyordu Cethin. "Biz sadece ikinizin bizimle idman yapmanızı istiyoruz. Kailia gerekirse ikiz alevinizi meşgul edecek."

Avonleyan Kraliçesi Cyrus ve Sorin'in etrafında dönüyordu ve Cyrus onun hiç ayakkabı giyip giymediğini merak etti. Her adım atışında ardında küller bırakıyordu. Rayner yalınayak bile olsa bunu yapmazdı. Kailia onu kendisini incelerken yakaladı ve dudaklarında beliren küçük sırıtış, onun ne düşündüğünü çok iyi bildiğini gösteriyordu. O ve Rayner nasıl hem aynı hem de farklı olabiliyorlardı?

"Bugün gölgelerini kullan, Scarlett," dedi Cethin, Cyrus'un dikkatini tekrar gerçekleşmek üzere olan maça çekerek. "Onlara ihtiyacın olacak. Birbirimize saldırmaya başladığımızda, Raz ve Cassius Koğuşlarını savunmak zorunda kalacaklar. Ortalık karışacak."

Scarlett başını salladı, Cassius'la birkaç silah değiştirdikten sonra birbirlerinin yanında kolayca yerlerini aldılar. Bunu ilk kez yapmadıkları açıktı. Cyrus son bir haftadır karşısındaki erkeğin antrenmanını izliyordu. Scarlett'i onun eğittiğini biliyordu. Scarlett'in eğitimi Sorin olay yerine geldiğinde ve daha sonra Ateş Sarayı'na geldiğinde ilerlemiş olsa bile, ne kadar benzer hareket ettiklerini görebiliyordu. Cassius onun için temelleri atmıştı. Scarlett kılıcı eline aldığından beri yan yana dövüşüyorlardı ve şimdi nasıl büyüdüklerini görmek? Evet, Cyrus buna tanık olmak için sabırsızlanıyordu.

"Hazır mısın?" Cethin sordu.

Scarlett'in cevabı, avucundan doğrudan kardeşine doğru bir yıldız ateşi patlaması oldu ve bu da Razik'in hırlayarak Cethin'i yana itmesine neden oldu. Cethin ve Scarlett

Cassius ve Razik birbirlerine bakarken ikisi de kahkahalarla gülüyordu. Ve tanrılar adına, Avonleya Kralı ile Batı Sarayları Kraliçesi o anda Cyrus'un hiç tanık olmadığı kadar birbirlerine benziyorlardı.

Cassius yer değiştirmiş, kanatları ortaya çıkmış ve kuzenininki parlak mavi renkte parlarken, gözleri kehribar kırmızısı renginde parlamaya başlamıştı. Scarlett Cethin'e tekrar yıldız ateşi gönderdiğinde, Razik'in canına tak etmişti. Siyah alevler arasında elinde ikiz kısa kılıçlar belirdi ve Scarlett'in gölgeleri Cethin'in karanlığıyla karışırken ona doğru ilerlemeye başladı. Sonra Cassius onun yoluna çıktı, elinde kılıç, diğer avucunda kara alevler canlanıyordu. Her şey kusursuzdu ve Cyrus yetenekleri konusunda ne kadar rahat olmaya başladığını görüp gülümsemekten kendini alamadı.

Razik ve Cassius birbirlerinin üzerine atladılar. Koğuşları aşağıdaki toprak zeminde düello ederken onlar havada kaldılar. Cyrus olacakları bir saniye öncesinden görmüştü. Scarlett Cass'i kontrol etmek için başını kaldırdı ve Cethin ondan yararlandı, mürekkep gibi karanlığı Scarlett'in etrafını sararak onu yere çekti. Scarlett öksürdü, elleri ve dizleri üzerine yuvarlandı, sırt üstü yere düştüğünde rüzgârı kesilmişti.

"Hayır, hayır, Ateş Prensi."

Cyrus döndüğünde Kailia'yı Sorin'in sırtına nişan almış bir okla buldu. O kadar gergindi ki gözle görülür bir şekilde titriyordu, avucunda ateş parlıyordu. Kailia onun ön tarafına doğru döndü, oku Sorin'e doğrultulmuş haldeyken başını eğdi.

"İdman yapıyorlar Sorin," dedi Cyrus, uzanıp bir elini onun omzuna koyarak sıkıca kavradı. "Gerçek bir tehlike altında değil."

Kailia düşünceli bir ifadeyle, "Ben o kadar ileri gitmezdim," dedi.

Sorin bir şekilde daha da sertleşmeyi başardığında Cyrus, "Yardımcı olmuyor," diye söylendi.

Kailia ilgisiz bir şekilde omuzlarını silkti.

"Kendini savunacağına güven," diyordu Cethin Scarlett'e doğru yürürken, yıldız ateşi alev alev yanıyordu

onun ruh kılıcı.

Cassius onun yanına indiğinde yer sarsıldı, Razik de aynı anda Cethin'in yanında yere çarptı.

"Birlikte savaşın," diye emretti Cethin. Bir elini uzattı, gölgeler Razik'in etrafında dönüyordu ve Scarlett yüzünde bir anlayış belirmeden önce ikisinin arasına baktı. O da aynısını yaptı, Cassius'un etrafını saran gölgeler ve ateş onu bir nebze koruyacak kadar kalındı ama yine de ona hareket edebilmesi için bolca alan bırakıyordu.

Cethin, Razik'le birlikte tekrar saldırmadan önce başıyla onayladı. Razik'in ejderha ateşi derme çatma kalkanı delip geçti ve Cassius saldırıyı durdurmak için ateşini çağırmak zorunda kalarak homurdandı.

"Daha fazla," dedi Cethin. "Benimle dövüşürken bunu sürdür. Sakın bakma. Büyüne güven ve ona güven. Alaric'le karşılaştığında odağını dağıtamazsın."

Scarlett dişlerini sıktı, Sargon soyundan gelenler bir kez daha havalanırken Cassius'un etrafında daha fazla gölge dönüyordu.

Sorin onun yanında, "Bunu yapamayacak," diye mırıldanıyordu. "Diğer herkes için çok fazla endişeleniyor."

"Bence asıl mesele de bu," diye yanıtladı Cyrus. "Sen tekrar onun yanında savaşmaya başladığında ne yapacak? Sen tehlikedeyken donup kaldığını fark etmediğimi mi sanıyorsun? Bunu yapamaz ve sen de bunu biliyorsun. Bu durum daha da kötüleşecek-"

"Ben zayıfladıkça," diye bitirdi Sorin onun yerine. "Onun başka kimseyi düşünmeden dövüştüğünü gördüğüm tek an Nuri ve Juliette ile olanıydı," demeden önce derin bir sessizlik oldu.

"Çünkü birbirleriyle çok uyumluydular," dedi Cyrus. Sorin başını salladı. "Böyle bir şey ancak zamanla olur. Onu zorlayamayız."

"Ama belli ki deneyecekler," dedi Sorin. "Cass'in onu eğittiğini biliyorum ama nadiren birlikte görev yapıyorlardı. Bu

hep o ve Wraith'lerdi."

Sonra Razik yolculuk etti ve Scarlett'in arkasında yeniden belirdi. Onu koruyan gölgeler kıvrılır gibi oldu, bir hançer belirdi ve Cyrus, Cethin'in ona silahı gölgelerin arasından gönderdiğini anladı. Hançer Scarlett'in boğazında belirdi ve Cyrus durduğu yerden bile Razik'in, "Biz kazandık," diye homurdandığını duyabildi.

Dördü de ölçülü adımlarla geri çekildi, hepsi de zor nefes alıyordu. Razik ortadan kayboldu ve bir dakika sonra dört su tulumuyla tekrar ortaya çıktı. Hepsi içerken Cethin, "Rezervleriniz hâlâ fazlasıyla dolu. Bir dakika içinde tekrar gidiyoruz."

Bu durum sonraki iki saat boyunca devam etti ve Sorin o kadar gergindi ki Cyrus onu oradan çıkarmak zorunda kalacağını düşündü. Scarlett ve Cassius sırt sırta vermişlerdi, Razik ve Cethin'in yaptığı gibi silahlarını paylaşmaya başlamışlardı. Gözlemledikleri numaraları öğreniyorlardı ama Sorin haklıydı. Bu bir gecede olacak şey değildi.

Bunun da ötesinde, Scarlett sinirlenmeye başlamıştı. Cyrus bunu hareketlerinden anlayabiliyordu. Hayal kırıklığı, kesinlikle hissetmeye başladığı yorgunlukla birleşince, sadece can sıkıntısını artıran küçük hatalar yapmasına neden oluyordu. Peki ya Cassius? O da düpedüz yorgun görünüyordu.

Babasıyla tanıştığı gün aynı eğitim arenasında olanlardan hiç bahsetmemişlerdi. Cassius bütün gün antrenman yaptıktan sonra o kadar bitkin düşmüştü ki, akşam yemeğini yemiş ve daha güneş tam olarak batmadan uyumuştı. Scarlett de farklı değildi. Bu bir tesadüf müydü? Öpücük, Cassius'un kendini cezalandırmasının bir yolu olarak mı gerçekleşmişti? Bundan daha fazlası mıydı? Cyrus bundan daha fazlası olmasını mı istiyordu? Bu soruların cevabı rüzgârla birlikte değişiyor gibiydi. Bir an Cassius'un izini sürmek ve öpücüğün ilki kadar sarhoş edici olup olmayacağını görmek istedi. Bir sonraki an, daha fazla bir şey olma, biriyle yeniden bu kadar yakınlaşma düşüncesi kusma isteği uyandırdı.

Cethin sonunda Scarlett'in kılıcını elinden aldıktan sonra, "Sanırım bugünlük bu kadar yeter," dedi. Cyrus, Scarlett'in söz konusu kılıcı gerçekten karnına saplamaya çalışacağından oldukça emindi.

Sorin Kailia'yı iterek geçti ve Scarlett'in rezervlerini doldurmak için ön koluna bir hançer saplamaya başladı bile. Cyrus, Scarlett'in Cethin'le konuşurken avucunu ona doğru tutuşunu izledi. Birlikte savaşması gereken biri varsa, o da Sorin ve Scarlett olmalıydı. Bu ikisi ikiz alev bağları sayesinde iletişim kurabilir, birbirlerinin varlığını hissedebilirlerdi. İkiz alevlerin bu kadar güçlü olmasının nedeni buydu.

Ama uzun süre ikiz alevler olarak kalmayacaklardı.

Bu neye benzeyecekti? Bir an ikiz alev olmak ve sonra hiçbir şey olmamak? İkiz alevinizi ölümle kaybetmek gibi mi olacaktı? Ruhu tüketen bir çılgınlık ve keder mi? Yoksa sadece bir şeyler eksikmiş gibi mi hissedecekti? Bir daha asla tam olarak bütün olamayacaklarmış gibi mi?

Sorin avucunu keserek Kaynak İşareti'ne yönlendirdi ve kanları karıştığı anda, güçleri birleşirken bakışları onunkine kaydı. Sorin'e doğru adım attı, Sorin'in kolu onun beline dolandı.

"Teşekkür ederim, minik şeytan," dedi Cethin, Razik ve Cassius da oraya doğru ilerlerken karısının başının tepesine bir öpücük bırakarak.

Kailia oku sadağına yerleştirirken başını kaldırıp ona baktı. "Verdiğin sözü unutma," dedi gözlerini kısarak.

"Hiç mi?" diye karşı çıktı.

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Bir kere bile." Elini uzatıp tırnağıyla adamın göğsünde bir iz bıraktı. Dövüş seansı sırasında bir noktada tuniğini kaybetmişti.

"Henüz bir Kaynak almamış olmanızın özel bir nedeni var mı?" Razik sordu.

Cyrus ve Scarlett dönerek onunla yüz yüze geldiler. Cassius'un yüzü sertti, yumruğundan boş bir su tulumu sarkıyordu.

"İhtiyacım olup olmadığından emin değildim," diye yanıtladı Cassius sertçe. "Neden ihtiyacın olmasın ki?" Razik sordu.

"Çünkü ben sadece yarı Avonleyliyim."

"Bir Fae'nin kanını içerek rezervlerinizi doldurmuyor musunuz?"

"Evet."

"O zaman bir Kaynağa ihtiyacınız var."

Cassius kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu gayet iyi çalışıyor gibi görünüyor."

Scarlett, gözleri yerde, çizmeleri toprağa basarken, "Sana bunun aynı şey olmadığını anlatmaya çalıştım," diye sözünü kesti sessizce.

"Ondan bu konuyu açmasını sen mi istedin?" Cassius talep etti.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Geçen gece ona bir taneye ihtiyacın olup olmadığını sordum."

"Neden?"

Scarlett'in avucu hâlâ Kaynak İşareti'ne bastırılmıştı ama Cass'e doğru küçük bir adım attı. "Çünkü bu önemli, Cassius. Bu konudaki tereddütünü anlıyorum. Söz veriyorum, anlıyorum, ama-"

"Bu sen ve Sorin'e hiç benzemiyor, Scarlett. Hiçbir şey," diye hırladı Cassius.

Bu, geçen haftaki öpücükle ilgili soruyu cevapladı.

"Cassius, bu hiçbir şey değil ve sen de bunu biliyorsun," diye ısrar etti Scarlett, belli ki bugün bu konuda geri adım atmayacaktı.

"Her gün Fae kanı içiyorsun, değil mi?" Cethin araya girdi. "Evet," diye homurdandı Cassius.

"Aynı miktarda mı? Her gün mü?"

"Buraya geldiğimizden beri, evet."

Cethin ona baktı, bir şey bekliyormuş gibi görünüyordu. Cassius konuşmayınca, "Rezervlerini hissedebiliyorum, Cassius," dedi.

Scarlett bunun üzerine Sorin'den tamamen uzaklaştı. "Bu ne anlama geliyor?" diye sorarken sesinde bir panik havası vardı. Cassius'a doğru döndü. "Senin rezervlerin de Sorin'inki gibi azalıyor mu?"

"Hayır, Seastar," dedi Cassius, sesi onun korkusu karşısında anında yumuşamıştı. "Olan şey bu değil."

"O zaman açıkla," dedi Cyrus kısaca.

Cethin, "Mirasçıların Gece Çocukları gibi içmeye devam etmek yerine Kaynak almalarının bir nedeni var," dedi. "Sonunda, bir Miras güç rezervlerini tamamen yenilemek için daha fazlasına ihtiyaç duyar."

"Cassius'un rezervlerini tam olarak doldurmadığını mı söylüyorsun?" Scarlett sordu.

Cethin başını salladı ve Cyrus Cass'in üzerine yürüdü. "Neden hiçbir şey söylemedin?"

"Her şey yolunda gitti. Antrenman yapıyorum ve diğer her şeyi gayet iyi yapıyorum. Hiçbir şeyin değişmesi gerekmiyor" diyerek savunmaya geçti.

"Tanrılar adına, sen de koğuşun kadar inatçısın," diye tersledi Cyrus, bir elini yüzünde gezdirerek.

Cethin, "Şu anda iyi olabilir ama eninde sonunda olmayacak," dedi. "Eninde sonunda büyüün huzursuzlanacak ve daha fazla besin arayacak. Gece Çocukları'nın susuzluğu gibi mi? Eğer bir Kaynak almazsan olacak olan budur, Cassius."

"Cassius-" diye başladı Scarlett.

Ama Cass ona dönerek, "Bir türlü rahat bırakamadın, değil mi?" diye çıkıştı.

Sonra gitti, havada kayboldu.

Scarlett elini saçlarının arasında dolaştırdı, parmakları saç örgüsüne dolandı ve Sorin uzanıp bağını ucundan çekti. İpleri nazikçe çözdü ve Scarlett'in yüzündeki ifadeden, Cyrus aralarındaki bağ aracılığıyla konuştuğunu anlayabildi.

Cethin'e döndü. "Rezervleri ne kadar dolu?" "Sabahları, Razik'le antrenmana gitmeden önce, yarısından biraz fazlası dolu."

Cyrus ağzının açık kaldığını hissetti. "Yarı dolu rezervlerle bu kadar yoğun antrenman mı yapıyordu?"

Cethin başını salladı.

Scarlett, "Ben gidip onunla konuşacağım," dedi.

Cyrus başını sallayarak, "Şu anda sana çok kızgın, sevgilim," dedi. "Ben giderim."

Sorin, "Nereye gittiğini bile bilmiyoruz," dedi.

"Odasına," dedi Cyrus ve Scarlett hep bir ağızdan.

Onun odası. Onun alanı. Tamamen kontrolünde olan bir yer.

Scarlett alt dudağını ısırды, ama başını sallayarak onayladı ve uzanıp onun elini tutarak Greybane malikanesine geri götürdü. Onları fuayeye götürdü ve elini bırakmadan önce ona baktı. Gözleri soluk gümüşü maviydi, Sorin'den kısa bir süre çektikten sonra tam olarak yenilenmediği belliydi.

"Bunun olması gerekiyor, Cyrus," dedi ciddiyetle. "Pek çok nedenden ötürü... Buna ihtiyacı var ama bizim de ihtiyacımız var. Sorin zayıflarken..." Kalın bir şekilde yutkundu ve ondan uzağa baktı. Onun bakışlarıyla tekrar karşılaştığında, gözlerinde yaşlar parıldıyordu. "Bunların nasıl sonuçlanacağını bilmiyorum, Cyrus." Sesi bir fısıltı gibiydi ve konuşurken titriyordu. "Ne olacağını bilmiyorum ama eğer Kaynak'ı kabul etmesini sağlayabilirsek, en azından onunla ilgilenilmiş olacak. Başka hiçbir şey yolunda gitmese bile en azından bu tek şey yolunda gidebilir."

Cyrus ona doğru uzandı ve yanağından süzülen tek damla gözyaşını parmaklarıyla uzaklaştırdı. "Sen ve Cassius," diye mırıldandı. "Her zaman birbirinizle ilgilenmek için o kadar endişeleniyorsunuz ki, sizinle ilgilenmek isteyen başka insanların da olduğunu unutuyorsunuz." Kısa bir süre için gözlerini kapattı ve Cyrus, "Git ikiz alevini gör, Scarlett. Onunla ve seninle ilgilenmem için bana güven."

Başını salladı, bir an sonra gözden kayboldu ve Cyrus merdivenlere dönerek kaldıkları kata doğru yavaşça tırmandı. Cassius'un kapısının önünde, onunkinin tam karşısında durdu. Derin bir nefes alarak parmak eklemlerini tahtaya birkaç kez vurdu.

"Cass?" Cevap gelmeyince, "Orada olduğunu biliyorum Cassius," diye ekledi.

Birkaç saniye sonra kapı bir aralık açıldı, ama Cyrus kapıyı biraz daha ittiğinde Cassius odanın öbür ucundaki masaya doğru yürümeye başlamıştı bile. Tek kelime etmedi. Sadece oturdu ve bir kitabı kendine doğru çekerek bir parça kömür aldı.

Cyrus kollarını kavuşturarak kapalı kapıya yaslandı. Görünüşe göre Cassius ejderhanın el kitabından bir sayfa alıyor ve tüm bu sessiz ve kükreyen şeyi yapıyordu.

"Neden yedeklerin hakkında hiçbir şey söylemedin?" Cyrus sordu, sesi dizginlenmiş bir öfkeyle gergindi.

"İyiymiş," diye mırıldandı. "Eğitimde gayet iyiydim. Hiçbir şeyi etkilemiyordu."

"Ama eninde sonunda olacaktı ve muhtemelen oldu da."

"Bilmiyordum. Şimdi biliyorum. Buna göre ayarlamalar yapacağım." Tekrar sayfalara odaklanmadan önce bir parşömene bir şeyler yazdı.

"Ayarlamaları yapın," diye tekrarladı

Cyrus. "Evet."

"Kaynak almak gibi mi?"

Cassius'un omuzları gerildi ve Cyrus hareketi anladı. Vardiya'yla savaşıyordu, duyguları büyüsunü kontrol etmesini zorlaştırıyordu. Cyrus eğitim sırasında günlerce onun bu mücadelesini izlemişti. Kürek kemiklerinin arasında kanatların nerede belireceğini biliyordu. Gözbebeklerinin büyük olasılıkla dikey olduğunu, gözlerinin kehribar kırmızısı bir parıltının eşiğinde olduğunu biliyordu.

Cyrus kollarını indirerek odaya doğru belli belirsiz bir adım attı. "İsteseydin sana daha fazla kan verirdim. Bunu biliyorsun, değil mi? Tek yapman gereken bir şey söylemekti."

"Tabii ki biliyorum," diye bağırdı, kömür parçası masaya çarparak yere düştü. "Eğer bu iş için

başkası için daha uygun olur." Cyrus, "Bu benimle ilgili değil," diye karşı çıktı.

"Değil mi?" Cassius sonunda dönüp sandalyeden ona bakarak sordu. Cyrus haklıydı. Dikey gözbebekleri onu delip geçmişti. Cassius ayağa kalktı, masaya yaslandı ve elleriyle arkasındaki kenarı kavradı. "Bana bir kez daha Kaynağım olmanı önermeyeceksin değil mi?"

"Sana bir tane lazım Cass. Cethin'in söylediği tüm nedenler ve daha fazlası için. Scarlett endişeli. Hepimiz endişeliyiz. Benim olmamı istemiyorsan, tamam, ama sana bir tane bulmamız gerekiyor."

Cassius elini yüzünde gezdirdi. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz? Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."

"Öyleyse benimle birlikte düşün," dedi Cyrus, duvara dayalı küçük kanepeye doğru ilerleyip üzerine çökerek.

Cassius içini çekti ve başka bir şey söylemeden masaya geri oturdu. Ama Cyrus'a gitmesini söylememiştir, bu da eninde sonunda bir şey söyleyeceği anlamına geliyordu. Cyrus'un sadece beklemesi gerekiyordu.

Yarım saat sonra nihayet konuştuğunda, söylemesini beklediği şey kesinlikle bu değildi.

"Birinin güç kaynağı olmaktan daha fazlasını hak ettiğini biliyorsun, değil mi?"

Cyrus dalgın dalgın havaya bir ateş topu fırlatıyor ve onu yakalıyordu. Cassius'un sözleriyle lanet şeyi düşürdü ve söndürmeye fırsat bulamadan ayağının altındaki halıyı yaktı. Nefesinin altından küfretti.

"Hepimiz başımıza gelenlerden daha fazlasını hak ediyoruz," diye cevap verdi, çizmesinin ucuyla yanık izini dürttü. "Hepimiz yanımızda kalan ebeveynleri hak ettik. Sorin ailesinin gözlerinin önünde öldürülmesini izlemeyi hak etmedi. Callan da öyle. Eliza babası tarafından lanetlenmeyi ya da Nakoa'yı kaybetmeyi hak etmedi. Scarlett omuzlarına bu kadar yük yüklenmesini hak etmiyordu ve siz de açıkça istemediğiniz bir şeyi yapmaya zorlanmayı hak etmiyorsunuz. Ama biz

neyi hak ettiğimizi seçme şansımız yok. Sadece kaderin bize vereceği kararla en iyisini yapabiliriz."

"Belki," diye düşündü Cassius ve Cyrus onun sandalyesinde kaydığını duydu. "Ama razı olmamak ve hak ettiğin şey için savaşmak için söylenecek bir şey var."

"Beklemek istediğini biliyorum ama zamanımız azalıyor, Cass," dedi Cyrus. "Scarlett nasıl ayrılacağımız konusunda Cethin'den cevap istiyor. Sabırsızlanmaya başladı ve ölümlü krallıklara gidip koğuşları yıkmak istiyor. Bunun için herkesin tam gücüne ihtiyacımız olacak."

"Peki tam olarak neyi beklediğimi düşünüyorsun, Cyrus?"

"I..." Hâlâ ona bakmamıştı, çizmesinin altındaki yanık izine odaklanmıştı ama şimdi başını kaldırıp gözbebekleri normale dönmüş olan Cassius'la göz göze geldi. "Gerçekten bilmiyorum Cassius. Önümüzdeki birkaç yüzyıl boyunca yanında olmasından rahatsız olmayacağın biri mi? Öptüğünde bir hiçten daha fazlası olan biri mi?"

Odaya ağır bir sessizlik çöktü ve Cyrus hemen bir şey söylediğine pişman oldu çünkü bu onunla ilgili değildi. Konu Merrik, Thia ve Cassius olduğunda kafasında dönen düşüncelerle ilgili değildi. Bu Cass'e iyi bakıldığından emin olmakla ilgiliydi ve bunun için bir Kaynağa ihtiyacı vardı.

"O gün seni öpmek istememiş olabilirim ama bu istemediğim anlamına gelmez," dedi Cassius, sesinde garip, alçak bir törpü vardı. Cyrus bu itiraf karşısında kalın bir şekilde yutkundu ama Cassius devam etti. "Herkes bana bencil olabileceğimi söyleyip duruyor. Sen. Scarlett. Bana fedakâr bir şehit deyip duruyorsun, peki ya sen?" Ayağa kalktı ve birkaç uzun adımda odayı geçti. Onun üzerinde durdu ve Cyrus'u başını arkaya eğip ona bakmaya zorladı. "Bana fedakâr diyorsun ama ya sen? Bedelini sorgulamadan her parçandan isteyerek vazgeçiyorsun çünkü daha fazlasına layık olmadığını düşünüyorsun. Hak ettiğin tek şeyin bu olduğunu düşünüyorsun."

"Dur." Kelimenin arkasına biraz ısırık koyarak söylemek istedi ama daha çok acı dolu bir törpü gibi çıktı.

Cassius eğildi, ellerini Cyrus'un iki yanındaki kanepenin arkasına dayadı ve yüzünü Cyrus'unkine birkaç santim yaklaştırdı. "Başka biri olsaydın, şu anda Scarlett'e gider ve Kaynak İşareti'ni sana vermesini isterdim. Başka biri olsaydın, bu iş haftalar önce halledilmiş olurdu. Başka biri olsaydın, Cyrus, bencillik ederdim. Ama mesele de bu. Bencilce davranıyorum. Çünkü sen hiçbir şey değilsin. Sen her şeysin. Bunu başka biriyle yapmak istemiyorum ama bana bağlı kalmanı da istemiyorum çünkü sen bir Kaynak olmaktan çok daha fazlasına layıksın. Seni hak etmeyen benim, Cyrus. Tam tersi değil. Ve eğer sen kendine bunu görecektir kadar değer veremiyorsan, o zaman ben sana ikimiz için de yetecek kadar değer vereceğim."

Dudakları Cyrus'unkilere çarptı ve Cyrus uzanıp Tuniğini yumrukladı ve onu daha yakına sürükledi, ancak sert kaslarla karşılaştı. Cassius eğitimden dolayı hâlâ gömleksizdi ve bu dokunuş karşısında alçak sesle homurdandı.

Cassius sadece birkaç saniye sonra öpüşmeyi kesti, ikisi de zor nefes alıyordu. "Aelyndee'ye döndüğünde bir Kaynak alacağım."

"Neden?" Cyrus sordu, Cassius kendini dikleştirirken parmakları Cassius'un etinden kaydı.

"Çünkü orası bir şeyi gerçekten hak ettiğinizi hissettiğiniz son verdi ve orası aynı zamanda iyi olan hiçbir şeye layık olmadığınızı inanmaya başladığınız verdi. Eninde sonunda elinden alınacağına. Thia'yı kaybetmek bu düşünceni daha da pekiştirdi," diye yanıtladı Cassius ve dönüp masaya doğru yürüdü.

"Hayatımdaki iyi olan her şey eninde sonunda benden alındı," diye tersledi Cyrus. "Cethin ve Scarlett olmasaydı sırada Sorin olacaktı. Kaderin onu benim yüzümden bağışlamadığını biliyorum."

"Kaderlerin iç işleyişini bilmek için ne kadar hak ediyor olmalısınız."

"Siktir git," diye tersledi Cyrus, ayağa kalkarak. "Neden bu kararı senin vermen gerektiğini düşündüğünü anlamıyorum."

Cassius masaya tekrar oturarak, "Neden diğer herkes beni bir Kaynak almaya zorlamanın kendi hakları olduğunu düşünüyor anlamıyorum," diye karşı çıktı.

"Sana bir Kaynak lazım Cass!"

"Benim için böyle olmanı isteyebilmem için önce senin beni tamamen içine alabilmen gerekir," diye karşılık verdi.

"Sen de en az Koğuşun kadar sinir bozucusun," diye alay etti Cyrus. "Etrafındaki herkes için en iyisinin ne olduğunu bildiğini sanıyorsun."

Cassius omuz silkerek, "Nadiren yanılır," dedi.

"Peki ya sen?"

Cassius tekrar omuz silkti, masaya döndü ve kitabı öne doğru çekti. "Sen buna inanmaya başlayana kadar sana bunu ne kadar hak ettiğini hatırlatmaya devam edeceğim."

BÖLÜM 34

OceanofPDF.com

ScARLETT

"G iyi sabahlar?" Cethin kalenin kral katındaki yemek odasına girdiğinde durdu.

Scarlett tatlı bir sesle, "Kailia beni içeri aldı," dedi. selamlamak için bir fincan çay verdi. "Umarım sakıncası yoktur." "Tabii ki var."

Scarlett şatonun prenses kanadına adımını attığı anda, Avonley Kraliçesi duman ve küllerin arasından belirmişti. Scarlett ona ne istediğini söylediği zaman Kailia uzun bir süre onu incelemiş ve sonunda, "Bu konuda sizinle tartışacak," demişti.

Scarlett keskin bir gülümsemeye, "Şanslıyım ki tartışacak durumda değilim," diye cevap verdi. "Tabii bilmek istediğim şeyi bana söylemek istemiyorsan?"

"Aradığınız cevapları bildiğimi nereden çıkardınız?" Kailia sormuştu.

"Çünkü sana nasıl baktığını görüyorum. Birbirinizden hiçbir şey saklamıyorsunuz."

Kailia'nın dudakları hafifçe kıpırdadı. "Hem bir lütuf hem de bir lanet sanırım."

Scarlett bilerek, "Aynı fikirdeyim," dedi.

O zamandan beri Cethin'in küçük, samimi yemek alanında oturuyor, kahvaltılıklarından yiyor ve çayını yudumluyordu.

Scarlett onun avucunu kaldırışını izledi, gölgeler arasında kaybolan bir mesaj muhtemelen Kailia'ya gidiyordu. "Sabahın bu erken saatindeki ziyaretini neye borçluyum?" diye sordu masaya doğru ilerleyerek. Her zamanki tertemiz siyah tuniğini ve siyah pantolonunu giymişti, ama botları yoktu ve bu da ilginç bir görüntü oluşturunuyordu.

"Seninle konuşmam gerekiyor ve konuşmam gereken bazı şeyleri sadece ikimiz arasında yapmanın daha iyi olacağını düşündüm," diyerek çay fincanını masaya bıraktı.

Cethin kendi çayını doldurdu. "Peki Sorin'in bununla bir sorunu yok mu?"

Gözlerini devirdi. "O benim bekçim değil."

"Tabii ki değil," dedi sırtarak.

İçini çekti. "Bu fikir onu pek heyecanlandırmadı ama savımı anladı. Ayrıca Cyrus'un Cassius'u bir Kaynak almaya ikna edip edemediğini görmek için bekliyor."

Cethin başını salladı ve masada onun karşısına oturdu. "Cassius'un buna karşı çıkmasını anlamıyorum. Çoğu Avonleyli bir Kaynağa sahip olma fırsatı için pek çok şeyi feda eder."

"Yanımda getirdiğim Fae'lerin güvenliği için endişelenmeme gerek var mı?" Scarlett aldatıcı bir rahatlıkla sordu.

"Onlara herhangi bir zarar geldi mi?" Cethin karşı çıktı. "Ama Kailia'nın iç kesimlerdeki şehirlerde bile konuşulanları duyduğunu inkâr edemem. Bir Fae Kraliçesi'nin burada olduğunu biliyorlar ve yanlarında Fae'leri de getirmişler. Dedikodular dönüyor. Yakında ele alınmaları gerekecek."

Kendisini Avonleya Prensesi olarak ilan etmesiyle ilgili her şeyi görmezden gelmeyi seçti, onun yerine önceki sorusunu yanıtladı. "Cassius ve Cyrus'un her biri kendi geçmişleriyle savaşıyor. Cyrus'un peşini bırakmayan hayaletleri var ve Cassius da Alaric'in ona aşıladığı derslerin çoğunu benim gibi yaşadı. İstemek ve Kaynak olmak o kadar basit değil. Ben ve Sorin için de öyle değildi."

"Bunun eninde sonunda gerçekleşeceğini düşünüyor musunuz?"

"Cassius ve Cyrus söz konusu olduğunda eninde sonunda çok şey olacağını düşünüyorum," diye cevap verdi. "Ama bu sabah tartışmaya geldiğim konu bu değil.

Cethin'in kaşları kalktı. "Elbette, beni merakta bırakmayın."

Scarlett, "Gidip ölümlüler diyarının etrafındaki nöbetçileri indirmem gerekiyor," dediğinde, bir pastaya uzanıyordu. Adam itiraz etmeye başlayınca elini kaldırdı. "Bu sırrı paylaşmadan önce seni yenebilmek için verdiğin emri biliyorum, ama eğer bana söylemezsen, ciddi bir şekilde çözüm aramaya başlayacağım. Ve onu bulacağım, Cethin."

Sandalyesine geri oturdu, hamur işi tabağın üzerinde unutuldu. "Onu bulacağınızdan hiç şüphem yok ama bu Koğuşlardan çıkmak için gerekli masrafları karşılamaya istekli olmayacaksınız."

"Çözüm yolunu biliyor musun?" Scarlett sordu.

Cethin parmaklarını masaya vurarak, "Elbette çözüm yolunu biliyorum," dedi. "İki çözüm yolu vardı. Geriye sadece bir tane kaldı."

"Avonleyan Anahtarları mı?"

Cethin başını salladı. "Kıtanızda saklı olan yedi anahtar, Koğuşlar kurulmadan önce saklanmıştı. İşler kötü giderse diye Eliné ve Henna'nın bildiği bir güvence olması gerekiyordu."

Scarlett, "İşler çok yanlış gitti," dedi. "Artık bu konuda yapılabilecek bir şey yok." Bu doğrudu, ama bundan o kadar kayıtsızca söz ediyordu ki.

"Yani o anahtarlar Koğuşları alaşağı edebilir miydi?"

Cethin başını salladı. "Hayır. O anahtarlar, sahibinin, geçmesine izin verdiği herkesle birlikte Koğuşlara girip çıkmasına izin verirdi."

"O zaman Koğuşları nasıl indireceğiz?"

Cethin'in çenesinde bir tüylenme oldu ve pencereden dışarı baktı. "Saylah bana söylemeyecek. Ayna kapılarıyla bağlantılı olduğunu biliyorum ama bunun dışında..." Onun bakışlarıyla tekrar karşılaştı. "Bundan daha fazlasını öğrenemedim."

"Aynalı kapılar mı?" Scarlett tekrarladı. "Onların gerçek kapılar değil, aynalar olduğunu söylemiştin."

"Çoğu öyle." "Çoğu mu?"

"Anladığım kadarıyla biri hariç hepsi."

"Bilgi konusunda daha açık sözlü olmana ihtiyacım olacak, Cethin," diye çıkıştı. "Dudaklarından zorla bilgi almaktan hoşlanmıyorum."

Parmakları Scarlett'in parmaklarıyla aynı anda yeniden davul çalmaya başladı. İkisi de bu ortak tavır karşısında göz göze geldiler.

"O mu, bu mu?" Scarlett elini kucağına götürerek sordu.

"Babamız bunu hep yapardı," diye yanıtladı Cethin. "Derin düşüncelere daldığı zaman."

Elini tekrar masaya götürme dürtüsüne direnerek başını salladı.

"Neden şimdi ölümlü toprakların etrafındaki büyülü korumaları kaldırma ihtiyacı hissediyorsunuz? Neden Alaric'e karşı düzgün bir savunma yapana kadar beklemiyorsun?" Cethin sordu.

Scarlett bütün bu alışverişe öfkelenmişti. Ağabeyinden bu kıtadan ayrılmak için izin istemesinden nefret ediyordu. Ağabeyinin ona gidemeyeceğini söylemesinin, kafes krallığın yayıldığı kıta kadar büyük olsa bile, kendisini kapana kısılmış gibi hissetmesine neden olmasından daha da çok nefret ediyordu. Hayal kırıklığını bastırmak için kendini zorladı.

"Çünkü ben Alaric'i tanıyorum ama sen tanıyorsun," diye cevap verdi. "Gittikçe akıllanıyorlar. Planları için planları olduğunu garanti ederim. Bizim de öyle. Ama bu koşulların arkasında sıkışıp kalırsam onları uygulayamam. Ölümlü toprakların etrafındaki o büyülü koşulları şimdi yıkabilirsem, bu ona bir darbe vurur. Sorunu çözmek için zaman ayırmak zorunda kalacak ve bana burada ona karşı savunma yapmayı öğrenmek için daha fazla zaman kazandıracak. Ve," diye devam etti, Cethin sözünü kesmeye çalıştığında sesini yükselterek. "Bu, oradaki müttefiklerime kendi saldırılarını gerçekleştirme imkânı verecek."

Cethin'in parmakları tekrar masaya vurdu. "Cadılardan ve Şekil Değiştirenlerden bahsediyorsun."

"Biliyorum," diye kabul etti. "Ve Prenses Ashtine hâlâ orada. Onun için kaldığını biliyorum... ama eğer prensesi biraz olsun tanıyorsam, en önemli anda bize yardım edecektir. Fae'ler kendilerini daha iyi savunabilecekler. Ben burada saklanırken herkes kendini orada daha iyi savunabilecek."

Cethin'in yüz hatları onun sözleri üzerine değişti ve biraz yumuşadı. "Saklanmıyorsun, Scarlett. Hazırlanıyorsun."

"Ve ben burada oturup koğuşların arkasında korunurken, halkım acı çekiyor. Roller tersine dönseydi aynı şey için savaşmayacağını bana söyleyemezsin. Halkını en az benim kadar seviyorsun."

Uzun bir sessizlik anından sonra, "Bunu yaparsan ve yakalanırsan, tüm dünyanın kaderinin tehlikeye gireceğini anlıyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Zaten dengede duruyor, Cethin," diye cevap verdi. "Ve biri hamle yapana kadar da öyle olmaya devam edecek. Bu kişinin onlar yerine biz olmamızı tercih ederdim ama eminim ki çoktan hakkında hiçbir şey bilmediğimiz küçük hamleler yapmaya başlamıştır."

Cethin hiçbir şey söylemedi, bir kez daha böreğe uzandı ve bir ısırık aldı. O lanet şeyin tamamını yerken Scarlett'in sessizce oturması için her şeyi yapması gerekti. Kendine bir bardak meyve suyu doldurdu ve sonunda tekrar konuşmadan önce uzun uzun içti.

"Avonleyan Anahtarları Fae Kraliçeleri için bir koruma olarak yaratıldı, ancak gerçek anahtarlar ebeveynlerimiz tarafından yaratıldı. Koğuşlara kimlerin girebileceğini ben kontrol ediyorum ama sadece Avonleyanlıların girmesine izin verebileceğimi çok geç öğrendik."

Scarlett'in burnu şaşkınlıkla kıvrıldı. "O zaman Fae benimle nasıl geldi? Ve Auberon? Ve çocuklar?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Sizinle birlikte seyahat ettikleri için bunun onları içeri almak için yeterli olacağını umuyordum. Sanırım sen... sen olduğun için, bu bir fark yarattı," diye cevap verdi, onu dikkatle izleyerek.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Koşuşlara kimin gireceğini ben kontrol ederim. Kimin çıkacağını sen kontrol edersin, Scarlett. Gerçek anahtarlar biziz."

Scarlett sandalyesine geri oturdu. "Eğer kimin gideceğini ben kontrol ediyorsam, neden denizin öbür ucunda saklandım?"

"Hepimizin cevaplamak istediğı ama Saylah'ın cevap vermeyi reddettiğı bir soru."

"Madem beni kanınızla içeri sokabiliyordunuz, neden gelmeden önce anahtarları bulmam için bu kadar ısrar ettiniz?" Scarlett sordu.

"Geçici çözümün yok edilmesi gerekiyordu. Dediğiniz gibi, Maraallılar giderek daha akıllı ve yaratıcı oluyorlar," dedi Cethin. "Bu seçeneğin ortadan kaldırılması gerekiyordu."

"Neden çocukları gerçek anahtarlar yapsınlar ki? Neden bu sorumluluğı bizim omuzlarımıza yüklediler?" Scarlett, Cethin'den çok kendi kendine sordu, ama o yine de cevap verdi.

"Niyetlerinin bu olduğuna inanmıyorum. On yıllar boyunca öğrenebildiğim kadarıyla, bunun maliyetini tam olarak anlamamışlar."

"Bir tanrıça bedelini anlamadı mı?" diye sordu kuşkuyla.

"O bir tanrıça olabilir ama büyü ve gücün işleyişini kontrol etmiyor. Dengeyi o kontrol etmiyor," diye cevap verdi Cethin. Ona bir kâse meyve uzattı. "Yiyecek kadar aldın mı?"

Bir armut kopardı ve adamın anlattıklarını düşünürken bir ısırık aldı. "Buraya iki nedenden dolayı geldim," dedi meyve neredeyse bittiğinde.

"Oh?"

"Razik'in benimle gelmesini istiyorum ve ihtiyacım olan..." Armut çekirdeğini önüne koydu. "Sorin'in geride kalmasını istiyorum."

Cethin sert bir kahkaha attı. "Sorin böyle bir şeyi asla kabul etmez."

"Biliyorum ama onu orada yanımda tutamam, Cethin. Dün haklıydın. O yanımda olursa dikkatim çok dağılır.

Benimle birlikte. Zayıflıyor. Gitmeden önce rezervlerimi doldurmam gerekecek, bu da ondan çekmem gerekeceği ve onu daha da zayıflatacağım anlamına geliyor." Boğazının arkasında yanan gözyaşlarını yuttu. "Razik'in gelmesine ve Sorin'in kalmasına ihtiyacım var."

"Selam Aşkım," dedi Sorin, Greybane Malikânesi'ndeki odalarına havadan adım attığında. Ona gülümsemeye çalıştı ama tabii ki Sorin bu çabayı fark etti. Oturduğu kanepeden kalktı ve hızla odayı geçerek ona doğru ilerledi. "Sana söylemedi."

Kolları ona sarıldığında göğsüne yerleşti ve kulağının dibinde kalp atışlarını dinledi. Bu ses, ikiz alev bağıyla birlikte ruhunun derinliklerindeki bir şeyi yatıştırdı. Adamın dudaklarının başının tepesini okşadığını, parmaklarının saçlarına dolandığını hissetti.

"Bir çözüm yolu bulacağız, Aşkım," dedi usulca. "Bu işi çözeceğiz."

Başını iki yana salladı, parmakları ona sarıldığı yerde sırtına doğru bükülüyordu. "Bana nasıl ayrılacağımı söyledi, Sorin."

Saçındaki nazik bir çekiştirme başını kaldırıp ona bakmasını sağladı. "Öyle mi yaptı?"

Başını salladı. "Benim. Anahtar benim. İçeri girmek için anahtar o.

Ayrılmanın anahtarı benim."

Ona bir kez göz kırptıktan sonra yavaşça, "O zaman bu iyi bir şey. İstedığımız zaman gidebiliriz."

"Evet," diye cevap verdi ama adam sesindeki tereddütü hemen anladı.

"Başka ne var, Scarlett?" diye sordu, kollarını çözüp onu az önce boşalttığı kanepeye götürürken.

İkisi de oturduktan ve kadın ayaklarını altına alıp yüzünü ona döndükten sonra, "Gitmeden önce rezervlerimi doldurmam gerekecek," dedi.

"Bu kesin," diye yanıtladı Sorin, uzanıp saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak.

"Daha da zayıflayacaksın."

Bağdaki suçluluk duygusunu hissetti ve uzanıp parmaklarını Sorin'in çenesinde gezdirdi. "Seni tekrar kaybetmeye dayanamayacağım, Sorin."

"Aşkım, bu-"

"Bana bunun olmayacağını söyleme, Sorin. Bana bunun sözünü veremezsin."

Adam gerildi ve Scarlett onun ne istediğini anladığını görebiliyordu. "Bana ne söylemeye çalışıyorsun, Scarlett?" Scarlett'in gözleri pencereye kaydı, ama adam onun çenesini kavrayarak bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi. "Söyle."

"Geri çekilmeni istiyorum," diye fısıldadı.

"Hayır."

"Sorin, ben-"

"Ya Kaynağına ihtiyacın olursa?" diye araya girdi, ayağa fırladı ve onun önünde yürümeye başladı.

"Cassius orada olacak. Cethin, Razik'in de gelebileceğini söyledi."

"Bu aynı şey değil," diye hırladı.

"Hayır, değil," diye kabul etti ve onun eline uzandı. "Döndüğümde benimle ilgilenmek için burada olacaksın."

"Yapma bunu," diye hırlayarak elini ondan çekti. "Beni bu şekilde yatıştırmaya çalışmayın. Karım, sarayım, ailem tehlikeye girerken geride kalmamı istiyorsun. Burada ne yapmam gerekiyor, Scarlett? Lanet olası bir atkı mı öreyim?"

"Sadece eşleşen bir çift eldiven yaparsanız."

"Senin o akıllı dilinin sırası değil," diye hırladı.

Tekrar elini uzattı, bu sefer parmaklarını yakaladı ve onu daha yakına çekti. "Bunu uzun zamandır planlıyorduk."

günler, Sorin."

"Planlar boktan demektir, Scarlett. Bunu sen de biliyorsun. Her olasılık için plan yapabiliriz ama yine de beklenmedik bir şeyle karşılaşabiliriz."

"Geri çekilmen için bir neden daha," diye ısrar etti. "Bunu istemiyorum. Bunu bilmek zorundasın." Ayağa kalktı, onunla parmak ucunda durdu. Uzanarak yüzünü çerçeveledi ve bakışlarını tuttu. Adam ona bakarken gözbebeklerinde korlar titreşiyordu. "Mükemmel bir dünyada benim yanımda olurdun, Sorin. Alaric'i, Lordları ve tüm serafları birlikte alt ederdik. Hepsini alt ederdik. Ama dünya mükemmel değil. Henüz değil. Peki bu büyülü koğuşları yıkmak? Bu dengeyi düzeltmeye bir adım daha yaklaşmak demek. Bunun olması için gereken tüm sebepleri biliyorsun."

Parmakları Scarlett'in bileklerine dolandı ve sertçe çekiştirerek onu bir kez daha göğsüne doğru çekti. "Benden ne istediğini anlamıyorsun, Scarlett." Bu acı dolu bir ifadeydi ve aynı şeyi onun yüzünde de görebiliyordu. "Bütün içgüdülerime ters düşüyor. Bir Fae ve senin ikiz alevin olarak sahip olduğum her şeye."

"Bir yolunu bulacağız Sorin," diye fısıldadı, parmakları Sorin'in elmacık kemiğinin üzerinde gezinirken. "Yemin ederim gücüne bir cevap bulacağız, ama o zamana kadar..." Başparmağı adamın alt dudağında gezindi. "Eğer seni tekrar kaybedersem, o zaman her şey boşa gitmiş olur. Dünyanın ikinci bir şansı olmayacak. Hepsini yakacağım."

Adamın ağzı kadının kine çarptı ve adamın elleri kadının kalçalarının altından kayarak onu kendine doğru çektiğinde kadın karşı koymadı. Yavaş bir çalışma yoktu. Bu hızlı, sert ve ikisinin de hissettiği ıstırapla doluydu. Dilleri birbirine kayıyor ve dişleri tenlerini sıyrıyordu.

Adam onu duvara doğru bastırıldığında usulca homurdandı, parmakları tuniğini çekiştirirken parmakları adamın saçlarında sıkılaştı. Göğüslerinin etrafında bir bant bulduğunda hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı ve bir alev patlamasıyla çabucak halletti.

"Sorin," diye nefes nefese kaldı.

"Aşkım, gücüm hala bende olduğu sürece onu kullanacağım," diye gürledi ağzının içine, dudakları boynundan aşağıya ve artık çıplak olan göğüslerine doğru ilerlemeden önce bir kez daha onunkileri buldu. Birini ağzına aldığı anda başını geriye eğdi, başparmağı diğerinin meme ucunun üzerinde gezindi. Bacakları hâlâ adamın beline sıkıca sarılıydı ve adam onun içine doğru sallandı, her yerinden sıcaklık fışkırıyordu.

Yavaşça boğazından tekrar ağzına doğru ilerledi, sonra alını onunkine düştü. "Beni kaybedersen ne olacağından bahsediyorsun ama bana geri dönmezsen ne olacağını hiç düşündün mü?" diye homurdandı, kehribar gözleri onunkileri arıyordu. Alevleri ruhuna sürtündü ve gölgeleri onların etrafına dolandı, omurgasından aşağı zevk aktı.

"Ne?" diye soluk soluğa kaldı, şehvetle dolmuş zihniyle düşünmeye çalışıyordu.

"Bana geri dönmezsen ne olacak Scarlett Aditya?"

Eli saçlarından kayarak yanağını kavradı. "Bu kolay bir soru Prens. Damarlarında ateş olsun ya da olmasın, beni tekrar bulmak için yıldızların sonunu getireceksin. Sen benimsin, ben de senin."

"Karanlığa doğru tüm yol boyunca."

Sonra onu tekrar öpüyordu, giysilerinin geri kalanı onun ateşi arasında yanıyordu.

"Her şeyi yakmayı bırak," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "Giysiye ihtiyacımız var."

"Sen yokken sana yeni bir şeyler öğreğim," diye cevap verdi.

Yanıt olarak mırıldandı ve ayaklarını tekrar yere indirdi. "Hançerler için ekstra cepler olduğundan emin ol," dedi ve önünde dizlerinin üzerine çöktü. Adamın elleri kadının kaburgalarında gezinerek göğüslerinin yanlarını okşadı. Kadın ona bakıp dudaklarını ıslatırken parmak uçları çenesinde gezindi.

Sonra, hınzır bir gülümsemeyle, dilini ucunda gezdirirken bakışlarını onun üzerinde tuttu.

Altın rengi gözleri daha da koyulaştı, ağzını kovalarken kalçaları hafifçe öne doğru itildi. "İstediğin kadar hançer cebi, Aşkım," dedi kabaca, alt dudağını parmaklayarak. "Sen ne istersen," diye ekledi, sikinin başı ısrarlı bir istekle dudaklarına bastırıyordu.

Onu dudaklarının arasına alırken bir kahkaha attı, uzunluğu boyunca ıslak öpücükler bırakmadan önce bir an onu emdi. Dilini tekrar onun alt tarafına doğru sürükledi ve sonunda onu derinlere çektiğinde inledi. Öne doğru düştü, bir avucu üstündeki duvara dayanırken, diğer elinin parmakları saçlarına dolanarak başının arkasını kavradı. Adamın ağırlaşmış gözleri kadının geri çekilişini izledi ve bu sırada dudaklarının baskısını sürdürdü. Ağızı tekrar aşağıya kaymadan önce dilini onun ucunun etrafında döndürdü. Diğer eli yukarı kalktı, onun tabanını kavradı ve adam nefesinin altında alçak sesle küfretti, yumruğunu diliyle birlikte çalıştırırken eli ona rehberlik etmeye başladı. Diğer elinin altında kalçasının az da olsa titrediğini hissedebiliyordu ve tırnaklarını kıkına geçirmek için avucunu kaydırды, ağzının derinliklerine doğru iterken etrafında mırıldandı.

Tanrım, onun tadıyla sarhoş olabilirdi - karanfil ve bal ve kanının dumanlı tadı ve tuzla birleşen öpücükler ve onun sıcaklığı. Bunun gücüyle sarhoş olmadığını söylerse yalan söylemiş olurdu. Onun dizlerinden çözülmesini izlemekten. Gözlerinin kapanmasını, nefesinin keskinleşmesini ve düzensizleşmesini, boğazının arkasına çarptığını hissettiğinde başka bir küfür mırıldanırken göğsünün kabarmasını izlemekten.

Adamın yaklaştığını biliyordu, parmakları saçlarını daha sıkı kavıyor ve dudaklarının arasında daha da şişerken saç tellerini çekiyordu, ama sonra adam onu üzerinden çekiyordu.

Adam onu ayağa kaldırıp yatak odasına geri götürürken kadın itiraz etti.

"Yarın muhtemelen Alaric'le karşılaşacaksın. Her şeyin nasıl sonuçlanacağına dair hiçbir garanti yok. İçinden başka bir yere geleceğimi sanıyorsan, hayal görüyorsun demektir," diye homurdandı ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı. Kadın çoktan yataklarına uzanmış, dirseklerinin üzerine yaslanmış, adamın ona doğru sinsice ilerleyişini izliyordu. Yatağın kenarından sarkan bacaklarının arasına girdi. Nasırlı avuç içleri dizlerinin üzerine indi, uyluklarını yukarı çekmeden önce onları daha geniş bir şekilde itti. Elleri ilerleyip kalçalarını kavramadan önce başparmakları ağrıyan merkezini okşadı. Kadın yine protesto edencesine inledi ama adam eğilip sivri bir meme ucunu ağzına aldığı anda bu inilti hızla iniltiye dönüştü. Bacaklarının arasında herhangi bir rahatlama arayışıyla ona doğru eğildi ama hiçbir şey bulamadı.

Kıkırdayarak tenini okşadı, köpek dişleri diğer göğsünü ısıırıyordu. "Ne istediğini biliyorum."

"O zaman bana ver," diye nefessiz bir şekilde talepte bulundu, aralarına uzandı ve parmaklarını onun horozunun etrafına sardı ve onu okşadı.

"Tanrılar," diye bağırdı onu kaygan merkezi boyunca sürüklerken, boğazından gelen bir tür karışık iç çekişle ona karşı baskı yaptığını hissetti. Şimdi her iki elinde de birer göğüs vardı ve kadın kendini ona doğru bastırırken parmaklarıyla onları yoğuruyor, alabileceği her türlü sürtünmeyi alıyordu.

"Lütfen, Sorin," dedi, parmaklarının arasında meme uçlarını yuvarladığında tekrar yükselirken sesi ağlamaklı bir şeydi.

Sonra bir kolunu onun altına doladı ve yatağa geri düşerken onu üstüne yuvarladı. "Ne istersen al, Aşkım," diye homurdandı, ani pozisyon değişikliğine uyum sağlarken elleriyle onu sabitledi. Hiç vakit kaybetmeden tam olarak söylediği şeyi yaptı. Parmakları tekrar onun sikinin etrafına dolandı ve kendini hizalayıp üzerine doğru eğildi.

onu. Başı geriye doğru eğildi, gözleri onun kendisini doldurduğunu hissederek kapandı.

"Siktir," diye tükürdü, kadın ona daha da bastırıldığında, kalçalarını sıkı bir daire içinde hareket ettirerek, arayarak, arayarak...

Sorin kendi kalçalarını eğdi ve hareket aradığı noktaya çarptığında nefesi kesildi. Sonra ona karşı sallanıyor, onun her geçişte o noktayı tekrar tekrar sürüklediğini hissediyordu.

"İşte bu, Aşkım," diye yalvardı, sesi çakıl taşından başka bir şey değildi. Çıplak tenini yalayan alevler avuçlarını göğsüne yaklaştırdı, kendini sabitlerken tırnakları hilal şeklinde girintiler bıraktı, daha hızlı hareket etti ve gölgelerinin onun ateşiyle oynamasına izin verdi. "Tanrılar, evet," diye inledi.

Adamın elinin tekrar kalçasından yukarı kaydığını hissettiğinde kendi lanetini tıslıyordu. Başparmağı kalçasının ortasına bastırdı ve küçük, sert daireler çizerek bacaklarını titretirken kalçalarını onun kalçalarının etrafında sıkı. Diğer eli uzun saçlarını bulana kadar sırtından yukarı kaydı. Uçlarını yumruğunun etrafına doladı, başını geriye çekti ve onu sırtını eğmeye zorladı, göğüsleri dışarı fırladı.

"Benim için gel," dedi hırıltılı bir sesle ve kadının içine doğru ilerledi.

Sadece o, o, onlar ve birlikte oldukları şey vardı, adam sertçe içine girerken, başparmağı merkezini çalıştırmaya devam ediyordu. Serbest bırakıldığında görüşünün kenarlarında korlar titreşti, o kadar sert çarptı ki göğsüne doğru öne düştü. Sorin yüzünü onun boynuna gömdü. Kız onun içinde nabzının attığını hissettiğinde, köpek dişleri boynu ile omzu arasındaki noktayı delirken, ondan alçak bir gırtlak iniltisi gelirken ısırıldı. Tüm vücudu zaten aşırı hassastı, hala yüksekliğinden aşağı iniyordu ve tekrar bağırdı.

Zevkinin artçı şokları beklenmedik ısırıkla daha yoğun bir şekilde alevlendi.

"Bana geri döneceksin, Scarlett," diye mırıldandı tenine, dili acısını dindiriyordu. "Ama şunu bil ki, benden uzak kaldığın her saniyeden nefret edeceğim."

"Biliyorum," diye fısıldadı, onun üzerine yerleşmeden önce göğsüne öpücükler kondurdu. Kulağı tam kalbinin üzerindeydi ve kalbinin yavaş yavaş normal, sabit atışına döndüğünü duyabiliyordu. Sorin parmak uçlarını hafifçe omurgasında aşağı yukarı gezdirirken derin bir iç çekti. "Sana geri döneceğim."

Ondan yemin etmesini istememişti ve isteseydi bile bu onun yapmayacağı bir şeydi. İkisi de bugünlerde böyle bir sözün çok kolay bozulabileceğini biliyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 35

OceanofPDF.com

SORIN

"M Geri döndüğünüzde birbirinize dokunduğunuzdan emin olun," dedi Cethin ve Scarlett'in eline bir şişe tutuşturdu. İçinde kendi kanının bulunduğundan emin olmak için bir şişe.

Bu iş bittiğinde Koğuşlara geri dönebileceklerdi. Razik'e aynısından bir şişe daha fırlattı.

"Koğuşlar Seyahat girişimlerimi durduracak mı?" diye sordu, şişeyi giydiği Cadı Kıyafeti'nin iç cebine sokarken. "Birdenbire hepimizi suyun üzerinde asılı bulmaya hazırlıklı olmalı mıyım?"

"Evet," diye yanıtladı Cethin. "Mümkünse Razik'in sizi geri götürmesine izin verin. Koğuşlar boyunca bu amaç için ayarlanmış yerlerimiz var. Sizden haberdar olduğumuzda onları kurduk."

"Belki de bunlardan ayrılmaya hazır olmadan hemen önce değil de daha önce bahsetmeliydin?" Eliza derisinin tokalarını sıkarak konuştu.

Razik, Cassius'un yanında durduğu yerden, "Merak etmeyin General," diye seslendi. "Hepimizin sağ salim geri dönmesini sağlayacağım."

"Alaric'e karşı en azından birkaç saniye savunma yapabilecek kadar öğrendin. Kaçmak için yeterli bir süre. Eğer kaçabilirsen onunla dövüşmemeye çalış," dedi Cethin, Razik ve Eliza arasındaki tartışmayı görmezden gelerek.

Diğerleri yine gecenin karanlığında içeri giriyordu, bu da Avonleya'da öğleden sonra olduğu anlamına geliyordu. Hepsî Tybalt'ın Malikânesinin dışında toplanmıştı. Briar ve Luan, Ateş Divanı, Cassius ve Razik ile birlikte gidiyorlardı. Briar Hale'i, Luan Callan'ı, Eliza ve Cyrus Drake'i, Cassius ve Razik ise Scarlett'i koruyacaktı. Varlığının her parçası bunun ne kadar yanlış olduğunu haykırıyor olsa da, geride kalmayı kabul ederken yaptığı pazarlığın bir parçasıydı bu.

Rayner hepsinin arasında hareket ediyor olacaktı, gücü nihayet bunu yapabilecek kadar dolmuştu. Ebedi Nekropol'ün hemen dışında seyahat ediyor olacaktı. Oradan, Rayner içeri girmeden önce mümkün olduğunca ileride keşif yapacaktı. Callan'ın yine önden gitmesi gerekecekti. Sorin bu planın içini ve dışını biliyordu. Bunu başardıklarında, onlarla birlikte olacağını düşünmüştü. Oysa Razik onun yerindeydi ve kendisi geride kalırken onları savaşa göndermek için burada bekliyordu.

Scarlett ona baktı ve Scarlett onun gözlerindeki soruyu görebiliyordu. Yine de isteyerek geride mi kalacaktı, yoksa birdenbire onunla bu konuda savaşacak mıydı? Bu düşüncenin aklından geçmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu, ama bu kaybedeceği bir savaştı. Onun gücünü doldurduktan sonra, Cethin için bir meydan okuma bile olmayacaktı.

Dün günün geri kalanını diğerleriyle birlikte planlamışlardı, ama bugün, Scarlett'in hazırlanmaya başlama zamanı olan iki saat öncesine kadar süitlerinde kapalı kalmışlardı. Şu ana kadar güç kuyularını mümkün olduğunca dolu olduklarından emin olmak için yeniden doldurmayı bekliyorlardı ve o da yanından bir hançer çekti. Önce onun ön kolunu, sonra da avucunu keserken ikisi de konuşmadı. Kanları birbirine karıştığı anda tanıdık bir güç patlaması hissetti; ateş ve gölgeler, küller ve yıldız ateşi. Onu kendine doğru çekti, alnı göğsüne düştü, çenesi başının üstünde durdu.

Geri geleceğim, diye fısıldadı.

Eğer yapmazsan seni avlayacağım.

Kalın kalın yutkunarak ona baktı. Dudakları onunkilerle buluştu ve yavaşça öpmüşmeye başladılar. Onu sayamayacağı kadar çok öpmüştü ama bu son öpüşüyse asla yeterli olmayacaktı.

Eli adamın kolundan kaydı ama ondan uzaklaşırken bakışlarını ondan ayırmadı, avuç içi iyileşmeye başlamıştı bile. Ellerini yanlarına uzattı, diğerlerinin onları almasını bekledi, parmakları avuçlarının içine kayarken gözlerini ondan ayırmadı.

Seni seviyorum, Sorin.

Karanlığa kadar.

Ve gittiler, havada kayboldular.

"Geri dönecek," dedi Cethin. "Hepsi geri dönecek."

Sorin onun kendisini mi yoksa onu mu rahatlatmaya çalıştığını anlayamadı. Muhtemelen ikisi de.

"Akşam için arkadaş ister misin?" Cethin ellerini arkasında kavuşturarak sordu.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Sorin, hâlâ onun kaybolduğu noktaya bakarak. Aralarındaki bağın, o bu kadar uzaktayken gerildiğini hissedebiliyordu. Yine de onu hissedemiyordu. Muhtemelen alışmaya başlaması gereken ama anlayamadığı bir duyguydu bu.

"Sorin, o bunun için doğmuş," dedi Cethin. "Bu onun kaderi."

"O kendi kaderini yaratır," dedi basitçe, sonunda bakışlarını ayırıp ona baktı.

"Öyle," diye cevap verdi. "Birkaç şeyle ilgilenmem gerekiyor. Misafir istemediğinize göre gitmeden önce sizi bir yere bırakmamı ister misiniz?"

"Hayır," diye cevap verdi. "Döndüğünde benim için birini gönderin."

"Bir şeye ihtiyacın olursa, ateş mesajı gönder." Cethin'in gözleri onun üzerinde gezindi ve Sorin onun güç seviyesini ölçtüğünü anladı. Bu kadar zor olmamalı. Scarlett daha yeni

ondan çekildi. Neredeyse boşalmışlardı ve eskiden olduklarının çok az bir kısmıydılar.

Cethin'in yüzündeki ifadeden Sorin'in de aynı şeyi anladığı anlaşılıyordu.

Avonleyan Kralı bir kez daha başını salladıktan sonra diğerleri gibi gözden kayboldu ve Sorin kendini yalnız buldu. Geleceğinin böyle mi olacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Herkes savaşımaya giderken güvende olmak için geride bırakılmak. Callan'ın sürekli olarak savaşın dışında kalmaya zorlanmasına duyduğu öfkeyi aniden anlayabildi.

Yine de bu farklı olacaktı. Callan dövüşmek için eğitilmemişti. Sorin öyleydi. Yüzyıllardır eğitilmişti. Kenara itilmeyecekti. Tamamen değil.

Malikânenin kapısından geçip Aimonway'e giden ana yola çıkarken kendi kendine sürekli bunu söylüyordu. Scarlett kendi kaderini kendi yaratmıştı, ama belki de bu hep onun kaderiydi. Onu bulmak. Onu Ateş Sarayı'na getirmek. Kendini ve gücünü bulmasına yardım etmek. Karanlıkta onu sevecek ve böylece her zaman olması gereken kraliçe olacaktı.

Ama bu onu nerede bıraktı?

Ateş Divanı'nı en güçlü yönetir. Bu artık o değildi. Bu...

Eliza.

Eliza Ateş Sarayı'nın gerçek hükümdarı olacaktı. Bunun için ona asla meydan okumayacaktı. Hayır, taht için savaşmasının tek yolu başka birinin ona meydan okuması ve kazanmasıydı. Bu da şu noktada zor bir görev olmazdı.

Belki de en iyisi bu olurdu? O Ateş Prensiydi ama aynı zamanda Batı Saraylarının Kralıydı. Belki de dikkatinin ikisi arasında bölünmemesi daha iyi olurdu. Scarlett'in ikincisi olabilir, ona danışmanlık yapabilir ve eşi olarak onun yanında hüküm sürebilirdi. Onu gerektiği gibi koruyamasa bile, bu tatmin edici bir hayat olurdu.

artık. Cassius ve Cyrus'a sahip olacaktı. Rayner ve Eliza. Briar. Onun için hayatlarını verirler, onu savunurlar, o artık yapamadığında onu güvende tutarlardı. Perde'nin yarısını geçtiğinde bunu kanıtlamışlardı. Bir şekilde, onun başka yollarla peşine düşmesini engellemişlerdi.

Belki de gelmemişlerdi. Cethin onun için geldiğini söyledi, Arius'un gazabını göze aldı, Serafina ile takas yaptı. Bu olmadan.

O olmasaydı, Perde'nin ötesinde olacaktı ve Scarlett'in onu bulmak için Perde'yi parçalayacağından hiç şüphesi yoktu.

Bir martı çılgılığı onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve kendini, Scarlett'in gerçek mirasını öğrendikleri gece Cethin'in onları getirdiği Sidora heykelinin önünde dururken buldu. Ellerini cebine sokarak heykelin altındaki yazıyı tekrar okudu. İster kabul etsin, ister etmesin, bunun Scarlett'le ilgili olduğuna hiç şüphe yoktu. Eninde sonunda kabul edecekti. Her zaman olduğu gibi, her şeyi kendi zamanı içinde değerlendirdikten sonra.

Ancak kehanette ona atıfta bulunulduğu açık olsa da, bu yine de kehanetin diğer kısımlarının yorumlanması için bir alan bırakıyordu.

"Burada bir tapınağı olduğunu biliyor muydunuz, Prens?"

Sorin sese doğru döndüğünde Beatrix'i heykelin bulunduğu küçük avlunun etrafındaki banklardan birinde otururken buldu.

"Ben yapmadım," diye cevap verdi.

"Tam olarak burada değil," dedi. "Şehrin dışında. Buradan arabayla iki günlük mesafede. Benim gibi daha yavaş bir tempoyu tercih ediyorsanız üç gün."

"Orada mıydın?" diye sorarak ona doğru ilerledi. Eğildi ve yanına oturmadan önce yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Öyle," diye cevap verdi, sıraya yaslanmadan önce elini birkaç kez okşadı. "Yüzyıllardır oraya gitmemiştim."

Dönüp kadının yüz hatlarını inceledi. Ağarmış saçları, menekşe rengi gözleri, yaşlanmış cildi. Yıllardır Ateş Divanı'nın hizmetindeydi, ondan önce babasına ve büyükbabasına hizmet etmişti ama Büyük Savaş sırasında hayatta olduğu hiç aklına gelmemiştir. Öyle olmalıydı, diye düşündü. Alfa ve Beta savaş sona erdiğinde çocuktuk, birkaç on yaşındaydı. Eğer onlar o sırada hayattaysa, Beatrix'in de o sırada hayatta olduğunu düşünmek zor değildi. Sadece bundan hiç bahsetmemiştir.

"Daha önce Avonleya'da bulundun mu?" diye sordu, kadının başka ne gibi sırları olduğunu merak ederek.

"Ben çok gençken, hâlâ bir Cadiyken," diye cevap verdi, bakışları Sidora'ya geri dönerken. "Annem Sidora'nın meclisinin bir üyesiydi ve Saylah'la birlikte bu dünyaya geldi."

"Saylah'ı tanıyor musun?" diye sordu sertçe.

Beatrix başını salladı. "Burada doğdum ama ben beş yaşındayken Edria'nın öbür tarafına gönderildik. Saylah'ı hiç görmedim. Buradayken Sidora Tapınağı'nın dışında yaşadık. Saylah bir zamanlar bu dünyayı terk etti. Geri döndüğünü bilmiyordum. Ta ki biz buraya gelene kadar."

Sorin tekrar heykele döndü ve onun söylediklerini anlamaya çalıştı. "Kraliçe Selinya'nın Saylah olduğunu bilmiyor muydun? Avonleya'nın geri kalanı gibi mi?"

Beatrix başını salladı. "Bu bilgi seçkin birkaç kişi tarafından biliniyordu. Kıtamızda bunu bilen sadece üç kişi artık Peçe'nin bu tarafında dolaşmıyor. Yüce Cadı bile onu sadece Selinya olarak tanıyordu, başka bir şey değil."

"Ama neden?" Sorin sordu.

"Buna sadece tanrıçanın kendisi cevap verebilir. Sırları, onları saklayanlarla birlikte öldü."

Aralarına bir sessizlik çöktü, Sorin bu bilgiyi çözmeye ve ona bir sonraki soruda ne soracağını bulmaya çalışıyordu ama kadın tekrar konuştu. "Kıtamızda bir kardeş tapınak var. Kahin için."

"Juliette'in bir tapınağı mı var?"

Beatrix sıcak bir şekilde gülümsedi. "Öyle. Bu kadar az erkek Cadı olmasının nedenini biliyor musun?"

Sorin ona göz kırptı. "Çünkü Cadılar erkekleri hor görür, kendi erkekleri de dahil."

"Peki bunun neden böyle olduğunu düşündünüz mü?"

Yapmamıştı. Pek sayılmaz. Her zaman böyleydi.

"Anlamak için size iki kız kardeşin hikayesini anlatmalıyım."

Sorin devam etmesi için başıyla onayladı, "derslerinin" nostaljisi üzerine çökmüştü. Bu noktada dikkatini dağıtacak her şeyi memnuniyetle karşılardı.

"Bu dünyada bilinenlerden daha fazla tanrı var," dedi Beatrix. "İki tane Küçük Tanrıça var. Aslında kardeş tanrıçalar. Taika ve Zinta, büyü ve büyücülük tanrıçaları. İkisi de bir amaç için yaratıldı. Biri Başlangıçlara hizmet etmek için, diğeri de Sonlara hizmet etmek için."

"Biri Achaz'a sadık, diğeri Arius'a," dedi Sorin. Beatrix başını salladı. "Taika Arius'a hizmet eder. Zinta Achaz'a hizmet eder."

Achaz, Saylah ve Temural'ın varlığını öğrendiğinde, bunu kendisine karşı bir başka hakaret olarak algıladı. Arius'la aralarındaki kan davası zaten büyüyordu ve Achaz hem kendi yeteneklerine hem de büyü yeteneklerine sahip bir çocuk istiyordu. Hem Zinta hem de Taika onu reddetti, bu yüzden Achaz ikisini de cezalandırdı. Bir dişi ve erkek Cadı arasındaki her birliktelik ikiz doğururdu. Her zaman kız kardeş olurlardı ve kendilerini her zaman birbirlerine karşı bulurlardı. Biri aydınlığa ve başlangıçlara, diğeri karanlığa ve sonlara çekilirdi. Bu laneti reddettiler ama tarih bunun gerçekten de bir lanet olduğunu kanıtladı. Kardeş Cadılar doğduğunda, tarihi birden fazla şekilde altüst ederler. Denizin ötesindeki Kahin bunun sadece bir örneğidir."

Sorin, "Juliette'in bir kız kardeşi yok," diye karşı çıktı. "Hayır, ama annesinin var."

Sorin daha dik oturdu. "Hazel. Yüce Cadı ve Juliette'in annesi kardeşler. İkiz olduklarını fark etmemiştim."

"Bu bilinen bir gerçek değil."

"Ama bu aynı zamanda babalarının bir Cadı olduğu anlamına gelmez mi?" "Öyle olurdu," diye kabul etti Beatrix. "Bu onların babalarının çok güçlüler. Hazel daha büyük, bu yüzden anneleri Solduğunda Yüksek Cadı oldu."

"Peki ya babaları?"

"Büyük Savaş'ta öldürüldü."

Sorin başını salladı. "Ama size anlatmam gereken kız kardeşler bunlar değil. Ancak şunu bil ki, eğer Hazel Arius'un soyundan gelen Scarlett'e sadıksa..."

"Sybil Achaz'a ve dolayısıyla Alaric'e sadıktır." Beatrix başını salladı.

Bu pek çok şeyi açıklıyor. Elin, Kara Sendika'daki şifacılar Yerleşkesi'nde Sybil ile yakın çalışmıştı. Eğer bu geçmişi bilmiyorsa, bir şekilde biliyor olsa bile, muhtemelen Hazel ve Sybil'in ikiz olduklarını bilmiyordu. Alaric sadece Sybil Elin'yi izlediği için ne kadar şey öğrenmişti? Sybil bundan önce Deimas'a hizmet etmiş miydi?

Beatrix, "Başka dünyalarda Taika'ya Büyücü, Zinta'ya da Büyücü Kadın denir," diyerek onun düşüncelerini böldü.

Sorin başladı. "Büyücü m?"

Cadı'dan daha önce hiç duymadığı mizahsız bir kahkaha geldi. "Kara Salonlar'ın altında kilitli olan kişi Zinta değil. Bu hücreler bir tanrıçayı, hele hele bir büyü tanrıçasını ve kan büyüsü ustasını barındıramazdı. Ancak onun kızı..."

"Bana bir tanrıçanın kızının Kara Salonlar'ın altında hapsedildiğini ve kimsenin bundan haberi olmadığını mı söylüyorsunuz?"

Beatrix onun elini tekrar okşayarak, "Onu oraya koyanlar biliyordu," diye cevap verdi. "Elin ve Henna biliyordu."

"Bir tanrıçanın kızını nasıl hapsetmiş olabilirler? Glydler ama o kadar da güçlü değillerdi," diye karşı ıktı Sorin.

"Haklısınız. Onu hapsedenler onlar değil. Annem yaptı. Bunu yapmanın bedeli onun hayatıydı," diye yanıtladı. "Zinta'nın soyundan gelen birinin aynı kişiyi hapsedmesi gerekti."

"Annen Zinta'nın soyundan mı geliyordu? Sen bir Avonleyan mısın?"

"Hayır, Sorin. Annem buraya geldiğinde beni zaten taşıyordu. Ben Zinta'nın soyundan gelsem de, annem onun kızıydı. Taika ve Zinta, Achaz'ın lanetinin gerçek olduğunu anlamadan önce birer ikiz doğurmuşlar. Annem Büyücü'nün kız kardeşiydi," dedi Beatrix sakince.

"Neden tüm bunları bizden saklıyorsun? Benden?" Sorin sessizce sordu. Kendini acı ve küçümsenmiş hissetmekten başka bir şey yapamıyordu.

"Ateş Divanı'na sadakat nişanı taşıdığım tek nişan değil genç prens," diye cevap verdi. "Bir keresinde bana babana cevap verdiğimi söylemiştin."

"Ve senin cevabın 'Ben mi?' oldu." Sorin söyledi.

Beatrix başını salladı. "Sidora tarafından Ateş Divanı'na hizmet etmek üzere gönderildim. Annem de öyleydi. Arius'a hizmet etti. Taika'nın kızlarından biri olarak Sidora'nın meclisine katıldı. Onunla birlikte seyahat ettim ve Büyücü'yü hapsedmek için hayatını verdiğinde görevi devraldım. O fedakârlık olmasaydı, bu dünya çok farklı görünürdü."

"Maraanların zaten burada olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır. Muhtemelen düşündüğünün aksine, sana yardım etmek için tüm cevaplara ya da engin bilgilere sahip değilim Sorin. Ancak tamamlamak için yüzyıllardır beklediğim bir görev verildi bana," dedi.

Sorin ne diyeceğini bilemiyordu, bu yüzden arkasına yaslandı ve onun devam etmesini bekledi.

"İki kız kardeşin hikâyesinin geri kalanını biliyorsun," dedi. "Annem Büyücü'nün tuzağa düşürülmesine ve hapsedilmesine yardım etti. O hapsedildiğinde, Avonleya'nın etrafındaki koğuşlar çoktan kalkmıştı. Annem onun yeteneklerini elinden alarak bu dünyadaki Cadıları ve Şekil Değiştirenleri yarattı.

Fae. Büyücü bu dünyaya nasıl ve ne zaman geldi, bilmiyorum. Diğer diyarlarda ne gibi tahribatlar yarattığını da bilmiyorum. Achaz'ın gözdelerinden biri oldu."

Sorin'in kendini bu küçük avluda bulmasının üzerinden o kadar çok zaman geçmişti ki, güneş batmaya başlamış, ortalığı yumuşak turuncular ve pembeler kaplamıştı.

"Neden şimdi?" diye sordu. "Neden tüm bunları bana şimdi anlatıyorsun?"

"Çünkü bilgi güçtür, genç prens," diye yanıtladı Beatrix. "Ben Cadılar arasında bir Bilge, bir bilgi bekçisi olarak kabul edilirim." Cüppesinin kolunu geri çekerek kolundaki altın bir İşareti ortaya çıkardı. Bu ne siyah bir Fae İşareti ne de gümüş bir Avonleyan İşaretiydi. Bu tamamen farklı bir şeydi. "Perdeyi geçtiğim güne kadar saklamakla yükümlü olduğum bazı bilgiler."

Gözleri onunkilere kaydı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Gülümsemesi ona her zaman verdiği gülümsemeydi. Sıcak ve sabırlı. "Ölüm hepimiz için öyle ya da böyle gelir, Sorin. Bu topraklara döndüğümde günlerimin sona ereceğini uzun zamandır biliyordum." Önlerindeki heykeli işaret etti. "Bu Sidora'nın kendisi tarafından önceden bildirilmişti."

"Yapamazsın... Bunu sensiz yapamam," dedi boğazına dolan duygularla savaşıyor.

Bu kadın her şeyde onun yanında olmuştu. Onu tüm hayatı boyunca tanımıştı. Ona öğretti, yol gösterdi. Ailesinin Esmeray tarafından öldürülüşünü izlediğinde yanındaydı. En kötü zamanlarında yanında olmuş, her şeyden vazgeçmek istediğinde ona Kader'e güvenmesini söylemişti. O ve Scarlett kendisinden bir evlilik töreni yapmasını istediklerinde mutluluk gözyaşları dökmüştü. Onların ikiz alev bağı kutsamıştı. O bir aileydi. Hayatında değişmeyen tek şeydi. Ve şimdi ona, onu terk edeceğini mi söylüyordu? Hediyelerini, ikiz alev bağı kaybetmenin ortasında, onu da mı kaybedecekti?

Duygularını geri yuttu. "Ne zaman?"

"Bu gece," diye yanıtladı. "Güneş battığında, Solacağım."

"Bu gece mi?" diye tereddüt etti. "Ben... Neden bana daha önce söylemedin?"

Uzandı ve onun yanağını okşadı. "Bugünlerde taşıyacak yeterince yükünüz var Ateş Prensi. Bu, taşımanız gerekmeyen bir bilgiydi."

"Buna hazır değilim," dedi, iki damla gözyaşının süzülmesini umursamadan. Onu herkesten daha çok ağlarken görmüştü.

"Birlikte yüzyıllar geçirdik Sorin," diye cevap verdi, eli adamın yüzünden çekilirken.

"Her şeyimi kaybetmek üzereyken beni terk edemezsin. Gücümü. Benim bağım. Bir şey olmalı
."

"Sorin Aditya," dedi sertçe, ellerini onun ellerinin arasına alarak. "Ben uzun ve iyi bir hayat yaşadım. Peki ya sen? Savunmasız bırakılmadın. Artık damarlarında ateş taşıyorsun diye ya da bağın farklı görünecek diye seni terk etmeyecek."

"Aramızdaki bağ yok olacak," diyerek her şeyin üstüne bir de bununla yüzleşmenin yarattığı histeriyi bastırdı.

Kaşları çatıldı. "Çalışma masama tırmanıp şu ya da bu konuda homurdanan o küçük çocuk gibi konuşmaya başladın."

"Mızmızlanmıyorum," diye homurdandı.

"Sadece küçük bir çocuk uğruna ölmeye değer bir aşk bulduğu için şikayet eder."

"Bu konuda şikayetçi değilim."

"Bağınız, onu nasıl oluşturduğunuzdur, genç prens," diye yanıtladı, parmaklarını küçük ellerinin içinde sıkarak.

"Olmayacağım..." Tekrar yutkundu, bunu yüksek sesle söylemek istemiyordu çünkü bu onu gerçek kılacaktı. Ancak güneş hızla batıyordu ve her zaman dinlemek ve bilgece tavsiyeler vermek için yanında olan dişi, birkaç dakika içinde bunu yapmak için artık burada olmayacaktı. "Hiçbir şeyim olmayacak

Artık ona bir şey sunamam. Onu koruyamayacağım. Kendi gücünü beslemesi için ona gücümü veremeyeceğim. Onun yanında savaşmam."

"Sen gücünle tanımlanamazsın, Sorin. Ve ben bir Kahin olmayabilirim ama paylaştığınız sevginin bu dünyaya ya da başka bir diyara ait olmadığını görebiliyorum."

Ellerini bıraktı ve ayağa kalkarak heykele doğru ilerledi. Parmağını heykelin altına kazınmış yazıtın üzerinde gezdirdi. Dili nasıl okuyacağını biliyor olmalıydı çünkü sondan ikinci satırda durdu.

"Sanırım bir Prens düştüğünde bir Kralın yükseldiğini göreceksiniz," diye düşündü. Omzunun üzerinden baktı, menekşe rengi gözleri onunkilerle buluştu.

"Gücsüz bir kral," diye mırıldandı Sorin.

Ellerini cüppesinin içinde kavuşturarak içinden homurdandı. "Bugünden sonra öğretilerimden hiçbirini hatırlamazsan Sorin Aditya, bilginin güç olduğunu unutma. Nereye bakacağını ve kime soracağını bilersen her şeyin cevabını bulabilirsin. Ateşten daha fazla güce sahipsin. Bunu sakın unutma."

Gözleri kararan gökyüzüne daldı, sonra tekrar onunkilere indi, şefkat dolu bir sıcaklıkla. "Neredeyse zamanı geldi."

Ayağa kalktı ve birkaç uzun adımda ona doğru ilerledi. Tanıdığı en güçlü insanlardan biri olmasına rağmen, bu dünyadaki hayatının bu son dakikalarında küçük ve zayıf görünüyordu. Eğilip onu sıkıca kucakladı, gözyaşları artık serbestçe akıyordu.

Geri çekildi, elleri onun omuzlarını kavradı. "Kıtımızdaki Kahin'i ziyaret ettiğimde, Sidora benimle oradaki tapınakta buluştu. Bana bu günden o zaman bahsetmişti. Ayrıca Soluşumun gerçekleşeceği gün, sakladığım ismi başkalarına vermem gerektiğini de söyledi." Bir elini kaldırdı. "Siz sormadan söyleyeyim, bu ismin anlamını ya da ne gibi bir değer taşıdığını bilmiyorum. Sadece ben öldükten sonra bir noktada ihtiyaç duyulacak. Başka kimseyi düşünemiyorum.

Bu bilgiyi ihtiyaç duyulana kadar güvende tutacak kadar güven."

"Ama nasıl bileceğim?" Sorin sordu.

"Bilgi güçtür, genç prens. Bunu daima hatırla." Bir kez daha onun yanağını okşadı. "Seninle çok gurur duyuyorum Sorin. Senin bir Prens olarak bymenini izlemek ve Saray'ında hizmet etmek benim için en büyük onurlardan biri oldu. Bunca yıldır benim için ta yapraklarını kopardığın için teğekkr ederim."

Beatrice onu bir kez daha sıkıca kucaklarken Sorin gözyaşlarının arasından bir kahkaha attı. Güneş ufku altına battı ve Beatrice onun kollarından ayrılırken ona son bir söz fısıldadı.

Elinde hava, kulağında bir isim ve göğsünde bir ağrı kalmığtı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett onları havada, denizin üzerinde, kıtanın merkezine kadar götürdü. Tam da istediği yerde ortaya çıktılar.

Ebedi Nekropol. Rydeon'ın bu kısmı tamamen düz ovaydı. Saklanacak bir yer yoktu, bu da karanlığın örtüsü altında gelme ihtiyacını daha da artırıyordu. Muhtemelen bir yerlerde Alaric'i varlıklarından haberdar eden bir koğuşun patlamasına neden olmuşlardı. Harekete geçmeleri gerekiyordu.

Ama o kadar insanla o kadar uzağa gitmek çok zordu ve Rayner'a çenesini sallayıp onu duman ve küllerin arasında casusluk yapmaya gönderdiğinde zor nefes alıyordu. Nefesini kontrol etmeye çalışırken ellerini dizlerine dayamıştı. Cassius onun üst kolunu kavradı ve kadın ona baktı.

"İyi misin, Seastar?"

Başını salladı, bakışları Cyrus'a kaydı. Cassius'un tekrar bir Kaynak edinmesi konusunda tartıştıklarından beri ikisi... farklıydı. Cassius ona bu konudan hiç bahsetmemiş, hiçbir şey olmamış gibi davranmıştı. Cyrus ona hâlâ reddettiğini ama artık bu fikre tamamen karşı olmadığını söylemişti, bu ne anlama geliyorsa artık. Geri döndüklerinde bu konuda endişelenecekti.

Cyrus Drake'in yanında durduğu yerden onları izliyordu, Eliza ise Rydeon Kralı'nın diğer tarafındaydı. Dudakları ince bir çizgi halindeydi ve Eliza onun yanında Razik yerine kendisinin olmasını tercih edeceğini biliyordu. Sorin'in sadık ikincisi, prensinin ikiz ateşine göz kulak olmak istiyordu.

Sorin'le arasındaki bağı gerildiğini hissedebiliyordu ama hepsi bu kadardı. Onunla konuşmaya, burada olduklarını ve her şeyin yolunda gittiğini söylemeye çalıştı ama sözcükler bağı içinde kaybolup gitti. Bir yanıt alamadığında, bunun sadece onun kendisini duymadığı anlamına geldiğini varsayabildi.

Bu da o zayıfladıkça aralarındaki bağı da zayıfladığı anlamına geliyordu.

Doğrulurken başını salladı ve düşüncelerini temizledi. Önce bu. Sonra Sorin. Her seferinde bir şey. Sorin'den geride durmasını istemesinin tüm amacı dikkatinin dağılmamasıydı.

Rayner bir an sonra ortaya çıktı, dönen gözleri karanlıkta onunkileri buldu. "Girişte beş seraf var. Birinde su büyü vardı, diğerlerini görmedim. Gökyüzünde daha fazlası olduğundan şüpheleniyorum ama bulutlarla kaplı olduğu için bir şey söyleyemiyorum."

"Nekropol'e girdiğimizde duvarlar yüksek ve geçitler dar. Bu bize bir avantaj sağlıyor. Öylece üzerimize atlayamazlar," dedi Scarlett ve arkasına uzanarak kapüşonunu başının üzerine çekti. "Rayner önden keşif yapacak, Azrael ve Callan da Nekropol'e girdiğimizde önden gidecekler. Ben Cass ve Razik'le birlikte hemen arkalarında olacağım. Briar en sonda, Hale ve Drake onun arasında, Eliza ve Cyrus'la birlikte. Eğer bu işe yararsa, büyüye hemen erişebilirsiniz. Eğer Alaric ortaya çıkarsa, güçten yararlanamaması için tüm gücü söndürün," diye emretti. "Onunla çatışmaya girmeyin. Eğer bir şeyler ters giderse, yakınınızdaki birine sorun. Lord Tyndell'in gerçekliği değiştirebileceğini unutmayın. Aynı anda birden fazla kişinin zihnine sızıp sızamayacağını bilemem. Umalım da öyle olmasın. Sorusu olan var mı?"

"Hadi gidelim," diye homurdandı Azrael. "Buradaki büyümüze ne kadar çabuk erişebilirsek o kadar iyi."

Scarlett başını salladı. Fae'lerin hepsi büyülerinin olmamasını oldukça iyi karşılıyorlardı. Geçen sefer geldikten sonra ne beklmeleri gerektiğini biliyorlardı, buna olabildiğince hazırdılar, ama hepsi bunun işe yaramasına güveniyorlardı. Kısacası, hepsi ona güveniyorlardı.

"Hadi bir ateş yakalım," diye mırıldandı, Rayner tekrar dumanların arasında kaybolurken gölge kurtlar onun önünde şekillendi ve sinsice ilerledi. Cassius ve Razik onun yanında yerlerini aldılar. Nekropol'e girdiklerinde Callan ve Azrael liderliği ele alacaktı, şimdilik o ve ejderhalar vardı.

İlk bir kilometre boyunca her şey sessizdi, Nekropol girişinin dışındaki mangallar parlak bir şekilde yanıyor ve yaklaştıkça daha da büyüyordu. Gölge kurtları titremeye başladığını hissettiğinde gerildi. Gölge kurtları karanlığa doğru ilerledi ve bir saniye sonra iki acı homurtusu havayı doldurdu. Önlerindeki boşluğa yıldız ateşi gönderiyordu, iki serafın kanatları, kara alevler saniyeler içinde ikisini de yutmadan birkaç dakika önce tutuştu. Cassius'a dönerek, eli hâlâ havada olan ona karanlık bir şekilde gülümsedi. Adımlarının ortasında durmuş gibi görünen Razik'e döndü.

"Sorun mu var?" diye sordu.

"Şu anda bunun için neden seninle gelmemi istediğini merak ediyorum," diye cevap verdi.

Uzandı ve onun omzunu okşadı. "Seni kurtaramadığımız için üzgün müsün?"

"Dokunma bana."

Scarlett homurdandı, kurtları önlerinde volta atıyordu. Tekrar hareket etmeye başladıklarında onları önden gönderdi. Nekropol'ün merdivenlerinden birkaç yüz metre uzaktayken Rayner ortaya çıktı. Cassius aşağı inerek Rayner'in onun yanında yürümesine izin verdi.

"Bizi bekliyorlar. Daha fazlasını çağırdılar. Şu anda on kişiler," diye rapor verdi.

Başını salladı. "Yanımızda kaç kişi olduğunu biliyorlar mı?"
"Hayır. Gözcüleri geri dönmedi," dedi karanlık bir sesle.
"İyi işti."

Başını salladı ve omzunun üzerinden konuşmak için döndü. "Kralları korumaya devam edin. Etraflarında kalkanlar olacak ama yanlarında her zaman birileri bulunacak. Basamakların dibine ulaştığımızda bölgeyi aydınlatacağım. Briar ve Azrael, su serafını bulun ve onunla ilgilenin. Biri onlarla ilgilenene kadar onları yerde tutmak için kanatları ateşe vereceğim. Cass ve Razik gerektiği kadar yardım edecekler ama hepimiz gücümüzü korumaya çalışıyoruz. Boğaz ve göğüslere saplanan bıçaklar işe yarar ama tek şansınız olacak. Yere düştüklerinde kimi indirebilirlerse onu indirmek için eğitildiler."

Tüm bunları biliyorlardı ama planı bir kez daha tekrarlamaktan zarar gelmezdi. Sessiz bir onaylama vardı, ölümlü krallar işlerini yapmalarına izin veriyorlardı. Callan ve Drake buna alışkındı ama Hale'in ne düşündüğünü merak ediyordu. Onun gerçek dünyada savaş deneyimi olmadığından emindi. Eğitim almış ve bazı Avonleyanlıların eğitimini izlemiş olabilirdi ama bu? Savaşın tam ortasında olmak? Bunu ne zaman deneyimlemiş olabilirdi ki?

Basamakların dibinden birkaç adım ötede gökyüzüne yıldız ateşi fırlattı. Basamakların tepesi aydınlandı, tıpkı Rayner'ın söylediği gibi on seraftan oluşan bir sıra tepede bekliyordu. Durmadı, duraksamadı. Kurtları bir adım önünde, adım adım yukarı çıkmaya devam etti.

"Sadece bizim için bir karşılama partisi mi?" diye sordu.
"Ne kadar düşünceli."

Gözlerinin arkasındakilerin hepsinin üzerinde kaymasını, onları içine almasını, hesaplamasını izledi. Basamakları yarılarmıştı ki merkeze yakın biri, "Biz bu işi havadan hallederken siz nasıl bir şey yapacaksınız?" dedi. Onun sözleriyle seraphların yarısı gökyüzüne çıktı, oklar

yaylara takıldı ve onlara nişan alındı. "Efendiniz buraya gelene kadar sessizce oturarak pek çok hayatı kurtarabilirsiniz."

"Çok şirin," diye düşündü, hepsinin etrafına bir kalkan yerleştirirken. "Görünüşe göre efendiniz size buradaki ejderha arkadaşımın bahsetmeyi ihmal etmiş. Onun ateşi arkadaşlarınızı saniyeler içinde küle çevirdi."

"Cadı çocuktan haberimiz var," diye tekrar alay etti Seraph. "Neden bütün okların ona yöneldiğini sanıyorsunuz?"

"Ah, ben diğerini kastetmiştim," dedi Razik'e doğru başını sallayarak. Elini ağzına götürdü ve elinin arkasından fısıldayarak alay etti. "Aramızda kalsın, orada bir av alamadığı için biraz huysuz, bu yüzden sanırım arkadaşlarınıza ilk atışı onun yapmasına izin vereceğiz. Bu adil görünüyor, değil mi?"

Razik yavaşça dönüp ona inanamayarak baktı, gözleri şimdiden parlak mavi parlıyordu, göz bebekleri dikti. Kadın tatlı tatlı gülümsedi. "Eee?"

Gözlerini devirdi, sırtından kanatları koptu ve havaya fırlarken vücudundaki pullar dalgalandı. İki seraf daha ne olduğunu anlayamadan kül olmuştu. Cassius bir sonraki an havadaydı, Cyrus basamakların tepesine ulaştıklarında sorunsuzca onun yerine geçti. Oklar önlerindeki kalkandan sekti ve aynı şeyin ölümlü kralların etrafındaki kalkanlara da isabet ettiğini hissetti. Yukarı baktığında Cassius ve Razik'i havada kalan iki serafla çarpışırken buldu.

Sırtındaki ruh kılıcını çekti, yıldız ateşi kılıcın etrafını sarıyordu. "Şuradaki," dedi Cyrus'a. "Önce onu halledeceğiz."

Toprak büyüüne sahip bir seraph kalkanını aşmaya çalışıyordu ama bir an sonra kanatları alevler içinde kaldı. Cyrus tam saldırdığı anda kalkanını indirdi ve tek bir hamlede adamın sırtından bir kanadı kesti. Scarlett adamın boğazından göbeğine doğru bir kesik atarken, kan püskürdü ve iç organları yere düştü.

"Anala adına," dedi Cyrus. "Boğazını öylece kesemez miydin sevgilim?"

"Bir ustam olduğunu ima eden oydu," diye alay etti, yıldız ateşi bıçağındaki kanı yakıp yok ediyordu.

Cassius ve Razik yanlarına inerken, "Yeterince makul," dedi.

Döndüğünde Rayner'ın bir başkasının arkasında, serafın boğazına bir hançer sapladığını gördü. Seraph boğazını sıkarken, parmaklarının arasından kan akarken işini bitirmesi için yıldız ateşi gönderdi.

Ölümlü krallar kenara çekilmişti. Briar, Azrael ve Eliza önlerindeydi ve kalan üç serafla çarpışıyorlardı.

"Her birimiz için bir tane," diye düşündü, ileriye doğru yürürken. "Bu şekilde hâlâ önde olacağım."

"Ne için kurşun?" Razik sordu.

"En çok öldüren," diye cevap verdi geniş bir sırıtışla, yıldız ateşi kılıcını bir kez daha tutuşturdu.

Ta ki üç seraf da onun ö n ü n d e kara alevler içinde kalana kadar.

Ağzı açık bir şekilde Razik'e döndü. "Benim avımı aldın."

"Şimdi ben öndeyim," dedi omuz silkerek. "Sen-"

"Hadi gidelim," dedi Azrael, Callan'la birlikte kemerli geçide doğru ilerlerken onun sözünü keserek. "Lanet olası sihrimi istiyorum ki burada bir şeyler yapabileyim."

Scarlett nefesinin altından homurdanarak onu takip etmeye başladı.

Tüm bu dövüş beş dakikadan az sürmüştü ama bu süre içinde Cassius ve Razik'le birlikte yeteneklerini kullanmıştı. Burada gerektiğinde yeniden doldurabileceği Fae'ler vardı ve Cassius'tan da yardım alabilirdi ama bunların hiçbirisi ideal değildi. Açıkçası Azrael haklıydı. Gitmeleri gerekiyordu. Bu az sayıda seraf için işe yaramıştı ama içeride onları bekleyen daha fazlası varsa, işler riskli bir hal alacaktı.

Geçitlerde sessizce ilerlediler, Scarlett kıvrımların ve dönemeçlerin çoğunu hatırlıyordu. Merkeze varmaları neredeyse bir saat sürmüştü, ama oraya varır varmaz yeniden nefes alabildiğini hissetti. Geçitler çok dardı ve hemen dairesel odanın etrafına yayıldılar. Gözleri anında adamı son kez gördüğü aynalı kapıya gitti. Şimdi sadece odayı ona geri yansıtıyordu. Yaklaştı, parmakları etrafındaki çeşitli sembollerin üzerinde gezindi.

"Nasıl çalıştıklarını biliyor musun?" diye sordu yanındaki Razik'e.

"Ne işe yarıyor?" diye sordu, sesi her zamanki gibi sinirli çıkıyordu.

Çenesini aynaya doğru salladı. "Ayna kapıları. Bu sadece başka bir aynaya mı bağlı? Yoksa bu aynalardan birinin olduğu her yerde insanlarla konuşabilir misin? Cethin'le konuşmak isteseydim, bunu şu anda yapabilir miydim?"

Razik ona göz kırptı. "Farklı krallıklarda sadece Avonleyanlılar tarafından aktive edilebilen farklı aynalar var. Tanrının sembolüyle konuşuyorsunuz. İletişim kurmaya çalıştığınız kişinin o tanrıya bağlı olması gerekir."

Kaşları çatıldı. Cethin'le Rüzgâr Hisarı'ndaki aracılığıyla konuştuğunda, Temural'ın sembolünü inceliyordu. Cethin, Temural'ın ruh hayvanı olan Altaria'ya bağlıydı, bu yüzden bunun mantıklı olduğunu düşündü. Ama son seferinde hiçbir sembolü incelememişti, bu da sadece diğer taraftaki adamın onu çağırdığı anlamına gelebilirdi. Adam da en az onun kadar şaşırmış görünüyordu.

Arius'un sembolünü buldu ve parmaklarını üzerinde gezdirdi. Arius'un soyundan geliyor olmalıydı. Parmak uçlarından sızan siyahlık Cethin'inkine benziyordu; gece kadar karanlık, mürekkep gibi ve kalın gölgeler. Nefesini tutarak dikkatle izledi ama aynada ona bakan zümrüt gözler belirmedi.

"Bizim dünyamızda sadece aynalar mı var? Yoksa başka bir dünyadan birini çağırabilir miyim?" diye sordu.

"Yapmamız gereken daha önemli şeyler yok mu?" Razik kollarını kavuşturarak sordu. "Cethin aynalarla ilgili tarih dersini daha sonra verebilir. Ben etrafta olmadığım zaman."

Scarlett gözlerini devirdi ve odanın ortasındaki taş masaya doğru ilerlemeden önce aynalı kapıya son bir kez daha baktı. Gölgelerin arasından bir parşömen çıkarıp masanın üzerine açtı. Önlerine kıtanın bir haritası yayıldı ve Azrael yuvarlanarak kapanmasını önlemek için her köşeye yerleştirmek üzere birkaç taş buldu.

Mükemmel olduğundan emin olmak için günlerdir Mühür üzerinde çalışıyordu. Ölümlü krallar da pratik yapıyordu. Onları hâlâ izleyecek ve eğitecekti ama en azından bu onların ilk çizışı olmayacaktı. Önce haritadaki ölümlü krallıkların her birine birer tane çizecekti. Kendi ülkeleri üzerinde kanlarıyla izlerini sürmeleri gerekecekti.

Azrael avucunda bir parça kara kalemle avucunu uzattı ve o da önce Rydeon'dakini çizmeye başladı. Şu anda Rydeon'da oldukları için işe yarayacağı kesin olan tek şey buydu ve Fae'lerin hediyelerine erişimini sağlayacak olan da bu olacaktı.

İşaretin ana hatlarını dikkatlice çizdi ve Drake'i çağırmak için yukarı bakmadan önce üç kez kontrol etti. Onu Kral Dalton ve Kraliçe Octavia'nın mezarlarının önünde dururken bulunduğu dudaklarını birbirine bastırdı. Drake taş kazınmış kelimelere bakarken elleri ceplerindeydi. Sonra yavaşça uzandı ve parmaklarını üçüncü bir mezarın üzerinde gezdirdi. Veliaht Prens'in mezarı. Onun mezarı olması gerekiyordu.

"Drake," dedi usulca. "Vakit geldi."

"Scarlett," diye homurdandı Eliza. "Misafirimiz var."

Döndü, gözleri içgüdüsel olarak ayna kapısına gitti ama aynada kimse yoktu.

Sadece yanına yaslanıyorum.

Tamamen siyah giyinmiş, eldivenleri yerinde, elinde bir hançer çeviriyor.

Scarlett, "Tanrı aşkına," diye içini çekti. "Burada ne işin var Nuri?"

"Mesele şu," dedi Nuri hançeri havaya fırlatarak. "Aptal Fae Kraliçesi'ni sakladığımızdan emindim ama sanırım asıl aptal olan sen olabilirsin." Hançeri kalçasındaki kılıfına soktu. "Burada ne halt ediyorsun Scarlett?"

"İlgilenmem gereken bazı şeyler var, Rahibe," diye cevap verdi sıkıca. "Bu yüzden nazıkçe defolup giderseniz çok iyi olur."

Nuri kapüşonunu geri çekti, bal rengi gözleri Azrael'e kaydı. "Bitki Prens, iyi görünüyorsunuz. Kraliçeniz bunu duyduğuna çok sevinecek."

"Kraliçem yanımda duruyor," diye homurdandı Azrael.

Nuri'nin kaşları havaya kalkarken, Scarlett kendi şaşkınlığını bastırarak bakışlarını Nuri'ye dikti. Elbette, Kan Yemini etmişti, ama Talwyn'in yerine onu kraliçesi olarak ilan etmesini hiç beklemiyordu.

"Bu ilginç bir gelişme," diye takıldı Nuri. Birkaç adım öne çıktı ve Azrael, Cassius ve Razik Scarlett'in etrafında gerildiler. Nuri sırttı. Bakışları odada gezinirken, "Yanınızda üç ölümlü var," dedi. Bir parmağını kaldırarak Azrael'in yanındaki Callan'ı işaret etti. "Prens Callan. Yoksa Kral mı? Yoksa sadece Callan mı? Artık gerçekten bilmiyorum."

"Kral," dedi Callan sıkıca.

Nuri, gözleri ve onlarla birlikte parmağı da hareket ederek, "Sevimli," diye cevap verdi. "Drake. Seni gördüğüme sevindim ama buraya gelmen aptallıktı." Bakışları ve parmağı tekrar hareket ederek Hale'in üzerine yerleşti. "Ama seni tanımıyorum." Başını eğdi. "Ama gerçekten, gerçekten tanımak isterdim." Hınzırca gülümsedi, azı dişleri dışarı fırlamıştı. "Beni tanıştırmak ister misiniz, Rahibe?"

"Yeni ölümlüyü tanıyacak biri varsa o da benim, Rahibe."

Scarlett bu kez yüzündeki şaşkınlığı gizleyemedi. Juliette geldikleri geçitten çıkarken öyle değildi. O da diğerleri gibi tamamen siyah giyinmişti.

Kızıl kahverengi saçları omzunun üzerinden örölmüş, kapüşonunun altından dışarı sarkıyordu.

Nuri iç çekti. "Onun için kavga etmek zorunda mıyız? Her zaman önce sen alıyorsun."

Juliette alay etti. "Açgözlü olan sendin. İkizleri paylaşmak için seninle kavga etmek zorunda kaldım."

"Silas aşkına," dedi Azrael. "Üçünüzle aynı ortamda bir daha uğraşamam."

Nuri delice, manyakça bir kahkaha attı, kollarını iki yana açtı ve yavaş bir daire çizerek döndü. "Bu gece ne çok aile toplantısı var."

"Sen neden bahsediyorsun?" Scarlett ses tonu endişe dolu bir şekilde sordu. Nuri biraz deli olabilirdi, ama asla bilmece gibi konuşmazdı.

"Merhaba, Drake."

Lord Tyndell'in sesini duyunca Scarlett'in kanı dondu. Cyrus ve Eliza'nın Drake'in önünde durup kılıçlarını çektiklerini görmek için döndü. Scarlett hemen gölgelerini ona gönderdi; bir panter hırlıyor, gözleri parlıyor ve bir kalkan Rydeon Kralı'nın etrafındaki yerine kilitleniyordu.

"Scarlett, canım," diye azarladı Lord Tyndell. "Gerçekten oğluma zarar vereceğimi mi düşünüyorsun?"

Drake yüksek sesle, "Ben senin oğlun değilim," dedi, ama beti benzi atmıştı. Scarlett bunu odanın öbür ucundan bile görebiliyordu. Yüzünün rengi gitmiş, elleri iki yanında yumruk haline gelmişti. Scarlett buna hazırды, ama Drake, onu buna hazırlamak için gösterdikleri bütün çabalara rağmen hazır değildi.

"Sana böyle mi söylediler?" Drake'in sözleri karşısında Lord'un sesi buz kesmişti.

"Gerçek bu," diye karşılık verdi Drake. "Sen bir Maraan'sın. Ben değilim. Tava değil." Omzunun üzerinden arkasındaki mezarlara, sonra da Lord Tyndell'a baktı. "Buraya gömölmediler, değil mi?"

Lord Tyndell'in çenesinde bir kas kıpırdadı, bu Scarlett'in adamda gördüğü tek öfke belirtisiydi. "O parça-

bok kralı," diye hırladı sonunda.

"Peki ya o?"

Lord'un yüzü anında yumuşadı. "Krallığın batı kesiminde bir kır çiçeği tarlasına gömüldü."

"Onu sen mi öldürdün? Onu öldürdüğün gibi mi?" Drake talep etti. "Neden ben de öldürmeyeyim?"

Scarlett'in tanıdığı bir başka ses, "Bunun ne yeri, ne de zamanı, Balam," dedi.

Sybil. Daha sonra Kara Sendika'daki mevcut Baş Şifacı ve Juliette'in annesi ortaya çıktı.

Nuri heyecanla ellerini bir kez çıırttı. "Parti gibi bir şey."

"Anne," dedi Juliette sert bir sesle.

"Hayal kırıklığı yaratan kızım," diye cevap verdi Yüksek Şifacı. "Seni burada bulduğuma şaşırmadım."

Juliette, "Sen bir başkasının ayaklarına kapanmışken benim Kahin olmam seni çok rahatsız ediyor olmalı," diye karşılık verdi.

"Sana her şeyi ve daha fazlasını verdim," diye tersledi Sybil.

"Bana ne verdiğini çok iyi biliyorum anne," dedi Juliette sakince. "Başkalarına da ne verdiğini biliyorum. Eliné'nin tüm hareketlerini Alaric'e nasıl rapor ettiğini."

Sybil alay etti. "Sanki sen ve Nuri Scarlett için aynı şeyi yapmadınız. Senin bütün amacın buydu. En başta seni ona vermemin nedeni buydu."

"Bana verdiğin birçok şeyden biri, değil mi?"

"Seni nankör küçük orospu," diye hırladı Sybil. "Eğer sana söyleneni yapsaydın, bu dünyaya hükmettiğinde ikimizi de ödüllendirirdi."

"Eğer bu dünyayı o yönetiyorsa," diye düzeltilti Juliette. Şakağına bir kez vurdu. "Gördüğüm pek çok sonuç var. Hepsi birbirinden farklı ama hepsinde sabit kalan bir şey var." Sybil gözlerini kızına dikti. "Tek ödülün ölüm."

Lord Tyndell, "Bu kadar yeter," diye emretti. Bakışları Scarlett'e kaymadan önce kaşları çatıldı. "Bu kadar yeter,

Bütün gece zihinlerinin etrafında kalkanlar var canım. Eninde sonunda kayacaksın."

Scarlett kılıcını çekerek, "Onları bütün gece tutmama gerek yok," diye karşılık verdi. "Sadece seni öldürecek kadar uzun süre."

Lord Tyndell ve Sybil silahlarını çekip temiz ve hassas hareketlerle ilerlerken kaos patlak verdi. Lord Tyndell Cyrus ve Eliza'nın yanına giderken, Sybil Hale'i koruyan Briar'ın yanına gitti.

Juliette ve Scarlett, Nuri'ye doğru ilerlemeye başlamadan önce bakiştılar.

"İkiye bir mi?" dedi Nuri, palalarını çekerek.

"Eğitim gibi olacak," diye cevap verdi Juliette, kınında duran kendi kılıcını sırtından aşağı çekerken.

Scarlett, "Tıpkı eski günlerdeki gibi," diye ekledi.

Cassius'a dönebilmek için ilk hamleyi Juliette'in yapmasına izin verdi.

"Drake'i bu masaya getir Cass. Bunu yaptığında beni ara ki ona İşaret'in izini sürmenin doğru yolunu öğretebileyim," diye emretti, sesi alçaktı.

Cassius başıyla onayladı ve arkasını döndüğünde Nuri'nin Juliette'ten gelen bir darbeyi engellediğini gördü. Bir adım atıp kılıcını savurdu ve Nuri dizlerinin üzerine çöktü, palası bir cınlamayla onun kılıcıyla buluştu.

"Burada olduğunu nereden biliyordun?" Nuri geriye doğru dönüp bir kez daha savunma pozisyonuna geçerken Scarlett'in nefesi kesildi.

"Bir imgelem gördüm," diye cevap verdi Juliette, Scarlett alçalırken dönüp yükseğe saldırdı. Nuri aynı anda hem eğilip hem de zıplamayı başardı ve yere indiğinde dönerek yoldan çekildi. "Yardıma ihtiyacın olacağını gördüm."

"Buraya nasıl geldin?"

Scarlett, Nuri'den gelen bir darbeyi savuşturdu. Juliette, "Bir griffin," diye cevap verdi.

Scarlett bir darbeyi daha savuşturarak, "Kıskanç," diye homurdandı. Bunun için büyü kullanabilir, yeterince çabuk bitirebilirdi ama Drake o masaya oturana kadar Nuri'yi meşgul etmesi gerekiyordu. Hayır.

Lord Tyndell'in onlarla uğraşamaması için herkesin zihninin etrafında kalkanlar tutmaya odaklandığından bahsetti. Büyülü korumalar bir kez indirildiğinde, Fae'ler kendi kalkanlarını kurabileceklerdi.

Juliette homurdandı. "Bunu Baylorin'den bir ejderhaya binen kadın söylüyor."

"Gerçek bir ejderha mı?" Juliette ve Scarlett tekrar ilerlerken Nuri geriye doğru dans ederek sordu.

Juliette bir kez daha sallanarak, "Bir ruh hayvanı," diye cevap verdi.

"Eğlenceli şeyleri hep siz yapıyorsunuz," diye mızızlandı Nuri, dönerek uzaklaşırken. "İşte bu yüzden yeni ölümlüyü almalıyım."

Scarlett, Drake'in neredeyse oraya varmak üzere olduğunu görmek için omzunun üzerinden bakarak, "İkiniz de yeni ölümlüyü alamayacaksınız," diye tersledi. "Beni korumak mı?"

Juliette başını salladı. "Ben de bu yüzden buradayım."

Bu aynı anda hem tedirgin edici hem de uygun bir durumdu.

Scarlett odanın ortasına doğru koştu ve haritayı yerinden oynatmamaya çalışarak taş masanın üzerine atladı. Cassius ve Drake hemen yetiştiler ve onlar yetişir yetişmez Scarlett gölge panterini ayırarak, yıldız ateşinden bir halka hepsini sararken etrafta dolaşacak dört tane daha yarattı. Bu çok fazla büyü, çok fazla güçtü, ama bunda başarısız olurlarsa, ikinci bir şansları olmayacağını biliyordu.

Razik'in gücünü koruduğunu, onları buradan çıkaracak olanın muhtemelen kendisi olacağını anladığını söyleyebilirdi. Bu onun tüm sihrini ve daha fazlasını alacaktı. Bir noktada Cassius'tan yardım almak zorunda kalacaktı.

Cassius Drake'in parmağının ucunu çoktan kesmişti ve Scarlett büyüsunü pek çok farklı yerde sürdürmenin zorluğuna karşı dişlerini sıkarken, "Orta çizginin üstünden başla ve aşağı in, tıpkı çalıştığımız gibi. Ne yaparsan yap, İşaret tamamlanıncaya kadar parmağını kaldırma. Anladın mı Drake?"

Adam başını salladı ve parmağını haritaya götürürken elinin titrediğini görebiliyordu.

"Bunu yapabilirsin Drake," dedi bir panter bir şeye saldırırken yüzünü buruşturarak. "Sen kral olmak için doğdun. Bu senin kanında, varlığında var. Bunu Rydeon için yap. Tava için yap. Annenin ve babanın intikamını almak için yap."

Bu sözler üzerine Drake'in içinde bir şeyler değişti. Drake'in kanı haritayla buluşmadan önce derin, sakın bir nefes aldığını ve orta çizgiyi yukarıdan aşağıya doğru izlemeye başladığını gördü.

"Drake! Dur!" Lord Tyndell'in keskin feryadı odadaki kargaşayı bastırdı. Eliza ve Cyrus onu geride tutarken, Briar tek başına Sybil'le savaşıyordu. "Bunun bedelini anlamıyorsunuz!"

Scarlett, "Devam et, Drake," diye emretti. "Onu dinleme. Yolun yarısına kadar geri git, sonra dibin etrafını dolanan kavisi takip et."

"Hayır!" Lord Tyndell, Azrael'in "Geliyor" demesiyle aynı anda böğürdü.

Scarlett ona baktı, gözlerini yukarıda buldu ve bakmadan serafların inmekte olduğunu anladı.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Henüz bir koğuşları bile yoktu. Fae'lerin büyülerini yoktu. Bu daha başlamadan bitecekti. Kan gölü olacaktı. Cass ve Razik'le bile ancak bu kadar dayanabilirdi.

Aşağı baktı ve Drake'in döngüyü bitirdiğini gördü. "Çapraz çizgiyi sonuna kadar takip et," diye ısrar etti, inen birkaç serafın etkisine karşı titreyerek. Altındaki taş masa hafifçe sarsıldı. "Sakın parmağınızı kaldırmayın!"

Drake bir kez başını salladı, tamamen görevine odaklanmıştı.

"Tepeye ulaştığında kısa çizgiyi aşağıya doğru takip et, sonra tekrar yukarı çık ve uzun girdaplı çizgiyi tamamla," diye talimat verdi ve başını kaldırdığında Veda'nın bir zamanlar sahip olduğu güce benzer bir güce sahip bir seraf gördü. Bir silah çekti

Cyrus'un elinden havadan başka bir şeyle. Hava büyüsü o zaman? Olabilir mi?

"Şimdi ne olacak?" Drake sordu.

"İşte bu!" dedi. "Parmağını kaldır ve geri çekil." Drake yaptı ve Scarlett nefesini tutarak bekledi.

Ve
bekliyorum.

Ve
bekliyorum.

Ta ki teninde bir şey karıncalanana ve onu yıkayana kadar. Bakışları aynı anda Azrail'e yöneldi ve onun elinde uzun bir sarmaşık belirdi. Sarmaşığı çıkardı, gerdi ve bir serafın etrafına dolayarak kanatlarını bağların içine hapsedti. Dikenler belirdi ve tüyleri parçaladı.

Nefes nefese kaldı, büyüsünün bir kısmını Fae'lerden geri çekti ve onların kendi savunmalarını oluşturmalarına izin verdi. Ölümlülerin ve Cassius'un etrafındaki kalkanları sıkılaştırdı. Cassius zihnini korumada ustalaşmaya başlamıştı ama o işini şansa bırakmıyordu.

"Şimdi hepimiz oynayacağız," dedi karanlık bir sesle, masadan aşağıya sıçrayarak. Daha yüksek sesle, "Hale, sıra sende!" diye bağırdı ve bir kenara bıraktığı karakaleme uzanıp Toreall'ın karşısındaki haritaya aynı İşareti çizmeye başladı.

BÖLÜM 37

OceanofPDF.com

CALLAN

C Allana kılıcını kaldırdı ve bir oku yolundan çekti. Yine de omzunu sıyırmadan önce değil. Acıdan tısladı ama oku kontrol etmeye cesaret edemedi.

ve etrafında olup bitenlerden gözlerini ayıramaz.

Bu tam bir kaostu. Fae'lerin hepsi büyülerine sahipti ve her şey patlamıştı. Eliza Azrael'e yardım etmek için yanına gelmişti, ikisi birlikte duvarların tepesinden inen bir serafi indirmeye çalışıyorlardı. Cyrus, Cassius ve Briar ortadaki masanın etrafında toplanmış olan Drake ve Hale'i koruyorlardı, Scarlett ise tekrar şeyin tepesine çıkmış, Hale'e emirler veriyordu. Juliette ve Nuri birbirlerini meşgul eden eşit yetenekte bir savaşa kilitlenmişlerdi ve Razik tekrar havadaydı.

"Odaklan Callan," diye bağırdı Eliza. "Tam da bunun için çalışıyordun!"

Bir başka seraph onlara doğru geliyordu, Eliza'nın alevleri bir an sonra onun kanatlarını sardı. Seraph acı içinde böğürdü ama kılıcını kaldırırken dudaklarında alaycı bir ifadeyle ilerlemeye devam etti. Hava Callan'a çarparak onu geriye doğru itti ama Prens Azrael oradaydı ve onu ayakta tutuyordu.

"Kalkanların içinde kalın," dedi sıkıca, elinde beliren tahta bir kazığı bir serafın üzerine fırlattı

Eliza'ya arkadan yaklaşıyor.

"Hava büyüü var," dedi Callan serafı işaret ederek. Kanatları artık yanmıyordu, belli ki havayı alevlerden emmişti.

"Ah," diye cevap verdi Azrael, kılıcını elinde döndürerek ve söz konusu serapha odaklanarak. "Hiç öldürdün mü?"

"Ne?"

Azrael omzunun üzerinden ona baktı. "Birini mi öldürdün?"

Callan ona göz kırptı. "Hayır mı?"

"Az kaldı," diye yanıtladı Azrael. "Ellerini bağlayacağım ve kanatların icabına bakacağım. Kılıcın boğazından geçecek. Hazır mısınız?"

Gerçekten de az önce ona bir can almaya hazır olup olmadığını mı sormuştu?

Callan cevap veremedi. Toprak Prensi serafın üzerine atıldı, yerden yükselen sarmaşıklar serafın etrafını sararak dikkatini dağıttı ve bir kanadını bedeninden ayırdı.

"Solgard!" Azrael talep etti. "Şimdi!"

Toprak Prensi suratına bir yumruk yedi ve Azrael sarmaşıkları Seraph'ın bileklerine yeterince sıkıca dolamadan önce onu birkaç adım geriye savurdu. Callan kılıcını sıkıca kavrayarak ileri atıldı. Kılıcını kaldırıp doğrudan Seraph'ın boğazına sapladığında bunu düşünmesine izin vermedi. Azrael'in diğer kanadını koparmayı başardığı anda kılıcı büktü. Kan püskürdü ve ılık sıvı yüzüne sıçrarken Callan boğazında yükselen safrayı yuttu.

"Eliza! Ateş!" Azrael bağırdı ve Ateş Generali dönerek yerdeki serafın bedenine ateş fırlattı, ardından tek başına savaştığı serafa doğru döndü. Akıcı ve pürüzsüz. Neden bir Fae Sarayının güçlerine liderlik ettiğine dair hiçbir soru işareti bırakmayan bir beceriyle dövüşüyor ve dönüyordu.

"İyi iş," dedi Azrael, bıçağını pantolonuna silmek için bir dakika ayırarak. "Yine başlıyoruz." Kılıcını yeni inmiş olan bir seraf'a doğrulttu. Callan başını sallayarak Toprak Prensi'yle birlikte ilerledi.

Tekrar ve tekrar seraf'ları alt etmek için çalıştılar. Hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordular. Her birini indirdiklerinde, yukarıdan üç tanesinin daha indiğine yemin edebilirdi. İşin çoğunu Azrael yapıyordu ama Callan'ın kılıcı boğazlardan ve midelerden geçiyordu, onlar çalıştıkça daha fazla kan ve kan sıcıyordu. Ve Callan bunu gerçekten yaptığını fark etti. O da savaşın bir parçasıydı, kenara itilmiş ya da saklanmak zorunda bırakılmış değildi. Azrael bunu tek başına da yapabilirdi ama Callan ona yardım ettiği için büyüsünü koruyabiliyordu. Onları daha hızlı alt edebilirlerdi.

"Callan!"

Scarlett'in sesi arbedeyi bastırdı ve döndüğünde onu hâlâ taş masanın üzerinde gördü.

"Buraya gel!"

Onu duyduğunu belirtmek için başını salladı ve Azrael'e merkeze gitmeleri gerektiğini söylemek için geri döndü. Ama bakışları Eliza'nın arkasından gizlice yaklaşan Juliette'in annesine takıldı. Çok yakındaydı. Çok yakındı.

"Eliza!" Callan bağırdı.

Döndü, başının üzerinde yükselen hançeri görünce gözleri büyüdü. Engel oldu ama yeterince hızlı değildi. Hançer göğsüne saplandı. Ateş Generali siyahlar içindeydi ama Callan kanın anında tuniğini ıslattığını görebiliyordu. Koşuyordu, daha önce hiç koşmadığı kadar hızlı. Yoluna bir seraph çıktı ve Callan sola dönmeye hazırlandı ama bir adım bile atamadan sarmaşıklar seraph'ı yolundan çekti ve aynı anda beyaz alevlerden oluşan bir ok seraph'ın göğsüne saplandı.

Eliza Juliette'in annesini geri itmeyi başarmıştı ama kadın hâlâ bir cadıydı. Bir cadı gibi eğitilmişti. Eliza yine de savaşmaya devam ediyordu. Sybil hançeri çekip çıkarmıştı, ateş alevlenirken yaradan kan fışkırmaya devam ediyordu

Eliza'nın kılıcını indirip havada Cadı'ya doğru savurdu. Sybil kılıcın yönünü değiştirdi ve Eliza kılıcı düşürürken Sybil aralarındaki yere bir şey fırlattı, dumanlar yükseliyordu. Hiçbir şey göremiyordu ama Eliza'nın öksürdüğünü duyabiliyordu.

Pusun içinde sendeleyerek ilerledi ve generali dizlerinin üzerinde, elini göğsüne bastırmış, kanamayı durdurmaya çalışırken buldu. Callan yakından bakınca yaranın sağ tarafta, omzunun altında olduğunu görebiliyordu. Hâlâ ciddiymi ama kalp ve akciğerlerden uzaktaydı. En azından durumun böyle olduğunu umuyordu.

"Eliza," diye homurdandı, onun yanında dizlerinin üzerine çökerek. "Seni... birkaç serafın bağırsaklarını deşerken gördüm," diye soluk soluğa haykırdı.

Sert ve acı dolu nefesler. "İyi işti."

"Mükemmel bir eğitmenim var," diye yanıtladı ve yaraya daha fazla baskı uygulamak için uzanıp elini bastırdı.

"İksir... sihrimi bastırdı," diye tısladı. "Biz... bir Cadı beklemiyorduk."

Azrail'in henüz yanlarında olmamasının nedeni bu olmalıydı. Hâlâ etrafında dalgalanan dumanı içine çekerse ne yapacağını biliyordu.

"Kudretli Ateş Generali," diye mırıldandı Sybil alaycı bir sesle, sislerin arasından adım atarak. Uzun boylu ve zayıftı, kızıl kahverengi saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü. Ellerinde iki uzun bıçak vardı. Menekşe rengi gözleri ona kaydı. "Ve tahttan indirilen Veliaht Prens. Canınızı aldığım için ödüllendirileceğim."

Eliza'nın eli geldi, bileğini kavradı. Kılıcını dumanın içinde bir yere düşürmüştü ama Eliza'nın kılıcı arkasında duruyordu. Tırnaklarını Eliza'nın etine geçirdi ve Eliza onun gri gözleriyle karşılaştığında ne yapmasını istediğini tam olarak anladı. Yavaşça arkasına uzandı ve kılıcı parmaklarının altında hissetti. Parmaklarını kılıcın etrafına doladı, kılıç avucunu ve parmaklarını keserken kan akmaya başladı.

Sybil yavaşça ilerledi. "Yıllar önce, Wraithler seni her gün ziyaret ederken seninle ilgilenmeliydi," diye devam etti. "Şey, sanırım sadece biri gerçekten. Scarlett için yatağını paylaşıırken o güzel boğazını kesmek ne kadar kolay olurdu. Bunun yerine, burunlarını ait olmadıkları yerlere sokmaya başladılar."

"Çocukları önemseyerek mi?" Callan kılıcı ileri doğru sürükleyerek sordu. Etraflarındaki kaos, içinde saklandıkları dumanın dışında, metalin taş üzerinde çıkardığı sesi örtüyordu.

"Onlar kendilerine söyleneni yapmak üzere eğitildiler," diye karşılık verdi. "Ama Eliné bunun olmasına asla izin vermezdi. Onları her zaman 'kendileri için düşünmeye' ve bir şey doğru gelmediğinde 'içgüdülerini takip etmeye' teşvik etti."

Eliné'den bahsedilince hazırlıksız yakalandı, hareketleri bir an için durdu. "Fae Kraliçesi'ni tanıyor muydun?"

Sybil gözlerini devirdi. "Evet, onu tanıyordum. Alaric'e kızları alıp Windonelle'i terk etme planlarından bahseden bendim. Bir bakıma, ölümünden benim sorumlu olduğumu söyleyebilirsiniz." Gülümsedi, uğursuz ve acımasız bir şeydi bu. "Kısa bir süre sonra Dracon onu öldürmesi için tutuldu. Şifacılar Yerleşkesi'nde onun altında çalıştığımı biliyor muydun? Buna inanabiliyor musun? Bir Cadı, lanet olası bir Fae'nin yanında şifa vermek için mi çalışıyor? Kardeş tanrıçalar bunu asla kabul etmezdi."

Callan kılıcı ileri doğru kaydırmaya devam etti ve sonunda parmak uçlarının kabzaya değdiğini hissetti. Sybil'in neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kardeş tanrıçalar mı? Böyle bir şey yoktu ama Sybil konuştuğu dikkati daha da dağılıyordu. Belki de diğer Cadılar kadar kapsamlı bir eğitim almamıştı. Acımasız dişilerin öldürmeden önce bu kadar çok konuştuğunu hayal bile edemiyordu. Daha çok 'şimdi öldür, soruları sonra sor' tipine benziyorlardı ama şu anda tanrıların lütfunu sorgulayacak değildi.

Scarlett'in ona seslendiğini duyabiliyordu, sesi panik içindeydi. İhtiyaçları olan şey, dumanı bu odadan dışarı üfleyecek rüzgâr büyüydü ama şu anda ellerinde olmayan tek unsur buydu. Bu krallıkta büyü serbest bırakılmış olsa bile, Fae'ler bu iksir söz konusu olduğunda ölümlüler kadar güçsüzdü.

Güçsüz olmaması dışında. Fae'lerle eğitim görüyordu. Büyüye karşı nasıl savunma yapılacağı, doğal olarak kendisinden daha güçlü olanlara karşı nasıl savaşılacağı konusunda eğitim alıyordu.

Eliza şimdi ağır ağır ona yaslanıyordu, bileğindeki tutuşu gevşiyor, derisine daha fazla kan bulaşıyordu. İksir onun iyileşme yeteneğini de etkiliyor olmalıydı. Ya da yarası düşündüğünden daha kötüydü.

Kabzayı daha sıkı kavradı. Bunun için tek bir şansı olacaktı. O kadarını biliyordu. Eğer bunu değerlendiremezse, Ateş Generali de kendisi de muhtemelen ölecekti. Hayatta kalırlarsa muhtemelen bunun ironisine gülecekti.

Sybil bir kahkaha attı. "Görünüşe göre ilk siz kalkıyorsunuz Veliaht Prens. Ben seninle işimi bitirene kadar general muhtemelen ölmüş olacak." Yanlarındaki uzun bıçaklardan birini kınına sokarak yaklaştı. Eli dışarı çıktı, başını geriye doğru çekerken parmakları kafa derisine saplandı. "Ölümlüler," diye alay etti. "Çok çaresizler. Çok güçsüz. Tamamen önemsiz." Biraz daha yaklaştı, sesi yumuşak ve kinci bir hal aldı. "O tatlı genç Leydi gibi kolayca manipüle edilebiliyor, kanayan kalbiyle varoşlara gidiyor. Orada hiç işi olmayan bir prens ve muhafızları tarafından şımartılmış tuzaklara doğru yürüyor."

Bıçağın göğsüne doğru ilerlediğini hissetti. Tepki vermemek, derisinin altında sinsice dolaşan öfkeye teslim olmamak için kendini zorladı. Bıçak kalbinin üzerinde durakladıktan sonra yukarı doğru devam etti ve ucu açıkta kalan boğazına doğru kaydı. Metal aynı anda hem soğuk hem de sıcaktı ve bunu beklerken, mükemmel fırsatı beklerken düşünebildiği tek şey, eğer başarısız olursa kız kardeşini bir daha asla göremeyeceğiydi. Eva

hakkında hiçbir şey bilmediği bir krallığı yönetmek için büyüdü. Peki ya Tava?

Kollarında uyurken aldığı nefeslerin yumuşak çırpınışlarını hâlâ hissedebiliyordu. Hâlâ saç tonığının hafif yasemin kokusunu alabiliyordu. Onu rüyalarında ölürken gördüğünü itiraf ederken duyduğu acı ve ıstırabı hâlâ duyabiliyordu.

Bu hayalleri gerçeğe dönüştürmeyi reddetti. Aralarında hiçbir şey düzelmemiş olsa bile, o kâbusun gerçekleşmesine izin vermeyecekti.

Bıçağın derisini deldiğini hissettiği anda bir meydan okuma çığılığı atarak kılıcı ileri doğru çekti ve doğrudan Sybil'in kalbine sapladı. Kılıcı sertçe çevirdi, Cadı'nın dudaklarının arasından kan akmaya başlamıştı bile.

Sybil dizlerinin üzerine çöktü ve kılıcı göğsünden çekip aldı, ancak şimdi tuttuğu kılıcın Eliza'nın o aptal labirent yarışında kazandığı ruh kılıcı olduğunu fark etmişti.

"Belki de," diye soludu, "ölümlüler o kadar da güçsüz değildir."

Baş Şifacı yana doğru düşüp sonsuza dek hareketsiz kalmadan önce bir homurtu duyuldu.

Kolunu Eliza'nın omuzlarının altından geçirdi. "Hadi," diye homurdandı. "Seni kraliçene götürmeliyiz."

Eliza'yı ayağa kaldırdı ve Eliza inledi. "Bu... çok kötüydü, Prensım," diye homurdandı.

Kolunu yüzünde gezdirdi, ılık sıvı yüzüne bulaştı. Dumanların arasında ilerlerken elinden kan damlıyordu, Eliza'nın yarası hâlâ durmadan akıyordu. Eliza'nın nasıl yürüebildiğini bilmiyordu.

Dumandan çıktıkları anda önlerine iki kanatlı erkek düştü. Hâlâ elinde tuttuğu kılıcını anında kaldırdı, ancak Cassius ve Razik olduğunu fark edince rahatlayarak bir kez daha bıraktı.

Razik'in parlayan mavi gözleri bir adım öne çıkmadan önce ikisini de taradı. "Onu Scarlett'e götürün," diye emretti Cassius'a, Eliza'yı tek bir hamlede kollarının arasına alarak.

"Beni yere bırak," diye itiraz etti, hâlâ ona çıkışmayı başarıyordu.

Razik, "Kendi başınıza ayakta durabildiğinizde bunu yapacağım Leydim," diye karşılık verdi. "Şimdilik benimle uçuyorsun."

Bir an sonra gökyüzüne doğru fırladı. Cassius bir sonraki nefeste etraflarında siyah alevlerden bir halka oluşturdu, kolunu kavradı ve onu ileri doğru sürükledi. "Orada ne oldu öyle?" diye sordu, elindeki bıçağı bırakarak. Callan onun o lanet şeyi çektiğini bile görmemişti.

"Sybil'in attığı o iksir Eliza'nın büyüünü etkisiz hale getirdi," dedi Callan, yanmış vücut parçaları olduğundan emin olduğu şeylerin üzerinde tökezleyerek.

Cassius, Callan'ın başını aşağı iterek, "Bunu biliyorum," diye cevap verdi. Bir saniye sonra bir ok sesi duydu. "Ona yaklaşılamadık. Avonleyalılar üzerinde işe yarayıp yaramayacağını bilmiyorduk."

Bu da neden kimsenin yardıma gelmediğini açıklıyordu. "Sybil'i ben öldürdüm."

Sarsılarak durdu, Cassius ona bakıyordu. "Ne yaptın?"

"Sybil'i öldürdüm. Yüksek Şifacı'yı."

"Sybil'in kim olduğunu biliyorum," dedi Cassius. "Onun öldüğünden emin misin?"

Callan, "Eliza'nın ruh kılıcını kalbine sapladım," diye cevap verdi.

Cassius onu tekrar ileri doğru sürüklemeye başladı. "Sanırım bu onu oldukça ölü yapar."

Callan derisinde bir karıncalanma hissetti ve karanlık alevlerden oluşan halka kayboldu. Scarlett'in kalkanına girdiklerini düşündü ve yanında bir gölge panter belirdiğinde bunu doğruladı. Bir saniye sonra, kraliçenin kendisi gözlerini kocaman açmış, karşısında duruyordu.

"Her tarafın kan içinde," dedi, gözleriyle onu inceleyerek. "Yaraların nerede?"

"Hayati tehlikesi yok," diye cevap verdi. "Çoğu benim değil."

"Sybil'i o öldürdü," diye ekledi Cassius.

"Öyle mi?" diye sordu, gümüş gözleri heyecanla dolmuştu. Sadece bir Ölüm Hayaleti bir can aldığı için heyecanlanabilirdi.

Cassius, "Eliza'nın ruh kılıcını kalbine sapladı," diye ekledi.

Scarlett, "Eğer bir savaşın ortasında olmasaydık, seni kutlama yapmak için bir meyhaneye götürürdüm," dedi. "Zil zurna sarhoş olurduk ve her şeyin nasıl olduğunu bana tekrar tekrar anlatmanı isterdim. En küçük ayrıntısına kadar."

"Ama bir savaşın ortasındayız, sevgilim," dedi Cyrus, onun yanında belirerek. "Biraz hareket edebilir miyiz?"

Scarlett neredeyse sıçrayarak taş masaya geri döndü. Callan'ın eline uzandı, kalçasına bağladığı hançeri çekerek işaret parmağını kesti. Onun yanında durdu ve krallığının üzerindeki haritaya çizdiği bir işaretle hareketlerini yönlendirdi.

İşini bitirip geri adım attığında, neredeyse tüm arkadaşlarının etraflarında toplandığını fark etti. Fae'ler onları koruyor, serafları geride tutuyor, Scarlett'in gölge panterleri ise yere fazla yaklaşan herkese hırlayarak saldırıyordu.

Juliette ve Nuri, şimdi bir ayna geçidi olduğunu bildiği şeyin yakınında hâlâ savaşıyorlardı. Lord Tyndell bir noktada ortadan kaybolmuştu ve Callan o dönmeden önce çoktan gitmiş olmalarını umuyordu.

Razik yere düştü, ayakları taşa çarptığı anda kanatları kayboldu. Eliza ona doğru kıvrılmış, başını göğsüne yaslamıştı. Gözleri kapalıydı. Ya yorgunluktan ya da acıdan bilincini kaybetmişti. Muhtemelen ikisi birden. Rayner ve Cyrus onun görüntüsü karşısında durakladılar.

"O nasıl?" Rayner öne doğru bir adım atarak sordu. Ona uzanacakmış gibi görünüyordu ama Razik'in yüzü bunu yaparsa şiddet uygulayacağına söz veriyordu.

"Büyülerim yarayı bir arada tutuyor ama çok kan kaybetti. Onu bir Şifacıya götürmeliyiz," diyor Razik.

cevap verdi.

Scarlett, "Zaten burada işimiz bitmek üzere," dedi. "Bizi gezdirebilmeniz için onu götürecek birine ihtiyacınız var mı yoksa...?"

Razik, "Sanırım idare edebilirim," diye söylendi.

Hepsi bir araya toplanmıştı, Azrail haritayı yuvarlıyordu ki başka bir seraph birliği indi. Nuri onu itince Juliette haykırdı ve geriye doğru tökezleyerek etraflarını saran çeşitli kalkanların arkasına düştü. Callan ikisinin göz göze gelişini izledi, Nuri'nin dudakları ince bir çizgiye dönüşmüştü. Juliette dönüp onlara doğru ilerlemeden önce bir şeyi onaylarcasına başını salladı.

"Bizimle geliyor musun?" Scarlett, sesinde belli belirsiz bir umutla sordu.

Juliette başını salladı. "Kıtadan ayrılamam." Scarlett, "Seni burada bırakamayız," diye karşı çıktı. "Biz kuşatılmış. Sihrimiz sonsuza dek dayanamaz."

"Dışarıda seyahat edebilir, onu geldiğimiz yere bırakabiliriz," dedi Razik. "Sonra da oradan ayrılırız."

Juliette başını sallıyordu. "Evet. Gitmemiz gerek. Alaric her an burada olabilir."

"Ne?" Scarlett sordu.

"Nuri beni bu yüzden kalkanının arkasına itti," diye cevap verdi Juliette. "Ama artık çok geç."

Aynalı kapıya doğru işaret etti ve Alaric bir saniye sonra yakınlardaki havadan adım attı. Hepsini içine çekerken yüzünde saf bir öfke ve kötülük vardı.

"Herkes sihrini kullanmayı bıraksın. Şimdi," diye emretti Scarlett, hepsinin önüne geçerek. Gölgeler kayboldu. Alevler söndü. Kimse kımıldamadı. Seraphlar durmuş, emir bekliyorlardı. Callan yanlarındaki herkesin nefesini tuttuğuna yemin edebilirdi.

"Ne yaptın sen?" Alaric tısladı, gözlerini Scarlett'e dikmişti.

Scarlett, "Tam olarak yapacağımı söylediğim şeyi," diye cevap verdi. "Sana şu çatlakları kontrol etmeni söylemiştim. Görünüşe göre birkaçını gözden kaçırmışsın."

Elini kaldırdı ve Callan kendini hazırladı, Alaric gücünü kullandığında kalbinin ezildiğini hissetmeye hazırlanıyordu, ama Scarlett ona dudak bükte.

"Henüz değil Alaric," diye mırıldandı ve geri çekildi. Azrael Callan'ın ellerinden birini tuttu. Başka biri de diğerini tuttu. "Kâbusun henüz bitmedi."

Cassius'un eli Juliette'in omzuna kondu ve Callan göbeğindeki çekimi hissetti, sonra Nekropol'den birkaç mil ötede çimenlerin üzerinde durdular. Juliette çoktan koşmaya başlamıştı, bir kartalın çığlığı gecenin içinde çınlıyordu.

"İyi olacağım," diye seslendi omzunun üzerinden. Gökyüzünden yarı aslan, yarı kartal bir canavar iniyordu. "Hazel beni bekliyor."

Scarlett, burada daha fazla zaman kaybetmek ve pusuya düşürölme riskini göze almak istemediği belli olan bir sesle, "Gidin," diye emretti.

Callan tekrar havaya çekilmeden önce nefesini tutacak zaman bulamadı. Göz açıp kapayınca kadar bu kadar mesafe kat edebilmeleri ona asla doğru gelmeyecekti. Koca bir denizi, onun bir nefesi içine çekmesinden daha kısa bir sürede geçmişlerdi ama bir saniye sonra kumların üzerinde durmuşlardı. Etraflarında rüzgârlar esiyordu. Dalgaların çarpma sesi havayı dolduruyordu.

"Neredeyiz biz?" Scarlett ağladı.

"Koğuşların dışında bir ada," diye bağırdı Razik, sözleri neredeyse uğuldayan rüzgârın arasında kaybolacaktı. "Şişeni çıkar. Sulara boşalt." Şişeyi iç cebinden çıkarırken ekledi: "Herkes birbirine dokunmasın. Koğuşlar bizi içeri alır almaz tekrar harekete geçeceğiz."

Bu kez Yolculuk ettiklerinde, sıcak bir giriş fuayesinin içinde ortaya çıktılar. Yine de Greybane malikanesinde değillerdi. Kaledeydiler.

Kailia oradaydı, aniden ortaya çıkmaları karşısında başını eğdi. "Bu beklediğimden daha hızlı oldu."

"Cethin nerede?" Razik havladı, geri kalanların hepsi dağıldı. Hale yere çöktü, başı dizlerinin arasındaydı.

"İşte," dedi Avonleyan Kralı koridordan gelirken. Gözleri herkesi taradı, yüzünü alarm kapladı. "Niara'ya ihtiyacımız var," dedi Razik. "Şimdi."

Razik konuşmasını bitirmeden Kailia dumanların arasında kaybolmuştu.

"Kim o? Niara kim?" Scarlett sordu. "Ve Sorin nerede?"

"Razik'i Koğuş'ta hissettim," dedi Cethin. "Sorin'i alması için Riggs'i gönderdim."

Şatonun ön kapıları aniden açıldı ve Ateş Prensi hızla içeri girdi. Giriş salonunda sinsice ilerlerken gözleri Scarlett'e kilitlenmişti.

"Yaralandın mı?" diye sordu Scarlett'in yüzünü ellerinin arasına alıp gözlerine bakarak.

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama Eliza... Beatrix'e ihtiyacımız var, Sorin."

Sorin'in yüz hatlarında dehşetli bir ifade belirdi, ama aynı hızla kayboldu. Scarlett de bunu gördü, yüz hatları endişeyle gerildi, ama o, "O müsait değil," dedi.

"Hâlâ mı?" Scarlett sordu. Sorin sadece başını salladı.

"Kailia Niara'yı alıyor. O bizim en yetenekli Şifacımız," dedi Cethin.

"Burada Cadılar mı var?" Callan sordu.

"O güçlü bir cadının soyundan geliyor," diye yanıtladı Cethin. "Onu bir misafir odasına götürelim, Raz. Niara bizimle orada buluşacak." Razik merdivenlere doğru ilerlemeye başlamıştı bile. "İyileşmeye ihtiyacı olan başka biri var mı?" Cethin diğerlerine dönerek sordu.

"Küçük yaralanmalar bekleyebilir," diye yanıtladı Cyrus. "Niara onu izlemek için burada kalmasını isteyecektir."

"O halde biz de kalıyoruz," diye cevap verdi Scarlett, Sorin'e bakarak, o da başını sallayarak onayladı. Razik'in çıktığı merdivenlere yöneldiler, Cyrus, Rayner ve Cassius da onları izlediler.

"Elbette," dedi Cethin. "Odalarınız her zaman hazır, ayrıca kanadınızın yakınında birkaç misafir odası da var. Herkes kalıyor mu?"

"Tava'yı görmem gerek," dedi Drake, sesi monoton ve hırıltılıydı.

Hale kürsüden, "Ben de malikaneme geri dönmeyi tercih ederim," diye ekledi.

Sonunda ölümlüler malikânelerine geri götürüldü, Briar ve Azrael diğer Fae'lerle birlikte kalmayı seçti.

Drake ve Callan malikânenin merdivenlerini ağır ağır çıktılar. Orson onları yolcu edene kadar Eliza'nın ruh kılıcının hâlâ kendisinde olduğunu fark etmemişti.

Uzun koridorun yarısına gelmişlerdi ki Tava'nın kapısı hızla açıldı ve koridora fırladı. Tökezleyerek durdu, turkuaz gözleri irileşmiş bir şekilde onlara bakıyordu. Ayaklarına kadar uzanan ve belinden sıkıca bağlanmış koyu mor ipek bir elbise giymişti. Bakışları onunla kardeşi arasında gidip geliyordu ve eli boğazına doğru gidip geliyor, parmakları hayali bir tılsımı yakalamaya çalışıyordu.

"Her tarafın kan içinde," dedi sonunda.

Callan yere baktı, Sybil'in öldürülmesi ile Mark ve Eliza arasında tüm bunları tamamen unutmuştu.

"Benim değil," dedi Callan. Sonra da "Çoğu benim değil" diye düzeltti.

"Fath- Tyndell oradaydı," dedi Drake daha önce olduğu gibi aynı monoton ses tonuyla.

Tava'nın eli yanına düştü. "Seni öldürmeye mi çalıştı?"

"Hayır. Belki? Bilmiyorum," dedi Drake. "Ben onların mezarları, Tava. Mezarımı gördüm."

"Drake," diye fısıldadı, sesinde acı dolu bir şey vardı. Tekrar duraksamadan önce birkaç adım attı.

Callan, Tava'ya başını sallayarak, "Ben yıkanmaya gidiyorum," dedi. İtiraz edecekmiş gibi görünüyordu. "Seni temin ederim, Tava, ben

iyiyim."

Dudakları ince bir çizgiye dönüştü ama yine de başını sallayarak Drake'in elini tuttu. "Hadi," dedi ve onu odasına doğru çekti.

Callan odasına girdiğinde kapıyı arkasından kapattı ve Eliza'nın kılıcını dikkatle şifonyerin üzerine koydu. Gece yaşananları teninden temizledikten sonra kılıcı onun için temizleyecekti. Kirlenmiş giysilerini vücudundan sıyrarak banyo odasının zeminindeki bir yığının üzerine bıraktı. Yakılacaklarını düşünmüştü. Onları temizleyecek hiçbir çamaşır yoktu.

Etrafındaki pembeye dönen suda etindeki tüm kanı ve kanı durularken küveti boşaltıp yeniden doldurmak zorunda kaldı. Taze sıcak suyla Callan başını küvetin arkasına yasladı, yüzeyden buhar yükseliyordu.

Bugün insanları öldürmüştü.

Savaşın bir parçasıydı. Can almıştı.

Fae'lerle birlikte savaşmıştı.

Varlıkların tüm varlığını sona erdirmişti.

Eliza'yı kurtarmıştı.

Sybil'i vahşice öldürmüştü.

Tüm bunları zihninde dengeleyemiyordu. Tüm bunların erdemini acımasızlığından ayıramıyordu. Savaşın o taht odasından ne kadar farklı olduğunu takdir edebiliyordu - sinmek yerine savaşmıştı - ama aynı zamanda yaşamı sona erdirdiği için ruhundaki lekeyi de hissedebiliyordu. Gerekli olsun ya da olmasın, bu günahla birlikte gelen karanlığın içine sızdığını da hissedebiliyordu.

Scarlett kendisiyle nasıl barıştı? İçlerinden herhangi biri bunu nasıl haklı çıkardı? Buna degeceğine nasıl karar verdiler? Bunun ağırlığını yanlarında nasıl taşıdılar?

Callan iç geçirdi, küvetin kenarını kavradı ve kendini yukarı çekerek kenarın üzerinden banyo paspasının üzerine çıktı. O

Kıyafet bulmak için odasına gitmeden önce havluyu beline sararak hızla kurulandı.

Tava'yı da orada bulmayı beklemiyordu.

"Aman Tanrım," diye soluk soluğa arkasını döndü, eli gözlerini kapatmak için havalandı. "Özür dilerim Callan. Temiz havlu getiriyordum. Ben... Ben gideceğim."

Callan, kızın yanaklarının kıpkırmızı olması karşısında ağzında beliren gülümsemeyle savaştı. "Bırak da pantolonumu giyeyim. Drake nasıl?"

Tamamen arkasını dönerek duvara baktı. "O da banyo yapıyor. Özür dilerim, Callan. İşinin çoktan bitmiş olacağını düşünmüştüm. Hâlâ banyo odasında olduğunu fark ettiğimde onları burada bırakacaktım ve..."

Adam çoktan pantolonunu giymiş, havlusunu bir sandalyenin üzerine örtmüştü ve uzanıp hafifçe dirseğine dokundu. Kadın sıçradı ve adam kaçmaya çalışan kahkahasını ısırdı. "Sorun yok, Tava. Giyindim."

Döndü, elleri yüzüne gitti, yanakları yeniden ısındı. "Giyinik değilsin," diye kekeledi.

"Bir gömlek giysem daha rahat eder misin?" "Evet. Hayır."

Alt dudağını ısırdı. "Sadece gideceğim.

Tüm bu durum son derece uygunsuz." Adam tekrar ona uzandı ama kadın "Kanaman var" deyince durdu.

"Ne?"

Bu kez uzandı, adamın gömleksiz olduğunu unutmuş gibi görünerek elini avucunun içine aldı. Avucundaki derin kesik ve Eliza'nın bıçağını tuttuğu için parmaklarında oluşan kesikler bir şekilde yeniden açılmış, yere kan damlıyordu.

Tava başını kaldırıp ona baktı. "Senin kanın olmadığını söylemiştin." "Çoğunun benim kanım olmadığını söyledim."

Gözleri okun sıyrıp geçtiği omzuna kaydı. "Bunların temizlenmesi ve sarılması gerekiyor."

"Daha yeni banyo yaptım."

"Kendinden her şeyi yıkadıktan sonra artık temiz olmayan suda," diye karşı çıktı, hâlâ avucunu ellerinin arasında tutuyordu.

Ona suyu değiştirdiğini söyleme zahmetine girmedi. Magdalena'dan erzak almakla ilgili bir şeyler söyleyerek odadan çıkmaya başlamıştı bile. Adam bitkin düşmüştü ama kadın da haklıydı. Elindeki yaranın en azından sarılması gerekiyordu.

Oturma odasına doğru ilerledi, ocağa kütükleri koymak ve ateşi yakmak için eğildi. Ateş Fae'si buraya geldiklerinden beri bu işle ilgileniyordu ama hepsi şatodayken, bu gece bu işi o yapacak gibi görünüyordu.

Tava kapıdan geri döndüğünde Callan kibrit arıyordu. Kollarında çeşitli eşyalar vardı.

"Otur," dedi ve kapıyı ayağıyla arkasından iterek kapattı.

"Yangın-"

"Ben getiririm," diye araya girerek malzemeleri küçük sehpanın üzerine bıraktı. Bornozunun cebinden kibrit çıkardı, birini yaktı ve yatak odasında kaybolmadan önce ateşi yakmak için çömeldi. Bir süre sonra ıslak bir bezle çıktı, onun yanına oturdu ve yaralı elini kucağına çekti.

Callan, "Bunu yapmana gerek yok Tava," dediğinde yarayı nazikçe silmeye başlamıştı.

"Beni meşgul ediyor," diye mırıldandı, başını kaldırmadan. "Bu akşam hepiniz gittiğiniz için oldukça endişeliydim."

"Drake nasıl?" diye tekrar sordu. "Ve bana iyi deme. İyi olmadığı çok açık."

"Haklısın," diye yanıtladı Tava, hiç vakit kaybetmeden. "O iyi değil." Kirli bezi bir kenara bırakıp küçük bir cam kavanoza uzandı ve kapağını çevirdi. "Drake ve... Babam olduğunu bildiğim kişinin birden fazla kez tartışmalarına kulak misafiri olduğumu hatırlıyorum. Drake, Kral'ın Komutanı olarak görevini devralmak üzere eğitilmek istiyordu.

ordular. Babamızın neden reddettiğini anlayamaz ve üzüldü. Babam ona savaşmak için uygun olmadığını, öğüt vermek ve kapılar ardında hareket etmek için daha uygun olduğunu söylerdi." Serin bir merhem cildine dokundu ve kadın merhemi dikkatlice avuç içine ve parmaklarına sürdü. "İkimizi de mümkün olduğunca arka planda tutmaya çalıştı. Ben orada Drake'ten daha mutluydum. Ona kanıtlaması gereken bir şey olduğunu düşünüyordu ve bu da ilişkilerini gerginleştirdi."

Tava kavanozu bir kenara bırakıp bandajlara uzandı. Her bir parmağını sarmaya başladı. "Hayatı boyunca babamızın beklentilerini karşılayamadığını düşündü. Gerçekte ise babamız bizi saklamaya çalışıyormuş gibi görünüyor. Bu, hayatı boyunca duyduğu tek şeyin yeterince iyi olmadığı gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Bu gece her şeyi görmek - babamızı, gerçek ebeveynlerimizin mezarlarını, her zaman çok uzak tutulduğu savaş ve kan dökülmesini..." İçini çekti ve avucunu sarmaya başlamak için başka bir bandaja uzandı. "Hayır, o iyi değil."

Parmaklarını sargıların üzerinde yumuşattı ve Callan parmaklarını bandajların etrafında hafifçe esnetti. Başka bir bezle meşgul olarak, omzunu temizleyebilmek için biraz daha yaklaştı. Boğazını temizledi. "Peki ya sen? Sen nasılsın?"

"Bu gece insanları öldürdüm."

Eli yüzeysel yarayı silmeye ara verdi. Harekete yavaşça devam ettiğinde, çekingen bir tavırla, "Halkın için savaşıyordun. Bu bir savaşın başlangıcı. Bu beklenen bir şey."

"Kimsenin benden bir savaşa katılmamı beklediğini sanmıyorum," diye yanıtladı Callan.

"Gerçek bir kral böyle yapardı," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Gerçek bir kral tahtında oturup uzaktan ordulara komuta etmez. Ayrıca, sen de tam olarak bunun için eğitilmiyor muydun?"

"Evet, ama..." Sert bir nefes verdi. "Onca eğitime rağmen o an için hazırlıklı olduğumu sanıyordum ama değilmişim."

"Tereddüt mü ettin?" diye sordu köle kavanozuna uzanarak. "İşte bu kadar. Tereddüt etmedim," dedi. "Prens Azrail benimle bir şekilde konuştu ama ben tereddüt etmedim. Tereddüt etmedim."

Birazcık bile. Bu benim hakkımda ne söylüyor?"

"Yeterince eğitilmiş olduğunuzu," diye yanıtladı tereddüt etmeden.

"Çok basitmiş gibi konuşuyorsun."

"Can almak basit bir şey değildir." Parmaklarını bir havluya sildi ve bir bandaja uzandı.

"Basit değil ama yine de pek çok kişi bunu her gün yapıyor. Görünüşe göre hiç düşünmeden. Nasıl olduğunu anlamıyorum," dedi Callan. "Kendimi lekelenmiş hissediyorum. Sanki o canları aldığımda ben de kendimden bir parça kaybetmişim gibi."

Tava bandajı yerine yapıştırmayı bitiriyordu, parmakları derisinin üzerinde geziniyordu. İşini bitirip arkasına yaslanmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı, malzemeleri kurcalayıp topladı. "Bence diğer insanlardan sorumlu olan herkes bazen zor seçimler yapmak zorunda kalıyor. Bence ruhlarını lekeliyorlar, böylece değer verdikleri kişiler bunu yapmak zorunda kalmıyor."

Ayağa kalkmak için hamle yaptı ama Callan onun elini tuttu. Koridordan beri ona doğrudan bakmamıştı ve Callan uzanıp çenesini yukarı kaldırdı. "Teşekkür ederim, Tava."

"Önemli bir şey değildi," dedi, yanakları bir kez daha pembeleşerek. Bunca zaman sonra, adamın ilgisinin ağırlığı karşısında hâlâ kızarıyordu.

"Bandajlar için, evet, ama kastettiğim bu değildi," dedi. "Karanlık çökmeye başladığında bir ışık olduğun için teşekkür ederim."

Boğazını temizledi, ondan uzaklaştı ve ayağa kalktı. Yanında getirdiği çeşitli malzemeleri toplarken, "Drake'i kontrol etmem gerekiyor," dedi. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

İhtiyacı olan şey onun bu gece burada kalmasıydı. Tamamen bitkin düşmüş olmasına rağmen uyumayacaktı. Savaşın adrenalini çoktan tükenmişti. Ve eğer uyursa, o taht odasının kâbuslarının onu bulacağından ve bu gecenin olaylarıyla karışacağından emindi. İhtiyacı olan şey, geceyi ve karanlığı uzak tutmak için onun ışığıydı.

Onun yerine başını salladı, kapıya kadar yürüdü ve kapıyı onun için açtı. Gitmeden önce bir an tereddüt etmiş gibiydi. Odasına girene kadar onu izledi. Kapıyı sessizce kapattı, küçük alkol arabasına doğru ilerledi ve bir ölçü likör doldurdu. Sonra ateşin önündeki kanepeye oturdu, alevlerin titreyişini izledi ve kütüklerin tıslama ve çıtırtılarını dinledi. Karanlık çoktan içeri sızmaya başlamıştı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 38

OceanofPDF.com

TALWYN

T Kapının açılma sesi Talwyn'i uykusundan uyandırdı ve ayağa kalktı. Nerede olduğunu hatırlaması bir anını aldı. Yumuşak bir yatakta, lacivert ve Altın rengi perdeler yatağın üzerine gerilmişti. Saçlarını yüzünden geriye doğru itti, parmakları birbirine dolandığında elleri titriyordu.

Burası Kara Salonlar'daki çocukluk odasıydı. Eliné'nin geceleri onu içine soktuğu oda. O ve Ashtine'in kraliçe ve prensesmiş gibi oynadıkları oda. Kraliçe olmayı hayal ettiği oda. İyi bir şey yapacağına inandığı zaman.

Pencereden içeri sızan ay ışığında bir figür hareket etti. Tarık olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu. Onu burada ziyaret eden tek kişi oydu. Shirastone prangaları çıkarmışlardı ama parmağına bir yüzük takmışlardı. Ne kadar uğraşıysa da çıkaramadı. Yine de Semiria yüzüğünü almışlardı. Onu bir daha asla göremeyeceğinden emindi.

Tarık odanın karanlığında, "Yemek yemen gerek Talwyn," dedi.

Resmi olmayı ve onu selamlamayı günler önce bırakmıştı. Her gün bu odadan çıkarılıyordu. O gece Alaric'in başka bir grup Fae'yi katletmesini izlemek zorunda kalmıştı,

gün batımında, tıpkı söylediği gibi. O noktada ona daha fazlasını vermeye başlamıştı. Halkını güvende tutmak ve Ashtine'in sırrını saklamak için her şeyi yapardı. Ama Alaric onun hapishaneye nasıl gireceğini bildiğini biliyordu. Sabrının daha fazla sürmeyeceğini biliyordu ve iş o noktaya geldiğinde bir seçim yapmak zorunda kalacaktı: Bir sırrı saklamak için masum insanların katledilmesine izin vermek ya da ona hapishaneye nasıl gireceğini söylemek.

"Aç değilim," diye karşılık verdi battaniyeleri geriye atarak.

"Üç gündür aç değilsin."

Bu doğru değildi. Açlıktan ölüyordu. Ama gücü tıpkı ölümlü enerjisi gibi uyku ve yemekle yeniden doluyordu. Uyumaktan ancak bu kadar uzun süre kaçınabilirdi, ama yemek? Bunu günlerce erteleyebilirdi.

Ayakları yere çarptı ve banyo odasına doğru tökezledi. Shirastone yüzük yine de yeteneklerini kilitledi. Onları hissedemiyordu. Gücünün ne kadar dolduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bir bardak aldı, musluktan doldurdu ve leğene tükürmeden önce suyu ağzında çalkaladı. Sonra bakışlarını aynaya kaldırdı.

Cansız yeşim gözleri ona bakıyordu, sert ve kırık. Maun rengi saçları omuzlarına dökülüyordu ve yüzündeki çöküklük Tarık'ın söylediği gibi günlerdir yemek yemediğini gösteriyordu. Bunun ellerindeki titremeleri ve dizlerindeki güçsüzlüğü açıkladığını düşündü.

Küvete döndü ve suyun akması için düğmeleri çevirdi. Küvete adım atmadan önce geceliğini çıkardı ve yere düşmesine izin verdi. Tarık'ın kapı aralığından onun her hareketini izlediğini biliyordu. Eğer buradaysa, o zaman yakında Alaric'i görmeye gidecekti. Bunu lanet olası bir gecelikle yapmayacaktı.

Çabucak yıkandı ve saçlarını durulamak için suyun altına girdi. Dışarı çıktığında, Tarık yanında

bir havlu uzattı. Ona ters ters baktı. "Yardımaınıza ihtiyacım yok."

"Farkındayım Talwyn," diye cevap verdi ama yine de banyodan çıkarken havluyu omuzlarına yerleştirmesine izin verdi.

"Bugün nereye götürölüyorum?" diye sordu, akan küvetin üzerinde saçlarındaki suyu sıkarak.

"Lord Tyndell bizi Baylorin'e götürmek üzere birazdan burada olacak."

Oraya gitmeyeli uzun zaman olmuştu. Alaric'i son birkaç kez bu Salonların taht odasında görmüşü. Teyzesinin tahtına oturmuştu, şimdi de Scarlett'in tahtına, diye düşündü ve hiçbir şey yapamadı. Adamın ona bakışından, onu orada görmenin kendisine ne yaptığını bildiği anlaşılıyordu. Bu da ona kontrolün kendisinde olduğunu belli etmemenin başka bir yoluydu.

Her zamanki kahverengi pantolonunu ve beyaz tuniğini çabucak giydi, botlarını giydi ve saçlarını ördü. Tarek ona salonun girişine kadar eşlik etti, Lord Tyndell onları bekliyordu.

Lord gergin görünüyordu, yüz hatları gergindi. Talwyn'i her zaman yaptığı gibi selamlamadı. Sadece dirseğinden kavradı ve onları havada süzerek Baylorin kalesindeki bir konsey odasına götürdü.

Nuri masada oturuyordu. Gözünün üstünde bir kesik vardı, kabuk bağlamaya başlamıştı ve çenesindeki bir nokta morarmaya başlamıştı. Talwyn kaşlarını kaldırıp sordu ve Nuri gülümsedi. "Kardeş kavgası," dedi omuz silkerek.

Bu ne anlama geliyorsa artık.

Mikale, Nuri'nin karşısında oturduğu yerden ağırbaşlı bir sesle, "Mutlu değil," dedi.

Lord Tyndell, Alaric'in sağındaki her zamanki koltuğuna geçerek, "Bu ikimiz için de geçerli," dedi.

Tarık'ın sırtına dokunan eli onu irkiltti ve hızla diğer uçtaki sandalyesine doğru ilerledi.

"Bu doğru mu?" Mikale sordu. "Büyülü korumaları indirdi mi?"

Talwyn bunun üzerine daha dik oturdu.

Lord Tyndell elini önündeki masaya dayayarak, "Öyle yaptı," dedi.

"Ama... nasıl?" Mikale sordu. "O koğuşlar ölümlü krallarla bağlantılıydı."

"Görünüşe göre Avonleyan'ların lanet krallıklarında saklı bir Toreall varisi varmış." Alaric'in soğuk sesi odayı doldururken, Mordecai arkasından kapıdan içeri girdi. Öfkeli bakışları Lord Tyndell'in üzerine indi. "Ve biri Rydeon varisini hayatta tutmakta ısrar etti ve bizi mahvetti."

"Gerekliklik üç ölümlü kraldı. Eğer Toreall'ın hakkından düzgün bir şekilde gelinmiş olsaydı, Drake'in yaşamasının bir önemi olmazdı," diye sertçe karşılık verdi Lord Tyndell.

Alaric bir anlık öfkeyle bir sandalyeyi kaldırdı ve odanın diğer ucuna fırlattı. Talwyn onu hiç bu kadar dengesiz görmemişti. Masanın etrafındaki diğerleri irkilmedi bile. Belli ki bu öfkeyi daha önce de görmüşlerdi.

Alaric masanın başına doğru ilerledi ve yavaşça sandalyesine çöktü. "Juliette'in orada ne işi vardı?"

Nuri omuz silkti. "Ben de en az senin kadar şaşırdım." "Saçmalık," diye hırladı Alaric.

"Onun geleceğini nereden bilebilirdim ki?" Nuri başını elinin üzerine koyarak sordu. Diğer avucunu havaya kaldırdı. "Sanki sana yalan söyleyebilirmişim gibi." Alaric'in bakışları güneşin doğmaya başladığı pencereye kaydı. "Oraya başka kim geldi biliyor musun?" Nuri, ses tonuna sinen o manik zevkle sordu. "Seni bir kez daha sikip atan kraliçe dışında tabii ki."

"Dikkatli ol Nuri," diye homurdandı Alaric.

"Bir ejderha," dedi neşeyle, Alaric'in uyarısını görmezden gelerek.

"Cassius bir ejderha değil," diye cevap verdi. "Yarı Avonleyli, eğer öyleyse."

"Hayır, o değil."

"Doğru söylüyor Alaric," diye iç geçirdi Lord Tyndell. "Bu gece sadece kanatlarını ve pullarını çağırmış olsa da, bu seferki dilerse tamamen yer değiştirebilecek gibi görünüyordu."

Alaric zar zor bastırdığı öfkesiyle, "Şunu bir açıklığa kavuşturalım," dedi. "Son bir yıl içinde soyunu çözmeyi, ikiz alevini bulmayı, büyüsünde ustalaşmayı, tahta geçmeyi, diğer varlıkları koruyan duvarları yıkmayı, ölümlü krallıkların etrafındaki büyülü duvarları kaldırmayı, Avonleya'ya girmenin yolunu bulmayı ve Sargon'un soyunu bulmayı mı başardı? Deimas ve benim yüzyıllar boyunca yerine koymak için çalıştığımız her şeyi sistematik olarak geri alıyor ve bunu aylar içinde yapıyor."

"Veda'yı da o öldürdü," dedi Nuri. "Bunu unutma. Oh! Ve Sybil. Gerçi o Callan'dı, belki o sayılmaz?"

"Gitmeniz gerekiyor. Hemen," diye hırladı Alaric.

"Elbette baba," dedi, çoktan ayağa kalkmış ve odadan kaybolmuştu.

Oyunu oynamak isteyen biri için bu toplantıdan kovulmak pek elverişli görünmüyordu. Ne konuşulduğunu ve planlandığını nereden bilecekti?

"Nekropol'e gelmek zorunda kalmadan önce bir şeyler öğrendin mi?" Lord Tyndell sordu.

"Hayır," diye cevap verdi Alaric, vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti. Siyah gözleri Talwyn'in üzerine yerleşti. "İşte bu yüzden buradasınız Majesteleri."

Hiçbir şey söylemedi, yüz ifadesi boş ve kayıtsız bir şekilde ona bakıyordu.

"Prenses Ashtine'e bazı sorularım var."

Talwyn, "Yanıma bir refakatçi almadan Kara Salonlar'dan çıkmama izin verilmezken gidip ondan bir şey isteyemem," diye cevap verdi.

"Peki ya seninle bir eskortun gelmesine izin verirsem, o zaman onlara sorar mısın?" Alaric sordu. Biraz rahatlamış görünüyordu, dirseği sandalyesinin koluna dayanmış, şakağı yumruğuna yaslanmıştı.

"Kendini iyi hissetmiyordu."

"Onu kontrol etmek için daha fazla sebep var, değil mi?" Talwyn cevap vermeyince, "Mesele şu ki, bugün tam da bunu yapmak için Rüzgar Hisarı'na gittiğimde, haftalardır ne görüldüğünü ne de haber alındığını öğrendim. Divanı çok endişeli görünmüyordu. Bana rüzgarlar onu çağırdığında bazen uzun süreler boyunca ortadan kaybolduğunu söylediler."

"Bu doğru," diye yanıtladı Talwyn.

"Yine de onun hasta olduğunu biliyor gibisiniz ve Tarek rüzgârların artık onunla konuşmadığını bildiriyor. Şimdi, Prenses Ashtine'i iyi tanıyormuş gibi davranmayacağım, eğer öyleyse bile, ama bana öylece kalkıp Sarayını terk edecek bir hükümdar tipi gibi gelmiyor. Tabii kaçıp diğer Fae Kraliyetlerini takip etmediyse. Bu durumda, eğer hala onunla iletişim halindeyseniz, konuşmamız gereken başka konular var demektir."

"Kortlarını terk etmedi," dedi Talwyn sert bir sesle. "İyileşmeye çalışırken onları bana emanet etti ama ben onları düzgün bir şekilde yönetemedim. Yine, çünkü Kara Salonlarda tutuluyorum."

"Sen de iyi görünmüyorsun," diye mırıldandı Mikale.

"Muhtemelen gücüm bir başkasını beslemek için kullanılıyor," diye alay etti.

"Ya da yemek yemeyi reddettiğin için," diye araya girdi Tarık.

Alaric'in kaşları kalktı. "Zekice bir hareket. Gücünün yakıt ikmalini yapmasını engellemeye çalışıyorsun. Fae'lerin güzelliği de bu zaten. Güçleri günler içinde yenilenir. Sen biraz geciktirmiş olabilirsin ama onlar çoktan yarı yarıya doldular canım."

"Neden ona sormak istediğin soruları bana sormuyorsun? Belki onlara cevap verebilirim," dedi Talwyn, tepki vermemek için kendini zorlayarak.

"Onları sana zaten sordum. Ya bilmiyorsun ya da bilgini paylaşmayı reddediyorsun," diye yanıtladı Alaric. "Ama Prenses Ashtine'in basitçe - nasıl ifade ettiniz? - iyileşmeye çalıştığını biliyor gibi görüldüğünüze göre? Açıkça biliyorsun ki

nerede olduğunu. Bunu yapmasaydınız, nerede olduğu konusunda daha fazla endişe duyacağınızı düşünürdüm."

Alaric o sırada ayakta idi ve masanın etrafında yavaşça ona doğru ilerliyordu. "Kayıp olanları bulmak için yöntemlerimiz var. En doğrusu ona en yakın olan kişiyi bulmak."

"O ben değilim," dedi Talwyn.

"Biliyorum," dedi Alaric. "Gitmesine izin verdiğin diğer Fae Kraliyet ailesiyle birlikte denizin ötesinde. Ama bu beni bir muamma içinde bırakıyor, değil mi?"

"Sanırım öyle."

"Ama yardım edebileceğiniz bir tane."

Alaric sandalyesinin yanında, Tarek'le onun arasında durmuştu. Elini uzattı, parmağı kızın parmağındaki taşlı yüzüğün üzerinde gezindi. "Bahse girerim bunu çıkarmaya çalışmışsındır, değil mi?"

Cevap verme zahmetine girmedi. Belli ki denemişti. Denemek için saatler harcadım.

"Heceleniyor," dedi, ellerini masanın kenarına dayayarak ona doğru eğildi. "Serbest bırakılmasını istediğim hapishanedeki varlık tarafından, bu da bizi Prenses Ashtine'e geri getiriyor."

"Ashtine'in Büyücü'nün serbest bırakılmasıyla ne ilgisi var?" Talwyn gıcırdayan dişlerinin arasından sordu.

"Kalesinin altında büyük bir kütüphane var. Sadece onun girebildiği bir kütüphane. Orada o hapishaneye girmeme yardımcı olacak bir şey olduğundan eminim." Sonra doğruldu, masayı itti ve geri adım attı. "Ama o yüzükle ilgili olan şey, kalkan yeteneğiniz de dahil olmak üzere kişinin tüm büyülerini geçersiz kılması."

"Farkındayım," diye cevap verdi Talwyn sertçe, parmakları sandalyesinin kollarına dolanmıştı.

Alaric döndü ve sandalyesine doğru yürümeye başladı. "Sana kendi dünyamda çok çeşitli güçler olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Onlardan birini çok iyi tanıyorum," diye karşılık verdi.

Koltuğuna geri dönerken dudaklarında küçük, eğlenceli bir gülümseme belirdi. "Bazıları zihinleri okuyabilir, anıları gözden geçirebilir. Buna telepati denir. Mordecai'nin hangi güce sahip olduğunu tahmin etmek ister misiniz?"

Talwyn kendini solgun hissetti.

Alaric'in kara gözlerinde zafer dans ediyordu. "Onu mükemmel bir lider yapan Şey de bu. Rakibinin gücü zayıflamaya başladığında zihinsel kalkanları da zayıflar. İhtiyacı olan tek Şey kanlarının bir kısmıdır ki bunu da savaşta elde etmesi kolaydır. Zihinlerini okuyup bir sonraki hamlelerini bildiğinde? Ondan sonra savaş çok çabuk biter."

Talwyn, Mordecai'nin masaya hiç oturmadığını fark ederek iki büklüm oldu ama artık çok geçti. Seraph çoktan arkasındaydı ve bir bıçak n kolunu kesiyordu. Kolunu geri çekti ama kanı bıçağın üzerinde parlıyordu. Parmağını üzerinde gezdirerek n koluna bir tür sembol çizdi.

Onu hissetti. Zihninde bir tür ekstra gürültü, düşüncelerinin çeşitli parçalarını ve parçalarını peneliyordu. Hiçbir Şey yapamıyordu. Alaric'in fiziksel bir kalkandan bahsettiğini sanmıştı ama zihinsel bir kalkandan bahsediyordu çünkü onu dışarıda tutamıyordu. Ve onun orada olması dayanılmaz bir işkenceydi çünkü onun olduğu ve olmadığı her Şeyi görebiliyordu. Tüm korkularını ve başarsızlıklarını. Tüm sırlarını.

Ashtine'in tüm sırları.

Mordecai'nin başı eğildi, kahverengi gözleri onu dikkatle izliyordu ve Talwyn aradığını bulduğunu biliyordu.

"Eee?" Alaric masanın diğer ucundan sabırsızlıkla sordu.

"Güney Adaları'nda, kayalıkların arasında saklanıyor."

Mikale sıkıntıyla, "Biz de öyle düşünmüştük," dedi.

Mordehay, "Kızın çocuğu var," dedi ve Maraalılar masanın etrafında hareketsiz kaldılar. "İkizler."

Alaric koltuğuna geri oturdu ve Talwyn onun hiç sok olmuş gibi göründüğünü görmemişti ama yüzündeki ifade buydu. Ona bakarken çenesi hafifçe gevşemişti. "Görünüşe bakılırsa bu çözüm yoluna ihtiyaımız yok, değil mi Majesteleri?"

"Sana yardım etmeyecek," dedi Talwyn, sesine sinen paniği engelleyemeyerek. "Onu bulmayı ve Abrax'ı geçmeyi başarsan bile sana yardım etmeyecek."

"İşin içine çocuklar girdiğinde fikirlerin kolayca değişebildiğini göreceksiniz," dedi Alaric, dudaklarında zalim bir gülümseme belirerek. "Size gelince, Majesteleri, artık müttefik olmadığımız açık, bu da sizi bir hain yapıyor. Bu aynı zamanda artık gücümü beslemekten başka bir nedenle buradaymışsınız gibi davranmama gerek olmadığı anlamına geliyor." Ayağa kalktı, diğerleri de bu kez onunla birlikte ayağa kalktı. "Tarık, ona hücrelere kadar eşlik et. Döndüğümüzde onunla ilgileneceğiz."

Tarık onun dirseğinden tutarak odadan çıkardı, merdivenlerden ve koridorlardan aşağı indirdi. Onu bir hücreye götürdü ve kapı arkasından kapanırken, "Sonunda istediğim bu değildi Talwyn," dedi.

"Sen kendi seçimini yaptın; ben de kendi seçimimi yaptım," diye cevap verdi, dönüp ona bakmadan.

Uzun bir süre sessizlik oldu ve sonunda adam gittiğinde botlarının yankısını duydu.

lmek için tanrılara yalvarmayı düşündü ama onu dinlemeyi uzun zaman önce bırakmışlardı.

Clink. Clink. ın.

Talwyn soğuk taş zeminde oturduğu yerden, "Kes şunu," diye tersledi. Dizlerini bükmüş, kollarını dizlerinin üzerine koymş, başını arkasındaki duvara yaslamıştı. Duvar kayalık ve engebeliydi ve sırtına batıyordu.

Clink. Clink. Çın.

"Tanrılar aşkına!"

Nuri güldü ve Talwyn gözlerini açarak hücresinin parmaklıklarının diğer tarafındaki Ölümün Gölgesi'ni izledi. Elinde tuttuğu hançeri parmaklıklar arasında ileri geri sürüklüyor ve sürekli şingirdama sesi çıkarıyordu. Bunu en az iki saattir yapıyordu ve Talwyn çıldırmak üzereydi.

"Bana seni izlemem söylendi," dedi Nuri, elindeki hançeri döndürerek.

"Belli ki. Sana da benim canımı sıkman söylendi mi?"

Nuri cevap vermeden önce bunu düşünüyormuş gibi yaptı. "Hayır, sadece seni izliyorum. Ama bu oldukça belirsiz, öyle değil mi?"

Talwyn gözlerini kırpıştırarak ona baktı, çünkü o kesin olarak deliydi.

"İşte bu yüzden kendimi o toplantıdan attırdım, biliyorsun," diye devam etti. "Alaric'in emri ikinci elden geldi. Alaric çok daha açık konuşabilirdi ama Tarık'a tek söylediği 'Nuri'ye söyle ona göz kulak olsun' oldu. Gerçekten dikkatsizdi. Sadece Scarlett söz konusu olduğunda böyle davranıyor." Hançeri çenesine vurdu. "Sevgili çırağı her şeyi mahvediyor."

Clink. Clink. Çın.

Clink. Clink. Çın.

"Düşündüğünüzde çok açık uçlu. Seni tam olarak ne yaparken izlemem gerekiyor? Yemek yerken mi? İçerken mi? İşemeni mi?"

Üçünü de yapabilirdi. Sanki Talwyn'in lanet olası bir hücrede mahremiyeti varmış gibi.

Nuri aniden parmaklıkları kavradı ve yüzünü parmaklıklara dayadı. "Ya da... Bu hücreden çıkıp gitmeni izleyebilirim."

"Beni dışarı çıkaramazsınız," dedi Talwyn kuru bir sesle.

"Ben o kadar aptal değilim."

"Bu noktada aptallık kısmı tartışılır ama haklısınız. Çıkmana izin veremem." Tekrar geri çekildi.

Clink. Clink. Çın.

"Ama o yüzüğün parmağından kayışını izleyebilirim. Bahse girerim sihrin seni bu parmaklıklardan kurtarabilir."

Clink. Clink. Çın.

"Bu yüzüğü çıkaramazsın."

Nuri ona sırtıttı. "Şu aptal olmama meselesini gerçekten yeniden değerlendirmen gerekiyor. Hiçbir şey bilmediğini zaten tespit ettik. Asıl soru şu: Sonunda bu lanet oyunu oynamaya hazır mısınız?" Kadın parmaklıkları tekrar kavramıştı ve Talwyn parmaklıklara tırmanmaya başlayacağına yemin edebilirdi. "Eğer oynamayacaksan o yüzüğü çıkarmayacağım."

"Ashtine'e onlardan önce asla varamayacağım," dedi Talwyn. "Büyü rezervlerim Güney Adaları'na seyahat edecek kadar dolu değil."

Nuri gözlerini devirdi. "Sen zaten bir şey yapamazsın. Ama bir Su Prensi yapabilir."

"Briar'la irtibata geçmemi ister misin?" Talwyn ayağa kalkarak sordu.

"Kesinlikle oyunu oynayacaktı."

Clink. Clink. Çın.

"Yüzüğü nasıl çıkarabilirsin?"

"Yüzüğü herkes çıkarabilir," dedi Nuri bileğinin küstah bir hareketiyle. "Sadece takan kişi çıkaramaz."

"Bu... garip bir şekilde basit."

"En iyi sihirlerden bazıları sadece budur. Basittir."

Clink. Clink. Çın.

"Yine de bir sorun var." Tabii ki vardı.

"Bu da ne?"

"Alaric kaçtığınızı öğrendiğinde, sizi yakalamam ve muhtemelen öldürmem emredilecek."

Talwyn homurdandı. "Bu noktada ölümü hoş karşılarım."

Nuri hançeri parmaklıklara doğru fırlattı. Taş zemine düşmeden önce gürültüyle çınladı. Çınlama sesi zindan koridorlarında yankılandı. Talwyn geri sıçradı. Gece Çocuğu

parmaklıkları tekrar kavramış, yüzünü bir kez daha parmaklıklara bastırmıştı.

"Bu oyunu oynamak değil, aptal kraliçe," diye hırladı, dişlerini göstererek. "Eğer ölürsen, zaten olduğundan daha değersiz olursun." Parmaklıkları tiksintiyle itti. "Oynamak bile istemiyorsan seni dışarı çıkarmayacağım. Ölmeyi dilersen orada daha yararlı olursun."

"Scarlett'in beni öldüreceğini kendin söyledin."

"Ve öyle," dedi Nuri öfkeyle. Talwyn burada anlamsız olanın nasıl kendisi olduğunu anlamıyordu. "Ama Tanrılar aşkına, en azından o yapmadan önce kendi pisliğini düzeltmeye çalışmak istemez misin? Bencil bir kaltak olduğunu biliyorum ama kendi pisliğini başkalarının temizlemesine izin vermek bunu birkaç çentik yukarı taşıyor, sence de öyle değil mi?"

Eğildi ve fırlattığı hançeri geri aldı.

Clink. Clink. Çın.

Talwyn parmaklarını iki yanında kıvırdı. Ashtine de çok daha nazik bir şekilde de olsa aynı şeyi söylemişti. Ashtine bırakacağı mirastan, gelecek nesillere nasıl bir gelecek bırakacağından bahsetmişti. Nuri de öyle. Ashtine kendini filtrelemiyordu ama konuşma tarzıyla istemeden de olsa çileden çıkarıyordu. Nuri açık sözlü bir kaltaktı ve belli ki hiç umurunda değildi.

Talwyn aslında onun bu yönünü takdir etmeye başlamıştı. Çizmelerinin altında durduğunu belli etse bile Kontes'in yanında nerede durduğunu her zaman biliyordu.

"O halde bu soruna bir çözümün var mı?" Talwyn parmaklıklara bir kez daha yaklaşıp sordu.

"Benim var. Aslında iki tane."

"Onları paylaşacak mısın yoksa tahmin etmemi mi isteyeceksin? Ne de olsa dünya kadar vaktimiz var," diye söylendi.

Nuri'nin dudakları yukarı kalktı ve Talwyn onun gözlerinde bir onay titreşimi belirlediğine yemin edebilirdi. "Tasman üzerindeyken yaptığın o öfke şeyi çok daha az ısırtıyor."

"Ondan kurtulmayı dört gözle bekliyorum."

"Bir yere saklanman gerekecek," dedi Nuri, o lanet hançeri parmaklıklar boyunca sürüklemeye devam ederek.

Clink. Clink. Çın.

"Açıkçası bana nerede olduğunu söyleme." "Belli ki," diye tersledi

Talwyn.

Nuri sıırttı. "Senin zekânı birden fazla kez sorguladım, aptal kraliçe."

Talwyn sinirlendi ama iğneleyici sözlerini kendine sakladı. Ölümün Gölgesi tamamen deli olabilirdi ama parmaklıkların diğer tarafında olan oydu. Pozisyonunun sınırları içinde nasıl çalışacağını inkar edilemez bir şekilde biliyordu ve Talwyn... bilmiyordu.

Çünkü daha önce hiç bu kadar alçak bir pozisyonda gezinmek zorunda kalmamıştı. Nuri de bu konuda haklıydı. Ona güç, mevki ve korku verilmişti. Bunlar ona özgürce verilmişti. Başkalarının ona boyun eğmesini bir kez bile sorgulamamıştı. Bir Fae Prensesi olarak doğmuş ve bir Fae Kraliçesi olmuştu.

"Senin bitki prensini tekrar gördüm," dedi aniden, geriye doğru dans ederek ve hançerin ucunu tekrar çenesine vurarak. "Her nasılsa sarayına oldukça iyi uyum sağlamış. Bu da beni gerçekten sorgulamaya itiyor... Sana hâlâ kraliçe diyebilir miyim?"

Azrail'den bahsedilince Talwyn yine hareketsiz kalmıştı. Onu çok sık düşünmesine izin vermiyordu. Tarık'ın bedenine sahip olmasına izin verdiğinde kesinlikle izin vermemişti ama Tarık onun için ne olduğunu bildiğini açıkça belirttiğinden beri buna kalkışmamıştı. Sona giden bir yol. Kendisine ait olduğunu düşündüğü tahta geri dönmenin bir yolu.

Scarlett ve mahkemeleriyle birlikte çalıştığı için Azrael'i suçlayamazdı. Ne de olsa onlarla birlikte kaçmıştı. İşbirliği yapmak, onlara yardım etmek zorundaydı ama bunu yapacağını da söylemişti. Bir kraliçe olarak ondan uzaklaşmıştı ama ondan uzaklaşmayacağını açıkça belirtmişti.

Düşünmesine izin vermediği şey de buydu. Eğer sorsaydı, tüm bu pislikten bir çıkış yolu bulmasına yardım ederdi. Eğer izin verseydi

onu kurtarmazdı - hayır, onu asla kurtarmazdı - ama onun yanında dururdu. Ama onun sakladığı mirasın ötesini göremedi. İntikam ihtiyacının ne olduğunu göremedi: kendini kanıtlama ve yeterince iyi olduğunu, onu terk edenlere ihtiyacı olmadığını gösterme ihtiyacı.

Azrail'in ona bir şey kanıtlamasına hiç ihtiyacı olmamıştı. Düşünmekten en çok kaçındığı şey de buydu.

Kendisinin en büyük düşmanıydı.

Keşke bunu daha önce fark etseydi, pek çok şey farklı olabilirdi.

Ama şimdi farklı olabilirlerdi. Nuri onu gerçekten buradan çıkaracaksa, Gece Çocuğu'nun önerdiği şeyi yapabilirdi. Kalan zamanında değiştirebileceği ne varsa değiştirebilirdi. Sorin'i geri getiremezdi. Scarlett bunun için onu yine de öldürebilirdi. Ama Briar'a haber ulaştırabilirdi. Oradan başlayabilirdi. Artık mesele sadece Ashtine değildi. Alaric ona ulaşır ve Büyücü'yü serbest bırakırsa, bu savaşta dengeler değişir ve Scarlett'in kaydettiği bütün ilerlemeler geri alınır.

"Ne yapmam gerekiyor?" Talwyn parmaklıklara doğru adım atarak sordu, parmakları soğuk çeliğin etrafını sarıyordu.

Nuri'nin gülümsemesi Talwyn'in yüzünde gördüğü şey karşısında neredeyse onaylarcasına genişledi. "İçmeme izin verdin."

Talwyn daha bu sözleri algılayamadan Nuri'nin eldivenli parmakları bileğini sararak kolunu parmaklıkların arasından geçirdi. Nuri'nin dişleri Talwyn'in kolunun derinliklerine battı ve Talwyn nefesinin altında küfretti.

Ama deli ya da değil, Nuri çok zekiydi. Vücudunda Talwyn'in kanı varken, Alaric Ölümün Gölgesi'ne onu öldürmesini emretse bile ona zarar veremezdi.

Nuri gerekenden çok daha fazla içti ve Talwyn'in diğer eli onun için kıpırdamadan dururken barın etrafında sıkılaştı. Sonunda geri adım atıp kolunu ağzının üzerinde gezdirdiğinde iç geçirdi. "Tanrım, Ateş Hıyarı'ndan beri bir Fae'den doğrudan içki içmemiştim."

Talwyn Sorin'den söz edilince irkildi.

Nuri ona sırtıttı ve elini uzattı. Talwyn kendi elini ona doğru kaldırdığında eli hafifçe titredi ama Nuri şiraston yüzüğü baş ve işaret parmakları arasında kavradı ve elinden kaydirdi.

Talwyn, büyüsünün damarlarında canlandığını hissedince rahatlayarak sesli bir iç çekti. Bir yanı bunun doğru olmadığından, Scarlett'in büyülü korumaları kaldırmayı başaramadığından endişelenmişti ama işte buradaydı, parmaklarının ucunda rüzgâr ve toprak vardı ve elinde Semiria yüzüğü yoktu.

"Çekil," dedi Nuri'ye karanlık bir sesle ve Ölümün Gölgesi yavaşça geri çekildi.

Rüzgârlar avucunun içinde kıvrılıp dönmeye başladı ve arkalarındaki güç bir fırtınadan daha güçlü olduğunda, hücresinin çelik kapısını zindanın öbür ucuna fırlattı.

Nuri tısladı. "Çok dramatik."

Talwyn hücreden çıktı, yeşim taşı gözleri bal rengi gözlerle buluştu. Artık ne olduklarını bilmiyordu. Arkadaş değillerdi ama düşman da değillerdi. İkisinin arasında bir şeydiler.

"Tekrar görüşene dek, aptal kraliçe," dedi Nuri, geriye doğru bir adım atarak.

Talwyn başını salladı, Seyahat etmeye hazırlanıyordu ama kısa bir süre için durakladı. "Teşekkür ederim."

Nuri, Talwyn'in havaya adım attığı anda ortadan kayboldu.

Anahita'nın Pınarları'ndaki Su Mahkemesi'nde ortaya çıktı. Rüzgar Mahkemesi'nin kutsal yeri Shira Kayalıkları'nın tepesiye, burası da Su Mahkemesi'nin yeri idi. Suyun Anahita'nın kendisi tarafından kutsandığı söylenirdi ve Su Fae'lerinin silahlara büyü aşıladığı yeri. Sadece su büyüsü değil. Burada herhangi bir silaha büyü yapılabilirdi. Silahı suya daldıran Fae'nin elementi, silaha hangi büyüünün aşılanacağını belirlerdi.

Ayrıca iki Su Gözcüsü olan Briar ve Sawyer'a da bağlıydı. Sadece onları suyun yakınında yakalaması gerekiyordu.

Ama önce yemek yemesi gerekiyordu. Çünkü artık özgür olduğuna göre, sihrini tam gücüyle geri kazanması gerekiyordu.

Hışırdayan yaprakların sesi onu döndürdü, elinde tahta bir kazık şekillendi, ancak pınarları çevreleyen ağaçlardan adım atan şey onu yere düşürdü.

O bir ruh hayvanıydı.

Onun değil.

Ama onun.

Rinji ondan birkaç metre uzakta durdu ve onu gözlemledi.

İşimiz bitmedi, sen ve ben, izin verdiğin anda senin için geleceğim.

Son sözlerinden bazıları düşüncelerinde çınladı ve iki damla gözyaşının serbest kaldığını hissetti. İlk kez ağlamıştı... En son ne zaman ağladığını bilmiyordu. Ama Rinji aralarındaki mesafeyi kapattığında, ona doğru belli belirsiz uzandı. Kızıl geyik usulca ofladı. Ilık nefesi avucunu okşadı. Elini onun geniş boynundan aşağı kaydırды, parmakları kaba kürküne battı.

Talwyn, "Yapacak işlerimiz var Prens," diye fısıldayana kadar birkaç dakika öylece durdular.

BÖLÜM 39

OceanofPDF.com

ScARLETT

"T "Bunu neden yapmak zorunda olduğumuzu tekrar söyler misin?" Scarlett prensesin süitindeki soyunma odasından seslendi.

Döndüklerinden beri buradaydılar.

Rydeon. Eliza hâlâ bu kattaki bir misafir odasında iyileşmeye çalışıyordu. Diğer Fae'lerin hepsinin de misafir odaları vardı ve hiçbiri Eliza buradayken gitmek istemiyordu. Yine de iyileşiyordu. Cethin'in Şifacısı, Eliza Scarlett'in o güne kadar tanık olduğu en kötü hastalardan biri olsa bile, Beatrix kadar yetenekliydi. Kadın dinlenmesi ve yatakta kalması gerektiği konusunda tartışıyor, Cyrus ya da Sorin ona ne zaman yemek getirse kaşlarını çatıyordu. Rayner'a karşı biraz daha kibardı ama bu da pek bir şey ifade etmiyordu.

Scarlett son birkaç günün büyük bir kısmını yatağında onun yanına uzanarak geçirmişti, bu yüzden Razik ona yemek getirdiği zaman hiç şikayet etmediğini biliyordu. Sanki görünmezmiş gibi onu görmezden geliyordu. Razik de ziyarete geldiğinde pek bir şey söylemezdi. Scarlett henüz ona bunu soracak kadar cesur değildi. Eliza iyileşiyor olabilirdi, ama hâlâ korkunçtu. Scarlett onu hiçbir şekilde kışkırtmak istemiyordu.

Sorin ona Rydeon'dan sonraki gün Beatrix'ten bahsetmişti, o sabah yatakta yatarlarken yastığın üzerinden sessizce konuşmuşlardı. Onu kaybetmenin acısını görmüştü ama bundan daha fazlası vardı. Mücadele ediyordu. Bunun onunla ilgili olduğunu biliyordu.

Gücünü kaybetmekle, bunun bir prens, bir kral, bir ikiz alev olarak onun için ne anlama geldiğini anlamakla. Bunu bağdan aşağı hissetmişti. Onun belirsizliğini ve endişesini hissetmişti. Umutsuzluğunu hissetmişti. Bunu yatıştırmak istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Tüm boş zamanını buna bir cevap bulmaya çalışarak geçiriyordu ama bu günlerde çok az boş zamanı vardı. Cyrus'un da bu konuyu araştırdığını biliyordu ama onun araştırması da en az kendisinininki kadar sonuçsuzdu. En azından onun araştırması büyüğü koğuşların yıkılmasına yardım eden gizli Rydeon varislerini ortaya çıkarmıştı. Kendisi yerine bunu onun keşfetmiş olması onu sadece biraz üzmüştü. Kraliçe Octavia'nın teyzeleri değil de anneleri olduğu konusunda da haklıydı.

Beatrix'in Sorin'e söyledikleri pek çok şeyi açıklamıştı, özellikle de Sybil'in Alaric'le birlikte çalıştığını öğrenmişti. Callan Cadı'yı öldürmekle ilgili pek bir şey söylememişti ama ona söylediklerini anlatmıştı. Sybil, Alaric'e Eliné'nin kendisi, Nuri ve Juliette ile birlikte kaçma planlarından bahsetmişti. Sybil'in Tava'yı gecekondu mahallesine çekmesi için Veda'ya yardım ettiğini ve onu kaçırmaları için adam tuttuğunu. Sybil'in casusluk yapması ve Alaric'e rapor vermesi pek çok kişinin acı çekmesine ve kalplerinin kırılmasına yol açmıştı. Juliette annesini çok sevmiş, kucağında ölürken Scarlett'ten ona bunu söylemesini istemişti. Ne zaman durduğunu merak ediyordu. Kahin olduğu zaman mı? Gerçek yüzünü o zaman mı görmüştü? Ne zaman olursa olsun, Juliette Nekropol'de Sybil'le konuştuğu zaman onu küçümsemekten başka bir şey yapmamıştı.

Sorin yatak odasından, "Bunun neden olduğunu biliyorsun, Aşkım," diye seslendi. "Ama acele etmezsen geç kalacağız."

Gergindi. Çok gergindi.

Ellerini elbisesinin kenarlarında gezdirerek var olmayan kırışıklıkları düzeltti. Sorin'e bundan bahsetmemişti. Beatrix ikizlerini meshederken giydiği siyah pantolon ve ceketin aynısını giydiğini biliyordu.

Alev bağı. Cethin ona bunun olacağını söylediğinde, onu şehirdeki en iyi terziye götüren Kailia ile birlikte gizlice Aimonway'e kaçmıştı.

Elbisenin arkası açıktı ve çok sevdiği kırmızı elbise gibi aşağıya doğru iniyordu. Şeffaf, tam boy kollar, ceketindeki ipliklerle uyumlu alevler illüzyonu yaratmak için gümüş iplikle karmaşık bir şekilde işlenmişti. Korse geniş bir yaka ile donatılmıştı ve elbise yere kadar uzanıyor, kalçalarını ve bacaklarını sarıyordu. Hareket ettiğinde yıldız ışığı gibi parıldayan eteklerine binlerce gümüş boncuk dikilmişti. Arkasında dans ederken başını ağrıtabilecek küçük bir kuyruk uzanıyordu ama boncuklar buna değmesini sağlıyordu. Elbise göz alıcıydı ve üç gün gibi kısa bir sürede dikmesi için kadına ödediği paraya fazlasıyla değmişti.

Gümüş rengi saçları kıvrılmış ve ensesinden yukarı doğru tutturulmuştu, tacı başındaki buklelerin arasına yerleştirilmişti. Ayaklarına altı ekstra tutuşlu gümüş terlikler giymişti, çünkü eğer bunu yapıyorlarsa, mümkün olduğunca dans etmek de dahil olmak üzere eğlenecekti.

Yutkundu, kalbinin neden bu kadar hızlı çarptığından emin değildi. Muhtemelen Sorin'i giydiği kıyafetle en son gördüğünde kelimenin tam anlamıyla nutku tutulduğu içindi.

"Aşkım, gitmemiz gerek," diye tekrar seslendi. "Bu balonun bir nevi sebebi sensin, biliyorsun."

"Biliyorum, biliyorum," diye mırıldandı aynaya son bir kez bakarak. Derin bir nefes alıp yavaşça verdi ve soyunma odasından çıktı. Sorin yatağın yanında bir şeylerle uğraşıyordu ama onun yaklaştığını duyunca döndü. Altın rengi gözleri onun üzerinde gezindi.

Bir kere.

İki kere.

Üç kez.

"Bir şey söyleyecek misin?"

Başını salladı ve parmağını çevirerek ona dönmesini söyledi. Yavaşça döndü, sırtı ona dönükken omzunun üzerinden baktı.

Gözlerinin dipleri takip edişini izledim.

"Ciddiyim, Sorin. Bir şeyler söylemen gerekiyor. Çok mu fazla?"

"Hiçbir şey söylemiyorum Scarlett, çünkü senin ne kadar büyüleyici olduğunu anlatmaya yetecek kelime yok. Onları bulmaya çalışmak imkansız bir görev olurdu."

Sesi alçak ve sertti ve kadın ona döndü, dudakları küçük, yumuşak bir gülümsemeyle kalktı. "Ama gerçekten her şey yolunda mı? Çünkü Kailia çok fazla olmayacağını söyledi ve-"

Sözü kesildi. O konuşurken adam odayı geçip kızın yanına gelmişti ve dudakları kızın dudaklarına değerek onun saçmalamasını susturdu. Dili, kızın şaşkın soluğuyla içeri kaydı, eli ensesini kavramak ve onu kendine çekmek için yukarı çıktı. Diğer elinin parmakları yavaş ve şehvetli bir şekilde kadının omurgasından aşağı kaydı, sonra yukarı çıkarken elbisenin arkasını izledi. Kadının midesi alçaldı, karnında bir sıcaklık birikti ve kadın adamın ceketini yumruklarıyla kavradı.

Önce geri çekildi, dudaklarına alçak bir sesle konuştu. "Elbise mükemmel, aşkım. Elbise mükemmel. Sen mükemmelsin."

"Bunu zaten biliyorduk," diye mırıldandı, parmakları adamın çenesi boyunca kayıyordu.

Boğazından kısık bir sesle kıkırdadı. "O dilin bu akşam başka şeyler için de mükemmel olacak." Başparmağı alt dudağına dokundu ve dili alt dudağını yalamak için dışarı fırladı. Adam inledi. "Şimdi beni kızdırıyorsun, Aşkım."

"Asla. Sadece olacakların bir ön gösterimi."

"Biz de çok geç kaldık" demeden önce dudaklarını bir kez daha onunkilerin üzerinde gezdirdi.

İç çekti. "Hadi gidelim."

Adamın eli kızın beline geldi ve onu yatak odasından çıkarıp süitlerinin ana kapısına götürdü.

kapıyı açmadan önce elini kaldırdı. Alnının üstünde alevden bir taç belirdi. Bunu bütün gece sorunsuzca yanar halde tutabilirdi. Döndüklerinden beri ona rezervlerini sormamıştı ve o da kendi rezervlerini doldurmuştu. Cethin'e de sormamıştı.

Yarın.

Bunu yarın düşünecekti.

Bu gece, sadece dünyanın geri kalanını dışarıda bırakmak ve oldukları şeyi içine çekmek istiyordu.

Koridorlarda ve merdivenlerde ilerlerken parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Büyük salonun dışında kral ve kraliçe için ayrılmış küçük bir salon vardı. Karşı taraftaki bir kapı, salona bakan bir balkona açılıyordu ve merdivenler odanın içine kadar iniyordu. Ağır ahşap kapılar kapalı olsa bile, Scarlett salona adım attıkları zaman salonun gürültüsünü duyabiliyordu.

"Endişelenmeye başlamıştım, Seastar," dedi Cassius, onun yanında belirerek.

"Bu elbiseyle mi? Lanet olsun, burada oldukları için bile şanslıyız," diye espri yaptı Cyrus. Eğildi ve kızın yanağına bir öpücük kondurdu. "Muhteşem görünüyorsun, sevgilim."

"Teşekkür ederim," dedi yüzünün ısındığını hissederek.

Odanın etrafına baktı, hepsinin böyle şık bir şekilde burada toplandığını gördü. Fae Prensleri. Ölümlü Krallar. Avonleyanlar. İyileşmekte olan Eliza dışındaki Ateş Divanı.

"Cethin ve Kailia nerede?" diye sordu, kıpırdanmamaya çalışarak.

Cassius ona bir bardak su uzatırken, "Zaten dışarıda," diye cevap verdi. "Biz de seni bekliyorduk. Yakında herkesi tanıştırmaya başlayacak."

Suyunu yudumlarken, "Bu büyük olayın neden gerekli olduğunu anlamıyorum," dedi. Cassius ona alaycı bir bakış attı. "Peki, tamam. Anlıyorum ama hoşuma gitmiyor."

Tybalt odanın karşı tarafındaki kapıdan içeri süzüldü. Scarlett, Cethin'in denizin ötesindeki ittifaklardan söz eden sesini tam yakalamıştı ki, kapı tekrar tıkırdayarak kapandı. Tybalt'ın gözleri ona dikildi ve sıcak bir şekilde gülümsedi. Başını eğerek, "Çok güzel görünüyorsun, Scarlett," dedi. "Halkına hitap ediyor. Önce krallara ve Prenses Tava'ya," dedi başıyla ölümlüleri işaret ederek. Tava'yı Rydeon Prensesi olarak düşünmek hâlâ sarsıcıydı. "Sırada Ateş Divanı var, sonra Prensler. Sonra Cassius, sonra da siz ikiniz. Eğer isterseniz."

Ölümlülere kendisini takip etmelerini işaret etti ve oda yavaş yavaş boşaltılarak sadece Scarlett ve Sorin kaldı. Kendi küçük dünyalarında kendi küçük balonları ve sonsuza dek burada, bu boşlukta kalmak istiyordu.

"Kıpır kıpırsın," diye nazıkçe takıldı Sorin, uzanıp öne düşmüş bir bukleyi geriye iterek.

"Bundan hoşlanmadım."

"Tam olarak neyi sevmiyorsunuz?"

"Tüm bunlar. İlgi." Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Kraliyetin ilgisi kaosun ilgisinden farklıdır."

"Kaos dikkat?"

Adamın oluşmasını engellemeye çalıştığı gülümsemesini omzundan itti. "Benimle alay etmeyi bırak. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum, Sorin. Ne yaptığımı bilmiyorum.

Benden bir şeyler bekleyecekler, tüm umutlarını bana bağlayacaklar." "Sakin ol, Aşkım." Onu kendine doğru

çekerek döndürdü,

elleri kalçalarına yerleşiyor.

"Bunu yapamam," diye homurdandı, nefesleri gittikçe daha hızlı gelmeye başlamıştı.

Elini tuttu ve kalbinin üzerine koydu. "Nefes al ve ver. Beni hisset ve nefeslerimi eşleştir. Al ve ver, Scarlett."

Başını salladı, nefes alış verişine odaklandı. Adam kaşlarını onunkilere yaklaştırdı ve elini göğsüne yasladı.

"Kayıp ve acılarla yüzleştiniz. Sen savaşın

gölgeler ve kazandı. Hiç yıldız yokken yıldızlar yarattın. Siz Ölümün Bakiresi, Avonleya Prensesi, Batı Saraylarının Kraliçesi ve Karanlığın Leydisi'siniz. Hem eski hem de yeni ailenle çevrili olarak dönüşüne sevinecek bir salon dolusu insanın karşısına çıkabilirsin. Bunu birlikte yapacağız. Her zaman birlikte."

Kapı arkalarından açıldı ve Tybalt kafasını içeri uzattı. "Vakit geldi."

Sorin omzunun üzerinden ona başını salladı ve "Karanlığa kadar." diye fısıldarken dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu.

Başını salladı, kolunu onun koluna doladı ve kendisini kapıdan geçirmesine izin verdi. Siyah mermer zemin ayaklarının altında pırl pırl parlıyordu. Tavandan gümüş ay ve yıldızlarla süslü siyah bayraklar sarkıyordu. Cethin ve Kailia salona bakan balkonun sağ tarafındaydı ve ağabeyi onlar yaklaşırken genişçe gülümseyerek onlara baktı. Merdivenlerin tepesine vardıklarında onlara doğru bir kol uzattı.

"Prensesiniz evine hoş geldiniz," dedi sesi tüm salonu doldurarak. "Scarlett Sutara Aditya, Batı Saraylarının Kraliçesi ve onun ikiz ateşi, Ateş Sarayının Prensi Sorin Aditya."

Hep birlikte, odanın tamamı dizlerinin üzerine çöktü. Bu geniş alanda en az bin kişi olmalıydı, belki de daha fazla. Ailesi en altta, kenarda, odanın geri kalanıyla birlikte diz çökmüştü. Sorin uzanıp diğer eliyle kızın parmaklarını sıktı ve onu öne doğru iterken kız sinirlerine hâkim oldu.

İlk merdivene adım attıkları anda tüm oda ayağa kalktı, odadaki her göz onları izlerken heyecanlı mırıltılar koptu.

"Arius'a yemin ederim," diye mırıldandı nefesinin altında, "eğer bu merdivenlerden düşmeme izin verirsen..."

Otuz tane olmalılar.

"Seni yakalayacağım, Scarlett. Bu gece, yarın ve ondan sonraki gün. Ateşim olmasa bile, seni yine de yakalayacağım."

Aşağıya vardıklarında kalabalık dağılmaya başladı ve salonun ortasına doğru ilerlemelerine izin verdi. Merdivenlere ulaştıklarında yüzlerini merdivenlere döndüler, Cethin ve Kalia merdivenlerden iniyordu. Eğer Cethin bir Gece Lordu ise, o da onun Leydisi'ydi. Siyah saçları etrafına dökülüyor, küller siyah tellerin arasında uçuşuyor gibiydi. Elbisesi siyah ve straplezdi, gövdesine siyah inciler dikilmişti ve eteklerinden aşağıya damlıyordu. Başının üzerinde inci ve elmas bir halka, Cethin'in başında ise elmaslarla işlenmiş oniks bir taç vardı. Cethin ona merdivenlerden aşağıya kadar eşlik ederken, kızın eli Cethin'in elinin üzerindeydi ve onlar aşağıya inerken herkes dizlerinin üzerinde duruyordu. Cethin o günün erken saatlerinde onunla bu konuyu konuşmuştu. Kendisinden ve Sorin'den onların önünde eğilmeleri istenmeyecekti; ama ayakta dururken kesinlikle garip hissediyordu.

"Bunu kaç kez yaptın?" diye mırıldandı ağzının kenarından.

Sorin bakışlarını tekrar kral ve kraliçeye çevirmeden önce hızla ona baktı. "Ben çok uzun zamandır Ateş Prensi'yim Scarlett ve doğduğum günden beri kraliyet mensubuyum."

"Doğal hissedene kadar ne kadar zaman geçti?"

Ama Cethin ve Kailia, Sorin ona cevap veremeden yanlarında durdular. Ağabeyi ve karısı birbirlerine bakıyor, bu abartılı gösterinin bir sonraki bölümüne sorunsuz bir şekilde hazırlanıyorlardı.

Bir dans.

O ve Sorin'in onlarla yapacaklarını.

Sorin'e döndü, eli onun omzuna gitti, diğeri avucunun içine kaydı. Adam onu kendine çekti, elini kalçasına koydu. Müzik başladı. Gözleri Sorin'in gözlerine kilitlendi ve tüm dünyasını saran altın gözlere dalarken dünya kayboldu.

"Peki, eve döndüğümüzde de benzer bir şey yapmalı mıyız?" Sorin bir dakika sonra sordu. Yüzünün ne yaptığını bilmiyordu ama adam kıkırdadı. "Şaka yapıyorum, Aşkım."

"Senden nefret ediyorum," diye homurdanarak onun kendisini dans pistinde gezdirmesine izin verdi. Belli ki defalarca yaptığı bir danstı bu ve kız ona kendisini yönlendirmesi için güvenmişti.

"Bunca zaman sonra hâlâ kendine böyle tatlı yalanlar söylüyorsun," diye alay etti. Onu kendine doğru çekmeden önce kolunun altında döndürdü. "Rahatla, Scarlett. Bu gece senin için. Bunu hak ediyorsun. Tadını çıkar ve onlara neden onların prensesi olduğunu göster."

Cethin ona bu kısmı da anlatmıştı. Gecenin bir noktasında yıldız ateşini göstermesi, insanlara onun gerçekten prensesleri ve kız kardeşleri olduğunu göstermesi gerekiyordu. Bazıları kanıt olmadan bilinmeyen bir prensesin dönüşünden şüphe duyabilirdi.

Sorin onu bir kez daha döndürdüğünde, üzerlerindeki havaya yıldız ateşi fırlattı. Parlak bir şekilde parladı ve tüm salonun üstündeki boşluğu doldurdu. Üzerlerinde yanarken nefesler tutuldu ve küçük çığlıklar hızla sustu. Daha fazla yıldız ateşini önce kendi tacına, sonra da Sorin'in ateşten tacına gönderdi. Gümüş alevleri kollarının etrafına sardı ve korların ayak izlerini takip etmesine izin verdi. Sonra gölgelerini dışarı saldı. Karanlık sis ayaklarının etrafında dönüyor, yıldız ateşi yavaşça etraflarına köz olarak yağıyor ve gölgeleriyle birleşiyordu.

Karanlığın içindeki kendi yıldızları.

Mırıldanmalar ve şaşkınlık yerini hayret ve şaşkınlığa bırakıyordu. Cyrus'un abartılı gösterisine ait olduğu kesin olan bir kahkaha ona doğru süzüldü. Sonra Cethin'in kara büyüğü onunkine karışıyor, Kailia'nın külleri gölgeleri arasında uçuşuyor ve Sorin'in parlak ateşi her şeyi aydınlatıyordu.

Sorin onu tekrar döndürdü ve o gülüyordu, kalbi yıllar sonra ilk kez hafiflemişti. Ona geri döndüğünde onu yakaladı, alnı onunkine yaklaştı.

İlk şarkı bitti ve bir diğeri başladı, ama birbirlerini bırakmadılar. Aksine, onu daha da yakınına çekti. Elleri omzundan boynuna doğru kaydı, parmakları ensesindeki saçlarla oynadı. Merdivenlerden inerlerken ona söyledikleri aklına geldi.

Seni yakalayacağım, Scarlett. Bu gece, yarın ve ondan sonraki gün. Ateşim olmasa bile, seni yine de yakalayacağım.

"Seni seviyorum Sorin Aditya," diye fısıldadı aralarındaki boşluğa.

"Karanlığa kadar, Aşkım," diye cevap verdi, onu yerde dolaştırırken elleri vücutlarının arasında kenetlenmişti. Artık diğer çiftler de katılmıştı, gürültüleri neredeyse hiç duyulmuyordu.

"Bunu çözemsek bile, damarlarında bir kor bile kalmasa bile, seni seveceğim Sorin. Dünyamı daha aydınlık kılıyorsun ve bunun sihrinle hiçbir ilgisi yok. Sensin."

Adamın yutkunurken boğazının titrediğini gördü. "Scarlett-

Ama başını onun alnına doğru sallıyordu, gözlerinde yaşlar birikiyordu. "Ben sadece seni istiyorum, Sorin. Senin ateşine ihtiyacım yok. Gücüne ihtiyacım yok. Sadece sana ihtiyacım var. Hepsi bu. Gerisi umurumda değil. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Ama ben senin Kaynağınım, Aşk," dedi kısık sesle. "Gücünün buna ihtiyacı var. Senin buna ihtiyacın var."

Scarlett müziğin yeniden değiştiğini, hızlı tempolu bir şey olduğunu belli belirsiz fark ediyordu, ama onlar kendi dünyalarındaydılar.

Büyü ve güçle hiçbir ilgisi olmayan ateş ve gölgelerden oluşan bir dünya.

"Sadece sana ihtiyacım var, Sorin," diye tekrarladı.

"Sadece içinde bulunarak bile dünyamı ateşe veriyorsun. Bunu yapmak için büyüye ihtiyacın yok."

Dudakları kızın alnında, şakağında ve yanağında gezindi. Sonunda onunkini buldular.

Öpücük kısa, tatlı ve basitti, aralarında daha fazla sözü mühürlüyordu.

Her zaman birlikte.

Bu gece.
Yarın.
Ve ondan sonraki gün.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 40

OceanofPDF.com

CALLAN

"H Nasıl hissediyorsun?"

"Kılıç tutacak kadar iyi," diye homurdandı Ateş Generali.

Yaralı bir Eliza her zamanki Eliza'dan daha huysuzdu.

"Kılıcımın hâlâ sizde olduğunu duydum," diye ekledi bir kadeh şarabını yudumlarken.

Callan duvar boyunca uzanan bir bankta oturmuş, dans eden herkesi izliyordu. Aşınmış bir çift botun içine girmek gibiydi - resmi tanışma, geleneksel ilk dans, selamlaşma ve kibarca baş sallama. Tüm hayatı boyunca yaptığı şeylerdi bunlar. Fae Prensleri de aynı derecede rahat görünüyorlardı. Drake ve Tava bile saray yaşamına alışkın oldukları için bu işin üstesinden gelebilmişlerdi. Dürüst olmak gerekirse, Scarlett ve Cassius en rahatsız görünenlerdi ve eğer bu çelişkili değilse, neyin çelişkili olduğunu bilmiyordu.

Balo başlayalı birkaç saat olmuştu ki Eliza kendini neredeyse Callan'ın yanındaki koltuğa atmış, Razik'e bakarken kollarını kavuşturmuş, görünüşe bakılırsa onu odasından aşağıya kadar eşlik etmişti. Callan bu konuda soru soracak kadar aptal değildi.

"Biliyorum," diye cevap verdi Callan. "Temizledim ama odanızda gözetimsiz bırakılmasını isteyeceğinizi düşünmedim."

"Bu konuda haklısın," dedi. "Cyrus muhtemelen onu çalmaya çalışacaktı. Bunun bir oyun olduğunu düşünürdün."

"Nasılsın, Eliza? Gerçekten mi?" Callan göz ucuyla onu izleyerek sordu. Boynunun arkasını ovuşturdu. "Kalbini bıçakladığını düşünmüştüm. Durduğum yerden öyle görünüyordu ve-"

Bir eli onunkine dolandı, avucundaki nasırlar tenine sertçe değiyordu. "Yaşıyorum Callan," dedi nazikçe. "Beni çağırdığın için, bana geldiğin için, sihrimi bastırıldığında o kaltağı öldürdüğün için teşekkür ederim. Sen olmasaydın burada oturuyor olmazdım."

"Birden fazla kez bunun anlamsız olduğunu düşündüğünüzden emin olmama rağmen beni eğittiğiniz için teşekkür ederim."

Küçük bir kahkaha attı, sonra yüzünü buruşturdu ve yarasını ovmak için elini bıraktı. "Eğitimle ilgili bir şey bu. Kimin ne zaman ihtiyacı olacağını asla bilemezsin ama Sargon'a dua edersin ki onlara yeterince şey öğretmiş olasın. Sen bunu başardın Callan."

"Ama iyileştiğinde beni eğitmeye devam edeceksin, öyle mi?" diye sordu, gözleri Hale'yle konuşan Tava'ya takılmıştı ve her ne söylüyorsa eğlenerek gülümsüyordu.

"Beni kurtarmış ve birkaç serafın bağırsaklarını deşmiş olabilirsin Prens, ama vuruşların daha iyi olabilirdi. Bu kadar özensiz değil."

Ondan bir kahkaha sesi geldi. "Yeterince adil, General."

Bir an sonra Razik ortaya çıktı ve Eliza'ya çikolatalı keke benzeyen bir tabak uzattı. Ona kaşlarını kaldırmadan önce bir kez baktı.

Razik açıklama olarak, "Yemek yiyeceğini söylemiştin," dedi.

"Buraya biraz gelmeme izin vermenin tek yolu bu olduğu için," diye sertçe karşılık verdi.

"Niara dinlenmen gerektiğini yoksa iyileşmenin daha uzun süreceğini söyledi." Tabağı ona birkaç santim daha yaklaştırdı. "Şimdi ye, yoksa ben sana yedireceğim."

Eliza alay etti. "Yapmayacaksın."

Yüzüne doğru eğilerek yaklaştı. "Beni deneyin, Leydim."

Eliza kaşlarını çatarak ona baktı, yanakları öfkeden kıpkırmızı kesilmişti, tabağı onun elinden kaptı, çatalıyla bir parça kesip ağzına attı. Razik memnuniyetle ona sırttı. Callan garip bir şekilde otururken o tatlının tamamını yedi. Sonra tabağı Razik'e geri fırlattı.

"Onu bana ver," diye talep etti.

Razik boş tabağı yoldan geçen bir sunucuya uzattı, ardından siyah bir alev patlaması oldu ve bir kitap çıkarıp ona uzattı. Kadın kitabı Razik'in elinden aldı ve görünüşe bakılırsa istediği sayfayı bulana kadar sayfaları çevirdi.

"Eğer kitabımı bir daha alırsan, seni yatağında deşerim," dedi umursamazca, sanki kelimenin tam anlamıyla bir ejderhaya dönüşebilen güçlü bir savaşçıyı tehdit etmiyormuş gibi.

"Not edildi." Razik tembelce onun diğer tarafındaki bankın üzerine çöktü. "Tabii ki, o zaman yatağıma gelmen gerekecek demektir."

Eliza ürkütücü bir şekilde hareketsiz kaldı ve Callan o zaman kendine başka bir yer bulma zamanının geldiğine karar verdi. Onlara bir şeyler içmeye gitmekle ilgili bir şeyler mırıldandı ama ikisi de onu kabul etmedi. Koridorun yarısını geçmişti ki, gümüş rengi bir saç teli yolunu kesti.

"Benimle dans eder misin?" diye sordu kraliçe, elini tutup onu dans pistine çekerek.

Onu bütün gece Sorin'den ayrı görmemişti. Her ikisi de gerekli dansları başkalarıyla yapmışlardı. Scarlett bir ara Cethin ve Tybalt ile dans etmişti. Sorin de Kailia ile dans etmişti. Aralarına girip dans etmek isteyecek kadar cesur birkaç Avonleyli daha görmüştü ama çoğunlukla ikisi kendi dünyalarındaydı. Gözler her zaman birbirinin üzerinde, şefkatli dokunuşlar ve yumuşak gülümsemelere neden olan fısıltılı sözler. Bu

Hak ettiği her Şey ve daha fazlası. Birinin ona böyle bakması ve tüm bunların altında kim olduğunu anlaması.

" ok fazla düşünüyorsunuz, Majesteleri."

Sadece eski alışkanlıklarına geri döndüğünü fark etmemişti. Kadın ona gülümsedi, bilmiş bir tavırla, parlak gümüş gözleri sanki onun ruhunun derinliklerine bakıyordu.

"Bazen maskesiz dans etmek rahatsız edici oluyor," diye belirtti.

"Herkes her Şeyi görebilir," diye kabul etti, onu kolunun altında döndürürken, elbisesi ayak bileklerinin etrafında geniŐliyordu. Saçları çoktan arkaya tutturduğu buklelerden kurtulmaya başlamıştı. Böylesi daha iyiydi. AŞağı ve  zg r. Bu oydu.

"Olabilir," diye kabul etti ona geri döndüğünde, eli tekrar omzundaydı. "Kendimizin göremediği Şeyleri bile. Sanırım bunu en rahatsız edici kılan da bu, birinin bizde henüz anlamadığımız bir Şeyi görebilmesi."

"Peki bugünlerde bana baktığında ne görüyorsun, Wraith'im?"

Onun kendisine taktığı eski evcil hayvan ismine gülümsedi. "Yerinden emin olmayan bir kral görüyorum."

"Artık kim olduğunu bilmediğinde yerini bilmek zor," dedi sessizce.

Scarlett, "Dünya sizden her Şeyi talep ederken ve aynada size bakan kişiyi tanımazken kendinizi bulmak zordur," diye cevap verdi.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordu, gözleri Hale ile dans eden Tava'ya takıldı. Altın detaylı orman yeşili elbisesi -Rydeon'un geleneksel renkleri- Hale'in ceketinin kırmızı ve altın rengi karşısında muhteşem görünüyordu. "Nasıl... hayatta kaldın?"

Scarlett'in bakışları onunkileri izledi. "Maskelerin ardına bakabilen insanlar buldum Callan," dedi. "Beni düzeltmeye çalışan ya da bana nasıl hissetmem ya da ne yapmam gerektiğini söyleyen insanlar değil.

yapmak. Bazen bunu anlayan insanlar..." Derin bir nefes verdi. "Bazen karmaşanın ortasında bizimle birlikte oturacak insanlara ihtiyaç duyarız. Ama o insanlar? Onlar sizi bulmaya meyillidir. Sen onları bulamazsın. Boğulmamaya çalışmakla o kadar meşgulsünüzdür ki aramaya bile gerek duymazsınız."

Şarkı sona erdi ve birbirlerinden uzaklaşarak müzisyenleri alkışladılar. Ama kadın bir kez daha onun elini tuttu ve parmaklarını kendi parmakları arasında sıktı. "O insanlar mı Callan? En karanlık gecelerde bile bize ulaşabilenler onlar."

Onun uzaklaşmasını izledi, doğruca kalabalığın kenarında Cyrus ve Rayner'la konuşmakta olan Sorin'e gitti, hepsi Eliza'nın etrafında toplanmıştı. Onu kolunun altına aldı ve Cyrus Eliza'nın omzunu itmesine neden olan bir şey söylerken, Rayner söylenen her neyse ona hafifçe gülümsedi. Cassius bir an sonra ortaya çıktı ve sanki her zaman onların bir parçasıymış gibi aralarına karıştı.

Zahmetsiz. Her şey çok zahmetsiz görünüyordu. Soğukkanlılık. Yoldaşlık. Aile sevgisi. Öyle olmadığını biliyordu. Yaklaşan savaşa ve bilinmeyenle en az onun kadar yüzleştiler. Ama bunu birlikte yapmışlardı. Bir şekilde birbirlerini bulmuşlardı.

Derinliklerinden tanıdığı bir kahkaha ona ulaştı ve anında Tava'yı, kardeşi onu yerde döndürürken Drake'le birlikte gülerken buldu. Drake hâlâ biraz perişan görünüyordu ama günlerdir olmadığı kadar iyi görünüyordu. Drake onu alçalttığı anda yine güldü, kardeşini onu düşürmemesi için uyarırken parmakları tuniğinin koluna gömüldü. Kıkırdadı ve onu bir kez daha döndürmeden önce ayağa kaldırdı.

Scarlett karanlıkta yıldızları bulmuştu ama Callan onları izlerken bunların hiçbirini yapmasına gerek olmadığını fark etti.

Tek yapması gereken ışığı takip etmektir.

Geç olmuştu, gecenin bir yarısıydı ama Cethin Avonleyan'ların geceyi tercih ettiğini söylediğinde yalan söylemiyordu. Callan ayrıldığında balo hala tüm hızıyla devam ediyordu, insanlar hala dans ediyor, yemek yiyor ve gülüyordu, yorgunluk kemiklerinin derinliklerine yerleşmişti.

Ama artık geç olmuştu. Gecenin bir yarısı. Ve uyuyamıyordu.

Bir pantolon ve uzun kollu bir tunik giydikten sonra botlarını giyip aşağıya indi. Burada bulundukları haftalar boyunca bu koridorlarda çok yürümüştü. Bahçe yollarında daha da çok yürümüştü. Bu noktada karanlıkta yolunu kolayca bulabilirdi.

Yürüyüşlerinden birinde, bahçenin içinden geçen alçak taş duvarların arasında küçük bir gölet bulmuştu. İçinde karanlık sularda belli belirsiz parlayan balıklar vardı. Aslında onları sadece geceleri görebileceğini öğrenmişti. Buraya gündüz gelip onları ışıktaki görmeye çalışmıştı ama sular, göletin içi bile simsiyahtı ve balıklar mürekkep gibi karanlıkta kaybolmuştu. Görünüşe göre vahşi yaşam bile geceyi tercih ediyordu.

Göleti bulması on beş dakika sürdü, bir noktada iki yanlış dönüş yaptı, ama duvardaki açıklıktan içeri adım attığında kalbi durdu. Duvarlar göletin etrafında daha uzundu, kendi alanını yaratıyor ve diğer her şeyi dışarıda tutuyordu. Kalın sarmaşıklar onlara tırmanıyor, boylu boyunca koyu mor çiçekler açıyordu. Göletteki balıkların parıltısı onları yumuşak bir ışıktaki aydınlatıyordu. Arka duvar boyunca göleti besleyen bir fıskiye ve suyun kenarına yerleştirilmiş uzun bir bank, dileyen birinin ayak parmaklarını daldırabileceği kadar yakındı.

Tava'nın yaptığı da tam olarak buydu.

Orman yeşili kıyafetlerini çıkarıp uzun kollu ve yakası açık koyu deniz mavisi sade bir elbise giymişti. Daha iyi görünüyordu. Kıyafetler güzeldi ama bu gündelik zarafet... daha iyiydi. Gri terlikleri yanındaki bankın üzerinde duruyordu ve ellerini bankın kenarına dayayarak öne doğru eğilmiş bir şekilde oturuyordu. Saçları bir omzunun üzerinden toplanmıştı, ayak parmaklarını suyun içinde sürüklerken altın rengi teller etrafına dökülüyordu.

Onun yaklaştığını duymamıştı ki bu bile başlı başına şaşırtıcıydı. Her zaman çok dikkatliydi ama belli ki düşüncelerinde kaybolmuştu. Yüz hatları yumuşak ve düşünceliydi, dudaklarında küçük bir çatıklık vardı.

Bir an için gitmesi gerektiğini, onun kendine ayırması gereken zamana müdahale etmemesi gerektiğini düşündü ama bunu yapamadı. Ondan uzaklaşamadı.

Yine mi?

Onu ürkütmeden kendini nasıl tanıtacağını bilmiyordu, bu yüzden boğazını hafifçe temizledi, ellerini ceplerinin derinliklerine soktu. Tahmin edilebileceği gibi, kadın sıçradı, ayaklarını hızla sudan çekerek gözlerini adamın yüzüne dikti.

"Callan?"

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," diye yalan söyledi.

"Hayır. Yani, değilsin." Terliklerine uzandı. "Gidebilirim."

"Lütfen yapma."

Kıpırdamadan durdu, parmaklarını terliklerine geçirdi. Adam yanındaki boşluğu işaret etti. "İzin verir misiniz?"

"Elbette." Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı, adam yanına doğru ilerlerken ona bakmadı, yanına yerleşti ve terliklerini kenara çekti. Botlarını çıkardı, çoraplarını da çıkardı ve ayak parmaklarını suya daldırdı, balıklar kaçışmaya başladı.

Ayaklarını yavaşça aşağı indirmeden önce kısa bir süre ona baktı ve onunkilerin yanında dalgalar çizdi. "Ne zamandır buradasın?" diye sordu usulca.

"Uzun sürmez."

"Geceki olaylardan sonra biraz hava almaya ihtiyacım vardı. Burayı sadece gündüz gördüm," dedi. "Magdalena'dan karanlıkta bana yolu göstermesini istedim."

"Ve seni burada mı bıraktı?"

Tava omuz silkti. "Şafağa yeterince yakın olduğunu düşündüm. Işıқта dönüş yolunu bulabilirim." Meraklı bir balık bir kez daha uzaklaşmadan önce yüzerek yaklaşırken ayağı durakladı. "Peki ya sen?"

"Ben mi?"

"Gece vakti burada ne yapıyorsun?"

"Bir saat önce döndüm," dedi. "Tüm o şenliklerden sonra gevşemem gerekiyordu." Kadın onaylarcasına mırıldandı. "Eğleniyor gibiydin," diye söze girdi.

"Çok güzeldi," diye kabul etti. "Düzgün ve resmi ama yine de bir şekilde değil."

Kendisi bundan daha iyi tarif edemezdi.

Yaralarını sardığı geceden beri onunla yalnız kalmamıştı. Ondan önce, onun kollarında uyuduğu zamanlardı. O geceyi hiç konuşmamışlardı. Adam uyuduktan kısa bir süre sonra uyanmış, parmakları kısa bir süreliğine adamın göğsünde gezinmişti. Başını kaldırıp ona bakmış, uzun bir süre bakışlarını üzerinde tutmuş ve sonra sessizce kucağından kaymıştı. Kadın banyo odasında gözden kaybolduğunda, adam da Drake hâlâ onun yatağında uyurken odadan sıvışmıştı. O taht odasından beri oldukları şeye geri dönmüşlerdi.

Şu lanet taht odası.

Zamanı sonsuza dek o gecenin olaylarıyla mı ölçecekti? Taht odasından önce ve sonra?

"Eğlendin mi?" diye sordu bir anlık yapmacık sessizliğin ardından.

"Yeterince iyi," diye yanıtladı. "Bir süre Eliza'yla oturdum." "Gördüm. İyileşiyor mu?"

Tanrım, aralarındaki bu havadan sudan konuşmalardan nefret ediyordu. Onun yaralarıyla ilgilenirken o kadar rahat konuşmuşlardı ki

Gece. İsteddiği buydu ama buna nasıl geri döneceğini bilmiyordu.

Sadece sen izin verdiğinde sana sahip olmayı kaldıramam.

"Callan?"

Başını sallayarak düşüncelerinden arındı. "Özür dilerim," dedi aceleyle. "Eliza iyi iyileşiyor, evet. Görünüşe göre olağanüstü bir şifacıları var."

"Niara," dedi, ayak parmakları suda bir daire çizerken. "Hale bana ondan bahsetti."

"Siz ve Kral Hale... dostça görünüyorsunuz," dedi ihtiyatla.

"Çocukların etrafta koşuşturmasına izin verme konusunda çok nazik.

Geçtiğimiz haftalarda onun malikanesindeydim. Oraya gittiğimde kendimi sık sık onun yanında buluyorum."

Callan öyle olduğundan emindi.

"Bir gün kıtımıza döneceği için heyecanlı," diye ekledi.

"Seninle mi?"

Aslında bunu yüksek sesle söylemek istememişti ama artık ağzından çıkmıştı. Tava, hakkını yemeyelim, tepki vermedi. Ayak parmaklarını suyun içinde kaydırmaktan bacaklarını tembelce ileri geri sallamaya geçti.

"Ben saf değilim Callan," dedi. "Benim şirketimden daha fazlasıyla ilgilendiğini biliyorum."

"Saf olduğunuzu ima etmek istememiştim." "Biliyorum."

Uzun bir süre boyunca tek ses ayaklarından gelen küçük su sıçramalarıydı.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" diye sordu sonunda, havadan sudan konuşmalardan o kadar sıkılmıştı ki. Onların yaptığı bu değildi. Konuların etrafında dolanmadılar. Birbirleriyle açık yüreklilikle, dürüstçe konuştular.

Omuz silkti. "Sanırım bir noktada benden bir tür ittifak beklenecek."

Callan açıkça tereddüt etti. "Bunu yapar mısınız?"

"Drake benden bunu istediye, evet," dedi, dalgaları izlerken başını eğerek. "Muhtemelen her zaman

statü için evlendirildim. Ben şimdi kraliyet prensesi mi oluyorum? Aksini düşünseydim saflık etmiş olurdum."

"Drake bunu ima etti mi?" diye sordu.

"Hayır, Callan. Ben sadece seninle aynı toplumda büyüdüm. Benden ne beklendiğini biliyorum."

"Ve sen de bunu kabul mü ediyorsun?"

Ayaklarını sudan çekerek dizlerini göğsüne doğru çekti ve kollarını sıkıca dizlerine doladı. "Drake her şeyi sindirecek zamanı bulduğunda, adım atacaktır. Zorlukların üstesinden gelecek ve olağanüstü bir kral olacak. Kendini halkına kanıtlaması gerekecek. Bunu yapmak için Toreall'ın kayıp varisiyle ittifak kurmaktan daha iyi bir yol olabilir mi? Bu siyasettir."

Zeki. Her zaman çok zekiydi, ileriye düşünür, olası tüm gelecekleri planlardı. Ayrıca haklıydı da. O ve Drake zaten arkadaşlıklar. Döndüklerinde Drake'ten Kral'ın Eli olmasını istemeyi planlıyordu ama bu onun kraliyet mensubu olduğunu öğrenmelerinden önceydi. Windonelle ve Rydeon arasındaki ittifak güvenliydin ve bekleniyordu. Toreall buradaki jokerdi.

Kalın kalın yutkundu. "Burada bir seçeneğin var, Tava."

"Kendini birdenbire bir kral olarak bulmasaydın senin ne kadar seçeneğin olacaksa benim de o kadar seçeneğim var Callan," diye cevap verdi.

"Windonelle'e göre biz hâlâ nişanlıyız," diye karşı çıktı. "Eğer geri dönersek ve sen başka biriyle nişanlanırsan bu nasıl bir mesaj olur?"

"Neden umursuyorsun Callan? Sana kur yapmayı bitirmen için bir fırsat verdim ve sen bunu kullandın."

"Çünkü mavi, kırmızıdan daha çok senin rengin," dedi, niyet ettiğinden daha keskin bir şekilde.

"Ne?" Tava onun ani çıkışı karşısında gözleri büyüyerek sordu.

"Windonelle'in renkleri mavi ve gri. Toreall'ınki ise kırmızı ve altın rengi," diye mırıldandı ona bakmadan.

"Benden ne istediğini bilmiyorum Callan," diye fısıldamadan önce uzun bir sessizlik daha oldu.

Başını çevirdiğinde onu suyu incelerken buldu, kolları hâlâ dizlerinin etrafında sıkıca kıvrılmıştı.

"Ne istemediğimi biliyorum," dedi ve uzanıp başparmağı ile işaret parmağı arasında nazıkçe çenesini tuttu. "Benden iki krallık uzakta olmanı istemiyorum, Küçük Tilki. Benden bir krallık uzakta olmanı istemiyorum."

"Ne istiyorsun?" diye fısıldadı, gözlerinde yaşlar birikmişti.

"Seninle seyahat etmek istiyorum. Mavi ve gri giymeni istiyorum. Bu geceki gibi etkinliklerde dans etmeni istiyorum. Bu işin sonunda kim olacağımı hâlâ bilmiyorum ama bunu seninle çözmek istiyorum."

Sonra eğildi ve ağızları arasındaki mesafeyi kapattı. Dilini dudaklarının kenarı boyunca kaydırarak onları açmaya ikna etti. Tereddütlüydü, buna hakkı vardı ama sonra dudakları onunkilere doğru hareket etmeye başladı. Yavaş ve kararsız. Paylaştıkları diğer iki öpücük gibi değildi. Biri planlıydı. Biri sürprizdi.

Ama bu seferki bunların hiçbirisi değildi. Bu seferki özürler ve sözlerdi. Bu, artık arada bir şey olmayacağını söylüyordu.

Geri çekildi ve dudaklarına fısıldadı, "Ben de bunların hepsini istiyorum, Tava. Her birini."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Doğruyu söylemek gerekirse, Veda'nın bizi yakalayacağını bile bile seni o kış bahçesinde öptüğümde, bu sadece ikinci kez birini öpüşümdü."

"Başka kim olacak?" Callan talep etti.

"Önemli değil," dedi nefes nefese. Önemli değildi.

Yine de, Hale'i öpmediği sürece, bununla yaşayabilirdi.

"Ama geri kalanı?" diye sordu, ağzını tekrar onunkinin üzerinde gezdirerek.

Güldü. "Onlar senin, Callan, ama..."

Arkasına yaslandı ve kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ama ne, Küçük Tilki?"

"Emin olmana ihtiyacım var. Yapamam..." Gözleri gölete kaydı, sonra tekrar onunkilere döndü.

"Tava, şu anda hayatımda emin olduğum tek şey bu."

"Tamam," diye fısıldadı, bir damla gözyaşı serbest kaldı. Adam başparmağıyla gözyaşını sildi. "Tamam."

Ona yaslandı ve adam bir kolunu ona dolamadan önce parmaklarını saçlarında gezdirdi ve onu kendi tarafına yaklaştırdı. Sonunda ayaklarını tekrar indirdi, parmakları bir kez daha onunkilerin yanında suya daldı.

"Burayı sevmiyorum," diye fısıldadı.

Onun saçlarına gülümsedi. "Belirtmek ister misin?"

"Genel olarak Avonleya," diye cevap verdi, ayağını suda kaydırırken bacağı onunkine sürtünüyordu. "Krallığın kendisi güzel ama programlarını sevmiyorum. Sabah güneşin doğuşunu özleyorum. Burası çok karanlık."

"Daha fazla katılamazdım."

BÖLÜM 41

OceanofPDF.com

CYRUS

Cyrus duvara yaslanmış, bir bankta oturmuş, Scarlett ve Rayner'ın dans pistinde dolaşmalarını izliyordu. Sorin Eliza'yı geri dönmeye ikna etmişti.

biraz önce misafir odasına çıkmıştı. Rengi solmuştu ve burada olması gerekenden çok daha uzun süre kalarak şüphesiz aşırıya kaçıyordu. Razik'in değil de Sorin'in ona eşlik etmesi şartıyla sonunda yumuşamıştı.

Söz konusu erkek onun yanında oturuyordu. Cassius da Cyrus'un diğer tarafında oturuyordu. Eliza'nın Şifacı'ya yakın olmak için burada kalmasıyla birlikte, son birkaç gündür kalenin etrafında takılıyorlardı. Cassius'un kuzeniyle gittikçe daha fazla vakit geçiriyorlardı ve erkek kesinlikle hıyarın teki olsa da, Cyrus onu umursamadığını fark etti. Cassius'un büyüsunü kullanmayı öğrenmesine yardım ediyor ve onu eğitmeye devam ediyordu. Mükemmel bir savaşçıydı, ki damarlarında Sargon'un kanı aktığı için bu beklenen bir şeydi ve bilgiliydi. Cyrus geçen gün ona neredeyse iki saat boyunca sorular sormuş ve o da her birini yanıtlamıştı. Gerçi tüm bu süre boyunca son derece sinirli görünüyordu ama yine de hepsini yanıtlamıştı.

"Bunu bu gece buraya getirdiğine inanamıyorum," dedi Cassius, gözlerini Cyrus'un elindeki nesneye dikerek.

Dalgın dalgın cebinden çıkardığı deniz camından bir parçayla oynuyordu. Bu Sawyer'ın

Çaldığı ayna. Çit labirentinde yarıştıkları o gece bunu ima etmişti. Ertesi sabah Sawyer'ın ona attığı bakıştan aynanın gittiğini anlamıştı. Bu da onu geri almaya çalışacağı anlamına geliyordu.

Cyrus şu anda kalede kaldığından ve büyük bir etkinlik planlandığından, onu geri çalmaya çalışmak için mükemmel bir zamandı. Kendisi de böyle yapardı ve Sawyer birkaç saat önce dikkat çekici bir şekilde ortadan kaybolmuştu. İşte tam da bu yüzden bu geceki şenliklere gitmeden önce aynayı cebine atmıştı.

"Strateji," dedi Cyrus Cass'e göz kırparak ve aynayı tekrar parmaklarının arasında çevirdi.

Cassius içmekte olduğu birayı bitirirken ona alaycı bir bakış attı.

"Bu bibloya bir bağlılığın var mı?" Razik sordu. "Ya da zaman zaman içinde gördüğün dişiye?"

"Hayır, ben bağlı değilim- Bekle, hangi kadın?"

Cyrus aynayı ters çevirerek yansıtıcı yüzeye baktı. İçinde hiçbir şey yoktu. Aynanın kendisi Su Gözcüsü büyüsüyle doluydu ama Cyrus hâlâ sadece Su Gözcülerinin aynada bir şey görebileceğini sanıyordu. Eğer Cethin ya da Scarlett bir şey görmüş olsalardı, babaları bir Anahita Mirası olduğu için bu belki açıklanabilirdi ama Razik? O Sargon ve Şekil Değiştiren'di.

Tabii Cyrus aynanın nasıl çalıştığını yanlış anlamadıysa.

Cassius omzunun üzerinden aynaya bakarak eğildi ve Cyrus onun vücudunun bu kadar yakın olmasının sıcaklığıyla kendini sıktı.

Cassius'un onu tekrar öptüğü geceden beri Cassius'un bir Kaynak almasından ya da Aelyndee'ye gitmesinden söz etmemişlerdi. Lanet olası pislik. Rydeon'a gitmişler, görevlerine ayrılmışlardı. Cass, Scarlett'i onun koruyucusu olarak korumuş, o da Eliza'yla birlikte Drake'i korumuştur. Bunu asla kabul etmeyecekti ama biriyle ortak olduğu için memnundu çünkü dikkati kesinlikle tamamen Drake'in üzerinde değildi.

Sonra Eliza'yla birlikte şatoda kalmaya başladılar. Onlara Scarlett'in katındaki kanatta süitler verilmişti. Odalar büyüktü; oturma ve yemek alanı olan geniş bir oturma odası, küçük bir çalışma odası, yatak odası, banyo odası.

Çok büyüklerdi. Böyle boş bir alanda çok fazla sessizlik. Anıların gizlenebileceği çok fazla yer vardı.

Kendini Cassius'un kapısının önünde bulana kadar iki saat geçmişti. Cassius onunkinin yanındaki süitteydi ve Cyrus on beş dakika boyunca koridorda durup kendine lanet okudu ve sonunda kapıyı çaldı. Sanki Cassius onu bekliyormuş gibi kapı saniyeler içinde açıldı. Gömleksizdi. Yine gömleksizdi. Yama yoktu. Yalınayak. Ama uyumadığı da fark ediliyordu.

"Kaynaklar hakkında konuşmak yok," demişti.

Cyrus, "Aelyndee hakkında konuşmak yok," diye cevap verdi.

Cass başını sallayarak kenara çekildi ve odalarındaki içki arabasına doğru ilerledi. Cyrus'a bir bardak içki uzattı, sonra da kanepeye geri dönüp üzerinde çalıştığı kitabı ve notları aldı. Tartıştıkları gece üzerinde çalıştığı kitapla aynı kitap olduğunu fark etmesi biraz zaman almıştı ama bütün gece ilk kez derin derin nefes almakla meşgul olduğu için ona bunu soramamıştı.

Cassius'la bu işi nasıl yürüteceğini bilmiyordu. Merrik'le durum farklıydı. İkisi de küçük aptallardı, dünyanın yollarını, bedenlerinin yollarını ve aradaki her şeyi öğreniyorlardı. İlişkileri de dahil olmak üzere her şeyi el yordamıyla öğrenmişlerdi, ta ki hayatın en zor derslerinden birini alana kadar: kayıp ve keder. Ya da en azından o öyleydi. Cyrus her zaman Merrik'in daha iyi durumda olduğunu düşünmüştü, nefes almak acı verirken nasıl devam edeceğini öğrenmek zorunda kalmamıştı.

Thia da farklıydı. Onunla her şey anlıktı. İkisi de ikiz alev bağının çekimini hissetmişti. Her şey en başından itibaren ateşli ve tutkulu bir hal almıştı. Bu onların tüm ilişkisini açıklıyordu. Kız

Ona meydan okudu, evet. Her yönden mükemmeldi. Ama Cyrus her zaman onun elinden alınmasını bekliyordu. Cassius o gece haklıydı. Kız öldüğünde, bu sadece onun her zaman şüphelendiği şeyi doğrulamıştı.

Ama Cassius'la aralarındaki bu şey yavaş yavaş geliyordu ve Cyrus bununla ne yapacağını bilmiyordu. Thia'yla işler hiç de kolay olmamıştı ama bundan daha kolay olduğu kesindi. Hayır, bu da doğru değildi. Sadece farklıydı. Birlikte karşılaştıkları zorluklar farklıydı.

"Onu görmedin mi?" Razik sordu. "Arada bir orada bir parıltı oluyor."

Cassius'un parmakları elinin etrafına dolandı, aynayı ona doğru eğdi ve onu ve tesadüfi temasını sikeyim.

"Ayna genellikle gizlidir. Gözden uzak. Akıldan uzakta," dedi Cyrus, yansıtıcı yüzeyi dikkatle izleyerek.

"Burada oturduğumuzdan beri onu kaç kez gördün?" Cassius sordu, yüzü Cyrus'a o kadar yakındı ki saçları yanağına değiyordu. Bu geceki balo için kahverengi saç tellerini toplayıp tekrar bağlamıştı ama birçoğu tekrar serbest kalmıştı.

"Birkaç tane," dedi Razik omuz silkerek. "Yararlı," diye tersledi Cyrus.

Razik, "Onun senin için bir önemi olduğunu düşünmüştüm," dedi. "Bu beni ilgilendirmez ama ikinizin birlikte olmasının nasıl bir şey olduğunu merak ettim."

Ne Cyrus ne de Cassius buna bir şey söyledi.

"Onu görmeyeli uzun zaman oldu ama bütün akşam izlemedim. Sadece bir anlığına gördüm," dedi Razik.

Cyrus ve Cassius aynaya bakarken onaylar gibi bir şeyler mırıldandılar, Cass'in parmakları hâlâ onun elinin etrafındaydı. Bu da odaklanmasına yardımcı olmuyordu. Kabul etmek gerekir ki, sadece küçük bir aynayı izliyorlardı. Çok fazla konsantrasyon gerektirmiyordu, ama tanrılar. Onun

Dokunuş ona, o eğitim arenasında altında hissettiklerini düşündürdü. Cassius'un ona sarılması, onun-

"Düşündüğüm kişi bu mu?" Cassius daha da yaklaşarak Cyrus'u şu anda düşünmemesi gereken şeylerden uzaklaştırdı.

"Olamaz," dedi Cyrus aynayı yaklaştırarak. "Sawyer neden Talwyn'i gösteren bir aynaya sahip olsun ki?"

"Fae Kraliçesi mi?" Razik de bakmak için eğilerek sordu.

"Scarlett onu ele geçirdiğinde ölü Fae Kraliçesi," Cyrus mırıldandı.

"Hâlâ onu öldüreceğini mi düşünüyorsun?" Cassius aynada Talwyn'i izleyerek sordu.

Cyrus bir kahkaha attı. "Bunu sorduğuna inanamıyorum. Scarlett Talwyn'i kütadaki görevlerimizden birinde görmüş olsaydı, onu ya orada öldürür ya da yavaşça öldürmesi için buraya getirirdi. Şimdi yüksek sesle söylediğime göre büyük olasılıkla ikincisi."

"Haklısın," dedi Cassius. "Nerede o?"

"Bilmiyorum," dedi Cyrus. Fae Kraliçesi'nin arkasında pek bir şey göremiyordu. Tek söyleyebildiği onun su kenarında olduğuydu. Bir an sonra, yansımadan tekrar kayboldu. Yukarı baktı ve Sawyer'ı Briar, Neve ve Azrael'le birlikte koridorun karşısında gördü. "Ama sanırım öyle."

Cassius, "Elbette o da geri isteyecektir," dedi ve ayağa kalkarak cesetlerin arasından Sawyer'a doğru ilerlemekte olan Cyrus'u takip etti.

"Evet, ama Talwyn bir şeylerin peşinde. Eğer bu aynayı onu izlemek için kullanabilirsek? Bu adil bir değiş tokuş olur. Başka bir zaman tekrar çalabilirim," dedi Cyrus, Cassius birkaç uzun adımda onun yanına ulaştı.

Birkaç dakika içinde diğer Fae'lerin yanına vardılar ve Cyrus Sawyer ile Azrael'in arasına girdi. Bir kolunu Sawyer'ın omuzlarına doladı. "Sana bir sorum var."

Sawyer'ın gözleri şüpheyle kısılrken, Briar bir kahkaha attı ve içkisinden bir yudum aldı.

Cyrus cebinden aynayı çıkardı ve parmaklarının arasında oynattı. "Bana bu aynadan bahset."

"O benim," diye tersledi Sawyer, bir eli ondan kapmak için fırladı.

Cyrus onu ulaşamayacağı bir yere geri çekti. "Bulan alır, değil mi?"

"Lanet olsun, Cyrus. Sen bir piçsin," diye mırıldandı Sawyer.

"İyi bilinen bir gerçek," diye kabul etti. "Ama seninle bir anlaşma yapalım, Bebek Drayce. Bana süslü aynandan bahset, ben de onu sana geri vereyim."

"Öylece mi?" Sawyer kuşkuyla sordu. "Aynen böyle."

"Ben bile sana inanmıyorum," dedi Briar bir kahkaha daha atarak, karşılıklı konuşmayı izlerken.

"Gördük..." Cyrus durakladı ve Azrael'e baktı. Erkek Scarlett'e sadakat yemini etmiş olabilirdi ama prensin şu anda Talwyn'in yanında nerede durduğunu bilmiyordu. "Aynada birini gördük."

"Kim?" Briar, yarısına kadar dudaklarına götürdüğü fincanını yavaşça indirerek sordu.

"Daha iyi bir soru," diye karşı çıktı Cyrus. "Nerede?"

Briar aynaya uzanarak, "Bu ayna babamızdan kaldı," dedi. Cyrus telaşlanmadan almasına izin verdi. "Bize onu ilk Su Sarayı Prensi'nin yaptığı söylendi. Ona inandığımdan pek emin değildim ama şimdi onun Avonleyli olduğunu ve damarlarında Anahita'nın kanının dolaştığını bilmek bunu daha inandırıcı kılıyor."

"Sende de var mı?" Cassius sordu.

"Hayır," dedi Briar ve elindekini kardeşine uzattı. "Sadece bir tane vardı. Babamızın onu kime vermeyi planladığını bilmiyorum ama Sawyer'ın çocukken ona takıntılı olduğunu hatırlıyorum. Saatlerce onunla oynar, babamın onunla ilgili hikayelerini dinlerdim." Sawyer gitmişti.

Sessizdi, aynayı o kadar sıkı tutuyordu ki parmak eklemleri beyazlaşıyordu. "Ailemiz öldürüldüğünde, Sawyer'ın alması için ısrar ettim. Onun için her zaman benden daha önemliydi."

Cyrus şu anda kesinlikle kendisine piç denmiş gibi hissediyordu. Aynanın Sawyer için özel olduğunu biliyordu ama nedenini hiç bilmiyordu.

Cyrus suçluluk duygusunu bir kenara iterek, "Yani ayna hakkında en bilgili kişi o mu?" diye sordu.

Briar başını salladı, Azrael ve Neve onun yanında söylenen her kelimeyi dikkatle dinliyordu.

"Nasıl çalışıyor?" Cassius sordu.

"Aslında o kadar da karmaşık değil," dedi Sawyer sıkıca, aynaya bakmak için avucunu açarak. "Anahita'nın Pınarları'na aşılarmıştı."

"Su Sarayı'nın gizli kaynakları mı?" Cyrus sordu. "Bunlar onlar. Suyun yansımaları gösteriyor yaylar. Eğer biri sulara bakıyorsa, onu aynada görürsünüz" diye açıkladı Sawyer.

"Peki bunu kullanmak için bir Su Gözcüsü olmanız gerekmiyor mu?" Cassius açıklığa kavuşturdu.

Sawyer başını salladı. "Sihir aynanın kendisinde, tutucusunda ya da diğer taraftaki kişide değil." Tekrar sormadan önce bir an durakladı, "Kimi gördün?"

"Önemli değil," dedi Cyrus, Cassius'un ön kolunu kavrayıp onu geriye doğru çekerek. "Tarih dersi için teşekkürler."

"Cyrus..." Briar gözlerini uyarırcasına kısarak konuştu. "Sorin nerede?"

"Eliza'yla," diye cevap verdi Cyrus omzunun üzerinden, Cassius'u da yanında sürükleyerek.

"Ne oluyor, Cyrus?" Cassius duyamayacakları bir yere geldiklerinde sordu. "Bunca zamandır manevi değeri olan bir şeyi çaldığını biliyor muydun?"

"Hayır," diye yanıtladı Cyrus. "Ve evet, kendimi bir ahmak gibi hissediyorum."

"En azından bunu kabul ediyorsun," diye mırıldandı Cassius. "Babasına ait bir aynayı çalmaya yardım etmem için beni zorladığına inanamıyorum."

"Aş artık bunu. Bir kraliçe çalmak üzereyiz," dedi Cyrus, gözleri Scarlett'i bulmak için odayı tararken.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Pınarların nerede olduğunu biliyorum. Talwyn oradaysa gidip onu alabiliriz."

"Scarlett'in Koğuş'tan ayrılmamıza yardım edeceğini mi sanıyorsun?"

Talwyn'i almaya gitmek için mi?" Cassius şüpheyle sordu.

"Öyle olacağını biliyorum," diye cevap verdi Cyrus. Bir an sonra Scarlett'i gördü, Cethin ve Kailia ile konuşuyordu. Hâlâ daha önce oturdukları bankta oturan Razik'e ıslık çaldı. Ejderha şekil değiştiren ona baktı, sonra da tersledi. Kuşkusuz, Cyrus onun dikkatini bu şekilde çekmeye çalışmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi.

Ona doğru yürüdü ve "Kraliçeme bir hediye almak için bizimle gelmek ister misin?" dedi.

"Bunu neden yapmak isteyeyim ki?" diye sordu Razik. Sanki bu fikir bile onu iğrendiriyormuş gibi dudağı kıvrıldı.

"Çünkü benim kıtamda güçlü bir Fae Kraliçesini avlamayı içeriyor. O kanatları biraz esnetebilirsin," diye yanıtladı Cyrus.

Razik omuz silkerek ayağa kalktı. "Yapacak daha iyi bir şeyim yok."

Cyrus, Scarlett'e bir ateş mesajı gönderdi ve Scarlett'in uzanıp onu alevlerin arasından almasını izledi. Her nasılsa, ceset denizinin içinde onu hemen buldu ve başı ilgiyle titredi.

"Haydi," diye mırıldandı Cyrus. "Bizimle kralın salonunda buluşacak."

Gecenin başında indikleri merdivenlerden aceleyle çıkıp salona girdiler ve birkaç dakika sonra Scarlett de aynısını yaptı.

"Bana bir hediye mi getirdin?" diye sordu, Sawyer'ın gözlerini dolduran aynı şüphe onunkileri de dolduruyordu.

"Şunun için

Büyülü koğuşları indirdiğim için bana teşekkür eder misin?" "Tam olarak değil," dedi Cyrus. "Henüz burada değil." "O zaman nerede?"

"Su Mahkemesi'nde."

Scarlett hareketsiz kaldı. "Tam olarak n e l e r oluyor?" Gözleri Muhafızına kaydı. "Cassius mu?"

Cass ensesini ovuşturdu. "Talwyn'in nerede olduğunu öğrenmiş olabiliriz ve Cyrus gidip onu almak istiyor."

"Talwyn?" İsmi söylediğinden daha çok tısladı. Cyrus başını salladı, adrenalin çoktan vücuduna dolmuştu.

"Üçümüz gidip onu alabiliriz, sevgilim. Bu onu Maraalar için oyun dışı bırakır. Onu mahkemelerimizden uzaklaştırır. Ve-"

Scarlett, "Onun ölümü benimdir," diye hırladı ve kahretsin. Böyle davrandığında korkunç oluyordu. Bu onlara bakan Ölümün Bakiresi'ydi. Bir Ölüm Hayaleti, Avonley Prensesi değil.

"Tabii ki öyle," dedi Cyrus çabucak. "Gidip onu alalım."

"Nasıl?" diye homurdandı.

"Cass bizi Su Sarayı'na götürebilir. Oradan da bizi Kaynaklara götürebilirim," dedi. "Razik de bizimle gelecek."

"Rydeon'a yaptığımız son yolculuktan kalma Cethin'in kan şişesi hâlâ bende," dedi Razik, tamamen ilgisiz bir ifadeyle. "Koğuşlardan çıkmak için seninkinden biraz almamız yeterli."

"Onu alıp bana geri mi getireceksin?" Scarlett açıklığa kavuşturdu ve gözlerinde kesinlikle kana susamışlık ve nefret parlıyordu.

"Evet, sevgilim," diye mırıldandı Cyrus. "Sadece onu nereye bırakacağımı söyle."

Scarlett, "Ayaklarımın dibinde," diye hırladı. "Nasıl isterseniz, kraliçem."

Scarlett ona dönmeden önce birkaç adım attı. "Sen ve Razik gidin. Cassius arkada benimle kalabilir."

"Bizi oraya götürebilecek tek kişi o," diye karşı çıktı Cyrus. "Razik sadece Nekropol'e gitti."

"Cassius'u yanında götürmüyorsun."

"O halde oraya başka nasıl gitmemizi öneriyorsun?" Scarlett dudaklarını büzdü, ama o bir şey söyleyemeden Cyrus uyardı: "Ve sakın seninle gelmeyi teklif etmeyi aklından bile geçirme, yoksa Sorin'e her şeyi anlatırım. İntikam alabilmen için Talwyn'i yakalayacağımızı."

"Buna cesaret edemezsin," diye tısladı.

Cyrus bir adım daha yaklaşarak yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Buna cesaret edebilirim."

"Bu ilginç bir dinamik," diye takıldı Razik, her şeyi sıkılmış bir eğlenceyle izlerken.

Scarlett, Cyrus'a dönmeden önce ona alaycı bir bakış gönderdi. "Arius'a yemin ederim, Cyrus, eğer onu yanına alırsan ve başına bir şey gelirse-"

"Ona hiçbir şey olmayacak, sevgilim. Ben orada olacağım ve Razik de o süslü ejderha numaralarıyla orada olacak."

Scarlett dudağını ısırды, hâlâ bu plana tam olarak katılmamıştı.

"Ben aslında bir Muhafız ve Sargon'un gerçek bir torunuyken güvenliğimi tartışıyor olmanız ikinize de biraz saçma gelmiyor mu? Razik'le aynı ejderha büyüüne sahipken?" Cassius araya girdi.

Scarlett ve Cyrus, Cyrus'a dönmeden önce kısa bir süre ona baktılar. "Eğer ona bir şey olursa, sana yapacaklarım, taşaklarında boğulan adama yaptıklarımı gölgede bırakacak-"

"Tanrım! Dur!" Cyrus yüzünü buruşturarak tersledi.

"Anladım.

Cadı çocuğa bir şey olmasına izin vermeyin."

Cassius onları tersleyerek, "İkinizin de canı cehenneme," dedi.

"O zaman bunu yapıyor muyuz?" Razik yaslandığı duvarı iterek sordu.

"Kraliçem mi?" Cyrus dudaklarının kenarında hınzır b i r sırıtış belirerek sordu.

Gözlerinde gölgeler uçtu ve daha fazlası kollarının etrafında kıvrıldı. "Bana Talwyn'i getirin."

"Doğrudan Yüce Cadı'nın ön basamağına mı?" Cyrus havadan indiklerinde etrafına bakınarak sordu. "Cesurca bir hareket."

"Aptalca bir hareket," diye alay etti başka bir ses. "Üç erkek, bir dişinin gözetiminde olmadan mı geliyor? Ölümü diliyor olmalısınız."

"Ölüm değil. Sadece Hazel'la konuşacağım," diye cevap verdi Cassius, çenesini kaldırarak.

"Ona adıyla hitap etmeye nasıl cüret edersin?" diye hırladı Cadı, çektiği kılıcı kaldırıp Cassius'un boğazına dayadı.

Cassius, "İnan bana, ona söyleyebileceğim bir sürü başka şey var," diye karşılık verdi. Kendisi büyürken yanında olmadığı için babasını affetmiş olabilirdi ama belli ki bu annesi için geçerli değildi.

Cadı cevap veremedi ön kapı açıldı ve Yüce Cadı'nın kendisi orada durdu. Cyrus hemen eğilerek selam verdi. Razik kollarını kavuşturup ona bir kez yukarıdan aşağıya bakarken, Cassius sadece ona baktı. "Yalnız mı seyahat ediyorsun?" diye sormadan önce etraflarına bakar gibiydi.

Cassius, "Scarlett'in burada olup olmadığını soruyorsanız, cevabım hayır," diye cevap verdi. Sonra başını yana eğdi. "Tybalt'ı sormuyorsanız tabii?"

Yüce Cadı'nın dudakları büzüldü, keskin yüz hatları daha da sertleşti. "Benimle gel." Diğer Cadı'ya baktı. "Yardıma ihtiyacım yok, Arantaxa."

Diğeri tartışmak ister gibi göründü ama akıllıca başını sallayarak onayladı ve onlara sırtını döndü.

Yüce Cadı'nın evine adım attılar. Cyrus bunu ilk kez yapıyordu. Cassius buraya gelmişti.

Scarlett ile bir kez daha. O da pek iyi geçmemişti. Hazel diğerk Cadıların onun varlığından henüz haberdar olmalarını istemediğı için ketum ve gizli davranmak zorunda kalmışlardı ve Cyrus, Cassius'u en çok üzen şeyin bu olduğundan emindi. Tybalt bir oğlu olduğu için çok mutluydu ve her fırsatta onu böyle tanıtıyordu. Yüce Cadı onu koruma kisvesi altında kimliğini gizli tutuyordu. Onu ölümlü krallıklarda terk ettiği için de aynı açıklamayı yapmıştı.

"Kim bu?" diye sordu Yüce Cadı, omzunun üzerinden Razik'e bakarken yüzündeki alaycı ifadeyi saklamaya çalışıyor ama başaramıyordu.

Cassius sıkıca, "Kardeşim," diye cevap verdi.

Yüce Cadı neredeyse havaya takılıp düşecekti. Uzun bir süre sessiz kaldı, kendini toparlamış gibi görünüyordu, sonra tamamen onlara döndü. "Haber mi getirdiniz?"

Cassius bir adım öne çıkarak, "Bunun için vaktimiz yok," diye cevap verdi. "Geldik çünkü yardımınıza ihtiyacımız var."

"Benim yardımım mı?" diye sordu Yüce Cadı, kaşları havaya kalkarak.

"Birkaç gün önce Rydeon'da bir kavgaya karışmıştık. Sybil'de güçleri etkisiz hale getiren bir iksir vardı. Bunu bir Fae'ye yapabilecek ama bir Avonleyan'ı etkilemeyecek bir iksire ihtiyacımız var."

"Ne amaçla?" diye sordu Baş Cadı. Cassius soğuk bir ifadeyle, "Senin için değil," diye karşılık verdi.

Parmakları iki yanında kıpırdadı ama bunun dışında Yüce Cadı hiçbir tepki vermedi. "Söylentilere göre kız kardeşimin sonu gelmiş."

"Öyle," diye onayladı Cassius. "Ölümlü bir erkeğin ellerinde."

Parmakları tekrar seğirdi, yüz hatlarında kısa bir anlık şok ifadesi belirdi, sonra tekrar sertleştiler. "Güzel. Benimle gel."

Dönerek onları evine götürdü ve Cyrus başka kimsenin olmadığını fark etmekten kendini alamadı. Bu devasa şatoda tek başına mı yaşıyordu? Mahremiyetine ve sırlarına bu kadar mı düşküdü?

Bir tür depoya girmeden önce onu birkaç koridor boyunca takip ettiler. İçinde bulundukları odayı tarif etmenin başka bir yolu yoktu. Duvarlarda raflar sıralanmıştı ve bağımsız raflar odanın her yerindeydi. Bir kütüphanede olmak gibiydi ama kitap yerine şişeler vardı.

"Bütün bunlar da ne?" Cyrus, Yüce Cadı'nın huzurunda olduğunu unutarak sordu. Şaşırtıcı bir şekilde ona cevap verdi.

"Bizim de sizin gibi savaşa hazırlanmadığınızı mı sanıyorsunuz?" diye sordu Yüce Cadı.

"Bunların hepsi savaş için mi?" Razik sordu. "Etkileyici."

"Bir erkeğin onayına ihtiyacım yok," diye tersledi. İçinde gri sıvı bulunan şişelerin sıralandığı rafların yanında durdu. Raftan bir tane çekerek Cassius'a uzattı. "İçine kendi kanını ve onunkini ekle. Kullanacağın zaman, büyüü gerçekleştirmek için onu yere at."

"Talwyn üzerinde işe yarayacak mı?" Cassius sordu.

"Bu olacak, senin kanın da eklenince," diye yanıtladı Yüce Cadı. "Sen Sargon olduğun kadar Cadısın da."

Cassius ona ters ters baktı. "Biri beni istedi, diğeri istemedi. İsteyen yarımı kucakladığım için beni affet."

"Kabul etseniz de etmeseniz de her ikisisiniz. Ufukta savaş görünürken tüm parçalarınıza hakim olmamak aptallık olur."

"Haksız değil," dedi Razik, raflardaki diğer şişeleri incelerken.

Cassius şişeyi cebine sokarken, "Kimse sana sormadı," dedi.

"Başka neye ihtiyacın var?" diye sordu Baş Cadı.

"Akşama kadar kalacak bir yer," diye yanıtladı Cassius.

"Burada kalabilirsin. Kimse seni rahatsız etmeyecek."

Cassius başıyla onayladı. "İki tane alabilir miyiz? Her ihtimale karşı?"

"Neye ihtiyacın varsa alabilirsin," diye yanıtladı Yüce Cadı.

"İhtiyacım olan tek şey bu."

Hazel sertçe başını salladı ve depodan çıkarken kendisini takip etmelerini işaret etti. İki geçitten daha geçtikten sonra Hazel kapıları iterek geniş bir yemek alanına açtı. "Biraz yiyecek hazırlatacağım. Bu akşam burada ne yapmak için bulunuyorsanız onu yapmadan önce yemeğinizi yiyebilirsiniz."

Bir an sonra gitmişti, kapılar arkasından gümbürdeyerek kapanmıştı.

Razik bir kalp atışı sonra, "Demek o senin annendi," diye yorum yaptı.

"Beni doğurduğu için, evet," diye yanıtladı

Cassius. "Umursuyor gibi görünüyor."

"Beni ölümlü topraklarda bırakıp kendi başımın çaresine bakmama izin verecek kadar."

Cyrus sessizdi, masaya oturdu. Cassius pencerenin yanında sert bir şekilde durmuş, Cadı topraklarına bakıyordu.

"Bunu seni güvende tutmak için yaptı," dedi Razik, Cyrus'un ses tonundan tam olarak okuyamadığı bir şey. "Belli ki durumun böyle olmamasını diliyor."

"Bu konuda ne biliyorsun?" Cassius ona doğru dönerek tersledi.

Razik oturduğu sandalyeden ona keskin bir gülümsemeye baktı. "Gerçekten ve isteyerek terk edilmenin ne demek olduğunu bilirim Cassius. O bu değildi."

Hazel yemekle döndüğünde bile odaya sessizlik çöktü ve öylece kaldı. Gece olana kadar onları kendi hallerine bırakmadan önce Cassius'a son bir kez bakarak oyalanmadı.

Gün batımından hemen sonra ortaya çıktılar, gökyüzü o kadar bulutluydu ki yıldızları ya da ayı göremiyorlardı.

Şüphelenmeyen bir Fae Kraliçesine gizlice yaklaşmak için mükemmel.

Öğleden sonrayı plan yaparak, Razik'i Talwyn ve güçleri hakkında bilgilendirerek ve silahları keskinleştirerek geçirmişlerdi. Cyrus ondan ne bekleyeceğinden emin değildi.

Onu şaşırtabilecekler miydi? Onlarla ne kadar savaşacaktı? Yanında savaşmak zorunda kalacakları başkaları da var mıydı? Maraanlardan birini çağırabilecek miydi?

Kuşkusuz, bu en iyi planlanmış görev değildi ve düzgün planlanmamış olan son görevi hatırlamamaya çalıştı. Ama bu farklıydı. Gerekirse onları oradan çıkarabilecek iki kişi vardı ve ikisinde de ejderha ateşi vardı. Razik kelimenin tam anlamıyla bir ejderhaya dönüşebiliyordu. Bu iyi olabilirdi. Kendine sürekli bunu söylüyordu zaten.

Cassius ve Cyrus'un her ikisi de dövüşçü derisi giymişti, Razik ise her zamanki ikiz kısa kılıçlarıyla birlikte pullarının yeterli olduğunu düşünüyordu. Botlarının altındaki birkaç bıçak dışında üzerindeki tek silah bunlardı. Cyrus ve Cassius'un her birinin üzerinde en az bir düzine daha silah vardı ama Razik tam olarak yer değiştirmesi gerektiğinde silahların sadece yoluna çıktığını söyledi. İki de onunla tartışacak durumda değildi.

Anahita'nın Pınarları Su Evi'nin kuzeybatısında yer alıyordu ve Cassius oraya mümkün olduğunca yaklaşmıştı. Su Sarayı'nın kuru düzlüklerinde ilerlemek için hâlâ bir saati vardı. Üç savaşçı bilmedikleri bir avın peşindeydi. Keşke başına gelecekleri bilseydi.

Cyrus bunu yıllardır istiyordu, Talwyn onlara sırtını döndüğünden beri. Elbette Sorin'in Eliné gittikten sonra kendini kaybettiğinde onu temel bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığı söylenebilirdi ama Talwyn'in günahları da bir o kadar ağırdı. Ateş ve Su Mahkemelerini gereksiz yere izole etmiş ve sonra da neden böyle bir düşmanlık olduğunu merak etmişti. Sanki zorluklarla ve kayıplarla karşılaşan tek kişi kendisiymiş gibi davranmıştı.

Zorluğun ne olduğunu bilmiyordu ama öğrenmek üzereydi. Kraliçesi bundan emin olacaktı.

Thia'yı ondan alan Gece Çocuklarını parçalamanın nasıl bir his olduğunu hâlâ hatırlayabiliyordu. İçine düştüğü kana susamışlık, her öldürüşün tadını çıkarıyordu. O gece ateşten daha fazlası yanmıştı ve o kan dökmenin korları ruhunun derinliklerinde hâlâ sıcak bir şekilde yanıyordu. Karanlığını oynaması için serbest bırakmayalı uzun zaman olmuştu ve bu alevleri biraz olsun körüklemekten çok memnundu.

Ve onu Scarlett'e teslim etmeden önce yapmayı planladığı şey de tam olarak oynandı.

Bitki örtüsü sıklaşmaya başladığında, yaklaştıklarını anladı. Pınarların kenarına varmalarına belki bir mil kalmıştı. Yaklaşmalarını sessiz hale getirmek için yavaşladılar, her biri cebinden bir şişe çıkardı ve içindekileri geri devirdi. Yüce Cadı ayrılmadan önce onlara tonik önermiş, kokularını maskeleyeceğini söylemişti.

Suların küçük kaya oluşumlarından aşağıya doğru çağladığını görmeden önce duydular. Hepsi çömelmiş, yeşilliklerin arasından bakıyorlardı. Göletin kenarında siyah bir kurt oturuyordu. Azrael ve Scarlett onlara onun Dönüşüm geçirmeyi öğrendiğini söylemişlerdi. Kraliçe Henna da güzel bir beyaz kurda dönüşebilmişti.

"Kaçacak mı?" Razik önlerindeki kurdu inceleyerek sessizce sordu.

"Umarım öyledir. Ve bunu yaptığında, onu durduracaksın," diye yanıtladı Cyrus.

Cassius ve Razik başlarıyla onayladılar ve her biri ayrı bir yöne doğru hareket ederek onun etrafını sardılar. Cyrus doğrulmadan önce pozisyon almalarına zaman tanımak için tam on beş dakika bekledi. Kurdun kulakları dikildi ve ayağa kalktı, çevredeki ağaçların arasından çıkan Cyrus'la yüzleşmek için döndü. Eli cebindeydi ve Hazel'dan aldığı iksiri parmaklıyordu. Bu iksir onun büyüsünü de etkisiz hale getirecekti ama o bu konuda endişelenmiyordu. İkisi de sihirlerine erişemezse göğüs göğüse çarpışmada onu alt edebilirdi.

Soluk yeşil bir ışık parladı ve Doğu Saraylarının Fae Kraliçesi onun önünde durdu. Her zamanki gibi görünüyordu. Kahverengi pantolon. Beyaz tunik. Kahverengi çizmeler. Saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü. Omuzlarının üzerinden kılıçlar gözükmüyordu ama sert yeşim yeşili gözleri ona bakıyordu, yüzünde her zamanki gibi duygusuz bir maske vardı.

"Cyrus?"

"Talwyn," diye karşılık verdi, kayıtsızca ilerleyerek.

Sanki başka birini bekliyormuş gibi etrafına bakındı ve adam hemen gerildi, burada onunla birlikte başka kimin olabileceğini merak etti.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu sertçe, aradığı kişiyi bulamayınca.

"Kraliçem konuşmak istiyor," diye cevap verdi karanlık bir sesle, alevler bacaklarını sarıyordu.

Hareketi fark etti, rüzgâr çevredeki bitki örtüsünü bozmaya başlamıştı. "Yani seni iyi bir köpek gibi beni almaya mı gönderdi?"

"Bunu kurt söylüyor," diye karşılık verdi Cyrus. "Sizi temin ederim, benimle gelenler 'hav'dan daha fazlasını söylüyorlar."

Gözleri tekrar etrafı taradı. "Burada başka kim var?"

"Seni kurtaracak kimse yok."

"Kurtarılmayı ben istemedim," diye sertçe karşılık verdi. "Hatta seninle geleceğim, ama beni Scarlett'e teslim etmeden önce Briar'ı görebilmem şartıyla."

"Talepte bulunacak durumda değilsin," dedi cebinden şişeyi çıkararak.

Ona doğru bir alev patlaması gönderdi, onu tepki vermeye ve şişenin geldiğini görmemesi için kaçmaya zorladı. Şişe ayaklarının dibine düştü, etraflarından dumanlar yükseliyordu. Alevleri anında söndü, damarları soğudu. Bu berbat bir şeydi ama en azından buna hazırlıklıydı. Talwyn hazır değildi.

Gözlerini kırptırdı ve ondan uzaklaşırken sendeledi. "Ne yaptın sen?" diye sordu dehşet içinde.

"Bu kaderden kaçmak gibi çılgınca fikirlere kapılmadığından emin oldum."

Avuçlarını önünde tutarak, "Sihrim olmadan savaşamam," diye soludu. Parmak uçlarında hiçbir büyü belirmediğinde ne olduğunu anlayamıyormuş gibi onlara baktı.

"Hayır," diye onayladı Cyrus. Artık ondan sadece bir adım kadar uzaktaydı. Sonraki sözcükleri fısıldarken ona doğru eğildi. "Ama kaçabilirsin."

Gözleri kocaman açılmıştı. O yeşim gözlerdeki ikilemi görebiliyordu. Onunla yüzleşip savaşacak ya da kaçmaya çalışacaktı. Kızın kararlılığının yerini aldığı anı gördü. Kaçmadı ama ondan bir adım geri çekildi.

"Burada seninle birlikte kim var?" Cyrus geriye doğru çekilirken onu takip ederek sordu.

"Hiç kimse. Baylorin hücrelerinde tutuluyordum. Nuri kaçmama yardım etti."

"Buna inanmamı mı bekliyorsun? Bize karşı savaştıktan sonra mı? Nuri sana yardım etmezdi."

"Ama yaptı," diye ısrar etti Talwyn, bakışlarını şimdi panik dolduruyordu. "Yemin ederim seninle geleceğim, Cyrus. Sadece önce beni Briar'a götür. Bu çok önemli."

"Kraliçeme seni ayaklarının dibine bırakacağıma söz verdim ve tam da bunu yapmaya niyetliyim."

"Lütfen, Cyrus."

"Merhamet için yalvarman gereken ben değilim."

"Merhamet dilenmiyorum," diye tükürdü, hayal kırıklığı paniğini bastırıyordu. "Önce Briar'ı görmeme izin vermezseniz, bu konuda sizinle savaşacağım. Kaçacağım."

Cyrus ona sırtı, hınzırca bir şey tüm yüzünü kaplamıştı. "Merak ediyorum, kurtlar ejderhaların uçabildiğinden daha hızlı koşabilir mi?"

"Ne?"

"Seçimini yap, Talwyn."

O döndü olmadan başka bir an . Tereddüt ederek, ağaçların arasına doğru koşarak ondan uzaklaştı. Peşinden gitti.

Razik ve Cassius'un gözlerinin onun üzerinde olduğunu bildiği için çok da acele etmiyordu. Ağaçların hışırtısı ona çoktan gökyüzüne açıldıklarını söylüyordu.

Birkaç dakika sonra onun acı çığlığını duydu. Birkaç dakika sonra onu bulduğunda, Cassius kendini kurtarmak için çırpınan kızın bileklerini tutuyordu. Kanatları dışarıdaydı, gözleri parlıyordu.

"Silahın olmadan burada ne yapıyorsun ki?" Cyrus tembel tembel ona doğru ilerledi.

"Yanımda hiç götüremedim. Sana söyledim, Nuri kaçmama yardım etti. Burada saklanıp Briar'a ulaşmaya çalışıyordum. Onun yerine seni buldum," diye tükürdü. Omzunun üzerinden baktı ve alay etti, "Ve sanırım bir çeşit melez."

"Eğer tamamını istiyorsan, sadece sor," dedi içinden çıktığı gece kadar karanlık bir ses. Ejderha ateşi parladı ve her şeyi etraflarında dans eden ürkütücü gölgelere dönüştürdü. Pullu eti parlıyordu ve önlerine indiğinde yer hafifçe sarsıldı. Talwyn, Cassius'un içine doğru büzüldü.

"Söylentilere göre krallığımdan intikam almak istiyormuşsun," diye mırıldandı Razik, dudaklarında keskin bir gülümseme, safir gözleri gecenin içinde ıslı ıslı parlıyordu.

"Sen de kimsin?" Talwyn sordu. Cyrus ona biraz hak vermek zorundaydı. Neredeyse bir zamanlar olduğu gibi korkulan kraliçe gibi konuşuyordu ama sesindeki titreme onu ele veriyordu.

"Ben birçok farklı şeyim. Avonleyan kuvvetlerinin komutanının oğluyum. Savaş ve cesaret tanrısı Sargon'un torunu. Avonleya Kralı'nın eliyim."

Talwyn dizlerinin üzerine çöktü ve Cassius onu bıraktı. Üçü birden onun etrafını sarmış, Scarlett'i neredeyse parçalayacak olan Fae Kraliçesi'ne bakıyorlardı. Ondan, onlardan her şeyi almaya çalışmıştı. Altlarında gözle görülür bir şekilde titriyordu ve Cyrus birinin gözlerinde parlayan yaşları görmekten hiç bu kadar memnun olmamıştı.

"Ama senin için," diye devam etti Razik. "Ben prensesimin elçisiyim."

"Prensesiniz mi?" diye tekrarladı, sesindeki uysallığa rağmen çenesi hâlâ meydan okurcasına kalkıktı.

"Sanırım siz onu Kraliçe Scarlett Aditya olarak daha iyi tanıyorsunuz ama ben onu kralımın kız kardeşi olarak tanıyorum," diye yanıtladı Razik. "Ve o sizi bekliyor."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 42

OceanofPDF.com

ScARLETT

S bütün günü Cyrus'tan haber bekleyerek geçirmişti. Onlara Talwyn'i almalarını söyledikten hemen sonra gitmişlerdi. O zamandan beri her anını Sanki Fae Kraliçesini almak için bir göreve gitmelerine izin vermemiş gibi davranıyordu. Neredeyse gün doğumuna kadar srdėė için balodan sonraki zamanın çoğunu uyuyarak geçirmişlerdi. Yine de uyku kolay gelmemişti, düşünceleri sonunda alacağı intikamla doluydu.

Razik'in Cethin'e nereye gittiklerini söylediğinden emindi ama kardeşı ona bu konuda hiçbir şey söylememişti. Cethin onu her zamanki gibi eğitmişti, Kailia ve Sorin de onu izliyordu. Eğitim sırasında ona daha yumuşak davranmış ve işleri bittiğinde rezervlerini tamamen doldurduğundan emin olmasını söylemişti.

Sorin'e söylememişti. Cyrus, Cass ve Razik'in uyuduktan sonra Nightmist Dağı arenasında antrenman yapmaya gittiklerini sanmıştı. Ona aksini söyleme zahmetine girmemişti. Bu konu hakkında konuşmayı bırakmıştı. Eğer roller tersine dönseydi, Sorin çoktan onun canını almaya teşebbüs eden kişinin peşine düşmüş olurdu. Her ne kadar ona aşırı korumacı bir baş belası olduğu için kızsada, o da aynıydı. Bunun bağdan mı, Avonleyan olmaktan mı yoksa sadece tavırlarından mı kaynaklandığı önemli değildi. Talwyn ona ait olanın peşine düşmüş, ikiz alevini öldürmüştü. Bunun kabul edilebilir tek cezası lmd.

Scarlett bunun yavaş yavaş ve günlerce sürmesini hayal ediyordu, ama bunun böyle olmayacağını biliyordu. Talwyn bir gün daha göremeyecekti, çünkü Sorin onun burada olduğunu öğrendiği anda müdahale etmeye çalışacaktı. Ama bu karmaşanın içinde olmalarının sebebi Talwyn'di. Mahkemeleri Alaric'e o teslim etmişti. Sorin'i Peçe'nin ötesine o göndermişti, yakında ateş büyüsünden mahrum kalmasının sebebi de oydu. Tüm sorunların kaynağı o olmayabilirdi ama pek çoğunun izi ona kadar sürülebilirdi.

Cyrus nihayet birkaç dakika önce Avonleya'ya geri dönmek üzere Koğuşları geçtiklerinde ona bir ateş mesajı göndermişti. Razik onu hazır olana kadar Aimonway'in güneyinde çorak bir yere götürmüştü. Ve şimdi de eğitim alanının ortasında durmuş onları bekliyordu. Talwyn'in Avonleya topraklarında ölmesi doğru görünüyordu. İntikam almak istediği krallık onun gördüğü son yer olacaktı.

Ancak göreceği son şey, Scarlett'in gözlerindeki yaşamın sönüşünü izlerkenki yüzü olacaktı.

Scarlett'in dudakları bu düşünce karşısında hınzır bir gülümsemeyle yukarı kalktı. Gölgeleleri derisinin altında sıçradı ve onları dışarı saldı. Her damla büyüyü Talwyn için saklamaya çalışıyordu, ama gücü de en az onun kadar bu konuda endişeliydi. Karşılığı ondan alınıyordu. Sadece güç kaynağı değil, şarkılarının cevabı da elinden alınıyordu. Sorin'in alevleri onun ruhunu beslediği kadar yıldız ateşini ve gölgelerini de besliyordu.

Gölgeler, etrafında sabırsızca dolaşan iki pantere dönüştü, yumuşak hırıltılar ve hırıltılar arenada yankılandı. Rayner bir an sonra ortaya çıktı. Cyrus ona da bir mesaj göndermiş olmalıydı. Dönen gözleri onunkilerle buluştu ve taş duvara doğru ilerleyip ona yaslanmadan önce bir kez başını salladı.

Sonra Razik geldi, yanında Eliza vardı. İtfaiye Generali'ni almaya gitmiş olmalı. Ateş Divanı, adaletin yerine getirilmesini izlemek için toplanıyordu.

Prensleri. Scarlett kısa bir süre için onlara bu intikamı almayı teklif etmeyi düşünmüş, ama bu fikri aynı hızla reddetmişti. Talwyn'in ölümü, gücü Sorin'in göğsüne çarptığı andan itibaren onun olmuştu. Gözlerinin yavaşça kendisine kayışını izlediği andan itibaren.

Ona ulaşmak için savaşmasını izlemişti.

Dizlerinin üzerine çökmeden önce sendelemesini izlemişti.

Ben yine de karanlıkta kalmayı seçerdim.

Gözlerini kapattı, anıları bastırmak için derin nefes aldı ama sonra durdu. Artık onları bastırmak mümkün değildi. Zihninde tekrar tekrar oynayarak onu yıkamalarına izin verdi. Öfkesini beslesinler.

Sorin ona ulaşmak için savaşmaya

çalışıyor. Bir enerji şimşegi göğsüne çarptı.

Dizlerinin üzerine düşmeden önce sendeledi.

Altın rengi gözleri onunkileri buldu ve yavaşça karardı.

Kız onun üzerine kıvrılmışken o sahilde yatıyordu. Yırtık ve kan lekeli tuniğine hıçkırarak ağlıyordu.

Hareket etmeyen göğsü.

Kulağının altında kalp atışı sesi yoktu.

İkiz alev işareti elinden yavaşça kayboluyor.

Yine de karanlıkta kalmayı seçerdim.

Gözlerini açtığında kırmızıyı gördü.

Cyrus ve Cassius onun önündeydiler ve aralarında da Talwyn vardı. Scarlett'in dışının üzerine atılmamak için kendini kontrol etmesi gerekiyordu.

Cyrus Talwyn'i ileri doğru itti ve Talwyn tam da onun söz verdiği gibi Scarlett'in ayaklarının dibine diz çöktü.

Scarlett ona baktı. Saç örgüsü güçlükle bir arada duruyordu, saçlarının büyük bir kısmı çözülmüştü. Saçları gevşek ve karışık bir şekilde yüzünün etrafında sallanıyordu. Her zamanki kahverengi pantolonunu giymişti ve beyaz tuniği kir ve pislik içindeydi. Sanki günlerdir yıkanmamış gibi berbat kokuyordu ve donuk yeşim yeşili gözlerinin altındaki koyu halkalar Scarlett'in en son ne zaman uyuduğunu merak etmesine neden oluyordu.

Scarlett, uyuduğu zaman kâbuslarının peşini bırakmayanın kendisi olmasını umuyordu.

İkisi birbirlerine baktılar, sessizlik her geçen saniye havada daha da yoğunlaşıyordu. Scarlett nefes alış verişini kontrol altına almaya çalışıyordu, göğsü sıkışmış ve her nefes alış verişinde zorlanıyordu.

"Ona bir kılıç verin," dedi Scarlett, sesi ürkütücü derecede sakindi.

Talwyn hiçbir şey söylemedi, Scarlett'in bakışlarını dizlerinden ayırmazken ağzı ince bir çizgi halindeydi.

Cassius bir kılıç getirerek Talwyn'e uzattı. Fae Kraliçesi kılıcı aldı, yanında tutarak Scarlett'i bekledi.

Scarlett her kelimeyi dikkatle kontrol ederek, "Onu benden aldın," dedi. "Onu beni ölümlü topraklarda bulması için gönderdin, her şeyi harekete geçirdin ve sonra onu benden aldın. Bu gece seni öldürdüğüm zaman, bunun senden daha iyi olduğum için olduğunu bilmeni istiyorum. Her yönden. Sen Azap Çukurları'nda çürürken, bir silahın olsaydı kazanabileceğini düşünmeni istemiyorum."

Talwyn ona baktı, yüzü her zamanki gibi okunaksızdı.

"Bana söyleyecek bir şeyin yok mu?" Scarlett sordu, Kontrolünü kaybetmeye başlamıştı. "Benden her şeyimi almaya çalıştıktan sonra mı?"

"Söyleyeceğim hiçbir şey bu sonucu değiştirmeyecek. Mazeret duymak istemezsiniz ve o gece olanlar için hiçbir gerekçe yok. Bunu yapmadan önce sadece Prens Briar ile konuşmak istiyorum," dedi Talwyn, çenesi hafifçe kalkarak.

Scarlett, "Benden bir şey istemeye hakkın yok," diye tısladı. "Son bir isteği hak etmiyorsun."

"Haklısın," diye kabul etti Talwyn. "Bunu hak etmiyorum ama bu benim için değil."

Scarlett, hâlâ Talwyn'in birkaç adım gerisinde duran Cassius ve Cyrus'a baktı. Scarlett onun işini bitirmeye hazır olana kadar kıpırdamayacaklardı.

"Onu bulduğumuzda, biz onu size teslim etmeden önce Briar'la konuşabilirse bizimle geleceğini söyledi. Reddettiğimizde, işte o zaman savaştı. Daha doğrusu kaçtı. Yüce Cadı bize onun büyüsünü etkisiz hale getirecek bir iksir verdi," diye açıkladı Cyrus.

"Peki şimdi sihrini geri aldın mı?" Scarlett alay etti, dikkati tekrar Talwyn'e yöneldi. "Bunun bir sonraki bahanen olmasını istemiyorum."

Talwyn, "İstiyorum," diye cevap verdi ve Scarlett onun parmaklarının kendisine verilen kılıcın kabzası etrafında büküldüğünü gördü. "Ama önce Briar'la konuşmama izin verirsiniz, bu konuda sizinle dövüşmeyeceğim, Scar-Majesteleri."

"Ah, Talwyn," diye alaycı bir sesle mırıldandı Scarlett, gölge panterlerinin yaklaşmasına izin verdi, karanlığın dalları uzanıp Talwyn'in kolları boyunca kayıyordu. Scarlett onları ısırmalarına izin verdiğinde Talwyn irkilerek geri çekildi. "Savaşmanı istiyorum. Senden aldığım her damla kanın tadını çıkarmak istiyorum. Onu tenimde hissetmek, senden yavaşça canını çekerken içinde yıkanmak istiyorum. Buna son vermem için bana yalvarmanı istiyorum ve sonra seni Azap Çukurlarına göndermeden hemen önce bana teşekkür etmeni istiyorum çünkü bu benim gazabımdan bir erteleme ve asla hak etmeyeceğin bir iyilik olacak." Birkaç adım geri çekilirken Talwyn'in tuttuğu kılıca doğru çenesini salladı. "Ayağa kalk."

Gözleri Cassius ve Cyrus'a kaydı, onlara yer vermeleri için verilen sessiz emri anladılar ama Talwyn dizlerinin üzerinde kalmaya devam etti. "Briar'la konuşmam gerek," dedi tekrar.

Scarlett, "İsteğinizi reddediyorum," diye hırladı. "Ayağa kalk." "Lütfen, Sc-"

Panterleri tekrar hırladı ve hırladı ve Talwyn içgüdüsel olarak ayağa fırladı.

Scarlett onun etrafında dönmeye başlayarak, "Daha iyi," dedi.

"Seninle dövüşeceğim. Arzu ettiğin ve hak ettiğin bu düelloyu yapabiliriz," dedi Scarlett'le birlikte hareket ederek. "Sadece önce Briar'la konuşmama izin ver."

Scarlett sert bir sesle, "Briar seni kurtaramayacak," diye karşılık verdi. "Son arzun olarak Azrail'le konuşmak isteyeceğin düşünülebilirdi. Yoksa hepimizi kullandığın gibi onu da mı kullandın?"

Talwyn, Scarlett'in gördüğü ilk duygu belirtisiyle gözleri parlayarak, "Kapa çeneni," diye tersledi.

Ve vahşice gülümsedi.

"Bakın ne diyeceğim Majesteleri, eğer benden tek bir damla kan almayı başarırsanız, Briar'ı buraya çağıracağım. Ben senin sefil varlığına son vermeden önce onunla konuşabilirsin," dedi Scarlett ve saldırgan bir duruş almadan önce kılıcını elinde bir kez döndürdü.

Talwyn'in dudağında hafif bir küçümseme belirdi. "Tek bir vuruş bile yapamayacağımı mı sanıyorsun? Bunu sen kazanacaksın Scarlett, ama eğer dövüşürsem, bu sana öylece teslim edilmeyecek."

Scarlett, "Güzel," diye mırıldandı.

Sonra saldırdı, yıldız ateşi kılıcından aşağıya doğru alevlendi. Talwyn'in ona fırlattığı rüzgârı hissetti, ama Scarlett bir Avonleyan Kralı ve lanet olası bir ejderha ile eğitim görmüştü. Kalkanları darbe karşısında güçlkle kapandı. Talwyn, kılıçları karşılaştığında bir adım geriye sendeledi ve Scarlett onun çarpışmanın etkisiyle içine çektiği nefesi duydu. Kararlılık alevlendi ve diğer elinde tahta bir mızrak belirdi.

Scarlett onun etrafında bir kez daha dönerek, "Bu daha doğru," dedi.

"Briar'la konuşmam gerek," diye tekrarladı Talwyn, sesi sertleşmişti.

"Eğitiminiz eksik miydi? Hayır kelimesinin anlamını bilmiyor musun?" Scarlett tatlı tatlı sordu, gölge panterleri ayaklarının dibinde yılanlara dönüşüyordu.

"Bu benim için değil," diye tükürdü Talwyn, gözleri yerde kıvranan gölgelere gitti. "Bu Ashtine için."

Scarlett, "O halde söyle bana," diye cevap verdi. "Ben mesajı iletacağım."

Talwyn başını sallayarak Scarlett'in bir sonraki saldırısını engelledi.

Scarlett'in kılıcı tahta mızrağını temiz bir şekilde kesti.

"Sadece Briar," diye homurdandı Talwyn, hava büyüünü yöneterek

Scarlett'i birkaç adım geriye itmek için. "Bu bilgiyi ona ulaştıracak başka kimseye güvenmiyorum. Eğer ölmeden önce tek bir şeyi düzeltebilirim, o da bu olacaktır."

"O zaman başarısız olacaksın. Tabii kan akıtmayı başaramazsan," diye alay etti Scarlett tekrar, gölgeleri Talwyn'in ayak bileğine dolandı ve sertçe çekti.

Fae Kraliçesi yere yığıldı. Kılıcı birkaç metre öteye savruldu.

Buzdan bir ok Scarlett'in avucundan çıktı ve Talwyn'in kalçasında derin olmayan bir kesiği sıyırdı. Talwyn dişlerinin arasından tısladı ve Scarlett ona alaycı bir tavırla gülümsedi. "O kadar önemli olmamalı, değil mi? Yoksa bugünlerde hayatındaki herkesi sikip atıyor ve başarısız mı oluyorsun?"

Talwyn ağzını açtı, belli ki bir şeyler söyleyecekti ama aynı hızla kapattı. Ayağa kalkarak kılıcına uzandı.

Talwyn bu kez ilk hamleyi yaptı ve ardından kılıçlar şakırdadı, büyüler engellendi. Scarlett yavaşça ve istikrarlı bir şekilde onun kalkanlarını parçaladı. Talwyn'in rüzgar ve toprak büyüü Scarlett'inkini delip geçmedi bile. Ama Scarlett bunu bekliyordu. O çatırdayan enerjinin ortaya çıkmasını bekliyordu. Zihinsel olarak kendini onu görmeye, onunla yüzleşmeye hazırlıyordu.

Bunun onun kırılma noktası olacağını biliyordum.

O sihir ortaya çıktığı anda, Scarlett'in sakladığı her şey serbest kalacaktı.

Scarlett dönerek bir eliyle Talwyn'in kılıcını engellerken, diğer elindeki uzun bıçak Talwyn'in ön kolunu derinlemesine kesti.

Talwyn acıyla keskin bir çığlık attı, ama Scarlett bıçağını çekip kurtarıırken kılıcını tutmayı başardı. Birkaç damla kanın yanaklarına düştüğünü hissetti ve onları sıcak ve yapışkan bir şekilde hissedince gülümsemesi daha da arttı.

Bacaklarında bir şey kayıyordu ve aşağı baktığında, Talwyn'in onu bağlayabileceğini düşünmüş gibi, sarmaşıkların yukarı doğru kıvrıldığını gördü. Gölge zırhı ortaya çıkarken Scarlett onun gözleriyle karşılaştı, Talwyn'in sarmaşıklarında dikenler belirirken gölgeler varlığına yapışıyordu.

Scarlett nefesinin altından dudak büktü. "İnsan senin daha iyi eğitilmiş olduğunu düşünüyor, Talwyn. Sarmaşıklarla kan böyle çekilir."

Talwyn'in acı çığlıkları Scarlett'in kulaklarına gerçekten de müzik gibi geliyordu.

Gölge yılanları Talwyn'in bacaklarında sürünerek ilerledi, jilet gibi keskin buzdan dişleri ilerledikçe derisini ısıırıyordu. Baldırlarına, dizlerine, uyluklarına dolandılar, gövdesine doğru ilerlediler, ilerlerken kan aktı ve yollarına bulaştı.

Kaburgalarının etrafında bir yerde dağıldılar ve Talwyn nefes nefese kaldı, kılıcı yanına indirilmişti.

Scarlett, "Ne zaman yalvarmaya başlamak istersen, seni dinliyorum," dedi.

"Lütfen Briar'la konuşmama izin verin," dedi Talwyn dişlerinin arasından, konuşurken doğruldu.

"Hayır."

Scarlett tekrar hamle yaptı ve Talwyn kılıcını zar zor kaldırarak onun hamlesini engelledi, bir başka rüzgâr patlaması Scarlett'in kalkanına çarptı. Bu onu etkilemedi bile. Dönerek Talwyn'in göğsünün tam ortasına bir tekme indirdi ve kadın öksürüğe boğuldu.

"Scarlett, lütfen."

Ah, işte oradaydı. Şarkısının başlangıcı.

Dişlerini göstererek kılıcını bir kenara fırlattı. Yıldız ateşi avuçlarında parladı ve yolundan çekilmek zorunda kalan Talwyn'e doğru gönderdi. Rüzgârı bu alevlerin havasını ememezdi.

Scarlett ilerlerken o hâlâ yerdeydi, bir kez daha yanında şekil alan panterler gibi sinsice ilerliyordu. Talwyn onu engellemek için kılıcını kaldırdı.

Bir panter onu büyük ağızıyla kaparak elinden aldı.

Talwyn, Scarlett'in karnına bir tekme daha atarak ciğerlerindeki havayı boşaltması için tam zamanında ayağa kalktı.

"Lütfen," diye soluk soluğa bağırdı ve Scarlett onun soluk soluğa kaldığını duyunca daha da gülümsedi.

Bu kelimenin onun dudaklarından tekrar çıktığını duyunca.

"Henüz kan akıtmadın Talwyn," diye alay etti. Tekrar etrafında dönmeye başlamıştı. Onunla oynadığını biliyordu. Talwyn de biliyordu. Arenanın etrafında sessizce duran diğerleri de bunu biliyordu.

Talwyn kendini toplar gibi oldu ve bir kolunu alnında gezdirdi. Bıçağın saplandığı yerde bir kan izi kalmıştı. "Bunu yapmak istemiyorum," diye homurdandı. "Sadece Briar'la konuşmak istiyorum."

Scarlett kahkahalarını tutamadı. "Ne istediğin umurumda mı sanıyorsun Talwyn?"

Ve Sorin'in öldüğünü düşündüğünde neredeyse bu dünyaya salınacak olan o fırtına yüzeye çıktı ve serbest kaldı.

Starfire yavaşça bacaklarını, gövdesini, kollarını sarmaya başladı ve gölge zırhının arasında kendini ördü. Tacı başının üzerinde şekillenerek terden kayganlaşmış saç tellerinin arasına yerleşti. Yanındaki panterler geri çekildi, gölge ejderhası arkasında durana kadar arkasında birleşti. Bir kükreme sesi çıkardı, ağzından ateş püskürdü ve etraflarında bir alev çemberi oluşturdu.

"Eğer bu dünya özgürlüğünü kaybederse, bu senin yüzünden olacak," diye hırladı Scarlett, Talwyn'e doğru yavaş ve bilinçli adımlarla ilerlerken. "Seni bu dünyadan çıkarmak bu dünyaya sunduğum bir merhamettir. Avonleya'ya girebilmek için halkını bir an bile düşünmeden Alaric'e teslim ettin. İşte buradasın Talwyn. Hayatın boyunca uğruna çalıştığın her şey. Hepsi bunun için."

"Bilmiyordum-" diye başladı.

Scarlett, "Bilmek istemezdin," diye alay etti. Talwyn hızla geri çekilerek, "Haklısın," diye onayladı.

Scarlett, "Onu benden almaya çalıştın," diye neredeyse çılgılık atacaktı. Avucundan bir gölge koparak Talwyn'in boğazına dolandı. Talwyn onunla boğuştu, tırnakları boynunu çizerek kendi kanını akıttı.

"Denedin mi?" Talwyn nefes nefese dizlerinin üzerine çöktü.

Scarlett'in dudaklarında yine o karanlık gülümseme belirdi. Şimdi bir adım önündeydi, eli boğazını kavramak için dışarı çıktı ve gölgelerini onun hava kaynağını kesme görevinden kurtardı. Parmakları bükülerek Talwyn'in soluk borusuna saplandı ve kraliçenin eli tekrar yukarı kalkarak Scarlett'in bileğine dolandı.

Ta ki Scarlett, Talwyn'in elinin altından alevler çıkarıp avucunu ve parmaklarını yaktığında onu geri çekene kadar.

Scarlett tutuşunu sıkılaştırdı ve Talwyn bir miktar hava emmeye çalıştı. Hiçbirini bulamadı.

Rüzgar onu parçaladı. Sarmaşıklar koptu. Tahta kazıklar gölge zırhına çarptı ve yıldız ateşinin ortasında yanarak yok oldu. Altındaki yer sarsıldı, onu yutmak için açıldı. Gölgeyi ayaklarının altında birleştirdi, böylece karanlık bir bulutun üzerinde durdu ve ayaklarının dibinde diz çökmüş tahttan indirilmiş bir kraliçe vardı.

Scarlett onun kulağına konuşabilmek için eğildi. "Bunda bile başarısız oldun, Talwyn. Onu Peçe'den geri çağırdığıma şükret, yoksa bütün dünya kül olurdu. Senin mahkemelerin. Benim mahkemelerim. Yıldızların kendileri. Hepsini sana bahsedebilmem için gazabımdan kurtuldular."

Starfire elini aşağı doğru kaydırarak Talwyn'in boğazına yaklaştı ve dışının gözleri daha da büyüdü, gözyaşları parıldadı.

Scarlett! Dur!

Kafasının içindeki adamın sesiyle sarsıldı ve onu dışarıda tutmak için kalkanlarını kaldırdı. Ama sonra kolunda bir el vardı, yıldız ateşi yanarken bir lanet sesi duyuldu

deri. Kolunu geri çekip Talwyn'in boğazını bıraktı ve Sorin'i yanında buldu.

Yumuşak bir sesle, yatıştırıcı bir tavırla, "Aşk," dedi. Scarlett gözlerini ondan kaçırmaya çalıştı, ama adam onun görüş alanında kalmak için hareket etti. "İşte, Scarlett. Gözlerini tam burada tut."

Derisinin altındaki fırtına serbest bırakılmak için, kendisine ait olan ölüm için, kendisinden esirgenen ölüm için uluyordu.

Dudaklarında hüznü bir gülümseme oluştu. "Biliyorum, Scarlett. Hepsini hissediyorum." Elini uzatıp onun çenesini kavradı. "Sen bundan daha iyisin, Aşkım."

"Hayır, Sorin," diye cevap verdi, içinde bir acı vardı. "Gerçekten değilim."

Scarlett dokunuşundan uzaklaşırken, "Scarlett," demeye çalıştı. Duygularını zapt etmeye, onları bağdan gizlemeye çalışıyordu ama şu anda çok fazla şey hissediyordu.

Elleri ve dizleri üzerinde ciğerlerine hava çekmekte olan Talwyn'e baktı. Eski Fae Kraliçesi başını kaldırıp ona baktı, gözyaşları yüzünden aşağıya doğru iniyordu. "Şu anda sana gösterilen merhametin benim değil, onun merhameti olduğunu anla. Bunu hak etmiyorsun ve ölümün hâlâ benim elimde. Kıtaya geri dönemeyeceksin. Bir tahtın yok. Kraliçe değilsin. Sen bir hiçsin ve seni öldürdüğümde, bu ruhumda aldığım her nefeste kutlayacağım bir leke olacak."

Talwyn yutkundu ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Scarlett onun bakışlarını bir süre daha tuttu, sonra yeşim rengi gözleri yana kayd ve içleri rahatladı. Scarlett kurtuluşu bulduğunu sandığı şeyi görmek için döndüğünde, Prens Azrael ve Prens Briar'ı, Cethin ve Kailia ile birlikte arkalarında dururken buldu. Briar gölge ejderhasının etraflarında oluşturduğu alev çemberini söndürmüştü, ateş sönerken tıslıyordu.

Azrael Talwyn'e bakıyordu, yüzünde Scarlett'in hiç tanık olmadığı kadar çok duygu vardı, ama ona doğru gitmedi. Burada durdu. Onun bu tarafında.

Briar'ın buz mavisi gözleri Talwyn'den Scarlett'e kayınca tiksintiden acımaya dönüştü. "Yapmaya karar verdiğin her şeyin arkasındayım, Scarlett," dedi nazıkçe.

"Briar, bekle," diye homurdandı Talwyn.

Scarlett göz ucuyla onun ayağa kalkmaya çalıştığını görebiliyordu, ama tekrar yere yığıldı, onun yerine birkaç adım ileri süründü.

Scarlett arkasını döndü. Dişine bakmaya dayanamıyordu. Onun yaşadığını, nefes aldığını, hareket ettiğini görmeye dayanamıyordu. Sorin'in bakışları onun içine işliyordu ve Scarlett onun her şeyi hissetmesine izin verdi. Onu bundan mahrum bırakmakla ona ne yaptığını hissetmesine izin verdi.

"Bu Ashtine," diye soludu Talwyn ve Briar olağanüstü bir şekilde hareketsiz kaldı.

Scarlett Su Prensi'ni izliyor, Talwyn'in ona söylemeyi çok istediği şeyi söylemesini bekliyordu.

"Alaric onu götürecektir. Su Hapishanesi'ne girmek istiyor. Büyücüyü serbest bırakmak için."

"Ashtine Su Hapishanesi'ne giriş izni veremez," dedi Briar soğuk bir sesle, hâlâ hareket etmiyordu.

"Hamile," dedi Talwyn zor nefes alıp verirken. "İkiz. Birinin su büyüğü var. Onu kullanırken gördüm. Abrax onu koruyordu. Yerini bir sır olarak saklıyordum ama onlar biliyor. Nerede olduğunu biliyorlar, Briar."

Briar'ın esmer teni solmuştu ve Scarlett daha kelimeler ağzından çıkmadan başına gelecekleri biliyordu.

Briar yüzünü ona dönerek, "Beni Koğuşlardan çıkarın," dedi.

Scarlett kayıtsız bir tavırla, "Yalan söylüyor olabilir," dedi. "Onun işi bu."

"Ashtine hakkında değil," dedi Azrael, çamurlu kahverengi gözleri Talwyn'i dikkatle inceleyerek.

"Öyle olup olmaması umurumda değil," dedi Briar. "Onu görmem gerek. Emin olmak istiyorum."

Scarlett daha önce olduğu gibi aynı monoton ses tonuyla, "Nerede olduğunu bilmiyoruz," diye cevap verdi.

"Güney Adaları," diye ekledi Talwyn, nefes alış veriş i daha da düzene girmiş ti. "Güney Adaları'ndaki bazı büyölü kayalıklarda saklanıyor. Briar'ın ona gelme zamanı geldiğinde Kül Sürücöleri'ne onu nasıl bulacaklarını sormasını söyledi."

Scarlett'in bakışları, kehribar reng i gözleri dehşetle irileş miş olan Kailia'ya kaydı, ondan sızan dehşet o kadar yoğun du ki, Scarlett bunu hissedebiliyordu. Döndüğünde Rayner'ı yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle buldu.

"Baş ka bir şey var mı?" Cethin sertçe sordu, bir kolu Kailia'ya dolandı ve onu kendi tarafına çekti. Kailia sanki bir oyuncak bebekmiş gibi hareket ediyordu, hareketleri kendisine ait değildi.

"I..."

Scarlett gözlerini kapadı, onun sadece sesi bile kemiklerini sızlatıyordu.

"Hâlâ nefes alıyor olmana sevindim, Sorin," diye bitirdi Talwyn.

Ya adının dudaklarındaki sesi? Dayanabildiğ i tek şey buydu.

Scarlett havaya doğru adım attı, her şeyden uzaklaştı.

Onu görmeden önce hissetmiş ti. Bu acı tatlı bir şeydi. Şu anda onunla konuşmak istemiyordu ama onu bu şekilde hissettiğ i, aralarındaki bağ sayesinde birbirlerini bulabildikleri günler hızla sona eriyordu.

Çok yumuşak olan çimlerin üzerinde sırt üstü yatıyordu. Güneş batmış ti, yıldızlar ona bakıyordu. Gelmek için düşünebildiğ i tek yer burasıydı. Nefes alabileceğ i kadar açık olan tek yerdi. Bir an için sadece nasıl bir yer olduğunu görmek için malikâneye girmeyi düşünmüştü ama muhafızlarla uğraşmak istememiş ti. Düşünecek, nefes alacak ve tüm bunları hissedecek bir yere ihtiyacı vardı.

Dünyanın geri kalanı, Talwyn'in üzerlerine bıraktığı her şeyle başa çıkmak için geri dönmeden önce birkaç dakikalığına bile olsa.

Yanına oturdu, dirseklerini dizlerine dayadı ve uzun süre hiçbir şey söylemedi. Onu bekliyordu. Kız bunu biliyordu. Her zaman onu bekler, kendini toplamasına izin verirdi, bu yüzden ilk o konuştuğunda şaşırdı.

"Tüm bunları konuşmamız gerektiğini biliyorum ama ya gelip Briar'la konuşman ya da Razik'in onu Su Mahkemesi'ne götürebilmesi için bana biraz kan vermen gerekiyor."

Derin bir iç çekti. Bunu biliyordu. Briar muhtemelen şu anda donuyor ve ona ters bakan herkesi boğuyordu. Onu hiç sinirlenirken görmemişti. Aslında onu hiç kızgın görmemişti. Ama Talwyn'in söyledikleri doğruysa, sevdiği prenses onun çocuklarını taşıyordu ve hepsi tehlikede idi.

"Ona inanıyor musun?" diye sordu.

"Bunun bir önemi yok. Briar, Ashtine'i görene kadar rahat etmeyecek. Onu durduramazsın ve bunu yapmalısın, Scarlett. O her zaman senin yanında durdu. Onu bundan mahrum edemezsin," diye cevap verdi Sorin.

"Bir planı olmadan geri dönemez."

"Görünüşe göre şu anda yaptığımız şey bu," dedi sıkıca. "Ailemizi ve müttefiklerimizi düzgün bir planlama yapmadan denizin ötesine gönderiyoruz."

"Cyrus ve Cass'in onu almasına izin verdiğim için beni azarlamaya geldiysen, şimdi gidebilirsin," diye karşılık verdi. "Sen buraya nasıl geldin?"

"Cethin beni gezdirdi."

Cık cık etti. "Tabii ki yaptı."

"Scarlett, bu konuşmayı yapacağız ama şimdi kraliçe olma zamanı. Bunu daha sonra konuşabiliriz. Şu anda Divan'ın yanında olmalısın. Briar'ın yanında olmalısın. Hem kraliçesi hem de arkadaşı olarak."

O haklıydı. O da bunu biliyordu. Nefes almak için sadece bir dakikaya ihtiyacı vardı ama Briar'ı boğulmaya terk etmişti. Sorin onu bu konuda uyarmakta haklıydı.

"Herkes nerede?"

"Kalede."

Cevap vermedi. Sadece elini tuttu ve onları şatodaki süitine geri götürdü. Kapıya doğru uzanmaya başlamıştı ki bir kol üzerine uzandı ve kapıyı kapattı. Ona bir şeyler fırlatmak için döndü ama adam bir anda onu kapıya yasladı, parmaklarıyla çenesini kavradı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi.

"Karanlığın sonuna kadar, Scarlett. Bana bakmak istemediğin zamanlarda bile."

"Kes şunu. Ben huysuz ve kızginken tatlı davranmandan nefret ediyorum," diye tısladı, adamın ona yumuşak bakışından rahatsız olmuştu.

Bir kahkaha attı ve onu bırakmadan önce yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. Kadın uzaklaştı ve adam ona kapıyı açtı. Adamın eli kızın beline yerleşti ve kız öfkesini yatıştıran bu bağ karşısında azı dişlerini gıcırdattı. Şu anda ona kızgın olmak istiyordu, lanet olsun.

Onu Tybalt'la tanıştığı salona götürdü, Cethin, Kailia ve Razik'le birlikte Divan'ı da dağılmıştı. Kapıdan girer girmez Briar karşısına çıktı.

"Beni hemen Su Mahkemesi'ne götür, Scarlett," dedi, gözlerinde Scarlett'in Sorin'e doğru adım atmasına neden olan çılgınca bir şey vardı.

"Seni alacağız dostum," dedi Sorin, bir elini onun omzuna koyarak. "Önce bir plana ihtiyacımız var. Bir planımız olmaması onu sadece daha fazla tehlikeye atacaktır."

Briar geri çekildi, birkaç adım uzaklaştıktan sonra tekrar onlara döndü. "Nerede olduğunu biliyoruz. Güney Adaları."

"Bildiğimiz kadarıyla orası yüzyıllardır ıssız," diye karşı çıktı Sorin. "Oraya kimse gitmiyor, Briar. Sen

Nedenini biliyorum."

"Sorin!" Briar tersledi ve önlerinde adım atmaya başlarken ardında buz bıraktı. Bu, yerde sürünen buzdu, odanın sıcaklığı o kadar hızlı düşüyordu ki, Scarlett'in nefesi önünde bir puf gibi kalıyordu. Onunkine karşılık vermek için kendi buz büyüsünü kullandı, Ateş Sarayı'na ilk geldiğinde adamın bunu yaptığı anısı zihninde uçuşuyordu.

"Anlıyorum, Briar. Aylar önce Scarlett'i almak için Baylorin'e gittiğimizde onun nerede olduğunu biliyordum. Kimin elinde olduğunu biliyordum. Ona ne yapıldığını bilmeden kıcımın üstüne oturup beklemek zorunda kaldım. En kötüsünden korkuyordum. Hiçbir şey kolay değildi, ama bir planım olmadan girmiş olsaydım, bugün burada olmayacağımızı neredeyse garanti edebilirim," diye yanıtladı Sorin. Sesi bir şekilde hem kontrolü ele alan bir kral hem de prens arkadaşı için endişelenen bir dost gibi çıkıyordu ama Briar'a ulaşmayı başardı, Su Prensi pencerenin önündeki bir noktaya geçmeden önce bir kez başını salladı.

Scarlett boğazını temizledi, hâlâ Briar'ın büyüsünü dengelemek için mücadele ediyordu. "Nerede o?"

Adını söylemeye cesaret edemedi.

"Onu hücrelerimize kadar eşlik ettirdim," diye cevap verdi Cethin. "Onu izleyen dört muhafızım var ve gece taşından kelepçeleri var."

"Nightstone? Şiraston değil mi?" Scarlett sordu.

Cethin başını salladı. Kanepelerden birine uzanmıştı, Kailia da yanına kıvrılmıştı. Yüz hatları hâlâ gücü kadar kül rengiydi. Cethin onun yanında gergindi, koruyucu bir kolla onu sarmış, parmakları kolunda aşağı yukarı rahatlatıcı hareketler yapıyordu. "Elimizde sadece gece taşı var. Şirastondan daha güçlüdür. Ejderha ateşi ve yıldız ateşi şirastonu eritebilir."

"Başka bir şey söyledi mi?"

Sorin onu bir koltuğa doğru iterek, "Hayır," diye cevap verdi.

"Gidip onunla konuşabilirim," dedi Azrael. Kollarını kavuşturmuş, bir kenarda duruyordu.

Scarlett sandalyeye çökerken kaşlarını kaldırdı. "Benimle konuşacak. Buradaki herkesin içinde o konuşacak. Bana. Bana ihtiyacın olursa bir Kan Yemini daha edebilirim-"

Scarlett elini sallayarak onun sözünü kesti. "Sana güveniyorum, Azrail. Ona güvenmiyorum."

"Senin için bilgi toplayacağım ve söylediği her kelimeyi rapor edeceğim," diye söz verdi, kolları iki yanına düştü.

"Ve ona planlarımız ve bilgimiz hakkında hiçbir şey söylemeyeceksin."

Adam anlayışla başını salladı ve Scarlett çenesini sallayarak onu bu işi yapması için gönderdi. Orson onu hücrelere götürmesi için çağrıldı.

Sonra bakışları Rayner'in üzerine düştü. Rayner uzak duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini ona dikmişti. Bakışlarını onun üzerinde tuttu çünkü bu kaçındığı bir şeydi ama şimdi ele alınması gerekiyordu.

"Bilmem gerek Rayner."

Gözleri kapandı ve başı duvara yaslandı. Scarlett, Cethin'in yanında kaskatı kesilmiş olan Kailia'ya baktı. Onun kulağına alçak sesle bir şeyler mırıldanıyordu. Scarlett tekrar Rayner'a baktığında, Rayner yine ona bakıyordu.

"Adalar yüzyıllar önce Deimas tarafından kuruldu. Onları esasen daha güçlü varlıklar üretmek için kullandı" dedi.

"Oradan mı geliyorsun?" Scarlett yumuşak bir sesle sordu. "Doğduğum yer orası."

"Onlara ne oldu?"

Herhangi bir Ölüm Hayaleti kadar hain bir gülümseme yüzünü kapladı, karanlık ve dehşet vericiydi. "Ben yaptım."

BÖLÜM 43

OceanofPDF.com

SORIN

H Elini kalçasına dayadığı yerde parmaklarını büktü. Sorin, Scarlett'in sandalyesinin koluna oturmuş, diğer kolunu da sandalyenin arkasına dayamıştı. Kaşınıyordu ama ona kızgındı. Genel olarak kızgındı ve derisinin altındaki fırtınayı bastırmak için harcadığı tüm çabayı hissedebiliyordu. Fazladan herhangi bir his şu anda onu tetikleyebilirdi ve bu olduğunda kapalı bir odada olmamaları gerekiyordu.

"Yaptın mı?"

Soru, başını Cethin'in omzundan kaldırmış olan Kailia'dan geldi. Rayner'ı sanki ilk kez görüyormuş gibi dikkatle inceliyordu. Cethin de karısını aynı dikkatle izliyordu ve Sorin bu bakışı biliyordu. Scarlett'in inanılmaz derecede şiddete başvuracağını tahmin ettiği zaman böyle bakardı.

Rayner başını salladı.

"Yani adalar artık ıssız mı?" Scarlett çekingen bir tavırla sordu.

Rayner tekrar başını salladı. "Talwyn'in bahsettiği kayalıkların içine yerleştirildik. İçlerinde bir çeşit şehir var. Binlerce odası olan çeşitli katlar."

Scarlett'in burnu kııştı. "Kendi krallığı gibi o zaman?"

"Hayır," dedi Rayner. "Orayı yönetenler Deimas'a hesap veriyordu. Anladığım kadarıyla güçlü varlıkların kendisine yardım etmesini istiyordu."

"Yani insanlar güce göre mi eşleştiriliyordu? Ölümlü krallıklarda statü için ayarlanmış evlilikler gibi mi?"

Rayner'ın gözleri daha hızlı dönüyor, bütün kasları geriliyordu. "Hayır, Scarlett. Onlar anlaşmalı evlilikler değildi. Erkekler güçlü yavrular üretmek için dişilere tecavüz etmeye zorlanırdı. Eğer bu yavrular istenilen güce sahip olmazlarsa, kanlarının zayıf olduğu düşünülür ve öldürülürlerdi."

Scarlett sandalyesinde geriye doğru savruldu, bir eli ağzını kapatmak için havalanınca duyulabilir bir şekilde soluk soluğa kaldı. Sorin bir elini onun saçlarında gezdirdi ve kolunu omuzlarına koydu. Bu hikâyeyi biliyordu. Rayner'ın neden geçmişinden hiç bahsetmediğini biliyordu. Bugün Scarlett'e her şeyi anlatmayacağını da biliyordu, çünkü bazılarının bir daha asla konuşulmasına gerek yoktu. Rayner'ın bütün ayrıntıları kimseyle paylaşmadığından oldukça emindi.

Scarlett ağzını birkaç kez açıp kapadı, söyleyecek bir şey, belki de doğru bir şey bulmaya çalıştı, ama buna söylenecek doğru bir şey yoktu. Sonunda, "Onlara ne yaptınız?" diye sormayı başardı.

Rayner onun bakışlarını tuttu. "Onları ben öldürdüm. Hepsini. Biraz zaman aldı ama sonunda hepsini buldum."

"Ne kadar sürdü?"

Rayner başını tekrar duvara yasladı, kollarını hâlâ kavuşturmuştu. "Her şeyi denetleyen güçlü bir kadın vardı. Onu Barones olarak bilirdik. Kayalıkları korudu, onları büyüledi ve bugünkü hallerine getirdi. Biz orada doğduk, orada büyüdük. İstemeden de olsa küllerin arasında ilk kez hareket edene kadar kayalık duvarların ötesinde bir şey olduğunu bilmiyordum. Gökyüzünü ilk kez o zaman gördüm. On iki yaşındaydım. Neler yapabildiğimi fark ettikten sonra bana özel eğitimler ve özel ayrıcalıklar verildi. Nedenini anlamamıştım ta ki

Daha sonra. Görmemem gereken belgelere rastladığımda hayatımın üçüncü on yılının sonlarındaydım ve Barones'e muhafız olarak hizmet ediyordum. Kan kardeşim olduğunu öğrendiğimde. Biri yarım. Biri tam. Görünüşe göre annem küçük olanı doğururken ölmüş ve babam da bir noktada kendi canına kıymayı başarmıştı. Ailemin orada olduğunu bile bilmiyordum. Bunu hiç düşünmemiştim. Çocukların hepsi çeşitli bakıcılar ve öğretmenlerle birlikte büyüdü. Tek bildiğimiz buydu."

Scarlett dizlerini göğsüne çekmiş, vücuduna sarmıştı. Rayner'ın konuşmasını dinlerken çenesini dizlerinin üzerine dayamıştı.

"Onları öğrendiğimde kız kardeşlerim beş ve yedi yaşındaydı," diye devam etti Rayner, konuştuğu sesi daha da sertleşiyordu. "Yeteneklerini erkenden ortaya çıkarmaya çalıştıklarını, onların da Kül Binicisi olup olmadıklarını öğrenmek istediklerini öğrendim. Nerede tutulduklarını bulmam iki haftamı aldı. Onları küçük bir odada paçavralar içinde buldum. Büyük olanı bana üç gündür yemek yemediklerini söyledi. Sihirlerini yüzeye çıkarmaya ve hayatta kalmaya zorluyorlardı, hayatta kalma moduna geçirmeye çalışıyorlardı. Onlarla ilgilenmeye başladım, hareketlerimi gizli ve gizli tutmak için küllerin ve dumanın arasında hareket ettim."

Yine de bu işin yarısı değildi. Sorin, Rayner'ın kız kardeşlerini dışarı çıkarmak için planlar yaptığını biliyordu. Sonraki birkaç yıl boyunca gizlice kayalıkların dışında, adalarda temaslar kurmaya başladı. Onları alıp gitmeye hazırdı ta ki...

"Ama Barones sonunda öğrendi. O her zaman olan biten her şeyi biliyordu. Bir gece onlara gittiğimde onu odalarında buldum. Her zaman bu parlak kırmızı rengi giyerdi. Her zaman. Küçük yataklarından birinde oturmuş, bacak bacak üstüne atmış beni bekliyordu. İçeri girdiğimde gülümsedi ve bana o gün sihirlerinin ortaya çıktığını söyledi. Basit bir ateş büyüydü."

Scarlett dehşet içinde, "Aman Tanrım," diye fısıldadı.

Rayner konuşmayı kesmişti ve Sorin, Rayner'in gerisini ona anlatıp anlatmayacağını merak ediyordu. Barones'in ona verdiği seçeneği Scarlett'e söyleyip söylemeyeceğini.

"Öldürüldüler. Biri o gece, biri... daha sonra," dedi Rayner, konuşurken gözleri hâlâ kapalıydı. "Elli kişiyi öldürdüm ve neredeyse kurtulamıyordum ama o gece kayalıklardan kaçmayı başardım. Yine de bir bedel ödemedem değil. Barones önlemini almış ve kayalıkların etrafına bir büyü yaptırmıştı. Büyü, geri dönmemi engellemek için oraya dair anılarımı aldı. Ama ona geri döneceğime, hepsini öldürmek için geri döneceğime yemin ettim ve bu sözümü tuttum."

"Nasıl buldun? Hatırladın mı?" Scarlett sordu.

"İksirlere ve yardım edebileceklerine yemin eden Cadılara aşırı miktarda para harcadım. Küçük parçalar bana geri geldi ama yeterli değildi. Ta ki Kahin'e giden yolu bulana kadar."

Scarlett başladı, bacakları yere düştü. "Bana Kahin'i hiç görmediğini söylemiştin."

"Yalan söyledim."

"Yalan mı söyledin?" diye tekrarladı.

Rayner kaşlarını kaldırdı. "O zamanlar benim kraliçem değildin. Tahtı inatla reddediyordun. Size geçmişimden bahsetmek gibi bir yükümlülüğüm yoktu. Hâlâ da değilim."

"Kahin'i gördüğünde kız kardeşlerinden birini gördün, değil mi?" Scarlett boğuk bir nefesle sordu.

Rayner bir kez başını salladı, gözleri onun bakışlarını tutarken sertti. "Oradaki tüm insanlara ne oldu?"

Rayner'ın başı yana eğildi, gözlerini yırtıcı bir parıltı doldurdu ve Sorin içgüdüsel olarak Scarlett'e yaklaştı. Rayner'ın ona asla zarar vermeyeceğini biliyordu ama Rayner'ın ne yaptığını, neler yapabileceğini de biliyordu.

"Kullanılan insanların çoğu hayatta kalmayı başaramadı. Bazı gözetmenler Deimas'ın uygun gördüğü yerlerde dolaştırıldı." Dudaklarının kenarlarında keskin bir gülümseme belirdi. "Bazıları kalplerinin göğüslerinden söküldüğünü ya da diğer hayati organlarının aniden yer değiştirdiğini gördü."

"Sen Azrail'sin."

Hepsi dik oturan ve bakışlarını Rayner'a dikmiş olan Kailia'ya döndü. Rayner'ın dikkati ona yöneldi, gözleri kısıldı. "Bu ismi nereden biliyorsun?"

Kailia gözle görülür bir şekilde titriyordu ve Cethin öne doğru eğilip omzunun arkasına yumuşak bir öpücük kondururken bir elini Kailia'nın sırtında gezdirdi.

"I..." Yutkunurken boğazı düğümlendi ve temizledi. "Senin sayende kurtuldum."

"Ne zaman?" Rayner sordu.

"Geldiğiniz gecelerden birinde. Birine girdin..." Durakladı, çenesini kaldırmadan önce kehribar rengi gözlerini pencereye dikti. "Odalardan birine geldin. Orada birçoğumuz vardı. Bütün gözetmenleri öldürdün. Ben gençtim. Sadece on dokuz yaşındaydım. Ama sen ve bir başkası sayesinde kurtuldum."

"Bu gerçekten sen miydin?" Cethin, Kailia'yı koruyucu bir şekilde tekrar yanına çekerek sordu. "Sen Azrail misin?"

"Bana böyle demeye başladılar," diye cevap verdi. "Nihayet geri dönebildiğimde ve bazı insanları serbest bırakmaya başladığımda, hepsini dışarı çıkarmak onlarca yılımı aldı. Kaç tanesini kurtarabildim bilmiyorum. Ölenlerin sayısının yaşayanlardan daha fazla olduğunu biliyorum ama elimden geleni yaptım. Deimas o zamana kadar ölmüştü ama yıllar boyunca topladıklarımın ve Scarlett'le tanıştığımın beri öğrendiklerimden, çocukların çoğunun Kara Sendika'nın sokaklarına düştüğüne inanmaya başlıyorum. Eğer Suikastçı Lord Deimas'ın oğluysa ve bu yarıkları yaratmak ya da kendi gücünü beslemek için güçlü bir kana ihtiyaç duyacağını biliyorsa, o kanın kaynağına zaten sahipti. Onlar için geldiğimi anlayınca Alaric onları taşıdı."

Cassius küçük bir masada oturduğu yerden, yanında Cyrus olduğu halde, "Ama Sendika'nın çocukları bu olaydan çok sonra doğdular," diye itiraz etti.

"İnsanları yoksulluk içinde tutarsanız, gerçekte ne kadar güçlü olduklarını asla öğrenemezler. Bu bir döngü haline gelir. Alaric akıllıdır

Bu döngüyü kontrol etmeye ve devam ettirmeye yetecek kadar," dedi Rayner. "Sihirlerinin ortaya çıkmasını engelleyen ve Kalma'ya girmelerini engelleyen sihirli koğuşları da eklersek, asla bilemezlerdi. Ve Alaric'in gücü hissetme yeteneğiyle, en güçlülerin kim olduğunu bilirdi."

"Ama Ashtine neden Kül Binicileri'ne onu nasıl bulacaklarını sormalarını söylesin ki?" Scarlett sordu.

Rayner, "Çünkü kayalıklara girmek için gerekli damgaları taşıyoruz," diye cevap verdi.

"Hangi markalar?" Scarlett, gözleri adamın görünen bedenini tarayarak sordu.

"Büyülü markalar. Derinin altında. Sadece kayalıklara yakın olduğumuzda ortaya çıkarlar."

"O zaman Ashtine içeri nasıl girdi?" Cassius sordu.

"Abrax onunla birlikte," dedi Briar, pencereye gittiğinden beri söylediği ilk sözlerdi bu. "Onu içeri sokmanın bir yolunu bulmuş olmalı."

"Onu neden oraya götürüyorsun?" Scarlett sordu.

"Çünkü adaların lanetli olduğuna inanılıyor. Eğer onları ziyaret edersen Azrail senin için gelecek," dedi Razik. Ocağın yanında duruyordu ve ilk kez canı sıkılmış gibi görünmüyordu. Rayner'a Sorin'in erkekten hiç görmediği bir saygıyla bakıyordu.

Rayner, "Barones'i öldürmeden önce onu kandırdım," diye ekledi. "Beni koğuşlara bağlamasını sağladığım için bu adaların lanetli olduğuna inanılıyor. O adalara biri girdiğinde haberim oluyor ve sorgusuz sualsiz öldürüyorum. O adalar mezarlıktır ve öyle kalacaktır. Oralarda sadece ölüler yaşayacak. Avonleya'nın etrafındaki Koğuşların oradaki koğuşları hissetme yeteneğime müdahale ettiğini varsayabilirim çünkü kimsenin geçtiğini hissetmedim. Neredeyse yetmiş yıldır oraya gitmek zorunda kalmadım."

"O zaman onu bulmam için beni kayalıklara götürebilirsin," dedi Briar öne çıkarak. "Sen mi yoksa Kraliçe Kailia mı?"

Cethin'den bir hırıltı geldi. "Kailia bir daha asla o adalara ayak basmayacak."

Sorin, Avonleyan Kraliçesi'nin çok güçlü bir Kül Binicisi olarak orada neler yaşadığını ancak hayal edebilirdi.

Rayner başını tekrar duvara yaslamıştı. "Çok uzun zamandır kayalıkların içine girmedim. Barones'i öldürdüğümünden beri."

"Rayner, lütfen," diye yalvardı Briar.

Rayner, "Hayır demiyorum," diye cevap verdi. "Gidip onu alacağız."

"Ne zaman?" Briar talep etti. "Ne zaman gidebiliriz?"

Rayner elini yüzüne götürdü. "İki gün. Plan yapmak ve rezervlerimizin dolu olduğundan emin olmak için iki gün ayırırız. Düzgün bir şekilde hazırlanmadan gitmek aptallık olur." Bakışları Cyrus'a kaydı. "Düzgün bir planlama yapmadan göreve çıkmak çok aptalca."

Cyrus ona alaycı bir gülümseme verirken aynı zamanda onu tersledi. "Orada ne kadar kalacağını bilmiyorduk, ahmak. Bir telefon ettik."

"Önce kimseyle tartışmadan," diye araya girdi Sorin.

Scarlett onun dokunuşundan uzaklaşarak, "Bunu benimle konuştular," diye araya girdi.

Sorin, "O benim İkincim," diye karşılık verdi.

Scarlett, "Cassius da benim elim," diye karşılık verdi. "Ve Razik ikimizden birine hesap vermez."

"Bunu neden tartışıyoruz ki? Olan oldu ve bitti," dedi Cyrus. "Gittik. Yapmak için yola çıktığımız şeyi başardık. Yakalanmadık, görülmedik ya da yaralanmadık. Başarılı oldu."

"Şanslıydın," diye karşılık verdi Sorin.

"Hâlâ başarılı," dedi Cyrus omuz silkerek.

Scarlett, Sorin'e ters ters bakarak, "Planın başarısızlığa uğrayan tek kısmı onun hâlâ nefes alıyor olmasıydı," dedi.

"Bunun daha sonra tartışılması gerekiyor," diye yanıtladı Sorin. "Öyle olacak."

Sorin onun yüzündeki ifadeden ve bağdan akan duygulardan, olacaklara hazırlıklı olamayacağını anladı. Bu iyiydi. Onun da kıza söyleyecek çok şeyi vardı. Birlikte yanabilirlerdi.

Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı ve Scarlett doğruca oturma odasından yatak odasına doğru yürüdü. Herkes biraz uyumaya ve sabah dinlendikten sonra hazırlıklara devam etmeye karar vermeden önce bir saat daha plan yaptılar. Dağıldıklarında Luan henüz dönmemişti. Yarın buluştuklarında onlara bilgi verebilirdi.

Sawyer, Sorin'e Briar'ın uyumasını sağlamaya çalışacağına söz vermişti ama ikisi de bunun işe yaramayacağını biliyordu. Sorin sevdiği kadının Alaric'in elinde olmasının ne demek olduğunu herkesten iyi biliyordu. İşin içine bir de çocuk sokmak? Nasıl hissedeceğini anlayamıyordu. Rayner iki gün demişti. İçinden bir ses bunun yarın gerçekleşeceğini söylüyordu ve mümkünse Briar'ı bu konuda destekleyecekti.

Ama önce diğer odadaki dişiyle ilgilenmesi gerekiyordu. Kadının hissettiği her şeyi o da hissetmişti. Briar'ı terk ettiği için ona küçük bir izin vermişti. Arenada olan biten her şeyden uzaklaşıp nefes almak için birkaç dakikası olursa daha net ve mantıklı düşünebileceğini biliyordu. Ona bunu vermişti ama ya bu? Bu tamamen farklı bir savaş olacaktı.

Botlarını çıkarıp kapının yanına koyduktan sonra iç geçirdi ve karısını takip etmeye başladı. Bitkin düşmüştü. Güç seviyesi eskisinin dörtte biri kadardı.

ve bu durum onu zihinsel olduğu kadar fiziksel olarak da olumsuz etkiliyordu.

Bu da kıtaya yaptığı bu küçük gizli keşif gezisini daha da sinir bozucu hale getiriyordu. Onu bir kenara ittiği bir şey daha varmış gibi hissediyordu.

Kendini hazırladı, öfke ve hiddete ve onun olduğu kasırgaya hazırlandı-

Ve onu ateşin önünde bir koltuğa kıvrılmış, gözyaşları yüzünden aşağı süzülürken bulduğunda hareketsiz kaldı. Ya bağı engelliyordu ya da bağıın bir parçası zayıflıyordu ama onu hissedemiyordu.

Odayı geçti, önünde diz çöktü ve gözyaşlarını silmek için elini uzattı. Kadın ona bakmadı, gözlerini dikmiş titreyen alevlere bakıyordu.

"Aşk," diye sordu.

"Bana yoluma çıkmayacağını söylemiştin ama yine de çıktın, Sorin."

Gözleri onunkilere kaydı, buz mavisi irisler ona bakıyordu. Talwyn'le savaşırken çok fazla büyü kullanmıştı. Hem de çok fazla. Bunu yapmak aptalca bir hareketti ama bu konuda bile ona hak verebilirdi. O öfke ve gazabı boşaltması gerekiyordu ve bunu yapmıştı. Ama şimdi? Şimdi bu öfkenin muhakemesini nasıl gölgelemesine izin verdiğini, bunun onlara neye mal olabileceğini tartışmaları gerekiyordu. Ama henüz konuşmadı, kendi sırası gelmeden önce kadının ihtiyacı olan her şeyi söylemesini istiyordu. "Benden istememen için sana yalvardığım tek şey buydu ama sen yine de istedin. Bu senin için haksızlık. Beni incittin, Sorin,"

fısıldadı. "Benden bunu istemen canımı acıtıyor." "Öyle olduğunu biliyorum. Özür dilerim, Scarlett."

"Roller tersine dönseydi, bunu sorguluyor olmazdınız."

"Sizden bunu istememin neden haksızlık olduğunu düşündüğünüzü anlıyorum."

"Hissettiriyor..." Bir nefes çekti, saçları dalgalanıyordu.

"Söyle bana, Scarlett. Söyleyeceğın şöyle başa çıkabilirim. Ben."

Bakışları tekrar ateşe döndü. "Sanki onu bana tercih ediyormuşsun gibi geliyor."

"Asla," dedi şiddetle.

"Ama sen öylesin," diye ısrar etti, sesi çatlıyordu. "Buna ihtiyacım var, Sorin. Sadece intikam almak istediğim için değil. Rydeon'a sensiz gittiğimde senin duygularını hissettim. Gitmeme izin vermen, beni korumak için orada olmaman temelde yanlış bir şeymiş gibi geldi. Ben de bu konuda böyle hissediyorum Sorin. Bunu ona ödetmemek pek çok açıdan yanlış geliyor. Kocamın ve ikiz alevimin intikamını almamak."

"Ne dediğini anlıyorum, Aşkın. Seni duyuyorum. Ama sen savaşmaya giderken geride kalmak ne kadar yanlış gelse de, ben yine de yaptım. Çünkü hepimiz için en iyisi buydu. Bu sadece benimle ilgili değildi ve bu da sadece seninle ilgili değil," diye yanıtladı. "Sana bir şey sorabilir miyim?" Bir kez başını salladı, bakışları hâlâ ocaktaydı. "Onu öldürmek anıların ortaya çıkmasını engelleyecek mi? Ona bedel ödetmek kâbusları uzak tutacak mı? Bu intikam bir şeyleri değiştirecek mi?"

Gözleri yavaşça onunkilere kaydı ve gözlerini kırptırdı. "Eğer benden büyüklük taslamamı istiyorsan, Sorin, ben öyle biri değilim. Öyle olmak da istemiyorum. Bunun peşini bırakamam. Bu işin peşini bırakmayacağım."

"Senden bunu yapmanı istemiyorum, ama belki de bunun kefareтини ödemesi için başka bir yol bulabiliriz. O zaten acı çekiyor, Scarlett."

"Ölümden daha azını hak etmiyor."

"Onu hayal kırıklığına uğrattım, Scarlett. Onu pek çok yönden hayal kırıklığına uğrattım-" "Onun seçimlerinden sen sorumlu değilsin, Sorin." Onun sesi yükseliyordu ve işte beklediği öfke buradaydı. "O onlarca yaşında. O bir kraliçeydi. Kendi seçimlerini yaptı. Bunların sonuçlarına katlanabilir."

"Eliné'nin onu yetiştirmesine yardım ettim," dedi, anlamasını sağlamaya çalışarak.

"Ve sana, Divan'ına ve Briar'ın Divanı'na sırtını döndü," dedi sandalyeden kalkarken

ve onun yanından geçip gitti. "Tekrar söylüyorum, o bir seçim yaptı Sorin. Senin sorumlu olmadığın seçimler."

Ayağa kalktı ve onunla yüzleşti.

"Merhameti hak etmiyor, Sorin," dedi ellerini saçlarında gezdirerek. "Benimkini değil. Senin değil. Tanrı aşkına, o seni öldürdü!"

"Onu öldürmeyeceğim."

"Yapmak zorunda değilsin," diye tükürdü. "Yapacağım. Eğer sen gelmeseydin, gelecektim."

Ona neler olup bittiğini, Scarlett'in Talwyn'i arenada tuttuğunu söyleyen kişi Kailia'ydı. Kailia ortaya çıktığında, Luan ve Briar'la birlikte bir verandada, kıtaya döndüklerinde uygulayacakları olası savaş stratejilerini tartışıyorlardı. Hemen Cethin'i bulmaya gitmişler, Cethin de onları eğitim arenasına götürmüş ve tam o sırada Starfire'ın Talwyn'in sonunu getirmek üzere Scarlett'in koluna dolandığını görmüştü. Cethin bağ aracılığıyla ona ulaşmaya çalışmıştı ama Scarlett ya intikam çağrısına kendini çok kaptırmıştı ya da bağ o noktada ona ulaşamayacak kadar zayıftı.

Ve Talwyn'in gözleri ona dikildiğinde şok ve inançsızlığın yanı sıra rahatlama ve pişmanlıkla da irileşmişti. Belli ki onun hayatta kalması konusunda karanlıkta bırakılmıştı. Onu öldürdüğünü düşünerek suçluluk duygusuyla yaşıyordu.

Yaptığı onca şeyden sonra bile, Talwyn her zaman böyle olmamıştı. Scarlett haklıydı. Talwyn kendi seçimlerini yapmıştı, yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleşmesi gerekiyordu, ama Scarlett kendini her zaman Talwyn'e karşı sorumlu hissedecekti. Kendi davranışları onu kendinden uzaklaştırmıştı. Talwyn'in Mahkemelerine sırtını döndüğü kadar o da Talwyn'e sırtını dönmüştü. Onu yanlış yönde adımlar atmaya zorlamış ve bu da onu asla hayal edemeyeceği yollara sürüklemişti. Onun eylemlerinin ve seçimlerinin de aynı derecede vahim sonuçları oldu.

Tezgâhta dondurma yerken ayaklarını sallayışını hâlâ görebiliyordu. Rüzgâr büyüsunü ilk kez kontrol ettiğinde nasıl parladığını hâlâ görebiliyordu. Hâlâ onun ilk kez tahta çıkışını görebiliyordu ve

Eliné'yi kaybetmenin üzüntüsünü yaşasa ve bunu ona hiç söylememiş olsa bile, onunla çok gurur duyuyordu.

Ve eğer Talwyn olmasaydı, şu anda Scarlett'le birlikte burada olur muydu? Varlığına inanmadığı bir silahı bulması için onu ölümlü krallıklara göndermeseydi, ikiz alevini bulabilir miydi? Yoksa hâlâ kendi karanlıklarında kaybolmuş, bitmek bilmeyen yıldızsız bir boşlukta tek başlarına yollarını bulmaya çalışıyor olurlar mıydı?

Talwyn her zaman böyle değildi. Scarlett onu sadece intikamcı bir Fae Kraliçesi olarak tanımıştı. Sorin onu çok daha fazlası olarak tanımıştı.

"Eğer ben ortaya çıkmasaydım, haklısın. Onu öldürecektin, Scarlett," diye cevap verdi, sesi daha da keskinleşerek. "Ve o zaman Ashtine'den haberimiz olmazdı. Briar onun çocuklarını taşıdığını bilmeyecekti. Onun tehlikede olduğunu bilmeyecektik ve Alaric'in Büyücü'yü kurtarmaya çalışacağını da bilmeyecektik. İster kabul et ister etme, o şu anda bir değer. Bunu kabul etsem bile, onu şimdi öldürmek aptallık olur."

Scarlett ona bakıyor, inanamayarak başını sallıyordu.

Sorin derin bir nefes aldı ve nefesini sertçe verdi. "Seninle kavga etmek istemiyorum, Scarlett. Endişelenmemiz gereken o kadar çok şey var ki."

"O zaman tanrılar aşkına, bu konuda benimle savaşmayı bırak!" diye bağırdı, daha fazla gözyaşı dökerek. "Lütfen bana sadece bunu ver, Sorin!"

"Burada haksızlığa uğrayan tek kişi sen değilsin, Scarlett!" dedi, gözyaşlarına rağmen kendi öfkesi de alevlenmişti ve Scarlett'in gözleri onun ses tonuyla irileşti. "Neredeyse ölecek olan sen değilsin. Onun kaderi üzerinde söz sahibi olan biri varsa, o da benim. Sen değil."

Ona baktı, yüz hatları şokla doluydu. "Eğer bu Mikale olsaydı, onu çoktan binlerce kez öldürmüş olurdun."

"Ama öyle değil." Kadın daha fazla tartışmaya başladı ama adam onun sözünü kesti. "Hayır. Sen kendi sözünü söyledin. Şimdi ben de benimkini söyleyeceğim."

Ağız kapandı, dudakları büzüldü. Kollarını kavuşturdu, devam etmesi için bir kez başını salladı, gözleri pencereye gitti.

"Talwyn'le ilgili bu durum Mikale'den çok farklı, Scarlett. Mikale'nin ölmesini sen de benim kadar çok istiyorsun. Bu o değil. Bu Tarek değil. Bu Alaric değil. Hiçbiri kıyaslanamaz. Kim karşılaştırılabilir biliyor musun? Nuri." Bakışları tekrar onunkilere kaydı. "Nuri sana Talwyn'in bana ihanet ettiği kadar ihanet etti ve sen onun sonunu getirmeye cesaret edemiyorsun, değil mi? Auberon'a onun kaderi hakkında bir cevap vermemenin nedenini biliyorum. Onu Ebedi Nekropol'de koruduğunu gördüm. Son savaşta Juliette'le birlikte onu nasıl bağışladığınızı da anlattılar."

"Seni o öldürmedi, Sorin!"

"Ama yapardı," diye karşı çıktı. "Alaric emrederse, deneyecektir. Peki ya şimdi? Gücüm neredeyse yokken mi? Başaracak. Kimi öldürdü biliyor musun? Gece Çocukları Kontesi'ni. Tüm niyet ve amaçlar için, bir kraliçe. Auberon'un kraliçesi. Senden intikam istedi. Sen reddettin. Çünkü o Nuri. Pek çok hatasına ve kusuruna rağmen hayatının büyük bölümünde değer verdiğin biri."

Şiddetli bir inkârla başını sallıyordu.

Ona doğru tek bir adım attı. "Eğer bunda ısrar ediyorsan Scarlett, seni desteklemiyorum. Eğer iddia ettiğin gibi eşitse, bu konuda benim duygularımı da göz önünde bulunduracaksın. Eğer onu öldürürsen, sen de ondan farksız olursun; kendi kan davasını mahkemelerinin, ailesi ve halkı için en iyi olanın önüne koyan bir kraliçe."

Scarlett, adam ona vurmuş gibi geri çekildi ve belki de vurmuştu. Fiziksel bir darbeye değil, sözlü bir darbeye ve bunu hissetmesi gerekiyordu.

"Bunu kastetmiyorsun."

"Biliyorum," diye sakince cevap verdi. "Ve açıklığa kavuşturmak gerekirse, onu size tercih etmiyorum. Sorumlu olduğumuz Mahkemelerimizi ona tercih ediyorum. Ben krallıkları seçiyorum

Tahta geçtiğinde her şeyin üstünde tutacağına yemin ettiği toprakları. Şekil Değiştirenleri ve Cadıları, Avonleyan'ları, Ashtine'i, Briar'ı, ailemizin geri kalanını ona tercih ediyorum." Aralarındaki küçük mesafeyi kapattı ve çenesini başparmağı ile işaret parmağı arasına aldı. "Karanlıkla yüzleşen sadece biz değiliz, Scarlett. İçimizdeki sevgiyi, sadakati ve kahkahayı bulmuş olmamız, onun içinde kaybolmuş başkalarının da olmadığı anlamına gelmez. Henüz kimsenin onu nehirden çekmesine izin vermedi."

"O yıldızları hak etmiyor, Sorin," dedi, sesi acı doluydu.

"Aşkım, biz de öyle," dedi yüzünü ellerinin arasına alarak. "Onun çektiği acının bizimkinden farklı görünmesi, onun acı çekmediği anlamına gelmez. Peki ya sen?" Saçlarını Scarlett'in alnından geriye doğru itti ve sonra ellerini alnına dayadı. "Sen daha büyük bir insansın, Scarlett. Belki daha önce, kız kardeşlerinle birlikte sokaklarda dolaşırken ve çatılarda uçarken değil, ama şimdi? Büyük olan sensin. Sadece bunu seçmek zorundasınız, Kraliçem."

Sonra onun tuniğine sarıldı, ağlarken yüzünü onun göğsüne gömdü ve adam kollarını ona dolayarak sıkıca sarıldı. Sonunda onu kucağına aldı ve koltuğa geri götürdü, elini saçlarında gezdirirken onu kucağına oturttu.

"Bunun peşini nasıl bırakacağımı bilmiyorum Sorin," diye fısıldadı bir süre sonra sessiz odaya. Ateş sönüp köz haline gelmiş, üzerlerine yumuşak, gölgeli bir parıltı düşürmüştü.

"Bu işin peşini bırakmamız gerektiğini söylemedim, Scarlett. Yaptıklarından hâlâ sorumlu tutulacak. Hala hesap verecek."

"O artık bir kraliçe olmayacak."

"Ben buna varım," diye cevap verdi. "Ama bence bu şimdilik ertelenebilecek bir tartışma. O bir hücrede. O hiçbir yere gitmiyor. Önce Ashtine'e odaklanmamız gerekiyor,

Onu sağ salim geri getirdikten sonra Talwyn'in icabına bakarız. Birlikte."

"Her zaman birlikte," diye mırıldandı, parmakları tuniğinin içinden göğsündeki izleri takip ederken. "Senin gibi yaşı bir bilge olmam yüzyıllar mı sürecek?" demeden önce bir dakika daha sessizlik oldu.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldanarak onun kalçasını imdikledi.

Ayağa kalktı, karanlıkta Sorin'in bakışlarıyla karşılaştığında küçük gülümsemesi yavaşça soldu. "Özür dilerim, Sorin. Her şey için... Şey, her şey için."

"İntikam alma ihtiyacını anlıyorum, Scarlett. Gerçekten anlıyorum," dedi, saçından bir tutamı parmağına dolayarak. "Ama daha önce tanık olduklarıma bakılırsa, hem kendin hem de ailemiz için hak ettiğin cezayı aldın. Şimdi onun kaderine birlikte karar vereceğiz."

Gözleri kucağına düştü. "Bana hiç affetmeyi öğretmediler. Bu bir mazeret değil," diye devam etti aceleyle. "Ben... Bu asla bir seçenek değildi. Bu fikri düşündüğüm için bile cezalandırılırdım ve bazen bunu unutuyorum..." Sorin bekledi, o düşüncelerini toparlarken saçlarıyla oynamaya devam etti. "Bazen o kafesten kurtulmanın, benden olmamı istediği şeyden farklı bir şey olmayı seçebileceğim anlamına geldiğini unutuyorum." Tekrar durakladı ve alt dudağını kaşımaya başladı. "Biz... iyiyiz, değil mi?"

Sık sık onun gerçekten ne kadar genç olduğunu unutuyordu. Elinde hançerler ve kılıçlarla çok çabuk büyümek zorunda bırakılan bu kız. Son bir yıl içinde dünyası defalarca altüst olan bu dişi. Eğer bu bir yıl önce olsaydı, arenaya vardığında Talwyn'i çoktan ölmüş bulurdu. Scarlett'e asla bu gece olduğu gibi ulaşamazdı. Scarlett de ondan kesinlikle özür dilemezdi. O kadar çok yol kat etmişti ki, hâlâ tacının içinde büyümeye devam ediyordu.

"Her zaman seni seçeceğim, Scarlett," dedi parmağını etrafına dolanmış saçlardan çekerek.

"Beni seçmek saçmalıklarımı yüzüme vurmak anlamına gelse bile mi?"

Onun burnuna fiske vurdu. "Özellikle o zaman, ama yine de o üç küçük kelimeyi duymayı seviyorum."

Dramatik bir şekilde iç geçirdi, yanağı tekrar adamın omzuna yerleştirdi, tıpkı oldukları ve her zaman olacakları şeye geri döndükleri gibi. "Haklıydın."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 44

OceanofPDF.com

TALWYN

A başka bir bar seti.
Baktığı şey buydu.

Talwyn bir hafta içinde ikinci kez Hücre. Bütün vücudu ağrıyordu. Scarlett o arenada kesinlikle acele etmemiş, acısını ortaya çıkarmıştı. Ve tanrılar adına, çok güçlüydü. Hem de çok güçlüydü.

Bileğini bükerken yüzünü buruşturdu. Scarlett ön koluna sapladığı bıçakla tendonlarına vurmuştu ve bileklerindeki kelepçeler yakın zamanda iyileşmesini engelliyordu. Kelepçeleri hareket ettirmemeye çalıştı. Ne zaman fazla kımıldasa metal derisini yakıyordu. Ne olduklarını bilmiyordu ama şiraston olmadıkları kesindi.

Ama Sorin yaşıyordu. Scarlett ona 'onu öldürmeye çalıştığından' söz ettiğinde buna inanmaya cesaret edememişti. Denemek. Sanki başaramamış gibi. Sanki hayatında en çok pişmanlık duyduğu günahlardan birini işlememişti. Nasıl olduğunu bilmiyordu. Açtığı yarayı görmüştü, bundan kurtuluş olmadığını biliyordu. O düşüncesizce hareketiyle kendini lanetlediğini biliyordu.

Ama hayatta kalmıştı ve işte oradaydı. Onu kurtarıyor, çocukken yaptığı gibi onu koruyordu. Scarlett'le yumuşak bir sesle konuşurken gözleri kısa bir an için onunkilerle buluşmuş, onu durmaya ikna etmiş ve Talwyn'e

Briar'a Ashtine'den bahsetme şansı. Tek istediği buydu. İhtiyacı olan tek şey.

Artık kurtarılmaya ihtiyacı yoktu.

Uzaktan gelen kapı sesiyle hücresinin dışındaki dört gardiyan doğruldu. İki çift bot sesi duyuldu, ayak seslerinin ağırlığına bakılırsa erkeklerdi. Birkaç kez rüyalarına giren ve onları ruhani bir düzlemde bulan erkek daha önce ona buraya kadar eşlik etmiş, gardiyanlara emir vermek dışında tek kelime etmemişti ama onun kim olduğunu çoktan anlamıştı.

Avonleya Kralı.

Ejderha değiştirici ona Scarlett'in kralın kız kardeşi olduğunu söylemişti, bu da ona eşlik eden erkeği Scarlett'in erkek kardeşi yapıyordu. Bir kez daha görmeyi beklediği kişi buydu ama parmaklıkların diğer tarafında beliren kişi bu değildi.

Azrael görüş alanına girdi. Yanında başka bir nöbetçi daha vardı ama Talwyn erkeğe hiç dikkat etmedi. Tüm odağı Toprak Prensi'ndeydi. Aylar sonra ilk kez burnuna orman, köknar ve toprak kokusu doldu ve keskin bir şekilde içine çekerek kokunun üzerine sinmesine izin verdi. Bu son rahatlığı hak etmiyordu ama bunu kabul etmeyecek kadar da bencildi.

Azrael'in siyah saçları eskisinden daha uzundu ve başının tepesinde düğümlenmişti. Bronz teni hücresinin karşısındaki apliklerin alçak ışığında daha koyu görünüyordu ve çamurlu kahverengi gözleri ona bakıyordu. Yüzünde hiçbir duygu yoktu, çenesi sert, ağzı kesin bir çizgi halindeydi.

Kendisiyle birlikte gelen nöbetçiye baktı. "Biraz konuşabilir miyiz?"

"Majesteleri bundan hoşlanmayacaktır."

"Hepiniz burada olursanız o kadar rahat konuşamaz," dedi Azrael, odağı tekrar ona kayarak.

Demek olan buydu. Ondan bilgi almak için gönderilmişti. Neredeyse kahkahalarla g ü l e c e k t i . Onlar

Mutfaktan aşçıyı gönderebilirlerdi ve o da onlara bildiği her şeyi anlatırdı.

Nöbetçi ise başını sallamadan önce bir süre onun sözlerini düşünmüş gibiydi. "Merdivenlerin başında olacağız. İşiniz bittiğinde bir mesaj gönderin. Gözetimsiz bırakılmamalı."

Azrael başıyla onayladı, nöbetçi ve muhafızlar hücresinin bulunduğu koridordan çıkarken ona bakmaya devam etti. Kapının gıcırdayarak tekrar kapandığını duydu ve sonra sadece onlar kaldı. Talwyn zindanların bu bölümünde başka mahkûm olmadığından emindi.

"İyi uyuyamıyorsun."

Talwyn dudaklarını büzdü. Ona söyleyebileceği onca şey varken, söylemeyi seçtiği ilk şey bu muydu?

Bundan nefret ediyordu. Onun iyiliğiyle ilgilenmeye devam etmesini hak etmiyordu.

Kız cevap vermeyince, "Uyuyor musun Talwyn?" diye sorarken sesi biraz daha yumuşaktı.

"Beni rahatsız eden gece ve karanlık değil Azrael," diye cevap verdi. "Uyanık olduğumda, gökyüzü aydınlandığında ve seçimlerimle bir gün daha yaşamak zorunda kaldığımda. Uyku cehennemden bir erteleme. Layık olmadığım bir erteleme ama bedenim artık onsuz yaşayamadığında aldığı bir erteleme."

"Talwyn."

"Ne bilmek istiyorsun?" diye sordu sertçe. "Size söyleyebileceğim her şeyi söyleyeceğim."

Uzun bir süre sessizlik oldu, ikisi de birbirlerine baktı ve sonra, "Ashtine hakkında bilmemiz gereken başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Briar'a bildiğim her şeyi anlattım. Onun için çoktan gittiğini varsayıyorum?"

"Şu anda meseleleri tartışıyorlar. Bir plan yapıyorlar."

Talwyn öne doğru atıldı, sonra kelepçeler bileklerini ve ayak bileklerini yakıp Scarlett'in lanet gölge yılanlarından kalan küçük yaraları yeniden açarken dişlerinin arasından tısladı. Talwyn'in

Ayak bileklerindeki prangalar yere bağlıydı. Bileğindekiler duvara sabitlenmişti ama her iki set de biraz hareket etmesine izin veriyordu. Yine de parmaklıklara yaklaşacak kadar değil. "Meseleleri tartışıyorlar da ne demek? Hemen gitmesi gerekiyor. Zaten onu arıyorlar."

"Abrax'ın onunla birlikte olduğunu söylemiştin."

"Ciddi olamazsın. Briar ona gitmiyor mu?"

"Onu yakalayacak, Talwyn," dedi Azrael. "Ama düzgün bir planlama yapmadan oraya gitmek akıllıca olmaz. Drayce bunu biliyor."

"şu anda gitmemek aptallık olur," diye karşılık verdi Talwyn. "Siz aptallar onun hamile olduğunu söylediğim kısmı kaçırdınız mı? O iyi değil, Az. Nasima onu terk ettiğinden beri iyi değil ve şimdi de ikiz taşıyor. Fae hamileliklerinin ne kadar yorucu olduğunu bilirsin. şimdi gitmesi gerek!"

"Sakin ol," diye emretti. "Kendine daha fazla zarar veriyorsun."

Aşağı baktığında kelepçelerin bileklerine battığını ve etraflarından kan aktığını gördü. Bunu hissetmemişti, kelepçelere karşı zorlandığını fark etmemişti. Çok paniklemişti. Buraya Ashtine için yardım almaya gelmişti ve onlar hâlâ sadece plan mı yapıyordu?

"Scarlett'le konuşmak istiyorum," dedi, bileklerindeki gerginliği hafifletmek için arkasına yaslanarak.

Azrael kuru bir sesle, "Scarlett seni görürse öldürür," dedi.

"Görünüşe göre Alaric'in neler yapabileceğini gerçekten anlayan tek kişi o," diye tersledi Talwyn. "Hiçbirimiz bilmiyorduk, fark etmemiştik... Ben anlamamıştım."

Daha sessiz saniyeler geçti.

"Sorin nasıl hayatta kaldı?" diye sordu sonunda.

"Bilmiyor muydun?"

"Sorin'in hayatta olduğunu nereden bilebilirdim ki?"

"Çünkü biliyorlardı," dedi Azrael dikkatle. "Onlar denizde bize saldırdıklarından beri biliniyor. Lord Tyndell. Mikale.

Alaric. Hepsi onu gördü. Onlara karşı savaştı."

Şimdi gülüyordu, başı oturduğu duvara yaslanmıştı. Ve duramadı çünkü her şey o kadar şiirseldi ki. Kısa bir süre için Nuri'nin bu şekilde mi delirdiğini merak etti. Hayat, suçluluk duygusu ve Alaric, Nuri bu hale gelene kadar onun akıl sağlığını yavaş yavaş bozmuş muydu? Scarlett ondan nasıl kurtulmuştu? Scarlett onun akıl oyunlarından ve güç mücadelelerinden nasıl kurtulmuştu?

Azrail bir adım daha yaklaştı, endişesi yüz hatlarına kazınmıştı. Kolları parmaklıklara uzanacakmış gibi açıldı ama sonra vazgeçti, elleri yanlarına düştü.

"Bana bak Talwyn," dedi, sesi alçak ve sert bir komut gibiydi.

Çenesini indirerek adamın bakışlarıyla bir kez daha buluştu. Adamın ona bakışı karşısında kahkahası kesildi.

Artık ona bakılmasını hak etmediği bir şekilde.

Boğazını temizledi. "Size zaten bilmediğiniz bir şey söyleyebileceğimi sanmıyorum," dedi. "Açıkçası pek çok konuda karanlıkta bırakıldım. Alaric de bunu yeterince açık bir şekilde ifade etti."

"O ne yaptı?"

"Ne yapmadı ki? Haklıydın, Az. Her konuda haklıydın. Mahkemeleri hâlâ benim yönettiğime inanmamı sağladı. İstediklerini elde etmek için halkımı kullanıyor. Beni kullanarak..."

"Tüm bunlar olurken Ordos neredeydi?" Azrail sustu.

Yüz hatları her zamanki kayıtsızlık maskesiydi ama Talwyn onu hâlâ tanıyordu. Öfkelenildiğinde sol gözünün neredeyse görünmez seğirmesini biliyordu. Parmaklarının yanlarında hafifçe yumruk şeklinde kıvrıldığını bakmadan biliyordu. O küçük, fark edilmeyen titreşimin, toprak büyüsunün mümkün olan en küçük artışla sifonlandığını biliyordu.

Bu kez esprisiz bir kahkaha attı. "Tarık mı? Onun hakkında da haklıydın. Yine de hakkını vermek lazım. Zekice, uzun vadeli bir plandı."

"Ona vereceğim tek şey ölümdür," diye mırıldandı Azrail.

Bakışları tekrar Tarık'a döndü ama Tarık onun yanındaki bir noktaya sabitlenmişti. Tahmin etmesi gerekirse, gözlerinde titreyen şiddete dayanarak Tarık'ı tam olarak nasıl öldüreceğini hayal ediyordu. Kadın tekrar boğazını temizledi ve onu içinde bulunduğu hayal aleminden çekip çıkardı.

"Alaric'in Büyücü'yü serbest bırakmak istediğini söylemiştin."

Başını salladı. "Benden Şekil Değiştirenleri kendi tarafına geçmeye ikna etmemi ve Su Hapishanesi'ne nasıl girileceğini bulmamı istedi. Bana verdiği iki görev bunlardı."

"Stellan ve Arianna asla onun tarafını tutmazlar. Scarlett onları hapsedildikleri yerden kurtardığında bile," dedi Azrael.

"Ona bunu söylemeye çalıştım ama bana en azından denemekten başka seçenek bırakmadı. Onlara gittim. Benimle dalga geçtiler. Durumumu savunmama izin verdiler ve sonra da bana siktir olup gitmemi söylediler."

"Peki ya Su Hapishanesi?"

"Briar'ın kan bağı olmadan hapishaneye girmenin yolunu bildiğimi sanıyordu. Ne bildiğimi anladığında, kendimi şu anda oturduğum yerde buldum. Bir hücrede. Kendi gücünü beslemek için benden güç çekecekti."

Azrael çenesini ovuşturarak, "Onun boşaltma gücü," diye düşündü. "Bunu biliyor musun?"

Başını salladı. "Cethin de aynısını yapabilir."

"Cethin mi?"

"Cethin Sutara. Avonleyan Kralı ve-"

"Scarlett'in kardeşi," diye mırıldandı Talwyn. "Onun Eliyle tanıştım."

Azrael'in dudağı kızgınlıkla hafifçe kıvrıldı. "Razik hıyarın teki ama çok iyi bir dövüşçü."

Bir şekilde onun sarayına oldukça iyi uyum sağlıyor.

Nuri ona böyle söylemişti ve Tanrılar aşkına, Azrail gerçekten de öyle yapmıştı. Diğer ikisine biraz denge getirdi

prenslere, aslında tüm Fae Kraliyetine. Briar ve Sorin bazen duygularının kararlarında çok fazla rol oynamasına izin verirlerdi. Azrael bunu nadiren yapardı. Ve Ashtine... O da kendi tarzında bilgi getiriyordu.

Ve gerçek Talwyn'in üzerine çöktü; o her zaman Fay Kraliyet Ailesi'nin zayıf halkası olmuştu. Kendini daha güçlü ve kudretli sanmış, yetkili olduğunu düşünmüş ve diğerleri direndiğinde bile sadakat talep etmişti. Prenslerin ve prenseslerin orada küçük değil, eşit olduklarını fark etmemekle ne kadar da aptallık etmişti. Onlara bu şekilde davranabilseydi, çok şey farklı olabilirdi. Ama kanıtlaması gereken bir şey olduğunu düşünmüştü. Düşünmüştü ki.

Bir sürü şey düşünmüştü.

Azrail sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi, sanki tam olarak ne üzerinde çalıştığını biliyormuş gibi ona bakıyordu.

"Ben asla bir kraliçe olmak için yaratılmadım," dedi, ondan çok kendi kendine.

"Bu doğru değil."

"Buna inanıyor olamazsın."

"Mükemmel miydin? Elbette hayır," dedi Azrael. "Ama iyi bir kraliçe miydin? Öyleydin Talwyn. Halkını önemsiyordun. Bunu hepimiz biliyoruz. Başlangıçta onları koruduğunu düşündüğünü biliyorum. Öyle olmayana kadar iyi bir kraliçeydin. Kendi güdülerin gözünü kör edene kadar iyi bir kraliçeydin ve sonra halkının ihtiyaçlarını kendi istedikleriyle uyumlu hale getirmeye çalıştın."

Olmayana kadar iyi bir kraliçeydin.

Ona inanmak istiyordu, Azrael Luan'ın onun duygularını incitmemek için lafı dolandırmayacağını biliyordu ama inanmadı.

"Bu iş bittiğinde, sen ve diğerleri bu savaşı kazanırsanız, Ashtine ile birlikte Rüzgâr ve Toprak Mahkemeleri için savaştığınızdan emin olun. Hükmetmek için değil. Ama onlara liderlik etmeye devam etmek için. Onun altında."

"Elbette yapacağız, Talwyn. Halkım her zaman benim en büyük önceliğim olmuştur. Her zaman onlar için savaşacağım. Bu benim

prensleri olarak."

Başını salladı, boğazının arkasını tıkayan duygu selini kontrol etmek için savaşıyordu. "Bunu biliyorum..." Gözlerinden akan yaşları yutmak için durmak zorunda kaldı. "Bir Veda'ya layık olmadığımı biliyorum ama en azından bedenimin yandığından emin olabilir misin Az?"

Maskesi en ufak bir şekilde kaymıştı. "Sorin'le konuşacağım, Talwyn. Scarlett'le konuşup konuşamayacağına bakacağım. Belki Scarlett'ten merhamet dileyecek kişi o olursa-"

"Onun merhametini istemiyorum," dedi Talwyn, iki damla gözyaşı sonunda serbest kaldı. "Yarattığım kaderle yüzleşeceğim. Sorin hâlâ yaşıyor olsa bile bunun sorumlusu benim."

"İntikamını almasının başka yolları da var," dedi Azrael, sesine keskin bir ton sızarak.

"Beni kurtarma Azrael Luan. Bana tanıdığı süre içinde elimden geleni yapacağım, elimden geldiğince yardım edeceğim. Ama zamanı geldiğinde beni kurtarmaya çalışma. Yemin et."

"Yapmayacağım."

"Ne?"

"Sana bunun için yemin etmeyeceğim." Parmaklıklara doğru bir adım attı. "Sana, yarattığın yıkımın arasında dururken benim de orada olacağımı söylemiştim. Seninle işimizin bitmediğini söylemiştim."

"Benden geriye hiçbir şey kalmadı Azrail!" diye bağırdı. "Bunu göremiyor musun? Günahlarımın ağırlığını? Beni öldürüyor. Nefes alamıyorum."

"Ölmek mi istiyorsun?" diye sordu.

Bakışları üzerinde oturduğu kirli taş zemine kaydı. Kir ve çamur ayaklarını kaplamıştı. Ayak bileklerine prangaları geçirmeden önce botlarını çıkarmışlardı.

"Cevap ver bana, Talwyn Semiria. Gözlerimin içine bak ve ölmek istediğini söyle."

"Gözlerimin içine bak ve bana ne gördüğünü söyle, Az! Çünkü benden geriye moloz, yalan ve ihanetten başka bir şey kalmadı."

"Ölmek mi istiyorsun?" diye tekrarladı.

"Ben istesem de istemesem de ölüm benim için gelecek."

"Şu lanet soruya cevap ver, Talwyn. İstiyor musun ölüm?"

"Hayır!" diye bağırdı, adamın tekrarlanan talebi karşısında sinirlenmişti. "Ama beni kurtaramazsın."

"Haklısın," diye cevap verdi. "Bunu sadece sen yapabilirsin." "Hayatım benim ellerimde değil."

"Hayır ama en azından deneyebilirsin Talwyn. Kafandan hiç durmadan geçtiği belli olan kendini küçümseyen monoloğu tekrarlamak yerine kendini kurtarmayı deneyebilirsin."

"Tanrım, Az. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle," diye mırıldandı.

"Sen istemesen bile ben senin için savaşacağım," diye cevap verdi. "Umutsuz ve imkânsız görünse bile senin için savaşacağım."

"Onunla savaşacak mısın?"

"Ben öyle demedim," diye cevap verdi Azrail. "Senin için savaşacağımı söyledim. Hiçbir şey olmasa bile, en azından denediğimi söyleyebileceğim. Tıpkı sana Tarık'ın kim olduğunu, ne istediğini anlatmaya çalıştığım gibi. Tıpkı bu krallık hakkında mantıklı düşünmeni sağlamaya çalıştığım gibi. Denedim, Talwyn. Hiçbir şey olmasa bile bir şeyler yapmaya çalıştığımı bilerek yaşayabilirim."

Ona ne söyleyeceğini bilemediği için hiçbir şey söylemedi.

"Pahalı seçimler yaptın Talwyn, ama bu Bu dünyadan ayrılmadan önce iyi bir şeyler yapamayacağın anlamına gelmez. Briar'a Ashtine hakkında bilgi vererek bunu yapabileceğini kanıtladın."

"Sadece siz oraya zamanında varabilirsiniz. Eğer yapamazsanız, bu sadece bir başka başarısızlık olur."

Azrael başını sallayarak parmaklıklardan geri çekildi. Yaprakların arasında bir mesaj yolladı, sonra durup muhafızların dönmesini bekledi.

"Kendine layık gördüğün bu nefret? Sizi yöneten ve sizi buraya getiren seçimleri yapmanıza neden olan da aynı nefretti." Merdivenlerdeki botların sesi

filtrelendi. "Nefretle neler yapabildiğine bir bak. Bu kadar çabayı başka bir şey için, geliştirdiğin bu kendine acıma ve kendinden nefret etme halinden çok daha az yorucu bir şey için harcadığını hayal et."

"Ne gibi?" diye tersledi, muhafızlar ortaya çıkıp yerlerini aldılar. Nöbetçi kemerin yanında durmuş Azrail'i bekliyordu.

"Yaşamak gibi, Talwyn."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 45

OceanofPDF.com

CYRUS

"T Bu senin kararın değil, Scarlett."
"Bu benim kararım. Kralien olarak söylüyorum,
gitmiyorsun Cassius. Bu bir emirdir."

Cyrus koridorun sonunda Cassius'un odasından gelen bağrışmaları duyabiliyordu ve neler olup bittiğini anlamak için adımlarını hızlandırdı.

"Ben buradaki en gllerden biriyim ve siz beni geride mi tutacaksınız? Bunu yapmayı reddettiğim için mi?"

"Evet," diye tiz bir yanıt geldi. "Ya oradayken gücünü tketirsen? Bir dövüşün ortasında rezervlerinizi yeniden doldurmak için Cyrus'tan ne kadar imeniz, onu zayıflatmanız gerekecek? Bu ne kadar sürer?"

"Ne fark eder ki?" Cassius geri döndü.

Cyrus onun böyle bağırdığını hiç duymamıştı. Hele Scarlett'e hiç.

"Aradaki fark her şeydir!" diye bağırdı. "Ben bilirim. Sorin'den içtim ve Kaynağım olarak ondan yararlandım. Ne zaman en güçlü hale geldiğimi biliyor musun? Lanet olası bir Kaynak aldığımda Cassius. Bir Kaynak almazsan gidemezsin."

Cyrus, Cassius'un kapısının önünde durmuş, konuşulan her kelimeyi dinliyordu.

"Ya sen?" Cassius karşılık verdi. "Ben senin lanet olası gardiyanınım, Scarlett. Gerçekten gideceksin ve muhtemelen

Alaric'le ben yanında olmadan mı yüzleşeceksin? Aptal olma."

"Gitmiyorum, seni çekilmez pislik," diye karşılık verdi.

Cyrus bu sözler karşısında irkildi.

Gitmiyor muydu?

"Ne demek gitmiyorum?" Cassius sordu. "Yani gidemem,"

diye cevap verdi ve Cyrus

Kapının bu tarafından bile sesindeki çatlağı duyabiliyordu.

"Sorin'in rezervlerimi bir kez daha tamamen doldurmaya yetecek kadar gücü var Cass. Bir kere. Gidemem çünkü o gücü orada kullanma riskini göze alamam. Bir Kaynak almana ihtiyacım var çünkü yakında senden güç çekmem gerekecek. Bu hem senin hem de Kaynağın için yorucu ve fiziksel olarak yıpratıcı olacak ve yine de aynı olmayacak. Bu artık sadece sizin bir Kaynak almanızla ilgili değil. Bu artık bundan çok daha büyük bir şey. Peki ya sizden çekmek? Bir Kaynaktan yararlanmakla aynı şey değil Cassius. Bunu sona erdirmek için hâlâ yeterli olmayabilir."

Cyrus, Cassius'un mırıldanarak "buraya gel" dediğini zar zor duydu. Uzun bir sessizlik oldu ve Cyrus sadece Cassius'un onu teselli ettiğini düşünebildi. Ama sonra, "Ben seninle ve Sorin'le geride kalacağım. Bir kaynak bulacağız."

Bir Kaynak Bulmak mı?

Siktir et.

Cyrus kapıyı iterek açtığında beklediğini buldu. Cassius'un kolları Scarlett'e sıkıca sarılmıştı, çenesi başının üstündeydi ve ikisi de kapının sesiyle irkildiler. Scarlett parmaklarını gözlerinin altına götürerek geri çekildi.

"Şimdi yap," dedi Cyrus.

Cassius'un kaşları çatıldı. "Ne yapacağım?" "Bana Kaynak İşareti'ni ver."

Scarlett nefesini içine çekerek Cassius'la onun arasında bir ileri bir geri baktı.

"Hayır," dedi Cassius.

"Ne demek hayır? Az önce söylediği her şeyi duydum. Bir Kaynak almanız gerekiyor."

Scarlett'e döndü. "Bize bir dakika izin verir misin?"

Başını salladı, kapıya doğru ilerlerken sempatik gözleri Cyrus'un üzerindeydi. Uzandı ve geçerken onun kolunu sıktı. Kapı arkasından kapanıncaya kadar iki erkek de bir şey söylemedi.

"Hâlâ bunu reddedecek misin? Senin lanet olası bir kaynağa ihtiyacın var Cassius."

"Ben de bir tane alacağım," diye cevap verdi.

"Bana başka birine soracağını mı söylüyorsun?"

Cassius bir elini yüzünde gezdirerek uzun ve sert bir nefes verdi. "Bilmiyorum."

Cyrus, "Kulağa biliyormuşsun gibi geliyordu," dedi. "Scarlett'e onunla birlikte kalacağını ve bir Kaynak alacağını söylediğini duydum. Ben geride kalmadığıma göre, başka birine sorma niyetinde olduğun çok açık görünüyor."

"Çünkü sana bunu yapmana izin vermeyecek kadar çok değer veriyorum," diye tersledi Cassius.

"Seni Aelyndee'ye götürmediğim sürece, değil mi?" Cyrus alay etti. "Beni her kusurlu katmanımı soymaya zorladığında, o zaman yeterince iyi olacak mıyım?"

"Kesin şunu. Sebebin bu olmadığını biliyorsun."

"Haklısın. Öyle değil. Bana ne dedin? Ben daha fazlasını hak ediyor musun?"

"Sen benim lanet olası güç kaynağım olmaktan daha fazlasını hak ediyorsun, Cyrus. Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun."

"Bu lanet olası bir bahane," diye karşılık verdi Cyrus.

Cassius ona kuşkulu bir bakış attı. "Ne için bir bahane?"

"Bana daha fazlasını hak ettiğimi, kendime yeterince değer vermediğimi söylüyorsunuz. Gerçekte ne zaman? Herkese asla benim için yeterli olmadıklarını hissettiriyorsun, böylece başka kimsenin içeri girmesine izin vermek zorunda kalmıyorsun."

Cassius sanki ona vurmuş gibi geri sıçradı. "Sen neden bahsediyorsun? Bir sürü kişisel meseleyi konuştuk."

önemli, Cyrus."

"Annenle tanıştığında yanında kim vardı Cass? O tehlikedeyken gücünü ortaya çıkarmaya zorlayabilecek tek kişi kimdi? Tybalt'la buluşmak için seninle gelmesini istediğin kişi kimdi?"

Cassius, "Scarlett'le birbirimizi neredeyse bütün hayatımız boyunca tanıdık," diye karşılık verdi. "Ben onun Koruyucusuyum. Onu Yoldaşlık'ta ben eğittim. Biz ruh eşiyiz. Ona yakın olduğum için beni suçlayamazsın."

"Suçlamıyorum. Başkalarının seni görmesine izin vermediğin için seni suçluyorum. Beni seni tamamen içeri almak istememekle, buna hazır olmamakla suçluyorsun ama buna hazır olmayan sensin çünkü beni de içeri alamıyorsun. Maskeleri aşmaya çalışan herkesi, seni hak ettiğimizi kanıtlamak için lanet olası çemberlerden atlatıyorsun. Beni. Yüce Cadı. İmkânsıza yakın taleplerde bulunuyorsun. Kendimizi sana layık değilmişiz gibi hissetmemize neden oluyorsun çünkü mükemmellik masken karşısında kendimizi değersiz hissetmemize neden oluyorsun. Ama asıl can alıcı nokta şu: Sen de en az bizim kadar arızalısın. Geri kalanımız sadece bunu kabul edecek cesarete sahip."

"Defol," dedi Cassius, sesi alçak ve çakıllı çıkmıştı. Gözbebekleri kaymış, gözleri parlıyordu. "Siktir git buradan."

Cyrus dönüp kapıya doğru yürümeden önce uzun bir süre ona baktı, ama kapıyı açmadan hemen önce omzunun üzerinden baktı. "Buraya Güney Adaları'ndan döndükten sonra seninle Aelyndee'ye gitmek istediğimi söylemeye geliyordum. Thia'dan beri ilk kez bana görüldüğümü hissettirdin. Bir daha asla Aelyndee'ye ayak basmak istemiyorum ama senin için bunu yapardım. Eğer bana izin verseydin, bütün lanet olası çemberlerden atlardım."

Cassius tekrar, "Çık dışarı," dedi.

Cyrus kapıyı çekerek açtı ve salona adım attı. Kapı kapandığında kısa bir süre durakladı, eli hâlâ kapının kolundaydı. Derin bir nefes aldı.

sonra onu bıraktı ve adalara gitmek için hazırlanmak üzere koridoru geçerek odasına gitti.

Denizi koklamaya hazırlanmak için.

Razik onları Su Mahkemesi'ne götürdü ve oradan da Briar Güney Adaları'na bir Su Geçidi açtı. Cyrus hemen yüzünü kıyıya vuran mavi sulara döndü. Sol tarafta, üzerlerinde yükselen kayalıklara baktı. Güney Adaları'na hiç gitmemişti. Rayner dışında hiçbirisi gitmemişti. Hiçbiri böyle dehşetlere ev sahipliği yapmış bir yere gelmek istememişti.

Rayner yanındaydı, yüz hatları sertti, çenesinde bir kas kıpırdıyordu. Cyrus ona doğru uzandı ve bir elini omzuna sıkıştırdı.

"İyi misin, Rayner?"

"Onu bulalım ve buradan gidelim," diye mırıldandı. "Yolu göster kardeşim," dedi omzunu sıkarak onu bırakmadan önce bir kez.

Rayner arkadaşlarının önüne çıktı ve hepsiyle yüzleşmek için döndü. Razik ve Rayner'ın yanı sıra Azrael, Briar, Sawyer ve Neve de gelmişti. Bu kadar kişiye ihtiyaçları olmamalıydı ama Azrael, Talwyn'in bugün gitmeleri ve Alaric için hazırlıklı olmaları konusunda kararlı olduğunu, onu çoktan bulmuş olabileceğini söylemişti. Cyrus bunun nasıl mümkün olabileceğinden emin değildi. Kayalıkların içine girmenin hiçbir yolu yoktu.

"Bir arada kalıyoruz. Kimse hiçbir şeye dokunmuyor," dedi Rayner. "Yüzyıllardır kimse girmemiş olsa bile o odalar hala yazılıyor."

Döndü ve kayalıklara doğru ilerledi.

"Abrax nerede?" Neve etrafta ruhani hayvanı ararken sordu. "Talwyn'in onu koruduğunu söylediğini sanıyordum."

Prenses."

"Öyle dedi," dedi Cyrus. Onun burada olmamasıyla ilgiliydi ve yayını daha sıkı kavradı. Eliza'yı Fiera oklarını ödünç alması için ikna etmişti. Sorin onu orduların generali yaptığında bu okları ona hediye etmişti. Ok uçları kılıçlarıyla aynı malzemeden yapılmış, Fiera Dağları'ndan çıkarılmış ve bir Ateş Fae'si tarafından kullanıldığında ateş büyüsü içermesi için Anahita'nın Pınarları'nda aşılarmıştı. Eliza bir kez daha kenara itildiği için çok sinirlenmişti ama sonunda yumuşamış ve okları ödünç almasına izin vermişti.

Birkaç dakika içinde kayalıkların dibine ulaştılar ve Rayner elini kaldırdığında Cyrus onun bileğinin iç kısmında parlayan damgayı gördü. Anala'nın sembolü ve başka bir şeyin birleşimiydi ve bir kez daha kaybolmadan önce parlak bir şekilde parladı. Hepsi bir adım geri çekildi, bir kemer oluştu ve içinde mağara gibi bir salon belirdi.

Önce Rayner'ın gitmesini beklediler ama Cyrus Briar'ın huzursuz enerjisini hissedebiliyordu. Onu suçlayamazdı. Eğer bu Merrik ya da Thia ya da-

Eğer bu sevdiği biri olsaydı, o da aynı derecede endişeli olurdu.

Rayner kayalıklara doğru ilerlediği için minnettardı, yoksa Cassius'un şu anda bir Kaynak alıp almadığını merak etmeye başlayacaktı ve bu şu anda uzak durması gereken bir yoldu. Odaklanmaya devam etmesi gerekiyordu. İçeri ve dışarı. Yaptıkları buydu çünkü bu yerden dalga dalga kötülük yayılıyordu.

Abrax neden Ashtine'i buraya saklasın ki?

Uzun koridorda birkaç dakika yürüdükten sonra koridor büyük, açık bir mağaraya boşaldı. Cyrus ve Razik yakındaki bazı mangalları yaktılar ve alevleri alanı aydınlattı. Rayner abartmıyordu. Burası başlı başına bir şehirdi. Kayalıkların içi parlak beyazdı ve yeni temizlenmiş gibi görünüyordular. Sanki

Sanki burası yüzyıllardır terk edilmiş olmasına rağmen insanlar hâlâ burada yaşıyormuş gibi tertemiz.

Beyaz uçurum duvarları ışığı yansıtarak mekânı daha da parlak hale getiriyordu. Her biri bu merkezi alanı çevreleyen en az yüz kat olmalıydı. Cyrus'un asla görmek istemediği dehşetlere açılan kapılar, her kat boyunca uzanan pırıl pırıl altın parmaklıkların arkasında görülebiliyordu. Her yönde birer tane olmak üzere dört ayrı merdiven vardı ve mağaranın ortasından geçen küçük bir akarsu ile onu geçmek için mağaranın her iki ucunda birer tahta köprü bulunuyordu.

"Aramaya nereden başlayacağız?" Sawyer sordu. "Gerek yok," dedi soğuk bir ses.

Fae'lerin hepsi silahlarını çekerek döndüler. Cyrus bir saniyeden kısa bir süre içinde yayına bir ok yerleştirdi, ucu ateşle parlıyordu. Alaric bir odadan çıkıp eliyle Prenses Ashtine'in üst kolunu kavradığında hepsi kalkanlarını yerlerine kilitledi. Talwyn yalan söylemiyordu. Karnının alt kısmında küçük, yuvarlak bir şişlik vardı ve elleri koruyucu bir şekilde onun üzerinde duruyordu.

"Ashtine," diye nefes aldı Briar, öne doğru bir adım attı ama Alaric prensesi geri çekti. Prenses ses çıkarmadı ama keskin bir nefes çekti. Her zaman açık renk bir teni vardı ama şimdi yüzü bir After ruhu kadar beyazdı.

"Bir adım daha atmayın, Su Prensi," dedi Alaric sakince. "Sevgilerinize nezaket gösterip damarlarındaki o muhteşem gücü boşaltmıyorum ama içinizden biri gereksiz bir şey yaparsa bu durum değişir. Bunun büyümekte olan bebekler için sağlıklı olacağını düşünemiyorum." Her birinin gözlerinin içine baktı. "Silahlarınızı indirin."

Hepsi yavaşça bunu yaptı ve Maraan Prensi onlara bakmaya devam edince, hepsi onları yere fırlattı.

"Abrax'ı nasıl geçtin?" Briar sordu, her kelimesinde ölümcül bir öfke vardı.

"Bir ruh hayvanı bile bir seraf birliği karşısında yorgun düşebilir Prens Drayce. Zaten yanlarından geçip gidebilmek için atın dikkatini yeterince dağıtmam gerekiyordu," dedi Alaric.

"Kayalıkların içine nasıl girdiniz?" Rayner sordu.

Alaric'in gülümsemesi çarpık bir şeydi ve tanrılar. Scarlett'in onlara kraliçeleri değil de Ölümün Bakiresi olarak baktığı zamanki bakışını yansıtıyordu. "Her şeyin zamanı var, Ash Rider. Önce konuşmamız gereken başka konular var."

"Su Hapishanesi'ne girmek istiyorsunuz, değil mi?" Briar araya girdi.

"Bu tartışılması gereken bir konu," diye kabul etti Alaric.

"Tamam. Tamamdır. Prenses Ashtine'i serbest bırakın.

Bırakın gitsin.

Diğerleriyle birlikte ben de sizinle geleceğim ve seni hapishaneye götüreceğim."

"Ah, fedakârlık," dedi Alaric alaycı bir hüzünle. "İşin bu noktaya geleceğini tahmin etmiştim."

"O halde bir anlaşmaya vardık," dedi Briar bir adım daha atarak. "Onu serbest bırakın ve gitmelerine izin verin. Gidebiliriz. Hemen şimdi."

Alaric, "Ashtine'i sizinle memnuniyetle takas ederim ama diğer canlar ne olacak?" demeden önce bunu düşündüğünü belli eden bir tavır takındı.

"Diğer hayatlar mı?" Briar sordu.

Alaric, Ashtine'in karnına baktı ve Ashtine'in elleri, sanki onu karanlık bakışlarından korumak istercesine yukarı kaydı.

"Sanırım ikiz. Evet?"

Sawyer, "Karşılıklı olarak kalacağız," dedi ve Neve de onunla birlikte öne çıktı.

"Prensinizin arkasında durmanız büyük cesaret," dedi Alaric. "Ne yazık ki Balam hayatlarının takas edilmesini talep etti. Sizin çocuklarınıza karşılık kendi çocuklarının geri verilmesini istiyor Prens Drayce."

"Drake ve Tava mı?" Briar söyledi.

"Sadece tanrıların bildiği nedenlerden ötürü, evet," dedi Alaric, ses tonunda ağır bir kızgınlık vardı. Sonra omuz silkti. "Ama size sunmayı kabul ettiğim şey buydu. Prenses Ashtine ve

sen ve Tyndell çocukları karşılığında bebekler. Daha doğrusu, sanırım Middell varisleri, ama göğsünüze bir hançer yemek istemiyorsanız Balam'ın önünde onlara böyle hitap etmeyin."

Fae'lerin hepsi bu erkeğe bakakaldı çünkü onları lanet olası bir duvara dayamıştı. Bunu nasıl kabul etmeleri gerekiyordu? Drake ve Tava kıtada bile değillerdi.

"Bu yediye bir," dedi Sawyer aniden. "Bu saçmalığı neden tartışıyoruz ki?"

Sonra tüm Fae'ler dizlerinin üzerine çöktü. Cyrus bunu bir kez daha hissetmişti. Cethin bunu Scarlett'e bir şeyi kanıtlamak için onlara kısa bir süreliğine yapmıştı ve o zaman da bu kadar dayanılmaz olmuştu. Büyüsü kelimenin tam anlamıyla varlığından pençeleniyor, damarlarından sökülüyordu. Acı dolu çığlıklarını bastırmak için mücadele etti. Cethin bir saniye sonra durmuştu. Alaric durmadı. Belki on saniyeydi ama acı on dakika gibi hissettirmişti.

Ancak Razik hâlâ ayaktaydı.

Alaric, Avonleyli El'le alay ederken geri kalanları büyüsünden kurtardı. "Ve bir de sen varsın," diye tükürdü. "Ejderha efendisinin çocuğu."

Razik ona da diğer herkese verdiği aynı küstah ve sıkılmış ifadeyi verdi. Razik cevap olarak hiçbir şey söylemeyince Alaric neredeyse sinirlenecek gibi oldu.

"Görüyorum ki, eğer bu taraftaysanız Koğuşlar için bir çözüm yolu öğrenmişsiniz," diye devam etti sonunda.

Şimdi Razik'in dudaklarında soğuk, eğlenceli bir gülümseme belirmişti. "Anladığım kadarıyla prensesimiz, müttefiklerimizi kurtarmak için geçici çözüm kullanmanız konusunda sizi kandırmış."

Alaric'in kara gözleri kısıldı. "O aptal kız Avonleyan Anahtarlarını yeniden kullandı."

"O kız bir Avonleyan Anahtarı. Aslında bizi dışarı çıkaran kişi. Sanırım bu seni aptal yapıyor. Onu doğrudan bize gönderdin. Sanırım bunun için bir teşekkür borçluyuz." Sonra Razik

tembelce omuz silkti. "Ama ona yaptıklarının bir kısmını bana anlattılar, bu yüzden onun yerine siktir git demeye meyilliyim."

"Yalan söylüyorsun," diye çıkıştı Alaric ve Ashtine, Marran Prensi'nin parmakları koluna saplandığında küçük bir inilti çıkardı.

Razik'in omurgası sesle birlikte dikleşti, burun deliklerinden dumanlar çıkmaya başladı. Kayıtsızlığı gitmişti. Ama hiçbir şey yapamıyordu. Belli ki Alaric'in gücüne karşı kalkan oluşturabilirdi -Cethin'le bunu nasıl yapacağına dair kapsamlı bir eğitim almıştı- ama bu onun büyüsunu yiyip bitiriyordu ve onları buradan çıkarabilecek tek kişi oydu. Ve eğer Alaric'e saldırmaya kalkarsa, hepsinin hayatını riske atmış olacaktı. Hiçbirinin umurunda değildi. Hepsi Ashtine ve o bebekler için canlarını verirdi ama Alaric önce onlar için gitmezdi. Onun için gidecekti ve hepsi bunu biliyordu.

"Başka hangi konuların görüşülmesi gerekiyor?" Razik talep etti.

Alaric boğazını temizledi ve ejderha şekil değiştireni dikkatle izledi. "Ev sahipliği yaptığınız ölümlü varisler meselesi."

"Onları alamazsınız. Başka ne olabilir ki?" Razik öyle dedi ve Cyrus, Razik'in erkekle bu kadar küstahça konuşmasına verdiği tepkiyi kontrol etmek için çaba sarf etmek zorunda kaldı.

"Yanlış anladınız," dedi Alaric yumuşak bir sesle. "Eğer yoldaşlarının yaşamasını istiyorsan, karşılığında bana diğer iki ölümlü kralı getirmen gerekecek."

"İki ölümlü kral için altı erkek ve bir dişiye rehin mi tutacaksınız?" Razik kaşlarını kaldırarak sordu. "Kafanı kışından çıkar. Bu adil bir takas değil. Bir cana karşılık bir can. Burada yaptığımız şey de bu, değil mi?"

Cyrus başını Razik'e doğru çevirdi çünkü o ne halt ediyordu?

Alaric gözlerini Razik'e dikti ve Cyrus onun neredeyse sarsılmış gibi görüldüğüne yemin edebilirdi.

"Eee?" Razik bastırdı. "Pazarlık yapıyor muyuz, yapmıyor muyuz?"

Yine de akıllıca seçim yapın. Sadece bir teklifle ilgileniyorum." "Kimsin sen?" Alaric gözlerini tekrar

kısarak sordu.

"Şu anda pazarlık yaptığınız kişi benim. Ölümlü kralları istiyor musun, istemiyor musun?"

Alaric'in ağzı ince bir çizgiyle kapandı ve şöyle dedi. "Tamam. İki cana karşılık iki can. İki Su Fae'si geride kalacak."

"Hayır."

Alaric gözlerini kırptırdı. "Ne yok?"

"Hayır. Avonleya adına teklifi reddediyorum," dedi Razik. "Ölümlü krallar bizde kalsın, Su Fae'leri sizde kalsın. Öldürün onları. Her neyse. Doğruyu söylemek gerekirse, ölümlü kralları onlardan daha çok seviyorum."

"Ne?" Briar ve Cyrus aynı anda söylediler.

Alaric alaycı bir ifadeyle, "Görünüşe göre yol arkadaşların aynı fikirde değil," dedi.

"Yoldaşlarım Avonleyan Kralı'nın eli değil," diye hırladı Razik, boyuna göre dikleşerek. "Onlarla takas yaptınız ve Rüzgâr Prensesi için şartlarınızı belirttiniz. Eğer dediklerini yaparlarsa, şimdiden bir ölümlü krala sahip olacaksınız. Diğer ölümlü krallar da benim krallığımda, bizim korumamız altında. Bir tanesi kralımın yönetimi altında yaşıyor. Eğer onları istiyorsanız, benimle pazarlık yapın. Ki bunu zaten yaptık. Başka?"

Alaric, "Bir Fae Kraliçesi'ne ihtiyacım var yoksa hapishaneye girmek anlamsız olur," diye homurdandı.

"Ve? Scarlett'in aslında Fae olmadığını bildiğini sanıyordum," diye cevap verdi Razik.

Alaric sanki kendini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi burnundan nefes aldı. Scarlett birden fazla kez Alaric'in sabırlı bir adam olduğunu söylemişti, ama sabrı tükendiğinde bu hiç iyi olmuyordu. Hâlâ Ashtine'i tutuyordu ve Ashtine'in teni sanki hastalanacakmış gibi yeşilimsi bir renk almıştı.

"Sabrımı zorluyorsun ejderha," dedi Alaric sertçe.

"Umurumda değil," diye karşılık verdi Razik.

"Prenses Ashtine'in ve henüz doğmamış çocuklarının hayatıyla, Su Perilerinin hayatlarıyla oynadığınız kadar özgürce kumar mı oynuyorsunuz?"

Razik kızgınlıkla tısladı. "İkimiz de biliyoruz ki onu öldürürsen ben de seni öldürürüm. Ayrıca ikimiz de biliyoruz ki senin kıcını ejderha ateşiyle kızartmamamın sebebi hâlâ onun kolunu tutuyor olman. Belli ki ona değer veriyorum yoksa senin sonunu getirmek için onu çoktan feda ederdim. Bütün Maraalar bu kadar aptal mı?"

"Bana Kraliçe Talwyn'in sizde olduğu söylendi," diye tersledi Alaric. "İşte şimdi açgözlü olmaya başladın."

Alaric, Razik'in alaycılığını görmezden gelerek, "Bir Ateş Mahkemesi İkincisi yeterli olacaktır," dedi.

"Kraliçe için bir saniye mi? Tekrar deneyin."

Cyrus bir şeyler söylemeye başladı ama Razik'in ona attığı bakış dilini tutmasına neden oldu. Belli ki bir planı vardı.

Tanrım, umarım bir planı vardır. Ama görünüşe göre Alaric pazarlığı bitirmişti.

"Bu kadar yeter," diye tükürdü, Ashtine öne doğru çekilirken tekrar bağırdı. Prenses geldiklerinden beri tek bir kelime bile etmemişti. Eğer konuşursa Alaric bebekleri tehdit etmiş olmalıydı. "İşte olacaklar. Sen gideceksin ve Prens Drayce döndüğünde Middell varisleri de yanında olacak."

"Onu burada bırakmayacağım," diye hırladı Briar.

Alaric basitçe, "Eğer nefes almaya devam etmesini istiyorsan edeceksin," dedi. "Ayrıca, artık yalnız olmayacak. Ateş İkincisi ve Su Üçüncüsü onunla birlikte geride kalacak."

Razik, "Bu konuda hiçbir zaman bir anlaşma yapılmadı," diye araya girdi.

"Pazarlık yapmayı bıraktım, ejderha. Artık pazarlık yapacağım tek kişi Ölümün Bakiresi. O bana ait olanı aldı, ben de ona ait olanı alıyorum."

"Prensler yerine bir İkinci ve bir Üçüncü mü istiyorsunuz?" Azrael sordu. "Onun yerine ben ve Drayce kalsın."

Alaric, Toprak Prensi'ni bir aşağı bir yukarı süzerken dudakları kıvrıldı. "Zaten bir Fae Kraliyetine sahibim. Bir diğerine de sahip olmak üzereyim ve zaten Mahkemeleri kontrol ediyorum. Scarlett kraliçemi canlı getirdiğinde, bu yeterli olacaktır. Prens

Drayce'in pazarlığını sürdürmek için uygun motivasyona ihtiyacı var ve Tarek'in seninle olan önemsiz kavgası yüzünden dikkatinin dağılmasını istemiyorum." Bakışları Briar'a kaydı. "Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmeye hazır olduğunda Baylorin kalesine haber gönder, yer ve zaman ayarlanacaktır."

"Sorun değil Drayce," dedi Cyrus. "Neve ve ben onun yanında olacağız. Siz dönene kadar ona göz kulak olacağız."

"O zaman burada işimiz bitti mi?" Razik kollarını göğsünde kavuşturarak sertçe sordu.

Alaric'in dikkati tekrar ona döndü. "Üç gün. Scarlett'e üç gün içinde Talwyn'le birlikte benimle burada buluşmasını söyle, yoksa can almaya başlayacağım. Ona şu anda yüzlerce masum büyü kullanıcısına erişimim olduğunu ve onların da benim için Kara Sendika'daki çocuklar kadar harcanabilir olduğunu hatırlat. Geldiğinde sadece Muhafızıyla gelecek. Başka kimseyle değil."

"Prensesimizi koruması için sadece Muhafızıyla birlikte size göndermemizi mi bekliyorsunuz?" Razik sordu. "Bu kadar aptal olamazsınız."

Alaric'in Razik'le arasındaki son kontrol kırıntısına tutunduğu açıktı. "Peki," diye homurdandı. "Kül Süvarisi'ni de onlarla birlikte gönder. Onuncu katta büyüye etkisiz hale getiren bir oda var. Orada buluşacağız. Nerede olduğunu bildiğinden eminim."

Cyrus, boynundaki tendonların gerildiğini görebileceği kadar kaskatı kesilmiş olan Rayner'a baktı.

"Bu kayalıklara nasıl girdiğinizi hiç söylemediniz," dedi Rayner sıkıca.

Alaric'in yüzünde bilmiş bir gülümseme belirdi. Kolunu kaldırdı, ceketinin kolu yukarı kayd ve derisinin altında bir damga parladı. "Annem bu dünyaya geldiğimde onun alanına girebilmemi sağladı."

Rayner gözle görülür bir şekilde irkildi. "Bu mümkün değil."

"Ama öyle," diye yanıtladı Alaric. "Sence Deimas kendisine güçlü silahlar vermesi için herhangi birine güvenir mi?"

"Onlar silah değildi. Onlar insandı," diye homurdandı Rayner. "Masum erkekler, kadınlar ve çocuklar."

"Gücsüz erkekler, kadınlar ve çocuklar," diye düzeltti Alaric kayıtsızca. "Bu dünyada yanlış olan da bu. Hiçbiriniz güç olmadan bir hiç olduğunuzu anlamıyorsunuz. Güç, diyarların para birimidir."

"Gidiyoruz," dedi Razik, girdikleri koridora doğru ilerlemeye başlamıştı bile. Diğer Fae'ler Razik'i takip ederken Cyrus ve Neve oldukları yere çakılıp kaldılar.

"Senin için geleceğim Ashtine," dedi Briar, her kelimesinde hissedilir bir acı vardı.

"Ona göz kulak olacağım, Prens," diye söz verdi Neve.

Briar başını salladı ama Cyrus bu sözlerin onun ıstırabını dindirmediğini söyleyebilirdi.

Alaric arkalarından seslendi: "Scarlett'e söyle beni bekletmesin," dedi. "Onun da çok iyi bildiği gibi, zamanım azalıyor ve onun maskaralıklarına tahammülüm de azalıyor."

Dördü orada birkaç dakika boyunca sessizce durdular, ta ki adam aniden Aştine'yi serbest bırakana kadar.

Prenses hemen, "Burada neyin saklı olduğunu öğrenecekler," dedi. "Benimle ya da bensiz. Scarlett bunu çözecektir."

Alaric sakince, "O zaman doğmamış çocuklarınızın iyiliği için, onu önce benim bulmamı umsanız iyi edersiniz," dedi. Cyrus ikisinin arasında bir ileri bir geri baktı, Neve de aynısını yapıyordu.

"Briar onlara zarar vermene izin vermeyecektir," diye cevap verdi hafifçe. "Prens Drayce senin ve oğlunun zarar görmemesi için her şeyi yapacaktır. çocuklar zarar görmedi. Su Prensi için endişelenmiyorum," dedi Alaric umursamaz bir tavırla ve diğerlerinin çıktığı koridora doğru ilerledi.

Başını eğdi, gümüş rengi saçları omzunun üzerinden kayd. "O zaman sen de Sargon Varisi'nin seni gözlemlediği kadar geri zekâlısın."

Alaric adımlarının ortasında durakladı ve yüzünü ona döndü. Nefes nefese kaldı, dizlerinin üzerine çökmeden önce elleri tekrar karnına geldi. Cyrus ve Neve ileri atıldılar. Neve

yanına çöktü ve bir kolunu omuzlarına doladı. Ashtine bir an sonra rahatlar gibi oldu ve Cyrus tekrar Alaric'e döndü.

"Şu anda hangi güce sahip olduğunuzu biliyorum Prenses Ashtine ve o gücün bu dünyaya girip girmeyeceğine karar verecek olan da benim," dedi soğuk bir sesle. "Görünüşe göre bunu hatırlasanız iyi edersiniz."

Bir kez daha döndü ve koridorda ilerlemeye devam etti. "Getirin onu," diye seslendi onlara. "Ve eğer o silahlardan herhangi birini geri almaya çalışırsanız, bedelini bir bebek ödeyecek."

Cyrus ve Neve, ikisi de Ashtine'in kalkmasına yardım etmeden önce birbirlerine baktılar. Sonra Cyrus onu hep birlikte ayağa kaldırdı. Ona yaslandı, elleri bir kez daha karnını kavradı.

"Burada ne saklı, Majesteleri?" Kendilerini dışarıya çıkaracak geçitte ilerlerken Cyrus sessizce sordu.

"Kilit," diye cevap verdi belli belirsiz.

"Ne kilidi?" Neve sordu.

"Ayna kapılarını açan kilit."

BÖLÜM 46

OceanofPDF.com

CALLAN

Callan ve Tava, Avonleyan Kalesi'ndeki bir konsey masasının etrafında yan yana oturuyorlardı. Aslında burada olmayan tek kişiler Scarlett, Sorin ve Cassius'tu,

ve Razik. Callan'a, diğerlerinin döndüğünü haber vermeden önce herkesin toplanmasını istedikleri söylenmişti.

Diğerlerinin çoğu öyle.

Cyrus ve Neve belirgin bir şekilde kayıptı ve Prenses Ashtine de onlara katılmamıştı. Eğer ona söylendiği gibi bebeği varsa, belki de dinleniyordu ama Callan, masada oturan Briar'ın gergin görünmesine bakarak durumun böyle olduğunu düşünmedi.

"Geliyorlar," dedi Razik odaya girdiğinde sıkıca. "Hazır mısın?"

Cethin ayağa kalkarak başını salladı. Kailia onun sağındaki koltuğunda kaldı.

Callan, kapılar tekrar açılmadan ve Sorin, Scarlett'i onun önünde içeri sokmadan önce karışık konuşmalar duydu. Scarlett onlara gülümsedi, gözleri odayı taradı ve Rayner ile Briar'ın üzerinden geçerken parladı. Ama masanın yarısında durduğunda gözleri hemen karardı.

"Cyrus ve Neve neredeler?" diye dikkatle sordu.

"Otur, Scarlett," dedi Cethin. Razik onları buraya çağırmadan önce şüphesiz kralına bilgi vermişti.

"Neredeler?" diye tekrar sordu. Bakışları Rayner'a kaydı. "Cevap ver bana."

Rayner onun bakışlarını tuttu, gri gözleri dönüyordu. "Onlar eski efendinin elinde."

Scarlett tökezleyerek geri çekildi ve hemen bir kolunu beline dolayan Sorin'e çarptı.

"Ne oldu?" diye sordu Ateş Prensi, sesi sert ve emrediciydi.

"Otur da sana bilgi verelim," dedi Razik, çoktan Cethin'in solundaki koltuğuna oturmuştu.

Razik onlara Güney Adalarında neler olduğunu anlatırken hepsi oturup dinledi. Callan adalar hakkında pek bir şey bilmediğini itiraf etti. Ona yaşanmaz oldukları öğretilmişti. Kayalık uçurumlar ve bunaltıcı ormanlar, krallıklarına hiçbir doğal kaynak veya başka bir gereklilik sunmuyordu.

"Bana yedi kişi gönderdiğimizi ve Alaric'in hepinizi alt etmeyi başardığını mı söylüyorsun?" Scarlett avuçlarını önündeki masaya dayayarak tısladı.

"Ashtine onun elindeydi," dedi Briar. "Hiçbirimiz onun ya da bebeklerin hayatını riske atamazdık."

Öfkeli gözleri Razik'e kaydı. "Hiçbir şey yapamadın mı?" Sonra Rayner'a. "Ya da sen? Cesetlerden organları sökerken gördüğüm erkek mi? İkiniz de bir şey yapamadınız mı? Herhangi bir şey?"

Rayner, "O kayalıklara girdiğim andan itibaren gücümü kilitlemişti, Scarlett," dedi. "Onun büyü, küllerin arasında hareket etmemi engelleyecek kadar benimkine kilitlenmişti."

Razik, "Ve eğer bir şey yapmış olsaydım, bunun bedeli çocuklarıyla birlikte prensesin hayatı olacaktı," diye ekledi.

"Bu talepleri de neyin nesi?" Sorin uzanıp parmaklarını Scarlett'inkilerle birleştirerek sordu.

Razik olayları anlatırken bu kısmı atlamıştı. Sadece Alaric'in birkaç şey için pazarlık yapmaya çalıştığından bahsetmişti.

"Callan ve Hale'i istedi. Başlangıçta bu takas için Sawyer ve Neve'i tutacaktı. Ona hayır dedim," diye yanıtladı Razik.

"Affedersiniz?" Scarlett sordu.

Razik kraliçeyi daha iyi görebilmek için öne doğru eğildi. "Onların dostunuz ve sarayınızın bir parçası olduğunu biliyorum ama burada ölümlü krallar daha önemli. Eğer tekrar onların eline düşerlerse, indirdiğimiz korumalar hemen geri kalkacaktır."

"Ama Sawyer burada oturuyor ve Neve oturmuyor," diye araya girdi Sorin. "Onun dikkatini ölümlü krallardan uzaklaştırmayı başardım ve hücrelerimizdeki mahkuma geçti. Talwyn'i geri istiyor. Canlı olarak. Kabul ederseniz, Cyrus ve Neve'i onunla takas edecek."

Scarlett sandalyesinde arkasına yaslandı, parmakları masaya vuruyordu. "Ya Ashtine?"

Briar, "Onun yerini almayı, onu serbest bırakırsa Su Hapishanesi'ne götürmeyi teklif ettim," dedi.

"Red mi etti?" Sorin kaşlarını kaldırarak sordu.

Briar başını salladı. "Kabul etti ama bu sadece bir hayattı. Takas edilmesi gereken iki can daha vardı."

Scarlett farkına vararak, "Bebekler," diye fısıldadı.

Briar başını salladı, sonra buz mavisi gözleri Drake'in üzerine dikildi. "Seni ve Tava'yı istiyor. Ya da daha doğrusu Lord Tyndell sizi istiyor."

"Hayır," dedi Callan. Konuştuğunun farkına bile varmadan kelimeler ağzından çıkmıştı. Bütün başlar ona döndü ve sandalyesinin kollarını kavradı. "Az önce ölümlü krallara sahip olamayacakları belirtildi. Aynı sebeplerden dolayı onlara Tava ya da Drake'i veremeyiz."

"Haklı bir noktaya değindi," dedi Razik. "Rydeon'daki Nekropol, büyü köşuğların tekrar yükselmesini isteyeceğimiz son yer."

"Yani doğmamış çocukları kurban mı edeceksiniz?" Kailia sert bir şekilde sordu.

Razik, "Ben asla böyle bir şey söylemedim," diye cevap verdi. "Ancak karar vermeden önce bu konunun tüm yönlerine bakmamız gerekiyor."

"Her iki durumda da hapishaneye erişimi olduğu gerçeğini de düşünmemiz gerekiyor," diye araya girdi Azrael. "Eğer ona Talwyn'i verirsek, Büyücü'yü serbest bırakabilir ve bırakacaktır da."

"Takas yapmayı reddedersek masumları öldürmeye başlayacağını söyledi," diye ekledi Sawyer. "Şu anda Black Syndicate'ten daha fazlasına erişimi olduğunu söyledi."

Callan Scarlett'e baktı. Etrafındaki tartışmaları dinlerken yüzü okunmuyordu, yüz hatları sertti ve dudakları hafifçe büzülmüştü. Onun ne düşündüğünü bilmiyordu ama eğer Tava'yı takas etmekle ilgiliyse, sonuna kadar buna karşı çıkacaktı.

Tybalt masanın altından, "Şimdiden öldürdü," dedi. "Duygusuzluk olsun diye söylemiyorum ama bu bir savaşın başlangıcı. Kaybedilen hayatlar ve yapılan fedakârlıklar olacak."

"Çocuklarımın ya da Ashtine'in hayatı değil," diye hırladı Briar. "Çocuklarını Ashtine'den daha önemli kılan nedir? takaslar yapılmazsa kaybedilecek olan diğerleri?" Callan tartıştı. "Bir hayatı kurtarılmaya diğerinden daha layık kılan nedir? Buna kim karar verecek?"

Scarlett sessizce, "Biliyoruz," dedi. Gözlerini Callan'ın gözlerine dikti. Gözlerinde yumuşak ve hüznü bir şey vardı. "Var," dedi tekrar. "Bir hükümdar olarak bu bir yük. Zor kararlar vermek zorundayız. Ruhlarımızda kan lekeleri bırakan seçimler. Eliza'yı kurtarmak için Sybil'i öldürdüğünde sen de bu seçimi yaptın. Birini diğerine tercih ettin."

"Bu farklıydı," diye mırıldandı.

"Belki," diye kabul etti, "ama yine de siz karar verdiniz. Bazen seçim kolay bir seçimdir. Bazen de hayatınızın geri kalanında peşinizi bırakmayacak, dayanılmaz bir seçimdir."

Briar masanın öbür ucundan, "O iyi değil, Scarlett," diye yalvardı. "Onu onun ellerine bırakamam. Bunu yapmayacağım."

"Anlıyorum, Briar," dedi. "Onu orada bırakmayacağız. Bunu çözeceğiz. Farklı bir anlaşma

ve ulaşılacaktır."

Razik, "Bundan sonra sizinle sadece Talwyn konusunda pazarlık yapacağını söyledi," diye ekledi.

"Eminim oyledir," diye cevap verdi.

Callan az da olsa rahatlamıştı. şimdilik, Tava'nın Lord Tyndell'a geri d6nmeyeceği, başka bir şey bulacağı anlaşılıyordu. Elbette bulacaktı. Bu Scarlett'ti. Bundan daha zor durumlardan kurtulmanın yollarını bulmuştu. Daha 6nce de Suikastçı Lord'u alt etmişti. Bunu tekrar yapabilirdi.

Onun yanında, Tava etrafında gelişen her şeyi izliyordu. Her zaman yaptığı gibi her ayrıntıyı dinliyordu. Elleri kucağında, omuzları geride ve dengede. Her zamanki gibi bir Leydi olarak yetiştirilmişti. Drake onun yanındaydı. Hale de onun yanındaydı. Fae ve Avonleyanlıların Alaric'in taleplerini karşılamanın yararlarını tartışmalarını dinlerken her iki kral arkadaşının da y6zlerinde ciddi bir ifade vardı. Sonra konuşma ne gibi karşı teklifler yapılabileceğine d6nd6.

Ama Alaric'in talepleri bir cana karşılık bir can ise, bunları nasıl karşılayabilirlerdi?

Kapısının hafifçe alınması, okumakta olduğu kitabı bir kenara bırakmasına neden oldu. Ya da okumaya çalışıyordu. Gecenin ilerleyen saatleriydi ama uyuyamıyordu. Her gece olduğu gibi. Eğer sorun son birkaç ayın anıları değilse, o toplantıdan hiçbir şey kararlaştırılmadan ayrılmış olmalarıydı. Drake ve Tava'yı Briar'la birlikte Ashtine ve taşıdığı bebeklerle takas etmekten bir daha s6z edilmemişti ama başka hiçbir konuda anlaşmaya varılmamış olması ona bu olasılığın h6l6 masada olduğunu s6yl6yordu.

Yalınayak kapıya doğru yürüdü, diğer tarafta Tava'yı görünce hiç şaşırmadı. Ancak onu bir elbise, hatta pantolon ve tunik yerine bornozla görünce şaşırdı.

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Muhtemelen uyanık olacağını düşünmüştüm."

"Doğru düşünmüşsün," dedi, içeri girebilmesi için kenara çekilerek.

Kadın adamın yanından geçip gitti ve adam kapıyı arkasından kapattı. "İyi misin?"

"İyi," diye cevap verdi, çoktan kanepeye yerleşmişti.

Yine de ona inanmadı. O toplantıda formaliteler dışında neredeyse hiçbir şey söylememişti. Sonunda konsey odasından ayrıldıklarında saat geç olmuştu. Resmi bir yemek için tartışmalara ara vermek istemediklerinden hepsi akşam yemeğini orada yemişti. Daha sonra o, Drake ve Tava Greybane malikanesine geri götürülmüştü ve o zamandan beri ne onu ne de Drake'i görmüştü.

"Bugün konuşulanlar hakkında ne düşünüyorsun?" diye sorarak onun yanına yerleşti.

"Bence verilmesi gereken pek çok zor karar var," diye yanıtladı.

"Sizce bu kararlar ne olmalı?"

"Burada yapılması gereken doğru ya da yanlış bir seçim olduğunu düşünmüyorum. Hangi karar verilirse verilsin insanlar kaybediyor. Hayatlar riske atılıyor. Bazıları feda edilir. Herkesin kazanacağı bir cevap yok."

Uzanıp altın sarısı saçlarını omzunun üzerinden taradı. "Scarlett her zaman kazanmanın bir yolunu buluyor gibi görünüyor."

"Öyle mi?" Tava sordu, gözleri cübbesinin kuşağıyla oynuyordu.

"Bununla ne demek istiyorsun?"

"Başardığı şeyler? Kazandıkları mı? Büyük fedakarlıklarla geldiler Callan. Ona bakıyorsun ve görüyorsun ki

Kazanan bir kraliçe, ama bunun ona neye mal olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Ona bir şeyler verildiğini ima etmiyordum."

"Kazandıklarını görüyorsunuz, peki ya kaybettiklerini?" Tava devam etti. "Juliette'i öldürmek zorunda kaldığında kazanmadı. Mikale'den kaçmak için Baylorin'den kaçmak zorunda kaldığında kazanmadı. Tarek onu bulduğunda kazanmadı. İkiz alevi sihrini kaybetmek üzereyken de kazanmadı."

"Tava, yavaşla," dedi Callan, kız konuştuğu sesi titremeye başlayınca telaşla. Daha da yaklaşarak onu kollarının arasına aldı. "Bana sorunun ne olduğunu söyle."

Kesik kesik bir nefes verdi. "Özür dilerim."

"Benden özür dileme," diye ısrar etti, elleri kadının sırtında aşağı yukarı gezinirken. "Ama lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle."

Hafifçe yana kaydı, yanağı adamın omzuna değdi. "Bugün yoğun bir tartışma oldu. Hem Drake hem de benim için. Evdeyken bu tür tartışmaların bir parçası olmamıştı."

Callan nazikçe, "Memleketimizde savaşın eşliğinde değildik," dedi.

"Ne demek istediğimi biliyorsunuz. Bu yeni bir şey. İkimiz için de. Üzerimize yeni beklentiler yüklendi."

"Kimse sizden bir şey beklemiyor."

"Elbette öyle, Callan. Drake bir tahta oturtuldu ve benim seninle ya da Hale'le evlenmemin beklenmediğini düşünüyorsan fena halde yanılıyorsun."

"Ve bu mesele çoktan halledildi," diye cevap verdi sıkıca.

"Ama bunu henüz bilmiyorlar," dedi. "Ve bunu öğrendiklerinde, bu kararları daha da zorlaştıracığını tahmin ediyorum."

Callan onun ima ettiği şey karşısında gerildi. "Seni ona teslim etmeyecekler, Tava. Bunu yapmalarına izin vermeyeceğim." Kız bir şey söylemeyince, yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi.

"Seni endişelendiren bu mu? Senden bunu isteyecekleri için mi? Çünkü ben bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Ona hüzünle gülümsedi.

"Biliyorum." "Bana inanmıyor musun?"

"Beni bir şeye zorlamalarına izin vermeyeceğini biliyorum Callan."

Adamın göğsünde bir şey hafifledi ve adam dudaklarını onunkilere yaklaştırdı. Kadın ona doğru daha da gevşedi ve adamın eli saçlarının arasına kayarak başının arkasını kavradı. Küçük, memnun bir iç çekiş onu terk etti ve onu daha yakına çekmesini sağladı, dili dudaklarının kenarı boyunca nazikçe ilerliyordu. Kadın hemen ona doğru açılarak dilini dudaklarının üzerinde gezdirmesine izin verdi. Adam kızın başını eğerek öpücüğü daha da derinleştirdi ve kızın arzu dolu iniltisini yuttu.

Geri çekilmeye çalıştı ama kızın ellerinden biri yanağına kaymıştı ve parmakları onu orada tutmaya çalışarak gerildi. Dudaklarına gülümsedi, önce ağzının bir köşesini sonra diğerini öptü. Ama adam daha da geri çekilmeye çalıştığında, kadın da onu takip ederek adamın kucağına kadar kaydı. Adam bu sefer iniltisini bastıramadı.

Çünkü üzerinde bornoz vardı.

Ve altından çıplak bacaklar görünüyordu.

"Tava," diye mırıldandı, başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. O göletin etrafındaki bahçelerde yaptıkları konuşmadan beri onu çok öpmüştü ama hiçbirisi böyle değildi. Gecenin bir yarısı odasında onunla hiçbir şey yapmamıştı. Kucağında otururken. Bir bornozun içinde.

"Bu gece burada kalabilir miyim?" diye fısıldadı. "Bu..."

Tanrım, bundan başka bir şey istemiyordu. Ama kız ona onun hayatında öpüştüğü ikinci kişi olduğunu söylemişti. Başka bir şekilde kimseyle birlikte olmadığından da emindi. Scarlett'le ara sıra gizlice birlikte olsa bile, o kendini korumak için yetiştirilmiş bir Leydi'ydi.

Boğazındaki çakıl taşlarını temizledi ve kadının çenesini kavradı. "Yatağı alabilirsin. Ben burada uyuyacağım. Daha önce yaptığımız gibi."

Ama bakışlarını onun üzerinde tuttu ve bu düzenlemeyi reddetmek için başını yavaşça salladı.

"Tava," diye homurdandı. "Anladığımı sanmıyorum-"

"Anlıyorum," diye fısıldadı, eğildi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Dünyanın yanmakta olduğunu anlıyorum." Tüy kadar hafif bir öpücük daha. "Yarın uyandığımızda dünyanın farklı görünebileceğini anlıyorum." Bir öpücük daha. "Bu gece sadece biraz ışık istiyorum, Callan."

Eli hâlâ kızın yanağındaydı ve başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirerek turkuaz gözlerine baktı. "Bundan emin misin, Tava?"

"Şu anda hayatımda emin olduğum tek şey bu," diye yanıtladı onu iterek. Ayağa kalktı, adamın elini tuttu ve onu yukarı çekti.

Yüzünü ellerinin arasına aldı, başını geriye doğru eğdi ve ağzını tekrar onunkine yaklaştırdı. Parmakları adamın bileklerini kavradı, dudakları adamınkilere karşı belli belirsiz hareket ediyordu. Yüzünü görebilecek kadar geri çekti. "Sen benim ışığımsın, Tava."

Yumuşakça gülümsedi ve sonra artık yavaş öpüşmeler olmadı. Dudakların umutsuzca buluşması ve keşfedici dokunuşlar vardı. Adam onu yatak odasına doğru götürdü, parmakları bornozunun kuşağına uzanıyordu. Adam yatak odasının kapısını arkasından kapatmak için döndüğünde, kadın onu bırakıp bornozun kollarından aşağı kaymasına izin verdi. Geri döndüğünde ağzı kurudu.

Üzerindeki gecelik gözleriyle aynı renkteydi. Askısı inceydi, sadece iplerden oluşuyordu ve ön kısmı göğüslerinin arasına giriyordu. İpek kumaş şeffaftı ve içinden sivri meme uçlarının belli belirsiz hatlarını görebiliyordu. Gövdesine ve kalçalarına yapışıyor, kalçasının ortasında duruyordu. Onun ne yaptığını bildiğine dair herhangi bir şüphesi varsa bile, artık yoktu. Bu gece buraya bunun olacağını bilerek gelmişti.

Bunun olmasını istiyorum.

Gözleri tekrar onun üzerinde gezindi, her santimetrekaresini aldı, tam şu anda nasıl görüldüğünü ezberledi. Yüzüne geri döndüğünde, yanaklarında hafif bir kızarıklık gördü.

"Scarlett'le birkaç kez alışverişe çıktım," diye mırıldandı. "Onun da benzer şeyler aldığını gördüm ve Sorin'in onları ne kadar beğendiğinden bahsetti."

Callan'ın kaşları çatıldı ve dudaklarında oluşmaya çalışan memnun sırıtışla savaştı. "Benim için alışverişe mi gittin, Küçük Tilki?"

Yanakları daha da parladı ve gözleri yere düştü.

Kıkırdadı ve ona doğru ilerlerken tuniğini başının üzerine çekti. Tunik ayaklarının yanında yere düştüğünde kadının nefesinin kesildiğini duydu. Elleri kalçalarına yerleşti ve parmaklarını yanlarından geçirdi, ipek serin ve pürüzsüzdü. Onun titrediğini hissedebiliyordu ve parmaklarını bir kez daha saçlarının arasına sokarak yüzünü tekrar kendisine doğru eğdi.

"Nefes kesicisin, Tava Tyndell," dedi, sesi alçak ve hırçındı. "Sana bir kez daha soracağım: Bundan emin misin?"

"Evet," diye fısıldadı.

Diğer kolunu kızın beline dolayarak onu kendine çekti. Omzunu öptü, köprücük kemiği boyunca ve boğazından yukarı doğru ilerledi, dudaklarına geri dönene kadar onun tadını keşfetti. Kollarının üst kısmını kavriyordu ve sonunda kavrayışını gevşetip titreyen elini göğsüne kaydırduğunda, dokunuşuyla omurgasını bir ürperti sardı.

Adam kızın yanağını öptü, kaşlarını kızın kilere yaklaştırdı ve kız kirpiklerinin altından ona baktı. Gözlerinde adamın hoşuna gitmeyen bir tereddüt vardı ve adam parmaklarını kızın kolunda gezdirdi. "Ne düşünüyorsun?"

"Ne yaptığımı bilmediğimi mi?"

Bir kahkaha attı. "Seni temin ederim Tava, bunu yanlış yapamazsın."

Dudaklarında küçük bir kaş çatma oluştu. "Bu yanlış yapabileceğin bir şey gibi görünüyor."

Tekrar kıkırdadı ve kızın yüzündeki saçları okşadı. "Her şeyi aşırı analiz etme eğiliminde olan biri için bunu nasıl düşündüğünü anlayabiliyorum. Ama bu, Tava?" Şakağını, çenesi boyunca öptü. Dudakları kulağının arkasındaki bir noktaya gittiğinde, keskin bir nefes aldığını ve ona doğru tökezlediğini hissetti. "Bu sadece bir his, Küçük Tilki."

"Sadece hissediyor musun?" diye nefes aldı.

"Mhmm," diye mırıldandı boynuna doğru ilerlerken. Parmakları tekrar hareket etmeye başladı ve burnunu boynunun kıvrımlarına gömüp keşfetmesine izin verdi. Tırnakları göğsünde, karnında, yanlarında ve sırtında hafifçe gezindi. Ona zaman tanımak, acele etmemek istiyordu ama çoktan satın aldığı geceliğin eteğine uzanmıştı ve bunu yaparken onu düşünüyordu.

"Tava," diye nefes aldı, parmakları eteğin altından kayarak kalçasının pürüzsüz tenini sıyırdı.

"Callan, eğer bana tekrar emin olup olmadığımı soracaksan, sorma," dedi parmağı pantolonunun belinde gezinirken. "Bunu istiyorum. Bunu seninle istiyorum."

Ve onu yatağa geri götürmeden önce geceliğini yukarı ve başının üzerine çekiyordu. Onu geriye doğru itti ve ellerinin çıplak bedeninin üzerinde gezinmesine izin verdi. Sadece onun dokunduğu ten. Sadece onun görebileceği bir ten. Yanakları şimdi farklı bir nedenden dolayı kızarmıştı ve bu hoşuna gitmişti.

Çok hoşuna gitti.

Kadın yatağa tırmanırken adam pantolonunu çıkardı ve onun ardından sürünerek ayaklarının dibine diz çöktü. Altın sarısı saçları yastıkların üzerinde dalgalanan, turkuaz gözleri şehvet ve endişe arasında gidip gelen kadına baktı.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı. "Bakıyorum, Tava," diye homurdandı. "Sadece bakıyorum."

Yine kızardı. "Dur ve bir şeyler yap. Bu..."

"Ne?" diye sordu, parmakları ayak bileklerini okşayıp baldırlarına tırmanırken.

"Ben... hiç kimseyle bu kadar açıkta kalmamıştım," diye nefes nefese kaldı, parmakları iç bacaklarına ulaştığında.

"Biliyorum," diye yanıtladı. "Bu hoşuma gitti." Adam parmaklarını kalçalarının ve çıplak karnının üzerinde gezdirirken bacaklarını ayırdı. "Ama bilmeni isterim ki, başka hiçbir şey yapmasak bile gecenin geri kalanında sadece sana bakmaktan memnun olurum."

"Olmazdım," diye yanıtladı nefes nefese.

Bir kahkaha attı. "Her zaman bu kadar içtensin," diye mırıldandı ve sonra elleriyle göğüslerini avuçlarken yataktan kalktı. Elleri adamın yanlarına uçtu ve parmakları adamın kaburgalarına battı. Adam eğildi ve bir meme ucunu ağzına aldı. Kızdan gelen küçük sesi tekrar duymak için diğer göğsüne doğru hareket etti. Kadın hayal kırıklığına uğratmadı. Dirseklerinin üzerinde durana kadar göğsüne ve dudaklarına öpücükler kondurdu.

"Tava-"

"Aylık yardımı aldım," diye ağzından kaçırıldı. Callan gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Aldınız mı?"

Dürüst olmak gerekirse, bunu hiç düşünmemişti. Scarlett'ten beri kimseyle birlikte olmamıştı ama güvende olmak için kendi aylık yardımını almaya devam etmişti. Ama tabii ki Tava bunu düşünmüştü.

Alt dudağını ısırarak başını salladı. "Magdalena'dan benim için getirmesini istedim. Eğer sormak üzere olduğun şey buysa. Sadece bu konuda endişelenmeni istemedim-" Onu dudaklarıyla susturdu. Kadın sadece endişeli olduğunda saçmalıyordu. Normalde onu dinlerdi ve

Bunu onunla konuşacaktı ama bu endişeyi yatıştırmanın tek bir yolu vardı.

Adam göğsünden aşağıya doğru öpmeye başladığında, gövdesinden aşağıya doğru devam etmeden önce göğüslerinde tekrar durakladığında onun altında dondu kaldı. Onun ne yaptığını fark ettiğinde tüm vücudu gerildi.

"Callan, hayır. Ben- Bu değil-"

Ağzını onun tenine doğru kaldırdı ve yumuşak bir sırtıyla ona baktı. "Sen bunu yanlış yapamayabilirsin ama ben kesinlikle yapabilirim." Kızın kaşlarının arasında küçük bir kırışıklık oluştu. "Güven bana, Küçük Tilki," diye mırıldandı, göbeğinin yanına bir öpücük kondurarak. "Eğer hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam, duracağım. Ya da..." Durakladı, biraz daha aşağıdan yumuşak tenine bir öpücük daha kondurdu. "Alternatif olarak, hoşuna giden bir şey yaptığımda bana söyleyebilirsin ve ben de bunu yapmaya devam ederim."

Elleri yüzüne doğru uçtu ve çıkardığı mahcup ses karşısında bir başka çapkın sırtışını ısırdı. Ellerinin altında yanaklarının kıpkırmızı olduğunu biliyordu. Muhtemelen bu onu biraz hıyar yapıyordu ama onunla bu şekilde alay etmek hoşuna gidiyordu. Onu biraz telaşlandırmak.

Neyi sevdiğini öğrenmesine yardımcı olmak.

Doğrulup avuçlarını Tava'nın kalçalarında gezdirdi, kasları ellerinin altında gerilmişti. "Derin bir nefes al, Tava," diye ikna etti. "Rahatla. Bu sadece hissetmek. Hisset, Tava." Tava başını salladı, elleri hâlâ yüzündeydi ve adam bir kahkaha daha atarak eğildi ve Tava'nın ortasına bir öpücük kondurdu. Kalçaları sarsıldı ve adam onu sabit tutmak için bir elini karnına doğru uzattı.

Onu tekrar öptüğünde, keskin bir nefes aldığını duydu. Ve nazikçe emmeden önce dilini o sinir yumağının üzerinde kaydırduğunda, elleri yavaşça yüzünden kaymaya başlarken ondan gelen yumuşak "oh" sesini de duydu.

Öptü, alay etti ve keşfetti, diğer eli yumuşakça kalçasını okşadı, dilinin her geçişinde onun daha da rahatladığını hissetti. Acele etmedi,

Nelerden hoşlandığını öğreniyordu. Adam hızını artırdığında nasıl kıvrandığını. Adam onu kızdırdığında, uzun, durgun yalamalar ve sıcak, ağzı açık öpücükler arasında gidip geldiğinde nasıl da küçük nefesler alıyordu. Adam merkezini hafifçe emdiğinde ona karşı nasıl sallandığını.

Yavaş ve istikrarlı. Onu zevkin eşğine getirmek için bunun gerekmesi onu şaşırtmamıştı. Hayattaki her şeyi böyle yapıyordu ve kesinlikle şikâyet etmeyecekti. İhtiyacı olan tüm zamanı bacaklarının arasında, onun tadına bakarak, onu yiyip bitirerek geçirecekti.

Dudakları tekrar hassas merkezinin etrafına kapandığında kadından yumuşak, iniltili bir inilti geldi ve kadın çaresizlik içinde ağzına doğru bastırdığında, adam aç bir şekilde inledi. Kadın gittikçe yaklaşıyordu. Nefes alışları daha düzensiz hale geliyordu, bu küçük kesik kesik solumalar. Elleri çarşafın içindeydi ve ona ihtiyacı olan her şeyi ve daha fazlasını verirken ne zaman saçlarının arasına sokacak cesareti bulacağını merak ediyordu.

Elini tekrar uyluğunun iç kısmına kaydırды ama bu sefer uyluklarının tepesine ulaştığında, parmağını içine soktu ve anında etrafına kenetlendiğinde tekrar inledi.

"Aman Tanrım," diye nefesi kesildi. "Bu. Bunu sevdim."

Bir kahkaha attı, parmağını tembelce içeri ve dışarı soktu, dili bakımlarına devam ederken daha derine gitti. Evet, bunu kesinlikle bütün gece yapabilir ve gayet iyi olabilirdi.

"Callan," dedi kısık sesle, onun adı gerçek bir sözcükten çok karışık bir sestti. Umutsuz, emin olmayan ve isteyen bir sestti.

"Biliyorum, Tava," diye cevap verdi, kendi sesi boğuktu. "Sadece hisset, Küçük Tilki." Bu kez parmağını tekrar Tava'nın içine soktuğunda, parmağını tam olarak kıvırdı ve onun parçalandığını hissetti. Parmağının etrafında kenetlenirken tüm vücudu sarsıldı, odayı muffled bir çığlık doldurdu.

Kız sakinleştğinde, nefes alış veriş hâlâ biraz düzensizdi, oturduğu yerden kalkarken uyluklarının iç kısmına yumuşak öpücükler bıraktı. Ağır kapanmış turkuaz gözleri onunkilerle buluştu ve parmaklarını bacakları boyunca, kalçalarının üzerinde gezdirdi. Ona dokunmadan duramıyordu.

Hafifçe boğazını temizledi. "Bundan sonra söylenecek uygun şeyin ne olduğunu bilmiyorum..."

"Hiçbir şey, Tava," diye cevap verdi, parmakları daha yukarı kayarken. "Yüzündeki ifade fazlasıyla yeterli."

"Oh," diye fısıldadı, gözleri yana kaydı. Adamın ona yaptıklarından dolayı hâlâ kızarmıştı ve adam dudaklarını yalayarak tekrar onun tadına baktı.

"Tava?"

"Ne?" diye nefes aldı.

Eli şimdi göğsündeydi, parmak uçları meme ucunun etrafında dolaşıyordu. "Tadın nefis."

"Aman Tanrım, Callan!" diye soludu, elleri yüzüne doğru uçarken kızarması farklı bir nedenle derinleşti.

Callan güldü ve onun üzerine yerleşirken ağırlığını bir dirseğine verdi. Bir elini hafifçe çekiştirerek kızın yüzünden uzaklaştırdı.

"Bunu söylediğine inanamıyorum," diye mırıldandı.

"Ben sadece doğruyu söylüyordum," diye cevap verdi, saç çizgisi boyunca iz sürerek.

"Çok... kabaydı."

"Öyleydi," diye kabul etti, burnunun ucunu şakağında gezdirerek onu içine çekti.

"Sanırım hoşuma gitti."

Bir kahkaha daha attı. "Sevdiğin her şeyi ve daha fazlasını keşfedeceğiz, Küçük Tilki."

Adamın altında hafifçe kaydı ve kalçası adamın sikine sürtündü. Adam bu temas karşısında nefesinin altında tısladığında Tava tamamen hareketsiz kaldı. Çenesini kavrayan adam, "Bir gece için yeterince ilk yaşıadıysan bunu anlayışla karşılarım, Tava." derken bakışlarını onun üzerinde tuttu.

Başını salladı, eli yukarı geldi ve parmakları onun elmacık kemiğini okşadı. "Hepsini yapmak istiyorum," diye fısıldadı. Adam emin olup olmadığını sormak için ağzını açtı ama kızın parmağı dudaklarına bastırdı. "Bunu istiyorum Callan."

Ağzını onunkine yaklaştırdı, derin bir öpücükle dikkatini dağıtırken bir yandan da onunla aynı hizaya geldi. "Bir an için acıyacak," dedi usulca.

"Biliyorum," diye nefes aldı.

Yavaşça içine ittiğinde onun gerildiğini hissetti. Tanrım, çok sıkıydı. Kalçasını çok fazla sıkmamaya çalıştı, bir yandan biraz daha içeri girmeye çalışırken bir yandan da rahatsızlığı azaltmaya çalıştı. Tava yüzünü onun boynuna gömdü ve acı dolu keskin nefesini içine çekti. "Biliyorum," diye mırıldanarak başının arkasını kavradı. Yolun geri kalanında hafifledi. "Nefes al, Tava. Nefes al."

Kız ona doğru başını sallıyordu ve adam yüzünü görebilecek kadar kızın üzerinden kalktı. Kıpırdamadan durmaya, ona alışması ve nefes alması için bir an vermeye çalışıyordu. Gözleri sıkıca kapanmıştı, köşelerinden yaşlar sızıyordu. Dudaklarını kızın alnına, burnuna, yanaklarına değdirdi, tuzlu sıvı dudaklarını kapladı ve kızın tatlı tadıyla karıştı.

Kızın gözleri açılmadan önce derin bir nefes aldığını hissetti, dökülmemiş gözyaşları parıldıyordu. "Hâlâ benimle misin, Küçük Tilki?" diye fısıldadı.

Başını salladı, kalçaları onun altında deneysel olarak hareket ediyordu ve adam bu hareket karşısında inledi.

"Hazır olduğunda bana söyle," dedi sıkıca, çünkü tanrılar, onun içine gömülmekten ve lanet olası hareket etmemekten dolayı kaslarının titrediğini hissedebiliyordu. Sıkı, sıcak ve mutluluk vericiydi. Saf ve mutlak bir mutluluktu.

"Neye hazırsın?" diye sordu kaşları birbirine çarparak.

"Hareket etmem için,
Tava." "Hareket etmek
mi?"

Adam geri çekilmeden önce hafifçe çekildi ve kadın keskin bir nefes aldı, elleri adamın omuzlarına yapıştı. "Evet," diye mırıldandı. "Bunun için hazırım."

Dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurmadan önce saçlarını düzeltti ve sonra hareket etti. Ondan titrek bir ses çıkaran sabit bir ritimdeki yavaş itişler. Parmakları adamın omuzlarını daha da sıkıyor, tırnakları adamın tenine hilal şeklinde batıyordu.

"İyi misin?"

Başını salladı. "Evet, Callan. Ben iyiyim. Çok iyiyim."

Sonra hızını artırdı ve ondan bir inilti gelirken aynı anda kadından da yumuşak bir inilti geldi. Hafifçe yer değiştirdi, pozisyonundaki küçük değişiklik onun için farklı bir noktaya çarptığında gözlerinin genişlemesini izledi ve turkuaz şehvet ve zevkle bulanıklaştı. Bir elini göğsünden aşağı, bir göğsünün üzerinde gezdirdi. Bu hareket kızın ona daha da sokulmasına neden oldu.

Sonunda ellerini onun omuzlarından çözdü, parmakları geçici olarak keşfetmeye başladı. Sırtından aşağı, yanlarından yukarı, kollarının üzerinden geçti ve onunla birlikte hareket etmeye başladı. Adamın kalçasına koyduğu el aşağı kayarak kalçasına dolandı.

"Bacağını bana dola," diye homurdandı.

Anında bunu yaptı ve yeni açıyla dudaklarından gelen inilti onu daha hızlı itti. Dokunuşu neredeyse çılgınca bir hal alıyordu, sanki ona tam olarak nerede dokunacağına karar veremiyordu ve o da bu hissi biliyordu. Ağzını nereye koyacağına karar veremiyor, boynundan göğüslerine ve köprücük kemiğine doğru ilerliyordu.

Kadının etrafında sıkışmaya başladığını hissetti ve bu sefer herhangi bir güvence istemedi. İticileri artık düzensiz ve çılgıncaydı ve elini aşağı kaydırarak merkezini ovdu ve onu tekrar uçuşumun kenarına itti. Bu sefer boşaldığında, dudakları tekrar onunkilerin üzerindeydi, çıkardığı her zevk sesini yutuyor, onu içine çekiyordu.

Tüm ışığı. Tüm sıcaklığı. Her şeyini. Onun her şeyini istiyordu, sadece ve sadece onun.

Adam boynuna doğru derin derin inleyerek serbest kaldığında, kadın hâlâ onun altında titriyordu. Adam da en az onun kadar sert nefes alıyordu ve dirseklerinin üzerine yaslandı. Parmakları yukarı kaydı, çenesinde ve dudaklarında gezinmeden önce gözlerinden bir tutam saç geriyeye doğru taradı. Parmak uçlarını öptü, elini onunkine götürdü ve parmaklarını birbirine geçirdi. Parmak eklemlerini öperek, "İyi misin?" diye sordu.

"Ben mükemmelim Callan," dedi memnun bir iç çekişle. "Kesinlikle mükemmel."

Banyo odasından sıcak bir bez almak için yataktan çıkmadan önce, hafifçe irkilen kızın alnını öperek yavaşça içinden çıktı. Yatağa geri tırmanıp yanına yerleşmeden önce temizlenmesine yardım etti.

"Teşekkür ederim Callan," diye fısıldarken onun içine yuvarlandı.

Bir eliyle kızın saçlarını okşadı. "Ne için?"

"Bana bir seçenek sundun." Parmakları adamın gövdesinde gezinirken göbeği çöküyor, sonra tekrar yukarı çıkıyordu. "Drake isteseydi Hale'le evlenirdim ama ya bu? Bunu ben seçtim Callan. Tüm bunları ben seçtim."

Alnından öptü ve onu kendi tarafına doğru çekti. Kızın pürüzsüz çıplak teni ona doğru bastırdı ve göğsüne sokuldu.

"Uyu Callan," diye mırıldandı. "Uyandığımızda dünya farklı görünebilir ama şimdilik karanlık bizi bulamaz."

Sonunda ne zaman uykuya daldığını bilmiyordu, Tava'nın nefes alıp verışı derinleştikçe parmakları kolunda bir aşağı bir yukarı sürükleniyordu ama bunun aylardır aldığı en iyi uyku olduğunu biliyordu. Ne yaptığıının farkında mıydı? Artık her gece onu yanında isteyeceğinin?

Yuvarlandı, elleri kollarında uyuyakalmış sıcak bedeni aradı ama soğuk çarşaflardan başka bir şey bulamayınca ayağa fırladı.

"Tava?"

Battaniyeleri fırlatıp attı, yataktan çıkarken pantolonunu yerden aldı.

"Tava?" diye tekrar seslendi, aynı anda hem yürümeye hem de bir bacağını pantolonunun paçasına sokmaya çalışırken tökezledi. Belki de yıkanmak için odasına dönmüştür? Dün geceden pişman olmadığını biliyordu. Tava enine boyuna düşünmeden hiçbir şey yapmazdı. Kendinden emin olmadan böyle bir şeye kalkışmazdı. Odasına geldiğinde giydiği gece kıyafetlerinden de bu anlaşıyordu.

Ama o gecelikler, düşürdüğü yerde değildi. Bornoz da oturma odasında, vücudundan kaydığı yerde değildi.

Ana kapıyı açmadan önce pantolonunu giymeyi bitirdi ve koridordan aşağıya, kızın odasına doğru koşmaya başladı. Parmak eklemlerini tahtaya vurdu.

"Tava? Orada mısın?"

"O burada değil, Majesteleri." Callan döndüğünde Magdalena'nın elinde bir demet nevresimle salonda durduğunu gördü. "Bu sabah yeni yatak takımlarına ihtiyacınız olabileceğinden bahsetti."

"Nereye gittiğini biliyor musunuz? Çocuklara yardım etmeye mi gitti?"

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "O ve Kral Drake şafaktan önce ayrıldılar."

Şafaktan önce mi?

"Ama Kraliçe Scarlett yemek odasında," diye ekledi Magdalena. "Belki o biliyordur."

Scarlett burada mıydı? Eliza yaralandığından beri hiçbir Fae burada kalmamıştı. Hepsi kalede kalıyordu.

"Teşekkür ederim Magdalena," dedi ve aceleyle koridordan odasına döndü.

Giyinme işini çabucak bitirdi ve Scarlett'in gerçekten de masada oturduğu yemek odasına koştu. Ama yemek yemiyordu. Masanın başında oturuyordu, bir bacağı diğerinin üzerine atmış, parmaklarını kolçakların uçlarına dolamıştı. Tamamen siyahlar içindeydi.

Ölümün Bakiresi gibi giyinmişti.

"Scarlett," dedi, tedirginlik şimdiden midesini bulandırmaya başlamıştı. "Burada ne yapıyorsun?"

Onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce dudaklarını büktü, gözlerini yana kaydırды. "Su Mahkemesi'nden yeni döndüm."

Callan yüzünün renginin solduğunu hissetti. "Ne yaptın sen?"

"Onlar bana geldi, Callan. Bunu onlardan ben istemedim."

"Ne zaman?" diye sordu. "Sana ne zaman geldiler?" "Dün gece. Konsey odasındaki toplantıdan sonra." "Benimle birlikte buraya geldiler."

"Kaleye geri döndüler. Sorin ve ben diğer Fae'lerle birlikte odalarımızdaydık ve meseleleri tartışıyorduk. Bana geldiler," dedi tekrar.

"Tava nerede, Scarlett? Nerede o?"

Scarlett sakince, "Bu onun seçimiydi, Callan," dedi. Fazla sakince. "Bunu yapmayı o istedi. Hiçbirimiz ona sormadık. Hepimiz ona başka bir yol bulabileceğimizi söyledik."

"Nerede o?" Callan hareket edemeyerek bağırды.

Scarlett, "Su Mahkemesi," dedi. "Briar ve Drake ile birlikte Su Mahkemesi'nde. Kendilerini Ashtine'le takas etmek için."

Wraith'lerden hiç o anda nefret ettiği kadar nefret etmemişti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 47

OceanofPDF.com

CYRUS

"Bu kadar kirli olmayan birini bekliyordum," dedi Nuri.
Cyrus onun hiçbir şeyi umursamaması karşısında iç
çekişini bastırdı.

Büyücü kadın bir adım ilerledi, menekşe rengi gözleri
parlıyordu. "Gecenin Çocuğu."

"Kontes," diye düzeltti Nuri sakarca bir gülümsemeyle.

Büyücü havayı kokladı, kaşları çatıldı. "Başka dünyaların
kokusunu alıyorsun."

"Bunu çok duyuyorum."

"Tanrılar aşkına, Nuri," diye mırıldandı Cyrus. Bir elini
yüzüne götürmek istedi ama bileklerindeki şiraston prangalar
fazla hareket etmesine izin vermiyordu ve ellerinin en ufak
hareketinde yanıyordu.

Ama Büyücü'nün yüzü Cyrus'un hiç hoşuna gitmeyen
ürkütücü bir gülümsemeyle dolmuştu.

"Sizin bir sevgiliniz var, Kontes."

Nuri alay etti. "Benim çok var."

"Bir zamanlar. Ama şimdi sadece bir tane var."

Nuri'nin ağzı kapandı, yüz hatları karardı.

Büyücü'nün gözleri Cyrus ve Neve'nin üzerinde ilgisiz bir
şekilde dolaştıktan sonra Nuri ile arasında duran Ashtine'e
kaydı. Prenses Büyücü'yü incelediği kadar Büyücü de onu
inceliyordu.

Büyücü kadın tekrar parmaklıklara yaklaştı, gözlerinde açlık parıldıyordu. "Karnında güç taşıyorsun, Rüzgâr Prensesi." Sonra tiz bir kahkaha attı. "Kuralları çiğnedin. Su ve Rüzgâr. Rüzgâr ve Su. Bu konuda ne yapacaklar, hmm?"

Ashtine'in başı öne eğildi. "Belki de size ne yapacakları konusunda endişelenmek gerekir, değil mi?"

Büyücünün kahkahası aniden kesildi ve bakışları tekrar Ashtine'inkilere kaydı. Tekrar burnunu çekti. "Rüzgârların arasında yürüyorsun."

"Artık değil."

"Karnındaki olacak."

"Diğeri suya şarkı söyleyecek ve dalgaların arasını görecektir," diye kabul etti Ashtine.

Büyücünün gözleri tekrar Ashtine'in şişmiş karnına kaydı. "Çok fazla güç," diye mırıldandı. Sonra başını merdiven boşluğuna çevirdi. "Gölgelerde gizleniyorsun. Girin."

Alaric, dudaklarında kibirli bir kıvrımla Büyücü'nün hücrelerinin bulunduğu odaya adım attı.

Onları Güney Adaları'ndan doğruca Kara Salonlar'a götürmüş ve burada üçünün de üzerine hemen şiraston yapıştırılmıştı. Cyrus Salonların altındaki hücrelere götürülmüştü ama Neve ona Ashtine'le bir misafir odasında ilgilenmesine izin verildiğini söylemişti. Suikastçı Lord, Ashtine'i kontrol etmesi için bir Şifacı bile çağırmıştı. Neve şaşırmış görünüyordu ama Cyrus şaşırmamıştı. O böyle çalışırdı. Scarlett ona, kendisini nasıl cezalandırdığını ve sonra da onunla nasıl ilgilendiğini anlatan sayısız hikâye anlatmıştı. Onu incitmiş, sonra da yatıştırmıştı. Onu kırmış, sonra da kendisine bağımlı hale getirmişti.

Gardiyanlar onu almaya geldiklerinde soğuk yulaf lapası ve haşlanmış yumurtadan oluşan yetersiz kahvaltısını henüz bitirmişti. Neve ve Ashtine'le birlikte hapishaneye getirilmişti, Alaric görünüşe göre Briar'ı beklemeyi planlamıyordu. Maraan Prensi büyücüyü serbest bırakamazdı ama

onunla konuşmak. Cyrus'un neden buraya sürüklendiğini henüz tam olarak anlayamamıştı.

Büyücünün gözleri yavaşça Alaric'in üzerinde gezindi ve yüzüne geldiğinde, "Seni son gördüğümde daha yaşlısın," dedi.

"Sen de öylesin," diye cevap verdi, yavaşça odanın ortasına doğru yürürken ellerini ceplerine soktu. "Seni son gördüğümde hamileydin."

Büyücü kadın ona tısladı, Cyrus'un yüzünde çözemediği bir ifade vardı.

"İyi görünmüyorsun, Gehenna."

Büyücünün dudağı hırıltı şeklinde kıvrıldı. "Bana burada öyle hitap etme."

"Sen yap değil görünür için olmak içinde a pozisyon için talepte bulunun."

"Eğer sen Keşke Ben için yardım Sen, sen olacak yeniden düşünmek o pozisyon."

"Bana yardım edeceksin çünkü Achaz senden bunu talep ediyor," diye sertçe cevap verdi Alaric.

Büyücü kadın parmaklıkları kavradı, şirastonun ısırmasıyla yüz hatları irkildi. "O burada mı?"

"Henüz değil."

Tiksintiyle parmaklıkları itti. "O zaman zamanımı boşa harcıyorsun. Buradan hiçbir şey yapamam." Öfke yüz hatlarını aydınlatarak geri döndü. "Beni yüzyıllardır burada bıraktın, Alaric." Tekrar parmaklıklara dönmüştü, yüzü kiremit taşına yapışmış, çıplak ayakları parmaklıkların dibine sürtünüyordu. "Açlıktan ölüyorum. O kız beni kandırdı," diye tükürdü.

"Şşş," diye yatıştırdı Alaric, yaklaşarak. "Ne yaptığını biliyorum, Gehenna ve ona tüm bunların bedelini ödeteceğiz. Seni yakında serbest bırakacağım."

"Eğer şimdi bunu yapmak için burada değilseniz, o zaman gidin. Yardımımın bedeli bu hücreden özgürlüğümdür. Artık anlaşma yok. Artık pazarlık yok," dedi Büyücü Kadın ve kendini bir kez daha parmaklıklardan kurtardı.

Cyrus kadının hücrede volta atmasını, elleriyle gevşek siyah saçlarını çekiştirmesini izledi. Bu kadını daha önce hiç görmemişti. Su Hapishanesi'nde hiç bu kadar derine inmemişti. Belli ki burada, nadiren ziyaretçisi olan yüzyılların yalnızlığında aklını kaybetmişti.

"Şimdi, şimdi," diye azarladı Alaric. "Böyle davranmana gerek yok. Buraya bir anlaşma ya da pazarlık yapmaya gelmedim. Seni özgür bırakana kadar sana bir hediye getirmeye geldim."

"Hediye mi?" diye sordu, başını ürkütücü bir şekilde eğerek. Gözleri Ashtine'in karnına kaydı. "Bebekler mi?"

Ashtine geriye doğru sıçradı, elleri karnının üzerinde yayıldı ve büyücüden saklamak için yer değiştirdi.

"Ne yazık ki hayır," dedi Alaric sempatiyle. "Onlar bir başkasına söz verildi."

Büyücü kadın iğrenir gibi bir ses çıkardı. "Başka bir şey istemiyorum."

Alaric omuz silkerek, "O zaman ben gidiyorum ve hediyemi de yanımda götürüyorum," dedi ve merdiven boşluğuna döndü.

"Durun!" diye bağırdı Büyücü, kendini parmaklıklara geri attı ve tüm Fae'lerin birkaç adım geri atmasına neden oldu. Yankılanan çınlama sesi Cyrus'un irkilmesine neden oldu. Kendini Shirastone'a öyle fırlatması canını yakmış olmalıydı.

"Bana hediye ne olduğunu söyle."

Alaric adımlarını bozmadan omzunun üzerinden, "Çok geç," diye seslendi.

"Geri dön!" diye feryat etti. "Seninle takas yapacağım."

Bu Alaric'in duraklamasına neden oldu. Yavaşça geri döndü. "İkna edilebilirim."

"Hediyem nedir?" "Kan."

Gözleri büyüdü. "Ne kadar?"

Ama Alaric başını salladı, o kibirli sırtışı yine eğildi. "Önce, senden ne alacağım."

"Ne istiyorsun?"

"Bir yer Mark. Bir şey bulmak için," diye yanıtladı.

"Neymiş o?"

"Seni ilgilendirmez."

"O zaman hediyeni istemiyorum." Büyücü kadın parmaklıkları tekrar itti, duvara doğru ilerledi ve ilerlerken tırnaklarını duvar boyunca sürükledi. Çıkan tiz ses Cyrus'un yüzünü buruşturmasına neden oldu.

Alaric homurdandı ve nefesinin altında küfretti. "Kilit, Gehenna. Kilidin yerini tespit etmek istiyorum."

"Kilit mi?" diye tekrarladı Büyücü, omzunun üzerinden geriye bakarak. Başını tekrar eğdi. "Onu buraya konulmadan önce annene vermiştim."

"Ve onu kayalıklarının içine sakladı. Onu bulamıyorum."

Büyücü kadın onu düşünceli bir şekilde süzdükten sonra eğildi ve parmağıyla hücresinin toprağını çizmeye başladı. "Bunun için ne kadar kan alacağım?"

"Oynamaya yetecek kadar," diye yanıtladı Alaric. "Arkadaşlarla birlikte."

Büyücü'nün başı tekrar eğildi ve İşaretleri çizmeye devam ederken onu dinlediğini gösterdi. Alaric parmaklıklara yaklaştı ve dikkatle onu izledi. "Serbest bırakılmadan önce biraz pratik yapmak isteyebileceğini düşündüm."

"Pratiğe ihtiyacım yok. Sadece büyü kitabıma ihtiyacım var," diye mırıldandı ve tekrar çizmeden önce kiri sildi. Cyrus, Scarlett'in de İşaretler'le çalışırken sık sık aynı şeyi yaptığını düşünmeden edemedi.

Alaric umursamaz bir tavırla, "Bahse girerim nerede sakladığını biliyordur," dedi.

Büyücü kadın başını kaldırdı. "Kim?" diye hırladı.

Alaric, Cyrus'a başıyla onay verdi. "Bu özellikle Kraliçe Scarlett ile yakın. Bahse girerim senin büyü kitabını nerede sakladığını biliyordur."

"Bu doğru mu?" diye tısladı, öfkeli gözleri Cyrus'un üzerine dikilmişti. "Ne? Hayır," dedi Cyrus, tekrar geri adım atarak.

Parmaklıkların arkasındaki çılgın kadın.

"Yalan söylüyorsun Ateş Perisi," diye şarkı söyledi. "Sözlerinde bunun tadını alabiliyorum."

Alaric ayaklarının dibindeki toprağı işaret ederek, "Benim yer belirleme işaretimi, Gehenna," diye teşvik etti. "O zaman onu sana veriyorum."

Cyrus, en az kendisi kadar şaşırmış görünen Aştin ve Neve'ye baktı. Nuri'ye döndü. "Biliyor muydun?" diye tısladı ona.

Nuri'nin dudakları birbirine sıkıca bastırılmıştı. "Bana bundan bahsedilmedi, Cyrus."

Alaric onlara dönüp bakarak, "Hayır," diye alay etti. "Benim Kızıma tüm planlarım anlatılmadı." "Elin," diye sordu Büyücü.

Alaric yanından küçük bir bıçak çıkardı, bıçağı avucunun içinde kaydırdıktan sonra kolunu parmaklıkların arasından geçirdi ve kanının kadının yaptığı izlerin üzerine damlamasına izin verdi.

"Kayalıkların içinden seni çağıracak," dedi Büyücü Kadın, bir kez daha ayağa kalkarak. Dudaklarını yaladı, gözleri Cyrus'a kaydı. "Benim hediyem."

"Elbette, Gehenna. Ne de olsa ben sözünün eri bir adamım," dedi Alaric yumuşak bir sesle. Nuri'ye başıyla işaret etti. "Kadınları yukarı götür. Ben de kısa süre sonra geleceğim. Yarın sabah Su Prensi ile hazırlanmam gereken bir toplantım var."

Nuri, Ashtine ve Neve'i merdivenlere doğru götürmeye başladı. Cyrus'a dönüp bakarken gözlerindeki ifade pişmanlık doluydu ama Cyrus'un onun acımasına ihtiyacı yoktu. Alaric'e sadakat yemini etmek için seçimini yapmıştı. Onun için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ön koluna saplanan bir acı onu geriye savurdu ama Alaric dirseğini sıkıca kavramıştı. Kanı küçük bir şişeye damlıyordu ve dolduğunda şişeyi kapattı. Büyücü kadın parmaklıkların arkasındaydı, hevesle onu izliyordu, o çılgın mor gözlerindeki açlık geri gelmişti. Alaric parmaklıkların arasından uzanarak kan şişesini ona uzattı ve kadın şişeyi kaptığı gibi göğsüne bastırdı.

Alaric elini cebine atarak küçük bir anahtar çıkardı ve Cyrus'un bileklerindeki prangalara taktı.

"Bunlar burada oldukça anlamsız, sence de öyle değil mi?" Alaric sohbet edercesine sordu.

Haksız değildi. Hapishanede belli bir noktayı geçtikten sonra büyü kilitleniyordu. Kraliyet mensupları da dahil olmak üzere hiç kimse yeteneklerine erişemiyordu.

"Beni burada mı bırakacaksın?" Cyrus tam olarak neler olduğunu anlamaya çalışarak sordu.

"Sen bir tutsaksın, değil mi?" Alaric diğer kelepçenin kilidini açarak sordu.

Cyrus, "Onun hücrelerini açamazsınız," dedi.

"Bunun gayet iyi farkındayım," dedi sert bir şekilde. "Beni başka bir yere mi götürüyorsun?"

"Buna gerek kalmayacak."

"Beni burada mı bırakacaksın? Cyrus yine şaşkınlıkla sordu.

"Hizmetlerine karşılık Gehenna'ya eşlik edeceğime söz verdim," dedi Alaric, elinde shirastone prangalarla geri adım atarak. Döndü ve merdiven boşluğuna yöneldi.

"Beni merdivenleri kullanmaktan alıkoyacak ne var?" Cyrus onu takip ederek sordu.

Geri döndüğünde Alaric'in yüzünde bir eğlence ifadesi belirdi, daha ilk adımını atmıştı bile. Bu onu Cyrus'tan biraz daha uzun yaptı ve eğilerek yumuşak bir sesle, "Senin iblislerin," dedi.

Cyrus ondan uzaklaştı. Bu da ne demek oluyordu?

"Onun neden bu kadar tehlikeli olduğunu biliyor musun?"

Alaric sordu. "Deli olduğu için mi?" Cyrus tahmin etti.

Alaric ona sıkı bir gülümseme verdi. "Senin iblislerini nasıl bulacağını biliyor, İkinci Ateş. Onları nasıl bulacağını biliyor ve onlarla oynamayı seviyor."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yakında öğreneceksin," diye cevap verdi.

"Peki ya Scarlett anlaştığınız gibi üç gün içinde benim için gelirse?"

Yüz hatları karardı. "Eğer çağırma cevap vermeye tenezzül ederse, sanırım gelip seni kolayca alabilirim." Başını eğdi, gözleri Cyrus'u taradı. "Elbette, ne durumda geri döneceğini hiç s ö y l e m e d i m , değil mi?"

Cyrus onun sözleri karşısında solgunlaştığını hissetti.

Ağzında zalim bir sırıtma kıvrıldı. "Evet, İkinci Ateş. Wraith'im savaşın gerçekte ne olduğunu öğrenmek üzere. Beni buna o itti. Yapmak için eğitildiği şeyi yapsaydı hepimiz istediğimiz her şeye sahip olabilir, birbirimizle barış içinde yaşayabilirdik. Şimdi iş bu noktaya geldi," diye öfkelenildi. "Şimdi sevdiği herkesi avlamamı ve onları yok etmemi izleyecek."

Cyrus, "Sen hepimizi öldürmeden önce o seni öldürecek," diye karşılık verdi.

Alaycı bir sempatiyle dudak büktü. "Cyrus, ölümden çok daha kötü şeyler olduğunu en iyi sen bilirsin." Cyrus'un omzunun üzerinden baktı. "Yakında görüşürüz, Gehenna." Cyrus, ayak sesleri artık duvarlarda yankılanmayana kadar onun merdivenlerden yukarı çıkışını izledi, sonra yavaşça dönüp Büyücü Kadın'a baktı. Kadın hücresinin ortasında durmuş, dikkatle onu izliyordu. Gözleri heyecandan parlıyordu ve Cyrus hücresinin karşısındaki duvara doğru ilerleyerek ona yaslandı. Elleri yanlarında gevşek duruyordu. Duvar boyunca, ona uçsuz bucaksız bir su alanını gösteren pencerelerin arasına yerleştirilmiş mangallar vardı. Arada sırada bir merguard ya da küçük bir balık sürüsü yüzüyordu ama hepsi bu kadardı.

İkisi birbirini izlerken birkaç saniye geçti ve kadın "Bir hikaye dinlemek ister misin?" diye sordu.

"Bu bana neye mal olacak?" Cyrus karşı çıktı.

Gülümsedi, korkunç, kötücül bir şeydi. "Bedelini çoktan ödedin," dedi elindeki kan şişesini kaldırarak.

Omuz silkti. "O zaman tabii."

Büyücü hücresinde ileri geri hareket etmeye başladı. "Her şeyde bir denge olmalıdır. Başlangıçlar ve

Sonlar. Aydınlık ve karanlık. Ateş ve gölgeler. Dünyalar da farklı değil. Varlıklar Kaos'tan böyle bir şey yaratmak için ortaya çıktılar."

"Bunu zaten biliyorum," dedi Cyrus kollarını kavuşturarak.

"Neden herkes hikâyelerimi bölmek zorunda?"

Büyücü acımasızca tersledi.

Cyrus kaşlarını kaldırdı. "Özür dilerim." Dramatik bir şekilde elini salladı. "Lütfen devam edin."

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi, hücrenin etrafında dolaşmaya devam ederek. "Yıldızların çeşitli yerlerine gittiler, kendi krallıklarını kurdular, dengeyi korudular. İlkler Küçükleri yarattı ve onlardan çeşitli dünyalar büyüdü ve gelişti. Bazıları diğerlerinden daha hızlı büyüdü. Bazı dünyalar diğerlerinden daha fazla kayırıldı. Ancak bazıları diğerlerinden daha güçlü hale geldikçe terazi bozulmaya başladı, bu yüzden dengeyi korumaya yardımcı olmak için iki kız kardeş yaratıldı. Onlar olmadan yeni varlıklar yaratılamazdı. Ve böylece yeni varlıklar ortaya çıktı. Bazıları dünyalara dağıldı, bazıları ise yakınlarda tutuldu."

Cyrus'un kolları bir kez daha yana düştü. Belki de bunu daha önce duymamıştı.

"Taika ve Zinta'dan mı bahsediyorsunuz? Kardeş Tanrıçalardan mı?"

Büyücünün yüzü düştü. "Bu hikâyeyi zaten biliyorsunuz."

"Hayır," dedi hemen. "Hayır. İstemiyorum. Devam et."

Büyücü hemen parmaklarını duvar boyunca sürükleyerek yeniden hareket etmeye başladı. "Yeni varlıklara hayat verme yeteneği Kardeş Tanrıçalara bahşedilmişti ama onların yeteneklerinin bir diğerininkiyle birleştirilmesi gerekiyordu. Diğer tanrılarla yakın çalıştılar ve sonunda Başlangıç ya da Son'a sadık kaldılar.

"Başlangıç ve Bitiş ne tür varlıklar yaratabilecekleri konusunda rekabet etmeye başladılar, ancak Mirasları güçlerini besleyecek bir şeye ihtiyaç duyduğunda, özellikle onlar için bir varlık yaratmak üzere bir araya geldiler."

"Fae'ler," diye hayranlıkla nefes aldı Cyrus, hücreye bir adım daha yaklaşarak.

"Evet," dedi heyecanla. "Taika, Anala ve Silas, Anahita ve Sefarina ile birlikte çalıştı. Elemental Fae'leri yarattılar ve hayata geçirdiler. Ama Zinta?" Büyücü durakladı, omzunun üzerinden Cyrus'a baktı, gözlerindeki o manik zevk geri gelmişti. "Zinta çok daha yaratıcıydı. Elementleri kontrol etmekten daha fazlasını yapan Fae'ler yaratmak için başkalarıyla birlikte çalıştı. Bu Fae'ler insanların zihinlerini görebiliyor, bir düşünceyle eşyaları hareket ettirebiliyorlardı. Duyguları güçlendirebiliyor ya da bir dokunuşla iyileştirebiliyorlardı."

Büyücü kadın beklentiyle Cyrus'a baktı. "Eee?" "Peki ne?"

"Hikayem hakkında ne düşünüyorsun?" Bu kadar mıydı?

"Çok... ilginçti. Benimle paylaştığınız için teşekkür ederim," diye yanıtladı. Sonra doğruldu ve şişenin mantarını çekti. Uzun parmağını içine daldırdı ve onun kanıyla hücresinin duvarına bir işaret çizmeye başladı. "Ne yapıyorsun?"

"Fae'lerden daha fazlasını yarattılar, biliyorsun," dedi, parmakları şimdi hızla hareket ediyordu.

"Biliyorum." Hücreye yaklaşarak, "Ne yapıyorsun?" diye tekrarladı.

"Pek çok varlık yarattılar ama hiçbirisi kendi çocukları kadar güçlü değildi. Kanla ve duvardaki çizgilerin doğru kombinasyonuyla çok şey yapabiliriz. Yeni İşaretler ve büyüler yaratabileceğimizi biliyor muydunuz?"

Konuşması giderek hızlanıyor, histerik bir hal alıyordu.

"Bu işi doğru yapmak yıllar, bazen on yıllar alır," dedi. sözlerine öfkeyle devam etti. "Hepsini büyü kitaplarımızda saklıyoruz."

Lanet olsun.

Büyücünün kolu yavaşça yanına indi, duvara çizdiği İşaret bir süreliğine parladı.

yüzünü ona dönmeden bir saniye önce. "Büyü kitabımı nerede saklıyor?"

"Bilmiyorum."

"Hayır!" diye bağırdı, parmaklıkları bir kez daha kavrayarak. "Söyle bana, Ateşin Fae'si. Onu nerede sakladığını söyle."

"Bilseydim bile ne fark ederdi ki?" Cyrus karşı çıktı. "Sen orada sıkışıp kaldın. İkimiz de burada sıkışıp kaldık."

Büyücü kadın ürkütücü bir şekilde hareketsiz kaldı. "Hiç bir kâbusun içinde sıkışıp kaldınız mı?"

"Şu anda bir tanesinin içinde olduğumdan oldukça eminim."

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Eğlencelisin. Sanırım arkadaşlığınızdı hoşlanıyorum."

"On yıllardır hiç içmediniz, bu yüzden sanırım karşılaştırılacak pek bir şey yok, ama teşekkür ederim?"

Yüzünü parmaklıklara bastırdı. "Senden hoşlanıyorum," diye fısıldadı. "Ama iblislerini daha çok seviyorum."

"Wh-"

Ama bu kelime dudaklarından hiç çıkmadı çünkü kendini on sekiz yaşından büyük olmayan genç bir çocuğa bakarken buldu. Uzun boylu ve zayıftı, Cyrus gibi kaslı değildi. Açık kahverengi saçları alnının üzerinden öne doğru düşüyor ve yeşil gözlerine doğru sarkıyordu. Yüksek elmacık kemikleri ve kare bir çenesi vardı ve ağzı yarım bir gülümsemeye kıvrıldığında sağ yanağında bir gamze belirdi.

Merrick.

Cyrus bir adım geri çekildi, bir martının çılgılığı gökyüzüne bakmasına neden oldu, parlak güneş gözlerini kısmasına neden oldu. Keskin bir nefes aldı, denizin kokusu duyularına saldırıyordu.

Hayır.

Hayır, hayır, hayır.

"Hayır," diye homurdandı.

Tekrar Merrick'e bakmak için döndüğünde, Merrick gitmişti. Parmaklıkların ardındaki mor gözlere bakıyordu.

"O da neydi öyle?" diye sordu.

"Büyü kitabım nerede, Ateşin Fae'si?"

"Bilmiyorum."

Kan kokusu ona çarptı ve dönerek ayaklarının dibindeki cesedin önünde dizlerinin üzerine çöktü. Kadının etrafında kan birikmişti. Alev rengindeki kızıl saçları çamur ve kanla kaplanmıştı. Boğazında, kollarında ve karnında delinme yaraları vardı. Sivri dişlerin açtığı yaralar. Cansız ela gözler, içinde bulundukları mağaranın çatısına bakıyordu.

"Thia!" diye haykırdı, gözyaşları yüzünü ıslatmaya başlamıştı ki kızın gevşek bedenine uzandı. Ellerini omuzlarının altından geçirip onu kucağına çektiğinde elleri kanla kaplanmıştı. Yüzünü onun saçlarına gömdü ve adını tekrar tekrar söyledi.

"Büyü kitabım nerede?" diye fısıldadı fısıltılı bir ses.

Cyrus gözlerini açtığı anda kendini hapishanenin zemininde diz çökmüş halde buldu. Büyücüyle yüzleşmek için döndüğünde yüzündeki ıslaklığı silerek homurdandı. "Kes şunu," diye hırladı

"Büyü kitabım nerede?"

"Bilmiyorum."

Kendini bir odada, gözleri kehribar kırmızısı parlayan ve dikey gözbebekleri olan bir erkeğin ona dik dik baktığı bir yerde buldu ve arkasını döndü. Elleri saçlarına gitti, tellerini çekti.

Bu gerçek değil.

Bunu kendi kendine tekrar tekrar söyledi ve adım atmaya başladı. Eninde sonunda onu bu durumdan kurtaracaktı. Sadece onu beklemesi, onu bu kâbustan çıkarmasını beklemesi gerekiyordu.

Bir an sonra hapishaneye geri döndü.

"Gerçekliği değiştirebilirsin," diye homurdandı. "Lord Tyndell gibi."

"Maraan bu gücü çaldı," diye tükürdü. "Ama ben değil. Hayır, hayır, hayır, Ateş Fae'si. O gücünü sadece kısa patlamalar halinde kullanabilir. Ama ben? O güzel küçük Fae'nin içine tırmanabilirim

Zihin. Etrafı kazabilir ve seni yanımda getirebilirim. Orada kalmanı istediğim sürece seni istediğim yerde tutabilirim. Kabusların gizlendiği ve şeytanların oyalandığı yerde. Onları yaşam vaatleriyle kandırıp dışarı çıkarırım."

Sonra rıhtıma bakan küçük bir odadaydı. Bir köşede yapılmamış bir yatak, üzerine gelişigüzel atılmış delikli birkaç battaniye vardı. Bir masa ve iki uyumsuz sandalye, küçük bir buz kutusunun yanındaki başka bir duvara yaslanmıştı. Odanın ortasında açık bir ateş çukuru, başka bir duvar boyunca da bir sandık dolusu giysi vardı.

Cyrus çatı katına çıkan taş merdivenlerden gelen ayak sesleriyle döndü ve Merrik kapıdan içeri girdi.

"Sen öldün," diye fısıldadı Cyrus, geri adım atıp sandalyelerden birine çarparak. Arkasında oturmayı rahatsız eden bir çatlak olan sandalyeydi bu.

"Senin sayende," diye alay etti Merrik, giysi sandığına doğru ilerledi ve eğilip onları karıştırmaya başladı.

"Hiçbir şey söylemedin," diye homurdandı Cyrus. "Bana ne yaptığını söylemedin."

"Sen yaşarken benim ölmüş olduğum gerçeğini değiştirmez," diye yanıtladı Merrik, her zaman giymekte ısrar ettiği eski püskü tuniğini düzelterek. Cyrus o şeyden nefret ederdi.

Merrik kapıya doğru ilerledi ve ahşap kapıyı çekerek açtı. "Yine de sonunda daha iyi bir anlaşma yapmışım gibi görünüyor. Sen After'da dinlenirken ben ne yapacağım?" Bir kahkaha attı. "Sen hak ettiğini aldın. Yalnız kalacaksın."

Kapı çarparak kapandı ve Cyrus kendini yine boş çatı katında buldu. Tam da Merrik'in söylediği gibi. Tek başına.

Tam da hak ettiği gibi.

BÖLÜM 48

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett yatak odasının balkonunda durmuş, Nightmist Dağları'na bakıyordu. Parmaklıklara yaslanmış, kollarını önünde kavuşturmuştu,

Denizi duyabilmeyi diliyordu. Rıhtıma gitmeyi düşünmüştü ama ailesi her an burada olabilirdi.

Callan ondan nefret ediyordu. Tava'yı Su Sarayı'na götürdüğünü söylediğinde bunu gözlerinde görebiliyordu. Drake'le birlikte şafaktan önce Greybane malikânesinin fuayesinde buluştuklarında Tava'nın üzerinde onların iç içe geçmiş kokularını almıştı. Tava onun bakışlarını sıkı, hüzünlü bir gülümsemeyle karşılamış, kollarını kendine sıkıca sararak bir kez başını sallamıştı. Scarlett bunun Callan'la yattığını onaylayan bir baş sallama mı, yoksa bunu yapmaya kararlı olduğunu gösteren bir baş sallama mı olduğundan emin değildi. Belki ikisi de.

Scarlett, hem kraliçeleri hem de arkadaşları olarak onları kabul eden kişi olmakta ısrar etmişti. Tıpkı Callan'a söyleyecek kişinin kendisi olmasında ısrar ettiği gibi. Yolculuk çok hızlı geçmişti. Talwyn'le savaştığından beri rezervlerini doldurmamıştı ve geri dönememe ihtimaline karşı Azrael'i de yanında götürmüştü. Zaten bu gece Sorin'den çekecekti, o yüzden bu noktada rezervlerini tüketmiş olması pek de önemli değildi. Gideli beş dakika bile olmamıştı ama Azrael'le gitmeden önce hepsine son bir kez bu konuda emin olup olmadıklarını sormuştu.

Avonleya'ya geri döndü. Onları başka bir yol bulabileceklerine ikna etmeye çalışmıştı ama Briar'ın fikrini değiştiremeyeceğini biliyordu. Drake ve Tava bunu yapmaya istekliyse, onları bundan vazgeçirmeye çalışmazdı ve Tyndell kardeşler, Lord Tyndell'e geri dönmeyi reddettikleri için masum bebeklerin acı çekmesine izin vermeyecek kadar özveriliydiler.

Bu yüzden onları Briar'la birlikte orada bırakmıştı. Sawyer da değişim gerçekleştiğinde Ashtine'e bakmak için gitmişti. Sonra da onu Anahita'nın Pınarları'na götürecekti. Azrael'e Pınarlara bağlı olan küçük aynayı vermişti ve geri dönmeye hazır olduklarında onlara haber verecekti. Onları almaya gidecek olanlar Razik ve Azrael olacaktı. Alaric'in onlarla buluşmayı ne zaman kabul edeceğini kim bilebilirdi ki? Suikastçı Lord'u tanıdığından, sırf onları endişelendirmek ve kontrolünü daha da kanıtlamak için geldikten sonra onları bir iki gün bekletirse Scarlett şaşmazdı. Belki de Scarlett üç gün sonra ortaya çıkana kadar onları bekletirdi. Belki de başka planları vardı.

Tabii ki başka planları vardı.

"Hey, Aşkım."

Kadın onaylarcasına bir şeyler mırıldandı ve bir an sonra şakağına hafif bir öpücük kondurulduğunu hissetti, ardından Sorin onun yanındaki korkuluklara yaslandı. "Doğru şeyi yaptık," dedi Sorin.

"Biliyorum," diye yanıtladı. "Ama bunu bilmek beni daha az kötü bir arkadaş gibi hissettirmiyor, özellikle de son zamanlarda yaşadığı onca şeyden sonra."

"Ona biraz zaman ver. O mantıklı bir adam," dedi Sorin, onu daha iyi görebilmek için dirseklerinin üzerinde geriye doğru kayarak.

"O ve Tava birlikte yattılar."

"Tamam..."

"Daha önce hiç yatmadılar Sorin," dedi başını çevirip sonunda onun bakışlarıyla buluşmak için. "Tava hiç kimseyle yakınlaşmadı. Onlar birlikteler ve ben

sevdiği kadını tehlikeye attı. Bana kızgın olmakta sonuna kadar haklı."

"Drake de Callan kadar bir kral, Scarlett," dedi nazikçe. "Callan'inkine saygı duyduğumuz kadar onun seçimlerine ve kararlarına da saygı duymak zorundayız ve Tava'nın da kendi seçimlerini yapmaya hakkı var."

"Tekrar söylüyorum, bu beni daha az kötü bir arkadaş gibi hissettirmiyor."

"Callan için belki ama Drake ve Tava için, onların isteklerine saygı göstererek harika bir arkadaş oldun. Briar içinse olağanüstü bir dost ve kraliçesin." Uzanıp onu kendine doğru çekti. "Bilge bir kraliçe bir keresinde zor kararları vermenin bir hükümdarın görevi olduğunu söylemişti."

Scarlett, "Kulağa kendini beğenmiş biri gibi geliyor," diye homurdandı.

Dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi. "O başka bir şey değil."

Adamın ağzı onunkiyile çok kısa bir an için buluştu ve adam geri çekilince kadın iç çekti. "Onlar burada mı?"

Sorin başını salladı ve kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Karanlığın sonuna kadar, Scarlett."

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldanarak onun kollarından ayrıldı.

Balkondan çıkıp Cassius ve Eliza'nın onları beklediği oturma odasına geçtiler. İlki normalden daha solgundu ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Scarlett, Cassius'un, Cyrus'un Güney Adaları'nda Alaric tarafından kaçırıldığını öğrendiğinden beri uyumadığını biliyordu. Yapmak üzere oldukları şey işleri daha iyi hale getirmeyecekti. Callan, Tava'yı kıtalarına geri götürdüğü için ondan nefret ediyordu ama Tava'nın bunu gerçekten istediğini bildiği için bununla yaşayabilirdi. Ama Cassius'un yapmak üzere olduğu şey? Artık başka bir seçenek kalmamış olsa bile kendini asla affetmeyecekti.

Sorin kanepeye otururken Scarlett, Cassius'un durduğu yere gitti ve yanmayan ocağa baktı. Uzandı ve hafifçe koluna dokundu. "Cassius?" Adam dönüp ona baktı ve gözlerindeki perili bakış Scarlett'i kırdı.

Kalbini. "Onu geri alacağız Cass," diye fısıldadı kısık sesle.

"Yine de bu durumu değiştirmez, değil mi?"

"Hayır," diye cevapladı sessizce. "Hayır, değiştirmez."

"Birinin bana neler olup bittiğini anlatması gerekiyor," dedi Eliza tünediği koltuktan. Sağlığı neredeyse tamamen yerine gelmişti. Sybil'in ona sapladığı hanęer shirastone'du, bu yüzden iyileşmesi normal bir yaradan daha uzun sürmüştü ama Niara da Beatrix kadar yetenekliydi. Daha da uzun sürmesinin nedeni Eliza'nın lanet olası yatağında kalmamasıydı.

Sorin, "Bu gece Scarlett benden para çektiğinde, bu onun rezervlerini doldurabileceğim son sefer olacak," dedi.

"Ne?" Eliza sandalyesinde öne doğru oturarak başladı. "şimdiden mi?"

Sorin, "Eğer onları tamamen doldurmasaydı, biraz daha dayanabilirdim," dedi. "Ama eğer Alaric'i görecekse, dolu olmaları gerekiyor."

"Sonra ne olacak?" Eliza sordu.

Scarlett, "Ve sonra Koruyucu Bağ ihtiyacım olduğunu hissettiğinde Cassius'tan çekeceğim," dedi. "Bu da Cassius'un bir Kaynak alması gerektiği anlamına geliyor," diye eklemekten önce Cass'a baktı.

"Cyrus'un bunu yapacağını sanıyordum," dedi Eliza.

Scarlett yüzünü buruşturdu. "Öyleydi. Ama o burada değil ve bu bekleyemez. Her şey olup biterken olmaz. Zamanımız kalmadı."

"O zaman kim olacak?"

"İşte bu yüzden buradasın, Eliza," dedi Sorin. Öne doğru eğilmiş, dirseklerini dizlerine dayamış, ellerini önünde kavuşturmuştu. "Artık en güçlü Ateş Fae'si sensin. Cassius'un güçlü bir Kaynağa ihtiyacı olacak."

"Onun Kaynağı olmamı mı istiyorsun?" Eliza sordu, yüzündeki bir şey dehşete dönüşmüştü.

Scarlett hemen, "Elbette bu senin seçimin," dedi. "Seni bunu yapmaya asla zorlamayız, Eliza. Sen sadece

şimdi en iyi seçim... Şey, sen en iyi seçim gibi göründün."

Eliza bir elini yüzüne götürdü ve Scarlett Sorin'e baktı. Onun bu konuda iyi olacağını düşünmüşlerdi.

"Eliza?" Sorin tereddütle konuştu. "Bize hayır diyebilirsiniz. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, bunu biliyorum," dedi sinirli bir şekilde. "Sana hayır diyeceğim ama istediğim için değil."

"Ne yok o ne demek?" Scarlett sordu, onu şaşkınlıkla burnunu kırıstırıyor.

Eliza sert bir nefes verdi. "Cassius'un Kaynağı olamam çünkü ben zaten başkasının Kaynağıyım."

"Ne?" Sorin ayağa fırlayarak haykırdı.

Eliza tuniğinin kolunu geriye doğru itti ve ön kolunu bir Kaynak İşareti'nin süslediğini gördü. Scarlett onun kolunu tutmuş, işareti inceliyordu. "Bunu kim yaptı? Ve ne zaman?" Bakışları Eliza'nınkilere kaydı. "Biri seni bunu yapmaya mı zorladı? Cethin bana söz verdi-"

"Kimse beni bir şey yapmaya zorlamadı," dedi Eliza, kolunu Scarlett'in elinden kapıp tuniğinin kolunu aşağıya doğru çekerek.

"Sen kimin kaynağısın, Eliza?" Sorin sordu.

Eliza'nın elleri iki yanında yumruk olmuştu ve "Razik'in," diye mırıldandığında hiçbirine bakmıyordu.

"Özür dilerim. Ne için?" Scarlett inanamayarak söyledi.

"Ben Razik'in Kaynağı'yım," dedi Eliza biraz daha yüksek sesle, kollarını kavuşturarak. "Cassius'un bir kaynağa ihtiyacı olacağını bilseydim, kesinlikle bunu kabul etmezdim."

"Bu ne zaman oldu?" Sorin talep etti.

"Güney Adaları'na gitmeden önce. Scarlett ve Cassius'un gitmeyeceğini duydum ve Razik'in gücünün Rydeon'dan sonra hâlâ tam olarak yerine gelmediğini biliyordum. Eğer onların giriş ve çıkış yolu olacaksa, tam güçte olması gerekiyordu. Ben de teklif ettim," diye açıkladı Eliza.

"Neden ona sadece kan vermiyorsun?" Sorin sordu.

Scarlett tamamen şaşkına dönmüş bir halde, "Çünkü aynı şey değil," dedi. "Ve ne kadarına ihtiyacı olacağını kim bilebilir. Eğer daha önce Fae'lerden beslendiyse, rezervlerini tamamen doldurmak için epeyce bir miktara ihtiyacı olabilir."

Razik ve Eliza birbirlerinden nefret ederlerdi. Kaynak Bağı, diğer kişinin ihtiyaç duyduğunda yanında olacağına ve çıkar sağlamayacağına dair sarsılmaz bir güven ve inanca dayanan bir şeydi. Neden ikisinden birinin bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüğü Eliza'nın aklının ucundan bile geçmiyordu ama bunu değiştirmek mümkün değildi. Bir Kaynak Bağını koparmanın tek yolu taraflardan birinin ölmesiydi.

Scarlett derin bir nefes alarak, "Tamam," dedi. "Tamam. Öyleyse soruyoruz..." Sorin'e geri döndü. "Rayner mı? Muhtemelen hayır. Avonleyan kanı yüzünden gücünün yeniden dolması çok uzun sürüyor. Sawyer? Avonleyan kanıyla bir Kaynak olabilir mi? Daha mı zayıf?"

Ne düşündüğünü sormak için Cassius'a döndü ama Cassius'un yüzünden süzülen iki damla gözyaşını görünce kelimeler boğazında düğümlendi.

"Oh, Cass," diye fısıldadı.

Biz gidiyoruz. Sorin'in sesi, kapının açılıp kapandığını duyduğu sırada bağdan geldi.

Kanepeyle koltukların arasında alçak bir masa vardı ve Cassius'un parmak uçlarına basmak zorunda kalmadan kollarını ona dolayabilmek için masanın üzerine tırmandı. Cassius'un geniş kolları onun beline dolandı ve yüzünü onun boynuna gömdü. Parmaklarını Cassius'un saçlarında gezdirirken gözyaşlarının tünğine sızdığını hissedebiliyordu.

"Özür dilerim Cass," diye fısıldadı, gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Çok özür dilerim."

"Neden bu konuda seninle bu kadar kararlı bir şekilde mücadele ettim?" dedi, sözleri kadının tenine çarptı.

"Çünkü bu kadar değer verdiğin birinden bunu istemek büyük bir şey," diye nazikçe cevap verdi.

"Ona söylediğim son şey 'defol' oldu. Ve şimdi, o döndüğünde, başka bir Kaynağım olacak. Eğer dönerse

hiç."

Scarlett tartışmaya yer bırakmadan, "Onu geri alacağız, Cass," dedi.

"Ve benim başka birini seçtiğimi düşünecek. Ona yeterince iyi olmadığını düşündürdüm, Scarlett," dedi Cassius. "Ama o benim saçmalıklarımı anladı. Her zaman her şeyi anladı."

"Şşş, Cass," diye yatıştırdı, Cass'e onun kendisine sarıldığı kadar sıkıca sarıldı. "O anlayacak. Bunu yapmanı isterdi... Anlayacaktır."

"Bunu başka biriyle yapamam."

Scarlett, "Başka ne yapacağımı bilmiyorum, Cass," dedi, ruhunu acı içinde kıvrandırarak. "Buna verecek başka bir cevabım yok. Zamanımız tükeniyor."

Cassius'u hiç ağlarken görmemişti. Onu tanıdığı onca yıl boyunca buna hiç tanık olmamıştı. Ama şimdi ağlıyordu.

"Sawyer'la konuşmak için yarına kadar bekleyebiliriz," diye fısıldadı, parmakları yine onun saçlarında gezinirken. "Belki..." Duygularını bastırdı. "Belki ışıktaki her şey daha farklı görünür."

Ama bundan daha fazla bekleyemezlerdi çünkü yarın güneş doğduğunda Sorin güçsüz kalacaktı ve artık yararlanabileceği bir Kaynak olmayacaktı.

Yanağını ruh eşinin başının üst kısmına yasladı, onun istediği kişi olmadığını bilerek ona yakın durdu.

Yatağında oturmuş, Sorin'in tuniklerinden birini kalçasına geçirmiş, onun banyo odasından dönmesini bekliyordu. Günün geri kalanını Cassius'la geçirmişti,

Ve sonunda oturma odasındaki kanepede yorgunluktan bayıldığında, orada kalmasına ve uyumasına izin verdiler.

Sabah Sawyer'a gidip Cassius'un Kaynağı olmasını isteyeceklerdi. Onun reddetmesini beklemiyordu. Tabii o da zaten başka birinin Kaynağı değilse, çünkü ne fark ederdi ki?

Eliza'nın Razik'in Kaynağı olduğuna hâlâ inanamıyordu. Bunu kimseye söylemeden, ona söylemeden yaptığına. Ama Razik?

Sawyer Cassius'un Kaynağı olmayı kabul etse bile, birbirleriyle sorunsuz bir şekilde hareket edebilecek ve çalışabilecek noktaya gelmeleri zaman alacaktı - sahip olmadıkları kadar çok zaman. Erkekler birbirlerini konsey toplantıları ve kart oynadıkları ya da ziyaret ettikleri sıradan akşamlar dışında pek tanımıyorlardı. Peki ya Kaynak bağından gelen yakınlık? Cassius kimseye açılmadı. Bu tam bir felaket olacaktı ama yine de kaçınamayacakları bir şeydi. Dürüst olmak gerekirse, dişi bir Kaynak daha iyi olurdu. Ama diğer tek seçenek Neve'di ve o da Cyrus'la birlikte Edria'nın öbür ucundaydı. Ayrıca Cassius'un Kaynağı olacak kadar güçlü de değildi.

Son gün içinde cehenneme dönen her şey için başını iki yana salladı. Alaric'e indirebildikleri onca darbeyle ilerleme kaydettiklerini hissetmişti. Onun tek bir misilleme hareketi onları elli adım geriye götürmüştü.

Banyo odasının kapısının sesi dikkatini Ateş Prensi'nin gömleksiz olarak kendisine doğru yürüdüğüne çekti, pantolonu üzerindeydi ama yatağa tırmanırken düğmeleri açtı. Adam yatak başlığına yaslandı ve Scarlett hemen bacaklarını sürüyerek onun kalçalarına oturdu ve ellerini ensesine doladı.

Gözlerinin arkasında yanan yaşları çoktan yutmaya başlamıştı ama yine de bir tanesi dışarı sızdı.

Sorin elini uzatarak onu uzaklaştırdı. "Bunların hiçbirini değil, Aşkım."

Başını salladı, kendini kontrol altına almaya çalışırken boğazı çalışıyordu.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmmez," diye fısıldadı alnını onunkine dayayarak. "Sen benimsin ve ben de seninim. Bağ olsun ya da olmasın. Damarlarında ateş olsun ya da olmasın. Seni seviyorum, Sorin Aditya."

"Sen benimsin, ben de senin," diye yanıtladı. "Sen ve ben. Karanlığa kadar."

Onun alevlerinin ruhunu okşadığını hissetti ve bunun her saniyesine değer verdi. Onun sıcaklığının etini yaladığını hissetmek. Ateşinin etrafını sardığını, kemiklerini ısıttığını hissetmek. Gölgelelerini onlarla karışması için serbest bıraktı ve Sorin'in altında gerildiğini hissetti, uzuvlarında kendi merkezinde hissettiği bir zevk titremesi sıçradı.

Yastığın üzerine koyduğu hançere uzanırken nefes alış veriği sertleşmişti. Hançeri ön koluna sapladı ve sonra titreyen avucunu kaldırırken altın rengi gözleri onunkilerle buluştu. Adam kesiği yaptı ve Scarlett elini Kaynak İşareti'ne götürdü. Sihirleri çarpıştı ve Scarlett bunu yaptıklarında her zamanki gibi keskin bir nefes çekti.

Ama bunu bir daha asla yapmayacaklardı.

Bu onu son kez bu şekilde hissedişiydi. Bu onun varlığını hissedebileceği, duygularını hissedebileceği, zihninde onu duyabileceği son seferdi.

Bu düşünceyle birlikte, tutmakta olduğu gözyaşları bir hıçkırıkla birlikte serbest kaldı.

Seni seviyorum, Scarlett Aditya.

Bağda fısıldanan sözler onu daha çok ağlattı ve sonra onu hissediyordu, onun duyguları ona çarpıyordu. Ve bu biten şeyin acısı değildi. Ruhunu pençelediğini hissettiği keder değildi. Onların olduğu her şeydi. Alemleri aşan bir aşk. Onu gölgelerin içinde bulan, karanlığın ortasında seven aşk. Ruhundaki tüm boşlukları dolduran aşk.

kimsenin istemeyeceğini düşünüyordu. Ondan bu şekilde hissettiği son şeyin, artık buna sahip olmayacakları için sönmeyecek olan sevgi olduğundan emin oluyordu. Olduğu gibi kalacaktı. Gökyüzünden yıldızları koparmaya devam edeceklerdi.

Diğer elini onun yüzüne götürdü, başparmağı dudaklarının üzerinde gezinirken gücü doldu ve onun yavaşladığını, boşaldığını hissetti.

Ve sonra elindeki işaretin yavaş yavaş teninden silinmeye başlamasını izledi. Bu geçen seferki gibi değildi. Sorin ölmüyordu. Ruhu varlığından sökülüp alınıyormuş gibi hissetmiyordu ama mührün kararmasını izlemenin acısı da daha az dayanılmaz değildi.

"Buraya, Scarlett. Gözlerini tam burada tut," diye fısıldadı.

O da öyle yaptı. Bir daha asla eskisi kadar parlak olamayacak olan altın sarısı gözlerine baktı. Son gücü de içine akarken, son korunu da ona verirken bakışlarını adamın gözlerinden ayırmadı.

Ve her şey bittiğinde, o artık Ateş Prensi olmadığına, damarlarında dolaşan güçle onun göğsüne yaslandı. Kolları ona sarıldı, onu sıkıca kavradı. Teni yanağının altında serindi. Soğuk değildi ama alışkın olduğu sıcaklık da değildi. Eli omurgasında bir aşağı bir yukarı kayıyordu. Parmakları gümüş saç telleriyle oynadı. Dudakları ara sıra başının üstünü okşuyordu.

Onun ne hissettiğini bilmiyordu. Kendini topraklamaya mı çalışıyordu? Parmak uçlarında ateş olmamasına alışmaya mı çalışıyordu? Üşüyor muydu?

Bilmiyordu çünkü onu hissedemiyordu. Onu hissedemiyordu.

Çünkü o artık onun ikiz ateşi değildi.

Kadın bir hayalet gibi kucağından kayıp gittiğinde nefes alış veriş derin ve sabit bir ritme dönüşmüştü. Üstüne dar siyah bir tunik ve pantolon giymiş ve

odalarından çıkmadan önce bir pelerin giydi. Prensesin kanadını hep birlikte terk etti, piyanonun bulunduğu küçük çalışma odasına doğru ilerledi, her adımda kararlılığı artıyordu.

Kendisine bir parmak uzunluğunda likör doldurmadan önce pelerini bir koltuğun arkasına serdi. Bir yudum aldıktan sonra, bankın üzerine yerleşirken bardağı piyanonun üzerine koydu. Parmakları tuşların üzerinde gezinirken, gözleri yıldızlı gece gökyüzüne karşı dağların koyu lekeler oluşturduğu pencereye gitti.

Ama dağlara bakmıyordu.

Onların ötesine, göremediği, iç kısımlarda saklı ormana bakıyordu.

Çalmaya başladı ve ruhunda olup biten her şeyle uğraşırken söylediği şarkı hüznün ve keder doluydu.

Sorin.

Cassius.

Cyrus.

Drake ve Tava ve Callan. Briar

ve Ashtine.

Şarkısı öfke akorlarına dönüştü ve sonra azim ve inanç sesi haline geldi. Çünkü haftalardır bir şey üzerinde çalışıyor, Sorin'in gücünü kaybetmesini nasıl engelleyeceğini bulmaya çalışıyordu. Bir gece Büyücü'nün büyü kitabını incelerken aklına gelmişti. Boş yere umutlanmak istemediği için kimseye söylememişti ama bu gece kulağının dibinde Sorin'in kalp atışlarını dinlerken son parçalar da yerine oturmuştu. İşe yaramaması gerekiyordu ama hem Eliné'den gelen cadı armağanlarına hem de damarlarında bir tanrıçanın kanına sahipti.

Sorin'in ateşini derisinin altında hissedebiliyordu, yıldız ateşi derisinin içinde alevleniyordu ve bunu son kez hissediyorsa lanetlenmeliydi. Buna izin vermeyecekti. Tanrılar, kaderler ondan bir şey daha alamazdı.

Ağabeyi havadan bir adım attı. Karanlık mekânda titreyen birkaç mum ışığında yüz hatlarını kaplayan endişeyi seçebiliyordu.

"Scarlett?" Ona doğru çekingen bir adım attı. "Mesajını aldım." Scarlett başını kaldırıp ona baktı, parmakları hâlâ tuşların üzerinde geziniyordu ve adam onun gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüne baktı. Sorin'in nerede uyuduğunu görebilecekmiş gibi tavana bakarak sempatik bir tavırla, "Bitti," dedi.

Scarlett, "Bitti, ama daha bitmedi," dedi ve şarkısı bir meydan okumayla çınlayan bir akorla sona erdi. İçkiyi eline aldı ve sonuncusunu da devirdi. Piyanonun arkasından çıktı, koltuğa doğru ilerledi ve pelerinini omuzlarına atarak düğmelerini iliklemeye başladı.

"Bu konuda yapılacak bir şey yok, Scarlett. Bunu tanrılar yaptı. Kader dengeyi gerektirir."

Başını eğdi, yüzünü soğuk bir gülümseme doldurdu. "Kendi kaderimi kendim çizerim," dedi son düğmeyi bitirirken. Ona doğru bir adım attı ve o da bir adım geri atma sağduyusunu gösterdi. "Ve eğer tanrılar kendi önemsiz savaşlarında savaşmamı istiyorlarsa, o zaman bana boyun eğeceklerdir."

Cethin tekrar, "Yapılacak bir şey yok, Scarlett," dedi, sesi alçak ve gergindi, sözlerine bir panik damlası karışmıştı. "Geri alamayacağın bir şey yapmadan önce bunu bir düşün."

"Çok geç," diye nefes aldı.

Kalçasına bağlı bir hançeri çekerek avucunun içinde sürükledi ve kanının yere damlamasına izin verdi.

Cethin'e onunla buluşması için bir mesaj göndermeden önce oraya çizdiği işaretin üzerine.

Yarattığı işaretin üzerine.

"Ne yaptın sen?" Cethin dehşete düşmüş bir fısıltıyla sordu.

"Kendi kaderimi kendim çizerim," diye tekrarladı.

Gecenin sessizliğini büyük bir kedinin hırıltısı bozdu. Shirina gölgelerin arasından sinsice ilerledi, büyük pençeleri sessizdi.

süslü halıların üzerinde.

Cethin, "Scarlett, bunu yapma," diye yalvardı.

"Adımı sen koydun, kardeşim," diye cevap verdi Scarlett, aralarındaki İşaret'ten karanlık yükseliyordu. Shirina onun etrafında dolanıyor, kuyruğunu oynatıyor, gözleri parlıyordu. Karanlık dönüp dolaşıyor, karanlık sis kendisiyle dans ediyordu, ta ki hiçlikten oluşan bir boşluğa açılan bir kemer haline gelene kadar. "Karanlığın Leydisi karanlığa aittir, öyle değil mi?"

"Scarlett..."

Ama karanlığa adım attı ve karanlığın onu yutmasına izin verdi.

Onu Shira Ormanı'na götürmesine izin verdi.

Gölgelerin ve gecenin tanrıçasına.

OceanofPDF.com

KARANLIK VE KARANLIK BULUŞTUĞUNDA

T Kadın ormanın içinde ilerliyordu. Alnında yıldızlardan bir halka vardı, gölgeler sanki gece gökyüzündeymiş gibi etraflarında sürükleniyordu. Uzun gümüş saçları

Hızla hareket ederken arkasından sisli gölgeler akıyordu. Burada olamazdı. Henüz değil. Zamanı değildi.

Bir açıklığa adım attı, siyahlar içindeki bir figür kendi gölgelerinden çıkana kadar karanlığa baktı. Çıplak ayakları bir gece bulutunun üzerinde süzülüyordu ve beyaz alevler gümüş saçlarını sarıyor, turuncu közler ve dans eden buz kristalleriyle karışıyordu. Başında, olmak için doğduğu kraliçeye layık bir taç vardı ve omzunda bir Ateş Fae'sine bağlı bir anka kuşu duruyordu. Fae büyüsünü kaybettiğinde bu bağın kopacağını düşünmüştü ama ruhani hayvandan yayılan büyüyü hâlâ hissedebiliyordu.

"Starfire," diye nefes aldı Saylah, karşısında olması gereken karanlık olarak duran kızına bakarken. Shirina belirgin bir tedirginlikle aralarında bir ileri bir geri dolaşıyor, parlayan gözleriyle sürekli onu izliyordu.

"Anne," dedi soğuk bir sesle, dudakları büzülmüş, yüz hatları gerilmişti. "Buraya nasıl geldin?"

Başını yana eğdi, gümüş gözleri sadece tanrıların yapabileceği bir kötülükle parlıyordu.

bir elini kaldırdı ve Amare'nin tüyleri boyunca kaydırđı.
"Kendi yolumu  ızdığım söylenebilir."

"Henüz burada olamazsın," dedi

Saylah. "Ama yine de buradayım."

"Kilidi bulana kadar burada kalamazsınız," diye ısrar etti
Saylah. "Neyin tehlikede olduğunu anlamıyorsun. Henüz her
 eyi bilmiyorsun."

"Umurumda değil."

Saylah'ın dudaklarında alaycı bir ifade kıvrıldı.

" nemsemelisin  ocuk.

Bu senin kaderin."

"Artık değil."

Saylah hareketsiz kaldı, gölgeler parmak uçlarına dolandı.
Shirina kısık bir hırıltı çıkardı. "'Artık değil' de ne demek?"

"Anladığım kadarıyla bu dünyaya bunu ben değil sen
getirdin," diye sakince cevap verdi kızı, kendi gölgeleri
etrafında kıvrılırken.

"Bu hatayı düzeltmek için her  eyimi feda ettim," dedi
Saylah sert bir sesle. "Seni feda ettim."

Scarlett kibirli bir kayıtsızlık havasıyla, "Ve ben artık senin
tövbe kurbanın olmaya istekli değilim," dedi.

Saylah'ın kaşları onun cüreti karşısında havaya kalktı.
"Başka seçeneğin yok kızım."

Scarlett'in dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrıldı.
"Sorin'in gücünü geri getirmenin bir yolunu bulacaksın ya da
hizmetlerimi artık kullanamayacağını d  eneceksin."

"Bunu yapamam. Bu dengeyi bozar," diye karşılık verdi
Saylah.

Scarlett omuz silkti. "Bu benim sorunum değil."

Saylah ona doğru bir adım attı. "Arius dengeyi kendisi
düzeltmeye gelirse öyle olacak."

"Arius buraya **g e l e b i l s e y d i** , çoktan gelirdi.
Achaz da  yle."

"Bu savaş hakkında hiçbir şey bilmiyorsun,  ocuk," diye
tısladı Saylah.

"Yeterince biliyorum," diye cevap verdi Scarlett, sesi ölümcül bir hal alıyor ve gümüş gözlerinde yıldız ateşi parlıyordu. "Bunu düzelteceksin, anne. Ya da ailemi toplamaktan döndüğümde Alaric'i de yanımda getireceğim ve seni alabilir."

"Bütün bir dünyayı ölüme mi mahkum edeceksiniz?" Saylah talep etti.

Scarlett, "Buraya geldiğin zaman bunu yaptın," diye karşılık verdi. "Ama hayır. Bütün bir dünyayı ölüme mahkum etmeyeceğim. Onları kurtaracağım, ama seni kurtarmayacağım."

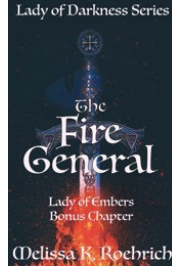
"Ben bir tanrıçayım," dedi Saylah sertçe.

Scarlett'in yüzünü dolduran gülümseme, içinden geldiği karanlık kadar karanlıktı. Arius'un kendisine layıktı. "Ve ben senin kurtuluşun ya da yok oluşunum." Öne doğru tek bir adım attı. "Görünüşe göre artık senin tanrın benim."

BONUS BÖLÜM

OceanofPDF.com

FİRE GENERAL- LADY OF EMBERS BONUS BÖLÜMÜ

Ateş generali ile ejderha arasındaki Kaynak işaretinin nasıl düştüğünü merak ediyor musunuz?
Eliza'dan özel bir bonus bölümü kaçırmayın!

Burada veya <https://www.melissakroehrich.com> adresindeki web sitemde bulabilirsiniz.

Karanlığın Hanımı serisinin son kitabı 30 Mart 2023'te çıkacak ve [Amazon](#)'da ŞİMDİ ön siparişe sunulacak!
Başlık ve Kapak çok yakında.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

YAZARDAN BİR NOT

Vay canına! Scarlett'in hikayesinin bir bölümü daha sona eriyor. Ne vahşi bir yolculuktu. Biliyorum, biliyorum. Başlangıçta onun serisinin dört kitap olacağını düşünmüştüm ama sonra Cyrus bana söyleyecek şeyleri ve anlatacak bir hikayesi olduğunu söylemeye başladı. Fire Second'a hayır demeyi dene. Bu mümkün değil. Avonleya'ya yolculuk beklenenden uzun sürdü ve sonra Ashtine ortaya çıkıp ikizlerden bahsetti... Çocuklar, bu asla tek bir kitaba sığmazdı.

Yani onun hikayesinde bir kitap daha olacak ve 2023 ilkbaharında çıkacak! Ama size doğru gelen daha da fazla iyilik var. Avonleyan Kralı mı? Onun da bir prequel serisi geliyor! Koğuşların ardında neler yaptığını öğrenecek, Kailia ile olan geçmişini öğrenecek ve Razik hakkında daha fazla şey öğreneceksiniz.

Ash Rider adında biri ve o kayalıkların altında olanlar hakkında gizli bir roman da yazılıyor. (Yani belki de gerçekten bir sır değildir.)

Ve tüm bunların ötesinde, bir sonraki serim için çalışmalara başlandı bile! Yepyeni karakterlerle başka bir dünyada geçecek, ancak bazı tanıdık tanrı ve tanrıçalara göndermeler göreceksiniz. Bu seri için çok heyecanlıyım!

Son olarak, ama en önemlisi, okuduğunuz ve Scarlett ve ekibine aşık olduğunuz için TEŞEKKÜRLER. Yazma sürecini çok eğlenceli hale getiriyorsunuz ve ben de sizlerle etkileşime girmeyi çok seviyorum. Yorumlarınız, mesajlarınız ve bitmek bilmeyen desteğiniz benim için tahmin edemeyeceğiniz kadar çok şey ifade ediyor. Onları saklıyorum ve sahtekârlık sendromunun çirkin yüzünü gösterdiği günlerde okumak için çıkarıyorum.

Bir dahaki sefere kadar, hak ettiğinizden daha azına asla razı olmamayı unutmayın. Kendi kaderinizi kendiniz yaratın ve karanlıklarındaki güzelliği henüz bulamamış olanlara lütuf gösterin.

XO- Melissa

BİR KEZ DAHA İNG

Amazon ve Goodreads'teki yorumlarınız bir yazar olarak benim için çok önemli. Scarlett'in hikâyesinin başkalarına ulaşmasına yardımcı olmak için bunlardan birine (ya da ikisine birden!) gidip Lady of Embers için kısa bir yorum bırakırsanız sonsuza dek minnettar olurum. Kulaktan kulağa iletişim bir yazarın en iyi arkadaşıdır ve çok takdir edilir. Çatılardan haykırmak da harikadır.

Sosyal bağlantılarım aşağıda, ama ayrıca Facebook'ta [Melissa's Nook & Posse](#) adresindeki okuyucu grubuma katılmanız için size özel bir davette bulunmak istiyorum. Yeni kitaplar yazarken tanıtımlar yapıyorum, yazma sürecim ve hayatım hakkında paylaşımlarda bulunuyorum ve hepinizle etkileşime girmeyi seviyorum. Bize katılırsanız çok sevinirim.

Yayın tarihleri, yeni seriler ve daha fazlası hakkında güncel kalmak için haber [bültenine](#) de kaydolmayı unutmayın!

[OceanofPDF.com](#)

TEŞEKKÜRLER

Scarlett ve ekibini başından beri destekleyen herkese teşekkür ederim. Sevginiz ve tutkunuz olmasaydı, bu dizi bugünkü halini alamazdı ve sevginiz ve desteğiniz karşısında sürekli olarak şaşkına döndüğümü söylemek yüzyılın en hafif ifadesi olur. Nazik mesajlarınız ve tatlı yorumlarınız beni zor günlerde ayağa kaldırıyor ve pes etmek istediğim günlerde bana cesaret veriyor. Okur grubunda etkileşimde bulunurken taslak hazırlama sürecini eğlenceli ve heyecanlı hale getiriyorsunuz ve kitapları başka biriyle tanıştırdığınızı söylediğiniz her seferinde beni gülümsetiyorsunuz. Sizin için yazıyorum. Karanlığınızda yalnız olmadığınızı göstermek için. Her yıldızı ve daha fazlasını hak ettiğinizi söylemek için. Gölgelerle savaşan başka birinin daha olduğunu bilmeni sağlamak için. Kendi kaderini yarattığını hatırlatmak için.

Kitap Kaltağı Kankalarım... Siz olmasanız ben ne yapardım? Sara Abel, Brittney Irvin ve Tracey Goodson, sadece içinde bulunarak dünyamı daha parlak bir yer haline getiriyorsunuz. İğrenç taslaklarımı okuduğunuz için teşekkür ederim. Zor günlerde beni ayağa kaldırdığınız için teşekkür ederim. Kahretsin, mızızlansam bile bana daha fazla baharat eklememi söylediğiniz için bile teşekkür ederim. Beni daha iyi bir yazar yapıyorsun. Birbirimizi bir CC2 spoiler'ı yüzünden bulmuş olmamız beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor, ama bunu yaptığımız için sonsuza dek minnettarım. Siz olduğunuz için, beni düzenli olarak güldürdüğünüz için,... Dinleyin, eğer hepsini sıralarsam, bu kitaptan daha uzun olacak, bu yüzden sizi sevdiğimi bilin çocuklar.

Megan Visger, Ashton Taylor ve Diane Dyk'a bu kitabın olabilecek en iyi hale gelmesine yardımcı oldukları için teşekkür ederim. Sıkıştığımı biliyorum

Bu sefer zamanınız kısıtlı. Sizler benim zaman sıkıntısına katlandığınız için mutlak azizlersiniz. Size tapıyorum ve benim için yaptığınız her şey için teşekkür etmek asla yeterli olmayacak.

ARC/Sokak Ekibime, bu kitaplar için duyduğunuz coşku beni çok etkiliyor. Beni sevdiğiniz, kitaplarımı incelediğiniz ve onlar hakkında her şeyi yaydığınız için teşekkür ederim. Size tahmin edemeyeceğiniz kadar minnettarım.

Ve kocama... Hayat denen bu şeyi sensiz yapamazdım. Dünyamı ateşe verdin.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.